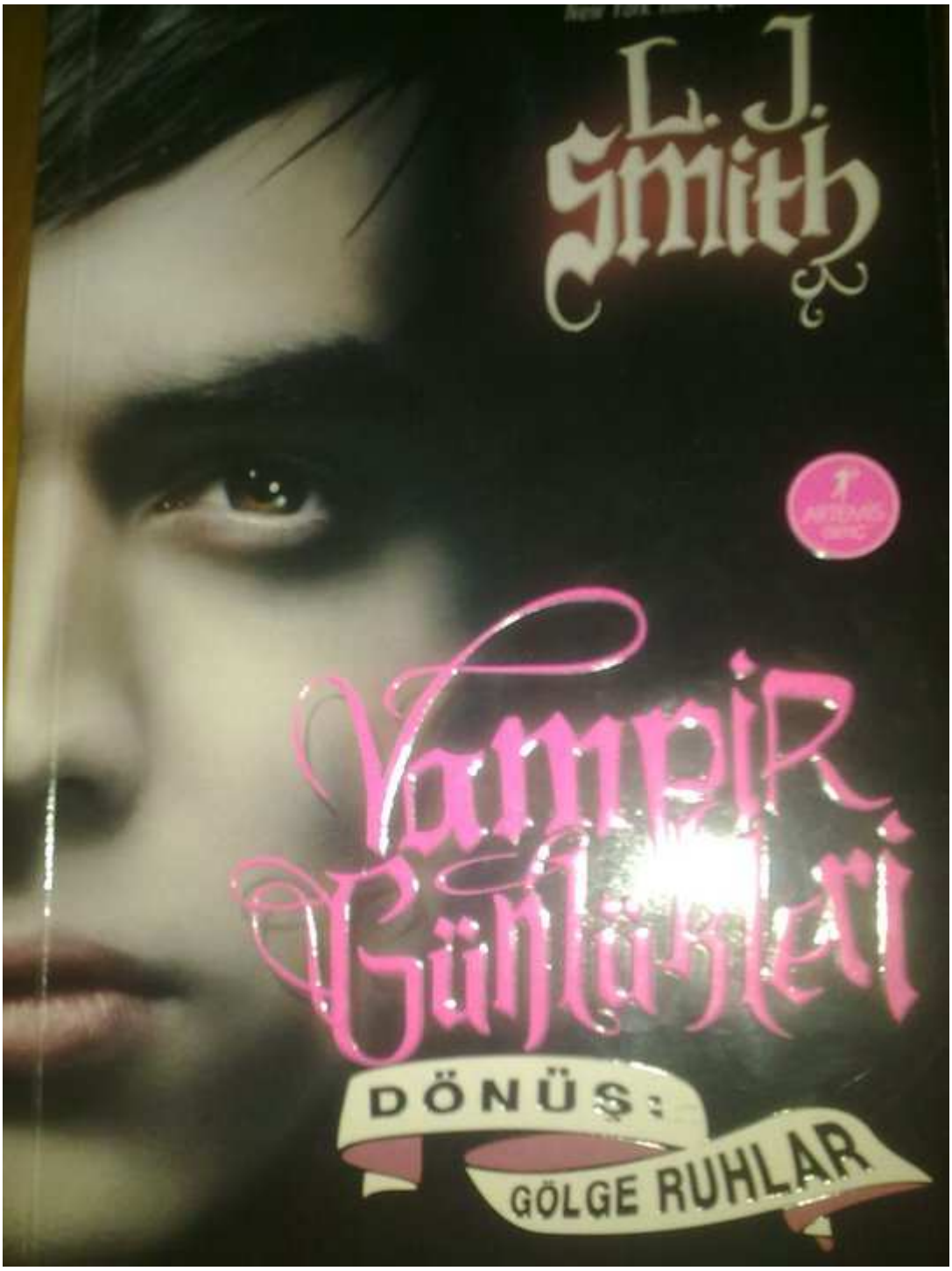
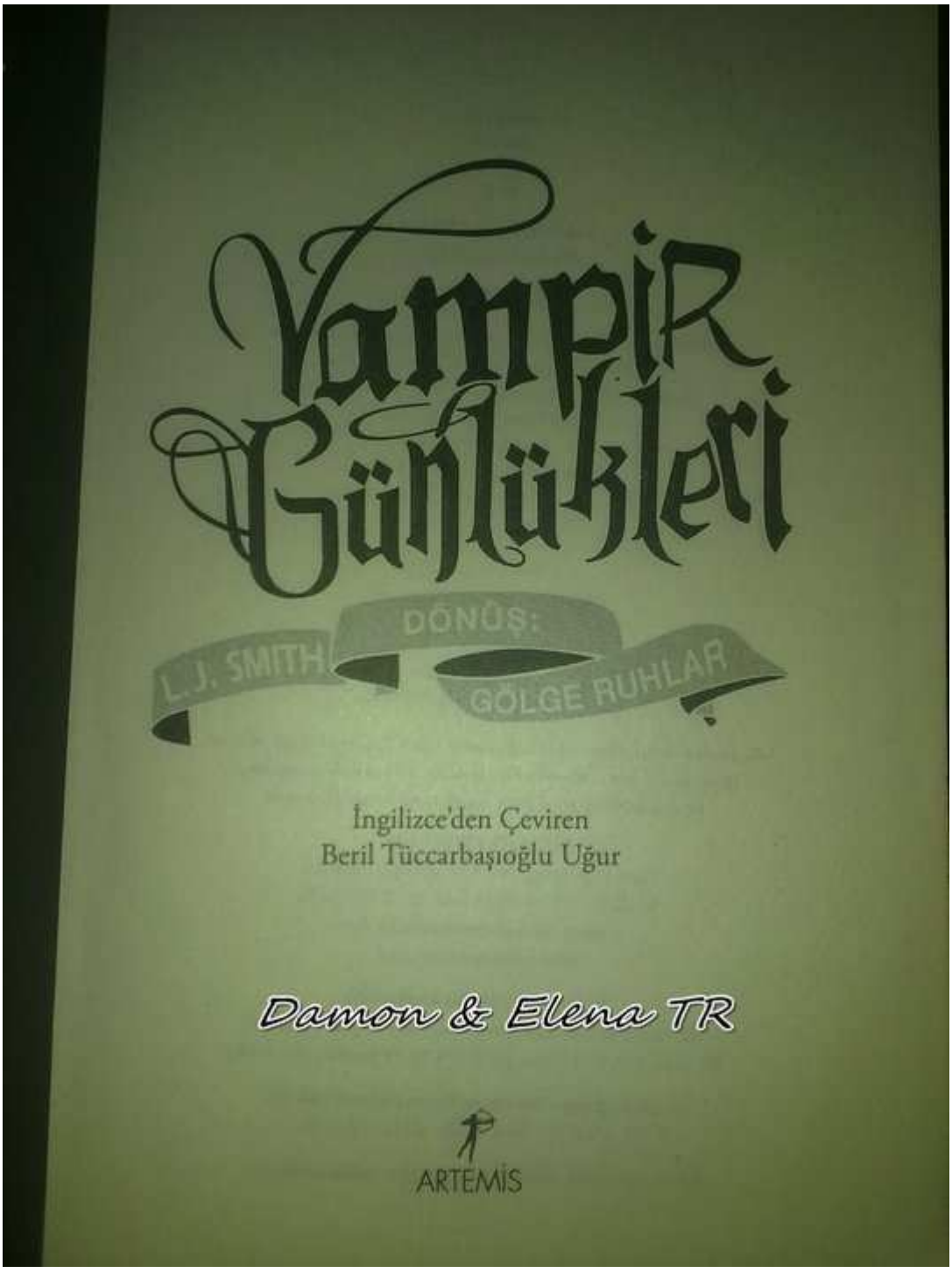

L. J. Smith
Vampir Günlükleri
DÖNÜŞ:
GÖLGE RUHLAR

İngilizce'den Çeviren
Beril Tüccarbaşıoğlu Uğur

Damon & Elena TR

ARTEMİS

"Sevgili Günlük," diye fısıldadı Elena, "ne sinir bozucu! Seni Jaguar'ın bagajında unuttum ve saat sabahın ikisi." Sanki elinde bir kalem tutuyormuş gibi parmağını, geceliğinin sardığı bacağına vurdu. Sonra alnını cama dayayarak daha yumuşak fısıldadı. "Karanlıkta dışarı çıkıp seni almaya korkuyorum. Çok korkuyorum!" Parmağını tekrar bacağına vurdu ve yanaklarından süzülen gözyaşlarını hissettiğinde cep telefonunu gönülsüzce ses kaydına aldı. Şarjını boş yere harcıyordu ama elinde değildi. Buna *ihtiyacı* vardı.

"Pekala, işte buradayım," dedi usulca. "Arabanın arka koltuğunda oturuyorum. Bugün günlüğüme yazacağım ilk cümle bu olacaktı. Yolculuk için bir kural belirledik. Ben Jag'in arka koltuğunda uyuyorum, Matt'le Damon

dışarıda takılıyor. Karanlık bastı ve Matt'i göremiyorum... Delirmek üzereyim. Sürekli ağlıyorum. Kendimi kaybolmuş hissediyorum. Stefan'sız yalnızım..."

"Jaguar'dan bir an önce kurtulmalıyız. Fazla büyük, fazla kırmızı ve fazla gösterişli. Stefan'ı kurtaracağımız yere giderken dikkat çekmemeye çalışıyoruz. Ama bu arabayı bir gören bir daha unutmaz ki. Araba satıldıktan sonra bana kalan tek ve en değerli şey, Stefan'ın kaybolmadan bir gün önce verdiği lapis lazuli ve pırlanta kolye ucu olacak. Stefan'ın sıradan bir insan olabileceğini düşünerek uzaklara gitmesi için kandırıldığı günden bir gün önce... Ve şimdi..."

"Onların Stefan'a neler yapabileceğini nasıl aklımdan çıkarabilirim? Artık *Onlar* her kimse. Belki de Shi no Shi denen hapishanedekiler şeytani tilki ruhları, *kitsune*'lerdir." Damon & Elena TR

Elena burnunu geceliğinin koluna silmek için durakladı.

"Ben kendimi nasıl bu duruma soktum?" Kafasını iki yana sallayıp koltuğu yumrukladı.

"Belki bunu anlayabilirsem bir A planı oluşturabilirim. Ben her zaman A planını yaparım. Ve arkadaşlarımın bana yardım etmek için daima bir B ve C planı vardır." Elena, Bonnie'yle Meredith'i düşünerek gözlerini kırpıştırdı. "Ama şimdi onları bir daha göremeyeceğimden korkuyorum. Tüm Fell's Church için endişeliyim."

Bir an, sıkılı yumruğu dizinde öylece oturdu. İçinden bir ses, "Bırak sızlanmayı, Elena," diyordu. "*Düşün*. En başından başla."

En başı mı? Başlangıcı neydi ki? Stefan mı?

Hayır, Elena, Stefan gelmeden önce de uzun yıllardır Fell's Church'te yaşıyordu.

Yavaşça, neredeyse bir rüyadaymış gibi, cep telefonuna konuştu. "Bir kere, ben kimim? Ben Elena Gilbert'ım ve on sekiz yaşındayım." Daha yavaşça devam etti. "Güzel olduğumu da belirtmeliyim. Bunu ancak hiç aynaya bakmasaydım ya da iltifat almasaydım bilemezdim. Ama güzelliğimle gurur duymuyorum. Sadece bana annemle babamdan geçmiş bir şey işte."

"Tipim nasıl mı? Saçlarım sarı, dalgalı ve uzun. Omuzlarımı biraz geçiyor. Bazıları gözlerimi lapis lazuliye benzetir. Koyu mavinin içinde altın pırıltıları olduğu için." Boğuk bir kahkaha attı. "Belki vampirler gözlerimden hoşlanıyordur."

Damon & Elena TR

Sonra dudaklarını sıkıp etrafındaki zifiri karanlığa baktı ve ciddi bir sesle konuştu.

"Bir sürü oğlan beni dünyadaki en meleksi kız olarak tanımlıyordu. Doğrusu onlarla epey oynadım. Onları popüler olmak ve eğlenmek için kullandım. Hey, dürüst olmaya çalışıyorum, tamam mı? Eskiden erkekleri oyuncak ya da bir çeşit ödül olarak görürdüm." Duraksadı. "Ama başka bir şey daha vardı. Hayatım boyunca beklediğim ama ne olduğunu bilmediğim bir şey. Sanki erkek-

lerde asla bulamayacağım bir şey arıyordum. Onları parmağımda oynatmak yetmiyordu. Hiçbiri kalbimin... derinliklerine dokunamıyordu. Ta ki özel biri gelene dek." Durup yutkundu ve tekrarladı. "Çok özel biri."

"Adı, Stefan'dı."

"Ve göründüğü gibi biri olmadığı ortaya çıktı. Dalgalı siyah saçlı, zümrüt yeşili gözlü, sıradan ama muhteşem bir lise son sınıf öğrencisi değildi."

"Stefan Salvatore bir vampirdi.

"Gerçek bir vampir." Damon & Elena TR

Elena, sözlerine devam etmeden önce durup birkaç hırıltılı nefes aldı.

"Muhteşem ağabeyi Damon da öyle."

Dudaklarını ısırdı ve tekrar konuşmadan önce epey zaman geçmiş gibi geldi. "Baştan beri vampir olduğunu bilseydim Stefan'ı sever miydim? Evet! Evet! *Evet!* Ne olursa olsun ona aşık olurdum! Ama durumu bazı şeyleri değiştirdi. Beni de öyle." Elena'nın parmağı, geceliğinin üzerindeki desende dolaştı. "Vampirler aşklarını kanlarını değişerek gösteriyor. Ama asıl sorun... ben kanımı Damon'la da paylaşıyordum. Bu kendi seçimim değildi. Fakat sürekli peşimdeydi. Gece, gündüz."

İç çekti. "Damon beni bir vampir ve onun Karanlıklar Prensesi yapmak istiyor. Bunun anlamı beni tamamen kendine istediği. Ama Damon söz vermedikçe ona hiçbir konuda güvenmem. Tuhaf ama Damon bir söz verdi mi mutlaka tutar."

Elena dudaklarında bir gülümseme uçuştuğunu farketti. Şimdi daha sakin ve akıcı konuşuyordu. Ses kaydını unutmuş gibiydi.

"İki vampirle aşk yaşayan bir kız... Bu işin sarpa saracağını tahmin etmek güç değil, ha? Belki yaşadıklarımı haketmişimdir."

"Ben öldüm."

"Hani kalbin durur, seni hayata döndürürler ve bir ışık gördüğünü söylersin ya? İşte ben o ışığa girdim."

"*Öldüm.*"

"Ve geri döndüğümde... Sürpriz! İşte bir vampir olmuştum."

"İlk kez vampir olarak uyandığımda Damon bana iyi davrandı. Belki bu nedenle ona karşı hala bir şeyler hissediyorum. Kolayca yapabilecekken benden faydalanmaya kalkışmadı."

"Ama vampir hayatımda pek az şey yapabildim. Stefan'ı hatırlamaya vaktim oldu. Onu hatırlamaya ve her zamankinden fazla sevmeye. Çünkü yaşamın onun için ne kadar zor olduğunu anladım. Kendi anma törenime katıldım. Hıh! Herkesin böyle bir şansı olmaz. Kızarmış vampir olmamak için daima üzerimde lapis lazuli taşımam gerektiğini öğrendim. Dört yaşındaki kızkardeşim, Margaret'e ve Bonnie'yle Meredith'e veda etmek zorunda kaldım."

Damon & Elena TR

Elena'nın yanaklarından hala gözyaşları süzülüyordu. Ama sessizce konuşmaya devam etti.

"Ve sonra -tekrar öldüm."

"Lapis lazuli takmayan bir vampir günışığında nasıl ölürse, öyle. Toza falan dönüşmedim. Çünkü yalnızca on yedi yaşındaydım. Ama güneş beni zehirledi. Ölmek tedeyse... huzurluydu. Stefan'dan Damon'a her zaman göz kulak olacağına dair söz aldım. Sanırım Damon da içinden Stefan'ı kollamaya yemin etti. Ölürken Stefan beni tutuyordu ve Damon yanımdaydı. Tıpkı uyumak gibiydi. Öylece göçüp gittim."

"Sonra hatırlamadığım rüyalar gördüm ve bir gün Bonnie aracılığıyla konuşarak herkesi şaşırttım. Bizim zavallı Bonnie fazlasıyla psişiktir. Sanırım kendime bir iş bulmuştum. Artık Fell's Church'ü koruyan ruhtum. Kasaba tehlikedeydi. Savaşmaları gerekiyordu ve kaybettiklerinden emin oldukları bir sırada, yaşayanlara yardım etmek için dünyaya geri döndüm. Savaş kazanıldığında anlam veremediğim tuhaf güçlerim vardı. Ama Stefan tekrar yanımdaydı! Bir kez daha birlikteydik!"

Elena, kollarını kendi vücuduna sarıp Stefan'a sarıldığını hayal etti. Nefesi yavaşlayana dek gözlerini öylece kapadı.

Damon & Elena TR

"Gelelim güçlerime. Karşımdaki telepatikse onunla telepatiyle iletişim kurabiliyorum, ki tüm vampirler öyledir. Ama bunu farklı derecelere kadar yapabiliriz. Tabii o sırada kan paylaşımında değilsek. Sonra, kanatlarım var."

"Ciddiyim -var! Ve kanatlarımın güçlerine inanamazsınız. Tek sorun onları nasıl kullanacağımı bilmemem. Bazen bir tanesini hissedebiliyorum. Tıpkı şimdiki gibi. İçimden çıkmak istiyor, dudaklarımdan o sözlerin dökülmesi için çabalıyor, vücudumu doğru pozisyona getirmek için uğraşıyor. Buna *Koruma Kanatları* deniyor ve bu yolculukta işe yarayabileceğini düşünüyorum. Ama eski kanatlarımı bile nasıl kullandığımı hatırlamazken bununla nasıl başa çıkarım? Kendimi aptal gibi hissedene dek o kelimeleri tekrarlıyorum ama hiçbir şey olduğu yok."

Damon & Elena TR

"Ve yine insanım. Bonnie kadar insan. Ah, keşke şu an onu ve Meredith'i görebilseydim! İçimden sürekli Stefan'a her dakika biraz daha yaklaştığımı tekrarlıyorum. Damon peşimizdekileri atlatmak için elinden geleni yapıyor."

"Neden mi peşimizdeler? Çünkü Diğer Taraf'tan döndüğümde büyük bir Güç patlaması oldu ve dünyada Güç'ü görebilen herkes bunu gördü."

"Güç'ü nasıl açıklasam? Aslında bu herkeste var ama Bonnie gibi güçlü psişikler haricindeki insanlar onu farketmiyor bile. Vampirlerin kesinlikle Güç'ü var ve onu insanları etkilemek ya da gerçekleri saptırmak için kullanıyorlar. Tıpkı Stefan'ın Robert E. Lee Lisesi'ne geçerken okul idaresini başka bir okulda kaydı olduğu konusunda kandırması gibi. Ya da Güç'ü diğer vampirleri, karanlığın yaratıklarını ve insanları öldürmek için kullanabilirsin."

"Ama benim asıl sözünü ettiğim gökyüzünden düşen şey, o sırada meydana gelen Güç patlaması. O kadar büyüktü ki dünyanın ta öbür ucundaki iki korkunç yaratığın dikkatini çekti. Bu patlamaya neyin sebep olduğuna bakmaya ve onu kendileri için kullanmalarının bir yolu var mı diye anlamaya geldiler."

"Dünyanın öbür ucu derken şaka etmiyorum. Bunlar kitsune'lerdi. Japonya'dan gelen şeytani tilki ruhlar. Bizim Batılı kurtadamlarımız gibiler ama çok daha güçlüler. O kadar güçlüler ki, *malach*'ı kullanıyorlar. Bunlar aslında bitki. Ama tıpkı böcekleri andırıyorlar. Bazıları bir topluiğne başı kadar küçük, bazılarıysa kolunu yutabilecek kadar büyük. Malach sinirlere yapışıp tüm sinir sistemini ele geçiriyor ve düşmanlarını içeriden vuruyor."

Elena titremeye başlamıştı. Sesi bir mırıltıya dönüşmüştü.

Damon & Elena TR

"Damon'a olan buydu. Bir tanesi içine girdi ve kontrolünü ele geçirdi. Çok geçmeden Shinichi'nin kuklası haline geldi. Ah, söylemeyi unuttum. Kitsune'lerin adları, Shinichi ve Misao. Misao bir kız. İkisinin de uçları kırmızı, siyah saçları var. Misao'nunkiler uzun. Sanırım ağabey kardeşler ama kesinlikle öyle davranmıyorlar."

"Damon tamamen ele geçirildiğinde Shinichi ona korkunç şeyler yaptırdı. Damon'ı Matt'le bana işkence etmek için kullandı ve biliyorum ki, Matt hala Damon'ı bunun için öldürmek istiyor. Ama benim gördüğümü

görseydi -Damon'ın omurgasından parmaklarımla çıkardığım ince, ıslak ve beyaz vücudu- ve Damon'ın acıdan kendinden geçişini, Matt ona hak verirdi. Shinichi'nin ona yapturdıkları için Damon'ı suçlayamam. *Yapamam.* Damon'ın ne kadar değiştiğini tahmin bile edemezsiniz. Bitikti. *Ağlıyordu.* Damon..."

"Neyse, onu bir daha o halde görmek istemiyorum. Ama kanatlarımın gücünü geri alabilirsem, Shinichi'nin başı büyük belada demektir."

"Bence yanlış yaptık. Nihayet Shinichi ve Misao'yla savaşabilecek durumdayken *onları öldürmedik.* Fazla ahlaklı ve merhametli davrandık."

"Ve bu büyük bir hataydı."

"Çünkü Shinichi'nin malach'ı, yalnızca Damon'ı ele geçirmedi. On dört, on beş yaşında ya da daha küçük kızlar vardı. Ve bazı oğlanlar. Deli gibi davranıyorlardı. Kendilerine ve ailelerine zarar veriyorlardı. Shinichi'yle anlaşana kadar durumun ne kadar kötü olduğunu bilmiyorduk."

Damon & Elena TR

"Belki şeytanla pazarlığa oturmakla ahlaksızca davrandık. Ama Stefan'ı kaçırmışlardı ve Damon ele geçirilmişti. Damon, malach'ın etkisinden kurtulduğunda, Shinichi ve Misao'dan Stefan'ın nerede olduğunu söylemelerini ve Fell's Church'ü sonsuza dek terketmelerini istedi.

"Karşılığında Damon, Shinichi'nin zihnine girmesine izin verdi."

"Vampirlerin saplantısı Güç'se, kitsune'lerinki aynıdır. Shinichi, Damon'ın son birkaç günkü anılarını istiyordu. Kontrolünü kaybedip bize işkence edişinin ve katilerimin Damon'ın ne yaptığını farketmesini sağladığı anın anılarını. Damon'ın bu anıları saklamak istediğini sanmıyorum. Ne yaptıklarını, ne de onlarla yüzleşmesini hatırlamak istiyordu. Onun için Shinichi'nin dileğine kavuşmasına izin verdi. Karşılığında Shinichi, Stefan'ın yerini zihnine koyacaktı."

"Ama bir sorun vardı. Shinichi'nin sonrasında gideceğine güvenmiştik. Oysa verdiği sözlerin Shinichi için hiçbir önemi yoktu."

"Artı, o zamandan beri kendi zihniyle Damon'ınki arasında kurduğu telepatik bağla Damon'ın haberi olmadan anılarını çalıyor."

Damon & Elena TR

"Daha dün gece oldu. Polisin teki bizi çevirdiğinde. Üç gencin gecenin bir yarısı pahalı bir arabayla ne yaptığını merak etti tabii. Damon, onu gitmesi için etkiledi. Ama birkaç saat sonra polisi tamamen unuttu."

"Bu, Damon'ı korkutuyor. Ve Damon'ı korkutan her şey -ki korktuğunu asla itiraf etmez- ödümü patlatır."

"Belki üçümüzün Tennessee, Union County'de ne işi olduğunu merak etmişsinizdir. Evet, Union County. Gördüğüm son tabelada öyle yazıyordu. Karanlık Boyut'un kapısına doğru ilerliyorduk. Shinichi'yle Misao, Stefan'ı Shi no Shi adında bir hapishanede bırakmıştı. Shinichi'nin Damon'ın zihnine yerleştirdiği tek bil-

gi buydu ve Damon orası hakkında konuşmaktan kaçınıyordu. Ama Stefan orada ve ona ulaşacağım. Ucunda ölüm bile olsa."

"Öldürmeyi öğrenecek olsam bile."

"Artık Virginia'lı o tatlı kız değilim."

Elena susup iç çekti. Sonra kendine sarılarak konuşmaya devam etti.

Damon & Elena TR

"Matt'in bizimle ne işi mi var? Hepsi anaokulundan beri arkadaşım, Caroline Forbes yüzünden. Geçen yıl... Stefan, Fell's Church'e ilk geldiğinde ikimiz de ona göz koyduk. Ama Stefan, Caroline'ı istemedi. Ondan sonra Caroline en azılı düşmanım haline geldi."

"Caroline aynı zamanda Shinichi'nin Fell's Church kızlarına gerçekleştirdiği ilk ziyaretin şanslı ismiydi. Dahası Shinichi'nin kurbanı olmadan önce Tyler Smallwood'un kız arkadaşıydı. Ne kadar süre birlikte olduklarını bilmiyorum. Tyler'ın şimdi nerede olduğunu da. Tek bildiğim, Caroline sonunda Shinichi'ye takılıp kaldı çünkü *bir kocaya ihtiyacı vardı.* Kendisi durumu böyle açıkladı. Sanırım, daha doğrusu Damon öyle düşünüyor. Caroline'ın... yavruları olacak. Kurt yavruları. Çünkü Tyler bir kurtadam."

"Damon'ın söylediğine bakılırsa, kurt yavrusu doğurmak seni ısırılmaktan bile daha çabuk kurtadama dönüştürürmüş. Hamileliğinin bir noktasında ya tamamen kurt ya insan olacak gücü elde edermişsin. Ama ondan önce karmakarışık bir şey olarak gezermişsin."

"İşin en zavallıca tarafı Caroline bunu ağzından kaçırdığında Shinichi bir daha yüzüne bile bakmadı."

"Ama ondan önce Caroline, Matt'i çıktıkları randevuda ona tecavüz etmekle suçlayacak kadar çaresizdi. Herhalde Shinichi'nin ne işler çevirdiğinden haberi vardı. Çünkü bu iftirayı tam Shinichi'nin kol yutan malach'ı Matt'e saldırdığında ve kolunda bir kızın tırmığı gibi izler bıraktığında attı."

"Tabii polis hemen Matt'in peşine düştü. Ben de onun bizimle gelmesini sağladım. Caroline'ın babası Fell's Church'ün ileri gelenlerinden biri. Ridgemont bölge savcısıyla arkadaş ve önemli kişilerin üye olduğu, gizli anlaşmaların yapıldığı şu etkili derneklerden birinin başkanı. Yani toplumda önemli bir yeri var."

"Matt'i bizimle kaçmaya ikna etmeseydim ve kalıp Caroline'ın suçlamalarıyla savaşmaya çalışsaydı Forbes'lar onu linç edecekti. İçimde müthiş bir öfke var. Sadece Matt'e yapılan haksızlık yüzünden değil. Caroline tüm kızları aşağıladı. O, dişiliğin yüz karası. Çünkü çoğu kız, hastalıklı yalanlar söyleyip suçsuz bir oğlanı ateşe atmaz."

Damon & Elena TR

Elena duraksayıp ellerine baktı ve ekledi. "Bazen Caroline'a öfkelendiğimde bardaklar titriyor ya da kalemler masadan düşüyor. Damon buna benim auramın sebep olduğunu söylüyor. Yaşam enerjimin. Diğer Taraf'tan döndüğümden beri farklıyım. Kanımı içen herkes inanılmaz bir güce kavuşuyor."

"Stefan o kadar güçlüydü ki, Damon tarafından kandırılmasaydı, tilki şeytanlar onu asla tuzağa düşüremezdi. Onunla yalnızca güçten düştüğünde ya da demirlerle çevriliyken baş edebilirlerdi. Demir, büyülü yaratıklar için iyi değildir. Ayrıca vampirler günde en az bir kere beslenmezse güçlerini kaybeder. Bahse girerim, hatta eminim ki ona karşı bunu kullandılar."

"İşte bu yüzden Stefan'ın halini düşünmek bile istemiyorum. Ama çok korkarsam ya da kızarsam auramın kontrolünü kaybederim. Damon auramı nasıl içimde tutacağımı gösterdi. Tıpkı normal bir kız gibi. Hala soluk altın rengi ve güzel ama vampir gibi yaratıklar için bir işaret ateşi değil." Damon & Elena TR

"Çünkü kanımın -ya da yalnızca auramın- yapabileceği bir şey daha var. O... pekala, burada istediğimi söyleyebilirim, değil mi? Bugünlerde auram vampirlerin beni arzulamasına sebep oluyor. Ölümlü erkeklerin arzuladığı gibi. Sadece bir ısırık yetmiyor. Bilmem anlatabildim mi? Öpüşmeyi ve geri kalan her şeyi istiyorlar. Onun için auramı hissettikleri anda peşime takılıyorlar. Sanki tüm dünya bal arılarıyla dolu ve tek çiçek benim."

"Anlayacağınız, auramı gizli tutmam ve bunun için egzersiz yapmam gerek. Eğer normal insanlar gibi onu belli belirsiz gösterirsem kimse ölüp geri dönmüş biri olduğumu anlamaz. Ama her an onu saklamayı hatırlamak hiç kolay değil. Ve unuttuğunu anladığın an aurayı hızla çekmek insanın canını yakıyor!"

"Sonra şey istiyorum -bu çok gizli tamam mı? Bana bak Damon, söylediklerimi dinlemeye kalkarsan seni lanetlerim! Stefan'ın beni ısırmasını. Bu, baskıyı azaltıyor ve iyi hissettiriyor. Bir vampir tarafından ısırılmak ancak karşı koyduğunuzda canınızı yakar. Ya da vampir canınızı yakmak istediğinde. Yoksa harika hissettirir. Sonra bunu yapan vampirin zihnine dokunursun ve... *Ah, Stefan'ı öyle özlüyorum ki!*"

Elena titremeye başlamıştı. Hayalgücünü susturmak için ne kadar uğraştıysa da Stefan'ı hapsedenlerin ona neler yapabileceklerini aklından çıkaramıyordu. Cep telefonunu sıkıca tutup gözyaşlarının üzerine düşmesine aldırmadan devam etti.

Damon & Elena TR

"Ona ne yaptıklarını düşünmemeliyim. Yoksa delirirm. Çığlıklar atan işe yaramaz bir çılgına dönüşürüm. Düşünmemek için savaşmalıyım. Çünkü sadece A, B ve C planı olan sakin ve soğukkanlı Elena ona yardım edebilir. Stefan'ı tekrar kollarıma aldığımda istediğim kadar titreyip ağlayabilirim. Ve bağırabilirim."

Elena durdu ve hafifçe gülümsedi. Başını koltuğa yaslamıştı. Sesi çok konuşmaktan kısılmıştı.

"Yoruldum. Ama en azından A planım var. Damon'dan, gittiğimiz yer konusunda daha çok bilgi almalıyım. Karanlık Boyut hakkında. Acaba Misao'nun verdiği ve Stefan'ın hücresini açacak iki ipucu hakkında ne biliyor?"

"Galiba... galiba bundan hiç bahsetmedim. Stefan'ı hücresinden çıkaracak tilki anahtarının iki parçası iki

farklı yerde. Misao orası hakkındaki bilgisizliğimle dalga geçerken bana ipuçları verdi. Asla Karanlık Boyut'a girebileceğimi düşünmüyordu. Sadece gösteriş derdindeydi. Ama ipuçlarını hala hatırlıyorum. Birinci, yarı gümüş bülbülün aletindeydi. Öyle demişti. İkincisi Bloddeuwedd'in balo salonunda gömülüydü."

"Damon'la konuşup bunların ne olduğu konusunda fikri var mı öğrenmeliyim. Çünkü bir kere Karanlık Boyut'a vardık mı, bazı insanların evine ve diğer yerlere girmek zorunda kalacağız. Bir balo salonunu araştırmanın en iyi yolu baloya davet edilmektir, öyle değil mi? Demesi kolay tabii. Ama elimden ne geliyorsa yapmaya razıyım. İşte o kadar!"

Damon & Elena TR

Elena kararlılıkla kafasını kaldırdı ve hiç hareket etmeden fısıldadı. "İnanabiliyor musun? Şimdi camdan bakıyorum ve şafak söküyor. Gökyüzünde açık yeşil, krem, turuncu ve bebek mavisi ışıklar var. Neredeyse bütün gece konuştum. Etraf o kadar huzurlu ki. Birazdan güneş..."

"Bu da ne? Galiba Jaguar'ın tepesine bir şey düştü! BAM diye ses çıktı."

Elena telefonun kaydını kapadı. Korkmuştu. Böyle bir gürültü ve şimdi arabanın tepesinden gelen tırmalama sesleri...

Bu arabadan bir an önce çıkmalıydı.

Elena, Jaguar'ın arka koltuğundan dışarı fırladı ve arabadan biraz uzaklaşıp tepesine ne düştüğüne baktı.

Düşen, Matt'ti. Doğrulmaya çalışıyordu.

"Aman Tanrım! Matt, iyi misin? Bir yerine bir şey oldu mu?" Elena böyle haykırırken

Matt öfkeyle bağırıyordu.

Damon & Elena TR

"Elena, aman Tanrım! Jag'e bir şey oldu mu?"

"Matt, sen kafayı mı yedin? Başını falan mı vurdun?"

"Çizilmiş mi? Sunroof çalışıyor mu?"

"Çizik filan yok. Sunroof'a bir şey olmamış." Elena sunroof'un çalışıp çalışmadığından emin değildi ama Matt'in boş boş saçmaladığını bildiği için geçiştiriyordu. Matt, üzerine çamur bulaştırmadan Jag'in tepesin-

den inmeye çalışıyordu. Fakat bacaklarıyla ayakları çamura bulanmıştı bile. Doğrusu ayaklarını kullanmadan oradan inmek zordu.

Bu sırada Elena etrafına bakıyordu. Evet, bir keresinde o da gökten düşmüştü ama altı aydır ölüydü ve döndüğünde çıplaktı. Matt'in durumu ikisine de uymuyordu. Elena'nın aklına daha sıradan bir açıklama geldi.

İşte oradaydı. Bir sarıağacın gövdesine yaslanmış, alaycı bir gülümsemeyle olan biteni izliyordu.

Damon.

Stefan kadar uzun boylu değildi ama tarifi imkansız şekilde tehditkar bir havası vardı. Kıyafeti her zamanki gibi kusursuz ve temizdi: Siyah Armani kot, siyah gömlek, siyah deri ceket ve siyah botlar. Tüm bunlar rüzgarın karıştırdığı siyah saçları ve kara gözleriyle müthiş bir uyum içindeydi. Damon & Elena TR

Şimdi, bakışlarında öyle bir ifade vardı ki, Elena hemen üzerinde uzun, beyaz geceliği olduğunu farketti. Bunu, altında kıyafetlerini kolayca değiştirebilmek için yanına almıştı. Ama genelde şafak sökmeden giyiniyordu ve bugün günlüğü için yaptığı kayıt aklını karıştırmıştı. İşin kötüsü gecelik Damon'la bir sabah kavgasına tutuşmak için hiç uygun bir kılık değildi. Aslında ince sayılmazdı. Kumaşı pazeni andırıyordu. Ama dantelliydi. Özellikle de boyun kısmı. Damon dantelin sardığı güzel bir boynun vampirlerde kırmızıya bakan boğa etkisi yarattığını söylemişti.

Elena kollarını göğsünde kavuşturdu ve aurasını düzenlemeye çalıştı.

"Wendy'ye benziyorsun," dedi Damon. Gülümsemesi ahlaksızca, göz alıcı ve kesinlikle takdir doluydu. Tatlı bir bakışla kafasını yana eğdi.

Elena onu tatlı bulmak istemiyordu. "Hangi Wendy?" der demez *Peter Pan*'deki kızın soyadını hatırlayarak irkildi. Elena'nın hafızası bu tip şeylerde kuvvetliydi. Asıl problem, Damon'ınkinin ondan da kuvvetli olmasıydı.

Damon & Elena TR

"Wendy... *Darling*[1]'e." Damon'ın sesi bir okşayış gibiydi.

Elena içinin ürperdiğini hissetti. Damon onu etkilemeyeceğine söz vermişti. Zihnini bulandırmak ya da idare etmek için telepatik güçlerini kullanmayacaktı. Ama bazen o sınıra feci şekilde yaklaşıyordu. *Evet, bunu Damon yapıyor*, diye düşündü Elena. Ona karşı sadece kardeşçe hisler besliyordu. Ama Damon asla pes etmiyordu. Hem de defalarca reddedilmesine rağmen.

Elena'nın arkasından bir gümbürtü geldi. Sonra vıcık vıcık bir ses duyuldu. Tamam, Matt, Jag'in tepesinden inmişti. Hemen atışmaya katıldı.

"Elena'ya *darling* deme!" diye bağırdı ve Elena'ya dönüp devam etti. "Wendy son kız arkadaşının ismi olmalı. Ve-ve-ve ne yaptığını biliyor musun? Beni sabahın köründe nasıl uyandırdığını?" Matt hiddetle titriyordu.

1 Sevgili. (Ç.N.)

Elena fikir yürüttü. "Seni kaldırıp arabanın tepesine mi attı?" Matt'le omzunun üzerinden konuşuyordu. Çünkü hafif sabah esintisi geceliğini vücuduna yapıştırmıştı ve Damon'a arkasını dönmek istemiyordu.

"Hayır! Yani, evet! Hayır ve evet! Ama ellerini kullanmaya gerek görmedi! Şöyle yaptı," Matt kolunu savurdu, "ve önce çamur dolu hendeğe düştüm. Sonra kendimi Jag'in üzerinde buldum. Sunroof kırılabilirdi. Ya da *benim* bir yerim! Baksana, baştan aşağı çamura bulandım." Matt bunu yeni farketmişçesine kıyafetine baktı ve tiksintiyle yüzünü buruşturdu.

Damon nihayet konuştu. "Seni neden fırlattım, Matt? Aramıza mesafe koyduğumda sen ne *yapıyordun*?"

Matt sarı saçlarının diplerine kadar kızardı. Normalde sakin bakan mavi gözleri çakmak çakmaktı.

"Bir sopa tutuyordum," dedi savunmaya geçerek.

"Bir sopa. Yol kenarında bulduğun türden bir sopa mı? Sıradan bir dal parçası mı?"

"Evet, onu yol kenarında buldum." Hala savunmadaydı. Damon & Elena TR

"Ama sonra birdenbire değişime uğradı?" Damon göz açıp kapayıncaya kadar çok uzun ve sağlam görünüşlü bir kazık çıkardı. Bir ucu tıraşlanarak iyice sivriltilmişti. Belli ki sert bir tahtadandı. Büyük ihtimalle meşeden.

Damon sopayı merakla incelerken Elena öfkeyle Matt'e baktı.

"Matt!" dedi suçlarcasına. İki oğlanın kavgasında gelinebilecek en kötü nokta bu olsa gerekti.

"Ben iyi bir fikir olduğunu düşünmüştüm." Matt'in suratında inatçı bir ifade belirmişti. "Geceleri dışarıda uyuyoruz. Başka bir vampir gelirse kendimi koruyayım diye..."

Elena tekrar döndü ve Damon'ı sakinleştirmeye çalışırken Matt patladı.

"Elena'ya beni nasıl uyandırdığını söylesene!" diye bağırdı. Sonra Damon'ın konuşmasına fırsat vermeden devam etti. "Gözlerimi yeni açıyordum ki bunu üzerime attı!" Elena tam konuşacakken Matt elindeki şeyi kaldırdı. Elena bunu aldı ve evirip çevirdi. Bir kurşun kaleme benziyordu ama rengi koyu kızıl-kahveydi.

Matt anlatmaya devam etti. "Bunu üzerime attı ve *etti iki*, dedi. İki kişiyi öldürmüş ve bununla övünüyordu!"

Elena birden artık o kalemi tutmak istemediğini farketti. "Damon!" diye bağırdı öfkeyle. Bir yandan da onun ifadesiz suratından bir anlam çıkarmaya çalışıyordu. "Damon, bunu yapmadın, değil mi? Sen..."

"İtiraf etmesini bekleme, Elena. Bence asıl yapmamız gereken..." Damon & Elena TR

"Hey, konuşmama izin verecek misiniz?" dedi Damon. Şimdi gerçekten kızgın görünüyordu. "Hemen yargısız infaza başlamasaydınız birilerinin beni kazıklamaya çalıştığını söyleyecektim. İnsan değillerdi. Vampir katillerdi. Shinichi'nin malach'ının etkisi altındaydılar. Bizi

izliyorlardı. Arabayı sorarak Kentucky, Warren'a kadar gelmişler. Bu aletten bir an önce kurtulmamız gerek."

"Hayır!" diye bağırdı Matt. "Bu araba Elena'yla Stefan için bir anlam ifade ediyor."

"Bence asıl senin için bir anlam ifade ediyor," dedi Damon. "Şunu da belirtmeden geçemeyeceğim ki sırf sizi bu küçük yolculuğa çıkarabileyim diye Ferrari'mi bırakmak zorunda kaldım."

Damon & Elena TR

Elena elini kaldırdı. Daha fazlasını duymak istemiyordu. Evet, arabaya karşı bazı hisleri vardı. Büyük, gösterişli, parlak kırmızıydı. Ve bunu ona Stefan almıştı. Birlikte yeni hayatlarını kutlamak için. Sırf bu arabaya bakmak bile Elena'ya o günü hatırlatıyordu. Stefan'ın kollarının boynuna dolanışını ve ikisinin bakışmalarını. Stefan'ın yeşil gözleri muzipçe parlıyordu. Elena'ya gerçekten istediği bir şeyi almanın mutluluğuyla.

Elena hafifçe titrediğini ve gözlerinin yaşlarla dolduğunu farkedince hem utandı, hem öfkelendi.

"Gördün işte," dedi Matt. "Onu ağlattın."

Damon kibar bir sesle cevap verdi. "*Ben mi?* Sevgili kardeşimden bahseden ben değilim ki."

"*Kesin şunu! Hemen!* İkiniz de," diye bağırdı Elena. Sonra kendini toparlamaya çalıştı. "Kusura bakmayın ama bu kalemi istemiyorum." Kalemi onlara uzatmıştı.

Damon, uzatılan şeyi aldığında Elena ellerini geceliğine sildi. Hafifçe sersemlemişti. Peşlerindeki vampirleri düşününce titredi.

Ve birden sendelediğinde sıcak ve güçlü bir kol beline dolandı. Damon'ın sesi tam yanından geldi. "Biraz temiz havaya ihtiyacı var ve ben bunu ona vereceğim."

Ansızın Elena kendini kuş gibi uçarken buldu. Damon'ın kollarında ağırlığını yitirmişti ve yüksekleri çıkıyorlardı.

"Damon, lütfen beni aşağı indir."

"Şimdi mi, sevgilim? Ama bu mesafeden düşersen..."

Elena, Damon'ı azarlamaya devam etti ama Damon söylediklerini duymazdan geliyordu. Serin sabah havası hem kafasını toplamasına yardım etmiş, hem onu üşütmüştü.

Titremesini engellemeye çalıştı. Fakat bunu kontrol edemiyordu. Damon ona ciddi gözlerle baktı ve ceketini omzundan aşağı kaydırdı. Elena telaşla, "Hayır, hayır," dedi. "Sen şeye devam et. Yani uçmaya. Ben dayanırım."

"Ve alçak uçan martılara dikkat et, değil mi?" dedi Damon ciddi bir sesle. Ama dudaklarının kenarı muzipçe kıvrılmıştı. Elena başını çevirmek zorunda kaldı. Yoksa gülecekti.

Damon & Elena TR

Sonra, "Eee, insanları havalandırıp arabaların üzerine atmayı ne zaman öğrendin?" diye sordu.

"Ah, daha çok yeni. Epey gayret gerektiriyor. Uçmak gibi. Bilirsin beni zorlayan şeyleri severim."

Kapkara gözlerinde hınzır bir bakış vardı. Hele şu uzun kirpiklerine ne demeliydi? Yazık ki bir erkekte har-

canıyorlardı! Elena kendini bir kuştüyü kadar hafif hissediyordu. Aynı zamanda sersemlemişti. Neredeyse sarhoş gibiydi.

Neyse ki ısınmıştı. Çünkü Damon, onu ılık aurasıyla sarmalamıştı. Sadece derecesi yüksek değildi. Aynı zamanda başına tuhaf bir hafiflik veriyordu. Onu içine alırken Elena'nın saçları omuzlarının etrafında altın bir bulut misali salınıyordu. Elena kendine hakim olamayarak kızardı. Neredeyse Damon'ın düşüncelerini duyabiliyordu. Yanaklarına yayılan pembelik beyaz tenine pek yakışmıştı.

Damon & Elena TR

Bu kızarıklık nasıl Damon'ın sıcaklığına ve düşünceli tavrına verilen istemsiz bir fiziksel tepkiyse, Elena yine aynı şekilde istemsiz bir duygusal tepki de veriyordu. Damon'a teşekkür borçluydu. Ona minnet duyuyordu. Damon bu gece hayatını kurtarmıştı. Shinichi'nin malach'ı tarafından ele geçirilen vampirler katil olurdu. Elena, böyle yaratıkların ona neler yapabileceğini hayal bile edemiyor ve etmek istemiyordu. Damon zekice davranıp katilleri zamanında durdurmuştu ve acımasızca davrandığı için seviniyordu.

Damon'ın muhteşem biri olduğunu kabul etmemek körlük ve aptallık olurdu. İki kere öldükten sonra bu gerçek, Elena'yı diğer kızlar gibi etkilemiyordu ama yine de gerçekti. Damon ister kara kara düşünsün, ister yalnızca Elena için sakladığı o içten gülümsemesiyle baksın, farketmezdi.

İşin kötüsü Damon bir vampir olduğu için Elena'nın zihnini okuyabiliyordu. Bu kadar yakınken auraları birbirine karışıyordu. Ve Damon, Elena'nın ona duyduğu hayranlığı takdir ediyordu. Elena eridiğini farkedemeden tüy gibi hafif vücudu ağırlaşarak Damon'ın kolları arasında şekillenmeye başladı.

Diğer sorun Damon'ın şu anda onu etkiliyor olmasıydı. O da en az Elena kadar bu akışa kapılmıştı. Ona karşı tüm engellerini kaldırmıştı. Bulanıklaşıyor, eriyorlardı. Elena doğru düzgün düşünemiyordu. Damon ona hayranlıkla bakıyordu. Elena bu bakışı görmeye alışkındı. Ama onu nereden hatırladığını bilmiyordu.

Analiz etme yetisini kaybetmişti. Tek yaptığı, sevgiyle kucaklanmanın tadını çıkarmaktı. Bu sevgiyle şefkatin yoğunluğu onu kemiklerine dek sarsmıştı.

Ve Elena kendini verdi mi tam verirdi. Bilinçli bir çaba harcamadan kafasını arkaya atıp boğazını ortaya çıkardı ve gözlerini kapadı.

Damon yavaşça Elena'nın kafasını tutup duruşunu değiştirdi ve tek elini arkasına koyarak onu öptü.

Damon & Elena TR

Zaman durdu. Elena içgüdüsel olarak onu böylesine güzel öpen kişinin zihnini okşamak istedi. Ölmeden önce hiçbir öpücüğün değerini gerçekten bilememişti. Ölmeden, bir ruh olmadan ve diğer insanların düşüncelerinin, sözlerinin, hatta zihinleriyle ruhlarının gizli anlamını ortaya çıkaran bir aurayla dünyaya dönmeden önce. Sanki yeni ve harika bir duyu kazanmış gibiydi. Auralar şimdiki gibi birbirinin içinde eridiğinde iki ruh da çırılçıplak kalıyordu.

Damon & Elena TR

Elena yarı bilinçli olarak aurasının yayılmasına ve diğer zihinle buluşmasına izin verdi.

Fakat öbür aura irkilerek geri çekilince şaşırdı. Bu doğru değildi. Hızlı davranarak diğer aurayı büyük bir kayanın arkasına saklanmadan engellemeye çalıştı. Dı-

şarıda kalanlar ona bir zamanlar gördüğü göktaşı resmini hatırlatmıştı. Çukurlarla dolu, kömürleşmiş bir yüzey. Bunlar olgunlaşmamış beyin fonksiyonlarıydı. Kayanın dışında el ve ayak bileklerinden ona zincirlenmiş bir oğlan çocuğu vardı.

Elena şaşkına dönmüştü. Gördüğünün sadece bir metafor olduğunu ve bunun ne anlama geldiğine karar vermekte acele etmemesi gerektiğini biliyordu. Kafasındaki görüntüler Damon'ın çıplak ruhunun adeta sembolleri gibiydi. Ama Elena'nın zihni bunları ancak doğru açıdan baktığında anlayıp doğru yorumlayabilirdi.

Fakat içgüdüsel olarak önemli bir şey gördüğünü biliyordu. Ruhunu bir başkasına bağlamanın nefes kesici zevki ve tatlı sersemliği kaybolmuştu. Şimdi doğuştan gelen sevgi ve şefkati onu iletişim kurmaya zorluyordu.

Damon & Elena TR

"Üşüyor musun?" diye sordu çocuğa. Zincirleri, kollarını, karnına çektiği dizlerine sarmasına izin verecek kadar uzundu. Üzerinde eski püskü, siyah bir kıyafet vardı.

Çocuk sessizce ve evet dercesine kafasını salladı. Siyah, kocaman gözleri yüzünün geri kalanını yutmuş gibi görünüyordu.

"Sen nereye aitsin?" dedi Elena tereddütle. Bir yandan da çocuğu nasıl ısıtacağını düşünüyordu. "Bunun içine, değil mi?" Dev kayayı işaret etti.

Çocuk tekrar kafasını salladı. "Orası daha sıcak ama artık beni içeri almıyor."

"Kim almıyor?" Elena kötü tilki ruhu, Shinichi'ye karşı her an tedbirliydi. "Kimden sözediyorsun, canım?" Diz çöküp çocuğu kollarına aldı. Teni buz gibiydi. Demir zincir de öyle.

Damon & Elena TR

"Damon," diye fısıldadı küçük, pasaklı çocuk. Gözlerini ilk kez Elena'nın yüzünden ayırıp korkuyla etrafına bakınmıştı.

"Bunu *Damon* mı yaptı?" Elena'nın sesi önce yüksek çıktı. Ama çocuk yalvaran gözlerini ona çevirip kadife patili bir kedi yavrusu gibi dudaklarına dokununca sorusuna fısıltıyla devam etti.

Bu tamamen sembollerle ilgili, diye hatırlattı Elena kendine. *Baktığın, Damon'ın zihni. Onun ruhu.*

Ama sen? diye sordu mantıklı yanı birden, daha önce bunu başka biriyle yapmamış mıydın? İçeride manzaralar, aşk ve mehtabın aydınlattığı güzellikleri görmemiş miydin? Hepsi olağandışı bir beynin normal çalışmasını temsil etmiyor muydu? Elena şimdi o kişinin adını hatırlayamıyordu. Tek aklında kalan, gördüğü güzelliklerdi. Kendi zihninin de bir başkasının karşısında aynı sembolleri kullanacağını biliyordu.

Birden emin oldu. Hayır, karşısındaki Damon'ın ruhu değildi. Onunki dev kayanın içindeydi. O çirkin şeye sıkışıp kalmıştı ve Damon böyle olmasını istiyordu. Dışarıda kalan uzun zaman önce biten çocukluğundan

Damon & Elena TR

kalan bir anıydı. Bu çocuk, ruhunun geri kalanından ayrılıp sürgün edilmişti.

Elena, teorisini doğrulamak için usulca sordu. "Seni buraya koyan Damon'sa, sen kimsin?" Bu sırada çocuğun siyah gözlerini, koyu renk saçlarını ve bu kadar genç olmasına rağmen tanıdık gelen yüz hatlarını inceliyordu.

"Ben, Damon'ım," dedi çocuk beyaz dudaklarıyla.

Belki bu kadarını itiraf etmek bile acı veriyordur, diye düşündü Elena. Damon'ın çocukluk sembolünü incitmek istemiyordu. Aksine, kendi hissettiği tatlı rahatlığı onun da hissetmesini arzuluyordu. Damon'ın zihni bir ev olsaydı, onu toparlar, bütün odaları çiçekler ve yıldız ışıklarıyla donatırdı. Yok, eğer bir manzara olsaydı, beyaz dolunayın etrafına bir ışık halesi koyardı. Ya da bulutların arasına bir gökkuşağı. Ama o kendini bir kayaya zincirlenmiş zavallı bir çocuk olarak göstermişti ve Elena bu çocuğu rahatlatıp avutmak istiyordu.

Oğlanı hafifçe sallayarak kollarıyla bacaklarını ovuşturdu. Onu kendi ruhunun vücuduna bastırdı.

Başta çocuk gergin ve temkinliydi. Ama temasları korkunç bir sonuç doğurmayınca gevşedi. Elena, onun küçük bedeninin ısınıp uyuştuğunu farketti. Bu nahif yaratığa karşı içini yakacak kadar derin bir merhamet duyuyordu. Onu korumalı, kollamalıydı.

Çocuk birkaç dakika içinde kucağında uykuya daldı ve Elena onun dudaklarına belli belirsiz bir gülücük yerleştiğini gördü. Küçük bedenini sallamaya devam ederek

kendi kendine gülümsedi. Ağladığında ona sarılan birini düşünüyordu. Unutamadığı, asla unutmayacağı birini. Ama aynı zamanda boğazına bir yumru oturmasına sebep olan kişiyi. O kadar değerliydi ki şimdi onu hatırlaması Elena için büyük bir önem taşıyordu. Hatırlamalıydı... ama kimdi?

Birden Damon'ın zihninin huzurlu gecesi ikiye ayrıldı. Gürültüler, ışıklar ve enerjilerle. Henüz Güç konusunda yeni Elena bile bu yangına tek bir ismin sebep olduğunu biliyordu.

Stefan.

Damon & Elena TR

Aman Tanrım, onu *unutmuştu*. Birkaç dakika için onu unutmak anlamına gelen bir şeyin içine çekilmiş ve buna izin vermişti. Tüm o yalnız gecelerin ıstırabı, karanlıkta oturup acısıyla korkusunu günlüğüne aktarışı... Hepsi Damon'ın sunduğu huzur ve rahatlıkta kaybolmuştu. Stefan'ı *unutmuştu*. Şimdi nasıl bir işkence çekiyor olabileceğini.

"Hayır -hayır!" Elena karanlıkta tek başına savaşıyordu. "Bırak beni -onu bulmalıyım- unuttuğuma inanamıyorum..."

"Elena." Damon'ın sesi sakin ve yumuşaktı. Ya da en azından heyecansız. "Kıvranmaya devam edersen düşeceksin ve yerden oldukça yüksekteyiz."

Elena gözlerini açınca kaya ve küçük oğlanla ilgili anılar beyaz karahindiba topçukları gibi her yöne dağıldı. Suçlayan gözlerle Damon'a baktı.

"Sen... sen-"

"Hiç durma," dedi Damon sakince. "Hemen beni suçla. Neden olmasın? Ama seni ne etkiledim, ne ısırdım. Sadece öptüm. Gerisini senin Güç'lerin yaptı. Dizginlenemez oldukları kadar ilginçler de. Umarım ifade tarzımı hoş görürsün ama beni bu kadar emebileceğini tahmin etmemiştim."

Sesi alaycıydı ama Elena'nın zihninde yine o ağlayan çocuğun görüntüsü belirdi. Acaba Damon gerçekten de göründüğü kadar vurdumduymaz mıydı?

Ama bu onun en belirgin özelliği değil mi? diye düşündü acı bir gülümsemeyle. Ona kanını bağışlayanların zihinlerine rüyalar, fanteziler ve zevk yerleştirmek. Elena, Damon'ın tuzağına düşürdüğü genç kızlarla kadınları biliyordu. Hepsinin ortak şikayeti onun kendilerini yeterince ziyaret etmemesiydi.

Yere yaklaşırken, "Biliyorum," dedi Elena. "Ama bu bir daha olmayacak. Öpebileceğim tek bir erkek var. O da, Stefan."

Damon & Elena TR

Damon laf yetiştirmek için ağzını açmıştı ki, en azından Elena'nınki kadar sinirli ve suçlayıcı bir ses duyuldu. Sonucunu düşünmeden tüm öfkesini kusuyordu. Elena unuttuğu diğer kişiyi hatırladı.

"DAMON, SENİ PİÇ. ÇABUK ONU AŞAĞI İNDİR."

Matt.

Elena'yla Damon, helezon şeklinde döne döne Jaguar'ın yanına indi. Matt hemen Elena'nın yanına ko-

şup sanki kaza geçirmişçesine kızın sağını solunu kontrol etti. Boynunu ayrı bir özenle incelemişti. Elena bir kez daha iki erkeğin yanında dantelli geceliğiyle olmaktan utanç duydu.

"İyiyim. Gerçekten," dedi Matt'e. "Biraz başım dönüyor, hepsi o. Birkaç dakikaya bir şeyim kalmaz."

Matt rahat bir nefes aldı. Elena onun artık kendisine aşık olmadığını biliyordu. Ama Matt, Elena'ya karşı her zaman ilgili ve korumacıydı. Onu hem dostu Stefan'ın kız arkadaşı olduğu, hem kendi sevdiği için kolluyordu. Elena, Matt'in bir zamanlar birlikte oldukları günleri asla unutamayacağının farkındaydı.

Dahası, Matt ona inanıyordu. Onun için şimdi Elena iyi olacağını söylediğinde içi rahatlamıştı. Hatta Damon'a bakarken gözlerindeki düşmanlığı silmeyi bile becerebilmişti.

İki oğlan aynı anda Jaguar'ın sürücü kapısına doğru yürüdü. Damon & Elena TR

"Ah, hayır," dedi Matt.

"Dün sen kullandın ve şu olanlara bak! Kendin dedin, peşimizde vampirler var."

"Bunun benim hatam olduğunu mu söylüyorsun? Vampirler bu süslü, kırmızı devi izliyor diye ben mi suçluyum?"

Matt inatla kaş çattı. Çenesini sıkmıştı. Bronz ten kıpkırmızıydı. "Sırayla kullanmalıyız diyorum. Sen sırnı savdın."

"Ben *sırayla takılacağız*, diye konuştuğumuzu hatırlamıyorum." Damon bunu öyle bir tonlamayla söylemişti ki sanki Matt ona ahlaksızca bir iş yaptırıyordu. "Bir arabaya bindim mi onu ben *kullanırım*."

Elena boğazını temizledi. Ama ikisi de aldırış etmedi.

"Senin kullandığın arabaya binmem!" dedi Matt.

"Ben de *senin* kullandığın arabaya binmem!" diye tekrarladı Damon.

Damon & Elena TR

Elena daha yüksek sesle boğazını temizledi ve Matt nihayet onun varlığını hatırladı.

"Herhalde Elena'nın kullanacak hali yok?" dedi Elena'nın seçeneği sunmasına bile fırsat vermeden. "Tabii gideceğimiz yere bugün varmak istiyorsak," diye ekledi Damon'a sert bir bakış fırlatarak.

Damon siyah saçlı kafasını salladı. "Merak etme, manzaralı bir yol kullanırım. Hem nereye gittiğimizi ne kadar az insan bilirse o kadar güvende oluruz. Bilmediğin bir şeyi ötemezsin, değil mi?"

Elena, biri ensesinde bir buz küpü dolaştırıyormuş gibi hissetti. Damon'ın konuşması...

"İyi ama bizim nereye gittiğimizden zaten haberdarlar," dedi kendini toplayarak. "Stefan'ı kurtarmak istediğimizi ve Stefan'ın nerede olduğunu biliyorlar."

"Ah, evet. Karanlık Boyut'a geçmek istediğimizi biliyorlar. Ama hangi kapıdan? Ve ne zaman? İzimi kaybettirebilirsek tek endişemiz Stefan ve gardiyanlar olur."

Matt etrafına bakındı. "Kaç kapı var?"

"Binlerce. Üç doğal enerji hattının geçtiği her yerde bir kapı olabilir. Ama Avrupalılar Kızılderilileri topraklarından ettiğinden beri çoğu kapı kullanılmıyor. Bazıları tıpkı eski günlerdeki haliyle duruyor." Damon omzunu silkti.

Ama Elena'yı endişeli bir heyecan sarmıştı. "Öyleyse en yakın kapıyı bulup girelim."

"Hapishaneye yeraltından mı gideceğiz? Bak, hiç anlamıyorsunuz. Birincisi, bir kapıdan girmek için bana ihtiyacınız olacak. Tabii sonrasında da. Çünkü aşağısı hiç hoş değil." Damon & Elena TR

"Kim için hoş değil? Bizim için mi, senin için mi? diye sordu Matt zalimce.

Damon ona uzun ve ifadesiz bir bakış attı. "Eğer tek başınıza denerseniz sizin için. Yok eğer benimle olursanız rahatsız ama rutin bir iş olacak. Orada birkaç gün yolculuk etmenin ne demek olduğuna gelince... Nasıl olsa yakında kendiniz göreceksiniz." Damon tuhaf bir gülümsemeyle ekledi. "Ve ana kapıların birinden girmekten çok ama çok daha uzun sürecek."

"Neden?" diye sordu Matt. Zaten hep Elena'nın, cevaplarını bilmek istemediği sorular sorardı.

"Çünkü ya bir yağmur ormanı olacak ama ağaçlardan düşen iki metrelik sülükleri dert etmeye bile vakit bulamayacaksınız. Ya da düşmanlarınızın sizi kolayca görebileceği çorak bir arazi. Tabii orada herkes düşmanınızken bunun pek hoş olmayacağını tahmin edersiniz."

Ardından gelen kısa sessizlikte Elena düşüncelere dal-
dı. Damon ciddi görünüyordu. Belli ki bunu yapmak is-
temiyordu ve Damon bu hayatta pek az şeye aldırırdı.
Aksine, *mücadele etmekten* hoşlanırdı. Dahası, madem
zaman kaybı olacaktı…"

"Pekala," dedi yavaşça. "Senin planına uyacağız."

Matt'le Damon hiç vakit kaybetmeden arabanın kapı
koluna uzandı.

"Hiç uğraşmayın," dedi Elena ikisine de bakmadan.
"Sonraki kasabaya kadar Jaguar'ımı ben kullanacağım.
Ama önce üzerimi değişeceğim ve belki biraz kestirece-
ğim. Matt bir etrafa bak bakalım. Belki elini yüzünü yı-
kayabileceğin bir dere filan bulursun. Sonra yemek için
en yakın kasabaya gideriz. Ve sonra…"

"…tekrar ağız dalaşı başlayabilir," dedi Damon. "Sen
bildiğini yap, sevgilim. Seçtiğin restoranda buluşuruz."

Elena kafa salladı. "Bizi bulabileceğinden emin mi-
sin? Auramı bastırmaya çalışıyorum."

Damon gülümsedi. "Şaka mı yapıyorsun? Bu itfaiye
arabası kılıklı Jaguar'la, gittiğiniz kasabada şov olacaksı-
nız. Herkes size UFO görmüş gibi bakacak."

"Neden bizimle gel…" Matt'in sesi kesildi. Damon'a
kin gütmesinin en büyük sebeplerinden biri vampirli-
ği olmasına rağmen Matt bunu sık sık unutmayı başa-
rabiliyordu.

Damon & Elena TR

"Demek oraya bizden önce varıp yaz okuluna giden
bir kız bulmayı planlıyorsun?" dedi. Mavi gözleri karar-

mıştı. "Üzerine çullanıp çığlıklarını kimsenin duyamayacağı bir köşeye sürükleyeceksin ve kafasını arkaya çekip *dişlerini boğazına* geçireceksin."

Uzun bir sessizlik oldu. Sonra Damon gücenmiş bir sesle konuştu. "Ah, hayır."

"Siz böyle yapmıyor musunuz? *Bana da* yapmadın mı?"

Elena gerçekleri hatırlatması gerektiğini hissetti. "Matt, Matt, o Damon değildi. Shinichi'ydi. Bunu biliyorsun." Matt'i kollarından tutup yavaşça kendine çevirdi.

Damon & Elena TR

Matt uzun bir an ona bakamadı. Zaman uzadıkça uzadı ve Elena ona erişemeyeceğinden endişelenmeye başladı. Ama sonra kafasını kaldırdı ve Elena'nın gözlerine baktı.

"Tamam," dedi usulca. "Dediğin gibi olsun. Ama sen de biliyorsun ki insan kanı içmeye gidiyor."

Damon'ın keskin kulakları bunu duydu. "Gönüllü bir bağışçıdan!" dedi Damon öfkeyle.

Matt tekrar patladı. "Sanki onları gönüllü yapan sen değilsin! Onları hipnotize ediyorsun..."

"Hayır!"

"Ya da *etkiliyorsun*. Her neyse işte! Buna ne ad verirsen ver..."

Matt'in arkasındaki Elena, Damon'a gitmesini işaret ediyordu. Tavukları kışkışlar gibi bir hali vardı. Damon önce tek kaşını kaldırdı ama sonra zarifçe omuz sil-

kip dediğini yaptı. Bir karganın şeklini alırken görüntü sü bulandı ve anında yükselen güneşe doğru ilerleyen bir noktaya dönüştü.

"Matt," dedi Elena usulca, "bence şu kazıktan kurtulsan iyi edersin. Damon'ı paranoyaklaştırmaktan başka işe yarayacağını sanmıyorum."

Matt bir süre gözlerini kaçırdıktan sonra kafasını evet dercesine salladı. "Yıkanmaya giderken atarım," dedi çamurlu bacaklarına bakıp somurtarak.

"Hadi, sen arabaya binip biraz uyu," diye ekledi. "Yorgun görünüyorsun."

"Beni birkaç saate uyandır." Böyle dediğine pişman olacağından haberi yoktu.

Damon & Elena TR

"Titriyorsun. Bırak ben yapayım," dedi Meredith, elini Bonnie'nin omzuna koyarak. Caroline Forbes'un evinin önünde duruyorlardı.

Bonnie arkadaşına yaslandığını farkedince birden toparlandı. Temmuzun sonunda, bir Virginia sabahında titremek kesinlikle utanç vericiydi. Çocuk gibi davranılmak da öyle. Ama ondan sadece altı ay büyük Meredith, bugün her zamankinden olgun görünüyordu. Koyu renk saçlarını arkaya atmıştı. Büyük gözleri, zeytin rengi teni ve çıkık elmacık kemikleri bu halini vurgular gibiydi. Damon & Elena TR

Bakıcım bile olabilirdi, diye düşündü Bonnie. İyice keyfi kaçmıştı. Meredith bugün her zamankinin aksine düz değil topuklu ayakkabı giymişti. Bonnie kendini be-

bek gibi hissediyordu. Elini kızıl-sarı buklelerinin arası-
na daldırdı ve onları biraz daha kabarttı.

"Korkmuyorum. Sadece *ü-üşüdüm*," dedi. Saygınlı-
ğından ödün vermemek için üstün bir çaba içindeydi.

"Biliyorum. Oradan gelen bir şey hissediyorsun, değil
mi?" Meredith başıyla evi işaret etti.

Bonnie yan yan eve baktı ve gözleri tekrar Meredith'e
kaydı. Birden Meredith'in olgunluğu sinir bozucu değil,
rahatlatıcı gelmişti. Ama tekrar Caroline'ın evine bak-
madan önce patladı. "Bu iğne topukluları niye giydin
ki?"

"Ah," dedi Meredith aşağı bakarak. "Pratik fikirlerim-
den biri. Eğer bu kez bir şey bileğimi kavramaya çalışır-
sa *bunu* yiyecek." Ayağını vurunca kaldırımdan tatmin-
kar bir *tak* sesi geldi.

Bonnie neredeyse gülecekti. "Muştanı da getirdin
mi?"

Damon & Elena TR

"Ona ihtiyacım yok. Eğer yaramazlığa kalkışırsa
Caroline'ın icabına çıplak elle de bakabilirim. Neden sü-
rekli konuyu değiştiriyorsun? Tek başıma yapabilirim di-
yorum."

Bonnie nihayet kendini sıkmayı bıraktı ve küçük
elini Meredith'in ince, uzun parmaklarının üzerine ko-
yup sıktı. "Biliyorum. Ama bu benim işim. *Beni* da-
vet etti."

"Evet," dedi Meredith. Dudakları zarifçe kıvrılmıştı.
"Bıçağı kime saplayacağını iyi bilir. Pekala, ne olursa ol-

sun, Caroline bunu kendi istedi. Önce onun ve bizim iyiliğimiz için ona yardım etmeye çalışıyoruz. Sonra yardım getirmeye ikna etmeyi deneyeceğiz. Ve sonra..."

"Sonrası nanay," dedi Bonnie hüzünle. Tekrar Caroline'ın evine baktı. Bir garipti. Eğrilmiş gibi görünüyordu. Sanki ona lunaparklardaki aynalardan bakıyordu. Ayrıca kötü bir aurası vardı. Pencereler gri-yeşil, çirkin tonda siyah kesikler gibiydi. Bonnie daha önce hiç bu kadar enerjiyle yüklü bir ev görmemişti.

Ve bu enerji soğuktu. Et saklamakta kullanılan soğuk hava depoları gibi. Bonnie evin fırsatını bulsa onun yaşam gücünü alıp buza çevireceğini hissetti.

Kapıyı Meredith'in çalmasına izin verdi. Zil, hafif bir yankı yapmıştı. Bayan Forbes'un sesi de yankılıydı. Evin içinde aynı lunapark aynası görüntüsü vardı. *Ama verdiği his daha bile tuhaf,* diye düşündü Bonnie. Gözlerini kapasa kendini kat kat büyük bir yerde ve eğimli bir zeminde hissedebilirdi.

Damon & Elena TR

"Herhalde Caroline'ı görmeye geldiniz?" dedi Bayan Forbes. Görünüşü Bonnie'yi şok etmişti. Caroline'ın annesi kır saçları, kırışık ve solgun yüzüyle yaşlı bir kadını andırıyordu.

"Odasında. Gelin, göstereyim," dedi.

"Ama Bayan Forbes, biz odasının yerini bili..." Bonnie elini koluna koyunca Meredith sustu. Sararıp küçücük kalan kadın, yolu gösteriyordu. Neredeyse hiç aurası yoktu. Kalbine dek yaralıydı. Bonnie, Caroline'la aile-

sini o kadar uzun zamandır tanıyordu ki. İlişkileri nasıl bu duruma gelmişti?

Ne yaparsa yapsın Caroline'a isim takmayacağım, diye yemin etti Bonnie içinden. *Ne yaparsa yapsın. Hatta... evet, Matt'e yaptıklarından sonra bile. Onunla ilgili güzel şeyler hatırlamaya çalışacağım.*

Ama bu evde düşünmek bile yeterince zorken iyi şeyler düşünmek neredeyse imkansızdı. Bonnie merdivenden yukarı çıktığını biliyordu. Önündeki her bir basamağı görüyordu. Fakat diğer tüm duyuları *aşağı* indiğini söylüyordu. Bu, onu sersemleten korkutucu bir hisstiBasamakları tırmanan ayaklarını seyrederken bir eğimden kayıyor gibiydi.

Damon & Elena TR

Ayrıca bir koku vardı. Keskin bir çürük yumurta kokusu. Havada adeta *tadını* alabiliyordu.

Caroline'ın kapısı kapalıydı ve önünde, yerde bir yemek tabağı, çatal ve bıçak duruyordu. Bayan Forbes, telaşlı adımlarla önden gidip bunları aldı ve Caroline'ın odasının karşısındaki kapıyı açıp elindekileri oraya bıraktı. Sonra kapıyı arkasından kapadı.

Bonnie bir an için şık porselen tabaktaki yemekte bir kıpırtı gördüğünü sandı.

"Benimle pek konuşmuyor," dedi Bayan Forbes aynı boş sesle. "Ama sizi beklediğini söylemişti."

Önlerinden geçip onları yalnız bırakarak biraz uzaklaştı. Çürük yumurta -hayır *kükürt*, diye farketti Bonnie- çok güçlüydü.

Kükürt. Evet... Geçen yılki kimya dersinden hatırlıyordu. İyi de bu berbat koku Bayan Forbes'un lüks evine nasıl girmişti? Bonnie Meredith'e sormak için döndü ama Meredith başını sallıyordu. Bonnie bunun ne anlama geldiğini anlamıştı.

Bir şey deme.

Bonnie yutkunup yaşaran gözlerini sildi ve Meredith'in Caroline'ın kapısını açışını izledi.

Oda karanlıktı. Koridordan giren ışıkta kapalı perdelerin üzerine ışık geçirmeyen çarşaflar gerildiğini gördüler. Yatak boştu.

"Gelin ve şu kapıyı hemen kapayın!"

Caroline'ın sesiydi ve Caroline'ın tipik huysuzluğu. Bonnie rahatladığını hissetti. Duydukları bir erkeğin odayı inleten pes sesi ya da bir uluma değildi. Sadece sol tarafından kalkan Caroline'dı.

Önünde uzanan loşluğa doğru yürüdü.

Damon & Elena TR

Damon & Elena TR

Elena, Jaguar'ın arka koltuğuna geçip turkuaz rengi bir tişörtle kot giydi. Üzerini değişirken bir polis ya da ıssız yolda duran aracın sahiplerine yardıma birileri gelir diye geceliğini çıkarmamıştı. Sonra arka koltuğa yattı.

İçerisi rahat ve sıcak olmasına rağmen bir türlü uykusu gelmedi.

Ne istiyorum? Gerçekten ne istiyorum? diye sordu kendine ve cevabını hemen buldu.

Stefan'ı görmek istiyorum. Kollarının beni sarmasını. Yüzüne bakmak istiyorum. Yeşil gözlerine bakmak. Sadece bana sakladığı o ifadeyi izlemek. Beni affetmesini istiyorum. Onu daima seveceğimi bildiğini söylemesini.

Ve... Elena vücuduna bir sıcaklık yayıldığını hissetti. *Stefan'ın* beni öpmesini istiyorum. Stefan'ın sıcak, tatlı ve avutucu öpücüklerine ihtiyacım var.

Elena bunları düşünürken ikinci ya da üçüncü kez gözlerini yumup pozisyonunu değiştirdi. Gözyaşları bir kez daha kurumuştu. Keşke Stefan için gerçekten ağlayabilseydi. Ama bir şey onu durduruyordu. Tek bir damla yaş akıtmayı bile zor bulur olmuştu.

Ne kadar yorgundu...

Elena denedi. Gözlerini kapalı tutup döndü ve birkaç dakika için Stefan'ı düşünmemeye çalıştı. Uyuması lazımdı. Çaresizce iç geçirip daha iyi bir yatış pozisyonu bulmaya çalışıyordu ki birden her şey değişti.

Elena rahattı. Fazlasıyla rahat. Koltuğu hissetmiyordu bile. Doğruldu ve olduğu yerde dondu kaldı. Havadaydı. Neredeyse kafasını arabanın tavanına vuruyordu.

Yerçekimini hissetmiyorum! diye düşündü dehşetle. Ama hayır... Bu Diğer Taraf'tan ilk döndüğünde bir balon gibi ortalıkta dolanmasından farklıydı. Nedenini açıklayamıyordu ama emindi.

Kıpırdamaya korkuyordu. Tedirginliğinin sebebini bilmiyordu ama hareket etmeye cesareti yoktu.

Sonra gördü.

Damon & Elena TR

Gördüğü kendisiydi. Arabanın arka koltuğundaydı. Kafasını geriye atıp gözlerini yummuştu. Her bir detayı seçebiliyordu. Turkuaz rengi tişörtün kırışıklıklarından altın rengi saçlarını yaptığı örgüye dek. Tokası olmadığı

için şimdiden açılmaya başlamıştı bile. Huzurlu bir uykuya dalmış gibi görünüyordu.

Demek böyle bitecekti. *Elena Gilbert bir yaz günü uykusunda öldü*, diyeceklerdi. *Ölüm sebebi anlaşılamadı... Çünkü kalp kırıklığını bir ölüm nedeni olarak görmeyecekler*, diye düşündü Elena. Sonra her zamanki dramatik tavırlarından da abartılı bir jestle kendini vücuduna doğru fırlatmaya çalıştı. Bir koluyla yüzünü kapamıştı.

Ama işe yaramadı ve kendini bir anda Jaguar'ın dışında buldu.

Hiçbir şey hissetmeden arabanın tavanından geçmişti. *Herhalde hayalet olmak böyle bir şey*, diye düşündü. *Ama bu geçen seferki gibi değil. Sonra tüneli ve ışığı görmüştüm.*

Damon & Elena TR

Belki hayalet değilimdir.

Elena birden ferahladı. *Bunun ne olduğunu biliyorum*, diye düşündü zafer kazanmışçasına. *Vücudumun dışına yolculuk yapıyorum.*

Uyuyan vücuduna dikkatle baktı. Evet! Evet! Ruhuyla gerçek bedeni arasında bir bağ vardı. Ona bağlıydı! Nereye giderse gitsin evin yolunu bulabilecekti.

Aklına iki seçenek geldi. Biri Fell's Church'tü. Güneşe bakarak yönü bulabilirdi ve kendisiyle benzer türde deneyim yaşayan birinin (spiritüalizme meraklı ve bu konuda bir sürü kitap okumuş Bonnie bu olaya VDD, yani vücut dışı deneyim diyordu) tüm enerji hatlarının kesiştiği noktayı bulabilirdi.

Diğer bir seçenek, tabii ki, Stefan'dı.

Damon, Elena'nın nereye gitmesi gerektiğini bilmediğini sanabilirdi ve bu bir bakıma gerçekti. Elena yalnızca onun diğer tarafta, batıda olduğunu hissedebiliyordu. Ama gerçek aşıkların ruhlarının bir şekilde birbirine bağlı olduğu söylenirdi. Kalpten kalbe giden gümüş bir ip ya da serçeparmakları arasındaki pembe bir şeritle.

İşin sevindirici tarafı, Elena'nın bunu hemen bulmasıydı.

Ayışığı renginde ince bir şerit, uyuyan Elena'nın kalbinden çıkıyordu ve... evet. Şeride dokunduğunda Stefan'ı o kadar yakınında hissetti ki bunun kendisini ona götüreceğini anladı.

Artık hangi yönü seçeceği hakkında hiçbir şüphesi kalmamıştı. Daha önce Fell's Church'e gitmişti. Bonnie etkileyici güçlere sahip bir psişikti. Stefan'ın eskiden kaldığı pansiyonun sahibi, Bayan Theophilia Flowers da öyle. Meredith de parlak zekasıyla onlara yardım ediyor ve kasabayı koruyorlardı.

Beni anlayacaklardır, diye düşündü umutla. *Bir daha bu şansı elde edemeyebilirim.*

Bir an bile duraksamadan Stefan'a döndü ve kendini bıraktı.

Damon & Elena TR

Havadaydı. Etrafına bile bakınamayacak kadar hızlı ilerliyordu. Her şeyi bulanık görüyor, yalnızca renkleriyle dokularını ayırt edebiliyordu. Elena birden nesnelerin içinden geçtiğini farkedince nefesi kesilir gibi oldu.

Bir an sonra kalbini burkan bir sahneye bakıyordu. Stefan eski ve paramparça bir döşekteydi. Yüzü kül rengiydi. Kilo vermişti. Kaldığı hücrenin zeminine hasır serpilmişti. Her yer pire kaynıyordu ve o lanet olasıca demir parmaklıklardan hiçbir vampir kurtulamazdı.

Elena kafasını çevirdi. Onu uyandırdığında gözlerinde yaşlar görmesini istemiyordu. Tam kendini toparlamaya çalışıyordu ki birden Stefan'ın sesini duydu. Zaten uyanmıştı.

Damon & Elena TR

"Hiç vazgeçmiyorsun, değil mi?" dedi iğneleyici bir sesle. "Bence bunun için ödül almalısın. Ama her seferinde bir yanlış yapıyorsun. Geçen sefer küçük, sivri kulaklardı. Bu kez kıyafetin. Elena iki eli kanda olsa böyle buruşuk bir tişört giymezdi. Ayakları pis ve çıplak olmazdı. Defol." Lime lime olmuş battaniyesinin altında omzunu silkip arkasını döndü.

Elena bir an duraksadı. Ama kelimelerini dikkatle seçemeyecek kadar endişeliydi. Birden patladı. "Ah, Stefan! Polis filan gelir diye arabanın arka koltuğunda kıyafetimle yatıyordum. Bana aldığın Jaguar'da. Buna aldırış etmezsin sandım! Kıyafetlerim buruştu, çünkü sırt çantamdaydılar ve ayaklarım Damon'la şey yaparken kirlendi. Şey... Neyse boşver. Aslında geceliğim var. Ama vücudumdan çıktığımda üzerimde değildi. Galiba vücudundan çıkınca aynı kıyafetle kalıyorsun..."

Stefan birden dönünce panikleyerek kollarını ona uzattı. Stefan'ın şaşılacak pürüzsüzlükteki yanakları-

na biraz kan gelmişti. Bakışları artık küçümseyici değildi.

Ölümcül görünüyordu. Yeşil gözlerinde tehditkar pırıltılar yanıp sönüyordu.

"Ayakların Damon'la *ne* yaparken kirlendi?" diye üsteledi kelimelerin üzerine basa basa.

"Önemi yok."

"Lanet olsun. Tabii ki var..." Stefan birden sustu. "Elena?" diye fısıldadı onu ilk kez görmüş gibi.

"Stefan!" Kollarını hala ona uzatıyordu. Hiçbir şeyi kontrol edemiyordu. "Stefan, nasıl oldu bilmiyorum ama *buradayım*. Benim! Bir rüya ya da hayalet değilim. Seni düşünüyordum, uyuyakaldım -*ve işte karşındayım!*" Hayaletimsi elleriyle ona dokunmaya çalıştı. "Bana inanıyor musun?"

Damon & Elena TR

"Evet, inanıyorum... Çünkü *seni* düşünüyordum. Bu, bir şekilde seni buraya getirdi. Aşk sebep oldu. *Çünkü birbirimize aşığız!*" Bu sözleri bir itiraf gibi söylemişti.

Elena gözlerini kapadı. Şu anda kendi vücudunda olsaydı Stefan'a onu ne kadar sevdiğini gösterebilirdi. Ama şimdi bu klişe sevgi sözcükleriyle yetinmek zorundaydılar.

"Seni her zaman seveceğim, Elena," diye fısıldadı Stefan yine. "Ama Damon'ın yakınında olmasını istemiyorum. Seni incitmenin bir yolunu bulacaktır ve..."

Elena sözünü kesti. "Elimde değil."

"Kendini kontrol etmek zorundasın!"

"O benim tek umudum, Stefan! Bana zarar ver
cek. Beni korumak için birilerini öldürdü. Ah, Ta
neler olduğunu bir bilsen! Şu anda yoldayız. Se
Elena duraksayarak etrafına bakındı.

Bir an için Stefan'ın gözbebekleri irileşti. Ama k
tuğunda yüzü ifadesizdi. "Herhalde güvenli bir yer
maya gidiyorsunuz, öyle değil mi?"

"Evet," dedi Elena. Vücutsuz yanaklarından hay
gözyaşları süzülüyordu. "Ah, bilmediğin bir sürü şey v
Caroline, Matt'i çıktıkları randevuda ona saldırmak
suçladı. Çünkü hamile. Ama Matt suçsuz!"

"Tabii, öyle," dedi Stefan kararlı bir sesle. Elena h
la devam etti.

"Bence bebekler, yani yavrular Tyler Smallwood'dan.
Hem zamanlama uyuyor, hem de Caroline değişiyor.
Damon dedi ki..."

"Kurtadam yavruları annelerini de kurtadama dönüş-
türür."

Damon & Elena TR

"Evet! Ama kurtadam yanı içindeki malach'la savaş-
mak zorunda. Bonnie'yle Meredith bana Caroline hak-
kında tuhaf şeyler anlattı. Bir kertenkele gibi yere sürü-
nerek yürüyormuş. Duyunca ödüm patladı. Ama bu işle
uğraşmayı onlara bırakmak zorunda kaldım. Böylece o
güvenli yere gidebilecektim."

"Kurtadamlar ve tilkiadamlar," dedi Stefan kafası-
nı iki yana sallayarak. "Tabii, kitsune'ler sihir bakımın-
dan daha güçlü ama kurtadamlar da düşünmeden öl-

düşünüyor." Dizini yumruklad. "Keşke yanında olabilseydim!"

Elena atıldı. "Senin yerine ben geldim!" Keder ve sevinci aynı anda yaşıyordu. "Burada seninleyim! Bunu yapabileceğimi bilmiyordum. Ama sana hiçbir şey getiremedim. Ne kendimi, ne kanımı." Çaresizlikle ellerini açınca Stefan'ın gözlerindeki kendini beğenmiş ifadeyi farketti.

Demek hala Elena'nın onun için gizlice kaçırdığı Clarion Loess Kara Büyü şarabından vardı? Tabii ya! Bu, kan bulamadığında bir vampiri hayatta tutabilecek tek sıvıydı. Birkaç damlası bile yetebiliyordu.

Kara Büyü *şarabı* alkolsüzdü ve insanlar için yapılmamıştı. Vampirlerin kan dışında hoşlandığı tek içkiydi. Damon, Elena'ya bunun buzul kenarlarında ya da kurumuş nehir yataklarındaki toprakta yetişen özel üzümlerden sihirle üretildiğini ve zifiri karanlıkta saklandığını anlatmıştı. "Ona kadifemsi ve karanlık lezzetini veren budur," demişti.

Damon & Elena TR

Stefan, "Önemi yok," dedi. Belli ki birilerinin onları izleme ihtimaline karşı böyle konuşuyordu. "Bu tam olarak nasıl oldu?" diye sordu sonra. "Yani vücudundan çıkman? Yanıma gelip anlatsana." Yine döşeğine uzanıp sızlayan gözlerini Elena'ya çevirdi. "Kusura bakma, seni buyur edebileceğim daha güzel bir yatağım yok." Bir an için yüzünde aşağılanmışlık duygusunun verdiği rahatsızlık belirdi. Şimdiye dek bunu Elena'dan gizlemeyi ba-

zarmıştı. Onun karşısına iğrenç bir hücrede, yırtık pırtık ve kim bilir üzerlerinde hangi haşereleri barındıran kıyafetlerle çıkmaktan utanıyordu. O, Stefan Salvatore'ydi. Bir zamanlar... Bir zamanlar...

İşte o zaman Elena'nın kalbi gerçekten kırıldı. Bunun kırıcı olduğunu biliyordu, çünkü içinin cam gibi parçalandığını ve iğne kadar sivri kırıkların göğsüne battığını hissediyordu. Bunun kırıcı olduğunu biliyordu, çünkü ağlıyordu. İri, hayalet damlacıklar kan gibi Stefan'ın yüzüne yağıyordu. Havada saydamdılar. Ama onun tenine değdikleri anda koyu kırmızıya dönüşüyorlardı.

Kan? *Tabii ki kan değiller*, diye düşündü. Bu formdayken ona faydalı olacak hiçbir şey getirememişti. Şimdi sarsılarak ağlıyordu. Gözyaşları hala Stefan'ın üzerine düşüyordu ve o, birini yakalamak istercesine elini kaldırmıştı...

"Elena..." Sesinde hayranlık vardı.

"N-ne var?" diye kekeledi.

"Gözyaşların. Gözyaşların beni..." Stefan ona hayretle bakıyordu.

Elena hala ağlamasını durduramıyordu. Stefan'ın gururlu kalbini yumuşattığını ve başka bir şey daha yaptığını bilmesine rağmen.

"A-anlamıyorum."

Damon & Elena TR

Stefan gözyaşlarından birini yakalayıp öptü. Sonra yaşlı gözlerle ona baktı. "Konuşmak öyle zor ki, benim tatlı aşkım..."

Öyleyse kelimeleri kullanma, diye düşündü Elena. Hala ağlarken aşağı inip Stefan'ın boynunu kokladı.

Sadece... burada yeterince içecek vermiyorlar, dedi Stefan ona. *Tıpkı tahmin ettiğin gibi. Eğer bana yardım etmeseydin şimdiye dek ölmüş olurdum. Nasıl başardığımı anlayamıyorlar...*

Elena başını kaldırdı ve bu kez Stefan'ın yüzüne öfke gözyaşları düştü. *Neredeler? Onları öldüreceğim. Sakın bana yapamayacağımı söyleme.* Bir yolunu bulacağım. *Bu formdayken bile onları öldürmenin bir yolunu bulacağım...*

Stefan kafasını iki yana salladı. *Meleğim, anlamıyor musun? Onları öldürmene gerek yok. Çünkü gözyaşların, saf bir bakirenin hayalet gözyaşları...*

Elena onun biraz önce yaptığı gibi kafasını iki yana salladı. *Stefan, benim saf bir bakire olmadığımı en iyi sen...*

Damon & Elena TR

Saf bir bakirenin gözyaşları, diye devam etti Stefan, Elena'yı duymazdan gelerek, *bütün hastalıkları iyileştirebilir. Ve ben bu gece hastaydım, Elena. Saklamaya çalışıyordum ama çok hastaydım. Fakat şimdi iyileştim! Harika hissediyorum! Bunun nasıl olduğunu asla anlamayacaklar.*

Emin misin?

Bana bir baksana!

Elena ona baktı. Stefan'ın kül rengi yüzü şimdi farklıydı. Tuhaf bir şekilde solgun olmasına karşın düzgün yüz hatları parlıyordu. Sanki bir şenlik ateşinin önünde

duruyor ve ışık sevgili yüzünün güzel ve asil ifadesini be-
lirginleştiriyordu.

Bana... ben mi yaptım? Yanaklarından süzülen ilk gözyaşlarını ve Stefan'ın yüzünde kan damlacıkları gibi durduklarını hatırladı. Hayır, kan gibi değillerdi, diye farketti birden. Daha çok tenine işleyip onu canlandıran doğal bir renk gibiydiler.

Kendine hakim olamayarak yüzünü tekrar Stefan'ın boynuna gömdü. *Mutluyum. Çok mutlu. Ah, keşke bir-birimize dokunabilseydik. Kollarının beni sarmasını isterdim.*

Damon & Elena TR

"En azından sana bakabiliyorum," diye fısıldadı Stefan. Elena bunun onun için çölde bir vaha bulmak gibi olduğunu biliyordu. "Eğer dokunabilseydik, kollarımı beline atar, şurayı öperdim. Sonra şurayı..."

Bir süre bu şekilde aşk sözcükleri mırıldandılar. Sonra Stefan yumuşak ama ciddi bir sesle Damon'ı sordu. Tüm hikayeyi bilmek istiyordu. Elena ona Matt'le yaşadığı olayı Damon'ı bir cani gibi göstermeden anlatabilecek kadar sakinleşmişti.

"Ve Stefan, inan Damon bizi elinden geldiğince koruyor." Ona kontrol altındaki iki vampirin peşlerine düştüğünden ve Damon'ın onlara yaptığından bahsetti.

Stefan omzunu silkmekle yetindi. Konuştuğunda sesi küçümseyiciydi. "İnsanlar kalemleri yazı yazmak için kullanır. Damon onlarla adam öldürüyor." Hemen ekledi. "Sen nasıl pislendin?"

"Arabadayken büyük bir gümbürtü koptu. Meğer Matt arabanın tepesine düşmüş. Ama haksızlık etmeyelim. Anladığım kadarıyla o da Damon'ı kazıklamaya çalışıyormuş. Ona kazıktan kurtulmasını söyledim." Elena fısıltıyla ekledi. "Stefan, lütfen buna takılma. Şimdilik Damon'ın yanında olmalıyım. Ama bu aramızdakileri değiştiremez."

"Biliyorum."

Damon & Elena TR

İşin hayret verici yanı, Stefan bunu gerçekten biliyordu. Elena onun kendisine duyduğu güvenin parlaklığıyla yıkandı.

Bir süre birbirlerinin kollarında yattılar. Daha doğrusu Elena ağırlıksız vücudunu Stefan'ın göğsüne yasladı... ve bu, muhteşem bir histi.

Sonra dünya, hatta tüm evren *güm* diye bir sesle inleyip sarsıldı. Elena yerinden sıçramıştı. Bu gümbürtü buraya ait değildi. Benliğinin her bir parçasıyla aşkı ve güveni paylaştığı bu yere.

Tekrar başlamıştı. Elena bu canavarca gümbürtü yüzünden dehşet içindeydi. Çaresizce, ona endişeyle bakan Stefan'a tutundu. Elena birden onun bu korkunç sesi duymadığını farketti.

Sonra daha kötü bir şey oldu. Stefan'ın kollarından zorla koparılıp yine hızla nesnelerin içinden geçmeye başladı. Giderek hızlandı, hızlandı ve... tekrar vücudunun içine girdi.

Tüm gönülsüzlüğüne rağmen yumuşak bir iniş yapıp sahip olduğu tek bedene karışmıştı. Arabanın arka

koltuğunda oturuyordu ve o ses Matt'in canını tıkıştırmış-
tı.

Elena kapıyı açınca, "İki saattir uyuyorsun," dedi. "Ama dinlenmeye ihtiyacın var diye rahatsız etmek iste-
medim. İyi misin?"

"Ah, Matt," dedi Elena. Bir an gözyaşlarını tutama-
yacakmış gibi geldi. Fakat sonra Stefan'ın gülümsemesi-
ni anımsadı.

Elena gözlerini kırpıştırıp yeni durumuna adapte ol-
maya çalıştı. Stefan'ı yeterince görememişti. Ama birlik-
te geçirdikleri tatlı dakikaları lavantalara sarmıştı ve on-
ları kimse alamayacaktı.

Damon & Elena TR

Damon sinirliydi. Geniş, karga kanatlarıyla daha yük-
seklere uçarken manzara büyüleyici bir halı gibi önüne
seriliyordu. Yeni günün ışığı otlaklarla yuvarlak tepeleri
zümrüt gibi pırıltılarla süslemişti.

Damon onlara aldırmadı. Nasıl olsa binlerce kez gör-
müştü. Onun aradığı tek şey vardı: *Una donna splendida*
-büyüleyici bir kadın.

Ama zihni başka yerlerdeydi. Moron Mutt ve kazı-
ğında. Damon hala anlamıyordu. Elena neden bir ka-
nun kaçağını yanlarında sürüklemişti? Elena... Damon,
Mutt için hissettiği öfkeyi ona da yöneltmek istedi ama
başaramadı.

Mesafesini koruyarak aşağıdaki kasabanın üzerin-
de turladı ve yeni auralar aradı. Hem güzel, hem güç-

lü olsun istiyordu. Ve sabahın bu saatinde dışarıda ancak üç çeşit insan bulabileceğini bilecek kadar uzun süredir Amerika'daydı. Birincisi öğrencilerdi. Ama mevsim yaz olduğu için sayıları azalmıştı. Mutt'ın suçlamalarına rağmen, Damon nadiren liseli kızlarla beslenirdi. İkincisi koşuya çıkanlardı. Ve üçüncüsü... tıpkı şu aşağıdaki gibi... bahçeye meraklı hanımlardı.

Elinde bahçe makasıyla çiçekleri kesen genç kadın kafasını kaldırdı. Damon'ın köşeyi dönüp hızla ona doğru yürüdüğünü görmüştü. Bunu bilerek yapıyordu. Önce hızlı gidiyor, sonra adımlarını yavaşlatıyordu. Belli ki bu güzel Viktorya evinin önündeki çiçekli böcekli dekor hoşuna gitmişti. Kız bir an şaşkın, hatta korkmuş göründü. Bu normaldi. Damon siyah bot, siyah kot, siyah bir tişört ve siyah deri ceket giymiş, Ray-Ban'lerini takmıştı. Ama sonra gülümsedi ve aynı anda *la bella donna*'nın zihnine ilk zevkli sızışını gerçekleştirdi.

Gülleri sevdiğini anlamak içinse bunu yapmasına gerek yoktu.

Damon & Elena TR

"Ah, ne hoş bir sarmaşık gülü," dedi Damon, pembe goncaları hayranlıkla süzerek. "Şu çardaktaki beyazlar da harika. Ama bunlar!" Yeni açmış bir gülün ayışığı renkli taç yapraklarına okşarcasına dokundu. Uçları pudra pembesiydi.

Genç kadın -Krysta- gülümsemesine engel olamadı. Damon zihinleri arasındaki bilgi akışını hissetti. Daha yirmi iki yaşındaydı. Evli değildi ve ailesiyle birlikte ya-

iyenliydi. Tam Damon'ın aradığı türden bir atmaya sahip-
i ve evde bir tek uyuyan babası vardı.

"Güllerle ilgilenecek bir tipe benzemiyorsun," dedi
Krysta açıkça. Sonra birden gülümsedi. "Kusura bakma
ama onları Creekville Gül Yarışmaları'ndan tanıyorum."

"Annem bahçeye meraklıydı," diye yalan attı Damon.
Yüzünde kendini ele verecek tek bir kas bile oynamamış-
tı. "Galiba bu tutkumu ondan aldım. Artık hiçbir yerde
bir bahçem olacak kadar uzun kalmıyorum. Ama insan
yine de hayal kurabilir, değil mi? En büyük hayalim ne-
dir, bilmek ister misin?"

Krysta kendini gül kokulu bir bulutun içinde yüzü-
yormuş gibi hissediyordu. Damon onunla ilgili tüm ufak
ve lezzetli ayrıntıları duyumsuyordu. Yanaklarının pem-
beleşmesi, bedeninin hafifçe titreyişi…

"Evet," dedi Krysta. "İsterim."

Damon öne doğru eğilerek sesini alçalttı. "Siyah bir
gül yetiştirmek istiyorum."

Damon & Elena TR

Krysta şaşırmış görünüyordu ve zihninde Damon'ın
yakalayamayacağı kadar hızlı bir şey yanıp söndü. Sonra
Damon gibi fısıltıyla konuştu. "O halde sana bir şey gös-
tereceğim. Tabii… eğer vaktin varsa."

Arka bahçe daha gösterişliydi. Damon rüzgarda sa-
lınan hamağı takdirle süzdü. Sonuçta Krysta'yı *uyurken*
yatıracağı bir yer lazımdı.

Ama çardağın köşesinde adımlarını gönülsüzce hız-
landırmak zorunda kaldı.

"Kara Büyü gülleri!" dedi şarap kanlı goncalara bakarak.

"Evet," dedi Krysta usulca. "Bunlar şimdiye kadar yetiştirilmiş en koyu renkli güllerden. Yılda üç kez açıyorlar," diye fısıldadı heyecanla. Artık bu genç adamın kim olduğunu sorgulamıyordu. Damon'a karşı hissettiklerinin sersemliği içindeydi.

"Olağanüstüler," dedi Damon. "Hayatımda gördüğüm en koyu kırmızı. Neredeyse siyah gibi."

Krysta hala zevkle titriyordu. "İstersen bir tane al. Onları gelecek hafta Creekville'e götüreceğim ama sana açmış bir tanesini verebilirim. Belki de kokusu hoşuna gider."

"Teşekkür ederim. Çok isterim."

"Kız arkadaşına hediye edebilirsin."

"Kız arkadaşım yok," dedi Damon. Krysta'nın ellerinin yeniden titremeye başlaması hoşuna gitmişti. Kız en uzun ve düzgün saplardan birini kesti.

Damon bunu almak için uzandığında parmakları birbirine değdi.

Damon ona gülümsedi.

Krysta'nın zevkten dizlerinin bağı çözülünce Damon onu kolayca belinden yakalayıp işe koyuldu.

Damon & Elena TR

Meredith, Bonnie'nin ardından Caroline'ın odasına girdi hızla.

"Size şu lanet kapıyı kapayın dedim!" Caroline resmen uslamıştı.

L. J. SMITH

Doğal olarak sesin geldiği yöne döndüler. Meredith aralık kapıyı kapamadan önce Bonnie köşedeki çalışma masasını gördü. Önündeki sandalye yoktu.

Caroline bunun altındaydı.

On yaşındaki bir çocuk için iyi bir saklanma yeri olabilirdi ama Caroline on sekiz yaşındaydı ve oraya sığınabilmek için tuhaf bir şekle girmişti. Paramparça kıyafetlerden oluşan bir yığının üzerinde oturuyordu. *En güzel elbiseleri*, diye düşündü Bonnie. Kapı kapanınca gözüne takılan lame-dore ışıltılar kaybolmuştu.

Sonra üçü karanlıkta yalnız kaldı. Kapıdan hiç ışık sızmıyordu.

Çünkü koridor başka bir dünya, diye düşündü Bonnie çılgınca.

"Biraz ışığın ne zararı var, Caroline?" diye sordu Meredith usulca. Sesi sakin ve rahatlatıcıydı.

"Bize görüşmek istediğini söyledin. Ama seni göremiyoruz."

Damon & Elena TR

"Ben gelin konuşalım dedim," diye düzeltti Caroline hemen. Eski günlerdeki gibi hazırcevaptı. Bu onları biraz rahatlatmalıydı. Ama... ama Bonnie çalışma masasının altından gelen yankılı sesin farklı bir tınısını hissedebiliyordu. Boğuk denemezdi...

Bu odanın zifiri karanlığında bunu düşünmek istemezsin, dedi Bonnie'nin zihni.

Boğuk denemez... Daha çok öfkeli, diye düşündü Bonnie çaresizce. Caroline konuşurken hırlıyor gibiydi.

Masanın altından gelen küçük çıtırtılar Bonnie'ye bunun altındaki kızın hareket ettiğini söylüyordu. Nefesi hızlanmıştı.

"Ama seni *görmek* istiyoruz," dedi Meredith yavaşça. "Biliyorsun, Bonnie karanlıktan korkuyor. Başucu lambanı yakabilir miyim?"

Bonnie titrediğini hissediyordu. Bu iyi değildi. Caroline'a ondan korktuğunu göstermek akıllıca olmayabilirdi. Ama zifiri karanlık onu geriyordu. Odanın açılarının yanlış olduğunu hissediyordu. Ya da belki bunu tamamen hayal ediyordu. Onu yerinden sıçratan şeyler duyuyordu. Tıpkı tam arkasındaki *çıt* sesi gibi. Bu da neydi?

Damon & Elena TR

"Pekala! Başucumdakini yak!" Evet, Caroline resmen hırlıyordu. Ve onlara doğru ilerliyordu. Bonnie yaklaşan hışırtılarla nefes seslerini duyuyordu.

Karanlıkta yanıma gelmesine izin verme!

Paniklemişti ve mantıksızca davranıyordu. Ama Bonnie kendine hakim olamayarak adım attı ve bir şeye çarptı.

Uzun boylu ve sıcak bir şeye.

Meredith değildi. Bonnie onu tanıdığından beri Meredith'in ter ve çürük yumurta koktuğuna şahit olmamıştı. Bonnie'nin yukarı kaldırdığı ellerini tutan her neyse kırılan dallar gibi çıtırtılar çıkarıyordu.

Bu tuhaf eller sadece sıcak değil, aynı zamanda kupkuruydu. Parmaklarının uçları Bonnie'nin tenini acıtıyordu.

Ama başucu lambası yandığında girmişlerdi. Meredith'in yakoğlu lamba çok çok hafif kırmızı bir ışık veriyordu. Sebebi cansalıydı. Ezzhina kırmızı bir sabahlık sarılmıştı.

"Bu ne böyle? Yangın çıkabilir," dedi Meredith. Onun sakin sesi bile çatallanmıştı.

Caroline kırmızı ışıkta karşılarında dikiliyordu. Bonnie'ye her zamankinden uzun ve ince geldi. Sadece kanı pişti. Normal giyinmişti. Kot ve dar bir tişört. Elleri arkasına saklamış muzipçe onlara bakıyordu. Gülümsemesi her zamanki gibi küstahçaydı.

Eve gitmek istiyorum, diye düşündü Bonnie.

Meredith, "Eee?" dedi.

Caroline gülümsemeye devam etti. "Ne?"

Meredith dayanamayarak patladı. "Geldik işte. Ne istiyorsun?"

Damon & Elena TR

Caroline cin gibi gözlerini onunkilere dikti. "Arkadaşınız, Isobel'i bugün ziyaret ettiniz mi? Onunla konuştunuz mu?"

Bonnie, Caroline'ın suratına bir tane patlatıp arsız gülümsemesini oraya yapıştırmak için dayanılmaz bir istek duydu. Ama yapmadı. Herhalde lamba yüzündendi -öyle olmalıydı- Caroline'ın gözbebeklerinde birer kırmızı nokta parlıyordu.

"Evet, Isobel'i hastanede ziyaret ettik," dedi Meredith ifadesiz bir sesle. Sonra öfkeyle ekledi. "Sen de biliyorsun ki henüz konuşacak durumda değil. Ama," -Caroline'a meydan okurcasına baktı- "doktorlar yakında konuşaca-

gini söylüyor. Dili iyileşecek. Deldiği yerlerde yara izleri kalacakmış ama eskisi gibi konuşacak."

Caroline'ın gülümsemesi solunca yüzünde yabani ve ölkeli bir ifade kaldı. *Neden bu kadar kızgın?* diye düşündü Bonnie.

"Bu evden çıkmak sana iyi gelebilir," dedi Meredith bakır saçlı kıza. "Karanlıkta yaşayamazsın."

"Sonsuza dek sürecek hali yok," diye atıldı Caroline sertçe. "İkizlerim doğunca bitecek." Elleri hala arkasındaydı. Sırtını dikleştirince şiş karnı iyice belirginleşti.

Bonnie hayretle lafa karıştı. "İkizler mi?"

"Matt Junior ve Mattie. Onları böyle çağıracağım."

Caroline'ın sinsi gülümsemesi ve arsız ifadesi Bonnie için çok fazlaydı. Kendi haykırışını duydu. "Bunu yapamazsın!"

"Ya da belki kıza Honey derim. Babaları Matthew Honeycutt'ın anısına Matthew ve Honey."

"Bunu yapamazsın," diye bağırdı Bonnie daha yüksek sesle. "Özellikle de Matt burada değilken ve kendini savunamazken!"

Damon & Elena TR

"Evet, birdenbire ortadan kayboldu, değil mi? Kaçtı ve polis bunun sebebini çok merak ediyor. Tabii," Caroline başını eğdi ve sesi imalı bir fısıltıya dönüştü, "tek başına değil. Elena da onunla. O ikisi boş zamanlarında neler yapıyor acaba?" Budalaca kıkırdadı.

"Elena, Matt'le yalnız değil," dedi Meredith. Şimdi sesi alçak ve tehditkardı. "Biri daha var. İmzaladığın an-

laşmayı hatırlıyor musun? Elena'dan bahsetmemekle ilgili anlaşmayı?"

Caroline bir kertenkele gibi ağır ağır gözlerini kırpıştırdı. "Bu uzun zaman önceydi. Farklı bir hayatım vardı."

"Caroline, eğer o yemini bozarsan bir hayatın filan kalmayacak! Damon seni *öldürür*. Yoksa zaten..." Meredith durdu.

Caroline hala çocuksu bir tavırla kıkırdıyordu. Sanki küçük bir kızdı ve biri ona ayıp bir fıkra anlatmıştı.

Bonnie vücudundan soğuk terler fışkırdığını hissetti. Kollarındaki tüyler diken diken olmuştu.

"Ne dinliyorsun, Caroline?" Meredith dudaklarını ıslattı. Bonnie onun Caroline'la göz kontağı kurmaya çalıştığının farkındaydı. Ama bakır saçlı kız başını çevirdi. "Shinichi mi konuşuyor?" Meredith birden Caroline'ın kollarına yapıştı. "Eskiden onu yalnızca aynaya baktığında görüp duyardın. Şimdi hep seninle mi?"

Bonnie, Meredith'e yardım etmek istiyordu. Gerçekten istiyordu. Ama ne kıpırdayabiliyor, ne konuşabiliyordu.

Damon & Elena TR

Saçlarında beyazlar var, diye düşündü. Caroline'ın gurur duyduğu alev alev yanan kestane rengi saçlarının arasında soluk ve cansız duruyorlardı. Ve diğerlerinden farklı saçlar da vardı. Bonnie kahverenginin bu tonunu yalnızca köpeklerde görmüştü ve bazı kurtlarda. Ama

bunları bir arkadaşının kafasında görmek tuhaftı. Özellikle de diken diken olup titreşirlerse. Tıpkı bir köpeğin rüyleri gibi.

Bonnie birden farketti. *O deli. Sadece öfkeden deli değil, bildiğimiz deli.*

Caroline kafasını tekrar onlara çevirdi ve doğruca Bonnie'nin gözlerinin içine baktı. Bonnie irkilmişti. Caroline ona Bonnie'nin akşam yemeği mi yoksa çöp mü olduğunu anlamaya çalışır gibi bakıyordu.

Meredith, Bonnie'nin yanında durdu. Yumruklarını sıkmıştı.

Damon & Elena TR

"Öyle bakmayın," dedi Caroline birden ve arkasını döndü. Evet, hırlıyordu.

"Seni görmemizi istedin, değil mi?" dedi Meredith yumuşak bir sesle. "Kendini bize açıkça sergiliyorsun. Belki senin yardım isteme şeklin bu."

"Haydi oradan!"

"Caroline," dedi Bonnie birden. İçini saran merhamete o bile şaşırmıştı. "Lütfen, *düşün*. Bir kocaya ihtiyacın olduğunu söylemiştin ya? Ben..." Susup yutkundu. Daha birkaç hafta önce normal bir genç kızken bir canavara dönüşen Caroline'la kim evlenirdi?

"Şimdi seni anlıyorum," diye bitirdi Bonnie sözünü. "Ama Matt'in sana saldırdığını iddia etmek hiçbir işine yaramaz! Kimse..." Görünen köy kılavuz istemezdi ama bunu söylemeye cesareti yoktu.

Kimse senin gibi bir şeye inanmaz.

"Ah, merak etmeyin, temizlenince beni tanıyamayacaksınız," diye hırladı Caroline ve kıkırdadı.

Bonnie, Caroline'ın eski halini gözlerinin önünde canlandırdı. Zümrüt bakışlarındaki arsız pırıltıyı, yüzündeki sinsi ve esrarengiz ifadeyi, parlak kestane rengi saçlarını.

"Kurban olarak neden Matt'i seçtin?" diye üsteledi Meredith. "O gece bir malach'ın saldırısına uğradığını nerededen bildin? Yoksa Shinichi onu senin için mi gönderdi?"

"Ya da Misao?" dedi Bonnie. İkiz tilki ruhlarından dişi olanının Caroline'la daha çok konuştuğunu hatırlamıştı.

Damon & Elena TR

"O gece Matt'le çıktım." Şimdi Caroline'ın sesi melodikti. Şiir okumaya çalışıyor ama beceremiyor gibi. "Öpüşmek sorun olmadı. Çok tatlıydı. Sanırım boynundaki morluk ondan kalma. Dudağını da biraz ısırmış olabilirim."

Bonnie ağzını açtı ama omzunda Meredith'in yatıştırıcı elini hissedince tekrar kapadı.

"Sonra Matt birden delirdi," dedi Caroline aynı cıvıltıyla. "Bana saldırdı! Kolunu baştan aşağı tırmıkladım. Ama Matt güçlüydü. Çok güçlü. Ve şimdi..."

Ve şimdi kurt yavruların oluyor, demek istedi Bonnie. Ama Meredith omzunu sıkınca yine kendini durdurdu. Aklına korkunç bir şey gelmişti. Ya bebekler insana benzerse? Ya Caroline'ın dediği gibi ikizlerse? O zaman ne olacaktı?

Bonnie yetişkinlerin kafasının nasıl işlediğini biliyordu. Caroline kır saçlarını boyamasa bile, *zavallı kız öyle streali ki saçları ağardı*, diyeceklerdi.

Caroline'ın tuhaf görünüşüyle davranışlarını farkettiklerinde yaşadığı şoka bağlayacaklardı. Ah, zavallı Caroline! O günden sonra karakteri değişti. Matt'ten öyle korkuyor ki masasının altına saklanıyor. Yıkandığı falan da yok. Ama başına gelenler göz önünde bulundurulursa normal tabii.

Acaba kurtadam bebeklerin doğması ne kadar sürecekti? Belki Caroline'ın içindeki malach bunu kontrol edebilir ve normal bir hamilelik gibi görünmesini sağlayabilirdi.

Bonnie, daldığı düşüncelerden uyanıp dikkatini Caroline'ın söylediklerine verdi. Şimdi hırlamıyordu. Neredeyse eski Caroline gibiydi. Huysuz ve edepsiz. "Neden bana değil, ona inandığınızı anlamıyorum."

"Çünkü," dedi Meredith, "ikinizi de tanıyoruz. Matt seninle çıksaydı bilirdik. Birdenbire kapında bitecek hali yok herhalde? Özellikle de senin hakkındaki hislerini düşününce."

Damon & Elena TR

"O canavarın ona saldırdığını söylediniz ya? Belki..."

"Malach, Caroline. Şu kelimeyi öğren artık! Bir tane de sende var!"

Caroline yapmacık bir gülümsemeyle boşver dercesine elini salladı. "Bunların insanı ele geçirip karakterini değiştirdiğini söylememiş miydiniz?"

Sessizlik oldu. *Söylemişsek bile senin yanında değildir,* diye düşündü Bonnie.

"Pekala. Ya Matt'le ikimizin bir randevuda olmadığını kabul etseydim? Ya onu bizim evin etrafında saatte beş kilometreyle giderken bulduğumu söyleseydim? Kaybolmuş gibiydi. Gömleğinin kolu paramparçaydı. Kolu berbat haldeydi. Onu eve alıp yarasını bandajladım. Ama birden delirdi. Onu tırmalamaya çalıştım. Bandajları kopardım. Onları hala saklıyorum. Kan içindeler. Size olay aynen böyle gelişti desem, ne derdiniz?"

Bunları Şerif Mossberg'e anlatmadan önce bizi deneme tahtası olarak kullanıyorsun derdim, diye düşündü Bonnie. İçi buz gibiydi. *Ve evet, kendine çeki düzen verip şu çocuksu kıkırdamadan kurtulursan gayet ikna edici olabilirsin.*

O anda Meredith'in mantıklı sesini duydu. "Caroline, kan için DNA testleri var."

"Ben bunu bilmiyor muyum?" Caroline o kadar kızmıştı ki bir an arsız görünmeyi unuttu.

Meredith ona bakıyordu. "Yani sakladığın bandajlardakinin Matt'in kanı olup olmadığını anlayabilirler," dedi. "Ve lekelerin hikayeni doğrulayıp doğrulamadığını."

Damon & Elena TR

"Leke falan yok. Bandajlar tamamen kanla kaplı." Caroline birden komodine doğru yürüyüp çekmecelerden birini açtı ve sporcuların kullandığı türden uzun bir bandaj çıkardı. Loş ışıkta bile koyu kızıldı.

Odanın kırmızı aydınlığında, kaskatı kesilen kumaşa bakan Bonnie iki şeyden emindi. Bu Matt'in saldırıya uğradığı sabah Bayan Flowers'ın onun koluna sürdüğü ilaç değildi. Ve bandajdaki kan gerçekti.

Dünya fırıldak gibi dönmeye başlamıştı. Çünkü Bonnie, Matt'e inanmasına rağmen bu yeni hikaye onu korkutmuştu. Matt ortadan kaybolduğuna ve kan verip suçsuzluğunu kanıtlayamadığına göre herkes Caroline'a inanabilirdi.

Matt bile o gece kopukluk yaşadığını ve bazı şeyleri hatırlamadığını söylüyordu.

Ama bu, Caroline gerçeği söylüyor demek değildi! Yoksa neden hikayesini birdenbire değiştirsindi?

Caroline'ın gözleri kedilerinkini andırıyordu. Kediler sırf zevk için farelerle oynar. Onların kaçtığını görmek için.

Damon & Elena TR

Matt kaçmıştı...

Bonnie kafasını salladı. Bu eve daha fazla dayanamayacaktı. Bir şekilde zihnine yerleşmiş ve yamuk duvarlarındaki tüm tuhaf açıları kabul etmesini sağlamıştı. Hatta korkunç kokusuna ve kırmızı ışığa bile alışmıştı. Ama şimdi, Caroline o kanlı bandajı tutmuş, bunun Matt'in kanı olduğunu söylerken...

"Ben eve gidiyorum," dedi pat diye. "Matt sana saldırmadı. Buna asla inanmayacağım ve bir daha geri gelmeyeceğim!" Caroline'ın kıkırdamaları arasında döndü ve Caroline'ın çalışma masasının altında hazırladığı yu-

vaya bakınmaya çalıştı. Boş şişeler, yarı dolu tabaklar ve kıyafetlerle doluydu. Altlarında her şey olabilirdi. Bir malach bile.

Bonnie hareket ettiğinde oda da onunla birlikte hareket etmiş gibiydi. Dönüşü hızlandı ve kendini durdurmaya fırsat bulamadan iki kere kendi etrafında döndü.

"Bekle, Bonnie. Hey Caroline!" diye bağırdı Meredith. Caroline bir akrobat gibi vücudunu tuhaf bir şekle sokarak tekrar masanın altına büzülmüştü. "Ya Tyler Smallwood? Bebeklerinin babasının o olmasına aldırmıyor musun? Klaus'a katılmadan önce uzun zamandır çıkıyordunuz. Tyler şimdi nerede?"

"Tek bildiğim öldüğü. Siz ve en yakın arkadaşlarınız onu öldürdünüz." Hırlama geri gelmişti. Ama eskisi kadar hırçın değildi. Daha çok zafer doluydu. "Ama onu özlemiyorum ve ölü kalacağını umuyorum," diye ekledi boğuk bir kıkırdamayla. "O benimle evlenmez."

Bonnie gitmeliydi. Kapının kolunu aşağı indirdiğinde gözleri kamaştı. O kadar uzun zamandır odanın kırmızı loşluğundaydı ki koridordaki ışık çölde öğle güneşi gibi gelmişti.

Damon & Elena TR

"Lambayı söndürün!" diye bağırdı Caroline masanın altından. Ama Meredith bunu yapmak için harekete geçtiğinde Bonnie müthiş bir patlama duydu ve kırmızı kumaşla sarılı lamba kendiliğinden söndü.

Bir şey daha.

Koridorun ışığı son kez Caroline'ın odasından geçti. Caroline bir şey dişliyordu. Et gibi bir şey ama kesinlikle pişmiş et değil.

Bonnie oradan kaçmak için döndüğü sırada Bayan Forbes'a çarptı.

Hala koridorda ve onu Caroline'ın odasına girerken bıraktıkları yerde duruyordu. Değil konuşmalarını dinlemek, odanın kapısına bile yaklaşmadığı belliydi. Sadece duruyor ve boş gözlerle yere bakıyordu.

"Size yolu göstermem gerek," dedi yumuşak ve donuk bir sesle. Bonnie'yle Meredith'e bakmak için kafasını bile kaldırmamıştı. "Yoksa kaybolursunuz. Benim gibi."

Dümdüz yürüdüklerinde merdivenler tam karşılarındaydı ve aşağı inince sokak kapısına ulaşmak için dört adım atmaları yeterliydi. Ama Meredith hiçbir şey söylemeden kadını izledi. Bonnie'nin zaten konuşacak hali yoktu.

Damon & Elena TR

Dışarı çıktıklarında Meredith, Bonnie'ye baktı.

"Evet? Caroline, malach'ın mı kontrolünde, yoksa kurtadam yanının mı? Aurasına bakarak bir şeyler söyleyebilir misin?"

Bonnie kendi kahkahasını duydu. Ama daha çok ağlamayı andırıyordu.

"Meredith, Caroline'ın aurası insani değil ve ondan nasıl bir sonuç çıkarabileceğimi bilmiyorum. Annesinin se hiç aurası yok gibi. Sadece... o ev..."

"Boşver, Bonnie. Bir daha oraya gitmek zorunda değilsin."

"Sanki..." Ama Bonnie duvarlardaki lunapark aynası görüntüsünü ya da merdivenlerin yukarı çıkmak yerine aşağı indiğini nasıl açıklayacağını bilmiyordu.

"Bana kalırsa," dedi sonunda, "daha fazla araştırma yapmalısın. Mesela Amerikan halkının ele geçirilmesi konusunda."

Damon & Elena TR

"İblisler tarafından mı?" Meredith ona sert bir bakış fırlattı.

"Evet, sanırım. Caroline'da o kadar terslik var ki, saymaya hangi birinden başlayacağımı bilmiyorum."

"Benim birkaç fikrim var," dedi Meredith sessizce. "Mesela bize ellerini hiç göstermediğini farkettin mi? Bu çok tuhaftı."

"Nedenini biliyorum," diye fısıldadı Bonnie. Ağlamaya benzeyen kahkahasını güçlükle bastırıyordu. "Çünkü artık tırnakları yok."

"Ne dedin sen?"

"Ellerimi tuttu. Onları hissettim."

"Hiçbir şey anlamadım."

Bonnie iç çekti. "Caroline'ın pençeleri var, Meredith. Gerçek pençeleri. Kurtlarınki gibi."

"Ya da belki," diye fısıldadı Meredith, "tilkilerinki gibidir."

Elena, Matt'i yatıştırmak için tüm yeteneklerini kullanıyordu. Onu ikinci, hatta üçüncü waffle'ını yemesi için cesaretlendirdi. Bu sırada yüzünden gülümsemesini eksik etmiyordu. Ama işe yaramadı. Matt gözlerini ondan alamasa da telaşlıydı.

Hala Damon'ın küçük bir kıza saldırdığını ve ona işkence ettiğini hayal ediyor, diye düşündü Elena çaresizce.

Kafeden çıktıklarında Damon gelmemişti. Elena, Matt'in çatılan kaşlarını görünce ortaya parlak bir fikir attı.

"Neden Jag'i kullanılmış arabalar satan bir galeriye götürmüyoruz? Madem Jaguar'dan vazgeçiyoruz karşılığında ne alacağız, bir tavsiye ver bakalım."

"Tabii ya. Düldüller konusunda uzmanımdır!" Matt'in muzip gülümsemesine bakılırsa Elena'nın onu oyalama-

ya çalıştığını biliyordu. Ama bozuntuya vermeden uyuşu-
sundu.

Kasabalalı tek galeri pek iç açıcı görünmüyordu. Sahibi daha bile iç karartıcıydı. Elena'yla Matt onu bir camlı, küçük bir ofis binasının içinde buldu. Horul horul uyuyordu. Matt, lekeli camı yavaşça tıklattı ve adam nihayet kaykıldığı sandalyede doğrularak onları öfkeli bir el hareketiyle kovaladı.

Tam tekrar gözlerini kapamıştı ki Matt camı bir daha tıklattı. Adam bu kez yavaşça doğruldu ve onlara umutsuz bir ifadeyle bakarak kapıyı açtı.

"Ne istiyorsunuz?"

"Takas," dedi Matt bağırarak. Elena'nın bunu yavaşça söylemesine fırsat bırakmamıştı.

"Sizin gibi veletlerin bir arabası mı var?" diye homurdandı ufak tefek adam. "Ben yirmi yıldır bu işi yapıyorum ve..."

Damon & Elena TR

"Şuna bir bakın." Matt geri çekilip sabah güneşinde dev bir gül gibi parlayan kırmızı arabayı gösterdi. "Yeni Jaguar XZR. 3.7 saniyede altmışa çıkıyor! 550 beygir gücü, modifiye edilmiş AJ-V8 GEN III R motor, 6 ileri otomatik şanzıman. Uyarlanabilir dinamik ve mükemmel yol tutuş için aktif diferansiyel. XZR gibi bir araba daha yoktur!" Matt reklamını bitirdiğinde adamla burun burunaydı. Galerici ağzı beş karış açık, bir arabaya, bir Matt'e bakıyordu.

"Bunu buradakilerden biriyle mi takas etmek istiyorsunuz?" diye sordu şok içinde. "Üstünü nasıl vereceğim?

O kadar nakit param -hey dur bir dakika!" Birden kendi sözünü kesmişti. Gözleri pırıltılarını yitirdi ve yüzüne bir poker oyuncusunun donuk ifadesi geldi. Omuzlarını öne uzattığı için tıpkı bir akbabaya benziyordu.

"İstemiyorum," diye kestirip attı ve tekrar ofisine girmeye hazırlandı.

"Ne demek istemiyorum? Bir saniye önce ağzının suyu akıyordu!" diye bağırdı Matt ama adamın ifadesi değişmedi.

Bu konuşmayı ben yapmalıydım, diye düşündü Elena. *Adamı bir lafıyla azarlamaya başlamazdım. Ama artık çok geç.* Elena ikisinin tartışmasını duymazdan gelip galerideki emektar arabalara baktı. Her birinin tozlu ön camlarında ilanlar vardı: YÜZDE ON NOEL İNDİRİMİ! KOLAY KREDİ! TEMİZ! BAYANDAN! KAPORA KABUL EDİLMEZ! Her an gözyaşlarına boğulabileceğinden korkuyordu.

Damon & Elena TR

"Burada böyle bir araba gitmez," dedi galerici donuk bir sesle. "Bunu kim alır?"

"Çıldırdın mı? Bu arabayı gören herkes buraya akın edecektir. Reklama bile gerek yok. Şuradaki mor hipopotamdan daha çok dikkat çeker!"

"O hipopotam değil, fil."

"Hiç anlaşılmıyor."

Galerici soğukkanlılığını koruyarak Jaguar'ın yanına gitti. "O kadar da yeni değil. Çok kilometre yapmış."

"Daha iki hafta önce alındı."

"Ece, ne olmuş? Jaguar birkaç haftaya kadar yeni modellerini tanıtır." Galerici, Elena'nın dev gülüne bakarak küçümser bir tavırla elini salladı. "Eski bu. Modası geçmiş."

"Eski mi?"

"Evet. Ayrıca böyle büyük bir araba sıkı benzin yer."

"Bir hibritten daha ekonomik!"

"İnsanların bunu bildiğini mi sanıyorsun? Tipine bakacaklar ve..."

Damon & Elena TR

"Bak, bu arabayı kime götürsem havada kapar."

"Öyleyse hiç durma. Çünkü benim galeride zor gider. Buradakilerden biri kadar etmez."

"İkisi demek istedin herhalde?"

Bu yeni ses Matt'le Elena'nın arkasından gelmişti. Galericinin gözleri hayalet görmüş gibi açıldı.

Elena arkasını döndüğünde Damon'ın dipsiz kuyuları andıran siyah bakışlarıyla karşılaştı. Ray-Ban'ini tişörtüne asmış, ellerini arkada kavuşturmuştu. Gözleri galericideydi.

Birkaç dakika geçti ve sonra...

Galerici yüksek sesle sorulmayan bir soruya cevap verdi. "Sağ köşedeki gümüş rengi Prius. Şurada... Tentenin altındaki," dedi büyülenmiş gibi. "Gelin göstereyim..." Sesi de en az ifadesi kadar tuhaftı.

"Anahtarını yanına al. Çocuk test sürüşü yapsın," diye emretti Damon. Galerici eliyle kemerine astığı anahtarları yokladıktan sonra aynı boş bakışlarla yavaşça yürüdü.

Damon & Elena TR

Elena, Damon'a döndü. "Dur tahmin edeyim. Ona galerideki en iyi arabanın hangisi olduğunu sordun."

"En iyiyi en az iğrençle değiştirirsen yaklaştın demektir," dedi Damon. Ardından saniyenin onda biri kadar süren gülücüklerinden birini attı.

"İyi ama iki araba neden? Tamam, hakkımız ama ikinci arabayı ne yapacağız?"

"Konvoy," dedi Damon.

"Ah, hayır!" Ama sonunda Elena bile bunun faydalarını kabul etmek zorunda kaldı. En azından bir yol planı çıkarıp kendisinin ne zaman hangi arabada seyahat edeceğini saptadıktan sonra. "Eğer Matt tamam derse..."

"Mutt kabul edecektir," dedi Damon melek kadar masum bir yüzle.

"Arkanda ne saklıyorsun?" dedi Elena. Damon'ın Matt konusundaki niyetini sormamaya karar vermişti.

Damon tekrar gülümsedi. Fakat bu seferki tuhaftı. Sadece dudaklarının kenarı hafifçe kıvrılmıştı o kadar. Gözleri önemli değil der gibiydi. Ama sağ elini uzattığında Elena hayatı boyunca gördüğü en güzel güle hayretle bakakaldı.

Daha önce hiç bu kadar koyu renkli bir gül görmemişti. İçinde morun hiçbir tonu yoktu. Taçyaprakları kadifemsi şarap kızılıydı ve kusursuz bir şekilde açmıştı. Dokunulduğunda pelüş hissi verecek kadar yumuşak görünüyordu. Birkaç zarif yaprağın süslediği parlak yeşil sapı en az otuz santimdi ve bir hükümdar gibi dimdikti.

Elena hiç tereddüt etmeden ellerini arkasına sakladı. Damon duygusal bir tip değildi. Gülün yolculuklarıyla bir ilgisi olmalıydı.

"Beğenmedin mi?" dedi Damon. Elena bunu hayal mi ediyordu, yoksa sesinde gerçekten hayalkırıklığı mı vardı?

"Elbette beğendim. Bu ne için?"

Damon arkadaki duvara yaslandı. "Senin için, Prenses," dedi gücenmiş bir ifadeyle. "Merak etme, çalmadım."

"Hayır, tabii ki çalmamıştı. Elena onun çiçeği nereden bulduğunu gayet iyi biliyordu. Ama o kadar güzeldi ki...

Gülü almak için hiçbir girişimde bulunmayınca Damon çiçeğin serin ve ipeksi taçyapraklarını onun yanağına değdirdi.

Damon & Elena TR

Elena ürpermişti. "Kes şunu, Damon," diye mırıldandı ama geri çekilmedi.

Damon durmadı. Serin ve yumuşacık hışırtılar çıkaran gülü yüz hatlarında gezdirdi. Elena derin bir nefes aldı. Fakat kokladığı çiçeksi bir koku değildi. Bu daha çok eski bir kırmızı şarabın aromasıydı. İçtiği anda sarhoş olduğu bir şarabın. Kara Büyü'yle yaşadığı deneyimi hatırladı. O tuhaf heyecanı... sırf Damon'la olabilmek içindi.

Ama o zaman kendimde değildim, diye itiraz etti kafasının içindeki küçük ses. Ben *Stefan*'ı seviyorum. Damon... ben... ben...

"Bu gülü neden aldığımı bilmek ister misin?" diyordu Damon. Yumuşak sesi Elena'nın anılarıyla karışmıştı. "İsmi yüzünden. Bu bir Kara Büyü gülü."

"Evet," dedi Elena hiç düşünmeden. Ama bunu Damon söylemeden önce de biliyordu. Güle yakışan tek isim buydu.

Şimdi Damon ona gülden bir öpücük veriyordu. Goncayı yanağında çevirerek tenine bastırdı. Ortadaki taçyaprakları Elena'nın yanağına yapışırken dıştakiler okşayışlarına devam etti.

Elena hafifçe sersemlemişti. Hava sıcak ve nemliydi. Bir gül nasıl bu kadar serin kalabiliyordu? Şimdi en dıştaki taçyapraklar dudaklarının kenarlarında geziniyordu. Hayır demek istedi ama nedense o kelime bir türlü ağzından çıkmıyordu.

Damon & Elena TR

Sanki zamanda yolculuk yapıp Damon'la ilk karşılaştığı günlere dönmüştü. Damon'ın onu kendine istediğini ilk kez söylediği günlere. Elena az kalsın adını bile bilmeden kendisini öpmesine izin verecekti.

Damon o zamandan beri fikrini değiştirmemişti. Elena daha önce de böyle bir şey düşündüğünü hayal meyal hatırlıyordu. Damon, insanları değiştiriyor ama kendi hiç değişmeden kalıyordu.

Ama ben değiştim, diye düşündü Elena ve birden yer, ayağının altından kayar gibi oldu. O zamandan beri çok değiştim. Damon'ın hayal bile edemeyeceğim yönlerini keşfettim. Sadece vahşi ve karanlık yüzünü değil, merha-

Damon & Elena TR

metini de gördüm. Zihnindeki kayanın içinde hapis kalan, altın damarları gibi gurur ve inceliği.

Ona yardım etmeliyim, diye düşündü Elena. *Bir yolunu bulup ona ve kayaya zincirli çocuğa yardım etmeliyim.*

Bu düşünceler yavaşça aklından akıp geçerken vücudu bağımsızlığını ilan etmiş gibiydi. Düşüncelerine o kadar dalmıştı ki bedeninin kontrolünü yitirmişti. Birden Damon'ın istediğini almaya ne kadar yaklaştığını farketti. Elena sırtını hurda arabalardan birine yaslamıştı. Damon usulca ama ciddi bir sesle konuşuyordu.

"Gül için bir öpücük vermeyecek misin?" diye sordu. "Adı, Kara Büyü ve onu gayet ahlaklı bir yoldan edindim. Kızın ismi..."

Damon durdu ve yüzünde yoğun bir hayret belirdi. Sonra gülümsedi. O bir anlık savaşçı gülümsemesiyle. Elena bela kokusu alıyordu. Damon, Matt'in ismini bile zaman zaman unutabiliyordu. Ama gerçekten hatırlamak istediğinde hiçbir kızın adını unutmazdı. Özellikle de henüz ondan yeni beslenmişse.

Yine mi Shinichi? diye düşündü Elena. Hala Damon'ın anılarını mı çalıyordu? Tabii, sadece önemli bölümleri. Heyecanları, iyiyi ya da kötüyü. Elena, Damon'ın da onunla aynı şeyi düşündüğünü biliyordu. Siyah gözleri için için yanıyordu. Damon öfkeliydi ama bu öfkesinde yadsınamaz bir hassasiyet vardı.

Elena hiç düşünmeden ellerini Damon'ın kollarına koydu. Damon onu yanağı boyunca dolaştırmasına rağ-

men güle aldırmadı ve mantıklı davranmaya çalıştı. "Damon, şimdi ne yapacağız?"

Tam o anda Matt sahneye girdi. Daha doğrusu, paldır küldür daldı. Sıra sıra dizilmiş arabaların arasından koşup tek tekerleği inik beyaz bir cipin yanından dolaştı. Bağırıyordu. "Hey çocuklar! Prius..."

Ve zınk diye durdu.

Elena onun ne gördüğünü biliyordu. Neredeyse sarmaş dolaştılar ve Damon bir gülle yanağını okşuyordu. Hemen Damon'ın kollarını bıraktı ama arkasında bir araba olduğu için ondan uzaklaşamadı.

"Matt..." diye başladı Elena ama arkasını getiremedi. Aslında şöyle demek istiyordu: *Göründüğü gibi değil. Bir kucaklaşmanın ortasında değiliz. Ona dokunmuyorum bile.* Ama bu, işin dışarıdan görünen kısmıydı. Gerçekte Damon'a değer veriyordu ve ona ulaşmaya çalışıyordu.

Bu düşünce zihninde tekrarlanırken korunmasız bir vampirin tenine değen güneş ışığı gibi yakıcı izler bıraktı.

Damon & Elena TR

Damon'a değer veriyordu.

Evet, cidden değer veriyordu. Genelde onunla olmak zordu çünkü pek çok bakımdan birbirlerine benziyorlardı. Dikkafalıydılar, ikisi de kendi istediği olsun istiyordu, tutkuluydular, sabırsızdılar...

O ve Damon birbirine benziyordu.

Elena küçük şoklarla sarsıldı. Güçten düştüğünü hissediyordu. Neyse ki arkasında yaslanabileceği bir araba

vardı. Üzerinin toz olmasına aldırmacak durumda bile değildi.

Ben Stefan'ı seviyorum, diye düşündü çılgınca. Tek sevdiğim o. Ama ona ulaşmak için Damon'a ihtiyacım var. Ve Damon gözlerimin önünde darmadağın olabilir.

Bunları düşünürken Matt'e bakıyordu. Elena'nın göz pınarları, akmayan gözyaşlarıyla doluydu. Gözlerini kırpıştırmasına rağmen inatla kirpiklerinde kaldılar.

"Matt..." diye fısıldadı.

Hiçbir şey söylemedi. Gerek yoktu. Tüm hisleri ifadesindeydi. Hayreti Elena'nın daha önce görmediği bir şeye dönüşmüştü. Matt ona bakarken görmediği bir şeye.

Bu bir tür yabancılaşmaydı. Matt kendini Elena'ya kapatıyor, aralarındaki bağları koparıyordu.

"Matt, hayır..." Yalnızca böyle fısıldayabilmişti.

Sonra hayretle Damon'ın konuştuğunu farketti.

"Bunun tamamen benimle ilgili olduğunu biliyorsun, değil mi? Kendini savunmaya çalışan bir kızı suçlayamazsın." Elena ellerine baktı. Titriyordu. Damon devam etti. "Biliyorsun, hepsi benim hatam. Elena asla..."

İşte o zaman Elena farketti. Damon, Matt'i etkiliyordu.

"Hayır!" Elena, Damon'ı hazırlıksız yakalayarak kollarına yapıştı ve serçe sarstı. "Yapma! Matt'e olmaz!"

Ona çevrilen siyah gözler kesinlikle Damon'a ait değildi. Güç'ünü kullandığı sırada rahatsız edilmişti. Karşısında başka biri olsaydı yerde küçük bir yağ izine dönüşürdü.

Damon & Elena TR

"Seni koruyorum," dedi Damon buz gibi bir sesle. "Beni ret mi ediyorsun?"

Elena bocalamıştı. Belki, eğer sadece bir kerelığıneyse... Hem bu Matt'in iyiliği içindi.

Birden içinde bir dalgalanma oldu. Aurasının tamamen dışarı çıkmasını engellemek için tek yapabildiği buydu.

"Sakın bunu bende denemeye kalkışma," dedi Elena. Sesi alçak ama buz gibiydi. "Beni bir daha etkilemeye çalışmayacaksın, anladın mı? Şimdi Matt'i rahat bırak!"

Damon'ın karanlık, dipsiz bakışlarında sözlerini onayladığına dair bir pırıltı belirdi. Ama öyle hızlı yanıp sönmüştü ki Elena onu gördüğünden bile şüpheye düştü. Ama Damon konuştuğunda daha rahat ve samimiydi.

"Pekala," dedi Matt'e. "Oyun planımız ne? Açıkla bakalım."

Damon & Elena TR

Matt ikisine de bakmadan yavaşça cevap verdi. Öfkesini belli etmemek için uzak ve ciddi bir tavır takınmıştı. "Prius hiç fena değil diyecektim. Galericinin elinde bir tane daha var. İyi durumda. Bence birbirinin aynısı iki araba alalım.

"Peşimize birileri takılırsa ayrılırız. Böylece hangimizin peşine düşeceklerini bilemezler." Normalde Elena bu noktada Matt'in boynuna sarılırdı. Ama Matt ayakkabılarına bakıyordu. Damon'sa gözlerini kapamış, bu hayatında duyduğu en aptalca şeymişçesine başını sallıyordu.

Doğru, diye düşündü Elena. *İster benim ister Damon'ın aurası olsun, onları birbirinin aynısı iki arabayla kandıramayız. Auralarımızın da bir olması gerek.*

Yani tüm yolu Matt'le gitmesi gerekecekti. Ama Damon bunu asla kabul etmezdi. Ve hayatının tek gerçek aşkı, Stefan'a ulaşması için Damon'a ihtiyacı vardı.

"Ben kötüsünü alayım," dedi Matt. Elena'yı görmezden gelerek Damon'la konuşuyordu. "Kötü arabalara alışkınımdır. Galericiyle anlaştım. Yola çıkabiliriz." Hala Damon'a bakarak devam etti. "Bana nereye gittiğimizi söylemek zorundasın. Yolda ayrılabiliriz."

Damon bir süre sessiz kaldı. Sonra ters bir tavırla cevap verdi. "Arizona, Sedona. Şimdilik."

Matt'in yüzünde tiksinti dolu bir ifade belirdi bir anda. "Şaka ediyor olmalısın. Orası Yeni Çağ manyaklarıyla kaynıyor."

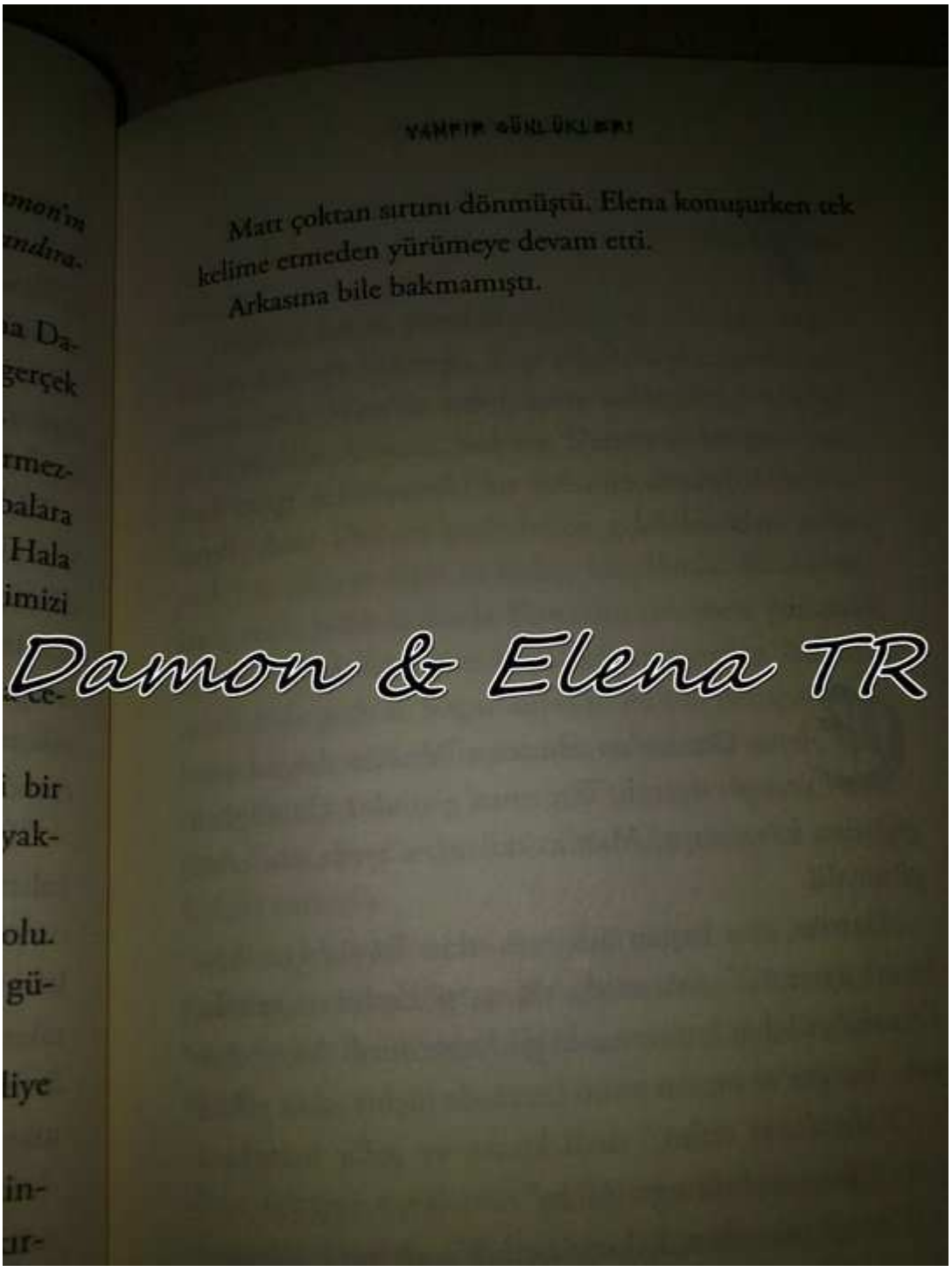
Damon & Elena TR

"Şimdilik dedim. Dikkat et, etraf kayalıklarla dolu. Kolayca kaybolabilirsin." Damon'ın yüzünde parlak gülümsemesi belirip kayboldu.

"Kuzey otobanı 89A, Juniper Resort'ta olacağız," diye ekledi yumuşacık bir sesle.

"Anladım," dedi Matt. Elena yüzünde ya da ifadesinde hiçbir his belirtisi göremiyordu ama aurası ateş kırmızısıydı.

"Bak, Matt," diye başladı Elena, "her gece buluşmalıyız. Onun için bence bizi takip etsen daha..." Derin bir nefes alıp sustu.

Damon & Elena TR

Elena, Damon'ın sabırsızca Prius'un camına vurmasıyla uyandı. Tamamen giyinikti. Günlüğünü göğsüne bastırmıştı. Matt'in onlardan ayrılışının ertesi günüydü.

Damon onu baştan aşağı süzerek "Bütün gece böyle mi uyudun?" diye sordu. Elena gözlerini ovuşturdu. Damon'ın kılığı her zamanki gibi tertemizdi. Ve tabii siyah. Sıcağın ve nemin onun üzerinde hiçbir etkisi yoktu.

"Kahvaltımı ettim," dedi kısaca ve şoför koltuğuna geçti. "Sana da bunu getirdim."

Elena dumanı tüten kahveyi sanki Kara Büyü'ymüşçesine minnetle aldı. Bir kese kağıdı dolusu da donut vardı. Tamam, besleyici bir kahvaltı olduğu söylenemezdi ama Elena kafein ve tatlı isteğiyle yanıp tutuşuyordu.

"Mola vermemiz gerek," diye uyardı Elena. Damon artistik bir tavırla kontağı çevirmişti. "Üzerimi değişip yüzümü yıkayacağım."

Doğruca batıya yöneldiler. Elena önceki gece internetten haritaya bakmıştı. Cep telefonu ekranından görünen rota, Prius'un navigasyon sisteminin söylediğine uyuyordu. Arizona, Sedona, Damon'ın bir gece önce park ettiği Arkansas'taki kır yolunun dosdoğru ilerisindeydi. Ama Damon peşlerinden gelebilecekleri şaşırtmak için güneye saptı ve birkaç kez döndü. Bir konaklama tesisi bulduklarında Elena'nın mesanesi patlamak üzereydi. Sonraki yarım saati hiç utanmadan kadınlar tuvaletinde geçirdi. Soğuk suyla mümkün olduğunca yıkanıp kağıt havlularla kurulandı ve saçlarını taradı. Sonra yeni bir kot ve önü korse gibi bağcıklı beyaz bir atlet giydi. Belki uyurken yine bir vücut dışı deneyim yaşayıp Stefan'ı görürdü.

Aklına bile getirmek istemediği gerçekse Matt'in gidişinden sonra vahşi bir vampirle yalnız başına Amerika'nın bir ucundan bu dünyada olmayan bir yere yolculuk ettiğiydi.

Damon & Elena TR

Elena nihayet tuvaletten çıktığında Damon soğuk ve ruhsuzdu. Ama onun bir saniyeliğine de olsa kendisini baştan aşağı süzdüğü Elena'nın gözünden kaçmamıştı.

Kahretsin, diye düşündü. *Günlüğümü arabada bıraktım.*

Damon'ın onu okuduğundan adı gibi emindi. Neyse ki vücudundan çıkıp Stefan'ı gördüğüyle ilgili bir şey yazmamıştı. Damon'ın Stefan'ı kurtarmayı istediğini bilmesine rağmen -bundan şüphe etseydi bu arabada olmazdı- oraya ilk ulaşanın Elena olduğunu öğrenmesi daha iyiydi. Çünkü Damon sorumluluğun kendisinde olmasını seviyordu. Tıpkı Elena gibi. Sevdiği başka bir şeyse hız limitini aştığı için onları kenara çeken bütün polisleri etkilemekti.

Ama Damon bugün kendi standartlarına göre bile fazla asabiydi. Elena, Damon'ın istediğinde ne kadar eğlenceli bir yol arkadaşı olduğunu kendi tecrübelerinden biliyordu. Edepsiz hikayeleri ve şakalarıyla en önyargılı ve sessiz yolcuları bile güldürebilirdi.

Ama bugün Elena'nın sorularını yanıtlamıyor, esprilerine gülmüyordu.

Elena fiziksel bir temas kurmaya çalışıp koluna hafifçe dokunduğunda hızla çekmişti. Sanki dokunuşu deri ceketine zarar verecekmiş gibi.

İyi, şahane, diye düşündü Elena umutsuzluğa kapılarak. Başını cama yasladı ve bir süredir hiç değişmeyen manzaraya bakarak düşüncelere daldı.

Acaba Matt neredeydi? Önlerinde mi, arkalarında mı? Gece dinlenebilmiş miydi? Şimdi Texas'a doğru mu gidiyordu? Doğru düzgün yemek yemiş miydi? Elena, Matt'in arkasına bile bakmadan gidişini her hatırladığında yaşaran gözlerini kırpıştırdı.

Damon & Elena TR

Elena bir idareciydi. Etrafındaki insanlar aklıselim olduğu sürece en kötü durumu bile düzeltebilirdi. Ve erkekleri idare etmek uzmanlık alanıydı. Ortaokuldan beri onlarla başa çıkıyor ve istediği gibi yönlendiriyordu. Ama şimdi hiç hatırlamadığı Diğer Taraf'tan geri döneli yaklaşık iki buçuk hafta olmuştu ve kimseyi idare etmek istemiyordu.

Stefan'da sevdiği buydu. Stefan'ın değer verdiği her şeyden uzak durmasıyla ilgili içgüdüsünü aştığından beri onu idare etmesine gerek kalmamıştı. Elena vampirler konusunda bir uzmana dönüştüğünden bu yana Stefan bakım gerektirmiyordu. Elena artık onları öldürmeyi de, güvenli şekilde sevmeyi de biliyordu. Isırmanın ve ısırılmanın doğru zamanını öğrenmişti. Nerede durması ve insanlığını ön plana çıkarması gerektiğini de öyle.

Ama tüm bu püf noktalara rağmen Stefan'ı bile idare etmek istemiyordu. Tek arzusu onunla birlikte olmaktı. Nasıl olsa sonrasında her şey kendiliğinden hallolurdu.

Elena, Stefan'sız yaşayabilirdi. Ama nasıl Meredith ve Bonnie olmadan yaşamak iki elini yitirmek gibiyse, Stefan'sız yaşamak da kalbi olmadan yaşamak gibi olurdu. Stefan onun büyük danstaki eşiydi. Eşiti ve zıttıydı. Hayal edilebilecek en saf şekliyle aşkıydı. Hayatın sırlarında diğer yarısıydı.

Ve geçen gün onu görmek -belki bir rüyaydı ama Elena bunu kabul etmek istemiyordu- içine yakıcı bir özlem düşürmüştü. Acısı o kadar fazlaydı ki yerinde otu-

Damon & Elena TR

rup bunu çekmeye katlanamıyordu. Kendini kaybedip çıldırabilir ve Damon'a, daha hızlı gitmesi için bağırıp çağırabilirdi. Ama Elena ne kadar ıstırap çekerse çeksin intihara meyilli bir kız değildi.

Öğle yemeği için küçük bir kasabada durdular. Elena'nın hiç iştahı yoktu. Ama Damon'ın bu molayı kuş formunda değerlendirmesi her nedense onu çileden çıkardı.

Tekrar yola koyulduklarında arabadaki gerginlik o kadar tırmandı ki Elena'nın aklına o meşhur laf geldi. *Bıçak şöyle dursun katlı bir peçeteyle bile derin bir kesik atabilirsin,* diye düşündü.

İşte o zaman gerginliğin boyutunu gerçekten anladı.

Damon & Elena TR

Damon'ı uzak tutan gururuydu.

Elena'nın anladığını biliyordu. Ona dokunmaya ve onunla konuşmaya çalışmaktan vazgeçmişti. Bu *iyiydi.*

Aslında böyle hissetmemesi gerekirdi. Vampirler kızları tatlı, beyaz boyunları için isterdi ve Damon'ın estetik anlayışı bağışçının geri kalanının da standartlarına uymasını gerektiriyordu. Ama şimdi bile Elena'nın insanlarınki boyutundaki aurası adeta kanındaki yaşam enerjisini haykırıyordu. Damon'ın buna tepkisi tamamen istemsizdi. Neredeyse beş yüz yıldır bir kız için *böyle* hissetmemişti. Vampirler bunu yapamazdı.

Ama Damon şimdi yapabiliyordu. Elena'ya yaklaştıkça aurasını daha güçlü hissediyor ve kontrolü zayıflıyordu.

Cehennemdeki iblislere şükürler olsun ki, onuru, hissettiği arzudan güçlüydü. Damon hayatı boyunca kimseden bir şey istememişti. İnsanlardan aldığı kanın karşılığını kendince veriyordu. Zevk, fantezi ve rüyalarla. Ama Elena'nın fantezilere ihtiyacı yoktu; onun rüyalarını istemiyordu.

Onu istemiyordu.

Elena'nın istediği, Stefan'dı ve Damon'ın gururu onun kendisini istemediğini bile bile yalvarmasına ya da arzuladığını zorla almasına izin vermezdi. En azından öyle umuyordu.

Damon & Elena TR

Sadece birkaç gün önce boş bir kabuğun içindeydi. Bedeni kitsune ikizlerinin kuklasıydı ve Elena'nın canını yakmıştı. Şimdi bunu düşündükçe korkuyordu. *Damon* diye bir kişilik yoktu ama vücudu Shinichi'nin oyuncağıydı. Ve buna bir türlü inanamasa da onu öyle bir ele geçirmişti ki, kabuğu Shinichi'nin tüm emirlerine uymuştu. Elena'ya işkence etmişti. Hatta onu öldürebilirdi.

İnanmamanın ya da doğru olamaz demenin faydası yoktu. Çünkü *doğruydu.* Bunlar yaşanmıştı. İş zihin kontrolüne gelince, Shinichi bu kadar güçlüydü ve kitsune'ler vampirler gibi güzel kızların boyunları dışındaki bölgelerine karşı ilgisiz değildi. Ayrıca Shinichi bir sadistti. İnsanların acı çekmesinden zevk alıyordu.

Damon geçmişi reddedemezdi. Neden uyanmadığını ve Shinichi'nin Elena'yı incitmesini engellemediğini sorgulayamazdı. Çünkü içinde uyanacak bir şey yoktu

Ve zihninin gizli bir köşesi, yaptığı şeytanlık için hâlâ yas tutsa da Damon bunu engellemek konusunda başarılıydı. Pişmanlıklarla zaman harcamayacaktı ama geleceği kontrol etmeye kararlıydı. Bir daha olmayacaktı. Yaşadığı sürece asla.

Damon & Elena TR

Damon'ın asıl anlayamadığı Elena'nın neden üzerine geldiğiydi. Neden ona güveniyormuş gibi davranıyordu? Oysa dünyadaki insanlar arasında en çok onun kendisinden nefret etmeye hakkı vardı. Ama o, Damon'ı bir kez olsun suçlamamıştı. Damon, ona bakarken altın pırıltılı, koyu mavi gözlerinde bir kez olsun öfke görmemişti. Sanki malach efendisi, Shinichi tarafından tamamen ele geçirildiğini ve başka seçeneği olmadığını anlayan bir tek o vardı.

Belki bu yüzden malach'ın ondan yarattığı titrek, beyaz vücudu içinden çekip almıştı. Damon ürperdiğini belli etmemek için kendini zorladı. Bunu biliyordu, çünkü Shinichi anılarını alırken neşeyle anlatmıştı. İkisi, vampir ve kitsune Eski Orman'da karşılaştıklarından beri oluşan anıları.

Damon o anıların gittiğine memnundu. Zira Tilki Ruh'un altın rengi, muzip gözlerine baktığı andan itibaren hayatı zehirlenmişti.

Ve şimdi Elena'yla ıssız bir yolda tek başınaydı. Bazen saatlerce bir kasabaya rastlamadıkları oluyordu. Yalnızdılar ve Damon, Elena'dan tüm normal erkeklerin istediğini istiyordu. Umutsuzca, çaresizce…

İşin kötüsü kızları baştan çıkarmak ve aldatmak Damon'ın varoluş sebebiydi. Son bin yıldır hayatta kalmayı böyle başarıyordu. Ama bunu bu kıza yapmaması gerektiğini biliyordu. Çünkü o insanlık denen gübre yığınının ortasında parlayan bir mücevherdi.

Dışarıdan bakıldığında Damon tamamen kontrollüydü. Buz gibi, titiz, mesafeli ve ilgisiz.

Ama içinden aklını kaçırmak üzereydi.

O gece Elena'nın yemeği ve suyuyla kendini Prius'a kilitlediğinden emin olduktan sonra, Damon nemli sisi çağırdı ve en karanlık koruyucu ağlarını örmeye başladı. Bunlar arabanın yanına gelebilecek karanlığın kız ve erkek kardeşlerine bir uyarıydı. Arabadaki kızın Damon'ın koruması altında olduğunun kanıtıydı. Onun rahatını bozan herkesi avlayıp canlı canlı derisini yüzeceğinin. Sonra karga formunda birkaç kilometre güneye uçtu ve bir batakhane buldu. İçeride bir kurtadam sürüsü vardı. Birkaç çekici garson kızın servis ettiği içkilerini yudumluyorlardı. Damon orada kavga çıkarıp geceyi kana buladı.

Damon & Elena TR

Ama bu, dikkatini dağıtmaya yetmemişti. Sabah erkenden geri döndüğünde arabanın etrafındaki korumalarının lime lime olduğunu gördü. Tam panikleyecekken bunu Elena'nın yaptığını anladı. Barışçıl niyetleri ve masum kalbi yüzünden Damon'a hiçbir uyarı gitmemişti.

Sonra Elena ortaya çıktı. Dere kıyısından geliyordu. Tertemiz ve tazeydi. Damon'ın adeta dili tutulmuştu. Zarafeti, güzelliği ve dayanılmaz yakınlığı yüzünden. Yeni yıkanan teninin kokusunu alabiliyor ve bu muhteşem kokuyu içine çekmesini engelleyemiyordu.

Damon buna bir gün daha nasıl dayanacaktı?

Sonra birden aklına bir fikir geldi.

"Auranı kontrol altında tutmana yarayacak bir şey öğrenmek ister misin?" diye sordu Elena, yanından geçip arabaya doğru yürürken.

Elena ona yandan bir bakış fırlattı. "Demek benimle yeniden konuşmaya karar verdin? Zevkten bayılmalı mıyım?"

Damon & Elena TR

"Bunun hoşuma gitmeyeceğini iddia edemem."

"Öyle mi?" dedi Elena sertçe. Damon bu çetin ceviz kızın içinde patlamaya hazır bekleyen fırtınayı hafife aldığını anladı.

"Hayır," dedi hemen. "Şimdi ciddi olalım." Siyah bakışları Elena'nın gözlerine kilitlenmişti.

"Ne diyeceğini biliyorum. Güç'ümü kontrol etmem için vampir olmam gerektiğini söyleyeceksin."

"Hayır, hayır. Bunun vampir olmanla ilgisi yok." Damon bir tartışmaya çekilmek istemiyordu ve bu Elena'yı etkilemiş olmalıydı ki sonunda, "Nedir öyleyse?" diye sordu.

"Güç'ünü dolaştırmak. Kan dolaşımı diye bir şey var, değil mi? Güç de dolaştırılabilir. İnsanlar bile bunu yüz-

yıllardır biliyor. Ona yaşam gücü, *chi* ya da *ki* diyorlar. Güç'ünü havada dağıtınca adı aura oluyor. Ama onu dolaştırmayı öğrenirsen büyük bir patlama için biriktirebilirsin ve daha az dikkat çekersin."

Elena büyülenmişti. "Bunu bana neden daha önce söylemedin?"

Çünkü aptalım, diye düşündü Damon. *Çünkü bu vampirler için nefes alıp vermek kadar içgüdüseldir.* Soğukkanlılıkla yalan söyledi. "Bunun için belli bir dereceye kadar yeterlilik gerekir."

"Artık yapabilir miyim?"

"Sanırım, evet." Damon sesine belli belirsiz bir şüphe katmıştı.

Doğal olarak Elena'nın kararlılığı arttı. "Hadi, göster!" dedi.

Damon & Elena TR

"Şimdi mi?" Damon etrafına bakındı. "Biri gelebilir."

"Anayoldan uzağız. Ah, lütfen, Damon!" Elena, erkeklerin dayanılmaz bulduğu iri, mavi gözleriyle ona baktı. Fiziksel temas kurmak için elini bir kez daha koluna koydu ama Damon hemen geri çekilince, "Öğrenmeyi çok istiyorum," dedi. "Lütfen, öğret. Bir kere göster, yeter. Sonra ben çalışırım."

Damon koluna bakıp mantığını çalıştırdı. İradesi hala tereddüt ediyordu. *Bunu nasıl yapıyor?*

"Pekala." İç çekti. Bu toz bulutu gezegende, Elena Gilbert'ın sıcaklığını hissetmek için her şeyini feda edebilecek en az üç dört milyar insan vardı. Asıl sorun

kendisi de onlardan biriydi ve Elena'nın ona aldırdığı yoktu.

Tabii, aldırmazdı. Onun sevgili Stefan'ı vardı. Eh, bu yolculuktan sağ çıkıp Stefan'ı kurtarmayı başarırlarsa, kardeşi, sevgili prensesinin hala aynı olup olmadığını görecekti.

Bu sırada Damon sesini, yüzünü ve aurasını sakin tutmaya yoğunlaşmıştı. Bu konu üzerinde biraz çalışmışlığı vardı. Sadece beş asır kadar! Neyse ki sonuç çabasına değmişti.

"Önce yerini bulmalıyım," dedi Elena'ya. Kendi sesindeki sıcaklığın eksikliğini farkedebiliyordu. Yalnızca sakin değil, buz gibiydi.

Ama Elena'nın yüz ifadesi hiç değişmedi. İstediğinde o da sakin olabiliyordu. Derin bakışlı, mavi gözleri bile bir sis tabakasıyla kaplanmış gibiydi. "Olur. Nerede?"

"Kalbin yakınında. Daha sola doğru." Elena'nın göğüs kafesine dolundu ve parmaklarını sola doğru kaydırdı.

Damon & Elena TR

Elena gerginliğini ve titremesini bastırmaya çalışıyordu. Damon bunu görebiliyordu. Kemikleri yoklayarak etinin yumuşaklığını hissetmeyi bekledi. İnsanlar kalp atışlarına dayanarak kalplerinin yerini hissedebilirdi. Tam şurada olmalıydı... *İşte...*

"Şimdi Güç'ünü bir iki kez dolaştıracağım. Sonra aynısını kendin yaptığında auranı gizlemeye hazır olacaksın."

"İyi ama bunu nasıl bileceğim?"

"Bileceksin. Güven bana."

Damon, Elena'nın daha fazla soru sormasını istemediği için elini kaldırıp onun önünde tuttu. Ne tenine, ne giysilerine dokunuyordu. Elena'nın yaşam gücünü kendisininkiyle senkronize etti. Tamam, işlemi başlatabilirdi. Elena'nın ne hissedeceğini biliyordu; ona ilk dokunduğu yerde başlayan ve hızla tüm vücuduna yayılan bir elektrik şoku.

Damon & Elena TR

Sonra Damon bir ya da iki kez deneme yaparken hızlı bir algı karmaşası. Gözleri ve kulakları etkilenecek, birden daha iyi görüp duyabildiğini keşfedecekti. Hemen arkasından, bu his omurgasından aşağı ve parmakuçlarına akacak, kalp atışları hızlanacak, avuçlarına elektrik verilmiş gibi olacaktı. Koluna ve vücudunun yan tarafına yayılacak, sonunda bir titreme gelecekti. Enerji, Elena'nın o muhteşem bacağından ayağına doğru kayacak, ayak tabanlarında hissedilecekti. Tekrar başladığı noktaya, yani kalbin yakınına dönmeden önce ayak parmakları bükülecekti.

Damon, Elena'nın ilk şoku hissettiğinde nefesini tuttuğunu işitti. Sonra kalp atışlarının hızlandığını duyumsadı. Dünyası hafiflerken kirpikleri titreşiyordu. Gözbebekleri irileşmişti. Çimenlerdeki minik kemirgenlerin sesini duyduğunda -Güç kulaklarına yönelmese bunu asla duyamazdı- irkildi. Enerji tüm vücudunu dolaştı ve Damon nihayet onu bıraktı.

Elena nefes nefese ve bitkindi. Üstelik enerjisini asıl harcayan Damon olmasına rağmen. "Ben-bunu-asla-tek başıma-yapamam," diye kekeledi Elena.

"Zaman ve çalışmayla olur. Ve başardığında tüm Güç'ünü kontrol edebilirsin."

"Madem öyle diyorsun..." Elena gözlerini kapamıştı. Hilal şeklindeki koyu renk kirpikleri yanaklarını okşuyordu. Limitlerini fazla zorladığı belliydi. Damon onu kollarına alma arzusunu frenlemek zorunda kaldı. Çünkü Elena ona sarılmasını istemediğini açıkça belli etmişti.

Merak ediyorum, acaba kaç kişiyi reddetmedi? diye düşündü Damon acıyla. Bu onu biraz şaşırtmıştı. Yani içinin acıması. Elena'nın kaç erkekle olduğu onu neden ilgilendiriyordu? Onu Karanlıklar Prensesi yapsaydı, birlikte ya da yalnız başlarına insan avlamaya gideceklerdi. O zaman Damon, Elena'yı kıskanmazdı. Şimdi neden romantik ilişkilerini sorgulayacağı tutmuştu?

Ama içi acıyordu işte. Üstelik öfkeliydi. Elena'yla konuşurken sesi buz gibiydi. "Evet, yapacaksın. Çalış yeter."

Damon & Elena TR

Tekrar arabaya bindiklerinde Damon öfkeli halini sürdürmek için çaba göstermek zorunda kaldı. Ama bu zordu. Çünkü Elena harika bir yol arkadaşıydı. Gereksiz gevezelik etmiyor, radyoda çalan parçaları mırıldanmaya ya da şarkı söylemeye kalkışmıyor, sakız çiğnemiyor, sigara

içmiyor, sürücülüğüne müdahale etmiyor, hababam duralım demiyor ve asla, "Daha gelmedik mi?" diye sormuyordu.

Damon & Elena TR

Aslına bakılırsa kadın ya da erkek, hiç kimse Elena Gilbert'a uzun süre sinir olamazdı. Bonnie gibi fazla taşkın ya da Meredith gibi fazla serinkanlı değildi. Elena o parlak, aktif ve sürekli planlar yapan zihnini dengeleyecek kadar tatlıydı. Kendisinin de açıkça itiraf ettiği bencilliğini örtbas edecek kadar merhametliydi. Ve normal adlandırılamayacak kadar eğri yollar izlerdi. Arkadaşlarına aşırı derecede sadıktı, kimseyi düşman ilan edemeyecek kadar bağışlayıcı. Tabii kitsune'ler ve yaşlı vampirler hariç. Elena dürüst, açıksözlü ve sevgi doluydu. Arkadaşlarının vahşi diye nitelendirdiği karanlık bir yönü vardı ama Damon, Elena'nın bunu ne için yaptığını anlıyordu. Tek amacı tabiatındaki nahifliği ve yumuşaklığı dengelemekti. Zaten Damon çıktıkları yolculukta Elena'nın bu iki özelliğine ihtiyaç duymayacaklarından emindi.

Evet, Elena Gilbert karakterinin olumsuz yönlerini bile geçersiz kılacak kadar muhteşemdi.

Ama Damon öfkeli halini sürdürmeye kararlıydı ve bir ruh hali seçip ona bağlı kalacak kadar iradeliydi. Elena'nın tüm sohbet açma çabalarını görmezden geldi. Nihayet Elena denemekten vazgeçti. Damon ısrarla yanında oturan bu mükemmel kızın kaç kişiyle yattığını düşünüyordu. Elena, Caroline ve Meredith dörtlü gruplarının kıdemli üyeleriydi. Bonnie'yse en küçükleriydi ve

onlar tarafından tam anlamıyla kabul görmek için biraz fazla saftı.

Neden Elena'nın yanındayım? diye sordu Damon kendine. Hatta kısacık bir an için Shinichi'nin onu yönlendirdiğinden endişe etti. Yoksa anılarını çalarken aynı zamanda onu kontrol mü ediyordu?

Acaba Stefan, Elena'nın geçmişini takıyor muydu? Özellikle de hala etraflarında dolaşan ve Elena için hayatını bile verebilecek Mutt'ı? Yok canım, herhalde onlara aldırmıyordu. Yoksa bu duruma bir son... Son mu? Stefan, Elena'nın istediği bir şeye nasıl son verirdi ki? Damon ikisinin iradelerinin nasıl çarpıştığına tanık olmuştu. Elena, Diğer Taraf'tan geri döndüğünde, zekası bir çocuğunkiyle eşdeğerken bile. Stefan'la Elena'nın ilişkisinin kontrolü kesinlikle Elena'daydı. İnsanların dediği gibi: *Bu aşkta Elena'nın borusu ötüyordu.*

Eh, yakında cariyelikten hoşlanıp hoşlanmayacağını da anlama fırsatı bulacak, diye düşündü Damon ve karanlık ruh haline rağmen kendi kendine gülümsedi. Gökyüzü ona karşılık verircesine iyice kararmıştı ve rüzgar yaz yapraklarını zamanından önce dallarından kopardı. Şimdi ön camı yağmur damlacıkları ıslatıyordu. Sonra şimşek çaktı ve gök gürlemeye başladı.

Elena her gümbürtüde istemsizce yerinden zıplıyordu. Damon bunu gaddarca bir tatmin duygusuyla izledi. Elena'nın, onun havayı kontrol edebildiğini bildiğini biliyordu. Ama ikisi de bu konuda tek kelime etmedi.

Damon & Elena TR

Yalvarmayacak, diye düşündü Damon. Yine Elena'nın o inatçı gururunu hissetmişti. Sonra böyle bir umuda kapıldığı için kendine kızdı.

Bir motelin yanından geçtiler. Elena gözleriyle elektrikli tabelayı takip edip karanlıkta kaybolana dek omzunun üzerinden baktı. Damon durmak istemiyordu. Daha doğrusu, durmaya cesareti yoktu. Şimdi gerçekten berbat bir fırtınanın kalbine doğru ilerliyorlardı ve Prius ara sıra dalgalı denizde seyreden bir tekne gibi yalpalıyordu. Neyse ki Damon bu tip hava koşullarında araba kullanmayı severdi.

Ama bir sonraki motelin yüz kilometre ileride olduğunu gösteren tabelayı gördüklerinde Damon, Elena'ya sorma gereği duymadan yağmurun gölcükler oluşturduğu yola saptı ve nihayet arabayı durdurdu. Bulutlar iyice toplanmıştı ve sular seller götürüyordu. Damon'ın tuttuğu oda motelin dışında küçük bir ek binadaydı.

Ve tam da onun istediği gibi ıssızdı.

Damon & Elena TR

Elena arabadan inip tenha motel odasına koşarken bacaklarının titrememesi için özel bir gayret gösterdi. Odanın kapısını kapadı ve fırtınayı dışarıda bırakır bırakmaz daha ışığı bile açmadan doğruca banyoya gitti. Vücudu kaskatı kesilmişti ve her yeri ağrıyordu. Kıyafetleriyle saçları ıslanmış, ayakkabıları su almıştı.

Banyonun floresan ışıkları gecenin karanlığı ve fırtınadan sonra fazlasıyla parlak gelmişti. Ya da belki Güç'ünü dolaştırmayı öğrenmeye başlıyordu.

Bak, bu gerçekten tuhaftı. Damon ona doğru düzgün dokunmamıştı bile ama hissettiği şokun yankıları hala sürüyordu. Güç'ünün vücudunun dışından kontrol edilmesi gerçekten nefes kesici bir deneyim olmuştu. Şimdi bile bunun düşüncesi dizlerini titretiyordu.

Ama Damon'ın onunla bir şey yapmak istemediği her zamankinden daha açıktı. Elena aynada kendi görüntüsüyle yüzleşince irkildi. Resmen kanalizasyona düşmüş bir sıçana benziyordu. İpeksi bukleleri ip gibi ve ıslak tutamlara dönüşmüştü. Teninin hastalıklı bir solgunluğu vardı. Mavi gözleri sanki bitkin bir çocuğun kaşık kadar kalmış suratından ona bakıyordu.

Bir anlığına, birkaç gün önce daha bile kötü durumda olduğunu hatırladı. Evet, sadece birkaç gün önceydi. Damon yataktan yeni kalkmış görüntüsüne rağmen ona müthiş bir şefkatle davranmıştı. Ama o anılar Shinichi tarafından Damon'dan alınmıştı ve Damon'ın aklının başında olmasını beklemek doğru değildi. Herhalde gösterdiği yakınlık Damon'ın geçici heveslerinden biriydi. Tıpkı diğer tüm gelgeç istekleri gibi.

Damon'a ve gözlerindeki yanmaya öfkelenen Elena, aynaya arkasını döndü.

Geçmiş geçmişti. Damon'ın neden birden onun dokunuşlarından çekinmeye ve kendisine yırtıcı bir hayvanın gözleriyle bakmaya başladığına dair hiçbir fikri yoktu. Damon nedense ondan tiksiniyor, aynı arabada olmaya bile katlanamıyordu. Ama Elena buna dayanmak zorundaydı. Çünkü Damon giderse Stefan'ı bulması imkansızlaşırdı.

Damon & Elena TR

Stefan. Titreyen kalbi en azından Stefan'ı düşündüğünde biraz huzur bulabiliyordu. O nasıl göründüğüne aldırmazdı. Stefan'ın tek endişesi Elena'nın iyiliğiydi.

Elena yapış yapış kıyafetinden kurtulup sıcak suyu açtı. Banyoda gözlerini kapadı ve Stefan'ın aşkını hayal ederek rahatlamaya çalıştı.

Küvetin kenarında minik, plastik bir şişede banyo köpüğü vardı ama Elena buna dokunmadı. Sırt çantasına koyduğu altın rengi şeffaf ambalajlı, vanilyalı banyo tuzunu ilk kez kullanma fırsatı bulacaktı.

Kurdeleli kesedeki tuzun üçte birini hızla dolan küvete dikkatle boşalttı ve vanilyalı buharı minnetle ciğerlerine çekti.

Birkaç dakika sonra Elena omuzlarına kadar suyun içine batmıştı ve tüm vücudu vanilya kokulu köpüklerle sarmalanmıştı. Gözlerini kapadı ve tenini bu rahatlatıcı sıcaklığa teslim etti. Ağrıları geçmeye başlamıştı.

Damon & Elena TR

Stefan'ın ev sahibesi yaşlı Bayan Flowers'ın verdiği bu tuzlar sıradan banyo tuzları gibi ilaç kokulu değildi. Bayan Flowers yaşlı bir cadıydı ve bitkisel tarifler konusunda uzmandı. Elena son günlerdeki tüm gerginliğinin bedeninden akıp gittiğini hissedebiliyordu. Oh, işte tam buna ihtiyacı vardı! Elana ilk kez bir banyodan bu kadar keyif alıyordu.

Vanilyalı buharı içine çekerken, *kendine gel*, dedi sertçe. *Tamam, Bayan Flowers'tan seni rahatlatacak banyo tuzları istedin ama burada uyuyamazsın. Yoksa boğulursun ve bunun nasıl olduğunu iyi biliyorsun. Yine aynısını yaşamana hiç gerek yok.*

Ama şimdi bile, sıcak su kaslarını rahatlatmaya devam ederken, Elena'nın düşünceleri bulanmaya başlamıştı. Vanilya kokusu kafasının içinde dolaşıyordu. Mantıksal bağları kopuyor, zihni hülyalara dalıyordu... Elena kendini sıcaklığa ve şu anda hiçbir şey yapmak zorunda olmamanın rahatlığına kaptırmıştı.

Sonunda uyudu.

Rüyasında hızla hareket ediyordu. Loş ışıktan gri ve yoğun bir sise doğru kayıyordu. Onu endişelendiren etrafındaki seslerdi. Tartışmalar. *Onu* tartışıyorlardı.

"İkinci bir şans mı? Bunu onunla konuştum."

"Hiçbir şey hatırlamayacak."

"Hatırlaması önemli değil. Uyanmazsa her şey içinde kalacak."

"Doğru zaman gelene dek içinde filizlenecek."

Elena bunların ne anlama geldiğini bilmiyordu.

Sonra sis hafifledi, bulutlar ona yol açtı ve çok yavaş aşağı doğru sürüklendi. Nihayet çam iğneleriyle dolu zemine indi.

Damon & Elena TR

Sesler kaybolmuştu. Ormanın tabanında yatıyordu. Ama çıplak değildi. Üzerinde en güzel geceliği vardı. Gerçek Valenciennes dantelli geceliği. Etrafını saran gece seslerini dinliyordu ki birden aurası daha önce hiç yapmadığı şekilde tepki verdi.

Ona birinin geldiğini söyledi. O kişi kendinden önce toprak tonlarının, güllerin yumuşak kırmızısının ve menekşelerin mor mavilerinin verdiği güvenlik hissini ge-

tirmişti. Bunlar... birinin... onunla ilgili duygularıydı. Bu aşkın ve avutucu ilginin ardında yoğun orman yeşilleri, ılık altın renkleri ve saydamlığın esrarengizliği vardı. Sanki çağlayıp etrafını köpüklerle sararken elmas parıltıları saçan bir şelale gibiydi.

Elena, diye fısıldadı bir ses. *Elena.*

Öyle tanıdıktı ki...

Elena. Elena.

Bunu biliyordu...

Elena, meleğim.

Aşk demekti.

Elena rüyasında doğrulup kollarını ileri uzattı. Bu kişi ona aitti. Onun büyüsü, tesellisi, en sevdiğiydi. Oraya nasıl geldiği önemli değildi. Ya da daha önce ne olduğu. O, Elena'nın ruh ikiziydi.

Ve sonra...

Damon & Elena TR

Güçlü kolları onu şefkatle sarmaladı...

Ilık vücudu onunkine çok yakındı...

Tatlı öpücüklerini hissetti...

Defalarca...

Elena onun kucağında erirken yine o tanıdık hissi duydu...

Şefkatli ama Elena için duyduğu aşkta amansızdı. Öldürmemeye yemin etmişti ama onu korumak için öldürürdü. Elena bu hayattaki en değerli şeyiydi... Onun güvenliği ve özgürlüğü için her türlü fedakarlıkta bulunurdu. Onsuz hayatı bir hiçti. Elena için seve seve son nefesini verirdi.

Elena burnunu dayadığı kazağın sonbahar yapraklarınınkini andıran muhteşem kokusunu içine çekti ve rahatladı. Tıpkı bir bebek gibi basit ve bildik kokularla avundu. Yanağını omzuna dayadı ve ikisinin aynı anda nefes alıp verişini dinledi.

Bu mucizeye bir ad koymaya çalıştığında ilk aklına gelen...

Stefan'dı.

Elena'nın kafasını kaldırıp onun yüzüne bakmasına gerek yoktu. Stefan'ın yaprak yeşili gözlerinin rüzgarın dalgalandırdığı göller gibi dans ettiğini ve binlerce ışık saçtığını biliyordu. Yüzünü boynuna gömdü. Stefan'ı bırakmaya korkuyor ama bunun nedenini hatırlayamıyordu.

Buraya nasıl geldiğimi bilmiyorum, dedi hiç konuşmadan. Açıkçası, öncesinde olanların bir tekini bile hatırlamıyordu. Çağrısına yanıt vermeden öncekiler karmakarışık görüntülerden ibaretti.

Önemi yok. Seninleyim.

Elena'nın içini bir korku aldı. *Bu sadece bir rüya değil, öyle değil mi?* Damon & Elena TR

Hiçbir rüya sadece rüya değildir. Ve ben hep seninleyim.

Ama buraya nasıl geldik?

Şşşt. Yorgunsun. Ben seni tutarım. Söz veriyorum. Şimdi dinlen. Bırak sana bir kerecik sarılayım.

Bir kerecik mi? Ama...

Elena endişelenmişti. Kafasını boynundan çekip Stefan'ın yüzünü görmeliydi.

Çenesini arkaya attı ve kendini karanlık kuyular kadar dipsiz siyah gözlerle, bir heykeltıraşın elinden çıkmışçasına düzgün hatlı, soluk ve yakışıklı bir yüze bakarken buldu.

Neredeyse dehşetle haykıracaktı.

Sakin ol, meleğim.

Damon!

Onunkilerle buluşan siyah gözler aşk ve neşeyle doluydu. *Başka kim olabilirdi?*

Buna nasıl cesaret edersin? Buraya nasıl girdin sen?

Elena'nın kafası iyice karışmıştı.

Ben hiçbir yere ait değilim, diye vurguladı Damon. Sesi birden hüzünlü bir ton almıştı. *Her zaman seninle olacağımı biliyorsun.*

Hayır, bilmiyorum. Bana Stefan'ı geri ver!

Ama çok geçti. Elena etrafını saran su şapırtılarıyla, musluktan akan sesi duyuyordu. Kafası tam köpüklerin içine batmak üzereyken uyandı.

Bir rüya...

Damon & Elena TR

Vücudunun katılığı geçmiş, kasları gevşemişti. Ama gördüğü rüya yüzünden üzgündü. Ne var ki bu sefer bedeninden dışarı çıkmamıştı. Kendi yarattığı, basit, çılgınca ve karmaşık bir rüya görmüştü, hepsi o.

Ben hiçbir yere ait değilim. Her zaman seninle olacağım.

Bu saçmalık ne anlama geliyordu?

Elena elinde olmadan titredi.

Çabucak banyodan çıktı ve Valenciennes dantelinden geceliğini değil, gri ve siyah bir eşofman takım giydi. Fazlasıyla aksi bir ruh halindeydi. Damon rüyalarındaki düşüncelerine müdahale ettiğiyle ilgili tek bir ipucu verirse onunla kavgaya hazırdı.

Ama Damon öyle bir şey yapmadı. Elena yatağı gördü. Ona odaklandı ve uzandı. Kafasının yastığa gömülmesine sinir olmuştu. Elena sert yastıkları severdi.

Birkaç dakika, banyo sonrası hislerinin tadını çıkararak yattı. Teni kademeli olarak soğuyordu. Sonra mantığı yavaşça yerine geldi. Görebildiği kadarıyla, Damon odaya girdikleri yerde ve aynı pozisyonda dikiliyordu.

Ve hala bu sabahtan beri olduğu kadar sessizdi.

Nihayet daha fazla dayanamayıp onunla konuştu ve her zamanki gibi doğruca konuya girdi.

"Senin neyin var, Damon?"

"Hiç." Damon penceren dışarı bakarak camın ötesinde bir şey dikkatini çekmiş numarası yaptı.

"Nasıl hiç?" Damon & Elena TR

Kafasını salladı. Bu motel odası hakkında ne düşündüğü sırtı dönükken bile belli oluyordu.

Elena, odayı vücutlarının limitlerini fazlasıyla zorlayanların parlak vizyonuyla görmeye çalıştı. Bej duvarları, bej halıyı, bej koltuğu, bej çalışma masasını ve tabii ki bej yatak örtüsünü dikkatle süzdü. *Damon bile sırf siyah kıyafetlerine uymuyor diye bir odayı reddedemez*, diye düşündü ve sonra, *of, çok yorgunum. Sersem gibiyim ve korkuyorum.*

Ah, bir de süper salağım. Burada tek yatak var ve onda ben yatıyorum.

"Damon..." Doğrulması için çaba harcaması gerekmişti. "İstersen koltukta uyuyabilirim. Sen seç."

Damon hafifçe döndü ve Elena, onun oyun oynamadığını anladı. Öfkeliydi. Hepsini görmüştü. İnsan gözünün takip edemeyeceği kadar hızlı katil dönüşünü ve bu dönüşü daha başlamadan bitiren kusursuz kas kontrolünü.

Damon ve onun ani hareketleriyle korkutucu durgunluğu. Tekrar pencereden dışarı bakıyordu. Vücudu her zaman hazır ve temkinliydi. Şimdi de camın içinden geçip dışarı fırlayacakmış gibi duruyordu.

"Vampirlerin uykuya ihtiyacı yoktur," dedi. Sesi, Matt onlardan ayrıldığından beri ilk kez bu kadar buz gibi ve kontrollüydü.

Bu Elena'ya yataktan kalkma gücünü vermişti. "Yalan söylüyorsun ve bunu bildiğimi biliyorsun."

"Yatağı alabilirsin, Elena. Hadi uyu artık." Bu basit emri verirken sesi aynıydı. Elena daha önce onu hiç böyle gergin ve kontrollü görmemişti.

Ve sarsılmış.

Elena'nın gözleri kapanıyordu. "Matt yüzünden mi böylesin?"

"Hayır."

"Shinichi?"

"*Hayır!*"

Damon & Elena TR

Aha!

"Bence, evet. Shinichi'nin tüm savunma kalkanlarını aşıp seni yine ele geçireceğinden korkuyorsun, değil mi?"

"Uyu, Elena," dedi Damon hissiz bir sesle.

Hala ona karşı kendini tamamen kapatıyordu. Sanki orada değilmiş gibi. Elena resmen çıldırmıştı.

"Sana güvendiğimi daha nasıl belli edebilirim? Seninle yalnız seyahat ediyorum ve nereye gittiğimizi bile bilmiyorum. Stefan'ın hayatını *sana* emanet ediyorum." Elena şimdi Damon'ın arkasındaydı. Toz yerine kaynamış su kokan bej halının üzerinde.

Asıl toz, Elena'nın sözleriydi. Onlarda tuhaf bir boşluk, bir yanlışlık vardı. Gerçektiler ama... Damon'a ulaşamıyorlardı.

Damon & Elena TR

Elena iç çekti. Damon'a aniden dokunmak her zaman riskliydi. Başka biri tarafından kontrol edilmezken bile öldürme içgüdüsünü kazara uyandırma tehlikesi vardı. Elena dikkatle uzanıp parmak uçlarını deri ceketine değdirdi ve elinden geldiğince net ve hissiz bir sesle konuştu.

"Biliyorsun, benim sadece beş duyum yok. Bunu daha kaç kere söylemeliyim, Damon? Geçen hafta Matt'le bana işkence edenin sen olmadığını biliyorum." Elena tüm çabasına rağmen sesinde yalvaran bir ton olduğunu farketti. "Bu yolculuğa çıktığımızdan beri beni koruyorsun. Birilerini öldürmen gerekse bile. Bunun benim için anlamı büyük. İnsani bağışlama duygusuna inanmadığını söyleyebilirsin. Ama bunu tamamen unuttuğunu san-

muyorum. Belki bağışlanacak bir şey olmadığını bilirsen rahatlarsın ve..."

"Geçen haftayla hiçbir ilgisi yok, tamam mı?"

Sesindeki değişim ve güç, Elena'ya kamçı gibi çarptı. Canı yanmış, korkmuştu. Damon ciddiydi ve tüyler ürpertici bir gerginlik içindeydi. Kendini zorluyordu. Shinichi'ye karşı yaptığına benziyordu ama aynı zamanda farklıydı.

"Damon..."

"Beni rahat bırak!"

Bunu daha önce nerede duymuştum? Elena sersemlemiş bir halde ve kalbi çarparak anılarını yokladı.

Ah, evet. Stefan'dan duymuştu. İlk kez odasına gittiğinde ve Stefan onu sevmeye korkarken. Ona değer verdiğini belli ederse Elena'nın lanetleneceğinden endişelenirken.

Damon & Elena TR

Damon her zaman dalga geçtiği kardeşine bu kadar benziyor olabilir miydi?

"En azından yüzüme bak!"

"Elena." Bu bir fısıltıydı. Ama Damon her zamanki ipeksi ve tehditkar tonunu yakalayamamıştı. "Yat artık. Ya da cehenneme git. Ne yaparsan yap ama *benden uzak dur.*"

"Bunda çok iyisin, değil mi?" Şimdi Elena'nın sesi de buz gibiydi. Pervasızca Damon'a yaklaştı. "İnsanları itmekte. Ama bu akşam beslenmediğini biliyorum. Benden istediğin başka bir şey yok ve sen Stefan gibi fedakarlık yapamazsın. Kendini açlığa mahkum edemezsin."

Elena sözlerinin iyi ya da kötü bir sonuç yaratacağını bilerek konuşmuştu. Damon genelde bu tip yorumları duymazdan gelirdi.

Ama bu sefer verdiği tepki Elena'nın beklediğinin bile ötesindeydi.

Damon dönüp Elena'yı sıkıca tuttu ve kafasını bir farenin üzerine çullanmaya hazırlanan şahin gibi eğip onu öptü. Elena'nın kaçması imkansızdı. Damon onu zahmetsizce ve incitmeden kollarında tutabilecek kadar güçlüydü.

Damon & Elena TR

Elena elinden geldiğince karşı koymasına rağmen uzun süre ve sertçe öpüştüler. Damon'ın vücudu serindi. Elena'daysa hala banyonun sıcaklığı vardı. Damon'ın elleri birer kelepçeden farksızdı. Ama Elena karşı koyup kendine zarar vermeye başlarsa Damon'ın onu bırakacağını biliyordu. İyi de bundan emin miydi? Test etmek için bir kemiğini kırmaya razı mıydı?

Damon saçlarını okşuyor, uçlarını parmağına doluyordu. Hem de ona saçlarının ucunu bile hissetmeyi öğrettikten saatler sonra. Bu haksızlıktı. Bütün zayıf noktalarını biliyordu. Sadece her kadının zayıf noktalarını değil, özellikle Elena'nınkileri. Onu nasıl zevkten inletebileceğini ve nasıl yatıştırabileceğini biliyordu.

Elena'nın, teorisini sınayıp belki birkaç kemiğini feda etmekten başka seçeneği yoktu. Damon'ı kendisi davet etmemişti ve ona teslim olmayacaktı. Hayır, kesinle olmayacaktı!

Ama sonra küçük çocuk ve kayayla ilgili merakını ka-
tırladı ve zihnini istemsizce Damon'ınkine açtı. Damon
kendi eliyle tuzağa düşmüştü.

Zihinleri bağlantıya geçer geçmez adeta havaifişekler
patladı. Roketler havalandı. Yıldızlar çaktı. Ama Elena
vücuduna aldırmayıp kayayı aramaya odaklandı.

Kaya Damon'ın zihninin en uzak ve en kapalı köşesin-
deydi. Oradaki sonsuz karanlıkta. Fakat Elena beraberin-
de bir ışıldak getirmişti. Nereye dönse karmaşık örümcek
ağlarıyla karşılaşıyor, taş kemerlerin altından geçiyordu.

Kendi sesini duydu. "Endişelenme," diyordu. "Işık
sana kötülük etmez. Burada yaşamak zorunda değilsin.
Sana ışığın güzelliğini göstereceğim."

Ne söylüyorum ben? Kelimeler dudaklarını terkeder
terketmez Elena böyle düşündü. Ona nasıl söz verebi-
lirim? Hem belki karanlıkta yaşamaktan hoşlanıyordur!

Birkaç saniye sonra küçük oğlana solgun ve meraklı
yüzünü görecek kadar yaklaşmıştı.

"Yine geldin," dedi bu bir mucizeymişçesine. "Gele-
ceğini söylemiştin ve geldin."

Elena tüm engellerinin yıkıldığını hissetti. Diz çök-
tü ve çocuğun zincirlerinin elverdiği ölçüde onu kucağı-
na aldı. "Geri geldiğime sevindin mi?" diye sordu usulca.
Oğlanın saçlarını okşamaya başlamıştı bile.

"Ah, evet!" Bu adeta bir çığlıktı. Elena'yı sevindirdiği
kadar korkutmuştu da. "Sen hayatımda gördüğüm en iyi
insansın. En güzel..."

Damon & Elena TR

"Şştt," dedi Elena. "Seni ısıtmanın bir yolu olmalı."

"Demir yüzünden," dedi çocuk çaresizce. "Demir beni zayıf düşürüp üşütüyor. Ama demir gerekli. O olmazsa kontrol edemez."

"Anlıyorum." Elena'nın sesi sertti. Damon'ın bu küçük çocukla nasıl bir ilişkisi olduğunu anlamaya başlamıştı. Birden zinciri eline alıp koparmaya çalıştı. Elena burada süper hafifti. Öyleyse süper güçleri olması da mantıksız değildi. Ama tek yapabildiği parmağını kesmek oldu.

"Ah!" Çocuk kocaman, siyah gözlerini koyu renkli kan damlasına dikmişti. Büyülenmiş gibiydi ve... korkmuş.

"İstiyor musun?" Elena tereddütle elini ona uzattı. *Nasıl bir zavallı yaratık başkalarının kanına ihtiyaç duyar?* diye düşündü. Çocuk belli ki Elena'yı kızdırmaktan korkuyordu. Ürkekçe kafasını salladı. Ama Elena sadece gülümseyince parmağını ağzına götürüp kan damlasını dudaklarıyla alıverdi. Tıpkı bir öpücük gibiydi.

Kafasını kaldırdığında solgun yüzüne biraz renk gelmişti. Damon & Elena TR

"Damon'ın seni burada tuttuğunu söyledin," dedi Elena. Bu sırada ona tekrar sarılmıştı. Bu küçük ve serin vücudun tüm sıcaklığını emdiğini hissediyordu. "Bana bunun nedenini söyleyebilir misin?"

Hala dudaklarını yalayan çocuk yüzünü ona çevirdi. "Ben Sırların Bekçisi'yim. Ama," üzgün bir sesle devam

etti, "sırlar o kadar büyüdü ki ne olduklarını ben bile bilmiyorum."

Elena çocuğun bakışlarını takip edip demir zincire ve ucundaki dev gibi metalik topa baktı. Birden içini derin bir merhamet kapladı. Küçük bekçiye acıyordu. Damon o kocaman taşın içinde ne saklıyor olabilirdi ki? Çocuğun böylesi bir kararlılıkla gizlediği neydi?

Ama Elena bunu sormaya fırsat bulamadı.

Damon & Elena TR

Damon & Elena TR

Elena konuşmak için ağzını açtığı sırada bir hortumun içine düşmüşçesine havalandığını hissetti. Görüntüsü bulanıklaşan çocuğa sıkıca yapışıp bağırdı. "Geri döneceğim!" Çocuk yanıt verdi ve sonra banyoların, motel odalarının ve hileyle kandırmaların dünyasına geri döndü.

"Sırrımızı saklayacağım," diye bağırmıştı çocuk son anda.

Bu da ne demekti? Buluşmalarını gerçek Damon'dan neden saklıyordu?

Bir dakika sonra soluk renkli motel odasında ayaktaydı ve Damon kollarını tutmuştu. Dudakları ayrıldığında Elena tuz tadı aldı. Gözyaşları yanaklarından serbestçe süzülüyordu.

Ama saldırganı buna aldırmadı. Damon umutsuzluk-tan her şeyi göz almış gibiydi. İlk aşkını öpen bir delikanlı gibi titriyordu. *Kontrolünü kaybetmek bu olsa gerek,* diye düşündü Elena hayal meyal.

Bayılacak gibiydi.

Hayır! Ayık kalmalıydı.

Elena, Damon'ı itip kurtulmaya çalıştı. Bunu özellikle yapıyor, canını yakarak bilincini yitirmemeye çalışıyordu. Damon'ın elleri birer kelepçe gibiydi.

Onu bırakmadı.

Shinichi yine Damon'ın zihnine sızıp onu ele mi geçirmişti?

Elena bu kez var gücüyle debelenmeye başladı ve acıdan çığlık atana kadar kendini itti. Bir kez daha inledi ve...

Damon & Elena TR

Birbirlerinden koptular.

Elena o an bunun Shinichi'yle bir alakası olmadığını hissetti. Damon'ın gerçek ruhu Tanrı bilir kaç yüzyıldır zincirli tuttuğu küçük bir çocuktu ve o çocuk, şefkati ve samimiyeti tanıyor, onları hala takdir ediyordu. Zincirli çocuk Damon'ın en büyük sırlarından biriydi.

Elena öyle şiddetle titriyordu ki bacaklarının onu taşıyabileceğinden emin değildi. Çocuğu merak ediyordu. Üşüyor muydu? Elena gibi ağlıyor muydu? Bunları nasıl öğrenecekti?

Damon'la nefes nefese birbirlerine baktılar. Damon'ın ipeksi saçları karmakarışıktı. Bu haliyle uçarı bir korsanı

andırıyordu. Her zaman solgun ve kontrollü yüzü kanla kızarmıştı. Gözleri aşağı kaydı ve Elena'nın bileklerini ovuşturuşunu izledi. Elena'nın tüm vücudu karıncalanıyordu. Damon bakışlarını kaçırdı. Sanki bir daha asla onun yüzüne bakamayacakmış gibi.

Tamam, göz teması. Elena bunu bir silah olarak kullanabileceğini farkederek çökebileceği bir iskemle aradı. Ne tuhaf! Yatağa bu kadar yakın olduğunu farketmemişti. Şimdilik fazla silahı yoktu ve elindekilerin hepsini değerlendirmeliydi.

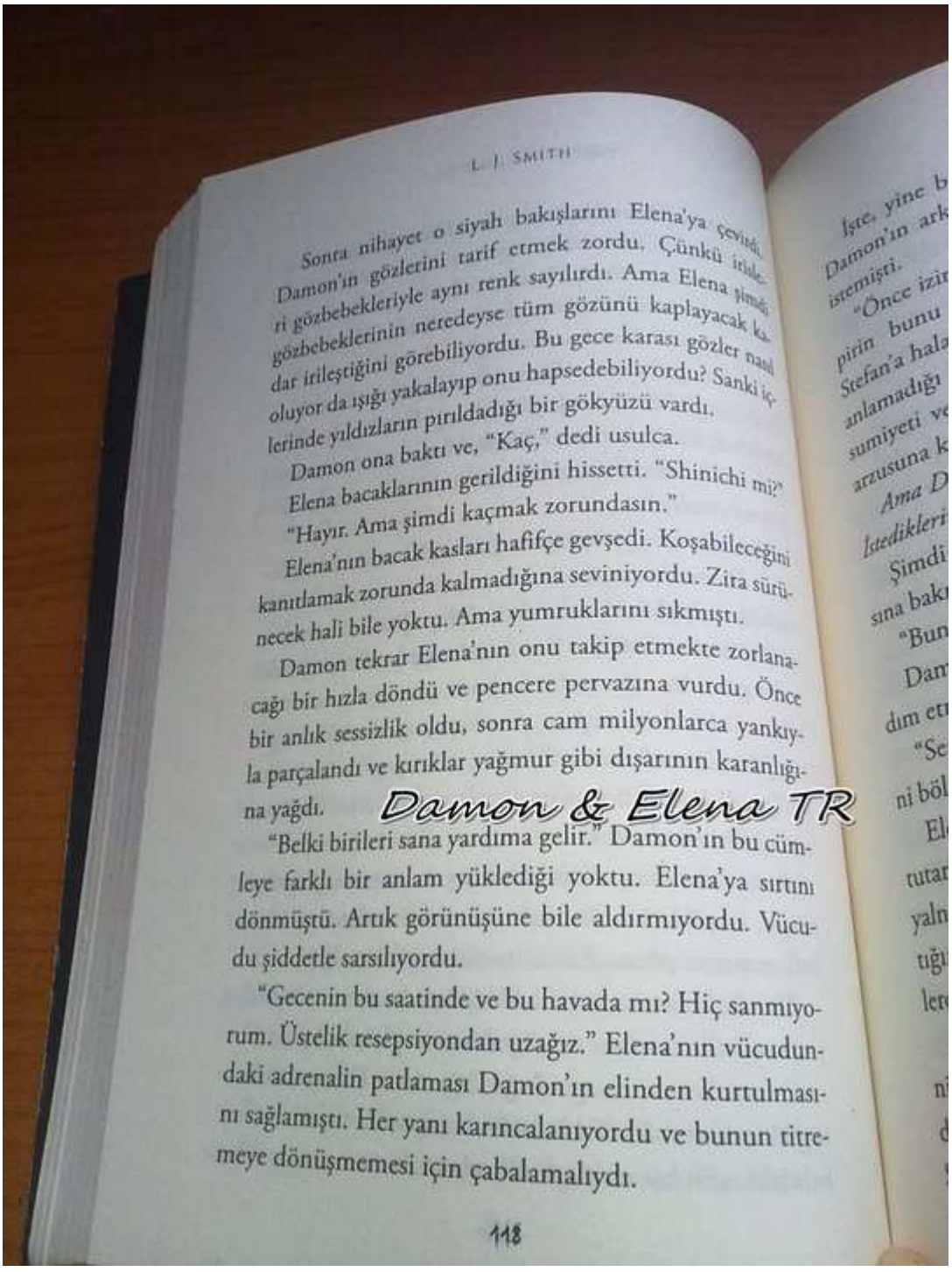
Damon & Elena TR

Vücudunun güçsüzlüğüne yenilerek oturdu ama gözlerini Damon'ın yüzünden hiç ayırmamıştı. Damon'ın dudakları şiş şişti. Ve bu… haksızlıktı. Çünkü Damon'ın en büyük silahlarından biri surat asışıydı. Elena onunki kadar güzel bir ağzı ne bir kadında görmüştü, ne bir erkekte. Dudakları, saçları, yarı kapalı gözkapakları, gür kirpikleri, çenesinin zarif hattı… Elena gibi, bir insanı sırf güzelliği için beğenmeyi uzun zaman önce bırakmış biri için bile haksızlıktı.

Ama daha önce o dudakları şiş, kusursuz saçları karmaşık, kirpikleri zorla başka bir tarafa bakma ve bunu belli etmeme çabası yüzünden titrek görmemişti.

"Benimle konuşmayı reddederken bunu mu düşünüyordun?" Ses tonunu ayarlayabilmek için çabalıyordu.

Damon'ın ani durgunluğu diğer tüm kusursuzlukları gibi kusursuzdu. Tabii, nefes almıyordu. Gözlerini bej halıdaki sabit bir noktaya dikmişti.

Sonra nihayet o siyah bakışlarını Elena'ya çevirdi. Damon'ın gözlerini tarif etmek zordu. Çünkü irisleri gözbebekleriyle aynı renk sayılırdı. Ama Elena şimdi gözbebeklerinin neredeyse tüm gözünü kaplayacak kadar irileştiğini görebiliyordu. Bu gece karası gözler nasıl oluyor da ışığı yakalayıp onu hapsedebiliyordu? Sanki içlerinde yıldızların pırıldadığı bir gökyüzü vardı.

Damon ona baktı ve, "Kaç," dedi usulca.

Elena bacaklarının gerildiğini hissetti. "Shinichi mi?"

"Hayır. Ama şimdi kaçmak zorundasın."

Elena'nın bacak kasları hafifçe gevşedi. Koşabileceğini kanıtlamak zorunda kalmadığına seviniyordu. Zira sürünecek hali bile yoktu. Ama yumruklarını sıkmıştı.

Damon tekrar Elena'nın onu takip etmekte zorlanacağı bir hızla döndü ve pencere pervazına vurdu. Önce bir anlık sessizlik oldu, sonra cam milyonlarca yankıyla parçalandı ve kırıklar yağmur gibi dışarının karanlığına yağdı.

Damon & Elena TR

"Belki birileri sana yardıma gelir." Damon'ın bu cümleye farklı bir anlam yüklediği yoktu. Elena'ya sırtını dönmüştü. Artık görünüşüne bile aldırmıyordu. Vücudu şiddetle sarsılıyordu.

"Gecenin bu saatinde ve bu havada mı? Hiç sanmıyorum. Üstelik resepsiyondan uzağız." Elena'nın vücudundaki adrenalin patlaması Damon'ın elinden kurtulmasını sağlamıştı. Her yanı karıncalanıyordu ve bunun titremeye dönüşmemesi için çabalamalıydı.

İşte, yine başa dönmüşlerdi. Damon geceye, Elena, Damon'ın arkasına bakıyordu. Damon böyle olmasını istemişti.

Damon & Elena TR

"Önce izin isteyebilirdin," dedi Elena. Ama bir vampirin bunu anlaması mümkün müydü bilmiyordu. Stefan'a hala öğretememişti. İzin istemeyi ya da sormayı anlamadığı için isteklerini dile getiremiyordu. Tüm masumiyeti ve iyi niyetiyle ancak Elena onu zorladığında arzusuna kavuşabiliyordu.

Ama Damon'ın böyle bir sorunu yoktu, diye düşündü. *İstediklerini manavda domates seçer gibi alırdı.*

Şimdi sessizce gülmesine ve kafasını iki yana sallamasına bakılırsa gerçekten üzülmüştü.

"Bunu bir özür olarak alıyorum," dedi Elena usulca.

Damon yüksek sesle güldü ve Elena ürperdi. Ona yardım etmeye çalışıyordu, ama...

"Sence," diye başladı Damon, Elena'nın düşüncelerini bölerek, "tek istediğim bu muydu?"

Elena buz kestiğini hissetti. Damon onu hareketsiz tutarken kanını kolayca alabilirdi. Ama -tabii ki- ondan yalnızca bunu istemiyordu. Aurasının vampirlere ne yaptığından haberdardı. Damon'ın onu diğer tüm vampirlerden korumasının sebebi bu değil miydi?

Ancak bir fark var, diyordu Elena'nın dürüst zihni ona. Diğerlerini taktığı yoktu. Ama Damon farklıydı. Onu öptüğünde içinde bir kıpırtı olmuştu. Elena'nın Stefan'a dek hissetmediği türden bir kıpırtı.

Aman Tanrım –Elena Gilbert böyle bir durumdan kaçmayarak Stefan'a ihanet mi ediyordu? Damon ondan daha sadık çıkmıştı. Elena'ya aurasının uyandırdığı şehveti şimdilik uzaklaştırmasını söylemeye çalışıyordu.

Böylece ertesi gün işkence yeniden başlayana dek biraz rahatlayacaktı.

Elena ortam fazla sıcaklaşmadan durması gereken pek çok durumda kalmıştı. Ama şimdi gidebileceği bir yer yoktu. Bunu yaparsa kendini büyük bir tehlikeye atar, üstelik Stefan'ı bulma şansını yitirirdi.

Acaba Matt'le mi gitmeliydi? Fakat Damon iki insanın Karanlık Boyut'a yalnız başlarına giremeyeceğini söylemişti. Bana ihtiyacınız var, demişti. Üstelik kendisinin hep yanında olacağını bilmese, Damon'ın bırak Stefan'ı aramayı, Arizona'ya kadar araba kullanmaya razı olacağından bile emin değildi.

Hem Matt onu izledikleri tehlikeli rotada nasıl korurdu? Elena, Matt'in onun için ölümü bile göze alacağını biliyordu. Zaten vampirler ve kurtadamlarla karşılaşırlarsa elinden ancak bu gelirdi. Ölmek ve Elena'yı düşmanlarıyla baş başa bırakmak.

Ah, evet, Elena o arabada uyurken Damon'ın geceleri ne yaptığını biliyordu. Birtakım kara büyülerle etrafını sarıyor, altına imzasını atıyor, onları kendi mührüyle mühürlüyor ve gecenin karanlık yaratıklarını arabadan uzak tutuyordu.

Ama en büyük düşmanları, kitsune ikizleri, Shinichi ve Misao'yu yanlarında getirmişlerdi.

Elena kafasını kaldırıp Damon'ın gözlerine bakmadan önce bunları düşünmüştü. Şimdi bu siyah gözler ona kayaya zincirli çocuğunkileri hatırlatıyordu.

"Gitmeyeceksin, değil mi?" diye fısıldadı Damon.

Elena kafasını iki yana salladı.

"Benden korkmuyor musun?"

"Ah, kesinlikle korkuyorum." Elena yine içinin ürperdiğini hissetti. Ama bir yolculuğa çıkmıştı ve artık duramazdı. Özellikle de Damon ona böyle bakarken. Damon'ın gözlerinde birlikte düşmanlarını altettiklerinde beliren amansız neşe ve lakayt gurur vardı.

"Senin Karanlıklar Prensesin olmayacağım," dedi. "Stefan'dan asla vazgeçmeyeceğimi biliyorsun."

Damon'ın dudaklarında o baş döndürücü gülümsemesinin hayaleti uçuştu. "Belki bu gibi meselelere benim açımdan bakmayı öğrenebilirsin. Nasıl olsa seni ikna edecek bol bol vaktim var."

Açıklamama gerek yok, diye düşündü Elena. Stefan'ın onu anlayacağını biliyordu.

Ama şimdi, tüm dünya etrafında dönüyormuş gibi hissederken bile, Elena birden Damon'a meydan okuma isteği duydu. "Shinichi olmadığını söylüyorsun. Sana inanıyorum. Öyleyse tüm bunlar... Caroline'ın karalamaları yüzünden mi?" Kendi sesindeki ani sertliği duyabiliyordu.

Damon & Elena TR

"Caroline mı?" Damon şaşkınlıkla gözlerini kırpıştırdı.

"Stefan'la tanışmadan önce..." Elena'nın bunu söylemeye bir türlü dili varmıyordu. "Her önüme gelenle yatan biri olduğumu söyledi ya?"

Damon çenesini sıktı. Sanki beklemediği bir yönden saldırıya uğramış gibi, bütün yüzü kıpkırmızı kesildi. "O kız," diye mırıldandı, "çoktan kaderini belirledi ve yerinde başka biri olsa biraz acırdım. Ama o...o...hiç... düzgün... biri..." Kelimeler yavaşladı ve Damon'ın bakışları hayretle bulutlandı. Elena'ya bakıyordu ve Elena, Damon'ın gözlerinden akan yaşları gördüğünü biliyordu. Çünkü onları silmek için elini uzatmıştı. Ama birden durdu. Yüzü sersem gibiydi. Sonra parmaklarını dudaklarına götürerek Elena'nın gözyaşlarını tattı.

Nedense inanamaz bir hali vardı. Diğer elini de ağzına götürdü. Elena şimdi açıkça onu izliyordu. Damon tedirgin olmalıydı ama değildi. Onun yerine, yüzünden Elena'nın insan gözlerinin yakalayamayacağı bir hızla bir sürü ifade geçti. Ama şaşkınlığı, inanamazlığı, acıyı, tekrar şaşkınlığı ve nihayet zevk verici şoku görebilmişti. Şimdi Damon'ın gözleri de yaşlarla ıslanmış gibi görünüyordu.

Sonra Damon güldü. Kendiyle dalga geçen ama içten ve neşeli bir kahkahayla.

"Damon," dedi Elena. Hala gözlerini kırpıştırıyordu. Hepsi o kadar hızlı gelişmişti ki. "Neyin var?"

"Hiç. Her şey yolunda," dedi işaretparmağını kaldırarak. "Asla bir vampiri kandırmaya kalkışma, Elena. Vampirlerin insanlarda olmayan bir sürü duyusu vardır. Hatta onlara ihtiyacımız olana kadar bazılarını biz bile farketmeyiz. Senin hakkında ne bildiğimi anlamam uzun zamanımı aldı. Çünkü başkalarının söyledikleriyle zihnimdekiler farklıydı. Ama şimdi biliyorum. Senin gerçekte ne olduğunu biliyorum, Elena."

Elena şoktan yarım dakika kadar konuşamadı. "Eğer gerçekten biliyorsan, seni uyarmalıyım ki, buna kimse inanmayacaktır."

Damon & Elena TR

"Belki," dedi Damon. "Özellikle de insanlar. Ama vampirler bir bakirenin aurasını tanımaya programlıdır. Ve sen tek boynuzlu atlar için dayanılmaz olmalısın. Böyle bir şöhreti nasıl elde ettin bilmiyorum. Kendimi uzun zaman kandırdım ama artık gerçeği biliyorum."

Birden Elena'nın üzerine eğildi. İpeksi saçları Elena'nın alnını okşuyor, dudakları neredeyse birbirine değiyordu. Damon'ın dipsiz kuyuları andıran siyah bakışları Elena'nın gözlerine kilitlenmişti.

"Elena," diye fısıldadı. "Demek senin sırrın bu? Nasıl başardın bilmiyorum ama sen hala... bakiresin."

Ona doğru eğildi, dudaklarını Elena'nınkilere değdirdi. Nefesleri karışıyordu. Uzun süre bu şekilde durdular. Damon, Elena'ya kendi vücudundan bir şey aktarabildiği için büyülenmiş gibiydi: İkisinin de ihtiyacı olan ama farklı yollardan aldıkları oksijeni. Bedenlerinin ha-

reketsizliği, sessizlik ve aralıksız göz teması pek çok insana fazla gelebilirdi. Kendilerini eşlerinin benliğine sapmış gibi hissedebilirlerdi. Kendi kimliklerini yitirip daha öpüşmeleri bile tamamlanmadan birbirlerinin ruhani parçaları olduklarını düşünebilirlerdi.

Ama Elena havada uçuyordu, Damon'ın ona verdiği nefeste. Hem de mecazi değil, gerçek anlamda. Damon'ın güçlü ve ince, uzun elleri omuzlarından yakalamasaydı tüy gibi hafifçe kaçıp gidebilirdi.

Elena, Damon'ın onu aşağıda tutabilmesinin bir yolu daha olduğunu biliyordu. Onu etkileyip yerçekimini kaybetmemesini sağlayabilirdi. Ama Damon zihin kontrolünü kullanma girişiminde bile bulunmuyordu. Sanki hala Elena'ya seçenek sunmak istiyordu. Bildik baştan çıkarma metotlarını onun üzerinde denemeyecekti. Yarım yüzyıldır her gece uyguladığı teslim alma taktiklerini.

Sadece nefesini veriyordu. Her geçen dakika daha hızlı. Elena duyularının yüzmeye, kalbinin atmaya başladığını hissetti. Stefan'ın buna aldırmayacağından gerçekten emin miydi? Ama Stefan aşkına ve sadakatine güvenerek ona en büyük onuru bahşetmemiş miydi? Şimdi Damon'ın gerçek benliğini görüyordu ve Damon'ın ona aşırı derecede ihtiyacı vardı. Savunmasızdı çünkü bu ihtiyaç onun için bir takıntı halini almıştı.

Elena'yı etkilemeye çalışmıyordu. Ama yumuşacık, siyah saçları tüm yüzünü sarmalamıştı ve kaçacak yeri yoktu. Elena aralarındaki tutku yoğunluğu yüzünden

kendinden geçmek üzereydi. Son bir hareket yaptı. Bu bir ret değil, davetti. Kafasını arkaya attı, çıplak boynunu Damon'ın gözlerinin önüne serdi ve özlemini hissetmesine izin verdi.

Sanki uzaklarda kristal çanlar çalıyordu. Elena onu ansızın yakalayan

kadifemsi karanlığa gönüllü olarak teslim oluyor, Damon'ın coşkusunu duyumsuyordu.

Etine gömülüp kanını arzulayan dişleri hissetmedi. Bu olmadan önce yıldızları görüyordu. Ve Damon'ın siyah gözlerine hapsolan evreni.

Damon & Elena TR

Damon & Elena TR

Ertesi sabah Elena sessiz motel odasında kalkıp giyindi. Damon gitmişti ama zaten bunu bekliyordu. Yola çıktıklarından beri kahvaltısını erken yapıyor, mola yerlerinin yirmi dört saat açık lokantalarındaki garson kızlardan besleniyordu.

Bir gün onunla bunu konuşacağım, diye düşündü Elena iki fincanlık kahve makinesine bir paket çekilmiş kahve boşatırken. Oh, mis gibi kokuyordu.

Ama önce dün gece olanları *biriyle* konuşmalıydı. Tabii, ilk tercihi Stefan'dı ama istediği zaman vücudundan çıkamıyordu. Bonnie'yle Meredith'e ihtiyacı vardı. Onlarla konuşmalıydı -bu onun hakkıydı- ama yapamıyordu işte. Çünkü içinden bir ses Fell's Church'le bağlantı kurmasının iyi olmayacağını söylüyordu.

Matt'ten hiç haber yoktu. Elena onun nerede olduğunu bilmiyor, Sedona'ya zamanında varacağını umuyordu. Bilinçli olarak aralarındaki tüm iletişimi kesmişti. Tamam, öyle olsun. Söz verdiği yere geldiği sürece sorun yoktu.

Ama... Elena'nın *hala* konuşmaya ihtiyacı vardı. Kendini ifade etmeye.

Tabii ya! Ne salaktı! Onu asla bekletmeyen ve tek kelime etmeyen sadık dostunu nasıl unutmuştu? Elena kendine bir fincan kahve koyup sırt çantasının dibinden günlüğünü çıkardı ve temiz bir sayfa açtı. Temiz bir sayfa ve kağıdın üzerinde kayan mürekkepli bir kalem. İşte, tüm ihtiyacı buydu!

On beş dakika sonra pencereden bir ses geldi ve Damon içeri girdi. Yanında bir sürü torba vardı. Elena'nın birden keyiflenip kendini evinde gibi hissetti. Tamam, kahvesi vardı ama Damon krema almışsa süper olurdu. Yanında da...

Damon & Elena TR

Damon torbaları masaya bıraktı ve tek kaşını kaldırıp, "Benzin," dedi zaferle. "Bizi karşı bitkileri kullanmaya kalkışırlarsa diye. Hayır, teşekkürler," diye ekledi Elena'nın kahve dolu bir fincanı ona uzattığını görünce. "Bunları alırken araba tamircisiyle biraz eğlendim. En iyisi gidip ellerimi yıkayayım."

Elena'nın yanından geçip banyoya girdi.

Ona bir kez olsun bakmamıştı. Hem de Elena geriye kalan tek temiz kıyafetini giymesine rağmen: Kot ve

ilk bakışta beyaz ama ışık vurduğunda gökkuşağı renkleri alan bir atlet.

Bir kez bile bakmadı, diye düşündü Elena. Nedense aynı şeyleri iki kez yaşıyormuş gibi hissediyordu.

Damon'a hazırladığı kahveyi dökmek üzereyken ona ihtiyacı olduğunu farkedip birkaç yudumda bitirdi.

Sonra günlüğünün son iki, üç sayfasını okudu.

"Hazır mısın? Artık gidelim mi?" diye seslendi Damon. Banyodan akan musluğun sesi geliyordu.

"Evet ama bir dakika." Elena eski yazdıklarını okumaya devam etti.

Damon & Elena TR

"Batıya gideceğiz," dedi Damon. "Bir gün yeter. Belirli bir kapıya gittiğimizi ve onları aldatmaya çalıştığımızı düşünüp bütün küçük kapıları ararlar. Bu sırada biz Kimon Kapısı'na doğru ilerler ve peşimizdekileri atlatırız. Süper fikir, değil mi?"

"Hımmm," dedi Elena gözlerini kendi yazdığı satırlardan ayırmadan.

"Yarın Mutt'la buluşuruz. Hatta bu akşam bile olabilir. Hepsi nasıl bir sorun çıkaracaklarına bağlı."

"Hımmm."

"Ama önce bir şey soracağım. Sence camımızın kırık olması bir tesadüf mü? Çünkü ben her gece koruma koyuyorum ve eminim..." Elini alnına götürdü. "Eminim, dün gece de koydum. Ama bir şey camı kırıp iz bırakmadan kaybolmuş. Benzini o yüzden aldım. Ağaçlarla bir şey denemeye kalkışırlarsa, onları patlatıp Stonehenge'e uçururum."

Eyaletin masum sakinlerinin yarısıyla birlikte, diye düşündü Elena. Ama o kadar şoke olmuştu ki bunu daha fazla düşünecek hali yoktu.

"Ne yapıyorsun?" dedi Damon. Banyodan çıktığında gitmeye hazırdı.

"İhtiyacım olmayan bir şeyden kurtuluyorum," dedi Elena. Tuvalete gidip sifonu çekerek günlüğünün yırtık sayfalarının suda kayboluşunu izledi.

"Yerinde olsam cam konusunda endişelenmezdim," diye devam etti ayakkabılarını giyerken. "Dur, Damon. Biraz konuşmalıyız."

"Ah, hadi ama. Yola çıkana kadar bekleyemez mi?"

"Hayır. Camın parasını ödememiz gerek. Çünkü onu dün gece sen kırdın. Ama hatırlamıyorsun, değil mi?"

Damon ona tuhaf tuhaf baktı. Elena önce kahkaha atacağını sandı. Damon'ın sonraki ifadesi, *kafayı mı yedin*, der gibiydi.

Damon & Elena TR

"Doğru söylüyorum," dedi Elena ve Damon pencereye doğru yürüdüğünde onun bir kargaya dönüşüp ortadan kaybolacağından endişelendi. "Sakın gitme, Damon. Dahası var."

"Onları da hatırlamıyorum, ha?" Damon duvara dayanıp kendini beğenmiş pozlarından birini takındı. "Birkaç gitar parçalayıp, gece 4'e kadar müzik mi dinledim?"

"Hayır. Sadece dün gece değil," dedi Elena gözlerini kaçırarak. Ona bakamıyordu. "Başka günler de var."

"Ah, belki başından beri bu yolculuğu sabote etmeye çalışıyorumdur?" Sesi alaycı değildi. Tavana bakıp iç çekti. "Belki hepsini seninle baş başa kalmak için planla..."

"Kes sesini, Damon!"

Bu da nereden çıkmıştı? Nereden çıkacak? Tabii ki dün geceki hislerinden. Elena'nın da bazı şeyleri oturtması gerekiyordu. En iyisi açıkça konuşmaktı.

"Sence son zamanlarda Stefan hakkındaki duyguların değişti mi?"

Damon & Elena TR

"Ne?"

"Sence..." Of, o sonsuzluğu taşıyan siyah gözlere bakarken bunu yapmak öyle zordu ki. Özellikle de dün gece içlerinde parlayan sayısız yıldızı düşündüğünde. "Sence son zamanlarda onun hakkında farklı mı düşünüyorsun? İsteklerine daha fazla mı önem veriyorsun?"

Şimdi Damon onu dikkatle inceliyordu. Tıpkı Elena'nın yaptığı gibi.

"Sen ciddi misin?" dedi.

"Kesinlikle." Elena büyük bir çabayla gözyaşlarını geri göndermeyi başarmıştı.

"Dün gece bir şey oldu," dedi Damon. Gözlerini Elena'nın yüzüne dikmişti. "Öyle değil mi?"

"*Bir şey* oldu, evet. Daha çok..." Nefesini bıraktı ve bununla birlikte Damon kontrolden çıktı.

"Shinichi! *Shinichi, che bastardo! Imbroglione!* Lanet hırsız! Onu öldüreceğim. Hem de işkenceyle, yavaş, yavaş." Damon her yerdeydi. Önce Elena'nın yanında, elle-

ri omuzlarındaydı. Sonraki dakika pencereden dışarı bağırıyordu ve tekrar Elena'nın yanına gelip ellerini tuttu.

Ama Elena'nın kafasında tek bir sözcük yankılanıyordu: Shinichi. Uçları kırmızı, siyah saçlı kitsune. Stefan'ın hücresinin yerini öğrenmek için ne çok şey feda etmişlerdi.

"Mascalzone! Maleducato..." Elena, Damon'ın hakaretlerini algılamakta güçlük çekiyordu. Demek doğruydu. Dün gece Damon'dan çalınmıştı. Tıpkı Elena'nın onun üzerinde Tövbe ve Arınma Kanatlarını kullandığı zaman aralığının çalındığı gibi. Evet, ikincisine Damon razı olmuştu. Ama dün gece... kim bilir tilki başka neleri almıştı?

Koca bir akşamı ve geceyi yok etmek -üstelik özellikle dün geceyi...

"Zihinlerimiz arasındaki bağı koparmadı. Bana hala istediği zaman ulaşabiliyor." Damon nihayet küfretmeyi ve odada çılgınca dolanmayı bırakmıştı. Yatağın karşısındaki kanepede, elleri dizlerinin arasında oturuyordu. Perişan haldeydi.

Damon & Elena TR

"Elena, bana söylemek zorundasın. Dün gece benden ne aldı? Lütfen!" Damon az sonra Elena'nın önünde dizlerinin üzerine çökecekmiş gibi görünüyordu. Üstelik bu sefer her zamanki teatral tavırlarından eser yoktu. "Eğer-eğer-düşündüğüm şeyse..."

Elena yanaklarından akan gözyaşlarına rağmen gülümsedi. "Hayır, değildi. Açıkçası bu kimsenin aklına gelmezdi."

"Ama..."

"İstersen şöyle diyelim, bu seferki bana aitti ve benden kalmalı. Eğer senden başka şeyler çalıyorsa ya da gelecekte yapmaya kalkışırsa, avlanmayı hakeder. Ama bu benim sırrım olacak." *Ya da belki bir gün sen o dev sırlar kayanı kırana dek*, diye düşündü.

"Onu dilinden kuyruğuna dek yırtana kadar bekle!" diye hırladı Damon ve bu gerçekten bir hayvanın hırlamasıydı. Elena, Damon'ın öfkesinin hedefinde kendisinin olmadığına şükretti. "Merak etme," dedi Damon hayvan hırlamasından bile ürkütücü bir sesle. "Hangi deliğe girerse girsin onu bulacağım. Ve benden çaldıklarını geri alacağım. Bunun için kürkünü yarmam gerekse bile. Sonra sana bir çift eldiven yaptırırız, ha, buna ne dersin?"

Damon & Elena TR

Elena gülümsemeye çalıştı. Dün gece kendine olanları kabullenmeye başlamıştı. Ama Damon'ın onu bu konuda rahat bırakacağına kesinlikle inanmıyordu. Shinichi'den anılarını geri alana dek başının etini yiyecekti. Birden onu Shinichi'ye karşı kendisinin kışkırttığını farketti ve bu bir hataydı. *Yemin ederim, dün gece yaşananları kimse bilmeyecek*, diye söz verdi içinden. Bonnie ve Meredith'e bile söylemeyeceğim.

Belki işi zorlaşacaktı ama olması gereken buydu.

Damon'ın son öfke krizinin yarattığı dağınıklığı toplarken Damon birden uzanıp Elena'nın yanağında kalan gözyaşını sildi.

"Sağol," diye başladı Elena. Ama birden durdu. Damon parmağını kendi dudaklarına götürmüştü.

Elena'ya şaşkınlık ve biraz hayalkırıklığıyla baktı. Sonra omzunu silkti. "Hala tek boynuzlu atları cezbedebilirsin," dedi. "Bunu dün gece de söylemiş miydim?"

Elena bir an duraksadı. Fakat sonra Damon'ın sözlerinin sır olarak kalmasına gerek olmadığına karar verdi.

"Evet. Ama beni daha fazla zorlamayacaksın, değil mi? Kimseye bir şey söylemeyeceğime yemin ettim."

"Ben kimsenin sırrını başkalarına anlatmam ki. Tabii, kızıl kafalı ufaklığı bunun dışında tutuyorum."

"Olmaz, ağzımdan tek laf alamazsın. Caroline'ın bakire olmaması hariç. Zaten herkes hamileliğinden bahsediyor."

Damon & Elena TR

"Hatırlarsan ben Fell's Church'e Stefan'dan önce geldim ve uzun süre gölgelerde gizlendim. Konuşmalarınızı duydum..."

"Ah, biliyorum. Bak, Damon, biz erkekleri seviyorduk, erkekler de bizi. Zaten adımız çıkmıştı. Onun için aklımıza eseni söylüyorduk. Bazıları doğruydu, bazılarıysa... Aman, sanki erkekler de böyle yapmıyor mu?"

Damon haklısın dercesine kafasını salladı.

"Neyse, sonunda herkes bizim her önümüze gelenle her şeyi yaptığımızı düşünmeye başladı. Hatta yıllığa ve tuvaletin duvarlarına bile yazdılar. Ama bizim de bunlara cevaben küçük bir şiirimiz vardı. Bazen altına imzamı-

zı attığımız bile oluyordu. Dur bakayım, nasıldı..." Elena hafızasını yokladı ve şiiri okumaya başladı:

"Sırf sen öyle duydun diye doğru sanma
Sırf sen öyle okudun diye öyle olamaz.
Bir dahaki duydukların senin hakkında olabilir.
Sırf sen gerçeği biliyorsun diye fikirlerini değiştirebileceğini sanma!"

Elena birden Stefan'ı özledi ve kafasını kaldırıp Damon'a baktı. "Neredeyse yolun sonuna geldik. Hadi, gidelim."

Damon & Elena TR

Damon & Elena TR

Arizona, Elena'nın hayal ettiği kadar sıcak ve çoraktı. Damon'la ikisi doğruca Jupiter Resort'a gitti ve Elena, Matt'in henüz gelmediğini öğrenince hem şaşırdı, hem endişelendi.

Odalarına çıktıklarında, "Yol bu kadar uzun sürmüş olamaz," dedi. "Tabii... Of, Damon! Ya Shinichi onu yakaladıysa?"

Damon yatağa oturup Elena'ya baktı. Suratı asıktı. "Bunu sana söylemek zorunda kalmayacağımı umuyordum. Belki o salak kendi anlatır diye düşünmüştüm. Ama bizden ayrıldığından beri aurasını takip ediyorum ve giderek uzaklaşıyor. Fell's Church'e doğru."

Bazen kötü haberlerin algılanması uzun sürer.

"Yani," dedi Elena, "buraya gelmeyecek mi?"

"Arabaları aldığımız yerle Fell's Church arasında fazla mesafe yok. Mutt o tarafa doğru gitti ve bir daha geri dönmedi."

"Ama neden?" Elena umutsuzca bu işte bir mantık bulmaya çalışıyordu. "Neden beni bırakıp gitsin? Özellikle de Fell's Church'e. Arandığını unuttu mu?"

"Neden gittiği belli. Bizim hakkımızda yanlış bir fikre kapıldı ya da belki doğru fikre biraz erken kapıldı," Damon imalı bir tavırla kaşlarını kaldırınca Elena suratına bir yastık fırlattı, "ve ikimizi yalnız bırakmak istedi. Neden Fell's Church'e gittiğine gelince..." Damon omzunu silkti. "O çocuğu benden daha uzun zamandır tanıyorsun. Ama ben bile onun Galahad tarzı bir tip olduğunu anladım. *Sans peur et sans reproche*. Kusursuz ve korkusuz şövalye. Bana kalırsa Caroline'ın suçlamalarıyla yüzleşmeyi planlıyor."

"Ah, hayır," dedi Elena ve o anda kapı çalındı. "Ona uyarmıştım."

Damon & Elena TR

Damon yere çöktü. "Bence kesinlikle, evet. Hem de senin tavsiyelerin kulaklarında çınlamasına rağmen!"

Elena kapıyı açtı ve karşısında Bonnie'yi buldu. Ufak tefek, kızıl-sarı kıvırcık saçlı ve derin bakışlı kahverengi gözlü Bonnie'yi. Elena hala Damon'la tartışıyordu ve belki hayal gördüğünü sandığı için kapıyı arkadaşının suratına çarptı.

"Matt'i linç edecekler." Elena tıklamanın devam etmesi üzerine neredeyse öfkeden çığlık çığlığa bağıracaktı.

Damon ayağa kalkıp kapıya doğru yürüdü. "Bence otursan iyi olur," dedi Elena'nın yanından geçerken ve onu bir koltuğa oturttu.

Sonra kapıyı açtı.

Bu sefer kapıyı çalan Meredith'ti. Uzun ve ince Meredith. Saçları koyu renk yağmur bulutları gibi omuzlarına dökülmüştü. Kapıyı açtırana kadar çalmaya kararlı olduğu her halinden belliydi. Elena aniden kendine geldi ve aynı anda birden fazla konuya odaklanabildiğini farketti.

Meredith ve Bonnie buradaydı. Arizona, Sedona'da!

Koltuktan fırlayıp kollarını açarak Meredith'e koştu. "Geldiniz! Sizi arayamadığımı anladınız ve geldiniz!"

Bonnie, Elena'nın ona teğet geçen kollarından son anda kurtulup Damon'a fısıldadı. "Gördüğü herkesi öptüğü moda geri mi döndü?"

"Maalesef, hayır," dedi Damon. "Ama nefesin kesilinceye kadar kucaklanmaya hazır ol."

Elena hızla ona döndü. "Duymadım sanma! Ah, Bonnie! Gerçekten burada olduğunuza inanamıyorum. Sizinle konuşmayı öyle çok istiyordum ki!"

Bonnie'ye sarılmıştı. Bonnie de ona ve Meredith ikisine birden sarılıyordu. Bu sırada kız arkadaşların gizli ve sessiz lisanını konuşuyorlardı. Kalkık bir kaş, ufacık bir baş hareketi, bir kaş çatış, omuz silkişler ve iç çekmeler. Damon bunu bilmiyordu ama biraz önce suçlanmış, yargılanmış, beraat etmiş ve görevine yeniden atanmıştı. Tabii gerektiğinde yine gözaltına alınması şartıyla.

"Matt'le görüşmüş olmalısınız. Size burayı o söyledi, değil mi?" diye sordu Elena.

"Evet. Sonra Prius'u sattı ve uçak bileti alıp hemen yola koyulduk. Sizi kaçırmayalım diye bir süredir burada bekliyorduk." Bonnie bunları bir çırpıda söylediği için nefes nefese kalmıştı.

"Biletleri doğruca burası için aldıysanız geleli iki gün falan olmuştur." Damon'ın kolu Elena'nın biraz önce oturduğu koltuğun kolundaydı. Gözlerini tavana dikmişti.

"A, dur bakayım ne gündü..." diye başladı Bonnie ama Meredith lafını kesti. "Evet, öyle. Neden? Bu sizin için bir sorun yaratmadı, değil mi?"

"Bazı şeyleri düşmanımıza çaktırmadan yapmak istiyorduk da," dedi Damon. "Ama görünüşe bakılırsa, zaten önemi yok."

Aynen öyle, diye düşündü Elena. *Çünkü Shinichi ne zaman istese zihnine erişip anılarını alabiliyor.*

"Elena'yla ikimiz hemen yola çıkmalıyız," diye devam etti Damon. "Ama önce bir işim var. Elena, sen toparlan. Yanına mümkün olduğunca az eşya al. İki, üç günlük yiyeceği de unutma."

"Yani... şimdi mi gidiyorsunuz?" dedi Bonnie nefes nefese ve yere oturdu.

"Madem herkes nerede olduğumuzu ve ne yaptığımızı biliyor, beklemenin yararı yok," diye karşılık verdi Damon.

"Matt'i kasabada bırakıp buraya bana veda etmeye geldiğinize inanamıyorum," dedi Elena. "Çok tatlısınız!" ve gülümseyip içinden ekledi. *Ve çok salak!*

"Şey..."

Damon araya girdi. "Ben işimi halletmeye gidiyorum. Yarım saate yola çıkarız."

"Uyuz," dedi Bonnie, Damon kapıyı arkasından kapadığında. "Sadece birkaç dakika konuşabileceğiz. Sonra toplanmamız gerek."

Damon & Elena TR

"Ben beş dakikada hazırlanırım," dedi Elena. Sonra birden duraksadı. Bonnie'nin söylediğine takılmıştı. "*Bir dakika, toplanmamız* mı dedin?"

"Ben sadece gereklileri alamam," diye sızlandı Meredith huysuz bir suratla. "Her şeyi cep telefonuma kaydedemedim. Hem ya şarjım biterse? Bir bavul dolusu gazete kupürüm ve fotoğrafım var."

Elena bir Meredith'e, bir Bonnie'ye bakarak huzursuzca kıpırdandı. "Şey... çocuklar, Damon onu bana söyledi. Yani toplanması gereken benim. Çünkü sadece ikimiz gidiyoruz... öyle değil mi?" Tekrar bakışlarını birinden diğerine kaydırdı.

"Başka bir evrene bizsiz gidebileceğini mi sanıyorsun?" dedi Bonnie. "Bize ihtiyacın var!"

"Başka bir evrene falan gittiği yok. Yalnızca boyut değiştirecek," diye atıldı Meredith. "Ama bizsiz gidemeyeceğin kısmına katılıyorum."

"Olmaz, benimle gelmenize izin veremem!"

"Tabii veremezsin. Çünkü ben senden büyüğüm," dedi Meredith. "Bana hiçbir şey için izin veremezsin. İşin aslı, bizim belirli bir hedefimiz var. Shinichi ya da Misao'nun yıldız topunu bulmak istiyoruz. Eğer bunu yapabilirsek Fell's Church'te olanları durdurabiliriz."

"Yıldız topu mu?" dedi Elena. Zihninin derinliklerinde rahatsız edici bir hayal belirmişti.

"Sonra açıklarım."

Damon & Elena TR

Elena kafasını iki yana sallamaya başlamıştı. "İyi ama Matt'i o doğaüstü olaylarla yalnız bırakmanız doğru mu? Hem de polisten kaçarken?"

"Elena, polis bile Fell's Church'ten korkuyor. Açıkçası onu Ridgemont'ta gözaltına alsalar Matt için gayet hayırlı olurdu. Çünkü gidebileceği en güvenli yer orasıydı. Ama bunu yapamayacaklar. Matt, Bayan Flowers'la çalışıyor ve ikisi birlikte iyi bir ekip oluşturdular." Meredith soluklanmak için duraksadı. Sanki bir şey söylemek istiyor ama ağzındaki baklayı bir türlü çıkaramıyordu.

Bonnie usulca onun yerine konuştu. "Ben iyi değildim, Elena. İsterik davranmaya başladım. Olmayan şeyleri görüp duyuyordum. Onları hayal edip belki gerçeğe dönüştürüyordum. Kendimden korkmaya başlamıştım. İnsanları tehlikeye atıyordum. Matt bunu yapamayacak kadar gerçekçi ve becerikli biri." Gözlerini sildi. "Karanlık Boyut'un korkunç olduğunu biliyorum. Ama en azından masum insanların hayatını riske etmeyeceğim."

Meredith kafasını salladı. "Bonnie kasabadayken durum giderek kötüleşiyordu. Seninle gelmek istemeseydik bile onu oradan çıkarmalıydım. Aşırı dramatik davranmak istemiyorum ama bence oradaki iblisler Bonnie'nin peşindeydi. Stefan gittiğine göre Damon onları Bonnie'den uzak tutabilir. Ya da belki sen yardım edebilirsin, ha Elena?"

Damon & Elena TR

Meredith ve aşırı dramatiklik mi? Ama Elena arkadaşına baktığında onun titrediğini gördü. Bonnie'nin alnında da ter damlacıkları birikmişti.

Meredith, Elena'nın bileğine dokundu. "Kaçtığımız falan yok. Evet, Fell's Church bir savaş alanına döndü ama Matt'i müttefiklerimizle bıraktık. Mesela Doktor Alpert. O mantıklı biri. Oradaki en iyi doktor ve birilerini Shinichi'yle malach'ının gerçek olduğuna bile inandırabilir. Aileler, psikiyatristler ve gazeteciler idareyi ele aldığı için açıkça çalışmak imkansızlaştı. Yani Matt o kadar dezavantajlı bir durumda değil."

"Ama bir hafta içinde..."

"Bu haftanın pazar gazetesi. Al, kendin bak."

Elena, Meredith'in elindeki *Ridgemont Times*'ı aldı. Bu Fell's Church bölgesindeki en büyük gazeteydi. Manşette şöyle yazıyordu:

21. YÜZYILDA ZİHİN KONTROLÜ MÜ?

Manşetin altında satırlarca yazı vardı. Ama insanın gözü, üç kızın kavgasını gösteren fotoğrafa takılıyordu. Hepsinin vücutları insan fizyonomisine aykırı bir şekilde

eğilip bükülmüştü. İki kızın yüz ifadelerinde acı ve dehşet vardı. Ama üçüncü kız Elena'nın kanını dondurmuştu. O kadar kambur duruyordu ki yüzü allak bullak olmuştu. Doğruca kameraya bakmıştı ve dudaklarını yırtılırcasına açıp dişlerini ortaya çıkarmıştı. Gözleri -bunu tarif etmenin başka bir yolu yoktu- resmen şeytaniydi. Hayır, geriye dönüp akları görünmüyordu. Herhangi bir şekil bozukluğu ya da kızarıklık da yoktu. Bütün uğursuzluk ifadedeydi. İlk kez bir çift göz Elena'nın midesini bulandırıyordu.

Damon & Elena TR

Bonnie usulca konuştu. "Daha önce, *kahretsin, dünya nereye gidiyor böyle*, dediğin oldu mu?"

"Herhalde Stefan'la tanıştığından beri defalarca böyle düşünmüşsündür," dedi Meredith. "Alınma ama Elena, bunların hepsi son birkaç günde oldu. Bir şeyler döndüğünü farkeden yetişkinler biraraya geldikten sonra."

Meredith derin bir iç çekip konuşmasını sürdürmeden önce manikürlü ellerini saçlarına daldırdı. "Bu kızlar kontrol altında. Belki dişi kitsune, Misao'nun işidir. Ama o yıldız toplarından bir tanesini bile bulsak onları pisliklerini temizlemeye zorlayabiliriz."

Elena kızın korkunç gözlerini görmemek için gazeteyi yere bıraktı. "Tüm bunlar olurken erkek arkadaşın nasıl bir kriz yönetimi uyguluyor?"

Meredith ilk kez rahatlamış görünüyordu. "Şu anda yolda olabilir. Ona olanları yazdım ve Bonnie'yi kasabadan çıkarmamı tavsiye eden, Alaric'ti." Ellerini iki yana

açıp gözlerini tavana diken Bonnie'ye özür dileyen bir bakış fırlattı. "Shinmei no Uma adındaki adada yaptığı çalışmaları bitirir bitirmez Fell's Church'e dönecekti. Bilirsin, Alaric bu tip konularda uzman. Hem kolay kolay korkmaz. Yani biz haftalarca ortadan kaybolsak bile Matt'in bir desteği olacak."

Elena tıpkı Bonnie gibi ellerini havaya kaldırıp tavana baktı. "Bakın, başlamadan önce bilmeniz gereken bir şey var. *Ben* Bonnie'ye yardım edemem. Geçen sefer Shinichi ve Misao'yla savaşırken yaptıklarıma güveniyorsanız hata yapıyorsunuz demektir. Kanatlarımı kullanmayı defalarca denedim. Ama hiçbir şey olmadı."

Meredith, "O halde, belki Damon bir şeyler biliyordur," dedi ağır ağır.

Damon & Elena TR

"Belki ama şimdilik onu zorlama, Meredith. Çünkü Shinichi zihnine ulaşıp anılarını çalıyor. Onu tekrar kontrolüne bile alabilir."

Bonnie öfkeyle atıldı. "Lanet olası yalancı kitsune!" Sesinde sahiplenici bir ton vardı. *Sanki Damon erkek arkadaşıymış gibi,* diye düşündü Elena. "Shinichi yemin etmişti. Bir daha..."

"Fell's Church'ten tek başına ayrılacağına da yemin etmişti. Misao'nun bana tilki anahtarı konusunda verdiği ipuçlarına güvenmemin tek sebebi o sırada benimle alay etmesi. Anlaşmayı kabul edeceğimizi düşünmüyordu. Onun için yalan söylemeye ya da zekice davranmaya gerek görmedi. Yani *bence.*"

"Biz de bunun için geldik ya. Stefan'ı kurtaracağız," dedi Bonnie. "Şanslıysak yıldız toplarını da bulup Shinichi'yi kontrol edebiliriz. Öyle değil mi?"

"Evet!" dedi Elena hevesle.

"Evet," dedi Meredith ciddi bir yüzle.

Bonnie kafasını salladı. "Yaşasın dinozor kardeşliği!" Ellerini birbirlerininkinin üzerine koydular. Elena bunu yaparken dört kişi oldukları günleri anımsamıştı.

"Ya Caroline?" dedi, "o ne alemde?"

Bonnie'yle Meredith birbirlerine imalı bakışlar fırlattı. Sonra Meredith kafasını iki yana salladı. "*İnan*, bilmek istemezsin."

"*İnan*, dayanabilirim," diye fısıldadı Elena. "Meredith, unuttun galiba, ben öldüm. Hem de iki kere."

Meredith hala kafasını sallıyordu. "O fotoğrafa bakamıyorsan Caroline'ın durumunu hiç bilmek istemezsin. Onu iki kez ziyaret ettik."

"Kendi adına konuş," diye araya girdi Bonnie. "Ben ikincisinde bayıldım ve Meredith beni kapıda bıraktı."

"Evet ve sonradan seni kaybedebileceğimi farkedip özür diledim..." Bonnie kolunu hafifçe itince Meredith cümlesini yarıda kesti.

"Neyse," dedi, "aslına bakarsan bu tam anlamıyla bir ziyaret sayılmazdı. Annesinin önünden koşup Caroline'ın odasına girdim. Bizimki inindeydi. Ya da yuvasında. Her neyse işte. Bir şey yiyordu. Beni gördüğünde kıkırdadı ve yemeye devam etti."

"Ece?" dedi Elena daha fazla dayanamayarak. "Ne yiyordu?"

Meredith'in yüzünde umutsuz bir ifade belirdi. "Galiba solucan ve sümüklüböcek. Onları ısırmadan önce lastik gibi çekiştirip kıvranmalarını izliyordu. Ama en kötüsü bu değildi. Bak, bunu anlaman için orada olmalıydın. Bana bakıp sırıttı ve kalın bir sesle, *bir ısırık al*, dedi. Birden ağzım o kıvrılıp bükülen yaratıklarla doldu. Boğazımdan aşağı kayıyorlardı. O kadar midem bulandı ki halısına kustum. Caroline hala gülüyordu. Hemen aşağı koşup Bonnie'yi aldım ve oradan kaçtık. Bir daha da geri dönmedik. Ama... yarı yolda Bonnie'nin boğulmak üzere olduğunu farkettim. Ağzı burnu solucan doluydu. Neyse ki suni teneffüs yapmayı biliyorum. Çoğunu dışarı çıkarmayı başardım. Sonra kusmaya başladı ve..."

"Bir daha asla yaşamak istemeyeceğim bir deneyimdi." Bonnie'nin hissiz ses tonu dehşet verici çığlıklardan bile daha etkiliydi.

Damon & Elena TR

"Caroline'ın annesiyle babasının oradan taşındığını duydum. Doğrusu onları suçlayamam. Caroline on sekizini geçti. Herkes içindeki kurtadam kanının üstün gelmesi için dua ediyor. Çünkü malach kontrolündeki şeytani yanı daha korkunç. Eğer savaşı onlar kazanırsa..."

Elena çenesini dizlerine dayadı. "Bayan Flowers bu konuda bir şey yapamıyor mu?"

"Bonnie'den daha başarılı olduğu kesin. Matt'in ona yardım etmesi hoşuna gidiyor. Dediğim gibi, onlar iyi

bir ekip. Nihayet yirmi birinci yüzyıl insan ırkını biraz benimsedi. Ayrıca sürekli çalışıyor."

"Çalışmak mı? Ah, anladım."

"Evet. Yaptıklarına cadılık diyor. Ama bu konuda iyi olup olmadığını bilmiyorum çünkü onu karşılaştırabileceğim biri yok."

"İlaçları bomba gibi," dedi Bonnie ve Elena ekledi, "Banyo tuzları da öyle."

Meredith hafifçe gülümsedi. "Keşke bizim yerimize o gelseydi."

Elena kafasını salladı. Bonnie'yle Meredith'e tekrar kavuşmuştu ve şimdi Karanlık Boyut'a onlarsız girmeye dayanamazmış gibi geliyordu. Onlar sadece elleri değil, çok daha fazlasıydı. İkisi de Stefan ve Fell's Church için gözlerini kırpmadan hayatlarını tehlikeye atmaya hazırdı.

Birden odanın kapısı açıldı ve Damon elinde torbalarla içeri girdi.

"Evet, veda faslınız bitti mi?" dedi. İkisinin de yüzüne bakamaz bir hali vardı. Onun için gözlerini Elena'ya dikmişti.

Damon & Elena TR

"Şey... aslına bakarsan, hayır," dedi Elena. Böyle gevelerken bir yandan da Damon'ın Meredith'i ellinci kat penceresinden atıp atamayacağını düşünüyordu. En iyisi alıştıra alıştıra anlatmaktı.

Ama Meredith bombayı patlattı. "Çünkü sizinle geliyoruz!" Bonnie hemen arkasından ekledi. "Eyvah, hazırlanmayı unuttuk!"

Elena çabucak Damon'la arkadaşlarının arasına girdi. Ama Damon hiç kıpırdamadan öylece yere bakıyordu.

"Bu kötü bir fikir," dedi yumuşacık bir sesle. "Çok ama çok, çok, çok kötü bir fikir."

"Damon, lütfen, onları etkileme!" Elena telaşla ellerini sallıyordu. Damon da itiraz etmek için ellerini kaldırınca parmakları birbirine dolandı.

Ah, elektrik çarptı. Ama güzeldi, diye düşündü Elena, bunu düşünmeye vakti olmamasına rağmen. Damon'la ikisi umutsuzca ellerini çekmeye çalışıyor ama bir türlü başaramıyordu. Elena'nın avuçlarından tüm bedenine elektrik dalgaları yayılıyordu.

Nihayet ayrıldılar ve ikisi de suçlu gözleri onları şaşkınlıkla izleyen Bonnie'yle Meredith'e çevirdi. Kızların bakışları yalnızca şaşkın değil, şüpheciydi. Yüzlerinde, *a-ha, burada neler oluyor böyle?* dercesine ifadeler vardı.

Uzun bir an boyunca kimse kıpırdamadı.

Sonra Damon ciddi bir sesle konuştu. "Bakın, bu turistik bir gezi değil. Başka seçeneğimiz olmadığı için gidiyoruz."

Damon & Elena TR

"Yalnız gitmiyorsunuz," dedi Meredith duygusuz bir sesle. "Elena gidiyorsa hepimiz gidiyoruz."

"Kötü bir yer olduğunu biliyoruz," diye araya girdi Bonnie, "ama *kesinlikle* sizinle geliyoruz."

Meredith ekledi. "Hem bizim de kendimize göre işlerimiz var. Fell's Church'ü Shinichi'nin pisliklerinden temizlemek istiyoruz."

Damon kafasını salladı. "Anlamıyorsunuz. Bundan hiç hoşlanmayacaksınız," dedi gergin bir sesle. Sonra Meredith'in cep telefonunu işaret etti. "Orada elektrik gücü yok. Bunlardan birine sahip olmak bile suç ve tüm suçların cezası işkence ve ölüm." Ona doğru bir adım attı.

Ama Meredith yerinden kıpırdamadı. Koyu renkli bakışlarını Damon'a dikmişti.

"Daha girmek istediğiniz şeyin ne olduğunu bile bilmiyorsunuz," dedi Damon soğuk bir sesle. "Öncelikle bir vampire ihtiyacınız var. Neyse ki ben yanınızdayım. Sonra hoşunuza gitmeyecek bazı şeyler yapmak zorunda kalacaksınız."

"Elena yapabiliyorsa biz de yaparız," dedi Meredith usulca ama inatla.

Damon & Elena TR

"Bir dakika," diye lafa karıştı Elena. "Aslında canınızın yanmasını istemem. Ben Stefan yüzünden katlanmak zorundayım." Hem arkadaşlarıyla, hem az önce vücuduna giren şok dalgalarının sarstığı kendi benliğiyle konuşur gibiydi. Şimdi içine tuhaf, eritici ve nabız gibi atan bir sıcaklık yayılmıştı. Bunların hepsi sırf başka birinin eline dokundu diye mi olmuştu?

Elena gözlerini Damon'ın yüzünden ayırmayı başarıp tekrar tartışmaya katıldı.

"Evet, sen Stefan için gidiyorsun," diyordu Meredith ona, "ve biz de seninle geliyoruz."

"Size söylüyorum. Bundan hiç hoşlanmayacaksınız. Hepiniz böyle bir şeyi yaşadığınız için pişman

olacaksınız." Damon'ın suratında karanlık bir ifade belirmişti.

Bonnie, kahverengi gözlerini kocaman açarak Damon'a baktı. Kalp şeklindeki, minik yüzünde yalvaran bir ifade vardı. Ellerini boynuna koymuştu. *Tıpkı Hallmark kartlarındaki resimlere benziyor*, diye düşündü Elena. Ve o gözler binlerce mantıklı tartışmaya eşdeğerdi.

Nihayet Damon tekrar Elena'ya baktı. "Onları ölümlerine götürüyor olabilirsin. Belki seni koruyabilirdim. Ama seni, Stefan'ı ve iki velet arkadaşını... imkansız."

Bunu bu kadar açıkça duymak Elena'da şok etkisi yaratmıştı. Doğru ya, gerçekten emin miydi? Ama Meredith'in çenesini sıkışındaki azmi ve Bonnie'nin büyük görünmek için parmakuçlarına kalktığını görebiliyordu.

Damon & Elena TR

"Bence karar çoktan verildi," dedi usulca. Sesinin titrediğini farketmişti.

Damon'ın gece karası gözlerine baktı. Sonra Damon birden onlara 250 kilovatlık bir gülümseme çaktı ve neredeyse bir saniye içinde suratı tekrar ciddileşti. "Anlıyorum. O halde başka bir işim daha var. Uzunca bir süre dönmeyebilirim. Yani odayı dilediğiniz gibi kullana..."

"Elena bizim odaya gelecek," diye lafını kesti Meredith. "Ona göstermem gerekenler var. Eşyaların hepsini yanımıza alamayacaksak bu gece üzerinde çalışmalıyız."

"Öyleyse şafakta burada buluşalım," dedi Damon. "Ardından Şeytan Kapısı'na gideriz. Sakın yanınıza para

falan almaya kalkmayın ve unutmayın ki bu bir tatil değil. Neyse... nasıl olsa yakında anlayacaksınız."

Zarif ve alaycı bir tavırla Elena'ya çantasını uzattı.

"Şeytan Kapısı mı?" dedi Bonnie asansöre doğru yürürlerken. Sesi titriyordu.

Ama Meredith onu susturdu. "Şşşt, sadece bir isim."

Elena, *keşke Meredith'in yalan söylediğini bu kadar kolay anlamasaydım*, diye düşündü.

Damon & Elena TR

Elena şafak söktü mü diye kontrol etmek için otel odasının perdelerini araladı. Bonnie pencerenin yanındaki koltuğa büzülmüştü. Elena'yla Meredith bütün gece ayaktaydı. Şimdi odanın zemini bilgisayar çıktılarıyla, gazetelerle ve internetten bulunan fotoğraflarla kaplıydı.

"Çoktan Fell's Church'ün dışına yayıldı," diye açıkladı Meredith. Gazetelerden birindeki bir makaleyi işaret ediyordu. "Enerji hatlarını mı takip ediyor, Shinichi tarafından mı kontrol ediliyor, bilmiyorum. Ya da belki parazitler gibi kendiliğinden yayılıyordur."

"Alaric'e ulaşmayı denedin mi?"

Meredith derin uykudaki Bonnie'ye baktı. Konuştuğunda sesi yumuşaktı. "Ah, nihayet iyi bir haber aldım.

Ne zamandır onunla iletişim kurmaya çalışıyordum. Sonunda başardım. Yakında Fell's Church'te olacakmış. Sadece son bir yere uğraması gerekliymiş."

Elena derin bir nefes aldı. "Son bir yer mi? Oradaki işi kasabada olanlardan daha mı önemliymiş?"

"Alaric'in geleceğini Bonnie'ye söylemememin sebebi bu, Elena. Matt'e de öyle. Çünkü anlamayacaklarını biliyorum. Ama sana bir tahmin hakkı vereceğim. Sence Alaric Uzakdoğu'da ne gibi efsaneler peşinde?"

"Şey... sakın *kitsune*'ler olmasın?"

"Ev-vet ve onların yok ettiği söylenen eski bir kasabaya gidiyor. Orada da Fell's Church'tekiler yaşanmış. Şimdi tamamen terkedilmiş durumda. Adı, Unmei no Shima. Ölüm Adası demek. Belki orada tilki ruhlarla ilgili işe yarayacak bir şeyler bulabilir. Sabrina Dell'le çok kültürlü, serbest bir çalışma yürütüyor. Sabrina, Alaric'in yaşında ama şimdiden ünlü bir adli antropolog."

"Onları kıskanmıyor musun?" diye sordu Elena. Sesi tereddütlüydü. Çünkü Meredith'le kişisel meseleleri konuşmak zordu. Ağzından cımbızla laf alınır, insan kendini meraklı turşucu gibi hissederdi.

Meredith kafasını arkaya attı. "Ne diyebilirim? Alaric'le nişanlı falan değiliz ki."

"Ve bunlardan kimseye bahsetmedin, öyle mi?"

Meredith kafasını eğip Elena'ya tuhaf bir bakış fırlattı. "Şimdi ettim işte."

Kızlar bir an için sessizlik içinde oturdu. Sonra Elena usulca konuştu. "Shi no Shi, kitsune, Isobel Saitou, Alaric ve Ölüm Adası. Bunların birbirleriyle bağlantısı olmayabilir. Ama eğer varsa, kesinlikle öğreneceğim."

"Ben de sana yardım edeceğim," dedi Meredith. "Ama mezun olduktan sonra... düşünmüştüm ki..."

Elena daha fazla dayanamadı. "Meredith, sana söz veriyorum, Stefan'ı geri aldığımızda ve kasabada işler durulduğunda, A'dan Z'ye plan yapıp Alaric'i sıkıştıracağız." Eğilip Meredith'in yanağını öptü. "Bu bir dinozor kardeşliği yeminidir, tamam mı?"

Meredith iki kere gözlerini kırpıştırıp bir kere yutkunduktan sonra fısıldadı. "Tamam." Sonra yine her zamanki ciddi ve işbilir tavrına geri döndü. "Teşekkürler. Ama kasabayı temizlemek o kadar kolay olmayabilir. Fell's Church daha şimdiden karıştı."

"Ve Matt o keşmekeşin içinde olmak istedi! Hem de tek başına!"

"Dedim ya, o ve Bayan Flowers iyi bir ekip. Hem bu seçimi kendisi yaptı, Elena."

"Ne diyeyim, umarım sonu iyi olur."

Tekrar yere yaydıkları kağıtlara gömüldüler. Meredith, Japonya'daki mabetleri koruyan kitsune resimlerini eline aldı.

"Genelde bir mücevher ya da anahtarla tasvir edilirlermiş." Fushimi Tapınağı'nın ana kapısındaki kitsune'nin fotoğrafını havaya kaldırdı. Ağzında bir anahtar vardı.

"A-a," dedi Elena. "Anahtarın iki kanadı var gibi."

"Bonnie'yle ben de aynı şeyi düşünmüştük. Ya mücev-herlere ne demeli? Yakından bak." Elena bunu yaptığın-da midesine bir sancı saplandı. Evet, tıpkı Shinichi'nin Eski Orman'da tuzaklar kurmak için kullandığı kar kü-relerini andırıyorlardı.

"Onlara *hoshi no tama* deniyormuş," diye açıkladı Meredith. "Yıldız topu demek. Her kitsune gücünün bir kısmını bunlardan birine koyuyormuş ve onları öldürmenin yollarından biri de topunu imha etmek. Eğer kitsune'nin yıldız topunu bulursan onu kontrol altına alabiliyorsun. Bonnie'yle ben bunu yapmak is-tiyoruz."

"İyi ama o topu nasıl bulacaksınız?" diye sordu Ele-na. Shinichi'yle Misao'yu kontrol etme fikri onu heye-canlandırmıştı.

"Sa..." dedi Meredith. Bu kelimeyi iç çeker gibi *sah* diye telaffuz etmişti. Sonra yüzüne nadiren gösterdiği parlak gülümsemelerinden biri yayıldı. "Japonca'da, aca-ba, hımmm, yorum yok, aman Tanrım, hayret gibi an-lamları var. Keşke bizde de böyle bir kelime olsaydı."

Elena kıkırdadı.

"Bazı hikayelere göreyse kitsune Pişmanlık Günahı ya da kutsal silahlarla öldürülebiliyor. Pişmanlık Günahı nedir bilmiyorum ama..." Bavulunu karıştırıp eski ama hala işe yarar görünen bir tabanca çıkardı.

"Meredith!"

"Büyükbabamın. Bunlardan iki tane vardı. Diğerini Matt'e verdim. İçlerindeki mermiler bir rahip tarafından kutsandı."

"Tanrı aşkına, hangi rahip mermileri kutsar ki?" diye sordu Elena.

Meredith'in gülümsemesi soluverdi. "Fell's Church'te olanları gören bir rahip. Caroline'ın Isobel Saitou'yu nasıl ele geçirdiğini ve Isobel'in kendine ne yaptığını hatırlıyor musun?"

Elena kafasını salladı ve "Evet," dedi gergin bir sesle. "Hani sana Obaasan-Büyükanne Saitou'nun bir tapınak bakiresi olduğunu söylemiştik? Yani bir Japon rahibesi. Mermileri bizim için o kutsadı. Özellikle kitsune öldürmemiz için. Ayini görmeliydin. Tüyler ürperticiydi. Bonnie neredeyse yine bayılıyordu."

"Isobel şimdi nasıl?"

Meredith yavaşça kafasını salladı. "Daha iyi ama henüz Jim'i bildiğini sanmıyorum. Onu zor günler bekliyor."

Elena titremesini bastırmaya çalıştı. Isobel iyileşse bile bu trajedinin izlerini hayatı boyunca taşıyacaktı. Erkek arkadaşı, Jim Bryce, Caroline'la sadece bir gece geçirmiş ve Lesch-Nyhan sendromuna yakalanmıştı. Ya da en azından doktorların teşhisi buydu. Isobel'in her yerini delik deşik edip dilini çatallı olacak şekilde kestiği korkunç gece, yakışıklı ve yıldız basket oyuncusu, Jim, kendi parmaklarıyla dudaklarını yemişti. Elena zihinle-

rinin kontrol altına alındığını düşünüyordu. Sırf bu felaket bile kitsune ikizlerinin durdurulması için yeterli bir sebepti.

"Başaracağız," dedi yüksek sesle. Meredith'in sanki karşısındaki Bonnie'ymişçesine elini tuttuğunu ilk kez farketmişti. Elena hafifçe ama kararlılıkla gülümsedi. "Stefan'ı kurtarıp Shinichi'yle Misao'yu durduracağız. Bunu yapmak zorundayız."

Meredith kafasını salladı.

"Dahası var," dedi sonra. "Duymak istiyor musun?"

"Her şeyi bilmeliyim."

"Araştırma yaparken başvurduğum her kaynakta tilki ruhların kızları ele geçirdiği ve erkekleri bu şekilde mahvettiği yazıyor. Bu değişik şekillerde olabiliyor. Bazen bir ışık seni bataklığa ya da uçurum kenarına sürükleyebiliyor. Tabii, daha karışık yolları da var. Mesela şekil değiştirme."

"Ah, evet," dedi Elena. "Sana ve Bonnie'ye olanlardan biliyorum. Tıpatıp bir başkasına benzeyebiliyorlar."

"Ama hep bir eksiklik oluyor. Ancak yeterince dikkatliysen görebiliyorsun. Asla kusursuz bir kopya oluşturamıyorlar. Ama bazılarının kuyruk sayısı dokuza kadar çıkabiliyor ve ne kadar çok kuyrukları olursa o kadar başarılı oluyorlar."

"Dokuz mu? Vay canına! Hiç dokuz kuyruklu bir kitsune görmedim."

"Belki yakında görürüz. Bir dünyadan diğerine kolayca geçebiliyorlarmış. Evet, gayet ciddiyim. Özellikle de

boyutlar arasındaki Kimon Kapısı'ndan sorumluymuşlar. Bunun ne anlama geldiğini tahmin etmek ister misin?"

Elena ona baktı. "Ah, hayır."

"Ah, evet."

"Damon bizi bunun için mi ülkenin bir ucundan diğerine sürükledi? Tilki ruhların bekçiliğini yaptığı Şeytan Kapısı'ndan geçirmek için mi?"

"Sa... Matt, Sedona yakınlarında bir yere gittiğinizi söyleyince kararımızı verdik. Yani bizi gaza getiren buydu."

"Harika." Elena ellerini saçlarının arasından geçirip iç çekti. "Başka bir şey?" Kendini gerilmekten kopmak üzere bir lastik gibi hissediyordu.

"Bunca kötü haberden sonra belki bu keyfini yerine getirir. Sıkı dur, bazıları iyiymiş. Yani kitsune'ler."

"İyi mi? Nasıl iyi? Yani iyi dövüşçü falanlar mıymış? Ya da iyi katil? İyi yalancı?"

"Hayır, şaka etmiyorum. Bazıları seni sınavdan geçiren tanrı ya da tanrıçalar gibiymiş. Sınavı geçersen seni ödüllendiriyorlarmış."

"Sence öyle birine rastlama olasılığımız var mı?"

"Sanmam."

Elena kafasını sehpaya dayadı. Bu da Meredith'in çıktılarıyla doluydu. "Meredith, ne yapacağız? Yani Şeytan Kapısı'ndan geçersek onlarla nasıl başa çıkacağız? Benim Güç'üm bitmiş pil gibi. Hem tek derdimiz kitsune olmayacak. Orada farklı iblisler ve vampirler var. Yaşlılar."

Kafasını kaldırıp arkadaşının gözlerinin içine baktı. Rengini asla tam olarak tanımlayamadığı koyu gözlere. İşin şaşırtıcı yanı, Meredith umutsuz görünmüyordu. Diyet kolasının arta kalanını kafasına dikip gülümsedi.

"Bir A planın yok mu?"

"Bir şeyler düşündüm. Ama henüz kesin değil. Sen?"

"Birkaç fikrim var ama ancak B ya da C planı olabilirler. Onun için her zamankini yapacağız. Elimizden geleni. Arkasından bir sürü sorun çıkacak ve sonunda sen bizi kurtaracak parlak bir çözüm bulacaksın."

"Merry." Meredith şaşkınlıkla gözlerini kırpıştırdı ve Elena bunun sebebini biliyordu, uzun yıllardır bu kısaltmayı kullanmamıştı. Üç kız da isimlerinin kısaltılmasını sevmezdi. Elena gözlerini arkadaşından ayırmadan ciddi bir sesle devam etti. "Herkesi şu lanet kitsune piçlerinden kurtarmayı o kadar istiyorum ki. Stefan ve sizler için canımı bile veririm. Ama... bu kez kurşunu atan başkası olabilir."

"Ya da kazığı saplayan. Biliyorum. Bonnie de biliyor. Buraya gelirken uçakta konuştuk. Ama hala seninleyiz, Elena. Anla artık, hepimiz yanındayız."

Buna karşılık vermenin tek yolu vardı. Elena, Meredith'in ellerini tuttu. Sonra sanki bir yeri acıyormuşçasına derin bir iç geçirdi. "Ya Matt? O nasıldı? Yani siz kasabadan ayrılırken?"

Meredith ona yan yan baktı. Meredith'in gözünden pek az şey kaçardı. "İyi görünüyordu. Ama kafası karış-

mış gibiydi. Bazen gözleri dalıyor ve dediklerini duymuyordu."

"Bizi neden bıraktığını söyledi mi?"

"Şey... Bir bakıma, evet. Damon'ın seni hipnotize ettiğini söyledi... ve senin... onu durdurmak için elinden geleni yapmadığını. Boşver. Matt bir erkek ve erkekler kıskançlık krizine kapılabilir."

"Hayır, Matt doğruyu söylüyor. Bak, Meredith, ben bu yolculukta Damon'ı daha iyi tanıdım ve Matt bunu hazmedemiyor."

"U-uh." Meredith kirpiklerinin altından onu süzdü. Nefes bile almaya korkar gibiydi. Sanki Elena narin bir kuştu ve onu ürkütmemeye çalışıyordu.

Elena güldü. "Aklına kötü bir şey gelmesin. En azından benim öyle bir niyetim yok. Sadece... Damon'ın bazı konularda yardıma ihtiyacı var. Stefan'ın Fell's Church'e geldiği ilk günleri hatırlıyor musun? Damon ondan bile kötü durumda."

Meredith'in kaşları kalktı ama tek dediği, "Hımmm," oldu.

"Bence gerçek Damon, Stefan'a benziyor ama o bunu ustarla saklıyor."

Meredith'in kaşları yukarıda kalmıştı. Elena nihayet ona baktı. Sonra ağzını birkaç kez açıp kapadı. "Başım belada, değil mi?" dedi çaresizce.

"Eğer tüm bunları yalnız kaldığınız, bir haftadan kısa süre içinde anladıysan, evet. Hem unutma, kadın-

lar Damon'ın baş uzmanlık alanı. Üstelik sana aşık olduğunu sanıyor."

"Hayır, gerçekten öyle. Yani..." Elena birden susup alt dudağını dişledi. "Aman Tanrım! *Damon'dan* bahsediyoruz. Başım büyük belada."

"Bence bekleyip neler olacağını görelim. Değiştiği konusunda haklısın. Önceden, sana arkadaşlarının gelemeyeceğini söyler ve kestirip atardı. Ama bugün bizi dinledi."

"Evet. Yine de ona karşı temkinli olmalıyım," dedi Elena. İyi ama Damon'a yaklaşmazsa içindeki çocuğa nasıl yardım edecekti? Öte yandan, yapmak zorunda kalacaklarını Stefan'a nasıl açıklayacaktı?

İç çekti.

"Boşver bunları," diye mırıldandı Bonnie uykulu bir sesle. Elena, Meredith'le birlikte ona dönerken sırtında buzdan bir ürperti hissetti. Bonnie doğrulmuştu. Ama gözleri kapalı, sesi tuhaftı. "Asıl sorun Stefan'ın Damon'la motelde geçirdiğiniz geceye ne diyeceği."

"Ne?" Elena'nın sesi sert ve herkesi yerinden zıplatacak kadar yüksekti. Ama Bonnie gözlerini açmadı.

"Bir dakika? Hangi gece? Hangi motel? Ne oldu?" diye atıldı Meredith. Elena cevap vermeyince kolunu yakalayıp onu kendine çevirdi.

Elena arkadaşının suratına bakmak zorunda kalmıştı. Ama gözlerindeki ifadenin kendisini ele vermediğinin farkındaydı.

"Bonnie neden bahsediyor? *Damon'la ne oldu?*"

Elena'nın yüzü hala ifadesizdi. Hemen yeni öğrendiği kelimeyi kullandı. "Sa..."

"Sana cidden inanamıyorum! Stefan'ı kurtardıktan sonra terketmeyi düşünmüyorsun, değil mi?"

"Tabii ki hayır!" Elena arkadaşına gücenmişti. "Stefan'la ben birbirimize aidiz. Sonsuza dek."

"Ama Damon'la aranızda bir şeyler olabiliyor."

"Evet... bir şey."

"*Ve o şey?*"

Elena özür dilercesine gülümsedi. "Sa..."

"Tamam. Ben de Damon'dan öğrenirim. Onu savunmasız bir anında yakalarım ve..."

"İster A planı yap, ister B," dedi Elena. "Hiçbir işe yaramaz. Shinichi, Damon'ın anılarını çaldı. Üzgünüm, Meredith. Ne kadar üzgün olduğumu bilemezsin. Ama kimseye anlatmayacağıma yemin ettim." Uzun boylu arkadaşına bakarken gözlerinin yaşlarla dolduğunu hissetti. "Bunu kurcalamasan olmaz mı?"

Meredith yere çöktü. "Elena Gilbert, senden sadece bir tane olması dünya için büyük şans. Sen..." Bunları söyleyip söylememekte kararsızcasına duraksadı. Sonra, "Hadi, biraz uyuyalım. Birazdan şafak sökecek. Şeytan Kapısı bizi bekliyor."

"Merry?"

"Gene ne var?"

"Teşekkürler."

Şeytan Kapısı.

Elena omzunun üzerinden Prius'un arka koltuğuna baktı. Bonnie uykusunu alamamış gibi gözlerini kırpıştırıyordu. Ondan daha az uyuyan ama daha fazla endişe verici haber alan Meredith'se jilet gibiydi. Canlı, buz kadar keskin ve hazır.

Damon torbalarını yanına koymuş, arabayı sürüyordu. Camdan ufukta beliren Arizona şafağı yerine sadece sis görünüyordu.

Korkutucu ve yanıltıcıydı. 179. Otoban'dan dar bir yola sapmışlardı. Sis kademeli olarak ilerlemiş, arabanın etrafını yavaşça sarmalamıştı. Sanki içinde McDonald's'ların ve Target'ların bulunduğu eski ve sıradan dünyayla bağları koparılıyor ve değil gitmelerinin, var-

lığını bilmelerinin bile yanlış olduğu bir yere doğru yol alıyorlardı.

Karşı yönden gelen bir tek araba bile yoktu. Elena camdan kafasını uzattı ama sis yüzünden, etrafı hızla hareket eden bulutların arasından bakıyormuşçasına anlık görebiliyordu.

"Fazla hızlı değil miyiz?" diye sordu Bonnie gözlerini ovuşturarak.

Damon & Elena TR

"Hayır," diye yanıtladı Damon. "Zaten bu yolda birilerine rastlasaydık ilginç bir tesadüf olurdu."

"Arizona'ya benziyor," dedi Bonnie hayalkırıklığıyla.

"Belki Arizona'dayızdır. Daha Kapı'dan geçmedik. Ama burası Arizona'da dolanırken tesadüfen girebileceğiniz bir yer değil. Yol üzerinde her zaman bazı tuzaklar vardır. Neyle karşılaşacağınızı asla bilemezsiniz."

"Şimdi dinle beni," dedi durduklarında, Elena'ya tanıdık bir ifadeyle bakarak. Anlamı, *şaka etmiyorum, seninle eşitimmişsin gibi konuşuyorum ve ciddiyim*'di.

"Auranı insanlarınki kadar göstermek konusunda başarılısın," dedi Damon. "Bu demektir ki içeri girmeden önce bir şey daha öğrenebilirsin. Auranı kullanıp istediğin zaman işe yarar hale getirebilirsin. Onu kontrolden çıkıp bir tonluk arabaları kaldıracak duruma gelinceye dek saklamanın faydası yok."

"Nasıl işe yaracak?"

"Sana göstereceğim. Şimdi rahatla ve bırak auranı ben kontrol edeyim. Sonra yavaş yavaş kontrolü bırakaca-

ğım ve sen tekrar ele alacaksın. Bu işlemin sonuna doğru Güç'lerini gözlerine gönderip daha iyi görebilecek, kulaklarına gönderip daha iyi duyabilecek, uzuvlarını daha hızlı hareket ettirebileceksin. Anlaştık mı?"

"Bunu bu ufak gezintiye çıkmadan önce gösteremez miydin?"

Damon'ın yüzüne çekici ve pervasız bir gülümseme yayılınca Elena da gülümsedi. "Buraya gelirken auranı ne kadar iyi kontrol edebildiğini gösterdin. Daha önce hazır olduğundan emin değildim," dedi Damon açıkça. "Ama şimdi eminim. Zihninde açılmayı bekleyen kilitler var. Onları açtığımda anlayacaksın."

Onları nasıl açacağız? diye düşündü Elena. *Öpüşerek mi?*

"Hayır, hayır. Ve bunu öğrenmek zorunda olmanın diğer bir sebebi de bu. Telepati gücün yoldan çıkmak üzere. Düşüncelerini başkalarına yansıtmaya devam edersen Kapı'daki kontrol noktasından bir insan olarak geçemezsin." Damon & Elena TR

Kontrol noktası mı? Elena'nın keyfi kaçmıştı. Çaresizlikle başını salladı. "Pekala, ne yapıyoruz?"

"Daha önce yaptığımızı. Dediğim gibi, önce gevşe. Bana güvenmeye çalış."

Sağ elini Elena'nın göğüs kafesinin soluna doğru koydu. Koyu altın rengi bluzunun kumaşına dokunmuyordu. Ama Elena yanaklarının kızardığını hissetti. Meredith'le Bonnie bunu izliyorsa kim bilir ikisi hakkında ne düşünüyorlardı?

Sonra Elena utançtan başka bir şey hissetti.

Soğuk ya da sıcak değildi. Ama ikisinin de en uç noktası gibiydi. Saf Güç. Damon onu kolundan tutmasaydı yere yuvarlanabilirdi. *Benimkini hazırlamak için kendi Güç'ünü kullanıyor*, diye düşündü Elena. *Çok...*

...canım yanıyor...

Hayır! Elena hem sözel hem telepatik yoldan Damon'a Güç'ün fazla geldiğini ve acıttığını söylemeye çalıştı. Ama Damon tıpkı yanaklarına dökülen gözyaşları gibi yalvarışlarını da dikkate almadı. Şimdi Damon'ın Güç'ü, Elena'nın kan dolaşımındaydı. Onunkini bir kuyruklu yıldızın kuyruğu gibi peşinde sürüklüyor, vücudunda ıstırap verici bir şekilde hareket ediyorlardı. Elena, Güç'ü bedeninin değişik bölgelerine almak zorunda kalmıştı. Hemen her köşesine ulaşıyor, onu dışarı atamıyor, istediği yöne kaydıramıyordu.

Patlayacağım..

Damon & Elena TR

Tüm bu süre zarfında gözleri Damon'daydı. Ona tüm hislerini gösteriyordu. Öfkesini, itirazını, yaşadığı şoku, ıstırabını ve şimdi...

Birden zihni patladı.

Güç'ünün geri kalanı acı vermeden dolaşmaya devam etti. Elena aldığı her yeni nefeste Güç'üne güç katıyordu. Ama kan dolaşımıyla rahatça hareket ederken aurasını değil, sadece içindeki Güç'ü arttırıyordu. İki üç hızlı nefesten sonra Elena bunu hiç çaba harcamadan yapmaya başladığını farketti.

Şimdi Elena'nın Güç'ü, yalnızca içinde kaymakla kalmayıp vücudunda oluşan yumrukları dolduruyor ve bunu yaptığı yerlerde bir şeyleri değiştiriyordu.

Damon'a bakarken gözlerinin faltaşı gibi açıldığını farketti. Damon onu bu işe bodoslama sokmadan önce keşke nasıl hissettireceğini anlatsaydı.

Lanet piçin tekisin, değil mi? diye düşündü Elena ve inanılmaz bir şekilde Damon'ın bu düşünceyi duyduğunu hissetti. Yanıt çabuk gelmişti. Damon onu onaylıyordu.

Sonra Elena yeni algılarına odaklanarak onu unuttu. Güç'ü içinde dolaştırabiliyordu. Hatta giderek arttırıyor, patlama noktasına getirebiliyor ve dışarıdan hiç belli etmiyordu.

Damon & Elena TR

Yumrularsa...

Elena etrafına baktı. Bir dakika önce çorak bir arazideydiler. Şimdi gözleriyle ışık mermileri fırlatıyor gibiydi. Adeta büyülenmişti. Renkler acı verecek bir muhteşemlikle canlanıyordu. Çölün en uç noktalarını görebildiğini farketti ve Damon'ın gözbebeklerini irislerinden ayırt edebiliyordu.

İkisi de siyah ama siyahın farklı tonları, diye düşündü. *Tabii çok uyumlular. Damon'ın gözbebeklerini tamamlamayan irisleri olamazdı zaten. Ama gözlerinin irisleri daha kadifemsi, gözbebekleri daha ipeksi ve parlak. Ama o kadifemsi siyah ışığı içinde tutabiliyor. Yıldızlarla dolu bir gece ya da Meredith'in sözettiği yıldız topları gibi.*

Damon'ın irileşen gözbebekleri bir an olsun yüzünden ayrılmıyordu. Sanki Damon verdiği tepkilerin bir saniyesini bile kaçırmak istemezmiş gibi. Birden dudağının köşesinde muzip bir gülücük oynaştı.

"Başardın. Güç'ünü gözlerine yönlendirmeyi öğrendin." Daha önce asla duyamayacağı kadar alçak bir sesle konuşuyordu.

"Ve kulaklarıma," diye fısıldadı Elena. Bir yandan da etrafındaki belli belirsiz seslerin muhteşem senfonisini dinliyordu. Gökyüzünde bir yarasa çığlık attı. Sıradan bir insan kulağı için fazlasıyla yüksek bir frekanstaydı. Kayalara savrulan kum taneciklerinin her birini ayrı ayrı duyabiliyordu. Yere düşmeden önce çıkardıkları minicik tın seslerini.

Damon & Elena TR

Bu inanılmaz, dedi Damon'a. Telepatik sesi güven doluydu. *Şimdi seninle istediğim zaman bu yolla konuşabilir miyim?* Ama dikkatli olmalıydı. Telepatiyle karşısındakine istediğinden fazlasını yollama riski vardı.

Evet, en iyisi dikkatli olmak," diye doğruladı Damon şüphelerini. Elena yine istediğinden fazlasını açık etmişti.

Damon, bunu Bonnie de yapabilir mi? Ona göstermeyi deneyeyim mi?

"Kim bilir?" diye yanıtladı Damon yüksek sesle. Elena irkilmişti. "Güç'ü kullanmayı insanlara öğretmek uzmanlık alanıma girmiyor."

Ya değişik Kanat Güç'lerim? Artık onları da kontrol edebilecek miyim?

"Hiçbir fikrim yok. Daha önce onlara benzeyen bir şeyle hiç karşılaşmadım." Damon bir an düşüncelere dalıp kafasını salladı. "Onları kullanmak için benden daha deneyimli birine ihtiyacın var." Elena yanıt veremeden ekledi. "Artık diğerlerinin yanına dönsek iyi olur. Neredeyse Kapı'ya geldik."

"Yani telepatiden vazgeçmeliyim?"

"Kendini açık etmek istemiyorsan, evet."

"Ama sonra yine çalışacağız, değil mi? Güç kontrolü hakkında bildiğin her şeyi öğrenmek istiyorum."

"Belki bu çalışmayı erkek arkadaşınla yapsan daha iyi olur," dedi Damon. Sesi neredeyse kabaydı.

Korkuyor, diye düşündü Elena. Damon düşüncelerini alamasın diye onları bütün frekansları içeren bir ses dalgasının arasına gizlemeye çalışıyordu. *Bana açılmaktan korkuyor. Tıpkı benim ondan korktuğum gibi.*

Damon & Elena TR

Damon & Elena TR

"Pekala," dedi Damon, Elena'yla ikisi Bonnie'yle Meredith'in yanına döndüklerinde. "Şimdi en zor kısım başlıyor."

Meredith gözlerini ona dikti. "Neymiş o?"

"Bekle." Damon nihayet o esrarengiz siyah deri çantasının fermuarını açtı. "Şimdi iyi dinleyin," diye mırıldandı, "geçmemiz gereken asıl kapı bu. Bunu yaparken istediğiniz kadar isterik davranabilirsiniz. Çünkü hepiniz benim tutsağımsınız." Çantadan birkaç tane ip çıkardı.

Elena, Meredith ve Bonnie aynı anda geri çekildi.

"O..." dedi Meredith yavaşça. Sanki Damon'a birkaç saniye süre vermek istiyordu. "O ipler de neyin nesi?"

Damon *ah, hadi ama* dercesine kafasını yana eğdi. "Ellerinizi bağlamak için."

"Ne için, ne için?"

Elena şaşırmıştı. Meredith'i ilk kez bu kadar öfkeli görüyordu. Ama tek kelime edemiyordu. Meredith, Damon'a yaklaştı. Şimdi aralarında ancak beş adım vardı.

Meredith'in gözleri griymiş! diye haykırdı Elena'nın zihni. *Derin ve berrak bir gri. Bunca zamandır kahverengi olduklarını sanıyordum. Değillermiş.*

Bu sırada Damon, Meredith'in suratındaki ifade yüzünden hafifçe paniğe kapılmıştı. *Haklı*, diye düşündü Elena. *Şu anda bir T-rex bile Meredith'ten korkabilir.*

"Buna izin vereceğimizi düşünmüyorsun herhalde? Söyler misin, biz etrafta elleri bağlı gezerken sen ne yapacaksın?"

"Efendiniz gibi davranacağım," dedi Damon ve yüzünde yine o göz açıp kapayıncaya kadar kaybolan gülümsemelerinden biri belirdi. "Üçünüz benim kölem olacaksınız."

Damon & Elena TR

Uzun bir sessizlik oldu.

Sonra Elena *git işine* dercesine elini salladı. "Öyle bir şey yapmayacağız. Başka bir yolu olmalı."

"Stefan'ı kurtarmak istiyor musun, istemiyor musun?" diye sordu Damon birden. Elena'nın yüzüne diktiği siyah gözleri adeta alevler saçıyordu.

"Tabii ki istiyorum!" Elena yanaklarının kızardığını hissetti. "Ama beni bir köle gibi peşinden sürükleyemeyeceksin."

Damon & Elena TR

"Demek Karanlık Boyut'a ancak böyle girebilir," dedi Damon tekdüze bir sesle. "Elleri bağlı ya da zincirli bir vampirin, kitsune'nin ya da iblisin malı olarak."

Meredith kafasını iki yana sallıyordu. "Bize bundan bahsetmedin."

"Bu yolculuktan hoşlanmayacağınızı söyledim!"

Damon'ın gözleri Meredith'e yanıt verirken bile Elena'nın yüzünden ayrılmamıştı. Soğuk duruşuna rağmen içinden Elena'ya anlaması için yalvarıyor gibiydi. Ya da Elena'ya öyle geliyordu. *Eskiden olsa*, diye düşündü, *bir duvara yaslanıp kaşlarını kaldırır, iyi, ben de gitmek istemiyordum zaten. Pikniğe ne dersiniz?* derdi.

Ama Damon onların Karanlık Boyut'a girmesini istiyordu. Elena bunun farkındaydı. Hatta neredeyse umutsuzcasına istiyordu. Ancak bunu dürüstçe anlatmanın bir yolunu bilmiyordu. Bildiği tek yol...

"Oraya gitmeden önce bize bir söz vermelisin, Damon," dedi gözlerinin içine bakarak.

Damon'ın ifadesindeki rahatlamayı görebiliyordu. Elena ona bir şans verdiği için memnundu. Oysa diğer kızların gözünden hala deminki kayıtsız soğukluğundaydı. "Ne sözü?" diye sordu.

"Burada ya da Karanlık Boyut'ta ne karar verirsek verelim bizi etkilemeye çalışmayacaksın. Bizi zihnin kontrolüyle uyutmaya ya da kendi isteklerin için kullanmaya kalkışmayacaksın. Vampir oyunlarıyla zihinlerimizi yönetmeyeceksin."

Damon itiraz etmese Damon olmazdı. "Ya benim bunları yapmamı isteyeceğiniz bir an gelirse? Bazı şeyleri uykuda atlatmanız..."

"Öyle bir durumda fikrimizi değiştirdiğimizi ve verdiğin sözü bozabileceğini söyleriz. Gördün mü bak? Her şeyin bir çaresi var. Hadi, şimdi yemin et."

"Pekala," dedi Damon hala Elena'nın gözlerine bakarak. "Zihinleriniz üzerinde hiçbir Güç kullanmayacağıma yemin ederim. Bunu benden istemediğiniz sürece sizi etkilemeyeceğim. Sözüm sözdür."

"Güzel." Elena gözlerini kaçırarak hafifçe gülümsedi ve Damon, karşılığında belli belirsiz kafasını salladı.

Elena arkasını döndüğünde Bonnie'nin kahverengi bakışlarıyla karşılaştı. Kızın kalp şeklindeki yüzünde meraklı ve kuşkucu bir ifade vardı.

"Elena," diye fısıldadı onun kolunu tutarak. "Bir saniye gelir misin?" Elena çaresiz dediğini yaptı. Çünkü Bonnie bir Gal midillisi kadar kuvvetliydi. Ama arkadaşının peşine takılırken omzunun üzerinden Damon'a çaresiz bir bakış fırlatmayı ihmal etmedi. Meredith de bunun bir kardeşlik meselesi olduğunu anlayıp arkalarından gelmişti.

"Elena," diye patladı Bonnie, "Damon'la ikiniz... Eskisinden farklı davranıyorsunuz. Söyler misin, ikiniz yalnızken neler oldu, ha?"

Damon & Elena TR

"Şimdi bunun ne yeri, ne zamanı," diye tısladı Elena. "Bilmiyorum farkında mısın, ama büyük bir sorunumuz var."

Meredith, Bonnie'nin sorusunu tamamladı. "Ya olan ne senin için hoşuna gitmezse?" Sonra Bonnie'nin söylediklerini hatırlayarak ekledi. "Yani o gece motelde(ki)leri."

Bonnie'nin ağzı beş karış açık kalmıştı. "Motel mi? Ne motel? Hangi gece? *Ne olmuş?*" diye cıyaklayınca Meredith onu telaşla susturdu.

Elena iki arkadaşının yüzlerine baktı. Gerekirse onunla ölmeye gelen arkadaşlarının yüzlerine. Kesik kesik nefes almaya başlamıştı. Bunun haksızlık olduğunu biliyordu ama... "Bakın, bu meseleyi sonra konuşsak?" Kaşlarını kaldırıp gözlerini açarak Damon'ı işaret etti. *Bizi duyabilir,* der gibiydi.

Ama Bonnie, "Hangi motel?" diye üsteledi fısıltıyla. "Hangi gece? Ne..."

Damon & Elena TR

Elena sonunda pes etti. "*Hiçbir şey* olmadı, tamam mı? Meredith sadece senin dediklerini tekrarlıyor, Bonnie. Dün gece uykunda öyle dedin ve belki ileride asıl sen bize neyi kastettiğini anlatabilirsin. Çünkü ben bilmiyorum."

Konuşmasını bitirdiğinde Meredith'e baktı. Arkadaşı tek kaşını kaldırmıştı. Elena'nın onu atlatması imkansızdı. "Bize de *sa* gibi bir sözcük lazım," dedi Meredith. "Bu gibi sohbetleri kısaltacağına şüphe yok."

Bonnie iç çekti. "Madem öyle, ben kendim öğrenmesini bilirim. Bunu yapamayacağımı sanıyorsan yanılıyorsun, Elena."

"Aman iyi. Şimdi gelelim Damon'ın ip olayına. Bu konuda işe yarar bir önerisi olan?"

Meredith kendi kendine söylendi. "O ipleri al... tarafına..."

Damon & Elena TR

Bonnie'nin elinde Damon'ın iplerinden biri vardı. Küçük, beyaz parmaklarını bunun üzerinde gezdirdi.

"Zorla alındığını sanmıyorum," dedi. Her transa girdiğinde olduğu gibi, kahverengi gözleri odaklarını yitirmiş, sesi tuhaf bir ton almıştı. "Bir kızla oğlan görüyorum. Bir hırdavatçıdalar. Kız gülüyor ve oğlan, *bahse girerim, gelecek yıl mimarlık okuluna gideceksin,* diyor. Kızın gözleri bulanıklaşıyor ve evet diyor. Sonra..."

"Bugün daha fazla psişik casusluğu kaldırabileceğimi sanmıyorum." Damon sessizce arkalarında bitince Bonnie korkuyla sıçradı. Neredeyse ipi düşürüyordu.

"Bana bakın," dedi Damon sertçe, "yüz metre ötede son geçiş var. Ya şunları bileğinize geçirip köle gibi davranırsınız ya da Stefan'ı sonsuza dek unutun. Anlaşıldı mı?"

Kızlar gözleriyle konuşarak ne yapacaklarına karar vermeye çalıştı. Elena'nın ifadesine bakılırsa Bonnie'yle Meredith'i yanında sürüklemekten çekindiği belliydi. Ama kendisi gidecekti. Bunun için Damon'ın arkasında elleri ve dizleri üzerinde emeklemesi gerekse bile.

Meredith doğruca Elena'nın gözlerine bakıyordu. Kendininkileri yavaşça ve onaylarcasına kapayıp nefesini bıraktı. Bonnie çoktan kafasını evet anlamında sallamaya başlamıştı bile.

...Bonnie ve Meredith hiç konuşmadan Elena'nın sonraki hareketlerini izin verdi. Sonra Elena bileklerini Damon'a uzattı ve Damon hepsinin iplerini birbirine bağladı. İşi bitirdiğinde esirlerden farkları kalmamıştı.

Elena göğsünden yükselen sıcaklığın yanaklarını yaktığını hissetti. Damon'ın gözlerine bakamıyordu. Çünkü neyi hatırladığını biliyordu. Stefan'ın onu hepsinin ve Matt'in gözleri önünde bir köpek gibi evinden kovuşunu.

Hem kinci, hem kabasın, diye düşündü Elena. Bunu Damon'ın duymasını istiyordu. İkinci kelimenin onu incineceğinin farkındaydı. Çünkü Damon centilmenliğiyle övünürdü.

Ama centilmenler Karanlık Boyut'a girmez, dedi Damon'ın sesi kafasının içinde.

Sonra Damon yüksek sesle konuştu. "Tamamdır. Hadi, başlayalım." Kızları birbirine bağlayan ipi alıp hızla karanlık bir mağaraya doğru yürüdü. Meredith, Bonnie ve Elena birbirilerinin üzerine düşüp sendeleyerek peşinden gitti.

Damon & Elena TR

Elena bu kısa yolculuğu ne kendisinin, ne Bonnie'yle Meredith'in unutacağını biliyordu. Hep birlikte mağaranın geniş ağzından girdiler. İçeride onları daha dar bir aralık bekliyordu. Üçünün buradan geçmesi için birkaç kez manevra yapmaları gerekmişti. Diğer tarafta başka bir geniş mağara vardı. En azından Elena'nın yeni algıları ona böyle söylüyordu. Hiç bitip tükenmeyecekmiş gibi

görünen sis geri dönmüştü ve Elena'nın nereye gittiğine dair en ufak bir fikri yoktu.

Birkaç dakika sonra yoğun sisin arasında bir bina belirdi.

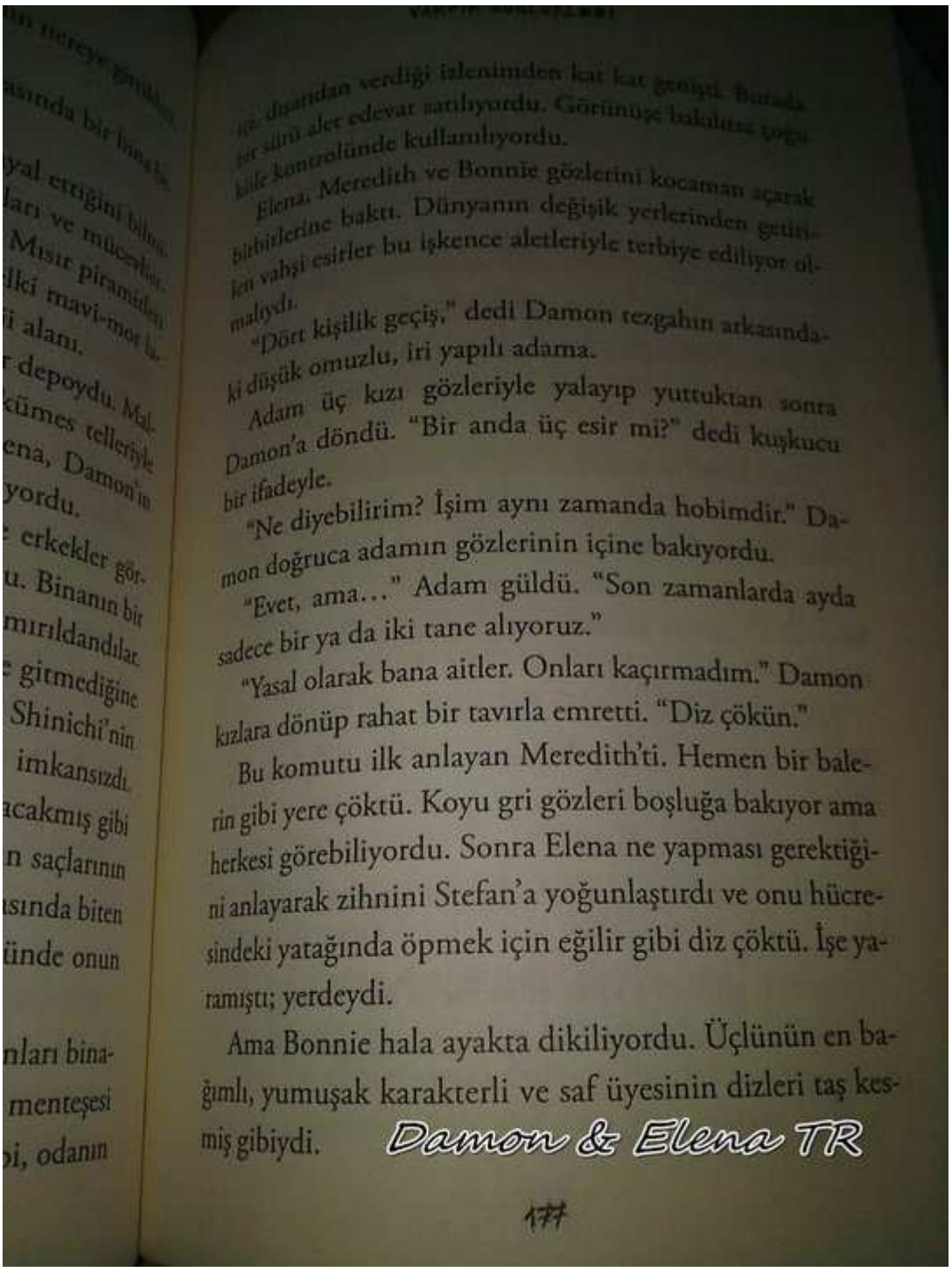
Elena, Şeytan Kapısı denince ne hayal ettiğini bilmiyordu. Belki üzeri sürüngen kabartmaları ve mücevherlerle bezeli dev gibi, kara kapılar. Ya da Mısır piramitleri gibi kabaca yontulmuş, taşlar. Hatta belki mavi-mor lazerlerin yanıp söndüğü fütürist bir enerji alanı.

Ama karşısında beliren bina köhne bir depoydu. Malları stoklamaya yarayan bir yer. Etrafı kümes telleriyle çevriliydi. O kadar pis kokuyordu ki Elena, Damon'un Güç'ü burnuna yönlendirmediğine seviniyordu.

Sonra güzel kıyafetler giymiş kadın ve erkekler gördü. Her biri ellerinde bir anahtar tutuyordu. Binanın bir yanındaki kapıyı açmadan önce bir şeyler mırıldandılar. Aynı kapıyı... Ama Elena onların aynı yere gitmediğine bahse girebilirdi. Anahtarlar bir hafta önce Shinichi'nin evinden *ödünç aldıklarına* benziyorsa bu imkansızdı. Hanımlardan biri bir kıyafet balosuna katılacakmış gibi giyinmişti. Tilki kulakları kestane rengi, uzun saçlarının arasında kaybolmuştu. Elena ancak bilek hizasında biten elbisesinin altından fırlayan kuyruğu gördüğünde onun bir kitsune olduğunu anladı.

Damon & Elena TR

Damon hızla -ve biraz da zor kullanarak- onları binanın diğer tarafına götürdü. Buradaki kapının menteşesi kırıktı ve köhne bir odaya açılıyordu. İşin garibi, odanın

iğ, dışarıdan verdiği izlenimden kat kat geniştü. Burada bir sürü alet edevat sanılıyordu. Görünüşe bakılırsa yoğu kilit kontrolünde kullanılıyordu.

Elena, Meredith ve Bonnie gözlerini kocaman açarak birbirlerine baktı. Dünyanın değişik yerlerinden getirilen vahşi esirler bu işkence aletleriyle terbiye ediliyor olmalıydı.

"Dört kişilik geçiş," dedi Damon tezgahın arkasındaki düşük omuzlu, iri yapılı adama.

Adam üç kızı gözleriyle yalayıp yuttuktan sonra Damon'a döndü. "Bir anda üç esir mi?" dedi kuşkucu bir ifadeyle.

"Ne diyebilirim? İşim aynı zamanda hobimdir." Damon doğruca adamın gözlerinin içine bakıyordu.

"Evet, ama..." Adam güldü. "Son zamanlarda ayda sadece bir ya da iki tane alıyoruz."

"Yasal olarak bana aitler. Onları kaçırmadım." Damon kızlara dönüp rahat bir tavırla emretti. "Diz çökün."

Bu komutu ilk anlayan Meredith'ti. Hemen bir balerin gibi yere çöktü. Koyu gri gözleri boşluğa bakıyor ama herkesi görebiliyordu. Sonra Elena ne yapması gerektiğini anlayarak zihnini Stefan'a yoğunlaştırdı ve onu hücresindeki yatağında öpmek için eğilir gibi diz çöktü. İşe yaramıştı; yerdeydi.

Ama Bonnie hala ayakta dikiliyordu. Üçlünün en bağımlı, yumuşak karakterli ve saf üyesinin dizleri taş kesmiş gibiydi.

Damon & Elena TR

"Ah, şu kızıllar," dedi adam, Damon'a sırıtarak. "Keş-
ki onun için ufak bir şok cihazı almalısın."

"Belki," dedi Damon. Ama Bonnie ona son kez bo-
boş bakıp yerdeki kızlara göz attıktan sonra hızla çöktü.
Elena onun hafifçe inlediğini duydu. "Ama sert bir se-
le bakışın daha çok işe yaradığını keşfettim," diye devam
etti Damon.

Adam omzunu silkti ve "Dört kişi!" diye seslendi
pis bir çan ipini çekerek. Bonnie korku ve aşağılanma
yüzünden ağlıyordu. Ama kızlar dışında kimse farket-
medi.

Elena kendini telepatik olarak rahatlatmaya korku-
yordu. Çünkü bu sıradan bir kızın aurasına uymazdı ve
onları gözleriyle soyan bu adam dışında kim bilir bura-
da ne tuzaklar vardı? Keşke kanatlarından birini çağıra-
bilseydi. O zaman adamın suratındaki bilmiş ifadeyi sil-
mesini iyi bilirdi.

Damon & Elena TR

Fakat bir dakika sonra o ifadeyi başka bir şey sildi.
[illegible]uon tezgaha dayanıp kulağına bir şeyler fısıldayınca
adamın pis sırıtışı soldu ve suratı yeşile döndü.

Ne söylediğini duydun mu? diye sordu Elena,
Meredith'e. Bunu yalnızca kaşlarıyla gözlerini kullana-
rak yapmıştı.

Meredith gözlerini kıstı, elini Elena'nın karnına doğ-
ru uzatarak bağırsaklarını söküp alacakmış gibi bir hare-
ket yaptı.

Bonnie bile gülümsemişti.

Sonra Damon onları deponun dışına çıkardı. Birkaç dakikadır bekliyorlardı ki Elena gelişmiş görüşüyle sisin arasında kayarcasına ilerleyen bir kayık gördü. Binanın su kenarında olduğunu yeni farketmişti. Ama Güç'ü gözlerine yönlendirmesine rağmen kayının nerede bittiğini ve suyun nerede başladığını ayırt edemiyordu. Kulakları keskinleşmişti ama suyun hışırtısını duyamıyordu.

Birden kayık durdu. Elena'nın görebildiği kadarıyla ne demir atmıştı, ne bir iskeleye bağlıydı. Ama durmuştu ve omuzları düşük adam kayığa bir tahta parçası uzattı. O da her nasılsa hareket etmeden durdu. Önce Damon, ardından *köleleri* kayığa bindi.

Elena, Damon'ın kayıkçıya altı altın verdiğini gördü. *Büyük ihtimalle bir daha geri dönmeyecek üç insan için ikişer altın,* diye düşündü.

Bir an için bir çocukluk anısının içinde kayboldu. Herhalde üç yaşında falandı. Babasının kucağına oturuyordu. Babası ona muhteşem resimlerle süslü Yunan mitolojisi kitabını okuyordu. Kitapta Kharon adında gizemli bir kayıkçıdan sözediliyordu. Ruhları Styx Nehri'nden ölüler diyarına taşıyordu. Babası ona Yunanlıların ölülerin gözlerine paralar koyduğunu anlatmıştı. Böylece kayıkçıya hizmetinin karşılığını ödeyebiliyorlardı.

Bu yolculuğun dönüşü yok! diye düşündü birden ve çılgınca. Kaçış yok! Gerçekten ölmüş bile olabilirlerdi...

Onu bu dehşet verici düşüncelerden kurtaran dehşet verici bir görüntü oldu. Belki de çığlık atmak için kafa-

Damon & Elena TR

...nı kaldırdığında, o ana dek loşta kalan kayıkçı yolcu... lara döndü. Elena, Bonnie'nin acı feryadını duydu. Meredith çılgınca titriyordu ve istemsizce tabancasının durduğu çantaya uzanmıştı. Damon bile donup kalmıştı. Kayıktaki uzun boylu, hayalet kılıklı yaratığın yüzü yoktu.

Gözlerinin olması gereken yerde kocaman çukurlar vardı. Ağzı karanlık bir mağara gibiydi ve burnu üçgen şeklinde iki delikten ibaretti. Bu görüntünün dehşeti, binadan yayılan leş kokuyla birleşince Bonnie daha fazla dayanamayarak Meredith'in üzerine yığıldı. Bayılmıştı.

Elena yaşadığı şokun arasında bir şeyi farketti. Loş ve nemli alacakaranlıkta algılarını hala tam güçleriyle çalıştırıyordu. Dolayısıyla kayıkçının korkunç yüzünü Meredith'le Bonnie'den daha iyi görmüştü. Üstelik bazı şeyler duyuyordu. Uzun zaman önce ölmüş madencilerin tepelerindeki kayaya vuruşunu, telaşla uçuşan dev yarasaların kanat çırpışlarını ve etraflarını çeviren taş duvarların içinde dolaşan hamamböceklerini (ya da belki başka bir şeydiler).

Damon & Elena TR

Elena buz gibi yanaklarından süzülen ılık gözyaşlarını hissettiğinde Bonnie'nin psişik güçlerini hafife aldığını anladı. Arkadaşının algıları her zaman bu kadar açıkça Bonnie'nin korku içinde yaşamasına şaşmamak gerekti. Kendine söz verdi. Bir dahaki sefere Bonnie kekelemeye başladığında ya da düşüp bayıldığında daha toleranslı davranacaktı. Hatta şimdiye dek aklını oynatma-

Bir de Bonnie'ye bir madalya verilmeliydi. Elena bayan arkadaşına bakmaya bile cesaret edemiyordu. Ama Bonnie bundan böyle Elena Gilbert'ın tam destek gücünü alacaktı.

Kendine verdiği söz ve bunun yaydığı sıcaklık Elena'nın zihninde bir mum gibi yandı. Bu mumu Stefan'ın tuttuğunu hayal etti. Işığının yeşil gözlerinde ve yüzünün düzgün hatlarında oynaştığını. Bunlar yolculuğun geri kalanında akıl sağlığını korumasına yardımcı oldu.

Kayık bir rıhtıma yanaştığında -burası biraz daha işlekti- kızlar bitip tükenmek bilmeyen dehşetin ve ezici bir gerginliğin pençesindeydi.

Karanlık Boyut'un üzerinde yeterince düşünmeye zaman bulamamışlar, onları ne gibi bir karanlığın beklediğini hayal edememişlerdi.

"Yeni evimiz," dedi Damon zalim bir sesle. Elena etrafı seyretmektense onu süzüyordu. Damon'ın boynu ve omuzlarındaki gerginliğe bakılırsa kesinlikle eğlenmiyordu. Oysa şimdiye dek gittikleri yerin Damon için bir çeşit cennet olduğunu düşünmüştü. İnsan köleler ve zevk için düzenlenen işkence seansları... Bunlar onun kişisel egosunu tatmin edecekti. Üstelik Damon sadece ve sadece kendini düşünürdü. Ama şimdi yanıldığını anlıyordu. Burası Damon için kendinden daha güçlülerin dünyasıydı. Onların arasında hep temkinli olmak zorunda kalacaktı. Tıpkı yaramazlıklarının göze batmaması için

Damon & Elena TR

parmaklarının ucuna basa basa dolaşan bir çocuk gibi. Ama tek farkla, onun hata yapmaya hakkı yoktu. Karanlık Boyut'ta sadece yaşamanın bir yolunu bulmak işleri ne yaramayacaktı. Stefan'ı kurtarmak istiyorlarsa lüks bir hayat kurmalı ve yüksek sosyeteye karışmalıydılar.

Stefan... Hayır, şu anda onu düşünme lüksüne sahip değildi. Bunu yaparsa kontrolden çıkabilir, saçma isteklerde bulunabilirdi. Mesela hapishaneye bakmaları için ısrar edebilirdi. Tıpkı büyük sınıftan bir çocuğa tutulan ve onun evini görmeyi bile heyecan verici bulan bir ortaokul kızı gibi. Sonra Stefan'ı oradan nasıl kaçırırlardı? Kendine A planını hatırlattı: Hata yapma, Elena. Daha iyi bir planı olana dek buna sadık kalacaktı.

İşte, Damon ve köleleri Şeytan Kapısı'ndan geçip Karanlık Boyut'a böyle geldi. En küçüklerinin kalkıp tekrar yürümeye başlamadan önce suratına çarpılan suyla ayıltılması gerekmişti.

Damon & Elena TR

Damon
luna
Meredith'in k
ince ayrıntısın
İki yanları
ler satış ya da
buralara getir
duyabiliyord
o seslere doğ
Ama yapa
leyim. Bu fi
landırmıştı.
malım

Damon & Elena TR

Damon'ın arkasından koşturan Elena, sağına soluna bakmamaya çalışıyordu. Çünkü Bonnie'yle Meredith'in karanlıkta doğru düzgün seçemediklerini o ince ayrıntısına kadar görebiliyordu.

İki yanlarında depolar vardı. Görünüşe bakılırsa köleler satış ya da daha başka yerlere gönderilmek için önce buralara getiriliyordu. Elena karanlıkta çocuk inliltilerini duyabiliyordu. Bu kadar korkmasa iplerinden kurtulup o seslere doğru koşabilirdi.

Ama yapamam, diye düşündü. *Çünkü ben de bir köleyim.* Bu fikrin yarattığı şok parmakuçlarını karıncalandırmıştı. *Artık gerçek bir insan değilim. Yalnızca bir malım.*

Kendini yine Damon'ın sırtına bakarken buldu. Bu hale nasıl düşmüştü? Köleliğin ne olduğunu tabii ki bi-

liyordu. Ama sanki bu kelimenin anlamını ilk kez tam manasıyla anlıyordu ve *bu hiç iyi bir şey değildi.*

Başına gelmedik kalmayabilirdi ve sorumluluğu tamamen sahibindeydi. Ve sahibi (Tanrım, bunu ona nasıl ikna etmişti?) bir başkası değil, *Damon*'dı.

Üç kızı da satıp bir saate buradan tüyebilirdi. Üstelik kazanacakları yanına kar kalırdı.

Rıhtımdan hızla çıktılar. Kızlar yere yuvarlanmamak için gözlerini adımlarına dikmek zorunda kalmıştı.

Sonra bir tepeye vardılar. Aşağıda krater biçimli bir oluşum vardı. Bir şehir.

Şehrin gecekondu mahalleleri neredeyse durdukları yere kadar uzanıyordu. Ama önlerindeki kümes teli onları yerleşim bölgesinden uzak tutuyor, onu ancak kuş bakışı görebiliyorlardı. Eğer hala içeri girdikleri mağarada olsalardı bunun akla hayale gelmeyecek kadar büyük bir yeraltı mağarası olduğunu düşünebilirlerdi. Ama artık tepelerinde kayalar yoktu.

"Kayık yolculuğu sırasında oldu. Bir başka boyuta geçtik." Damon açıklamayı deniyordu. Elena da anlamayı. "Şeytan Kapısı'ndan girdik ve dışarı çıktığımızda artık dünyanın boyutunda değildik." Elena'nın ona inanması için kafasını kaldırması yeterli oldu. Takımyıldızları farklıydı. Ne Kutup yıldızı vardı, ne Büyükayı'yla Küçükayı.

Damon & Elena TR

Güneş daha büyük ama dünyanınkinden solgundu ve ufku asla terketmediği için sadece yarısı görünüyordu.

Damon & Elena TR

Meredith'in dediği gibi, burada gece ve gündüz kelimelerinin bir anlamı yoktu.

Onları kölelerin tutulduğu bölümden ayıracak kümes teli kapıya yaklaştıklarında Elena'nın daha sonra Bekçi olduğunu öğrendiği kişi tarafından durduruldular.

Bekçiler Karanlık Boyut'un hükümdarlarıydı. Uzaklardan gelmelerine rağmen sanki bu küçük cehennem diliminin daimi olarak işgal etmişlerdi. Şehri kendi aralarında ikiye bölen yoksul halkın kralıyla asilzadelere kendi hükümdarlıklarını dayatmaya çalışıyorlardı.

Bu Bekçi uzun boylu bir kadındı. Saçları Elena'nınkiler gibi altın sarısıydı. Omuz hizasında küt kesilmişlerdi. Damon'ı görmezden gelip köle kafilesinin en başındaki Elena'ya sordu. "Neden buradasın?"

Elena, Damon ona aurasını kontrol etmeyi öğrettiği için çok ama çok mutluydu. Beyni süpersonik bir hızla uğuldarken buna konsantre oldu ve kadının sorduğu sorunun doğru cevabını aradı. Onları özgür bırakacak ve eve göndermeyecek cevabı.

İlk düşüncesi şuydu: *Damon bizi bunun için eğitmedi.* İkincisiyse: *Hayır, çünkü o da buraya ilk kez geliyor. Karanlık Boyut'un düzeni hakkında pek az şey biliyor.*

Sonra içinden gelen minik sese kulak verdi: *Bu kadın Damon'a bulaşmaya kalkışırsa bizimki çıldırıp ona saldırabilir.* Elena zihnini çalıştırıp plan kurma hızını ikiye çıkardı. Bir zamanlar yaratıcı yalanlar atma konusunda uzmandı ve şimdi ağzından ilk fırlayan cüm-

le cidden takdire şayandı. "Onunla kumar oynadım ve kaybettim."

Harika. İnsanlar kumarda bir sürü şey kaybederdi. Arazilerini, uğurlarını, arılarını, şatolarını, cinli lambalarını. Kadın buna inanmazsa üzücü hikayesinin böyle başladığını söyleyebilirdi. İşin en iyi tarafı da bir bakıma doğru olmasıydı. Uzun zaman önce Damon ve Stefan için canını vermişti. Ama Damon onun istediği gibi yeni bir sayfa açmamıştı. *Belki ancak yarım bir sayfa. Ya da bir not kağıdı*, diye düşündü.

Bekçi mavi gözlerinde kuşkucu bir ifadeyle ona bakıyordu. İnsanlar hayatı boyunca Elena'ya bakmıştı. Çünkü genç ve güzeldi. Hatta bakmadıkları zaman endişelenirdi. Ama bu kuşkucu ifade iyiye işaret olmayabilirdi. Yoksa bu uzun boylu kadın zihnini mi okuyordu? Elena düşüncelerinin üstüne bir kat daha gürültü ekledi. Aklına ilk gelen bir Britney Spears parçasının sözleriydi. Sonra bu psişik sesi iyice açtı.

Damon & Elena TR

Uzun boylu kadın aniden baş ağrısı girmişçesine elini kafasına koydu. Sonra Meredith'e baktı.

"Sen neden buradasın?"

Meredith genelde yalan söylemezdi ama söylediği zaman bunu zekasını kanıtlayabileceği bir fırsat olarak görürdü ve neyse ki zaten kırılmış bir şeyi tamire kalkışmazdı. "Benim için de aynısı geçerli," dedi somurtarak.

"Ya sen?" Kadın bayılacakmış gibi görünen Bonnie'ye bakıyordu.

Meredith, Bonnie'yi hafifçe dürtükleyip arkadaşına sert bir bakış fırlattı. Bonnie'nin tek yapması gereken aynasını mırıldanmaktı ve Bonnie, Meredith'in ardından *yok ben de* demeyi iyi bilirdi.

Ama Bonnie ya transtaydı ya da her an transa girmek üzereydi.

"Gölge Ruhlar," dedi.

Kadın gözlerini kırpıştırdı. Ama bunu Bonnie'nin ne söylediğini anlamadığı için değil, şaşkınlıktan yapmış gibi görünüyordu.

Aman Tanrım, diye düşündü Elena. Bonnie parolalarını keşfetmişti. Bir tahminde ya da kehanette bulunuyordu. Artık her neyse işte.

"Gölge ruhlar mı?" dedi Bekçi, Bonnie'yi dikkatle süzerek.

"Şehir onlarla dolu," diye mırıldandı Bonnie. Sesi insanın canını sıkacak kadar acınasıydı.

Bekçi'nin parmakları avuçiçi kadar bir bilgisayarın tuşlarında dans etti. "Biliyoruz. Burası onların geldikleri yer."

Damon & Elena TR

"O halde bunu durdurmalısınız."

"Yargı yetkimiz sınırlı. Karanlık Boyut bir düzine kadar derebeyi tarafından yönetiliyor. Bir de emirlerinin uygulanmasını sağlayan mal sahipleri var."

Bonnie, diye düşündü Elena. Bekçi'nin onu duyma ihtimaline aldırmadan arkadaşının zihinsel bulanıklığına son vermeye çalıştı. *Bunlar polis.*

Aynı anda Damon işi ele aldı. "Onun diğerlerinden tek farkı psişik olması," dedi.

"Senden açıklama isteyen olmadı," diye yapıştırdı Bekçi. Damon'ın durduğu yöne bakmaya bile tenezzül etmemişti. "Bu tarafta önemli biri olabilirsin," kadın başıyla şehrin ışıklarını işaret etti, "ama çitin arkası benim bölgem ve kızıl saçlı küçük kıza bir sorum var. Söylediğin doğru mu?" Damon'ı gösterdi.

Elena birden panikledi. Bunca zahmetten sonra Bonnie'nin bir lafıyla her şey mahvolabilirdi.

Bonnie gözlerini kırpıştırdı. Evet, Elena ve Meredith'le aynıydı. Ve evet, bir psişikti. Bonnie bir şeyi fazla düşündüğünde berbat bir yalancı olup çıkardı. Ama buna durmaksamadan cevap verebilirdi.

"Evet, doğru."

Bekçi, Damon'a baktı.

Damon da aynı şekilde karşılık verdi. Rahatlığına bakan bunu bütün gece yapabileceğini sanırdı. Damon gözlerini birine dikti mi o kişi er geç bakışlarını kaçırırdı.

Sonra Bekçi onlara eliyle geçebilirsiniz türünden bir işaret yaptı.

Damon & Elena TR

"Psişikler bile böyle şanssızlıklar yaşayabilir," dedi ve Damon'a bakarak ekledi. "Onlara dikkat et. Tüm psişiklerin ruhsatı olması gerektiğini biliyordun, değil mi?"

Damon abartılı bir nezaketle, "Madam," dedi, "bunlar profesyonel medyum değiller. Sadece benim özel asistanlığımı yapıyorlar."

"Ve ben de madam değil, Sayın Kanun Koyucu'yum. Unutma, kumar bağımlılığı burada korkunç sonuçlar doğurabilir."

Ha, ha, diye düşündü Elena. *Nasıl bir kumar oynadığımızı bileydin. Sonunda Stefan'dan beter batmak bile var.*

Damon & Elena TR

Çitten geçtiklerinde bir avluya geldiler. Burada tahtırevanlar, çekçekler ve küçük el arabaları vardı. Ama ne at arabası görebiliyorlardı, ne at. Damon iki tahtırevan tuttu. Biri Elena'yla kendisi, biri Meredith'le Bonnie için.

Bonnie hala şaşkın bir suratla güneşe bakıyordu. "Hep doğuyor, ha? Hiç tam tepede olmuyor ya da batmıyor mu?"

"Hayır," dedi Damon sabırsızca. "Ayrıca doğduğu falan yok. Sürekli batıyor. Karanlıklar Şehri'nin daimi alacakaranlığı. Yola koyulduğumuzda daha değişik şeyler de göreceksiniz. Ona dokunma," diye ekledi, Meredith, Bonnie'nin bileklerindeki ipi çözmeye kalkışınca. "İsterseniz tahtırevana binince ipleri çıkarabilirsiniz. Ama perdeleri sıkıca kapatın ve sakın ipleri kaybetmeyin.. Unutmayın, hala kölemsiniz ve kollarınıza bunu belli edecek bir şey takmalısınız. Yoksa başım belaya girer. Ah, ayrıca şehirde dolaşırken örtünmeniz gerekecek."

"Ne?" Elena ona şaşkınlıkla baktı.

Damon yine 250 kilovatlık sırıtışlarından birini çaktı ve Elena'nın tekrar konuşmasına fırsat vermeden, çan-

Damon & Elena TR

tasından tülbent benzeri örtüler çıkardı. Neredeyse tüm vücutlarını kaplayacak kadar büyüktüler.

"Sadece kafanızı kapasanız ya da saçlarınıza bağlasanız yeter," dedi Damon umursamaz bir sesle.

"Bu kumaşın adı ne?" diye sordu Meredith. Dokusu ipek gibiydi ve o kadar inceydi ki hafif bir rüzgarda bile elinden kaçabilirdi.

"Nereden bileyim?"

"Bakın, diğer tarafı farklı renk!" diye bağırdı Bonnie. Rüzgarda dalgalanan soluk yeşil örtü pırıltılı bir gümüş rengine dönüşmüştü. Meredith koyu menekşe rengi ipeği ters çevirip yıldız ışıltılarıyla bezeli laciverdi hayranlıkla süzdü. Elena kendi eşarbının mavi olduğunu tahmin ederek Damon'a baktı. Örtüyü ona vermek yerine sıkılı yumruğunun içine saklamıştı.

"Yeterince iyi misin anlayalım," diye mırıldandı Damon. "Bil bakalım seninki ne renk?"

Başka bir kız olsa yalnızca Damon'ın kömür karası gözlerini ve muhteşem yüz hatlarını görürdü. Ya da belki burada, bir fırtınanın ortasındaki gökkuşağı misali, her zamankinden bile tatlı görünen çapkın ve çekici gülümsemesini. Ama Elena boynuyla omuzlarındaki gerginliği de görebiliyordu. Damon bunu belli etmemek için uğraşsa da, Karanlık Boyut onu fiziksel olarak ele geçiriyordu.

Kim bilir geçen her bir saniyede kaç tane Güç yarkısını engellemeye çalışıyordu? Tam Elena kendini bu

rüyler ürpertici dü
lanmaya hazırlanıy
min et," dedi. Ses
emindi.
"Altın rengi," d
mıştı. Damon'ın
uzanırken yine o
geçip doğruca kal
maklarına değmiş
lamasını duyums
Örtünün diğe
milyonlarca pırl
sahiden pırlanta
her şey beklenir.
Damon dud
dı. "Tıpkı bir d
leklerindeki ip
şın üzerinde ge
ların serinliğini
"Bunlara ih
sordu Elena. S
cak kadar laka
şey bilmiyor g
"Barlarda
giren ve bir ş
rüştüm. Ve d
mesi iyice val

Damon & Elena TR

ürpertici dünyaya açarak yardım teklifinde bulunmaya hazırlanıyordu ki, Damon birden, "Hadi, tahmin et," dedi. Ses tonuna bakılırsa bu bir öneri değil, emirdi.

"Altın rengi," dedi Elena pat diye. Kendi bile şaşırmıştı. Damon'ın elindeki altın rengi örtüyü almak için uzanırken yine o hoş elektrik akımını hissetti. Kolundan geçip doğruca kalbine saplanmıştı. Damon hafifçe parmaklarına değmişti ve Elena hala parmakuçlarının zonklamasını duyumsayabiliyordu.

Örtünün diğer tarafı parlak beyazdı. Kumaşın içinde milyonlarca pırlanta varmış gibi görünüyordu. *Belki de sahiden pırlantadırlar,* diye düşündü Elena. *Damon'dan her şey beklenir.*

Damon dudaklarını kulağına yaklaştırarak mırıldandı. "Tıpkı bir duvağa benziyor, değil mi?" Elena'nın bileklerindeki ip gevşemişti. Parmaklarını yarı şeffaf kumaşın üzerinde gezdirdiğinde pırıltıları yaratan minicik taşların serinliğini hissetti.

"Bunlara ihtiyacımız olacağını nereden bildin?" diye sordu Elena. Ses tonu neredeyse karşısındakini yaralayacak kadar lakayttı. "Burası hakkında doğru düzgün bir şey bilmiyor gibiydin."

"Barlarda ve başka yerlerde araştırma yaptım. Buraya giren ve bir şekilde tekrar çıkmayı başaran kişilerle görüştüm. Ve dışarı atılanlarla." Damon'ın vahşi gülümsemesi iyice vahşileşti. "Yani geceleri sen uyurken boş dur-

Damon & Elena TR

madım." Örtüyü işaret edip ekledi. "Bununla yüzünü kapatmana falan gerek yok. Saçına doğru tut, yeter."

Elena örtünün altın rengi tarafını dışa getirerek dediğini yaptı. Kumaş topuklarına kadar iniyordu. Bunu parmağıyla aralayarak muzipçe baktı. Ah, bir de bileklerindeki iplerden kurtulabilseydi!

Damon yine soğukkanlı efendi tavrına bürünmüştü. "Hepimizin iyiliği için çok dikkatli olmalıyız. Karanlık Boyut denen bu çöplüğü yöneten mal sahipleri ve dernebeyleri her an ihtilal çıkabileceğini biliyor. Dengeyi bozacak bir şey yaparsak, bizi günah keçisi seçerler."

"Tamam," dedi Elena. "Hadi, ipimi tut da tahtırevana bineyim."

Aynı tahtırevana oturduklarında Damon'ın ipi tutmasına gerek kalmadı. Tahtırevanı taşıyan adamlar iri yarı sayılmazlardı ama atletik yapılıydılar. Aynı boyda olmaları ve uyumlu adımları yolculuklarını kolaylaştıracak gibiydi.

Elena özgür bir vatandaş olsaydı kendini asla köle olduklarını sandığı kişilere taşıtmazdı. Hatta gerekirse ortalığı birbirine katarak itiraz ederdi. Ama rıhtımdaki düşünceleri geri dönmüştü. Damon onu almak için kimseye para ödememişti ama Elena yine de bir köleydi. Onun için, hiçbir konuda yaygara yapamazdı. Bu kırmızı ve kötü kokulu yerde ortalığı karıştırmaya kalkışırsa bundan tahtırevanı taşıyan adamlar bile zarar görebilir, sahipleri tarafından cezalandırılabilirlerdi.

Şimdilik en iyi A planı çenesini kapalı tutmaktı.

Etrafa görecek çok şey vardı. Bir köprüden geçmişlerdi. Yıkık dökük evler ve pis avlularla dolu bir bölgede ilerliyorlardı. Tek tük dükkanlar belirmeye başlamıştı. İlk gördükleri birkaç tanesi demir parmaklıklı ve kabaydı. Ardından daha saygın binalar geldi ve bir pazarın içinden geçtiler. Ama buradakilerin yüzlerinde bile yoksulluğun getirdiği bezginlik vardı. Oysa Elena sokaklarında ateş gözlü iblislerle, hissiz vampirlerin dolaştığı soğuk, karanlık ve antiseptik bir şehir görmeyi bekliyordu. Fakat pazardaki herkes fazlasıyla insan görünüşlüydü ve ilaç, yiyecek içecek gibi vampirlerin ihtiyaç duymayacağı şeyler satıyorlardı.

Belki kitsune ve iblisler için gereklidirler, diye mantık yürüttü Elena ve bir iblisin neler yiyebileceğini düşününce titredi. Sokak köşelerinde asık suratlı, bitkin görünüşlü kız ve erkekler vardı. Ellerindeki pankartlarda BİR YEMEĞE BİR ANI yazıyordu.

"Bu ne demek?" diye sordu Elena, Damon'a. Ama Damon hemen yanıt vermedi.

"Şehrin özgür insanları zamanlarının çoğunu böyle geçirir," dedi sonra. "Onun için savaşa girmeden önce bunu bir düşün ve..."

Damon & Elena TR

Elena onu dinlemiyordu. Gözlerini bu pankartlardan taşıyan birine dikmişti. Adam korkunç derecede cılızdı, saçı sakalı birbirine karışmıştı ve dişleri bozuktu. Ama en kötüsü bakışlarındaki umutsuzluktu. Arada bir tit-

rek elini uzattığında avcundaki minik top görünüyordu. "Gençliğimdeki bir yaz günü için. Bir yaz günü için on altın para," diye mırıldanıyordu ama onu duyacak kimse yoktu.

Elena, Stefan'ın ona verdiği lapis yüzüğü çıkardı ve adama uzattı. Tahtırevandan inip Damon'ı kızdırmak istemediği için, "Buraya gel," diye seslenmek zorunda kalmıştı.

Adam duyup yaklaşınca Elena adamın sakalında bir kupürü gördü. Galiba bir pireydi. Gözlerini yüzüğe dikerek, "Al şunu," dedi.

Adam yüzüğe inanmaz gözlerle baktı. "Karşılığında verecek bir şeyim yok," diye inledi koluyla ağzını silerek. Biraz daha ayakta durursa yere yığılacakmış gibi görünüyordu. "Param yok."

"Ben para istemiyorum," dedi Elena. Boğazında oluşan yumru yüzünden güçlükle konuşuyordu. "Al şu yüzüğü. Yoksa düşüreceğim."

Adam yüzüğü parmaklarından kaptı. "Bekçiler sizi kutsasın, hanımım," dedi. "Umarım sesimi duyarlar!"

"Keşke bunu yapmasaydın," dedi Damon, adamdan uzaklaştıklarında. "Onunla yemek alacağını mı sanıyorsun?"

Damon & Elena TR

"Ya ne yapsaydım? Zavallı açtı," dedi Elena yumuşak bir sesle. Adamın ona Stefan'ı hatırlattığını söyleyemezdi. "Hem yüzük benim yüzüğüm. Kime istesem ona veririm," diye ekledi meydan okurcasına. "Onunla ne alacakmış? Alkol ya da uyuşturucu mu?"

"Hayır ama yemek de almayacak. Bir ziyafet alacak."

"E, tamam..."

"Hayalinde, Elena. Yaşlı bir vampirin bir Roma ziyafetini yüklü tozlu küresini alacak. Ya da şehirli birinin yeni düzenlenen bir yemek davetiyle yüklü küresini. Sonra sonsuz açlıktan ölene dek tekrar tekrar hayalinde canlandıracak."

Elena dehşete düşmüştü. "Öyleyse çabuk geri dönelim. Onu bulmalıyım!"

"Korkarım bunu yapamazsın. Damon tembel bir tavırla elini gösterdi. İpini sıkıca tutmuştu. "Hem çoktan gitmiştir."

"Bunu nasıl yapabilir? Neden?"

"Bir akciğer kanseri hastası nasıl sigarayı bırakamıyorsa, öyle. O küreler son derece bağımlılık yaratıcı şeyler. Hepsi kitsune'nin hatası. Yıldız toplarını buraya getiren onlardı."

"Yıldız topları mı? Yani *hoshi no tama* mı?" Elena yutkundu.

Damon & Elena TR

Damon ona şaşkınlıkla baktı. "Onları biliyor musun?"

"Meredith biraz araştırma yapmış. Kitsune'nin ya anahtarlarla ya," kaşlarını kaldırdı, "yıldız toplarıyla beslendiğini söyledi. Efsaneye göre güçlerinin bir kısmını ya da tamamını bir topun içine koyuyorlarmış ve o topu bulduğunda kitsune'yi kontrol edebiliyormuşsun. Meredith'le Bonnie, Misao ya da Shinichi'nin yıldız toplarını bulup onları ele geçirmek istiyor."

"Ah, sakin ol atmayan kalbim," dedi Damon dramatik bir tavırla ama birden toparlandı. "Yaşlı adam ne diyordu? Bir yemeğe bir anı. İşte, *bundan* bahsediyordu." Damon, adamın tahtırevana attığı bilyeyi eline alıp Elena'nın şakağına dayadı.

Birden tüm dünya kayboldu.

Damon gitti. Pazarın görüntüleri, sesleri ve kokuları da öyle. Elena hafif bir rüzgarın dalgalandırdığı yeşil çimlerde oturuyor, bir derenin üzerine eğilen hüzünlü söğüt ağacına bakıyordu. Dere hem bakır rengiydi, hem koyu yeşil. Havada tatlı bir koku vardı. Hanımeli? Frezya? Elena'nın içini kaynatan, lezzetli bir şey olduğu kesindi. Arkasına yaslanıp bebek mavisi gökyüzünde süzülen beyaz bulutlara baktı.

İçinde bir his vardı. Nasıl tarif edeceğini bilmiyordu. Gençti. Ama zihninin bir köşesinde onu ele geçiren bu yabancı kişilikten daha genç olduğunu biliyordu. Yine de bahar onu heyecanlandırıyordu. Her bir altın pırıltılı yeşil yaprak, dallardan fışkıran her bir filiz, kuştüyü yastıkları andıran her bir bulut içini coşturuyordu.

Damon & Elena TR

Sonra birden kalbi çarpmaya başladı. Arkasında ayak sesleri duydu. Ayağa fırlayıp kalbi aşkla çarparak kollarını uzattı. Çılgıncasına bir tutku hissediyordu bu...

...bu genç kıza karşı. Bir dakika, genç kız mı? Küre kullanıcısının zihninin bir tarafı şaşkınlıkla geri çekildi. Ama çoğu, dalgalanan çimlerde yürüyen kızın kusursuz-

lığını sindirmeye çalışıy
len koyu renk bukleleri,
lak yeşil gözleri, aşığına g
süz yanaklarını ve ondar
ği muzip kahkahaları...
Kaçan ve kovalayan,
şak halıya düştü... ve sc
di ki Elena bunu durdu
u. Ne zaman eliyle şa
onu öpücüklere boğuy
Ve Allegra kesinlikle ç
gözlerinden. Teni kre
Sonra Elena şok i
den belirmişti. Yine
eden Elena'ydı. Etra
ğişik kokuyla sarmal
hala John'un -adam
kın heyecanı içinde
"Hala anlamıyo
Damon gülümsü
yüklükte bir yıldız
ğin anı düşünüyo
Elena'nın araya g
eğildi. Siyah gözl
nin de özellikle s
bir öneri sunarca
çekebilirsin."

...ğunu sindirmeye çalışıyordu. Boynundan aşağı döküldü koyu renk bukleleri, kavisli kaşların altındaki parlak yeşil gözleri, aşığına gülümserken pembeleşen pürüzsüz yanaklarını ve ondan kaçıyormuş gibi yaparken attığı muzip kahkahaları...

Kaçan ve kovalayan, birlikte çimlerden oluşan yumuşak halıya düştü... ve sonra işler öyle tutkulu bir hale geldi ki Elena bunu durdurmanın bir yolunu bulmaya çalışır. Ne zaman eliyle şakağını yoklamaya kalkışsa Allegra onu öpücüklere boğuyordu. Allegra... kızın adı buydu. Ve Allegra kesinlikle çok güzeldi. Özellikle de bu kişinin gözlerinden. Teni krema gibi yumuşak ve...

Sonra Elena şok içinde etrafına bakındı. Pazar yeniden belirmişti. Yine Damon'la bir tahtırevanda seyahat eden Elena'ydı. Etrafı uyumsuz seslerle ve binlerce değişik kokuyla sarmalanmıştı. Nefes nefeseydi ve bir yanı hala John'un -adamın adı buydu- Allegra'ya duyduğu aşkın heyecanı içindeydi.

"Hala anlamıyorum," dedi.

Damon gülümsedi. "Çok basit. Şakağına istediğin büyüklükte bir yıldız topu dayıyorsun ve kaydetmek istediğin anı düşünüyorsun. Gerisini yıldız topu hallediyor." Elena'nın araya girme girişimini engelleyip ona doğru eğildi. Siyah gözlerinde haylaz bir ifade vardı. "Belki senin de özellikle sıcak bir yaz günün vardır, hım?" dedi bir öneri sunarcasına. "İstersen tahtırevanın perdelerini çekebilirsin."

Damon & Elena TR

"Saçmalama, Damon," diye tersledi Elena onu. Ama John'un tutkusu Elena'nın hislerini harekete geçirmişti. *Hayır, Damon'ı öpmek istemiyorsun*, diye uyardı kendini sertçe. Onun öpmek istediği, Stefan'dı. Ama bir dakika önce Allegra'yla öpüştüğü düşünülürse bu konuda o kadar kararlı olmadığı kesindi.

Damon ona iyice yaklaştığında nefes nefese itiraz etti. "Bence bu iyi bir fikir değil."

Ama Damon, Elena'ya aldırmayıp yumuşacık bir hareketle iplerini çözüverdi. Bunu tam bileklerinden çıkaracakken Elena başını çevirerek oturduğu yere tutundu. Desteğe ihtiyacı vardı.

Herhalde bu şartlar altında, Damon'ın yaptığından daha anlamlı ya da heyecan verici bir şey olamazdı.

Perdeleri çekmemişti. Ama Bonnie'yle Meredith arkalarında olduğu için onları göremezdi. Elena vücuduna dolanan kolları hissettiğinde içgüdüsel olarak gevşedi. Birden Damon'a karşı saf bir sevgi ve takdir duydu. Bunu bir efendi köle ilişkisi içinde yapamayacaklarını anladığı ve iplerini çözdüğü için.

Birden kafasının içinde bir ses yankılandı. *Şimdi ikimizin de bir efendisi yok.* Psişik aktivitelerinin çoğunu yatıştırırken aralarındaki bağı koparmayı unutmuştu. İşte, şimdi tekrar bu yolla iletişim kurabiliyorlardı.

Ama ikimiz de taparcasına sevmekten hoşlanıyoruz, diye yanıt verdi telepatik olarak ve Damon'ın onaylayıcı gülüşünü dudaklarında hissetti. Bugünlerde Elena'nın

Damon & Elena TR

hayatında Damon'ın öpücüklerinden daha tatlı bir şey yoktu. Sonsuza dek böyle kalıp dış dünyayı unutabilirdi ve bu harikaydı, çünkü dış dünya hüzün ve ıstırapla doluydu. Ama istediği an Damon'ın yarattığı tatlı heyecana geri dönebilirdi...

Elena hızla geri çekilince tahtırevanın ağırlığı değişti ve onu taşıyan adamlar güçlükle dengeyi sağladı.

"Seni piç," diye fısıldadı kin dolu bir sesle. Hala psişik olarak birbirlerine bağlıydılar ve kendini Damon'ın gözlerinden görebildiği için memnundu. İntikam hırsıyla yanıp tutuşan bir tanrıçaya benziyordu. Sırtına dökülen altın saçları fırtınada savrulurcasına salınıyor, mavi gözleri menekşe rengi kıvılcımlar saçıyordu.

Sonra tanrıça, yüzünü başka tarafa çevirdi. "Bir gün!" dedi. "Sözünü bir gün bile tutmayı başaramıyorsun, değil mi?"

"Hayır! Seni etkilemedim, Elena!"

"Bana Elena deme. Artık profesyonel bir ilişkimiz var. Ben sana Sahip diyeceğim. Sen de Köle, Köpek ya da ne istersen."

"Madem sahip-köle ilişkimiz var, o zaman sana emredebilirim," dedi Damon. Gözlerinde tehlikeli bir bakış belirmişti.

Elena'nın dudakları hınçla gerildi. "Denesene! Hadi emret ve neler olacağını gör."

Damon & Elena TR

Damon belli ki pes etmişti. Hemen o yürek parçalayıcı tavırlarından birini takındı. "Seni etkilemedim," diye tekrarladı ve telaşla ekledi. "Belki bir süreliğine konuyu değiştirmeliyiz. En iyisi sana şu yıldız toplarından sözedeyim."

"Bak, bu iyi bir fikir," dedi Elena buz gibi bir sesle. "Toplar sinir hücrelerinle bağlantı kurup doğrudan kayıt yapıyor. Beynindeki sinir hücreleriyle. Şimdiye dek yaşadığın her şey zihninde kalıyor ve top bunları çekip alıyor."

"Böylece onu hiç unutmuyorsun ve bir film gibi defalarca seyredebiliyorsun, öyle mi?" Elena, Damon'ın bakışlarından kaçmak için örtüsünü yüzüne doğru çekmişti. Belki Alaric'le Meredith'e düğünlerinden önce bir yıldız topu hediye etmeliydi.

"Hayır," dedi Damon. "Öyle değil. Bir kere, anın senden alınıyor. Unutma, sözünü ettiklerimiz kitsune oyuncakları. Yıldız topu hatıranı sinir hücrelerinden aldığında o olayla ilgili hiçbir şey hatırlamıyorsun. İkincisi, yıldız topundaki kayıt, kademeli olarak silikleşiyor. Bu fazla kullanmaya, zamana ve kimsenin anlayamadığı başka sebeplere bağlı. Top bulutlanıyor, hisler zayıflıyor ve sonunda boş bir kristal küreye dönüşüyor."

"O zavallı adam hayatının bir gününü satıyordu. Hatırka bir gününü! Halbuki onu saklamayı isterdi."

"Halini gördün."

"Evet." Elena sefil durumdaki gri yüzlü, yaşlı adamı gözlerinin önünde canlandırdı. Onun bir zamanlar kahkahalar atan ve sevdiği kızla flört eden genç John olduğunu düşünmek içini ürpertiyordu. "Ne acı," diye mırıldandı.

Damon & Elena TR

Damon ilk kez düşüncelerini takip edememişti. "Evet," dedi. "Burası yaşlı ve fakir insanlarla dolu. Kölelikten kurtulmak için uğraşıp kendilerini bu halde buluyorlar. Ya da bazı durumlarda zengin sahipleri ölüyor ve sokağa düşüyorlar."

"Yıldız topları yalnızca fakirler için mi yapılmış? Zenginler dünyayı gezip istedikleri anıları kendileri biriktirebilirler, öyle değil mi?"

Damon'ın yüzünde acı bir gülümseme belirdi. "Ah, hayır, bunu yapamazlar. Çünkü çoğu buraya *bağlı*."

Damon & Elena TR

Bağlı kelimesini tuhaf bir sesle söylemişti. Elena üzerinde. "Nasıl yani? Tatile gidemeyecek kadar meşguller mi?"

"Evet, dünyayı onlardan koruyan kalkanlardan geçemeyecek kadar meşgul ve güçlüler. Ve gittiklerinde düşmanlarının ne işler karıştıracağından fazlasıyla endişeliler. Fazlasıyla kötü, fiziksel olarak fazlasıyla bezgin ve fazlasıyla ölüler."

"Ölü mü?" Elena birden ceset kokulu bir sisin onu sarmalamaya hazır beklediğini hissetti.

Damon'ın yüzünde şeytani gülümsemelerinden biri belirdi. "Hayrola, erkek arkadaşının *de mortius* olduğunu unuttun galiba? Ya da pek sevgili sahibinin? Çoğu insan öldüklerinde farklı bir boyuta gider. Bundan daha düşük ya da yüksek bir seviyeye. Burası kötüler için üst seviyedir. Daha aşağısıysa… İnan bana, oraya kimse gitmek istemez."

"Cehennem gibi mi?" Elena nefes nefeseydi. "Şu anda cehennemde miyiz?"

"Daha çok Araf gibi. Zaten sonrası, Diğer Taraf." Ufukta alçalan güneşi işaret etti. "Sen öbür dünyaya gittiğinde o şehri ziyaret etmiş olmalısın. Burada ona Diğer Taraf diyorlar. Dur, sana muhbirlerimin fısıldadığı iki söylentiden bahsedeyim. Orada ona İlahi Saray diyorlarmış. Gökyüzü kristal mavisiymiş ve güneş hep doğuyormuş."

"İlahi Saray…" Elena yüksek sesle konuştuğunun farkında değildi. Aklına krallar, kraliçeler ve büyücüler gel-

di. Herhalde Camelot gibiydi. Bu kelimeyi söylemek bile nostaljik ve acı verici bir hissi beraberinde getirmişti. Anılara dalmakla alakası yoktu. Daha çok... hani kendinizi bir kapının eşiğinde hissederseniz ya, işte öyleydi. Ama o kapı kapalıydı ve Elena anahtar deliğinden baktığında onları sorgulayan Bekçi'yi andıran bir sürü kadın gördü. Hepsi uzun boylu, altın saçlı ve mavi gözlüydü. İçlerinden biri -onca yetişkinin arasında bir tek o bir çocuğun boyutlarındaydı- kafasını kaldırdı ve gözleri Elena'nınkilerle buluştu.

Tahtırevan, pazarın içinde ilerlemeye devam ediyordu. Elena örtüsünün altında gizlenerek iki yanına kaçamak bakışlar atıyordu. İnsanlar dünyadaki dilencileri andırıyordu. Ya da teneke mahallelerindeki tipleri. Güneşin, saçlarının rengini kızıla boyadığı çocuklar tahtırevanın yanında koşuyor, ellerini uzatarak dileniyorlardı.

Damon & Elena TR

Elena onlara verecek değerli bir şeyi olmadığı için üzgündü. Burada evler kurmak, bu çocukları beslemek ve iyi bir eğitime kavuşturmak istiyordu. Onlar için bir gelecek yaratmak. Ama bunu nasıl yapacağını bilmediği için yanında getirdiği tüm hazinelerinden vazgeçmişti. Meyveli sakızı, tarağı, minik saç fırçası, dudak parlatıcısı, su şişesi ve hatta küpelerinden.

Damon onaylamaz bir tavırla kafasını sallamasına rağmen Elena, Stefan'ın verdiği lapis ve elmas kolyeyi çıkarmaya kalkışana dek onu durdurmadı. Tam ağlayarak

arkasını açmaya çalışıyordu ki Damon bileğinde kalan son ip parçasını sertçe çekti.

"Yeter! Hiçbir şey anlamıyorsun. Neden büyük ihtimalle ölecek piçler yerine mimariyle ilgilenmiyorsun?"

"Ne zalimsin!" dedi Elena ama Damon'ın bunu anlamayacağını biliyordu ve kendisi de anlatmayı deneyemeyecek kadar öfkeliydi.

Yine de kolyenin zincirini bırakıp Damon'ın önerdiği gibi gecekondu mahallerinin ötesindeki şehre baktı. Binaların ufukta çizdiği siluet nefes kesiciydi. Taş yapılar sanki sonsuza ayakta kalacakmış gibi görünüyordu. Herhalde Mısır Piramitleri ya da Maya Zigguratları da ilk inşa edildiklerinde böyle görünüyordu. Ama kırmızı bulut kümelerinin arasından parlayan güneş her şeyi kızıl ve siyaha boyuyordu. O dev gibi, kırmızı güneş farklı ruh halleri için farklı görüntüler yaratıyordu. Bazen neredeyse romantikti. Elena'yla Damon'ın üzerinden geçtikleri nehirdeki binlerce minik dalgayı yakalayıp pırıltılar yaratıyordu. Bazen tuhaf ve uğursuzdu. Ufuk canavar gibi görünüyor, binalar tüm gösterişlerine rağmen kandan yapılmış gibi bir izlenim bırakıyordu. Tahtırevan şehre doğru ilerlerken yapıların uzun ve tehditkar gölgeleri üzerlerine düştü.

Damon & Elena TR

"Eee, ne düşünüyorsun?" Damon'ın onu yatıştırmak istermiş gibi bir hali vardı.

"Cehenneme benziyor," dedi Elena yavaşça. "Burada yaşamaktan nefret edeceğim."

"İyi ama kim bura
ki, ha benim Karanlık
nin kadife siyahına ve
yine kayuşacaksın." D
omzuna doğru kaydır
Örtüyü Damon'da
kumaş fazlasıyla şeff
lümseyerek baktığın
ki minik pırlantaları
ciydi.
"Burada ay var
uzaklaştırmak için
den...
"Ah, evet. Galil
ve güneş asla batm
tik değil." Damon
virdi.
Birden karşısın
Yanından geçtikl
bir el arabası varc
saçılmıştı. Aç gö
arabasına yapışm
bir adam tepesi
nın savunmasız
Kadının Ele
çarpılmıştı. Ke
urarak top gib

"İyi ama kim burada yaşamamız gerektiğini söyledi ki, ha benim Karanlıklar Prensesim? Merak etme, gecenin kadife siyahına ve her şeyi gümüşe boyayan ayışığına yine kayuşacaksın." Damon parmağını yavaşça elinden omzuna doğru kaydırınca Elena ürperdi.

Örtüyü Damon'dan gizlenmek için kullanıyordu ama kumaş fazlasıyla şeffaftı. Dolayısıyla Damon'ın ona gülümseyerek baktığını görebiliyordu. Üstelik örtüsündeki minik pırlantaların pırıltıları arasında daha bile çekiciydi.

"Burada ay var mı?" diye sordu aklını Damon'dan uzaklaştırmak için. Korkuyordu. Ondan... kendinden...

"Ah, evet. Galiba üç ya da dört tane. Ama küçükler ve güneş asla batmadığı için görünmüyorlar. Hiç romantik değil." Damon yavaşça gülümseyince Elena başını çevirdi.

Damon & Elena TR

Birden karşısında beliren bir şey dikkatini çekmişti. Yanından geçtikleri dar sokaklardan birinde ters dönmüş bir el arabası vardı. Kocaman kürk ve deri ruloları yerlere saçılmıştı. Aç görünüşlü, cılız bir kadın bir hayvan gibi el arabasına yapışmış, yerde yatıyordu. Uzun boylu, öfkeli bir adam tepesinde dikilmişti ve elindeki kamçıyı kadının savunmasız vücuduna indiriyordu.

Kadının Elena'ya dönük yüzü korkunç bir ıstırapla çarpılmıştı. Kendini korumak için ellerini karnına bastırarak top gibi büzülmüştü. Belinden yukarısı çıplaktı

ama kamçı teninde şakladıkça, boynundan beline kadar kanla kaplı vücudunda yeni yaralar açılıyordu.

Elena, Kanat Güçleri'yle dolup taştığını hissetti ama hiçbiri gelmiyordu. Tüm yaşam gücünü toplayarak omuzlarından bir şey çıkarmaya çalıştı. Fakat işe yaramadı. Sonra yaptığıysa belki hala köle iplerini bileğinde taşıdığı içindi. Ya da yanında oturan Damon'ın bu işe karışmaması konusundaki uyarıları yüzünden.

Damon'ın sözleri kulaklarında yankılanan kalp atışlarını hızlandırıyordu. İpin ucunu hızla çekip tahterevandan indi ve altı, yedi adımda kamçılı adamın yanına vardı.

Adam bir vampirdi. Karşısındaki kanlı manzara dişlerinin uzamasına sebep olmuştu. Elena'nın gelişi onu zerre kadar etkilemedi ve kadını çılgınca kamçılamaya devam etti.

Adam onun için fazlasıyla güçlü olmasına rağmen Elena tek hamlede kadının üzerine kapandı ve kollarıyla onu korumaya çalıştı. Bir bileğinden ipi sarkıyordu.

Fakat köle sahibi istifini bozmadı. Bir sonraki kamçı darbesi Elena'nın yanağını yaladı ve ince, yazlık bluzuyla sutyenini yırttı. Açılan yerden teni görünüyordu. Elena'nın çığlık atmasına fırsat kalmadan, kamçının ucu bu kez kotunu yağ gibi kesti.

Damon & Elena TR

Elena gözlerinden istemsizce akan yaşlara aldırmamaya çalıştı. Kamçı ilk üzerine geldiğinde inlemesi dışında başka hiç ses çıkarmamıştı. Kıpırdamadan duruyor-

du. Rüzgarın yırtılan bluzundan içeri dolduğunu, örtüsünün devrilen arabanın arkasına sığınan zavallı köleyi korumak istercesine dalgalandığını hissediyordu.

Hala umutsuzca kanatlarını çağırıyordu. Gerçek silahlarla savaşmak istiyordu ve bunlara sahipti ama ne kendini ne zavallı köle kadını koruyabiliyordu. Fakat Elena'nın emin olduğu bir şey vardı. Bu pislik bir daha o kadına dokunamayacaktı. Önce Elena'yı paramparça etmesi gerekti.

Biri onları izlemek için durdu. Bir başkası bir dükkandan koşarak geldi. Tahtırevanın peşinden koşan çocuklar da etraflarını sarınca hatırı sayılır bir izleyici kitlesine sahip oldular.

Damon & Elena TR

Görünüşe bakılırsa bir tüccarın perişan haldeki kölesini dövmesi olağan bir durumdu. Ama altı rengi örtüsünün altında gizlenen bir kızın bu köleyi kurtarmaya kalkışması kesinlikle alışılmadıktı. Hele de bu kız çok güzelse ve gözlerinin mavisi bazılarına hayal meyal hatırladıkları gökyüzünü hatırlatıyorsa. Üstelik bu yabancı kız yeni ve henüz ehlileşmemiş bir köleydi ve iplerini koparak efendisini aşağılamıştı. Şimdi, vücudunu kaplayan kutsal örtüsüyle ayağa kalkmaya hazırlanıyordu.

Sokak tam bir sirke dönmüştü.

İşin kötüsü, kölenin sahibi kolunu havaya kaldırmıştı ve yeni darbesini indirmek üzereydi. Kalabalıktan birkaç kişi inledi; diğerleri öfkeyle mırıldandı. Elena gelişmiş duyu organlarıyla kalabalığın fısıltılarını daha iyi algılı-

yordu. Onun gibi bir kız gecekondu mahallesine ait olamazdı. Belli ki şehir merkezine gidiyordu. Sırf aurası bile bunu açıkça belli ediyordu. Hatta altın saçları ve parlak mavi gözleriyle Diğer Taraf'tan gelen bir Bekçi bile olabilirdi.

Havalanan kırbaç inmeye fırsat bulamadı. Çünkü hedefini bulamadan siyah bir yıldırım çaktı -bu, saf Güç demekti- ve kalabalığın yarısı çil yavrusu gibi dağıldı. Yukarıdaki dünyanın kıyafetleri içindeki, genç görünümlü bir vampir, altın kızla köle sahibinin arasında duruyordu. Kalabalıkta bir hareket oldu. Bazıları kızın görüntüsünden etkilenmemişti. Ama bu yabancı vampir ilgilerini çekmişti. Belli ki kızın sahibiydi ve duruma el koymaya gelmişti.

O dakika Meredith'le Bonnie göründü. Tahtırevanın arkalığına yaslanmışlardı ve son derece dekoratif bir halleri vardı. Meredith pırıltılı lacivert, Bonnie soluk yeşil örtüsüne sarınmıştı. *Binbir Gece Masalları*'ndan kopup gelmiş gibiydiler.

Damon & Elena TR

Ama Damon'la Elena'yı gördükleri anda dekoratif hallerinden eser kalmadı ve hemen aşağı atladılar. Bu sırada kalabalık o kadar yoğunlaşmıştı ki öne doğru ilerlemek için dirsekleriyle dizlerini kullanmak zorunda kalmışlardı. Saniyeler sonra Elena'nın yanındaydılar. Kızların bileklerinden ipler sarkıyor, örtüleri rüzgarda uçuşuyordu.

Meredith ufak bir çığlık attı. Bonnie'nin gözleri kocaman açılmıştı. Elena neden böyle davrandıkları-

nı anlayabiliyordu. Elmacık
ve yırtılan bluzundan görü
bir manzara oluşturmuş o
bacaklarından biri neredey
mıştı.

Ama Elena'nın koruyu
daha acınası bir haldeydi.
dam örtüsünü çekiştirip
padığında kadın kafasını
hayvanın çaresiz gözleriyl

Arkalarından Damon
"Şimdi biraz eğlenelim,"
havaya kaldırdı. Bir kobı
nın gırtlağından korku
arttarak devam etti.

Kimse araya girmeye
yüşmesi için cesaretlen

Elena kalabalığın yi
anladı. O ve arkada
yan ehlileşmiş gaddar
Ama bu insanlar başı
ilk kez görüyordu. D
rağmen ölümcül bir
ki herkesi gölgede bı
ne girdiği tüm sahn
lık bir caddede temk
nasıl odak noktası

u mahallesine ait ola-
yordu. Sırf auası bile
ldın saçları ve parlak
n bir Bekçi bile ola-

ılamadı. Çünkü he-
çaktı -bu, saf Güç
vrusu gibi dağıldı.
ıdeki, genç görü-
binin arasında du-
Bazıları kızın gö-
abancı vampir il-
di ve duruma el

dü. Tahtırevanın
ekoratif bir hal-
nnie soluk yeşil
rı'ndan kopup

ı dekoratif hal-
lılar. Bu sırada
ğru ilerlemek
ıda kalmışlar-
. Kızların bi-
uçuşuyordu.
'nin gözleri
vrandıkları-

nı anlayabiliyordu. Elmacık kemiğinden akan kanlar ve yırtılan bluzundan görünen kanlı sutyeni korkunç bir manzara oluşturmuş olmalıydı. Üstelik kotunun bacaklarından biri neredeyse tamamen kızıla boyanmıştı.

Ama Elena'nın koruyucu gölgesine sığınan kadın daha acınası bir haldeydi. Meredith, Elena'nın yarı saydam örttüsünü çekiştirip bluzunun açılan kısmını kapadığında kadın kafasını kaldırdı ve tuzağa düşmüş bir hayvanın çaresiz gözleriyle üç kıza baktı.

Arkalarından Damon'ın yumuşak sesini duydular. "Şimdi biraz eğlenelim," dedi ve iri yarı adamı tek eliyle havaya kaldırdı. Bir kobra gibi boğazına yapışmıştı. Adamın gırtlağından korkunç bir feryat yükseldi ve giderek artarak devam etti.

Damon & Elena TR

Kimse araya girmeye çalışmadı ya da köle sahibini dövüşmesi için cesaretlendirmedi.

Elena kalabalığın yüzlerini taradığında bunun sebebini anladı. O ve arkadaşları Damon'a alışkındı. Tabii, bu yarı ehlileşmiş gaddarlığa ne kadar alışılabilirse, o kadar. Ama bu insanlar baştan aşağı siyahlar giyen genç adamı ilk kez görüyordu. Damon orta boylu ve ince olmasına rağmen ölümcül bir kıvraklığa sahipti. Onda etrafındaki herkesi gölgede bırakan bir sihir vardı. Dolayısıyla içine girdiği tüm sahnelerin odak noktası olurdu. Kalabalık bir caddede tembel adımlarla yürüyen kara bir panter nasıl odak noktası olursa, işte öyle.

Şeytanlık ve haksızlığın kol gezdiği bu karanlık yerde bile insanları kendinden uzak tutacak kadar tehlikeli gi- rünüyordu.

Bu sırada Elena, Meredith ve Bonnie etraflarına bakı- narak kamçının açtığı yaralardan akan kanı durdurabile- cek bir şeyler arıyordu. Bir dakika sonra bu şekilde sonu- ca varamayacaklarını anlayan Elena kendilerini izleyen kalabalığa seslendi.

"Aranızda doktor yok mu? Ya da eczacı?" diye bağırdı. Ama kalabalık oralı olmadı. Şu anda köle sahibinin bo- ğazını sıkmakla meşgul kara şeytanın koruyuculuğunu yaptığı kıza bulaşmak istemiyor olmalıydılar.

"İyi. Demek hepiniz bunu normal buluyorsunuz?" diye bağırdı Elena. Kontrolünü kaybettiğini hissediyor- du. Sesinde tiksinti ve öfke vardı. "Bir pisliğin açlıktan ölmek üzere, üstelik hamile bir kadını kamçılamasını doğal karşılıyorsunuz."

Kalabalıktan birkaç kişi gözlerini yere indirdi. Bazıları, "Eh, ne de olsa onun efendisi," diye mırıldandı. Sadece bir yük vagonuna sırtını yaslayan genç adam doğrulup, "Ha- mile mi?" dedi. "Hiç de hamile gibi görünmüyor."

"Ama öyle."

Damon & Elena TR

"Bu doğru bile olsa kendi malına zarar veriyor sayılır," dedi genç adam yavaşça. Sonra Damon'la köle sahibinin durduğu yere doğru tedirgin bir bakış fırlattı. Köle sahi- bi yerdeydi. Yüzü bembeyaz ve ölüydü. Damon tepesin- de dikiliyordu.

Ama Damon'ın
düzeltmiyordu. El
lamıştı. "Bize bir
cek mi?" diye sord
tılar yükseldi.
"Para teklif ed
di Meredith. Eler
dith daha hızlıyd
karıp havaya kal
ğimizi söyleyen
Kalabalık bir
kafasında tartıyo
ses duydular. "H
me yarar!"
Bir sokak ço
balığın önüne
etti. "Sokağın s
dan sadece birk
Çocuğun ü
vardı. Elena k
mıştı. Sonra
lümsemeyle b
"Ben de, E
"Çabuk,
burada olur."
Meredith'
ayağa kaldırd

Ama Damon'ın adamı altetmesi kadının durumunu düzeltmiyordu. Elena onun öleceğinden korkmaya başlamıştı. "Bize bir doktor lazım. Kimse yardım etmeyecek mi?" diye sordu umutsuzca. Kalabalıktan yine mırıltılar yükseldi.

"Para teklif edelim. Belki bir yere varırız," diye önerdi Meredith. Elena hemen cüzdanını çıkardı ama Meredith daha hızlıydı. Boynundaki ametist taşlı kolyeyi çıkarıp havaya kaldırdı. "Bize nereden doktor bulabileceğimizi söyleyen bunu alır."

Kalabalık bir anda sessizleşti. Herkes ödülü ve riski kafasında tartıyor gibiydi. Birden hırıltılı ama yüksek bir ses duydular. "Hiç yıldız topunuz yok mu? O benim işime yarar!"

Bir sokak çocuğu izleyicilerin arasından sıyrılıp kalabalığın önüne doğru geldi, Elena'nın elini tuttu ve işaret etti. "Sokağın sonunda Doktor Meggar'ın yeri var. Buradan sadece birkaç sokak uzakta. Yürüyebiliriz."

Çocuğun üzerinde eski püskü bir tunikle pantolon vardı. Elena kız mı erkek mi olduğunu bile anlayamamıştı. Sonra çocuk ona beklenmedik tatlılıkta bir gülümsemeyle bakıp fısıldadı. "Ben, Lakshmi."

"Ben de, Elena."

Damon & Elena TR

"Çabuk, Elena," dedi Lakshmi. "Bekçi'ler yakında burada olur."

Meredith'le Bonnie yarı baygın haldeki köle kadını ayağa kaldırdı. Ama kadının o kadar acısı vardı ki bu in-

sanların ona yardım mı kötülük mü etmeye çalıştığını anlamıyor gibiydi.

Elena onun kendi gölgesine sığınışını hatırladı ve elini kadının kanlı koluna koydu. "Merak etme, güvendesin. O adam... efendin öldü ve söz veriyorum, bir daha seni kimse incitemeyecek."

Kadın sanki Elena'nın söyledikleri imkansızmış gibi ona inanmaz gözlerle baktı. Sürekli olarak dövülmeden yaşadığı bir hayatı rüya gibi gördüğü belliydi. Elena kadının açtığı kesiklerden akan onca kana rağmen kadının tenindeki eski yara izlerini görmüştü. Bazıları kalın gerilimler halindeydi.

"Söz veriyorum," dedi Elena tekrar. Bu kez gülümsemiyordu. Çünkü bu yeminin hayatı boyunca alacağı bir sorumluluk anlamına geldiğini farketmişti.

Sakin ol, diye düşündü. Bir süredir düşüncelerini Damon'a gönderdiğini farketmişti. *Ne yaptığımı biliyorum. Bu sorumluluğu almaya hazırım.*

Emin misin? Damon'ın sesi Elena'nın daha önce duymadığı kadar tereddütlüydü. *Çünkü bir gün bu cadalozdan sıkılacağını biliyorum. Bir de şu kamçılı piç var tabii. Bakalım onu gebertmek başıma ne işler açacak?*

Elena ona döndü. Damon son derece ciddiydi. *Öyleyse onu neden öldürdün?* dedi meydan okurcasına.

Şaka mı yapıyorsun? Damon'ın düşünce yoğunluğu ve sertliği Elena'yı şoke etmişti. *Seni incitti. Onu daha yavaş öldürmeliydim,* diye ekledi, yanına çöküp ne yapacakları-

Damon & Elena TR

tmeye çalıştığını
ı hatırladı ve eli.
etme, güvende-
yorum, bir daha
ıkansızmış gibi
k dövülmeden
ydi. Elena kır-
ğmen kadının
arı kalın şerit-
kez gülümse-
ca alacağı bir
üşüncelerini
ğımı biliyo-
ı önce duy-
bu cadaloz-
ç var tabii.
ydi. Öyley-
a.
ınluğu ve
daha yavaş
acakları-

ını soran tahtırevan taşıyıcılarına aldırmadan. Damon'ın gözleri Elena'daydı. Hala yanağından akan kanlarda. *Il sole de cafone*, diye düşündü Damon. Sonra yerdeki cesede bakarken dudakları gerildi ve dişleri meydana çıktı. O zaman tahtırevan taşıyıcıları telaşla kaçıştı.

"Damon, gitmelerine izin verme! Onları buraya getir!" diye bağırdı Elena ama kalabalıktan şüpheci mırıltılar yükselince susup sözsüz olarak devam etti. *Tahtırevancılarının gitmesine izin verme. Bu zavallı kadını doktora taşımalıyız. Of, neden herkes bana bakıyor?*

Çünkü sen bir kölesin ve biraz önce hiçbir kölenin yapamayacağı bir şeyi yaptın. Efendine emir verdin. Damon'ın telepatik sesi soğuk ve katıydı.

Emir verdiğim yok. Zor durumdaki bir kadına her centilmen yardım eder, öyle değil mi? Burada yardıma muhtaç dört kadın var. Pardon, üç. Benim yanağımın dikilmesi gerek. Kadının hali belli. Bonnie de bayılmak üzere. Elena, Damon'ı bilhassa zayıf noktalarından vuruyor, Damon'ın bunu anlayacağını biliyordu. Damon nihayet tahtırevancıları çağırdı ve köle kadınla kızları almalarını söyledi.

Damon & Elena TR

Elena köle kadınla aynı tahtırevana biner binmez perdeleri çekti. Kan kokusu ve ağzındaki bakırımsı tat onda ağlama hissi uyandırıyordu. Köle kadının yaralarına yakından bakmak istemiyordu ama tahtırevan kan içinde kalmıştı. Elena bluzuyla sutyenini çıkarıp bir tek bluzunu giydi ve sutyeni kadının göğsündeki derin yaradan

fışkıran kanı durdurmak için kullandı. Kadın koyu renk korku dolu gözlerini ona her dikişinde cesaret verici bir tavırla gülümsemeye çalışıyordu. İletişim sadece sözler le olmazdı. Bazen bir bakış ya da dokunuş kelimelerden daha değerliydi.

Lütfen, ölme, diye düşündü Elena. *Ölme, çünkü yaşa mak için bir sebebin var. Özgürlüğün ve bebeğin için yaşa*

Köle kadın bu düşüncelerini hissetmiş olmalıydı ki tahtırevanın şiltesi üzerinde gevşeyerek Elena'nın elini tuttu.

Damon & Elena TR

"A dı, U
tığın
araladığını gördü
"Yaşlı Drohzne'y
den geçene kada
meye devam etr
dürür."

"Bu seferkini
belasını buldu."

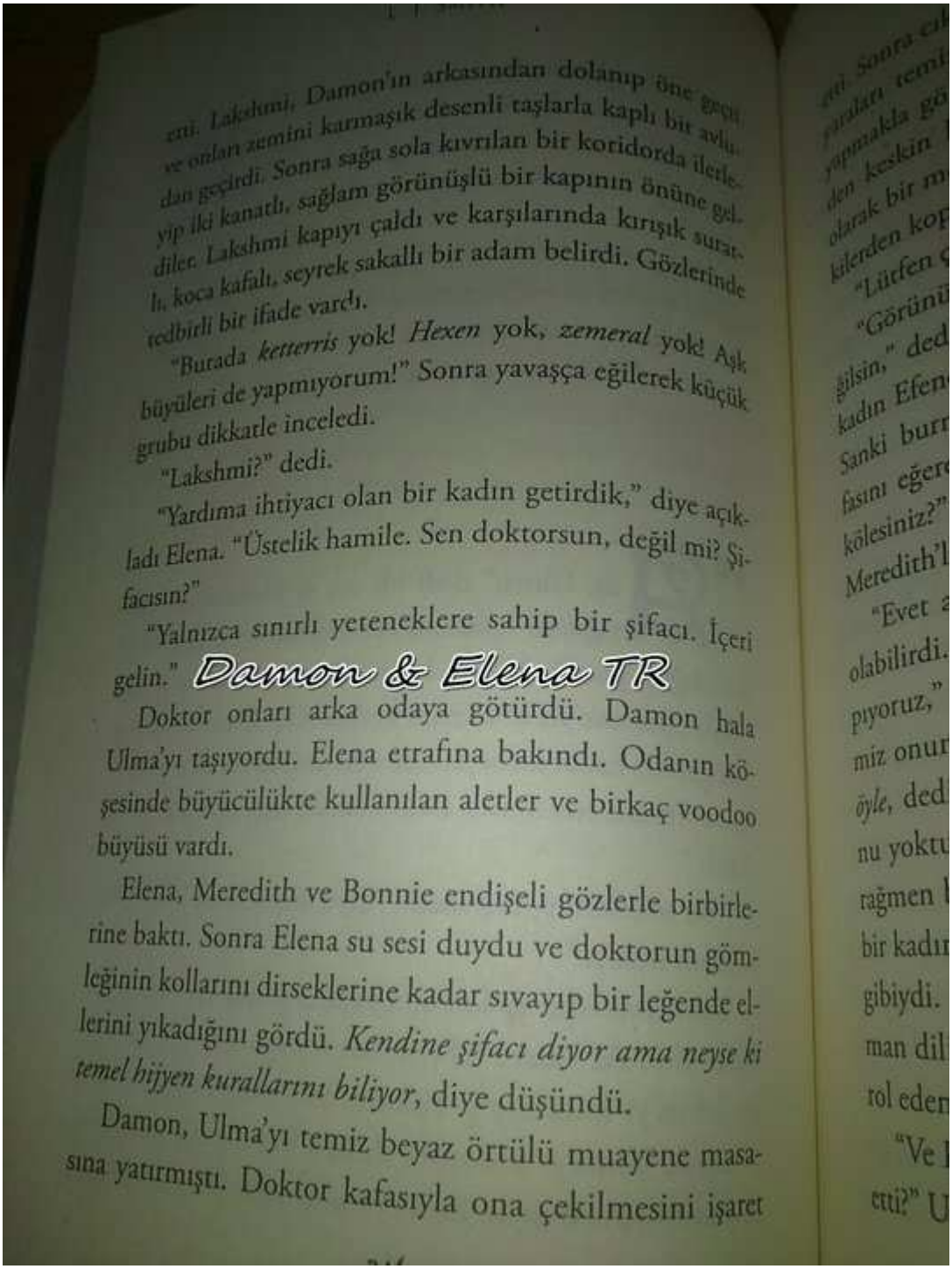
Tahtırevan d
nefes aldı. Az k
ne Ulma'yı kuc

Damon & Elena TR

"Adı, Ulma," dedi bir ses ve Elena aşağı bakıldığında Lakshmi'nin tahtırevanın perdesini araladığını gördü. Küçük kızın eli başının üzerindeydi. "Yaşlı Drohzne'yle kölelerini herkes bilir. Onları kendinden geçene kadar kırbaçlar ama iki dakika sonra yük çekmeye devam etmelerini ister. Senede beş, altı köleyi öldürür."

"Bu seferkini öldüremedi," diye mırıldandı Elena, "ve belasını buldu."

Tahtırevan durup Damon yanına geldiğinde rahat bir nefes aldı. Az kalsın tahtırevanı taşıyan adamların birine Ulma'yı kucaklayıp doktora koşmasını söyleyecekti. Damon, Ulma'yı kollarına alırken bile ilgisiz görünmeyi başarmıştı. Başıyla Elena'ya onu takip etmesini işaret

etti. Lakshmi, Damon'ın arkasından dolanıp öne geçti ve onları zemini karmaşık desenli taşlarla kaplı bir avludan geçirdi. Sonra sağa sola kıvrılan bir koridorda ilerleyip iki kanatlı, sağlam görünüşlü bir kapının önüne geldiler. Lakshmi kapıyı çaldı ve karşılarında kırışık suratlı, koca kafalı, seyrek sakallı bir adam belirdi. Gözlerinde tedbirli bir ifade vardı.

"Burada *ketterris* yok! *Hexen* yok, *zemeral* yok! Aşk büyüleri de yapmıyorum!" Sonra yavaşça eğilerek küçük grubu dikkatle inceledi.

"Lakshmi?" dedi.

"Yardıma ihtiyacı olan bir kadın getirdik," diye açıkladı Elena. "Üstelik hamile. Sen doktorsun, değil mi? Şifacısın?"

"Yalnızca sınırlı yeteneklere sahip bir şifacı. İçeri gelin."

Damon & Elena TR

Doktor onları arka odaya götürdü. Damon hala Ulma'yı taşıyordu. Elena etrafına bakındı. Odanın köşesinde büyücülükte kullanılan aletler ve birkaç voodoo büyüsü vardı.

Elena, Meredith ve Bonnie endişeli gözlerle birbirlerine baktı. Sonra Elena su sesi duydu ve doktorun gömleğinin kollarını dirseklerine kadar sıvayıp bir leğende ellerini yıkadığını gördü. *Kendine şifacı diyor ama neyse ki temel hijyen kurallarını biliyor*, diye düşündü.

Damon, Ulma'yı temiz beyaz örtülü muayene masasına yatırmıştı. Doktor kafasıyla ona çekilmesini işaret

etti. Sonra cık cıklayarak aletlerini çıkardı ve Lakshmi'yi yaraları temizleyip kanamayı durdurmak için tampon yapmakla görevlendirdi. Bu sırada kendisi çekmecelerden keskin kokulu keseler çıkarmakla meşguldü. Son olarak bir merdivene çıkıp tavanda asılı kurutulmuş bitkilerden kopardı.

"Lütfen çabuk olun," dedi Elena. "Çok kan kaybetti."

"Görünüşe bakılırsa sen de pek farklı durumda değilsin," dedi adam. "Benim adım, Kephar Meggar. Bu kadın Efendi Drohzne'nin kölelerinden biri, değil mi?" Sanki burnunun ucunda bir gözlük varmışçasına kafasını eğerek onlara dik dik baktı. "Herhalde sizler de kölesiniz?" Elena'nın bileğinden hala ip sallanıyordu. Meredith'le Bonnie'den de öyle.

"Evet ama..." Elena birden sustu. Adam bir casus olabilirdi. Neredeyse, "Yok canım, aslında numara yapıyoruz," diyecekti. Onun yerine, "Ama bizim efendimiz onunkinden farklı," diye lafı çevirdi. *Gerçekten de öyle,* dedi içinden. Bir kere, Damon'ın kırık bir boynu yoktu. İkincisi, tüm zalimliğine ve ölümcüllüğüne rağmen bir kadına asla vurmazdı. Hele de böyle zavallı bir kadına. Bu tip bir şiddete karşı içinde bir duvar var gibiydi. Tabii, Shinichi'nin etkisi altında geçirdiği zaman dilimi hariç. Damon o süre içinde kaslarını kontrol edememişti.

Damon & Elena TR

"Ve Drohzne bu kadını bir şifacıya getirmenizi kabul etti?" Ufak tefek adamın aklı karışmış gibiydi.

"Hayır, eminim bunu tercih etmezdi," diye kestirip attı Elena. "Sohbeti sonraya bırakalım. Hala kan kaybediyor. Üstelik bebek bekliyor..."

Doktor Meggar'ın kaşları aşağı yukarı hareket etti. Ama hastasını muayene ederken herkesi odadan çıkarmak yerine eski tip bir stetoskopla Ulma'nın kalbini ve ciğerlerini dinledi. Nefesini kokladı, Elena'nın sutyeni ni sardığı kanlı göğsünü yokladı. Bunların hepsini gayet profesyonel bir tavırla yapmıştı. Sonra Ulma'nın dudaklarına kahverengi bir şişe dayadı ve köle kadın birkaç yudumdan sonra gözlerini kapayarak tekrar arkasına yaslandı.

"Şimdi biraz dinlenmesi gerek," dedi doktor. "Birkaç dikiş atmak gerekecek. Aynısı senin için de geçerli. Tabii, efendin nasıl isterse." Doktor Meggar *efendi* kelimesini bariz bir hoşnutsuzlukla söylemişti. "Merak etmeyin, kadın ölmeyecek. Bebeği için şimdilik bir şey söyleyemem. Belki vücudunda kalıcı hasarlar ya da doğum lekeleriyle doğar. Ya da tamamen sağlıklı olur. Ama hasta yeterli *beslenip dinlenirse,*" doktorun kaşları yine inip kalktı, belli ki bunu Efendi Drohzne'nin yüzüne söylemeyi tercih ediyordu, "kesin iyileşir."

Damon & Elena TR

"O halde önce Elena'yla ilgilenin," dedi Damon.

"Hayır, *hayır*!" dedi Elena doktoru iterek. İyi bir adama benziyordu ama burada efendilerin borusu ötüyordu ve Damon hepsinden daha korkutucu ve hükmediciydi.

Ama Elena'ya yüz gelindi. Özellikle de şu anda. Çünkü şu anda kendini bile takacak durumda değildi. Bir sorunu ve doktorun söylediklerine bakılırsa bunu unutacaktı. Şimdi en önemli şey buydu.

Bir aşağı bir yukarı. Bir aşağı bir yukarı. Doktor Meggar'in kaşları bir lastiğin üzerindeki iki tırtıl gibiydi. Biri diğerinden biraz daha gecikmeli hareket ediyordu. Belli ki Elena'nın sergilediği tavırları tuhaf ve tehlikeli buluyordu. Ama Elena şu dakika onu ancak yüzeysel olarak algılayabiliyordu. Tıpkı Damon'ı algıladığı gibi.

"Kadına yardım edin," dedi telaşla ve doktorun kaşlarının neredeyse tavana vuruşunu izledi.

Aurasının sızmasına engel olamamıştı. Neyse ki hepsinin değil ama odayı bir anlığına aydınlatacak büyüklükte bir patlama olmuştu.

Doktor bir vampir değil, sıradan bir adam olmasına rağmen bunu farketmişti. Lakshmi de öyle. Ulma muayene masasında acıyla kıvranıyordu ama küçük kız bütün dikkatini Elena'ya yöneltmişti.

Daha dikkatli olmalıyım, diye düşündü Elena. Sonra Damon'a bir bakış fırlattı. O da patlamak üzereydi. Odada çok fazla duygu, çok fazla kan vardı ve öldürme heyecanının ürettiği adrenalin hala damarlarında dolaşıyordu.

Damon & Elena TR

Elena bunları nereden mi biliyordu?

Çünkü Damon şu anda kendine tamamen hakim değil, diye düşündü. Bazı şeyleri doğruca Damon'ın zih-

ninden sezinliyordu. En iyisi onu bir an önce buradan çıkarmaktı. "Biz dışarıda bekleyeceğiz," dedi doktora ve Damon'ın kolunu yakaladı. Doktor Meggar yine yok olmuştu.

Çünkü köleler -en güzelleri bile- böyle davranmazdı.

"Öyleyse avluya çıkın," dedi doktor. Yüz ifadesini dikkatle kontrol ediyor, konuşurken Damon'la Elena yerine boşluğa bakıyordu. "Lakshmi, onlara bandaj ver de yarasına tampon yapsınlar. Sonra buraya dönüp bana yardım et."

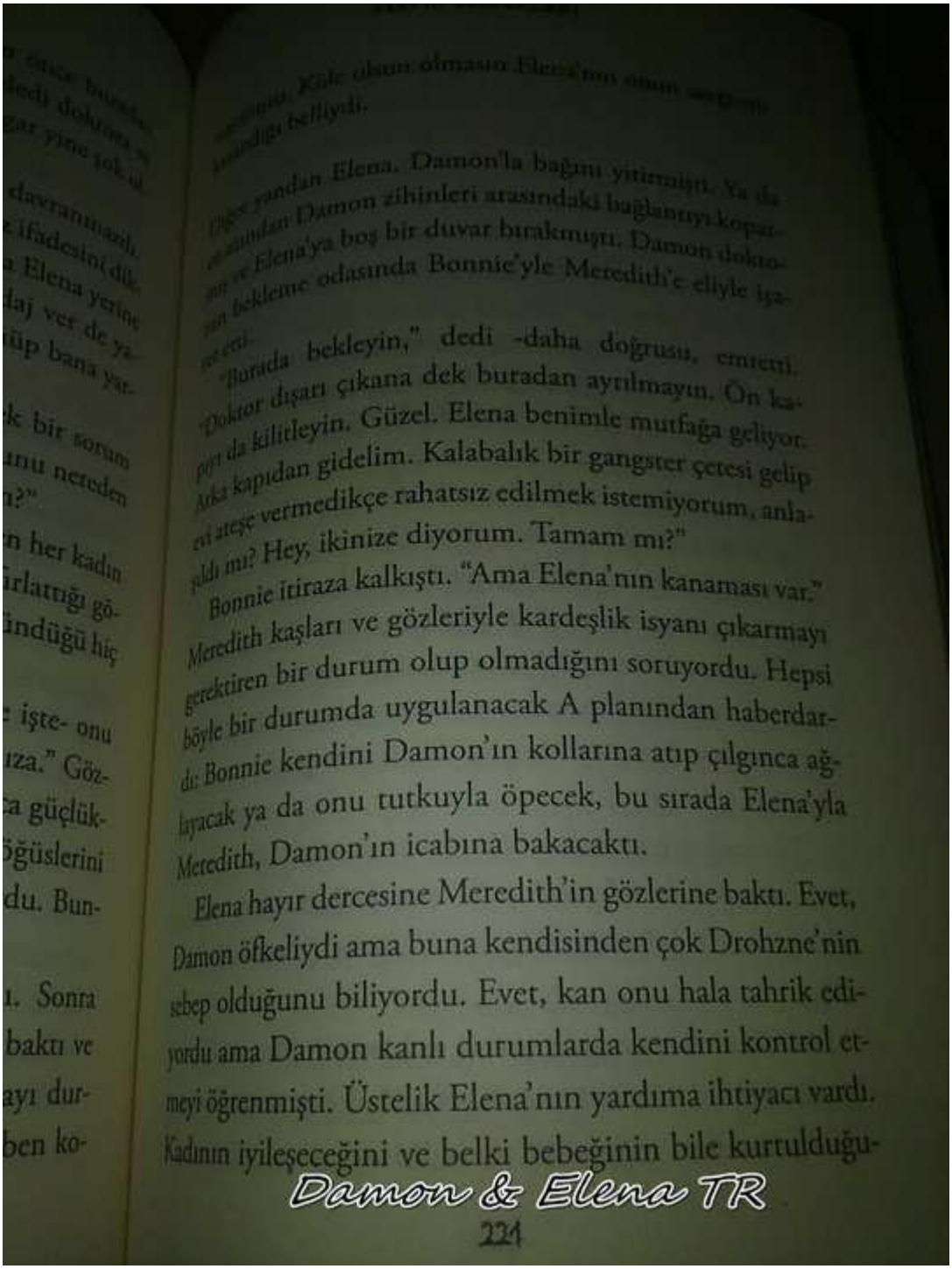
Elena'yla diğerleri odadan çıkarken, "Tek bir sorum var," diye ekledi. "Bu kadının hamile olduğunu nereden anladın? Bunun için nasıl bir büyü kullandın?"

"Büyü falan yok," dedi Elena. "Onu izleyen her kadın anlardı." Bonnie'nin ona incinmiş bir bakış fırlattığı gözünden kaçmamıştı. Ama Meredith'in ne düşündüğü hiç belli olmuyordu.

Damon & Elena TR

"O korkunç adam -Drogsi ya da her neyse işte- onu kırbaçlıyordu," dedi Elena "Şu yaralara baksanıza." Gözleri Ulma'nın göğsündeki derin yaralara kayınca güçlükle yutkundu. "Böyle bir durumda her kadın göğüslerini korumaya çalışırdı. Ama Ulma karnını tutuyordu. Bundan daha iyi bir kanıt mı olur?"

Doktor Meggar'ın kaşları aşağı inip çatıldı. Sonra Elena'ya yine burnunda bir gözlük varmış gibi baktı ve yavaşça kafasını salladı. "Bandajları alıp kanamayı durdur," dedi. Bu kez Damon'a değil, Elena'ya hitaben ko-

Bilgece yandan Elena, Damon'la bağını yitirmişti. Ya da en azından Damon zihinleri arasındaki bağlantıyı koparmıştı ve Elena'ya boş bir duvar bırakmıştı. Damon doktorun bekleme odasında Bonnie'yle Meredith'e eliyle işaret etti.

"Burada bekleyin," dedi -daha doğrusu, emretti. "Doktor dışarı çıkana dek buradan ayrılmayın. Ön kapıyı da kilitleyin. Güzel. Elena benimle mutfağa geliyor. Arka kapıdan gidelim. Kalabalık bir gangster çetesi gelip evi ateşe vermedikçe rahatsız edilmek istemiyorum, anlaşıldı mı? Hey, ikinize diyorum. Tamam mı?"

Bonnie itiraza kalkıştı. "Ama Elena'nın kanaması var." Meredith kaşları ve gözleriyle kardeşlik isyanı çıkarmayı gerektiren bir durum olup olmadığını soruyordu. Hepsi böyle bir durumda uygulanacak A planından haberdardı: Bonnie kendini Damon'ın kollarına atıp çılgınca ağlayacak ya da onu tutkuyla öpecek, bu sırada Elena'yla Meredith, Damon'ın icabına bakacaktı.

Elena hayır dercesine Meredith'in gözlerine baktı. Evet, Damon öfkeliydi ama buna kendisinden çok Drohzne'nin sebep olduğunu biliyordu. Evet, kan onu hala tahrik ediyordu ama Damon kanlı durumlarda kendini kontrol etmeyi öğrenmişti. Üstelik Elena'nın yardıma ihtiyacı vardı. Kadının iyileşeceğini ve belki bebeğinin bile kurtulduğu-

Damon & Elena TR

nu duyduktan sonra kendini dinlemeye başlamıştı ve yaraları cidden çok acıyordu. Ama Damon'ın kafasında bir şey varsa, bunu şimdi öğrenmek zorundaydı.

Bonnie'ye son kez rahatlatıcı bir bakış atan Elena, Damon'ın arkasından mutfağa girdi. Üzerinde anahtar vardı. Elena, Damon'ın ağzını açtığını görünce konuşmasına fırsat vermeden kapıyı kapayıp kilitledi. Sonra *efendisine* baktı.

Damon musluğu açmış, suratına su çarpıyordu. Islanan saçları alnına yapışmıştı. Ama buna aldırdığı yoktu.

"Damon?" dedi Elena tereddütle. "Sen... iyi misin?"

Cevap vermedi.

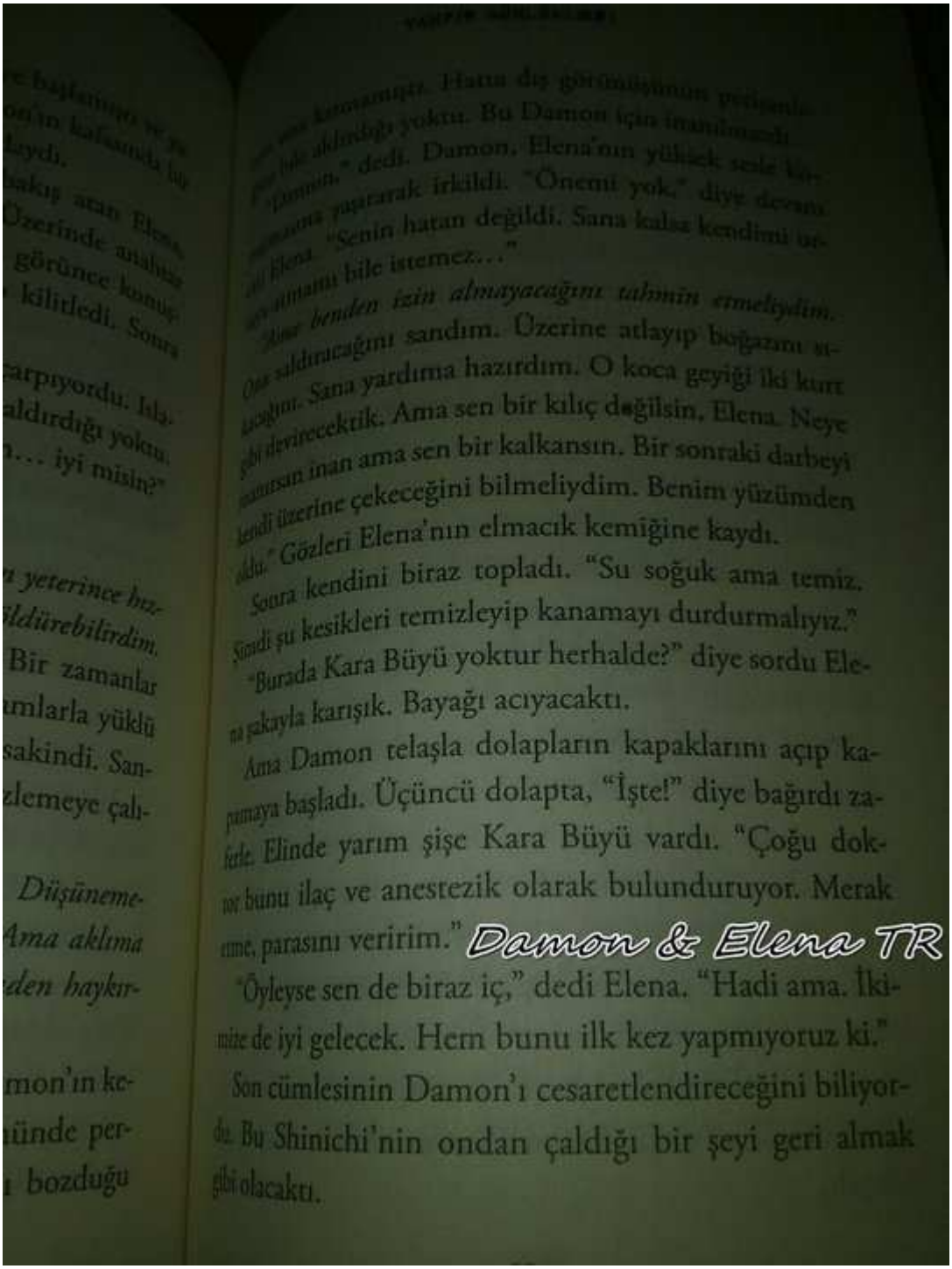
Damon? diye denedi telepatik olarak.

Canını yakmasına izin verdim. Oysa ben yeterince hızlıyım. O pisliği tek bir Güç patlamasıyla öldürebilirdim. Ama sana zarar vereceğini düşünemedim. Bir zamanlar akla hayale sığmayacak kadar karanlık anlamlarla yüklü telepatik sesi şimdi neredeyse yumuşak ve sakindi. Sanki tüm yırtıcılığını ve öfkesini Elena'dan gizlemeye çalışıyordu.

Damon & Elena TR

Zihnimden ona haber bile gönderemedim. Düşünemedim. Adam beni telepatik yolla duyabilirdi. Ama aklıma tek bir sözcük gelmedi. Tek yapabildiğim içimden haykırmaktı.

Elena baş dönmesinin arttığını hissetti. Damon'ın kederinin sebebi kendisi miydi? Kalabalığın önünde pervasızca kuralları çiğnediği ve belki oyunlarını bozduğu

Damon & Elena TR

Bir gün Shinichi'den Damon'ın bütün anılarını geri alacağım, diye söz verdi kendine. Bu sırada düşüncelerini Damon'dan gizlemek için yine zihnindeki gürültüyü arttırmıştı. *Bunu nasıl yapacağımı bilmiyorum ama yemin ederim, yapacağım.*

Damon iki kadehi yoğun ve baş döndürücü sıvıyla doldurup birini Elena'ya verdi. "Azar azar iç," dedi. Kendine hakim olamayıp yine Elena'ya ne yapması gerektiğini söylemişti. "Hımmm, bu yılın şarapları iyidir."

Elena koca bir yudum alıp yutkundu. Çok susamıştı. Clarion Loess Kara Büyü şarabında alkol yoktu ve tadı şarap gibi değildi. Daha çok sodaya benziyordu. Tazeleyici ve üzüm aromalı bir sodaya. İnsan onu içerken olgunlaşmış, kadifemsi üzümlerin lezzetini alıyordu.

Damon da azar azar içmeyi unutmuştu. Kendi kadehini tekrar doldurup şarabı ona uzattığında Elena heveste şişeyi kaptı.

Damon & Elena TR

Neyse ki aurası büyük ölçüde sakinleşti, diye düşündü. Damon ıslak bir bez alıp Elena'nın elmacık kemiğindeki derin kesiği temizlemeye başlamıştı. Elena kahvaltıdan beri hiçbir şey yememişti. Bu açlığının üzerine iki kadeh Kara Büyü'yü yuvarlayınca gevşeyerek iskemlesinin arkasına yaslandı ve gözlerini kapadı. Damon yanağını hafifçe okşarken zaman kavramını yitirmişti.

Sonra birden gözlerini açtı. Bunun sebebi görsel ya da işitsel bir dürtü değil, Damon'ın aurasındaki kararlı parıltıydı.

"Damon?"

Damon tepesinde dikiliyordu. Karanlık yüzü mor... ve iri yarı bir gölge gibi arkasında duruyordu. Bu... sessiz ama bir o kadar kokutucuydu.

"Damon," dedi Elena kararsızca.

"Bunu doğru yapmıyoruz," diye mırıldandı Damon ve Elena'nın düşünceleri hemen bir köle olarak yaptığı... hatasızlığe ve Bonnie'yle Meredith'in onu desteklemesi... ne kaydı. Fakat Damon'ın sesi kadife gibiydi. Elena'nın vücudu bu sese zihninden önce tepki vererek titremeye başlamıştı.

Damon & Elena TR

"Doğrusu nedir?" diye sordu ve bir anlığına kapadığı gözlerini yine açtı. Damon üzerine eğilmişti. Saçlarını okşuyordu ama bu dokunuş o kadar hafifti ki Elena neredeyse hissetmiyordu.

"Vampirler yaraların icabına bakmayı bilir," dedi Damon kendinden emin bir sesle. Kendi evrenlerini içlerinde taşıyan, yıldız pırıltılı gözlerini Elena'ya dikmişti. "Onları temizleyebiliriz. Tekrar kanatabiliriz. Ya da kanamalarını durdurabiliriz."

Bunu daha önce de hissettim, diye düşündü Elena. *O hatırlamasa bile benimle daha önce de böyle konuştu. Ve ben çok korktum. Ama bu eskidendi...*

Motelden önce. Ona kaçmasını söylediği ama Elena'nın onu dinlemediği gece. Shinichi'nin çaldığı gece. Tıpkı birlikte ilk Kara Büyü şarabı içişlerini çaldığı gibi.

"Göster," diye fısıldadı Elena. Zihninin bir köşesinde başka kelimeler fısıldadığını biliyordu. Kendini bir dakika olsun bir köle olarak düşünse asla söylemeyeceği sözler. *Ben seninim...* diye fısıldıyordu.

O zaman Damon'ın dudaklarının kendisininkilere hafifçe dokunduğunu hissetti.

Sonra tek düşünebildiği, *ah, Damon*'dı. Damon ipeksi dilini yanağına değdirdi ve kimyasalları ustaca idare ederek temizleyici kanın akışını sağladı. Nihayet tüm mikroplar yok olduğunda kanı durdurup yarayı iyileştirme işlemine başladı. Damon'ın Güç'ünü hissedebiliyordu. Binlerce kavgada başvurduğu, yüzlerce yarayı iyileştirdiği karanlık Güç'ünü. Şimdi bunu bir kızın yanağındaki sıradan kamçı yarası için kullanıyordu. Elena Kara Büyü gülünün taçyaprakları tarafından okşandığını hayal etti. Sanki serin ve pürüzsüz çiçek acısını dindirmekle kalmayıp onu zevkle ürpertiyordu.

Sonra birden durdu. Elena gereğinden fazla şarap içtiğini biliyordu. Ama bu kez kendini hasta hissetmiyordu. Bu hafif içecek onu çakırkeyif yapmış, etrafındakilerin gerçekliğini yitirmişti.

Damon & Elena TR

"Şimdi tamamen iyileşecek," dedi Damon ve yine Elena'nın hissedemeyeceği kadar yumuşak bir şekilde saçlarına dokundu. Ama Elena bu kez hissetti. Çünkü Damon'ın dokunuşunu karşılamak ve her saniyesinden zevk almak için kendi Güç'ünü göndermişti. Damon bir kez daha onu usulca öptü. Elena kafasını arkaya attığın-

...dıklarını ayırdı ve Elena hayalkırıklığına uğrayarak...
...kendine çekmeye çalıştı. Ama Damon hiç tepki ver-
...medi. Elena'nın aklını başına toplamasını bekledi.
Çıkmalıyız. Meredith'le Bonnie yan odada. Ben na-
...sıl olmuş da bu duruma sokuyorum? Ama Damon beni öp-
...meye hiç kalkışmadı ve bizim... Ah!

Diğer yaralarını unutmuştu.

Çok acıyordu. Böyle bir kamçıyı icat etmek için ne kadar gaddar olmak gerekti? Köle sahibinin kamçısı jilet gibiydi. Eti öyle derin kesiyordu ki başta o kadar acımıyor ama zaman geçtikçe giderek kötüleşiyordun. Üstelik kanama devam ediyordu. *Doktor beni muayene etmeden önce kanamayı durdurmalıydık*, diye söylendi Elena.

Kor gibi yanmaya başlayan diğer yarası köprücük kemiğinde, bir diğeri dizine yakındı.

Damon doğrulup evyenin yanından temiz bir bez almak için döndü.

Ama Elena onu durdurdu. "Hayır."

"Hayır mı? Emin misin?"

"Evet."

Damon & Elena TR

"Sadece temizleyecektim..."

"Biliyorum." Evet, biliyordu. Damon'ın zihni onunkine açıktı ve tüm çalkantılı gücü hissedebiliyordu. Elena bunun neden kendisine bu şekilde açıldığını merak etti.

"Bak, sana bir tavsiye vereyim," dedi Damon. "Sakın ölen bir vampire kan verme. Ya da kimsenin kanın-

dan örnek almasına izin verme. Çünkü senin kanın Kara Büyüden bile beter…"

"Beter mi?" Elena, Damon'ın ona iltifat etmeye çalıştığını biliyordu ama anlamamıştı.

"Ne kadar içersen o kadar çok istiyorsun," dedi Damon ve Elena bir an için bu sakin sularda oluşturduğu dalgaları gördü. "Ve içtikçe daha çok Güç elde ediyorsun," diye ekledi Damon ciddi bir yüzle. Elena daha önce bunu bir sorun olarak düşünmemişti ama öyleydi. Kendi aurasını zaptetmeye çalışırken çektiği acıyı hatırladı. Onu kanıyla birlikte dolaştırmayı öğrenirken çektiği ıstırabı.

"Merak etme," dedi Damon. Sesi hala ciddiydi. "Kimi düşündüğünü biliyorum." Yine temiz bir bez almak için döndü. Ama farkında olmadan fazla ileri gitmişti.

"Kimi düşündüğümü biliyor musun?" dedi Elena usulca. Sesindeki tehlikeli ton onu bile şaşırtmıştı. Dişi bir kaplanın adımları kadar yumuşak ve öldürücüydü. "Bana sormadan, öyle mi?"

Damon kıvırmaya çalıştı. "Hayır, sadece tahmin…"

"Kimse ne düşündüğümü bilemez. Tabii, ben onlara söylemedikçe." Elena, Damon'a doğru eğildi. Damon hemen dizlerinin üzerine çöküp ona aç gözlerle baktı.

Onu dizlerinin üzerine çöktüren Elena'ydı. Kafasının arkasından çekip yarasına bastıran da öyle.

Damon & Elena TR

Elena'nın
lı oldu.
Damon'ın deri
düşünmüştü. A
sebep kapının
Damon ka
Biz bir çift
kan dövüşüyor
Ama zihni
lanmıştı. Da
neden…
O kızlar!
dikçe gelme

Damon & Elena TR

Elena'nın gerçek dünyaya dönüşü yavaş ve sancılı oldu. Tüm yol boyunca savaşmış, tırnaklarını Damon'ın deri ceketine batırmış, bunun işe yarayacağını düşünmüştü. Ama sonra ruh hali yine değişti. Bu seferki sebep kapının ısrarla vurulmasıydı.

Damon kafasını kaldırıp hırladı.

Biz bir çift kurduz, diye düşündü Elena. *Dişe diş, kana kan dövüşüyoruz.*

Ama zihninin öteki yarısı kapının vurulmasına odaklanmıştı. Damon o kızları uyarmamış mıydı? Öyleyse neden...

O kızlar! Yani Bonnie'yle Meredith! Ev ateşe verilmedikçe gelmeyin demişti.

Ama doktor -ah, Tanrım, o zavallı kadına bir şey oldu. Kesin ölüyor!

Damon hala hırlıyordu. Dudaklarında ince bir kan izi vardı. Sadece bir izdi, çünkü Elena'nın ikinci yarası da ilki gibi iyileşmişti. Elena, Damon'ı yarasının üzerine çekeli ne kadar olduğunu bilmiyordu. Ama şimdi Damon'ın damarlarında kendi kanı vardı ve zevki yarıda kesilmişti. Yani kollarında vahşi bir kara panter tutuyordu.

Saf Güç'ü kullanarak onu durdurabileceğinden, hatta yavaşlatabileceğinden bile emin değildi.

"Damon!" dedi yüksek sesle. "Bu kapının dışındakiler bizim dostlarımız. Hatırladın, değil mi? Bonnie, Meredith ve şifacı."

"Meredith," dedi Damon ve yine dudakları geri çekilip sipsivri dişleri meydana çıktı. Hala gerçeklikten kopuktu. *Eğer Meredith'i görürse ondan çekinmez,* diye düşündü Elena. Ah, evet mantıklı ve düşünceli arkadaşının Damon'ı ne kadar huzursuz ettiğini biliyordu. İkisi dünyayı o kadar farklı gözlerden görüyordu ki. Meredith Damon'ı ayakkabısına giren bir çakıl taşı gibi rahatsız ediyordu. Ama bu durumdayken rahatsızlığıyla başa çıkış biçimi Meredith'i paramparça bir cesede dönüştürebilirdi.

Damon & Elena TR

"İzin ver, gidip bakayım," dedi Elena kapı tekrar çalınca. Şuna bir son veremezler miydi? Zaten uğraşacak yeterince sorunu yok muydu?

ım, o zavallı kadına bir şey oldu

du. Dudaklarında ince bir kan
çünkü Elena'nın ikinci yara
Elena, Damon'ı yarasının üze
ğunu bilmiyordu. Ama şimdi
endi kanı vardı ve zevki yan
da vahşi bir kara panter tutu

u durdurabileceğinden, hatta
min değildi.
esle. "Bu kapının dışındaki
adın, değil mi? Bonnie, Me

ve yine dudakları geri çeki
ktı. Hala gerçeklikten ko
ondan çekinmez, diye dü
klı ve düşünceli arkadaşı
uz ettiğini biliyordu. İki
den görüyordu ki. Mete
n bir çakıl taşı gibi rahat
yken rahatsızlığıyla başa
urça bir cesede dönüştü

di Elena kapı tekrar ça
niydi? Zaten uğraşacak

Damon, Elena'nın vücudunu saran kollarını gevşetmek yerine sıktı. Elena'nın içine bir sıcaklık yayılmıştı. Damon'ın vahşi görüntüsüne rağmen Güç'ünü kontrolde tuttuğunun farkındaydı. Sırf kaslarındaki kuvvetin on katını kullansa Elena'nın kemiklerini un ufak edebilirdi.

Elena içini kaplayan his yoğunluğu yüzünden gözlerini kapadı. Tüm çaresizliğine rağmen burada mantıklı davranması gereken kişinin kendisi olduğunu biliyordu.

"Damon!" dedi. "Ulma ölmüş olabilir. Belki bize haber vermeye gelmişlerdir."

Ölüm kelimesi Damon'ın hakkından gelmişti. Kepenklerden giren kızıl ışıkta gözleri kısılmıştı Yüzünde kızıl ve koyu renkli gölgeler oynaşıyordu. Bu haliyle her zamankinden yakışıklı ve... şeytaniydi.

"Burada kal," dedi Damon sertçe. O sırada aklında ne efendilik vardı, ne centilmenlik. Sadece rakibi ya da yiyeceği olmayan tek yaratığı, yani eşini koruyan vahşi bir hayvandı.

Damon & Elena TR

Tartışmanın anlamı yoktu. Elena burada kalacak, Damon yapılması gerekeni yapacaktı. Elena'nın olduğu yerde kalma süresi bile onun vereceği karara bağlıydı.

Elena bu son düşüncelerin kime ait olduğunu bile bilmiyordu. Damon'la ikisi hala duygularını çözmeye çalışıyordu. Bir karar verdi. Ancak Damon kontrolden çıkarsa duruma müdahale edecekti.

Benim kontrolden çıkmış halimi görmek istemezsin.

Damon'ın hayvani içgüdülerinden buz gibi ve kusursuz zihin kontrolüne bu kadar hızlı geçebilmesi biraz önceki hayvandan bile korkutucuydu. O karşılaştığı en mantıklı kişi miydi? Yoksa gaddarlığını en iyi saklamayı beceren kişi mi? Doğrusu Elena bunu kestiremiyordu. Yırtık bluzunu çekiştirip Damon'ın çabasız bir zarafetle kapıya yürüyüşünü izledi. Sonra Damon birden ve hızla kapıyı ardına kadar açtı.

Kimse düşmedi; özel konuşmalarını dinleyen biri yoktu. Ama Meredith oradaydı. Bir elini Bonnie'nin beline atmış, diğerini kapıyı tekrar çalmak için havaya kaldırmıştı.

"Ne var?" dedi Damon insanın kanını donduracak bir sesle. "Bizi rahatsız etmemenizi..."

"Evet, söylemiştin." Meredith ölümüne mi susamıştı? *Bu* Damon'a kafa tutarak ne yapmaya çalışıyordu?

"O halde neden geldiniz?" diye tısladı Damon.

"Çünkü dışarıda evi ateşe vermeye hazırlanan bir grup var. Drohzne'nin intikamını mı almaya geldiler, Ulma'nın peşindeler mi bilmiyorum ama meşaleleri var. Elena'nın tedavisini yarıda kesmek istemedim ama Doktor Meggar dışarıdakilerin onu dinlemeyeceğini söyledi. Sıradan insanların laflarına kulak asmazlarmış." Damon & Elena TR

"Hem Meggar eskiden köleymiş," diye atıldı Bonnie, Meredith'in elinden kurtularak. Kahverengi gözlerini Damon'a dikmişti. "Bizi bir tek sen kurtarabilirsin,"

dedi, bakışlarının anlamını yüksek sesle tercüme ederek. Ki bu, işlerin ciddi olduğu anlamına geliyordu.

"Tamam, tamam, ben onlarla ilgilenirim. Siz Elena'ya bakın."

"Tabii ama..."

"Hayır," dedi Damon. Ya kan ve Elena'yı hala mantıklı bir cümle kurmaktan alıkoyan anılar yüzünden fazlasıyla ataklaşmıştı ya da bir şekilde Meredith'e duyduğu korkuyu yenmişti. Ellerini Meredith'in omuzlarına koydu. Ondan yalnızca birkaç santim uzun olduğu için gözlerine bakmakta güçlük çekmiyordu. "Senden özel olarak Elena'yla ilgilenmeni istiyorum. Burada her saniye bir trajedi yaşanıyor. Beklenmedik, korkunç ve ölümcül trajediler. Bunlardan birinin Elena'nın başına gelmesini istemiyorum."

Meredith ona uzun bir an boyunca baktı ve ilk kez Elena'yı ilgilendiren bir konuda yorum yapmadan önce soru soran gözlerini Elena'ya çevirmedi. "Onu korurum," demekle yetindi. Sesi alçaktı. Ama duruşu ve ses tonuna bakan herkes söylenmeyen kelimeleri duyabilirdi. *Hayatım pahasına,* diye eklemişti Meredith içinden ve öyle bir ruh halindeydiler ki, bu sözler melodramatik bile kaçmamıştı.

Damon & Elena TR

Damon onu bırakıp dışarı çıktı. Bir kez olsun dönüp Elena'ya bakmamıştı. Ama kristal berraklığındaki zihinsel sesi Elena'nın kafasının içinde yankılandı. *Eğer seni korumanın bir yolu varsa güvende olacaksın. Buna yemin ederim.*

Eğer *Damon'ın* onu korumasının bir yolu varsa. Hay-
ka. Elena cesaretini toplamaya çalıştı.

Meredith'le Bonnie onu izliyordu. Elena derin bir ne-
fes aldı. Eski günleri hatırlamıştı. Çıktıkları randevular-
dan sonra birbirlerine verdikleri raporları.

Ama Bonnie'nin tek söylediği, "Yüzün daha iyi görü-
nüyor," oldu.

Elena bluzunun yırtılan iki parçasını geçici olarak dü-
ğümledi. "Asıl sorun bacağım. Onu daha... bitiremedik."

Bonnie ağzını açtı ama sonra kararlı bir tavırla kapa-
dı. Bonnie'nin karakteri göz önüne alınırsa bu onun için
Meredith'in Damon'a verdiği söz kadar kahramancaydı.
Tekrar ağzını açtığında, "Eşarbımı bacağına sar. Sonra
acıyan yerden fiyonk yap. Tampon görevi görür," dedi.

Meredith lafa karıştı. "Galiba Doktor Meggar'ın
Ulma'yla işi bitti. Belki seni görebilir."

Diğer odada doktor yine ellerini yıkıyordu. Leğeni
doldurması için bir hortum uzatmıştı. Bir köşede kanlı
bezlerden oluşan bir yığın vardı. Neyse ki doktorun kul-
landığı bitkilerin kokusu bunlarınkini bastırmıştı. Rahat
görünümlü geniş bir koltukta Elena'nın tanımadığı bir
kadın oturuyordu.

Elena ıstırapla dehşetin bir insanı değiştirebildiğini
biliyordu ama bunu ne dereceye kadar yapabildiğinden
haberi yoktu. Buraya getirdiği kadın Elena'nın zihninde
top gibi büzülüp bir çocuğun boyutlarına inmiş, cılız ve
zavallı bir yaratıktı. Yüzü korku ve acıyla çarpılmıştı. Bir

Damon & Elena TR

gulyabaniye benziyordu. Teni kül rengiydi. Seyrek saçlarının arasından kafa derisi görünüyordu ve uçları ıslak yosunlar gibi omuzlarından aşağı dökülüyordu. Her şeyiyle *ben bir köleyim* diye bağırıyordu. Bileklerindeki demir halkalardan tutun da çıplaklığına, yara izlerine, kanlı vücuduna ve pis ayaklarına kadar her şey. Elena kadının gözlerinin rengini bile anlayamamıştı. Zira onlar da en az vücudunun geri kalanı kadar griydi.

Ama şimdi Elena'nın karşısında otuzlu yaşlarının ortasında bir kadın duruyordu. İnce, uzun, çekici ve asil bir yüzü, aristokratlara has bir burnu, koyu renkli, zeki bakışlı gözleri ve uçan bir kuşun kanatlarını andıran kavisli kaşları vardı. Koltukta oturmuş, ayaklarını bir pufa uzatmıştı. Aralarında gümüş tellerin parladığı koyu renk saçlarını fırçalıyordu. Üzerinde mavi bir sabahlık vardı. Kırışıklıkları yüzüne anlam kazandırmıştı. Ona bakan biri, kadındaki sonsuz şefkati hemen algılayabilirdi. Belki de bunun sebebi karın bölgesindeki hafif şişlikti. Kadın boşta kalan elini bunun üzerine koydu ve yüzü birden renklendi, tüm bedeni ışıldadı.

Elena bir an için bunun doktorun karısı ya da hizmetçisi olduğunu sandı ve zavallı Ulma'nın ölüp ölmediğini sormak için ona yaklaştı.

Ama sonra kadının koyu mavi sabahlığının gizleyemediği demir halkaları gördü.

Bu aristokrat, esmer kadın Ulma'ydı. Doktor bir mucize yaratmıştı.

Damon & Elena TR

Meggar kendine şifacı diyordu. Belli ki o da tıpkı Damon gibi yaraları iyileştirebiliyordu. Ulma gibi acınacak kamçılanan biri güçlü bir büyü olmadan bu kadar çabuk toparlanamazdı. Elena'nın buraya getirdiği kanlı bezden öyle birkaç dikişle kurtulabilecek durumda değildi. Demek ki doktor onu *tamamen* iyileştirmişti.

Elena daha önce böyle bir durumda kalmamıştı. Hemen kendisine öğretilen Virginia'lı nezaketine başvurdu.

"Sizinle tanıştığıma memnun oldum, hanımefendi. Ben, Elena," dedi ve elini uzattı.

Fırça koltuğa düştü. Kadın iki eliyle birden atılarak Elena'nın ellerini tuttu. Zeki bakışlı, koyu kahverengi gözler Elena'nın yüzünü dikkatle inceliyordu.

"Sen O'sun," dedi Ulma ve terlikli ayaklarını pufun üzerinden aşırtıp telaşla dizlerinin üzerine çöktü.

"Ah, hayır! Doktor dinlenmeniz gerektiğini söyledi. Oturun, lütfen."

"Ama sen O'sun." Kadının onaylanmaya ihtiyacı vardı ve Elena onu sakinleştirmek için her şeyi yapabilirdi.

"Evet, ben O'yum," dedi. "Şimdi lütfen oturun."

Ulma hemen itaat etti. Ama hareketleri neşeli, hatta neredeyse muzipçeydi. Elena sadece birkaç saattir köle olmasına rağmen bunu anlayabiliyordu. İnsanın başka seçenekleri olduğunu bilerek itaat etmesiyle, aksi takdirde ucunda ölüm olduğu için itaat etmesi arasında büyük fark vardı.

Damon & Elena TR

Ulma oturduğunda yine kollarını uzattı. "Bak bana! Sevgili melek, tanrıça, Bekçi, artık her ne isen. Bak bana! Üç yıllık hayvanlıktan sonra yine insan oldum. Bunu sen yaptın. Bir melek gibi imdadıma yetişip benimle kırbacın arasına girdin." Ulma ağlamaya başladı ama bunlar mutluluk gözyaşlarıydı. Gözleri Elena'nın yüzünde dolaşıyordu. Sonra birden yanağını gördü. "Ama sen Bekçi değilsin. Onların kendilerini koruyan büyüleri vardır ve böyle olaylara asla karışmazlar. Üç yıldır bir kez olsun yardıma gelmediler. Arkadaşlarımın defalarca o...onun kamçılarına ve öfkesine hedef oluşunu izledim." Drohzne'nin ismini bir türlü söyleyemiyormuşçasına kafasını salladı.

Elena kekelemeye başladı. "Ben üzgünüm. Çok... çok üzgünüm." Arkasına baktığında Bonnie'yle Meredith'i gördü. Onlar da donup kalmıştı.

"Artık önemi yok. Eşinin onu öldürdüğünü duydum."

"Ben söyledim," dedi Lakshmi gururla. Kimse onun odaya girdiğini farketmemişti.

"Eşim mi?" diye araya girdi Elena. "O benim eşim değil, şeyim... Yani biz..."

"Efendimiz," dedi Meredith pat diye.

Ulma hala Elena'ya bakıyordu. "Ruhunuzun buradan kurtulması için her gün dua edeceğim."

Elena şaşırmıştı. "Ruhlar buradan çıkabiliyor mu?"

"Tabii. Yaptıklarınızdan pişman olup iyi davranışlar sergilerseniz bunu başarabilirsiniz. Sanırım başkalarının duaları da işe yarıyor."

Damon & Elena TR

Kesinlikle bir köle gibi konuşmuyorsun, diye söylendi Elena içinden. Bunu zarifçe dile getirmenin bir yolunu aradı ama kafası karışıktı, bacağı acıyordu ve duyguları darmadağın olmuştu. "Siz... siz bir köle gibi değilsiniz," dedi en sonunda. "Yani öyle konuşmuyorsunuz. Ya da ben mi aptalım?"

Ulma'nın gözlerinin yaşlarla dolduğunu gördü.

"Ah, Tanrım. Lütfen. Unutun gitsin. Bana anlatmak zorunda değilsiniz."

"Hayır, inan, anlatmak isteyeceğim tek kişi sensin. Madem bu hale nasıl düştüğümü öğrenmek istiyorsun..." Ulma susup Elena'nın tepkisini bekledi. Görünüşe bakılırsa Elena'nın istekleri Ulma için bir emirdi.

Elena, Meredith'le Bonnie'ye baktı. Sokak sessizleşmişti ve kimsenin evi ateşe verdiği falan yoktu.

Tam o sırada Doktor Meggar içeri daldı. "Herkes tanıştı mı?" diye sordu. Şimdi kaşlarının biri aşağıda biri yukarıdaydı. Elinde Kara Büyü şarabının neredeyse boşalmış şişesi vardı.

"Evet," dedi Elena, "ama dışarıda neler oluyor? Galiba birileri gelmiş. Ellerinde meşaleler..."

Lakshmi neşeyle araya girdi. "Elena'nın eşi onların icabına bakıyor. Hepsi birlikte Toplantı Yeri'ne gittiler. Drohzne'den kalan malların paylaşımını konuşacaklar. Bahse girerim eşin birkaç kişiyi pataklamıştır ve birazdan burada olur. Keşke erkek olsaydım. O zaman ben de seyredebilirdim."

Damon & Elena TR

"Sen erkeklerden daha cesursun," dedi Elena. "Sen olmasaydın buraya gelemezdik." Sonra Meredith'le Bonnie'ye soru soran gözlerle baktı. Anlaşılan kavga başka yere taşınmıştı ve Damon bu tip arbedelerden kurtulma konusunda uzmandı. Hem belki...damarlarında Elena'nın kanıyla biraz itişip kakışmak enerjisini boşaltmasına yardımcı olurdu. *Evet, kavga etmek ona iyi gelecek,* diye düşündü Elena.

Bakışlarını Doktor Meggar'a çevirdi. "Sizce efendim, yani efendimiz güvende olacak mı?"

Doktor Meggar'ın kaşları aşağı yukarı hareket etti. "Büyük ihtimalle Drohzne'nin akrabalarına kan parası ödemek zorunda kalacak. Ama o kadar büyük bir miktar olacağını sanmıyorum. Sonra o piçin mallarıyla istediğini yapabilir. Şimdilik sizin için en iyisi Toplantı Yeri'nden uzak durmanız." Bu fikrini benimsetmek için minik likör bardakları çıkardı ve hepsine Kara Büyü şarabından koydu. "Sinirleri yatıştırır," dedi ve kendi bardağından bir yudum aldı.

Sonra tepsiyi dolaştırırken Ulma ona insanın içini ısıtan gülümsemelerinden biriyle baktı. "Teşekkürler, çok teşekkürler. Aslında hikayemle canınızı sıkmak istemiyorum..."

Damon & Elena TR

"Hayır, lütfen anlatın!" Damon'la arkadaşları için bir tehlike olmadığını öğrenen Elena, kadının öyküsünü duymak için can atıyordu. Diğerleri de onu onaylarcasına kafalarını salladı.

Ulma pembeleşen yanaklarına aldırmadan sakin bir sesle anlatmaya başladı. "Ben II. Kelemen'in hükümdarlığı sırasında doğdum. Eminim, bu isim size bir şey ifade etmiyordur ama onu tanıyan ve hoşgörüsünü bilenler Kelemen'i unutamaz. Annem tanınmış bir kumaş tasarımcısıydı. Ben onun yanında çalışıyordum. Babam mücevher tasarlıyordu ve en az annem kadar meşhurdu. Şehrin dış mahallerinden birinde oturuyorduk. Evimizin en zengin müşterilerimizinkilerden aşağı kalır yanı yoktu. Hoş, müşterilerimiz asla zenginliklerini göstermek istemezdi, ya neyse. O zamanlar Cadı Ulma değil, Leydi Ulma'ydım. Annemle babam kendi güvenliğim için beni fazla göz önünde bulundurmamaya çalışıyordu. Ama..."

Leydi Ulma, diye düşündü Elena ve şarabından bir yudum aldı. Kadının gözleri değişmişti. Belli ki geçmişi görüyordu. Fakat kendini dinleyicilerine karşı sorumlu hissettiği de açıkça anlaşılıyordu. Bunu farkeden Elena tam Ulma'dan biraz ara vermesini rica edecekti ki köle kadın hikayesine devam etti.

"Annemle babamın tüm özenine rağmen biri beni gördü ve izdivacımı talep etti. Hayır, Drohzne değildi. O sınır topraklarında yaşayan basit bir kürkçüydü. Üç yıl öncesine kadar hiç karşılaşmamıştık. Beni isteyen bir asilzadeydi. Bir general. Korkunç bir şöhreti vardı. Herkes bir şeytan olduğunu söylüyordu. Babam talebini reddetti. Bunun üzerine bir gece evimizi bastılar. On dört yaşındaydım. İşte, benim köle oluş hikayem bu."

Damon & Elena TR

Elena, Leydi Ulma'nın zihninden yayılan duygusal acıyı hissedebiliyordu. *Kahretsin, yine yaptım,* diye düşündü ve telaşla psişik algılarını kapatmaya çalıştı. "Bakın, hepsini anlatmak zorunda değilsiniz. İsterseniz sonra..."

"Hayır, dediğim gibi anlatmak istiyorum. Neden burada olduğumu bilmelisiniz ve bunu bir kerede atlatmayı tercih ediyorum. Ama eğer duymak istemiyorsan..."

Adeta ikisinin nezaketi birbiriyle savaşıyordu. "Hayır, madem öyle, devam edin. Ben sadece üzüldüğümü bilmenizi istedim," dedi Elena. Sonra doktora baktı. Meğer elinde şişeyle onu bekliyordu. "Ama önce... Doktor, bacağım çok acıyor. Şimdi bakabilir misiniz?" Elena bu soruyu tereddütle sormuştu. Doğrusu, Ulma'yı bu kadar çabuk iyileştiren tedavi yöntemini merak ediyordu. Doktor kafasını evet dercesine sallayınca Elena tekrar Ulma'ya baktı. "Siz hikayenize devam ederken doktorun bana dikiş atmasına aldırmazsınız, değil mi?"

Leydi Ulma birkaç saniye konuşamadı. Kurtarıcısının onun yüzünden yaralı bacağıyla beklediğini düşünmek onu şoke etmişti. Neyse ki Elena şimdi masaya oturmuştu ve doktor ona elindeki şişeyi uzatmış, vişneli öksürük şurubu kokan sıvıdan içirmeye çalışıyordu.

Karanlık Boyut usulü anestezik, diye düşündü Elena. Sonra şişeden bir yudum aldı ve odanın etrafında döndüğünü hissetti. Doktorun ikinci bir fırt teklifini telaşla reddetti.

Damon & Elena TR

Elena, Bonnie'nin eşarbını bacağına bağlamıştı. Doktor Meggar bunu açıp kanlı kotunun bacağını dizinin yukarısına kadar kesti.

"Dinleyecek kadar iyi misin?" diye sordu Leydi Ulma. "Neyse, zaten köleliğimin acı dolu detaylarına girmeyeceğim. Belki yıllar içinde bir sahipten diğerine satıldığımı ve durumumun hep daha kötüye gittiğini bilmeniz yeterli olur. Sonunda biri şaka olsun diye, *onu Yaşlı Drohzne'ye verin, o, bu kadının suyunu son damlasına kadar çıkarmayı bilir,*" dedi.

"Ah, Tanrım," diye bağırdı Elena ve herkesin bu fervadını hikayenin korkunçluğuna bağlayacağını umdu. Oysa doktorun şişmiş bacağına döktüğü antiseptik losyon canını yakmıştı. *Damon tedavi konusunda daha başarılıydı,* diye düşündü. *Daha önce ne kadar şanslı olduğumun farkında değildim.* Doktor yarasını dikmeye başladığında, Elena çığlık atmamaya çalıştı. Ama Meredith'in elini öyle bir sıkıyordu ki arkadaşının kemiklerini kıracağından korkmaya başlamıştı. Elini gevşetmeye çalıştı ama bu kez Meredith parmaklarını onunkilere bastırdı. Uzun ve pürüzsüz eli neredeyse bir oğlanınki gibi ama daha yumuşaktı. Elena bu eli istediği kadar sıkabildiği için kendini şanslı sayıyordu.

Damon & Elena TR

"Son günlerde gücüm tükenmişti," dedi Leydi Ulma yumuşak bir sesle. "Artık ölüme yaklaştığımı hissediyordum. O beni ölüme götürüyordu." O derken efendisini kastettiği yüzündeki sert ifadeden belliydi. "Sonra gerçe-

ği anladım." Bir anda yüzünün rengi değişti. Elena şimdi Ulma'nın gençliğini gözlerinin önünde canlandırabiliyor, bir şeytanın arzularını kabartan ve onu eş olarak istemesine sebep olan güzelliğini hayal edebiliyordu. "İçimde yeni bir hayat uyanıyordu ve Drohzne bunu öğrenirse kesin öldürürdü..."

Ulma üç kızın yüzlerinde beliren hayret ve dehşetin farkında değildi. Elena kendini bir kabusun içinde el yordamıyla ilerlemeye çalışıyormuş gibi hissediyordu. Kapkara bir uçurumun kenarındaydı ve Stefan'ı kurtarana dek bu şekilde devam etmek, Karanlık Boyut'taki tuzaklara aldırmadan yolunda kararlı adımlarla yürümek zorundaydı. Ulma'nın anlattıkları ne kadar korkunç bir yerde olduğunu bir kez daha hatırlatmıştı.

"Siz burada çok yenisiniz," dedi Leydi Ulma, uzadıkça uzayan sessizliği bozarak. "Keyfinizi kaçıracak bir şey söylemek istememiştim..."

"Bizler köleyiz," dedi Meredith. "Ne kadar çok şey öğrenirsek o kadar iyi."

"Efendiniz -daha önce Yaşlı Drohzne'ye bu kadar cesurca kafa tutan ve onu yenen birini görmemiştim. Drohzne'nin kötülüğü herkesin dilindeydi ama tek yapabildikleri arkasından konuşmaktı. Ama sizin efendiniz..."

"Ona Damon diyoruz," dedi Bonnie bu ismi vurgulayarak.

Damon & Elena TR

Leydi Ulma duraksamadan devam etti. "Efendi Damon -sizce beni yanında tutmak ister mi? Drohzne'nin

akrabalarına kan parasını ödedikten sonra kölelerden istediğini alabilecek. Zaten Drohzne'nin fazla kölesi kalmadı. Hepsini öldürdü." Kadının yüzünde öyle zavallıca bir umut vardı ki Elena gözlerini kaçırdı.

İşte o zaman Damon'ı uzun süredir görmediğini farketti. İşi bu kadar uzamış olabilir miydi? Endişeyle Meredith'e baktı.

Meredith onun ne demek istediğini hemen anladı ve çaresizce kafasını salladı. Lakshmi'den onları Toplanma Yeri'ne götürmesini isteseler bile ne yapabilirlerdi ki?

Elena bacağının acısına rağmen Leydi Ulma'ya gülümsedi.

"Bize genç kızlığınızı da anlatsanıza."

Damon & Elena TR

Damon & Elena TR

Damon el arabasını devirdiği için bir kadını ölümüne kırbaçlayan yaşlı bir pisliğin arkadaşları olabileceğine ihtimal vermemişti. Zaten Yaşlı Drohzne'nin hiç arkadaşı yoktu. Ama asıl olay bu değildi.

İşin tuhafı, asıl olay cinayet de değildi. Bu tehlikeli gecekondu mahallelerinde hemen her gün adam öldürülüyordu. Damon'ın bir kavgaya karışıp kazanması ve rakibini boğazlaması olağandı.

Asıl olay köle kadını kaçırmasıydı. Ya da belki sorunun temelinde kendi kölelerine davranış biçimi yatıyordu.

Doktorun kapısında biriken kalabalığın arasında bir tane bile kadın olmadığını farketmişti. Ve evet, meşaleleri vardı.

Damon & Elena TR

"Bu vampir delirmiş! Onu burada istemeyiz!"
"Hak yerini bulsun!"
"Vampiri bize vermezseniz burayı yakacağız!"
"Yaşlılar vampiri onlara götürmemizi istiyor!"

Kalabalık istedikleri etkiyi yaratmıştı. Sokaklar düzgün insanlardan temizlenmiş, geriye yalnızca kavga yanlıları kalmıştı. Tabii, çoğu vampirdi ve gayet formda görünüyorlardı. *Ama hiçbiri*, diye düşündü Damon etrafını saran kalabalığa bakarak, *üç genç kızın hayatının sorumluluğunu taşımıyor.* Üstelik tek motivasyonu bu da değildi. Sorumluluğunu taşıdığı üç kızdan biri insanlığın en nadide mücevheri olarak gördüğü, Elena Gilbert'tı.

Damon kavgada yenilirse o üç kız hayatlarının geri kalanını cehennemde geçirecekti.

Fakat bu gerçek bile Damon'ı tekmelenmekten, ısırılmaktan, kafasına vurulmaktan, yumruklanmaktan ve vampir etini doğrayabilecek tahta hançerlerle bıçaklanmaktan kurtaramadı. Başta bir şansı olduğunu düşünmüştü. Birkaç en genç ve formda vampir kobra çevikliğinde hareketleri ve ani Güç bombardımanı karşısında afallamıştı. Ama sayıları fazlaydı. Damon iki uzun dişiyle kolunu yaralayan iblisin boynunu kırdı. Ancak sonra daha güçlü bir vampir geldi. Belli ki eğitimliydi ve aurası Damon'ı tedirgin ediyordu. Damon suratına bir tekme savurunca yere düştü ama hemen toparlanıp Damon'ın bacağına yapıştı. Daha güçsüz vampirler bu fırsatı değerlendirip Damon'a tahta hançerle-

da istemeyiz!"

yı yakacağız!"
mizi istiyor!"
mıştı. Sokaklar düz-
yalnızca kavga yan-
ve gayet formda gö-
ndü Damon etrafını
ın hayatının sorum-
asyonu bu da değil-
n biri insanlığın en
lena Gilbert'tı.
z hayatlarının geri

melenmekten, tış-
yumruklanmaktan
hançerlerle bıçak-
nsı olduğunu dü-
vampir kobra çe-
mbardımanı kar-
aydı. Damon iki
ı boynunu kırdı.
eldi. Belli ki eği-
diyordu. Damon
ü ama hemen to-
aha güçsüz vam-
ı tahta hançerle-

riyle saldırdı. Damon dizlerinin büküldüğünü ve ye-
rin altından kaydığını hissedince büyük bir umutsuz-
luğa kapıldı.

"Güneş ışığı sizi lanetlesin," diye haykırdı kırmızı ten-
li bir iblis, ağzını yumruklarken. "Canınız cehenneme
aşağılık yaratıklar!"

Durumu iyi değildi. Hala kavga ediyordu, hala
Güç'ünü kullanıp elinden geldiğince fazlasını öldürme-
ye çalışıyordu ama Damon yenileceğini anlamıştı. Son-
ra her şey rüya gibi gelmeye başladı. Hayır, bu kez gözle-
rinin önünde canlanan onun ölümünden sonra ağlayan
Elena'nın görüntüsü değildi. Bu seferki kan kırmızısı bir
kabustu. Artık kaslarını gerektiği gibi kullanamıyordu.
Vücudu harap haldeydi. Bacaklarını iyileştirmesine rağ-
men başka bir vampir sırtında kocaman bir yarık açmış-
tı. Giderek kabusun içine yuvarlanıyor, her şeyi yavaş çe-
kim halinde yaşıyordu. Aynı zamanda zihninin bir köşe-
sinde bir fısıltı duyuyordu. *Dinlen*, diyordu. *Sadece din-
len. Hepsi bitecek.*

Damon & Elena TR

Nihayet onu kıskıvrak yakalayıp yere yatırdılar ve biri
bir kazıkla üzerine yürüdü.

"Yeni pislikten çabuk kurtuluyoruz," dedi kazığı taşı-
yan vampir. Nefesinde kan kokusu vardı. Grotesk hey-
kellere benzeyen yüzüne pis bir sırıtış yayılmıştı. Par-
makları cüzamlılarınkiler gibi şekil değiştirmişti. Siyah
ipeği delmeye kıyamıyormuşçasına Damon'ın gömleği-
nin önünü açtı.

Damon vampirin suratına okkalı bir tükürük yapıştırınca karşılığında burnuna sert bir yumruk yedi.

Bir an dünyası kardı ve gözlerini kırpıştırarak etrafına bakındı.

Sonra sesler duydu. Vahşetten gözleri dönen vampirlerle iblisler ayaklarını yere vurarak Damon'ın etrafında tuhaf bir dansa başlamıştı. Hepsi kahkahalar atıyor, ellerindeki hayali kazıkları ona saplıyormuş gibi yapıyorlardı. Resmen çıldırmışlardı.

İşte, o zaman Damon gerçekten öleceğini anladı.

Nedense şoke olmuştu. Evet, burasının geldikleri dünyadan daha tehlikeli olduğunu biliyordu. Üstelik o dünyada bile birkaç kez ölümden kılpayı kurtulmuştu. Ama şimdi ona yardım edecek güçlü arkadaşları yoktu ve kalabalığın yumuşamayacağı kesindi. Saniyeler uzayıp dakikalara dönüştü. Artık onları sayamıyordu. Hem ne önemi vardı? Ama Elena'ya söylemeliydi…

"Önce kör edelim! Şu demiri kızdıralım!"

"Ben kulaklarını koparacağım. Biri kafasını tutmama yardım etsin!"

Damon & Elena TR

Elena'ya söylemeliydi… üzgün olduğunu…

"Dişlerini dökmeyi unutmayın! Kız arkadaşıma yeni bir kolye sözü vermiştim."

Buna hazırlıklı olduğumu sanıyordum, diye düşündü Damon. Aklı yavaş çalışmaya başlamıştı. Düşüncelerindeki kelimeleri bile toparlayamıyordu. *Ama bu kadar çabuk…*

Barışacağımı sanmıştım... benim için en değerli insanlarla barışacaktım.

Daha fazla düşünemedi.

Stefan. Kafasının bulanıklığına rağmen Güç'ünü gizlice kullanarak kardeşine seslendi. *Stefan, duyuyor musun? Elena senin için geldi. Seni kurtaracak. Ölümüm ondaki Güç'leri serbest bırakacak. Ben... ben... çok... üz...*

O sırada etrafındaki dans birden durdu. Çılgınca eğlenen kalabalık sus pus olmuştu. Bazıları çabucak kafalarını eğdi ya da gözlerini kaçırdı.

Damon bu korkunç cümbüşü neyin yarıda kestiğini merak etmişti. Sakince bekledi.

Biri ona doğru yürüdü. Yeni gelenin bronz rengi uzun ve dağınık saçları kuyruksokumuna kadar iniyordu. Belinden yukarısı çıplaktı ve vücudu en güçlü iblisleri bile kıskandıracak kadar yapılıydı. Bronz bir heykel gibi parlayan geniş bir göğüs, etkileyici kol kasları, altı baklavalı bir karın ve mağrur bir aslanınkini andıran, tek gram fazla yağ barındırmayan bir vücut. Sade, siyah bir pantolon giymişti ve her adımında bacak kasları belirginleşiyordu.

Damon & Elena TR

Çıplak kolu boyunca uzanan dövme hemen dikkati çekiyordu. Kalp yiyen siyah bir ejderha.

Adam yalnız değildi. Yanında tasmasız bir köpek vardı. Zeki bakışlı ve güzel bir hayvandı. Her an sahibinin düşmanlarının üzerine atılmaya hazır görünüyordu. Ra-

hat doksan kilo vardı ama onun vücudu da sırım gibi ve yağsızdı.

Adamın bir omzuna kocaman bir şahin tünemişti. Başına avcı kuşlara avlanmadıkları zamanlarda takılanlar türünden bir takkesi yoktu. Sivri pençelerini bronz vücutlu genç adamın çıplak omzuna geçirmişti. Öndeki tırnakların battığı yerlerdeki minik deliklerden sızan kanlar adamın göğsüne doğru süzülüyordu. Ama adam bunun farkında değil gibiydi. Omzunda kuşun açtığı eski yara izleri vardı. Sırtındaysa, şahinin tek tırnağının çizdiği yerden akan kan uzun bir şerit halinde aşağı iniyordu.

Kalabalıktan çıt çıkmıyordu. Uzun boylu adamla yerdeki kanlı vampir arasında kalan son birkaç iblis telaşla yoldan çekildi.

Bronz adam bir an hareketsiz durdu. Hiçbir şey söylemedi, hiçbir şey yapmadı ve hiçbir Güç belirtisi göstermedi. Sonra köpeğe başıyla işaret etti ve hayvan Damon'ın kanayan kollarıyla yüzünü kokladı. En son ağzını koklarken Damon köpeğin vücudunu kaplayan kılların diken diken olduğunu gördü.

Islak ve serin burun yanağını gıdıklamaya başladığında, Damon rüyalar aleminden, "Cici köpek," diye mırıldandı.

Damon & Elena TR

Aslında Damon hayvanı tanıyordu ve onun cici köpek kavramına uymadığı kesindi. Bu bir cehennem köpeğiydi. Vampirleri gırtlaklarından yakalayıp atardamarlarından iki metre kan püskürene dek hırpalardı.

Damon & Elena TR

İyi oldu, diye düşündü Damon alayla. *Köpek beni eğlendirirken kalbime saplanan kazığı hissetmem bile.* Hiç kıpırdamadan duruyordu.

"*Arrêtez-le!*" dedi bronz saçlı adam. Köpeğe durmasını söylüyordu.

Köpek itaatkar bir tavırla geri çekildi ama parlak siyah gözlerini Damon'ın üzerinden bir an olsun ayırmıyordu. Damon da birkaç adım uzaklaşana dek hayvanı izledi.

Bronz saçlı adam kısaca kalabalığı süzdü. Konuştuğunda sesinde hiçbir duygu belirtisi yoktu. "*Laissez-le seul*."[1] Belli ki vampirler tercümana ihtiyaç duymuyordu. Hep birlikte geri çekildiler. Yeterince hızlı davranamayanlar yine genç adamın bakışlarıyla karşılaşmak şanssızlığına erişmişti. Adam, baktığı tarafta yere dikilmiş gözler, koşuşturma eylemi içinde ama dikkat çekmemek için donup kalmış vücutlar görüyordu.

Damon rahatladığını hissetti. Güç'ü geri dönüyor, gereken tamirleri yapmasına izin veriyordu. Köpeğin geride kalanları tek tek kokladığını gördü.

Tekrar kafasını kaldırabilecek duruma geldiğinde adama hafifçe gülümsedi. "Sage. Eh, boşuna iti an çomağı hazırla, dememişler."

Bronz adamın gülümsemesi vahşiydi. "Ah, iltifat ediyorsun, *mon cher*[2]. Bak, kızarıyorum."

"Senin burada olacağını bilmem gerekirdi."

---

1 Onu rahat bırakın. (Ç.N.)
2 Azizim. (Ç.N.)

"Gezip görülecek o kadar çok yer var ki, *mon petit tyran*[1]. Maalesef bunu tek başıma yapmak zorundayım."

"Ne üzücü! Kafamın içinde minik kemanlar çalıyor..." Damon birden sustu. Dalga geçmeye hali kalmamıştı. Belki de Elena'yla fazla vakit geçirdiği içindi. Ya da bu uğursuz dünya onu müthiş bir strese sokmuştu. Tekrar konuştuğunda sesi tamamen farklıydı. "Birine bu kadar minnettar olabileceğimi bile bilmezdim. Benimkiyle birlikte beş hayat kurtardın. Gerçi bana tesadüfen rastladın ama..."

Sage yere çömelip ona endişeyle baktı. "Neler oluyor?" diye sordu ciddi bir sesle. "Kafana taş falan mı düştü? Bilirsin, burada haberler hızlı yayılır. Senin haremin le geldiğini söylüyorlar."

"Doğru! Aynen öyle yaptı!" Damon'ın kulaklarına tuzağa düşürüldüğü sokağın köşesinden bir fısıltı gelmişti. "Kızları rehin alıp onlara işkence edersek..."

Sage'le Damon göz göze geldi. Belli ki o da fısıltıyı duymuştu. "Saber," dedi köpeğe. "Yalnızca konuşanı." Sonra kafasıyla fısıltının geldiği yeri işaret etti.

Kara köpek anında fırlayıp Damon'ın bunu zihninde canlandırmasına bile fırsat vermeden dişlerini fısıldayan adamın boğazına geçirdi. Sonra onu kemik çatırtıları eşliğinde havada bir tur çevirip bacaklarının arasında sürükleyerek yanlarına döndü.

Damon & Elena TR

1 Küçük tiranım. (Ç.N.)

Je vous ai informé au sujet de ceci[1]. Bir Güç patlamasıyla birlikte dalgalanan bu sözler Damon'ı irkiltmişti. Ve Damon şöyle düşündü: *Evet, onu rahat bırakmalarını söylemişti ama aksi takdirde başlarına neler geleceğinden bahsetmemişti.*

Laissez lui et ses amis dans la paix[2]. Bu sırada Damon yavaşça ayağa kalkıyordu. Sage'in onu ve arkadaşlarını korumasını kabul etmeyi bile beceremeyecek kadar mutluydu.

"Harika olur," dedi. "Neden birlikte dostça bir içki içmiyoruz?"

Sage ona delirdin mi der gibisinden baktı. "Buna ne cevap vereceğimi biliyorsun. Tabii ki, hayır."

"Neden?"

"Dedim ya, hayır."

"Bu bir sebep değil."

"Dostça bir içki içemeyiz, çünkü dost değiliz."

"Eskiden birlikte bir sürü dolap çevirdik."

"*Il y a longtemps*[3]." Sage, Damon'ın bir elini tuttu. Üzerinde derin ve kanlı bir yara vardı. Damon bunu iyileştirmemişti. Sage'in bakışları altında yara kapandı, teni tekrar pembeleşti ve iz bile kalmadı.

Damon, Sage'in elini bir saniye daha tutmasına izin verdikten sonra kabaca çekti.

Damon & Elena TR

1 Size söylemiştim. (Ç.N.)
2 Onu ve arkadaşlarını rahat bırakın. (Ç.N.)
3 Uzun zaman önceydi. (Ç.N.)

"O kadar da uzun bir zaman olmadı."

"Senden ayrı geçirdiğim mi?" Sage'in dudaklarında alaycı bir gülümseme belirdi. "Anlaşılan zaman kavramlarımız oldukça farklı, *mon petit tyran*."

Damon şaşkın bir neşe içindeydi. "Bir içki nedir ki?"

"Haremin de bizimle olacak mı?"

Damon, Meredith'le Sage'i birlikte düşününce kısa bir şok geçirdi. "Unutma, onlardan sen de sorumlusun," dedi.

"Doğrusunu istersen, hiçbiri benim değil, Sage." Elena aklına gelince bir an kalbi sıkıştı ama söylediği doğruydu.

"Sorumlu mu? O halde onları koruyacağına yemin ettin? Yine de ben yeminini ancak sen öldüğünde devralabilirim. Ama sen ölürsen..." Uzun boylu adam çaresizlikle ellerini açtı.

"Senin yaşaman gerek. Stefan, Elena ve diğerlerini kurtarmalısın."

"Hayır derdim ama bu seni mutsuz edecek. Onun için evet diyeceğim."

"Ve bu sözünü tutmazsan yemin ederim, geri gelip yakana yapışırım."

Sage bir an onu süzdü. "Daha önce verdiğim sözleri tutmamakla suçlandığımı hatırlamıyorum," dedi. "Ama tabii bu, *un vampire* olmadan önceydi."

Evet, diye düşündü Damon, *haremimle Sage'in karşılaşması ilginç olabilir. En azından Sage'in gerçekte kim olduğunu öğrendiklerinde.*

Ama belki bunu onlara kimse söylemez.

Damon & Elena TR

Damon, D
Elena na
duydu.
"Buluşma Yeri'
"Oraya ulaşam
lüşünü anlattı. Bu
de minnet, takdir
na birkaç kez ba
la kaçırdığını anl
se kendisine yapı
kındaydı.
Onlar da kısa
lar. Bitirdiklerin
yordu.

Damon & Elena TR

Damon, Doktor Meggar'ın kapısını çaldığında Elena nadiren hissettiği türden bir rahatlama duydu.

"Buluşma Yeri'nde ne oldu?" diye sordu.

"Oraya ulaşamadım," dedi Damon ve tuzağa düşürülüşünü anlattı. Bu sırada diğerleri Sage'i farklı seviyelerde minnet, takdir ya da saf bir tutkuyla süzüyordu. Elena birkaç kez bayılacak gibi olunca Kara Büyü'yü fazla kaçırdığını anladı. Ama Damon'ın o şaraptan içmese kendisine yapılan saldırıdan sağ çıkamayacağının farkındaydı.

Onlar da kısaca Leydi Ulma'nın hikayesini anlattılar. Bitirdiklerinde kadın solgun ve sarsılmış görünüyordu.

Damon & Elena TR

"Umarım," dedi kadın, Damon'a, ürkek bir sesle. "Yaşlı Drohzne'nin malları size kaldığında," sustu yutkundu, "beni yanınızda tutarsınız. Evet, sizin kölelerinizi genç ve güzel ama ben de işe yarayabilirim. Sökükleri zi dikerim, günlük işlerinizi yaparım. Biliyorum, sırtım iyi değil ama aklım hala çalışıyor."

Damon bir an için hiç kıpırdamadı. Sonra en yakınında duran Elena'ya doğru yürüdü. Uzanıp Elena'nın bileğinden sarkan ipi çekti ve hızla odanın bir köşesine fırlattı. İp bir kamçı gibi şaklayıp kıvrılarak yere düştü. "Bunlardan takanlar aynısını yapabilir," dedi Damon.

"Havaya atmak hariç," dedi Meredith. Doktorun duvarlardaki raflarda duran cam deney tüplerine bakarak kaşlarını çattığını görmüştü. Bonnie'yle ikisi hiç vakit kaybetmeden bileklerindeki ip parçalarını çıkardı.

"Korkarım benimkiler... kalıcı," dedi Leydi Ulma. Sabahlığının kolunu çektiğinde herkes bileklerindeki demir halkaları gördü. Ulma yeni efendisinin ilk emrine itaat edemediği için utanmış gibiydi.

"Biraz üşümek seni rahatsız eder mi? Onları dondurup paramparça edecek kadar Güç'üm var," dedi Damon.

Leydi Ulma hafifçe inledi. Elena daha önce hiçbir insandan bu kadar umutsuz bir ses çıktığını duymamıştı. "Bu korkunç şeylerden kurtulmak için bir yıl boynuma kadar karın içinde bile kalabilirim," dedi Leydi.

Damon ellerini demir halkalardan birinin iki yanına koydu. Elena ondan yayılan Güç'ü hissedebiliyor-

du. Sonra bir çatlama sesi geldi ve Damon halkayı iki-
ye ayırdı.

Ardından aynısını Ulma'nın diğer bileğindeki halka
için yaptı.

Leydi Ulma'nın gözlerindeki ifade Elena'yı gururlan-
dıracağı yerde iyice mütevazılaştırmıştı. Evet, bu kadını
korkunç ve aşağılık bir yaşamdan kurtarmıştı. Ama kim
bilir daha kaç tane vardı? Bunu asla öğrenemeyecek ya da
öğrense bile onları asla kurtaramayacaktı. Güç'ü şimdiki
düzeyindeyken imkansızdı.

"Bence Leydi Ulma'nın dinlenmesi gerek," dedi Bon-
nie, çilek rengi karmaşık buklelerinin düştüğü alnını
ovuşturarak. "Elena'nın da öyle. Bacağına kaç dikiş atıl-
dığını görmeliydin, Damon. Şimdi ne yapıyoruz? Bir
otel falan mı bulacağız?"

"Benim evimde kalın," dedi Doktor Meggar bir ka-
şını indirip diğerini kaldırarak. Görünüşe bakılırsa ken-
dini güç, iyilik ve vahşetin hakim olduğu bu hikayenin
bir parçası olarak görmeye başlamıştı bile. "Tek istedi-
ğim bir şeye zarar vermemeniz. Bir kurbağa görürseniz
de ne öpün, ne öldürün. Herkese yetecek kadar battani-
ye, koltuk ve divan var."

Doktor hizmetinin karşılığı olarak Damon'ın yanın-
da getirdiği kalın, altın zincirin tek halkasını bile alma-
yı kabul etmedi.

Leydi Ulma, Meredith'e fısıldadı. "Ben yataklarınızı
yapayım."

Damon & Elena TR

"Olmaz. En kötü siz yaralandınız. En rahat siz yatağı alacaksınız ve asıl biz sizin yatağınızı yapacağız."

"En rahat yatak mı dediniz? Hımmm, sanırım kızımın eski odasındakini almalısın." Doktor Meggar'ın elinde anahtarlarla dolu bir halka vardı. "Kızım evlendi. Kocası yataklı vagonlarda çalışıyor. Ah, ah, bu evden ayrıldığı gün ne acıydı! Genç Bayan Elena da eski gelin odasını alabilir."

Elena'nın kalbi çatışan duygularla dolmuştu. Damon'ın onu kollarına alıp gelin odasının hakkını vereceğinden korkuyordu. Evet, bu hissin korku olduğundan kesinlikle emindi. Öte yandan...

Lakshmi ona tereddütle baktı. "Benim gitmemi istiyor musun?"

"Gidecek bir yerin var mı?" diye sordu Elena.

"Sokaklara dönebilirim. Genelde bir fıçının içinde uyuyorum."

"Burada kal. Hatta benimle gel. Herhalde gelin yatağı iki kişiliktir. Nasıl olsa artık bizden birisin."

Lakshmi'nin gözleri yoğun bir minnettarlıkla ışıldadı. Elena bunun kalacak yerle ilgisi olmadığını biliyordu. Küçük kızın asıl mutluluğu onlardan biri olmasıydı. Lakshmi ilk kez bir yere ait oluyordu.

Damon & Elena TR

Ertesi *gün, şafak* sökene dek başka sıkıntı yaşamadılar. Şehirdekiler bu kelimeleri kullanıyordu ama bütün gece boyunca dışarının aydınlığında hiçbir değişiklik olmamıştı.

Bu sefer doktorun evinin önünde toplananlar farklı bir gruptu. Çoğu eski püskü ama temiz cüppeler içindeki yaşlı adamlardı ve aralarında birkaç tane de yaşlı kadın vardı. Başlarındaki adam kır saçlı ve saygın tavırlıydı.

Damon yanına Sage'i alarak dışarı çıkıp onlarla konuştu.

Elena giyinmişti ama hala yukarıdaki sessiz gelin odasındaydı.

Sevgili Günlük,

Tanrım, cidden yardıma ihtiyacım var. Ah, Stefan, aslında tek ihtiyacım sensin. Beni affetmelisin. Mantığımı korumama yardım etmelisin. Damon'la çok fazla zaman geçiriyorum. O kadar duygusal bir ruh hali içindeyim ki onu her an öldürmeye hazırım.

Ya da... Of, bilmiyorum. Bil-mi-yo-rum. Birlikte ateşle barut gibiyiz. Lütfen, sesimi duy ve beni kendimden koru. Adımı söylediğinde bile...

"Elena."

Damon & Elena TR

Elena arkasından gelen sesle yerinden sıçradı. Hızla günlüğünü kapatıp döndü.

"Evet, Damon?"

"Nasılsın?"

"Ah, süper. Bacağım bile... Yani, tamamen iyileştim. Sen nasılsın?"

"Yeterince iyi değilim," dedi ve gülümsedi -bu sefer ki gerçek bir gülümsemeydi. Son saniyede başka bir şeye dönüşen bir hırlama değil. Sadece bir gülümsemeydi. Hatta daha çok acı bir gülümseme.

Elena her nasılsa önce hüznünün sebebini farketmedi ama sonra anladı. Birden ağırlığının kaybolduğunu hissetti. Sanki vücudunun kontrolünü elden bırakırsa metrelerce yükselecekti. Hatta kilometrelerce. Belki bu çılgın yerin aylarına bile ulaşacak kadar yükseğe çıkacaktı.

Damon'a bakarken yüzünde titrek bir gülümseme belirdi. "İyi."

"Seninle konuşmaya geldim," dedi. "Ama... önce..."

Sonraki dakika Elena kendini onun kollarında buldu.

"Damon... böyle devam edemeyiz." Onu yavaşça iterek geri çekilmeye çalıştı. "Gerçekten böyle devam edemeyiz."

Damon & Elena TR

Ama Damon onu bırakmadı. Elena'yı tutuşunda onu korkutan fakat aynı zamanda zevk çığlıkları atmak istemesine sebep olan bir şey vardı. Elena gözyaşlarını güçlükle tutuyordu.

"Hey, sorun değil," diye mırıldandı Damon. "İstiyorsan ağlayabilirsin. Kimse bunun için bir sebebin olmadığını söyleyemez."

Ses tonu Elena'yı korkutmuştu. Demin hissettiği coşku tamamen kaybolmuş, geriye salt korku kalmıştı.

Çünkü Damon korkuyor, diye düşündü Elena birden hayretle. Damon'ı öfkeli, üzgün, soğuk, alaycı, baştan çıkarıcı, hatta aşağılanmış ve utanç içinde görmüştü ama korku dolu? Hayır. Elena bunu bir türlü anlayamıyordu. Damon onun için korkuyordu.

"Dün yaptığım şeyle ilgili, değil mi?" diye sordu. "Beni öldürecekler mi?" Sesinin bu kadar sakin çıkmasına şaşıyordu. Belli belirsiz bir stres ve Damon'ın korkusunu geçirme isteği dışında hiçbir şey hissetmiyordu.

"Hayır!" Damon onu hafifçe itip yüzüne baktı. "Bunun için önce Sage'le ikimizin cesetlerini çiğnemeleri gerekir. Ve eğer onları şu kadarcık tanıyorsam, bu evdeki herkesin." Susup derin bir nefes aldı. *Ki bu da imkansız*, diye düşündü Elena. Damon hala lafı eveleyip geveliyordu.

Damon & Elena TR

Elena dayanamayarak patladı. "Ama yapmak istedikleri bu." Bunu nereden bildiğini bilmiyordu ama emindi. Belki telepatik yoldan bir şeyler hissediyordu.

"Evet, bizi tehdit ettiler," dedi Damon yavaşça. "Sanırım asıl mesele Yaşlı Drohzne değil. Burada sürekli cinayet işleniyor ve kavgada kazanan diğerinin mallarını alıyor. Ama dün yaptıkların kulaktan kulağa yayılmış. Bu civardaki evlerin köleleri, sahiplerinin emirlerine karşı gelmeye başlamış. Şehrin bütün dış mahalleleri dün olanlarla çalkalanıyormuş. İsyanın diğer bölgelere de sıçramasından endişeliler. Hemen önlem alınmazsa tüm Karanlık Boyut bomba gibi patlayabilir."

Damon konuşurken bile Elena, Doktor Meggar'ın kapısına gelen heyetin ona söylediklerinin yankılarını duyabiliyordu. Onlar da korku içindeydi.

Bu bir başlangıç olabilir, diye düşündü Elena. Zihni kendi küçük sorunlarından uzaklaşmaya başlamıştı. Karanlık Boyut'un zavallı kölelerini şeytani efendilerinden kurtarmak için ölüm bile ağır bir bedel gibi gelmiyordu.

"Ama böyle bir şey olmayacak," dedi Damon ve Elena düşüncelerini yansıttığını farketti. Damon'ın sesinde samimi bir hüzün vardı. "Eğer önceden plan yapsaydık, burada kalıp isyan başlatabilecek güçte liderler bulabilseydik belki o zaman bir şans olurdu. Ama şimdi dün yaşananların duyulduğu her yerde köleler cezalandırılıyor. Sana karşı sempatileri olabileceği şüphesiyle işkence görüp öldürülüyorlar. Efendileri bu ölümlerin tüm şehre ibret olmasını istiyor ve bir şeyler yapılmazsa durum giderek kötüleşecek."

Damon & Elena TR

Oysa Elena bir fark yaratabileceğini sanmıştı. Dünden beri coşkuyla atan kalbi paramparça oldu ve dehşetle Damon'ın siyah gözlerine baktı. "Bunu durdurmalıyız. Ölmem gerekse bile."

Damon onu yine kendine çekti. "Sen, Bonnie ve Meredith." Sesi çatallanmıştı. "Sizi bir sürü insan birlikte gördü ve şimdi birer baş belası olduğunuzu düşünüyorlar."

Elena'nın kalbi buz kesiverdi. İşin en kötü tarafı olanları bir köle sahibinin bakış açısıyla görebilmesiydi. Böy-

le bir cüretkarlık cezala
sı... Üstelik bu tip hik
iyice abartılıp efsanevi
"Bir gecede ünlü ol
dönüşebiliriz," diye n
de birbirlerinin üzeri
taşları canlanmıştı.
Ama Elena kah
ya Stefan'ı geri alm
ce görüp öldürülm
Bonnie'yle Meredi
riyle öldürürdü.
"Onlar da aynı
söylediklerini duy
tu. Sanki onu de
adında bir kız dö
ar diye. Daha
Elena'nın diz
kollarındayken
böyle bir sebe
çöktü. Zaten
den bir konuş
ce içinden ge
ğun için sevi
Elena'nın
terince kork
Hepsi düşü

ktor Meggar'ın
nin yankılarını
i Elena. Zihni
aşlamıştı. Ka-
fendilerinden
i gelmiyordu.
mon ve Ele-
n'ın sesinde
n yapsaydık,
ler bulabil-
ndi dün ya-
andırılıyor.
şkence gö-
tüm şehre
durum gi-
tı. Dün-
dehşet-
durmalı-
nnie ve
an bir-
düşü-
olan-
Böy-

ir bir cüretkarlık cezalandırılmazsa ve tüm şehre yayılır-
... Üstelik bu tip hikayeler kulaktan kulağa yayılırken
iyice abartılıp efsanevi bir boyut kazanırdı.
"Bir gecede ünlü olduk. Yarın birer halk kahramanına
dönüşebiliriz," diye mırıldandı Elena. Gözlerinin önün-
de birbirlerinin üzerine yıkılarak hızla ilerleyen domino
taşları canlanmıştı.

Ama Elena kahraman olmak istemiyordu. Bura-
ya Stefan'ı geri almaya gelmişti. Evet, kölelerin işken-
ce görüp öldürülmemesi için hayatını verebilirdi. Ama
Bonnie'yle Meredith'e dokunmaya kalkışanı kendi elle-
riyle öldürürdü.

"Onlar da aynı hisler içinde," dedi Damon. "Heyetin
söylediklerini duydular." Elena'nın kollarını sıkıca tut-
tu. Sanki onu desteklemek istiyordu. "Bu sabah Helena
adında bir kız dövülüp asılmış. Sırf ismi seninkine ben-
ziyor diye. Daha on beş yaşındaymış."

Elena'nın dizlerinin bağı çözüldü. Genelde Damon'ın
kollarındayken böyle hissederdi. Ama daha öncekiler
böyle bir sebepten değildi. Damon da onunla birlikte
çöktü. Zaten bu ancak yere otururak yapabileceğin tür-
den bir konuşmaydı. "Senin hatan değildi, Elena! Sade-
ce içinden geleni yaptın ve çevrendekiler seni sen oldu-
ğun için seviyor."

Damon & Elena TR

Elena'nın nabzı çılgınca atıyordu. Zaten her şey ye-
terince korkunçken o durumu daha da kötüleştirmişti.
Hepsi düşüncesizliğinin sonucuydu. Tek tehlikede olan

kendi canı sanmıştı. Sonuçlarını düşünmeden hareket geçmenin bedelini ağır ödeyecekti.

Ama dünkü manzarayı bugün görse yine aynısını ya pardı. Ya da..., diye düşündü utançla, *ona benzer bir şey yapardım. Sevdiğim herkesi tehlikeye atacağımı bilsem Damon'a o pislik herifle pazarlık yapması için yalvarırdım. Paramız olsaydı onu satın alabilirdik. Eğer bunu kabul etseydi... Eğer Leydi Ulma bir darbe daha alırsa ölecekmiş gibi görünmeseydi... Eğer...*

Birden kendine geldi.

Geçmiş geçmişti.

Şimdi bugündü.

Sonuçlarıyla yüzleş.

"Ne yapabiliriz?" Damon'ın elinden kurtulup onu omuzlarından sarstı. "Yapabileceğimiz bir şey olmalı! Bonnie'yle Meredith'i öldüremezler! Ama Stefan'ı bulmazsak da o ölür!"

Damon bu kez onu daha sıkıca tuttuğunda, Elena, Damon'ın zihnini ona karşı kapadığını farketti. Bu iyi de olabilirdi kötü de. Belki ona söylemeye can atmadığı bir çözüm biliyordu. Ya da belki şehrin önde gelenlerinin kabul edeceği tek çözüm üç isyankar kölenin idamıydı.

"Damon." Damon onu öyle sıkı tutuyordu ki Elena bir türlü yüzüne bakamıyordu. Ama ifadesini gözlerinin önünde canlandırabiliyordu. Onunla zihinsel yoldan konuşmaya çalıştı.

Damon & Elena TR

Damon, eğer Bonnie'yle Meredith'i kurtarmanın bir yolu varsa, her ne olursa olsun, bana söylemelisin. Buna mecbursun. Sana emrediyorum!

İkisi de bir kölenin efendisine emretmesini değil konuşmasını bile bir kölenin efendisine emretmesini değil konuşmasını bulabilecek, farkedebilecek halde bile değildi. Ama en sonunda Damon ona cevap verdi.

Seni Genç Drohzne'ye götürmem gerekiyormuş. Özür dilerim ve bununla sana altı kez vurursam paçayı kurtarabilirmişsin. Damon soluk renkli bir tahtadan yapılmış bir sopa çıkardı. Galiba beyaz dişbudak kerestesinden... di. Elena bunu bu kadar sakin karşılamasına şaşırıyordu. Dişbudak herkesin üzerinde etkili tek maddeydi. Vampirlerde, hatta Yaşlılar'da (herhalde burada onlardan bir sürü vardı) bile işe yarardı.

Ama dedikoduların kesilmesi için bunu halkın önünde yapmak zorunda kalacağız. İsyanı başlatan kişinin köle konumunu kabul etmesi kargaşayı sona erdirir diyorlar.

Damon & Elena TR

Damon'ın düşünceleri ağırlaşmıştı. Elena'nın kalbi de öyle. Bu tip bir gösteriye izin verirse kaç tane ilkesinden ödün vermiş olacaktı? Kaç tane köleyi ömür boyu esarete mahkum edecekti?

Birden Damon'ın zihinsel sesi öfkeyle konuştu. *Buraya Karanlık Boyut'ta reform yapmaya gelmedik.* Yüzündeki ifade ve ses tonu Elena'yı ürkütmüştü. Damon onu hafifçe sarstı. *Bilmem hatırlıyor musun, ama bizim amacımız Stefan'ı kurtarmak. Spartacus'çülük oynamaya kal-*

kışırsan bunu asla yapamayacağımızı söylememe gerek yok herhalde? Bozguna uğrayacağımız bir savaşı başlatmak anlamsız değil mi? İnan bana, böyle bir mücadeleyi Bekçi'ler bile kazanamaz.

Elena'nın zihninde bir şimşek çaktı.

"Tabii ya," dedi. "Ben bunu neden daha önce düşünemedim?"

"Neyi?"

"Savaşı şimdi başlatmayacağız. Daha temel Güç'lerimi bile geliştirmedim. Kanat Güç'lerimden bahsetmiyorum bile. Sonra onları hazırlıksız yakalayabiliriz."

"Elena?"

"Evet, geri döneceğiz," dedi Elena heyecanla. "Tüm Güç'lerimi kontrol edebildiğimde. Yanımızda müttefiklerimiz olacak. İnsanların dünyasından bulduğumuz güçlü müttefikler. Belki yıllar alacak ama bir gün geri gelip başladığımızı işi bitireceğiz."

Damon ona deliymiş gibi bakıyordu ama önemi yoktu. Elena içinden geçen Güç'ü hissedebiliyordu. *Bu bir yemindir,* diye düşündü. *Sonunda ölüm bile olsa sözümü tutacağım.*

Damon & Elena TR

Damon yutkundu. "Artık bugüne dönebilir miyiz?"

Gerçek Elena'nın yüzüne tokat gibi çarptı.

Bugün. Şimdi.

"Tabii." Dişbudak sopasına aşağılayıcı bir bakış fırlattı. "Merak etme, bunu yapacağım, Damon. Başka kimsenin benim yüzümden acı çekmesini istemiyorum.

Doktor Meggar iyi bir şifacı. Eğer sonrasında ona gelmeye izin verirlerse..."

"Açıkçası bundan emin değilim," dedi Damon, Elena'nın gözlerine bakarak. "Ama bir şeyi biliyorum. Tek bir darbeyi bile hissetmeyeceksin. Sana söz veriyorum." Siyah gözbebekleri irileşmişti. "Bu konuyla bizzat ilgileneceğim ve çekeceğin acıyı başka bir tarafa yöndireceğim. Sabah uyandığında hiçbir yara izin kalmayacak. Ama," diye bitirdi daha yavaşça, "diz çöküp benden özür dilemen gerekecek. Benden ve o iğrenç, ahlaksız, tiksinç..." Damon bir an kendini kaybedip İtalyanca küfretmeye başladı.

"Damon, kimden? Başka kimden özür dileyeceğim?"

"Gecekondu mahallelerinin liderinden ve muhtemelen Yaşlı Drohzne'nin kardeşi, Genç Drohzne'den."

"Tamam. Söyle onlara, istedikleri kadar Drohzne'den özür dileyeceğim. Çabuk ol, yoksa her an fikrimi değiştirebilirim."

Damon & Elena TR

Elena, Damon'ın ona fırlattığı bakışı görmesine rağmen zihni içine dönmüştü. Meredith ya da Bonnie'nin bunu yapmasına izin verir miydi? Hayır. Ya Caroline'ın? Yine, hayır. Hayır, hayır, hayır. Elena'nın kadınlara yönelik şiddetle ilgili görüşleri her zaman sert olmuştu. Özellikle Diğer Taraf'tan döndüğünden beri, dünyada ikinci sınıf muamelesi gören tüm kadınlar konusundaki hisleri gayet açık ve netti. Dünyaya bir amaç uğruna geri dönmüşse bu amaç kadın ve kızları kölelikten kurtarmaktı.

Ama bugün yapacağı sadece zalim köle sahibiyle yüzlerini bile görmediği zavallı köle kadın ve erkeklerle ilgili değildi. Leydi Ulma'yla bebeğini korumak istiyordu. Tabii, Stefan'ı da. Eğer pes ederse isyan çıkaran haddini bilmez bir köle olacaktı ve yollarına devam etmelerine izin verilecekti.

Aksi takdirde, tüm gözler üzerlerinde olacak, biri er geç buraya Stefan için geldiklerini anlayacaktı. Her an her türlü emir gelebilirdi: Onu daha güvenli bir yere nakledin –şu aptal kitsune anahtarından kurtulun... gibi.

Elena'nın zihninde Stefan'ın maruz kalacağı işkencelerle ilgili sahneler belirdi. Onu asla bulamayacakları bir yere götürebilirler, hatta gecekondu mahallerindeki isyan yayılırsa sonsuza dek kayıp bile olabilirdi.

Hayır. Stefan'ı şimdilik yenileceği kesin bir savaş uğruna terkedemezdi. Ama unutması da mümkün değildi.

Sizin için geri döneceğim, diye söz verdi. Sonra hikayenin farklı bir sonu olacaktı.

Damon & Elena TR

Elena birden Damon'ın hala yanında olduğunu farketti. Onu bir şahininkiler kadar dikkatli gözlerle inceliyordu. "Beni seni getirmem için yolladılar," dedi usulca. "Hayırı cevap bile kabul etmiyorlar." Elena, Damon'ın öfkesini hissederek elini avcuna alıp sıktı.

"İleride bir gün ben de seninle buraya döneceğim," dedi Damon. "Bunu biliyorsun, değil mi?"

"Elbette." Elena ona doğru eğildi ve dudağına minik bir öpücük kondurmayı planlarken uzun uzun öpüştü-

ge Damon'ın acısını yönlendirmekle neyi kastettiğini
tam olarak anlayamamıştı. Az sonra çekeceklerinin ya-
nında bir öpücük neydi ki? Sonra Damon saçlarını okşa-
dı ve Meredith kapıyı tıklatana dek adeta zaman durdu.

Elena doktorun evinden cezalandırılacağı yere götürülürken kan kırmızısı şafağı izlemişti. Tuhaf ve rüya gibiydi. Biraz yürüdükten sonra geniş bir avluya geldiler. Gecekondu mahallelerinin mal sahipleri eski püskü ama hala güzel minderlerin üzerinde oturuyordu. Ellerinde şişeler ve Kara Büyü'yle dolu mücevher kakmalı deri kupalar vardı. Vampirlerin hoşlanabileceği tek şarap buydu. Bazıları nargile içiyor ve arada sırada karanlık köşelere tükürüyordu. Onların dışında kalabalık bir seyirci kitlesi vardı. Genç ve güzel bir insanın cezalandırılacağını duyan gelmişti.

Elena söyleyeceği sözleri daha önceden prova etmişti. Mal sahiplerine doğru yürürken elleri kelepçeli, ağzı bağlıydı. Genç Drohzne altından yapılmış, rahatsız ama gösterişli bir sedirde oturuyordu. Onunla mal sahiplerinin arasında ayakta duran Damon'ın yüzünde gergin bir ifade vardı. Elena ortaokulda oynadığı ve son sahnede Petruchio'nun kafasına saksı fırlatıp ev dekorunu yıktığı *Hırçın Kız* piyesinden beri ilk kez doğaçlama yapacaktı.

Damon & Elena TR

Fakat bu seferki ölümcül derecede önemli bir roldü. Stefan'ın özgürlüğü, Bonnie ve Meredith'in hayat-

ları buna bağlıydı. Elena dilini kuruyan ağzının içinde gezdirdi.

Ne tuhaftı! Elinde az sonra ona vuracağı sopayı tutan Damon'ın bakışları onu cesaretlendiriyordu. Damon ona *cesur ol, umursama* der gibiydi. Acaba kendisi hiç böyle bir durumda kalmış mıydı?

Elena yanındakilerden biri tarafından tekmelenince nerede olduğunu hatırladı. Doktor Meggar'ın evli kızının dolabından *uygun* bir giysi ödünç almıştı. İnci rengiydi. Güneşin kızıl ışığı üzerine vurduğunda bordoya çalıyordu. Astarını giymemişti ve sırtındaki bağcıklar beline kadar çözülmüştü. Elena adamların önünde diz çöküp kafasını ayaklarının dibindeki karmaşık desenli ve pis halıya dayadı. İçlerinden biri üzerine tükürdü.

Kalabalıktan heyecanlı ve adamın yaptığını onaylayıcı sesler yükseldi. Sonra açık saçık küfretmeye ve üzerine bir şeyler atmaya başladılar. Görünüşe bakılırsa burada meyveler harcanamayacak kadar değerliydi ve kullandıkları en yaygın madde kurutulmuş dışkıydı. Elena bunu farkedince gözleri yaşlarla doldu.

Cesur ol. Umursama, dedi kendi kendine. Damon'a bakmaya bile cesareti yoktu.

Damon & Elena TR

Kalabalık biraz yatışıp gösteriye hazırlandığında nargile içen mal sahiplerinden biri ayağa kalktı. Sonra elindeki kağıt tomarını açıp Elena'nın anlayamadığı bir şeyler okumaya başladı. Hiç bitmeyecek gibiydi. Dizlerinin

üzerindeki Elena hala alnı tozlu halıda bekliyordu. *Gali-ni boğulacağım*, diye söylendi kendi kendine.

Nihayet kağıt tomarı bir kenara kaldırıldı ve Genç Drohzne ayağa fırlayıp yüksek, hatta neredeyse isterik bir sesle hikayeyi anlatmaya başladı. Köle, kendini sahibinin (*Damon*, diye düşündü Elena) ellerinden kurtararak aile reislerine (bu da, Yaşlı Drohzne'ydi) saldırmıştı. Üstelik bunu, aile reislerinin miskin ve hadsiz kölesini korumak uğruna yapmıştı ve düşüncesiz hareketinin sonucunda abisi ölmüştü. Elena kulaklarına inanamıyordu. Adam utanmasa tüm suçu zavallı Leydi Ulma'ya atacak, el arabasını doğru düzgün çekebilseydi bunların olmayacağını söyleyecekti.

"Öyle köleleri hepiniz bilirsiniz," diye devam etti. "Gözünde yürüyen sineği kovmaya bile üşenirler." Kalabalık yine taşkınlığa başlamıştı. Leydi Ulma orada olmadığı için ona ettikleri tüm hakaretlerden Elena nasibini alıyordu.

Damon & Elena TR

Nihayet Genç Drohzne, bir erkek gibi pantolon giyen bu küstah suratlı yellozun (Elena), ağabeyinin işe yaramaz kölesini (Ulma) kendi malıymış gibi kaçırdığını (*bunu yalnız yapmışım gibi konuşuyor*, diye düşündü Elena) anlatarak hikayesini bitirdi. Üstelik onu ne idüğü belirsiz bir şifacının (Doktor Meggar) evine götürmüştü.

"Bunu duyduğumda ne ağabeyimi ne de kölesini bir daha göremeyeceğimi anladım," diye bağırdı Genç

Drohzne. Tüm konuşması boyunca sesini cıyaklama seviyesinde tutmayı başarmıştı.

"Madem köle o kadar tembeldi, sevinmelisin!" diye bağırdı kalabalığın arasından bir şakacı.

"Gene de," dedi şişko bir adam. Kasvetli sesi Elena'ya Alfred Hitchcock'unkini hatırlatmıştı. Önemli kelimelerden önde duraksıyor, meselenin olduğundan daha ciddiymiş gibi algılanmasına sebep oluyordu. *Güçlü biri,* diye düşündü Elena. Çünkü kalabalık dışkı yağmuru ve tükürük savurmaktan vazgeçip sus pus olmuştu. Belli ki iri yarı adam bu fakir mahallelerin *babasıydı*. Onun ağzından çıkacaklar Elena'nın kaderini belirleyecekti.

"Olanlardan sonra," diyordu yavaşça ve her bir kelimesinin arasında yanındaki kaseden altın renkli bir şekerleme alıp çatır çutur yiyordu, "genç vampir, Damien cömertçe davranarak kamu hasarını ve aileye ait malın bedelini ödedi." Uzun bir ara verip Genç Drohzne'ye baktı. "Dolayısıyla kölesi, Aliana yarattığı tüm sıkıntıya rağmen açık arttırmayla satışa çıkarılmak yerine, burada, herkesin gözü önünde itaatini kanıtlamak için cezalandırılacaktır."

Damon & Elena TR

Elena sersemlemişti. Bunun sebebi adamların üzerine üflediği nargile dumanı mıydı emin değildi ama açık arttırmayla satışa çıkarılmak lafını duyduğunda neredeyse şoktan bayılacaktı. Başına böyle bir şeyin geldiğini düşünmek bile istemiyordu. Dikkatini çeken bir başka şey de Damon'la ikisinin ismindeki değişiklikti. Doğru-

sesini cıyaklama se-

sevinmelisin!" diye
acı.
asvetli sesi Elena'ya
ı. Önemli kelime-
olduğundan daha
uyordu. *Güçlü biri*,
dışkı yağmuru ve
s olmuştu. Belli ki
basıydı. Onun ağ-
elirleyecekti.
a ve her bir keli-
ltın renkli bir şe-
ç vampir, Dami-
ve aileye ait ma-
Genç Drohzne'ye
tığı tüm sıkıntı-
mak yerine, bu-
ıtlamak için ce-

damların üzeri-
eğildi ama açık
duğunda nere-
şeyin geldiğini
eken bir başka
iklikti. Doğru-

su buna seviniyordu. Çünkü Misao'yla Shinichi'nin bu ufak maceralarından haberdar olması işlerine gelmezdi.

"Köleyi yaklaştırın," dedi şişko adam ve üzerinde oturduğu minderlerde arkasına yaslandı.

Elena ayağa kaldırılıp kabaca öne doğru sürüklendi. Şimdi adamın yaldızlı sandaletlerini ve dikkat çekecek kadar temiz ayaklarını görebiliyordu. İtaatkar bir köle gibi, bakışlarını bir an olsun yerden ayırmadı.

"Hakkındaki suçlamaları duydun mu?" Baba kılıklı adam hala şekerlemelerini mideye indirmekle meşguldü. Hafif rüzgar muhteşem kokularını Elena'nın burnuna taşıdı ve kuruyan ağzı birden tükürükle doldu.

"Evet, efendim," dedi adama nasıl hitap edeceğini bilemediği için.

Damon & Elena TR

"Bana Ekselansları diyeceksin. Kendini savunmak için söyleyeceğin bir şey var mı?" Elena ona hayretle baktı. 'Madem cezama bile karar verdiniz, bunu bana neden soruyorsunuz?' demek istiyordu. Ama sözcükler dudaklarında donup kaldı. Bu adam Karanlık Boyut'ta, hatta tüm hayatı boyunca tanıştığı kişilerden farklıydı. İnsanları dinliyordu. *Ona Stefan'ı anlatsam beni yine dinlerdi*, diye düşündü Elena birden. Ama sonra mantığı yerine geldi. O Stefan konusunda ne yapabilirdi ki? Hem bu işte ne çıkarı olacaktı? Ucunda güç, para ya da bir düşmanını altetmek yoksa onlara neden yardım edecekti?

Yine de köleleri kurtarmak için buraya geri döndüğünde sağlam bir müttefik olabilirdi.

"Hayır, Ekselansları," dedi.

"O halde ayaklarımıza kapanıp benden ve Efendi Drohzne'den af dilemeye hazırsın?"

"Evet," dedi Elena ve aklından hızla önceden hazırlanmış özrünü geçirdi. Sonra tekrar kafasını kaldırdı ve yakından baktığında adamın yüzünde, kucağında ve sakalında altın rengi kırıntılar olduğunu farketti.

"Güzel. Diğer asilere ders olsun diye bu köleye tam on kez dişbudak sopasıyla vurulacak. Cezayı yeğenim, Clewd uygulayacak."

Damon & Elena TR

"Hayır, Ekselansları," dedi.

"O halde ayaklarımıza kapanıp benden ve Efendi Drohzne'den af dilemeye hazırsın?"

"Evet," dedi Elena ve aklından hızla önceden hazırlanmış özrünü geçirdi. Sonra tekrar kafasını kaldırdı ve yakından baktığında adamın yüzünde, kucağında ve sakalında altın rengi kırıntılar olduğunu farketti.

"Güzel. Diğer asilere ders olsun diye bu köleye tam on kez dişbudak sopasıyla vurulacak. Cezayı yeğenim, Clewd uygulayacak."

21

Birden kıyamet koptu. Elena hızla kafasını kaldırdı. Hala pişman köle pozuna devam mı edecekti? Mal sahipleri aralarında tartışıyor, ellerini savurarak birbirlerine laf yetiştiriyordu. Damon, Baba'nın kolunu tutmuştu. Belli ki sahneye çıkma zamanının geldiğini hissetmişti. Damon & Elena TR

Kalabalık çılgınca tezahürat yapıyordu. Görünüşe bakılırsa yeni bir kavga çıkacaktı.

Bu seferki Damon'la Baba'nın adamları, özellikle de Clewd arasındaydı.

Elena'nın başı dönüyor, diyalogları yarım yamalak duyuyordu.

"...sadece altı kez demiştiniz. Söz verdiniz, cezayı ben uygulayacağım," diye bağırıyordu Damon.

Başka bir ses geldi. Galiba, Clewd'dü. "...bu yaşlı uşakların doğruyu söylediğinden nasıl emin olabiliriz?"

Baba da öyle değil mi? diye düşündü Elena. *Sadece diğerlerinden daha iri yarı ve korkutucu ama o da başka birinin emrinde ve eminim o kişi zihnini nargile dumanıyla bulandırmıyordur.* Şişko adam ona baktığında hızla kafasını eğdi. Damon & Elena TR

Damon'ın sesi yine curcunayı bastırmıştı. Baba'nın yanında duruyordu. "Burada bile anlaşma anlaşmadır diye düşünmüştüm." Sesinde tehlikeli bir ton vardı. Artık anlaşmalarının bozulduğunu ve saldırmaya hazırlandığını belirtmek ister gibiydi. Elena dehşete kapılmıştı. Damon asla bu kadar açıkça tehditler savurmazdı.

"Sakin ol," dedi Baba bezgin sesiyle. Kalabalık yine susmuştu. Şişko adam Damon'ın elinden kurtulup kafasını Elena'ya çevirdi.

"Cezanın yeğenim, Clewd tarafından uygulanacağına ilişkin kararından vazgeçtim. Diyarmın, ya da her neysen, köleni kendin cezalandırabilirsin."

Şişko adam sakalındaki altın kırıntıları silkeleyip doğruca Elena'yla konuştu. Gözleri yaşlı ve yorgun ama şaşkınlık derecede zekiydi. "Clewd kamçılar konusunda uzmandır. Hatta kendi kamçısını bile icat etti. Ona kedi boyağı diyor. Bir vuruşta boyundan kalçaya dek yırtabiliyor. Güçlü kuvvetli erkekler bile ancak on darbeye dayanabiliyor. Ama korkarım, Clewd bugün hayalkırıklığına uğrayacak." Sonra bembeyaz ve düzgün dişlerini ortaya

çıkararak gülümsedi ve Elena'ya altın rengi şekerlemelerle dolu kaseyi uzattı. "Cezanı çekmeden önce bir tane al. Hadi, buyur."

Çekinmekle çekinmemek arasında kalan Elena irili ufaklı şekerlemelerden bir tane alıp ağzına attı. Sonra bunu dişleriyle kırdı. İçinde ceviz vardı. Demek evrengiz şekerleme buydu. Yarım bir ceviz tadı, limonlu bir şerbete batırılıp üzerine biraz kırmızıbiber serpilmiş, sonra da altın rengi şekerle kaplanmıştı. Muhteşemdi!

Baba, Damon'a, "Şimdi cezanı ver, oğlum. Ama kaza düşüncelerini gizlemeyi öğretmeyi ihmal etme. Bir gecekondu genelevinde harcanamayacak kadar iyi çalışan bir aklı var. Ama nedense bir sosyete orospusu da olmak istemiyor."

Damon cevap veremeden ve Elena kafasını kaldıramadan adam gitmişti. Bir tahtırevana bindi ve adamları onu Elena'nın buraya geldiğinden beri gördüğü ilk at arabasına taşıdı. Damon & Elena TR

Genç Drohzne'nin kışkırttığı mal sahipleri nihayet susmuştu. "On kırbaç ve istersen köleni sen cezalandırabilirsin," dediler. "Ama sayıda ısrarcıyız. Zaten seninle anlaşma yapan adamın karşı çıkabilecek gücü kalmadı."

İçlerinden biri rahat bir tavırla saçlarından kavradığı bir kafayı havaya kaldırdı. Başındaki tozlu yapraklardan taç, ceza faslından sonra verilecek şölenin habercisi gibiydi.

Damon'ın gözleri korkunç bir öfkeyle parladı ve etrafındaki nesneler yerlerinde takırdamaya başladı. Elena boynundaki tasmadan kurtulmaya çalışan bir panterin Güç'ünü hissedebiliyordu. Sanki karşısında bir kasırga vardı ve ağzından çıkabilecek her sözcüğü boğazına doğru itiyordu.

"Kabul ediyorum."

"Ne?"

Damon & Elena TR

"Yeter, Da... Efendi Damon. Artık tartışmayın. Ben kabul ediyorum."

Elena, Drohzne'nin önünde eğilince kadınlarla çocuklardan bir inilti yükseldi ve kalabalığın açtığı yaylım ateşi bu kez sırıtan köle efendisine yöneldi.

Elena'nın elbisesinin kuyruğu bir gelinliğinkini andırıyordu. İnci rengi eteği güneşin kırmızı ışığında şarap kızılına boyanmıştı. Damon, Elena'nın tepeden topuz yaptığı ama açılarak sırtına dökülen saçlarını iki yana ayırdı. Öfkeden titriyordu. Elena zihinlerinin birbirlerine doğru akacağını bildiği için ona bakmaya cesaret edemiyordu. Bu saçmalığın bir an önce bitmesi ya da başlaması için bir konuşma yapması gerektiğini hatırlamıştı.

Drama öğretmeni, Bayan Courtland rollerini duygu katarak oynamadıklarını söyleyerek sınıfı yerden yere vururdu. Sizde duygu yoksa izleyicilerde de oluşmaz, derdi.

"Efendi!" diye bağırdı Elena, kalabalıktaki kadınların iniltilerini bastıracak kadar yüksek bir sesle. "Efendi, ben basit bir köleyim. Aslında size hitap etmeye bile layık de-

Damon & Elena TR

korkunç bir öfkeyle patladı ve es-
erlerinde takırdamaya başladı. Ele-
adan kurtulmaya çalışan bir pante-
biliyordu. Sanki karşısında bir ka-
n çıkabilecek her sözcüğü boğazı-

i Damon. Artık tartışmayın. Ben

önünde eğilince kadınlarla ço-
kseldi ve kalabalığın açtığı yaylım
efendisine yöneldi.
kuyruğu bir gelinliğinkini andı-
i güneşin kırmızı ışığında şarap
amon, Elena'nın tepeden topuz
tına dökülen saçlarını iki yana
du. Elena zihinlerinin birbirleri-
ği için ona bakmaya cesaret ede-
bir an önce bitmesi ya da başla-
ıpması gerektiğini hatırlamıştı.
ıyan Courtland rollerini duygu
söyleyerek sınıfı yerden yere vu-
izleyicilerde de oluşmaz, derdi.
Elena, kalabalıktaki kadınların
ır yüksek bir sesle. "Efendi, ben
size hitap etmeye bile layık de-

ğilim. Ama haddimi aşarak büyük bir hata yaptım ve ce-
zamı seve seve kabul ediyorum. Evet, seve seve. Eğer yap-
tığımın size kaybettirdiği itibarın bir damlasını bile geri
vetecekse. Şerefli yolunuza bir çöp yığını gibi çıkan ve
sizi ilerleyişinizden alıkoyan bu rezil köleyi cezalandır-
manız için yalvarıyorum."

Aslında Elena'nın önceden ezberlediği ve bilhassa ona zorla öğretilmiş gibi buz gibi bir tonda yaptığı bu konuşmanın dört kelimeden fazla olmasına gerek yoktu. "Efendi, beni affedin, lütfen," demesi yeterliydi. Fakat kimse Meredith'in yazdığı bu konuşmadaki esprili dili anlamamış ya da eğlenceli bulmamıştı. Baba, Elena'nın özrünü kabul ettiğine ve Genç Drohzne de bunu daha önceden bir kere duyduğuna göre sıra Damon'daydı.

Ama Genç Drohzne henüz yeterince tatmin olmamıştı. Elena'ya pis pis sırıtarak, "Sabırsızlanma, küçük hanım. Birazdan hakettiğin cezayı bulacaksın. Ama önce sopayı görmek istiyorum," dedi ve Damon'a doğru yürüdü. Sopayı alıp etrafındaki minderlere birkaç deneme vuruşu indirdi. Hava yakut rengi tozlarla dolmuş, Genç Drohzne yeterince memnun kalmıştı.

Ağzı sulanarak tekrar altın sedirine çöktü ve Elena'yı baştan aşağı süzdü.

Zaman gelmişti. Damon bunu daha fazla erteleyemezdi. Yavaşça, attığı her adım bir oyunun parçasıymış ve önceden çalışılmış gibi Elena'ya yanaştı. Kalabalıktan çıt çıkmıyordu. Kadınlar ağıtlarına bir son vermişti.

Hepsinin sarhoş gibi bir halleri vardı. Damon uygun açıyı bulunca olduğu yerde durdu.

"Sizden af diliyorum, efendi," dedi Elena hissiz sesiyle. *Onu kendi haline bıraksam formaliteleri bile hatırlayamazdı,* diye düşündü.

Evet, şimdi gerçekten vakit gelmişti. Elena, Damon'ın ona ne söz verdiğini hatırlıyordu. Ama bugün bir sürü sözün tutulmadığını da biliyordu. On neredeyse altının iki katıydı.

Bunun için heveslendiği söylenemezdi.

Ama ilk darbede Damon'ın sözünü tutacağını anladı. Pat diye bir ses duydu. Tek hissettiği uyuşukluktu. Sonra bir ıslaklık gelince Elena kafasını kaldırıp gökyüzüne baktı. Bu ıslaklığın kendi kanı olmasını beklemiyordu. Hiç canı yanmamıştı ama belinden kanlar süzülüyordu.

"Kız saysın," diye hırladı Genç Drohzne. Elena, Damon'ın karşı çıkmasına fırsat vermeden, "Bir," dedi.

Ve aynı net ve hissiz sesle saymaya devam etti. Aklı buleş kokulu, korkunç batakhanede değildi. Dirseğine dayanarak doğrulmuş, Stefan'ın gözlerine bakıyordu. Şahit olduğu yüzyıllara rağmen asla yaşlı ve yorgun görünmeyen meşe yeşili gözlerine. Rüyada gibi sayıyordu. On deyince kalkıp koşmaya başlayacaklardı. Yağmur çiseliyordu. Elena koşmaya hazırdı ama Stefan ona engel oluyordu. Birazdan onun elinden kurtulacak ve parlak yeşil çimlerde uzaklaşacaktı. Elinden geleni yapmayı planlıyordu, kaslarını zorlayacaktı ama Stefan'ın onu er geç

yakalayacağını bili
yuvarlanacaklar ve
Kalabalığın ara
lar uzaklaşmıştı. H
gili aptal bir rüya
lı izleyicileri tatm
Elena giderek etr
rin sesini duyuyo
çe midesi bulanı
liyor ama canı ya
larına götürüyor
"Her zaman
şünde birlikte o
Ben de senin
cağını biliyordu
seninleyim.
Hep, meleğim
Elena kendi
öptü ve kaybol
gürültüye şaşır
Genç Droh
det ve hayalkı
daha fazlasını
miş, huşu için
lar çocuklardı
yorlar, Elena
dağılıyorlardı

Damon & Elena TR

yakalayacağını biliyordu. Sonra yine yemyeşil çimenlere yuvarlanacaklar ve çılgınca kahkahalar atacaklardı.

Kalabalığın arasındaki kurt sırıtışlar ve sarhoş naralar uzaklaşmıştı. Hepsi Damon ve dişbudak sopasıyla ilgili aptal bir rüya olmalıydı. Rüyasında, Damon meraklı izleyicileri tatmin edecek kadar sertçe ona vuruyordu. Elena giderek etrafını sarmalayan sessizlikte bu darbelerin sesini duyuyor ve teninde açılan yaraları düşündükçe midesi bulanıyordu. Sırtında tüm vuruşları hissedebiliyor ama canı yanmıyordu. Ve Stefan elini tutup dudaklarına götürüyordu.

"Her zaman seninim," dedi Stefan. "Her rüya görüşünde birlikte olacağız."

Ben de senin, dedi Elena usulca. Stefan'ın mesajı alacağını biliyordu. *Seni her zaman hayal edemesem de hep seninleyim.*

Damon & Elena TR

Hep, meleğim. Seni bekliyorum, dedi Stefan.

Elena kendi sesini duydu. "On." Stefan tekrar elini öptü ve kayboldu. Elena aniden yine duymaya başladığı gürültüye şaşırarak etrafına bakındı.

Genç Drohzne'nin kamburu çıkmıştı. Gözleri hiddet ve hayalkırıklığıyla parlıyordu. Kaldırabileceğinden daha fazlasını içmişti. İnleyen kadınlar çoktan sessizleşmiş, huşu içinde onları seyrediyordu. Tek gürültü yapanlar çocuklardı. Avluyu saran demir kafese tırmanıp iniyorlar, Elena onlardan tarafa baktığında çil yavrusu gibi dağılıyorlardı.

Gösteri bitmişti.

Elena ilk ayağa kalktığında dünya etrafında tam iki kere döndü ve bacakları büküldü. Damon onu yakalayıp hala aldı başında birkaç genç adama seslendi. "Bana bir pelerin verin." Adamların en iyi giyimlisi -belli ki sırf iş olsun diye gecekondu mahallesinde dolanan bir züppeydi- ona kenarları yeşil-mavi şeritlerle süslü, siyah ve ağır bir pelerin fırlattı. "Sende kalsın. Gösteri harikaydı. Sen hipnozcu musun?"

"Gösteri falan değildi," diye hırladı Damon. Bu sırada ona kartvizitlerini vermeye hazırlanan mal sahiplerinin ellerini havada dondurmuştu.

"Al şunları," diye fısıldadı Elena.

Damon kartvizitleri tek eliyle kaptı. Hareketi hırçın ve kabacaydı ama Elena saçlarını yüzünden çekip genç adamlara yavaşça gülümsedi. Onlar da mahcup gülümsemelerle karşılık verdi.

"Tekrar gösteri yaptığınızda..."

"Sizi haberdar ederiz," dedi Elena. Damon onu kucağında Doktor Meggar'ın evine taşırken sokak çocukları peşlerine takılmış, pelerinlerini çekiştirip duruyordu. İşte, o zaman Elena, Damon'ın neden bir yabancıdan pelerin istediğini merak etti. Zaten kendisinin bir pelerini vardı ve istese Elena'ya bunu verebilirdi.

Damon & Elena TR

"Şimdi sayıları çoğaldığına göre bir yerlerde bir ayin yaparlar," dedi Bayan Flowers üzüntüyle. Matt'le ikisi pan-

Gösteri bitmişti.

Elena ilk ayağa kalktığında dünya etrafında tam iki kere döndü ve bacakları büküldü. Damon onu yakalayıp hala aklı başında birkaç genç adama seslendi. "Bana bir pelerin verin." Adamların en iyi giyimlisi -belli ki sırf laf olsun diye gececkondu mahallesinde dolanan bir züppeydi- ona kenarları yeşil-mavi şeritlerle süslü, siyah ve ağır bir pelerin fırlattı. "Sende kalsın. Gösteri harikaydı. Sen hipnozcu musun?" Damon & Elena TR

"Gösteri falan değildi," diye hırladı Damon. Bu ses ona kartvizitlerini vermeye hazırlanan mal sahiplerinin ellerini havada dondurmuştu.

"Al şunları," diye fısıldadı Elena.

Damon kartvizitleri tek eliyle kaptı. Hareketi hırçın ve kabacaydı ama Elena saçlarını yüzünden çekip genç adamlara yavaşça gülümsedi. Onlar da mahcup gülümsemelerle karşılık verdi.

"Tekrar gösteri yaptığınızda..."

"Sizi haberdar ederiz," dedi Elena. Damon onu kucağında Doktor Meggar'ın evine taşırken sokak çocukları peşlerine takılmış, pelerinlerini çekiştirip duruyordu. İşte, o zaman Elena, Damon'ın neden bir yabancıdan pelerin istediğini merak etti. Zaten kendisinin bir pelerini vardı ve istese Elena'ya bunu verebilirdi.

"Şimdi sayıları çoğaldığına göre bir yerlerde bir ayin yapıyorlar," dedi Bayan Flowers üzüntüyle. Matt'le ikisi pansiyonun salonunda bitki çaylarını yudumluyordu. Neredeyse akşam yemeği saati gelmişti ama dışarısı hala aydınlıktı.

"Ne için ayin yapacaklar?" diye sordu Matt. Damon'la Elena'dan ayrılıp Fell's Church'e döneli bir haftayı geçmesine rağmen ailesinin evine hiç uğramamıştı. Buraya ilk vardığında Meredith'in kasabanın hemen kıyısındaki evine gitmişti ve Meredith onu önce Bayan Flowers'la görüşmesi konusunda ikna etmişti. Üçü ve Bonnie oturup konuşmuş, sonunda Matt'in şimdilik *görünmez* olmasına karar vermişlerdi. Fell's Church'te olduğu bilinmezse ailesi daha güvende olacaktı. Pansiyonda yaşayacaktı ve sorun çıkaran çocukların hiçbiri bunu farketmeyecekti. Sonra, Bonnie'yle Meredith Damon'la Elena'nın yanına giderken, Matt bir çeşit gizli ajan olarak kasabada kalmıştı.

Şimdiyse kızlarla gitmediğine neredeyse pişmandı. Tüm düşmanlarının senden iyi görüp, iyi duyabildiği ve daha hızlı hareket edebildiği bir yerde gizli ajanlık yapmak hiç kolay değildi. Zamanının çoğunu Meredith'in söylediği web güncelerini tarayıp işlerine yarayacak bir şeyler arayarak geçiriyordu. Damon & Elena TR

Ama ayinlerle ilgili bir şeye rastlamamıştı. Dalgın bir tavırla çayını içen Bayan Flowers'a baktı.

"Ne için ayin yapacaklar?" diye tekrarladı.

Bayan Flowers yumuşacık beyaz saçları, tatlı yüzü, içten bakışlı mavi gözleriyle dünyadaki en zararsız yaşlı ha-

nımmış gibi görünürdü. Ama değildi. Doğuştan bir ca dıydı ve bahçıvanlık konusunda bir uzman sayılırdı. Be yaz büyü şifa ilaçları kadar kara büyü bitkisel zehirleri ni de iyi bilirdi.

"Ah, genelde kötü şeyler için, tabii." Üzgün bakı larını fincanındaki çay yapraklarına dikti. "Seferberlik mitingleri gibi olurlar. Bilirsin işte, herkesi motive et mek için. Herhalde orada biraz kara büyü de yaparlar Yenilerde şantaja ya da beyin yıkamaya başvururlar. Bu toplantıya katıldıkları için suçlu sayılacaklarını söyler ler. Bazıları hemen pes edip tam üyeliğe geçer. Çok na hoş."

Damon & Elena TR

"Nasıl yani?" diye üsteledi Matt.

"Ne bileyim hayatım? Onlardan birine hiç katılma dım ki."

Matt düşündü. Saat neredeyse yediydi. On sekiz ya şın altındakiler için sokağa çıkma yasağı başlıyordu. Ne den mi on sekiz? Çünkü görünüşe bakılırsa zihin kont rolü için en büyük yaş oydu.

Tabii bu resmi bir sokağa çıkma yasağı değildi. Ama şerifin bölümü Fell's Church'ün genç kızlarını etkileyen hastalıkla başka nasıl başa çıkacağını bilmiyordu. Onla rı korkutacaklar mıydı? Hah, asıl korkan polisti. Karen Ryan'ın birkaç evcil faresinin kafasını ısırarak kopardığı nı ve geri kalanlara neler yaptığını gören genç bir şerifin Ryan'ların evinden bir fırlayışı vardı ki, gerçekten görül meye değer bir manzaraydı.

Onları bir yere mi kapatacaklardı? Aileler bunu duymak bile istemiyordu. Çocuklarının davranışları ne kadar değişirse değişsin onların yardıma ihtiyacı olduğunu kabul etmiyorlardı. Komşu kasabadaki bir psikiyatriste gönderilen çocuklar elli dakikalık görüşme boyunca sakince oturup mantıklı cevaplar vermişlerdi. Ama sonra dönüş yolunda intikamlarını almışlar, anne babalarının söylediği her şeyi kusursuz mimiklerle taklit etmişler, insanı yerinden zıplatan hayvan sesleri çıkarmışlar, Asya dillerinde kendi kendilerine mırıldanmışlar, hatta bir klişeyi yeniden canlandırıp tüyler ürpertici şekilde sırsız konuşmuşlardı.

Alışılmış disiplin yöntemleri ve tıp çocukların derdine çare olamıyordu.

Ama aileleri en çok korkutan kızlarının ya da oğullarının ortadan kaybolmasıydı. Eskiden mezarlıkta takıldıkları düşünülüyordu. Ama yetişkinler onları gizli toplantılarından birine giderken takip edince mezarlığı boş bulmuşlardı. Honoria Fell'in gizli mezarında bile kimse yoktu. Çocuklar resmen buhar olup uçmuştu.

Matt bu bilmecenin cevabını bildiğini sanıyordu. Sık ağaçlıklı Eski Orman mezarlığın hemen yanındaydı. Ya Elena'nın arıtma güçleri bu kadar uzağa yetişemiyordu, ya da orman o kadar uğursuzdu ki, onun bu gücüne karşı koyabiliyordu.

Damon & Elena TR

Matt, Eski Orman'ın artık tamamen kitsune kontrolünde olduğunu da biliyordu. Ağaçların arasında iki

adım attınız mı bir daha hayatınız boyunca oradan çıkamayabilirdiniz.

"Ama belki ben onları izleyebilecek kadar gencimdir," dedi Matt, Bayan Flowers'a. "Tom Pierler da onlardan ve benim yaşımda. Olayı başlatanlar da öyle. Caroline bu illeti Jim Bryce'a bulaştırdı, Jim de Isobel Saitou'ya."

Bayan Flowers düşünceliydi. "Isobel'in büyükannesinden daha çok Shinto koruması istemeliyiz. Sence bir ara bunu yapabilir mi, Matt? Korkarım, yakın zamanda kendimize bir barikat hazırlamalıyız."

"Çay yaprakları öyle mi söylüyor?"

"Evet, hayatım ve benim zavallı yaşlı kafam da onlarla aynı fikirde. Belki bunu Doktor Alpert'a da söyleyebilisin. Böylece kızıyla torunlarını çok geç olmadan kasabadan çıkarabilir."

Damon & Elena TR

"Ona mesajı veririm ama bence Tyrone'u Deborah Koll'dan koparmak epey zor olacak. Ona feci bağlandı. Ama belki Doktor Alpert Koll'ları da gitmeye ikna edebilir."

"Belki. Endişelenecek ne kadar az çocuk olursa o kadar iyi," dedi Bayan Flowers, Matt'in fincanını alıp içine bakarak.

"Ben hallederim." *Ne tuhaf*, diye düşündü Matt. Fell's Church'te üç tane müttefiki vardı ve hepsi altmış yaş üstü kadınlardı. Biri, Bayan Flowers'tı. Hala her sabah erkenden kalkıp yürüyüş yapacak ve bahçesiyle ilgilenecek kadar dinçti. Diğeri, Obaasan'dı. Yatağa bağlı yaşıyordu

ve topuz yaptığı siyah saçlarıyla tıpkı bir oyuncak bebeğe benziyordu. Yıllarını tapınak bakiresi olarak geçirmişti ve her an yardımcı tavsiyelerde bulunmaya hazırdı.

Sonuncusu, Doktor Alpert, Fell's Church'ün belediye hekimiydi. Saçları kır, teni parlak ve esmerdi. Büyüler de dahil olmak üzere hayattaki her konuya karşı pragmatik bir yaklaşım tarzı vardı. Polisin aksine gözlerinin önünde cereyan edenleri inkar etmemiş, çocukların korkularını dindirmek için elinden geleni yapıp dehşet içindeki ailelerine tavsiyelerde bulunmuştu.

Bir cadı, bir rahibe ve bir doktor. Matt her bakımdan donanımlı olduğunu hissediyordu. Özellikle de bu vakadaki orijinal hastanın Caroline olduğunu keşfettiğinden beri. Ama onun tilkiler mi, kurtlar mı, ikisi birden mi, yoksa tamamen başka bir şey tarafından mı ele geçirildiğinden henüz emin değildi.

"Bu geceki toplantıya gideceğim," dedi kararlı bir sesle. "Çocuklar bütün gün boyunca birbirleriyle fısıldaştı. Koruluğa gidip onları görebileceğim bir yere saklanırım. Sonra peşlerine takılırım. Tabii, Caroline ya da Tanrı yardımcımız olsun, Shinichi'yle Misao onlarla değilse."

Bayan Flowers ona bir fincan daha çay koydu. "Senin için endişeleniyorum, Matt, tatlım. Bugün bana kara iblislerin günüymüş gibi geliyor. İşini şansa bırakabileceğin bir gün değil."

Damon & Elena TR

"Annenizin bu konuda söylediği bir şey var mı?" diye sordu Matt merakla. Bayan Flowers'ın annesi

1900'lerin başında ölmüştü ama kızıyla hala iletişim halindeydi.

"Ah, o da başka bir sorun. Tüm gün boyunca ondan haber alamadım. Dur, bir kez daha deneyeyim." Bayan Flowers gözlerini kapadığında, Matt yaşlı kadının kırışık gözkapaklarının kıpırdadığını gördü. Bayan Flowers annesini arıyor ya da transa girmeye çalışıyordu. Matt çayını içip cep telefonundaki oyunlardan birini oynamaya başladı.

Az sonra Bayan Flowers tekrar gözlerini açtı ve iç çekti. "Sevgili An*nem* (bu kelimeyi her zaman ikinci heceyi vurgulayarak söylerdi) bugün çok huysuz. Ondan net bir cevap alamadım. Toplantının gürültülü olacağını söylüyor ama sonra sessizleşecekmiş. Ayrıca gayet tehlikeli olacağı konusunda benimle aynı fikirde. En iyisi, ben de seninle geleyim, hayatım." Damon & Elena TR

"Hayır, hayır! Anneniz tehlikeli olacağını söylüyorsa şansımızı zorlamamızın alemi yok," dedi Matt. *Bayan Flowers'a bir şey olursa kızlar canlı canlı derimi yüzer*, diye düşündü. Bu oyunu güvenli oynaması gerekti.

Bayan Flowers rahatlayarak arkasına yaslandı. "Peki la," dedi sonunda, "öyleyse ben otları temizlemeye geri döneyim. Hem biraz misk otu toplayıp kurutmalıyım. Herhalde yabanmersinleri de çoktan olgunlaşmıştır. Zaman ne çabuk geçiyor."

"Bir de bana yemek pişiriyorsunuz," dedi Matt. "En azından oda paramı ödememi kabul etseydiniz."

"Bunu yaparsam kendimi asla bağışlamam. Sen benim misafirimsin, Matt. Ve umarım, arkadaşım."

"Elbette. Sizsiz, kaybolurdum. Madem bahçede işiniz var, ben de kasabaya doğru yürüyeyim. Biraz hareket iyi gelir. Keşke..." Birden sustu. Az kalsın, *keşke Jim Bryce'la birkaç atış yapabilseydim*, diyecekti. Ama Jim bir daha hiç atış yapamayabilirdi. Kesik elleriyle bunu yapması zordu.

"Görüşürüz, Bayan Flowers," dedi.

"Tamam. Matt, hayatım, lütfen dikkatli ol. Üzerine bir mont ya da yağmurluk almayı unutma."

"Merak etmeyin." Ağustosun başıydı ve hava mayoyla yürüyüş yapabilecek kadar sıcak ve nemliydi. Ama Matt yaşlı hanımlarla nasıl başa çıkacağını biliyordu. Her ne kadar Bayan Flowers bir cadı ve bazen Matt'in pansiyondan çıkarken cebine attığı maket bıçağı kadar keskin olsa da.

Matt dışarı çıktı ve yolu biraz uzatarak mezarlığa doğru yürüdü.

Ağaçların arasındaki hendeğe saklansa hem Eski Orman'ın kalıntılarına giren herkesi görebilir, hem de kimseye görünmezdi. Damon & Elena TR

Hiç ses çıkarmadan saklanma yerine gitti ve mezar taşlarının arkasında iki büklüm ilerledi. Kuş cıvıltılarındaki değişikliklere karşı bile tetikteydi. Bu, çocukların yaklaştığını gösterirdi. Ama ormandaki tek kuş sesi kargaların uğursuz çığlıklarıydı. Kimseyi görmedi...

Ta ki saklanma yerine girene dek.

Sonra kendini çekilmiş bir silahla ve arkasında Şerif Rich Mossberg'le burun buruna buldu.

Şerifin ağzından çıkan sözler tamamen otomatikti. Sanki biri bir robotun uzaktan kumandasına basmış gibiydi.

"Matthew Jeffrey Honeycutt, seni Caroline Beula Forbes'a saldırı suçuyla tutukluyorum. Sessiz kalma hakkına sahipsin..."

"Siz de öyle," diye tısladı Matt. "Ama sessizliğiniz uzun sürmeyecek. Kargalara baksanıza, hepsi bir anda havalandı. Çocuklar Eski Orman'a geliyorlar ve çok yakınlar."

Şerif Mossberg sözünü bitirmeden rahat edemeyen insanlardandı. "Haklarını biliyor musun?" dedi.

"Hayır, efendim. Budalaca lafları *mi ne komprenas*[1]."

Şerifin kaşları çatıldı. Şimdi de İtalyanca saçmalamaya mı başladın?" Damon & Elena TR

"Hayır, Esperanto. Anlamıyor musunuz, zamanımız yok! İşte, geldiler. Aman Tanrım, *Shinichi* de onlarla!" Son cümleyi belli belirsiz bir fısıltıyla söylemişti. Matt kafasını eğip mezarlığın kıyısındaki yabani otları araladı ve dikkatle gelenlere baktı.

Evet, Shinichi'ydi. On iki yaşlarında küçük bir kızla el eleydi. Matt onu hayal meyal hatırlıyordu. Ridgemont civarında oturuyordu. Adı neydi? Betsy, Becca...

1 Anlamıyorum. (Ç.N.)

Şerif Mossberg'ten hayret dolu bir inilti geldi. "Yeğenim," dedi nefes nefese. Matt onun bu kadar yumuşak bir tonda konuşabileceğine ihtimal vermediği için şaşırmıştı. "Oradaki, benim yeğenim. Rebecca!"

"Tamam. Sakın kıpırdamayın," diye fısıldadı Matt. Çocuklar sıra halinde Shinichi'nin arkasından yürüyordu. Şeytani bir kavalcıyı andıran Shinichi'nin kırmızı saç uçlarıyla altın gözleri akşamüstü güneşinde parlıyordu. Çocuklar kıkırdayarak Yedi Küçük Tavşan şarkısının ahlaksız bir versiyonunu söylüyordu. Bazılarının sesleri o kadar tatlı ve çocuksuydu ki. Matt'in boğazı kurumuştu. Onları izlemek acı vericiydi. Tıpkı hoplayıp zıplayarak mezbahaya giden kuzuları andırıyorlardı.

Şerifi Shinichi'yi vurmaya çalışmaması konusunda ikna etmeliydi. Bu tüm cehennemi serbest bırakmak gibi olurdu. Çocukların sonuncusu da ağaçların arasına dalınca rahat bir nefes aldı.

Şerif Mossberg ayağa kalkmak üzereydi.

"Hayır!" Matt onun bileğine yapıştı.

Ama Şerif kolunu çekti. "Peşlerinden gideceğim. Yeğenimi almış." Damon & Elena TR

"Onu öldürmeyecek. Çocukları öldürmüyorlar. Neden bilmiyorum ama öyle."

"Sen de duydun işte, onlara iğrenç şeyler öğretiyor. Bakalım kafasına yarı otomatiğimi dayadığımda da böyle edepsiz şarkılar söyleyebilecek mi?"

"Bana bakın!" dedi Matt. "Sizin beni tutuklamanız gerekmiyor mu? Sizden beni tutuklamanızı istiyorum. *Sakın ormana gideyim demeyin!*"

"Ben orman falan göremiyorum," diye dudak büktü şerif. "O meşe ağaçlarının arasında tüm çocukların oturabileceği kadar bile yer yok. Eğer şu hayatta bir kerecik olsun işe yaramak istiyorsan, çocuklar kaçıştığında en küçükleriyle ilgilenirsin."

"Kaçıştığında mı?"

"Beni gördüklerinde çil yavrusu gibi dağılacaklar. Belki bazıları bu tarafa gelir.

Şimdi bana yardım edecek misin, yoksa kendi başımın çaresine mi bakayım?"

"Bakın, Şerif," dedi Matt ciddi bir sesle, "yalvarıyorum, oraya girmeyin. İnanın, neden sözettiğimi iyi biliyorum!"

Damon & Elena TR

"Senin kafan falan mı güzel, ha, evlat? Ama ben bu saçmalıklarla vakit harcayacak değilim. Beni bir daha durdurmaya kalkışırsan," tabancasının kılıfına vurdu, "sana görevdeki polisi engellemek suçundan dava açarım. Anlaşıldı mı?"

Matt yorulmuştu. "Evet, anladım." Şerife yol vermek için kenara çekildi ve Rich Mossberg kendinden beklenmeyecek kadar sessiz adımlarla ağaçlara doğru yürüyüp gözden kayboldu.

Matt hendekte oturup bir saat boyunca soğuk terler döktü. Orman tekrar hareketlenip Shinichi şarkı söyle-

yen çocuklarla birlikte ortaya çıktığında neredeyse uykuya dalmak üzereydi.

Şerif Mossberg görünürde yoktu.

Damon & Elena TR

Cezadan sonra Damon, Elena'yı Meggar'ın evine götürmüştü. Sage, Damon ve Doktor Meggar onu tamamen iyileştirirken Leydi Ulma onların yanından bir an olsun ayrılmamıştı.

Artık kötü şeylerden bahsetmiyordu. Onlara çocukluğunu geçirdiği evi o kadar çok anlatmıştı ki hepsi orayı tüm odalarına dek gözlerinin önünde canlandırabiliyordu.

"Herhalde şimdi sıçan yuvası olmuştur," dedi bir hikayesinin sonunda. "Her yer örümcek ve güve kaynıyordur."

"Ama neden?" dedi Bonnie. Elena'yla Meredith'in, bu soruyu sormaması için yaptığı kaş göz işaretlerini farketmemişti.

Leydi Ulma kafasını arkaya atıp tavana baktı. "General Verantz yüzünden. Daha on dört yaşındayken bana göz koyan orta yaşlı şeytan. Ordusu evime saldırıp beni ve kanaryam dışında içeride ne kadar canlı varsa hepsini katletti. Annemle babamı, ninemle dedemi, teyzelerimi, enişte lerimi, kardeşlerimi, hatta pencere kenarında uyuyan kedimi bile. General Verantz'ın adamları beni geceliğim, çıplak ayaklarım ve dağınık saçlarımla onun huzuruna çıkardı. Elinde kanaryamın kafesi vardı. Üzerinde geceleri örttüğüm örtü duruyordu. Kanaryam hala hayattaydı ve her zamanki gibi neşeyle ötüyordu. Bu, olanları daha bile korkunçlaştırıyor, ama bir yandan da rüya gibi gösteriyordu. Ah, açıklaması çok zor.

"Generalin iki adamı kollarıma yapışmıştı. Kaçmamı engellemektense beni ayakta tutmaya çalışıyor gibiydiler. O kadar gençtim ki bazı şeyleri hayal meyal hatırlıyorum. Ama generalin bana söylediklerini asla unutamam. 'Bu kuşa ötmesini emrettim ve dediğimi yaptı. Ailene seni eşim olarak şereflendirmek istediğimi söyledim ama reddettiler. Şimdi karar ver. Bu kanarya gibi mi davranacaksın, yoksa ailen gibi mi?' İşte, aynen böyle dedi. Sonra odanın loş bir köşesini işaret etti. Tabii, o zamanlar aydınlatma için meşaleler kullanılıyordu ve geceleyin meşaleleri söndürmüştük. Ama odada generalin gösterdiği yuvarlak nesnelerle yanlarındaki sazları görecek kadar ışık vardı. En azından ben başta öyle olduklarını sanmıştım. Bilmiyorum ya çok saftım ya da şoktan düşünemiyordum."

Damon & Elena TR

"Lütfen," dedi Elena, Leydi Ulma'nın elini okşayarak. "Buna devam etmek zorunda değilsiniz. Sizi anlıyoruz..."

Ama Leydi Ulma onu duymamış gibi devam etti. "Sonra generalin adamlarından biri, tepesinde örgülü sazlar olan hindistancevizi benzeri nesneyi havaya kaldırıp salladı. Birden bunun ne olduğunu gördüm. Annemin kafasıydı."

Elena'nın nefesi kesilmişti. Güçlükle yutkundu. Leydi Ulma ciddi bakışlı gözlerini üç kıza çevirdi. "Böyle şeyleri duraksamadan anlatabildiğim için kalbimin nasır bağladığını düşünüyor olmalısınız."

"Hayır, hayır..." diye başladı Elena telaşla. Psişik algılarını en aza indirgemesine rağmen titriyordu. Bonnie'nin bayılmayacağını umdu.

Leydi Ulma tekrar konuşmaya başlamıştı. "O an çocukluk masumiyetim kayboldu ve sonrasında tek gördüğüm savaş, vahşet ve zalimlik oldu. Artık beni yalnızca iyilik duygulandırıyor. Ancak o gözlerimi yaşlarla dolduruyor."

"Ah, ağlamayın," diye yalvardı Bonnie, kollarını kadının boynuna dolayarak. "Lütfen, ağlamayın. Biz hep yanınızda olacağız."

Damon & Elena TR

Bu sırada Elena'yla Meredith kaşlarını çatıp birbirlerine baktı ve omuzlarını silkti.

"Evet, lütfen ağlamayın," dedi Elena. Kendini biraz suçlu hissetmesine rağmen A planını denemeye kararlıydı. "İyi ama ailenizin evi neden harap oldu?"

Damon & Elena TR

"General yüzünden. Aptalca ve anlamsız savaşlar için uzak diyarlara gönderiliyordu. Sefere çıktığında maiyetini de beraberinde götürüyordu. Buna gözde köleleri de dahildi. Evimize saldırdıktan üç yıl sonra yine gitti. Artık gözden düşmüştüm ve beni geride bıraktıkları için şanslıydım. Çünkü bütün taburu öldürüldü, maiyetindekiler ya tutsak alındı ya öldürüldü. Varisi olmadığı için malı mülkü kraliyet hazinesine devredildi. Ev bunca yıldır boş duruyor. Şüphesiz pek çok kereler yağmalanmıştır ama bildiğim kadarıyla gerçek hazineyi bulamadılar. Yani mücevherleri."

"Kayıp Mücevherlerin Esrarı," diye fısıldadı Bonnie, bir romandan sözeder gibi. Tek kolu hala Leydi Ulma'nın omzundaydı.

"Neymiş bu mücevherler?" diye sordu Meredith sakin bir sesle. Elena heyecanla ürperdiği için konuşacak durumda değildi. Kendini büyülü bir masalda hissediyordu.

"Annemlerin zamanında aile hazinesi evde bir yerlere saklanırdı. Yerini bir tek ev sahipleri bilirdi. Tabii, babam bir mücevherci olduğu için bizim saklayacak daha çok şeyimiz vardı. Çalışma odası Alaaddin'in mağarasına benziyordu. Orada hem işlenmemiş taşları, hem tasarlayıp sattığı ya da annem için yaptığı mücevherleri saklardı."

"Onları kimse bulamadı mı?" dedi Meredith. Sesinde belli belirsiz bir şüphe vardı.

"Biri bulmuşsa bile benim haberim olmadı. Tabii, isteseler bu bilgiyi babamdan ya da annemden alabilirlerdi. Ama general titiz ve zeki bir vampir ya da kitsune değildi. Kaba saba ve sabırsız bir iblisti. Eve girer girmez ailemi öldürtmüştü. On dört yaşında bir çocuğun bu sırrı paylaşabileceği aklına bile gelmedi."

"Ama siz..." diye fısıldadı Bonnie. Hikayenin nereye gittiğini anlamış ve adeta büyülenmişti.

"Evet, biliyordum ve şimdi de biliyorum."

Elena yutkundu. Hala Meredith gibi sakin kalmaya ve mantıklı düşünmeye çalışıyordu. Ama tam ağzını açtığı sırada, Meredith ayağa fırladı. "Öyleyse ne bekliyoruz?"

İçlerinde bir tek Leydi Ulma sakindi. Ayrıca biraz şaşkın ve ürkek görünüyordu. "Efendiye danışmayı mı kastediyorsun?"

"Hayır, gidip o mücevherleri bulmayı kastediyor!" diye bağırdı Elena. "Ama evet, kaldırılacak ya da yerinden oynatılacak ağır şeyler varsa Damon'la Sage işe yarayabilir." Leydi Ulma'nın bu kadar heyecansız olmasına bir türlü anlam veremiyordu.

"Anlamıyor musunuz?" dedi. "Evinizi geri alıp çocukluğunuzdaki haline döndürebilirsiniz! Tabii, paranızla yapmak istediğin buysa. Ah, Alaaddin'in mağarasını görmek için sabırsızlanıyorum!"

Leydi Ulma sıkıntıyla kıpırdandı. "Aslında Efendi Damon'dan bir iyilik daha isteyecektim. Belki mücevherlerin parası işime yarar."

Damon & Elena TR

"İstediğiniz nedir?" diye sordu Elena, elinden geldiğince yumuşak bir sesle. "Hem biliyorsunuz, ona Efendi Damon demenize gerek yok. Özgür olduğumuzu söyledi ya."

"Onu o anın coşkusundan yaptı." Leydi Ulma hala tedirgindi. "Köle Bürosu'ndan resmi belge almadı ki."

"Bunu yapması gerektiğini bilmiyor da ondan!" diye haykırdı Bonnie. Aynı anda Meredith, "Bizim resmi işlemlerden haberimiz yok," dedi. "Belge mi alması gerekiyor?"

Leydi Ulma ancak kafasını sallayabildi. Elena onu anlıyordu. Yirmi iki yılı aşkın bir süredir köle olduğu için özgürlük kavramını unutmuştu.

"Damon hepimizin özgür olduğunu söylerken ciddiydi," dedi Leydi Ulma'nın oturduğu koltuğun dibinde diz çökerek. "Sadece yapması gerekenleri bilmiyordu. Bize söylerseniz Damon'a iletiriz. Sonra eski evinize gideriz."

Tam yine ayağa kalkıyordu ki, Bonnie, "Bir terslik var," dedi. "Eskisi kadar mutlu değil. Bunun sebebini bulmalıyız."

Damon & Elena TR

Elena psişik algılarını biraz açtığında Bonnie'nin haklı olduğunu anladı. Tekrar olduğu yere çökmüştü.

"Neler oluyor?" diye sordu. Çünkü Leydi Ulma, Elena'nın sorularına karşı daha duyarlıydı ve bir tek ona kalbini açıyordu.

"Ben," dedi Leydi Ulma, "acaba Efendi Damon bir köle daha almak ister mi diye soracaktım. Çocuğumun babasını."

Kısa bir sessizlik oldu. Ardından üç kız hep bir ağızdan konuşmaya başladı. Elena duyduklarını sindirmeye çalışıyordu. Tabii ya, bebeğin babasını Yaşlı Drohzne zannettikleri için bundan hiç bahsetmemişlerdi.

Ama o olamazdı, dedi Elena içinden. *Çünkü Ulma hamile olduğu için mutlu. Yoksa kim Yaşlı Drohzne gibi iğrenç bir canavarın bebeğini ister? Ayrıca Drohzne onun hamile olabileceğine ihtimal vermiyordu. Yoksa bu kadar düşüncesizce davranır mıydı? Hoş, umursamayabilirdi de.*

Kızların avutucu sözleri ve soruları biraz azalınca Leydi Ulma, "Ama bu biraz zor olabilir," dedi. "Lucen kuyumcu. Tanınmış biri. Tasarladığı mücevherler bana babamınkileri hatırlatıyor. Yani onun için çok para isteyeceklerdir."

Damon & Elena TR

"Nasıl olsa Alaadin'in mağarasını bulacağız," dedi Bonnie neşeyle. "Oradaki mücevherleri satarsanız onun özgürlüğünü alabilirsiniz, değil mi?"

"Ama bulacaklarımızın hepsi Efendi Damon'a ait." Leydi Ulma kızların rahatlığı karşısında dehşete kapılmıştı. "Bunun farkında olmasa bile Yaşlı Drohzne'nin tüm malları ona kaldı. Şimdi benim sahibim o ve benim tüm mallarım ona..."

"Bence ilk iş sizin özgürlük belgenizi alalım," dedi Meredith sakin bir sesle. "Sonra ne yapacağımıza karar veririz."

Damon & Elena TR

Sevgili Günlük,

Bu satırları yazarken hala bir köleyim. Bugün Leydi Ulma'yı özgürlüğüne kavuşturduk ama Meredith, Bonnie ve benim Damon'ın özel asistanları olarak kalmamıza karar verdik. Çünkü Leydi Ulma, Damon'ın genç ve güzel metresleri olmadan tuhaf görüneceğini ve tüm ihtişamını yitireceğini söyledi.

Doğrusunu söylemek gerekirse asistanlığın bazı avantajları da yok değil. Birincisi, Damon'ın cariyeleri olacaksak güzel elbiseler giyip takılar takmamız gerekecek. Yaşlı Drohzne denen kahrolası piç öbür kotumu yırttığından beri aynı kotu giydiğim düşünülürse yeni kıyafetler konusunda oldukça heyecanlıyım.

Ama beni heyecanlandıran tek şey güzel giysiler değil. Leydi Ulma'yı özgürlük belgesini aldığımızdan beri muhteşem bir rüyada gibiyim. Vakit kaybetmeden onun eski evine gittik. Tabii, harap haldeydi ve tuvalet dahil tüm odalar vahşi hayvanların barınağı haline gelmişti. Hatta yukarı katta kurtların ve diğer yırtıcıların izlerine rastladık ve bu dünyada yaşayan kurtadamlar olup olmadığını merak ettik. Görünüşe bakılırsa, sorumuzun cevabı evetti ve bazıları toprak sahiplerinin yanında yüksek mevkilerdeydi. Belki Caroline onları daha iyi tanıması bakımından bu-

raya bir tatil ayarlamayı düşünür. Ama duyduğuma göre, insanlardan o kadar nefret ediyorlarmış ki kendilerine vampir (ne de olsa bir zamanlar onlar da insandı) ya da insan köle bile almıyorlarmış.

Leydi Ulma'nın evine dönecek olursam, bina taştan yapılmış ve içeriden tahtayla desteklenmiş. Onun için temelde gayet sağlam. Tabii, perdelerle goblenlerin hepsi paramparça olduğu için bunların tavandan tepenize sarkması biraz korkunçtu. Hele dev örümcek ağlarını hatırlamak bile istemiyorum. Örümcekler kadar nefret ettiğim bir şey daha yoktur.

Damon & Elena TR

Ama cesaretle içeri girdik. Hiç batmayan kızıl güneşin her şeyi kan kırmızısına boyayan ışığı yanında meşalelerimiz sönük kalıyordu. Leydi Ulma'nın Büyük Salon diye adlandırdığı odadaki dev şöminede ateş yaktık. (Sanırım eskiden yemeklerini orada yiyorlarmış ya da ziyafetler veriyorlarmış. Çünkü odanın bir tarafında kocaman bir yemek masası ve dans pistinin tepesinde müzisyenlerin durması için bir platform var. Leydi Ulma geceleri hizmetkarların burada uyuduğunu söyledi. (platformda değil, Büyük Salon'da).

Sonra yukarı çıktık. Yemin ederim, birkaç düzine yatak odası vardı. Bunlardaki dört direkli yatakların yeni yatak takımlarına ihtiyacı oldu-

VAMPIR GUNLUKLERI
Damon & Elena TR

ğu kesindi. Daha fazla detay veremeyeceğim çünkü hepsine şöyle bir bakıp geçtik. Ama tavanda asılı yarasalar gözümden kaçmadı.

Leydi Ulma'nın annesinin çalışma odası çok büyüktü. En az kırk kişinin oturup dikiş dikebileceği kadar büyük. Sıkı dur, en heyecanlı kısım bundan sonra başlıyor!

Leydi Ulma odadaki dolaplardan birine gidip güvelerin yediği kıyafetleri araladı ve parmağını dolabın arkasında değişik noktalara bastırdı. Bununla birlikte dolabın arka tarafı yana kayıp karşımızda aşağı inen dar bir merdiven belirdi!

Aklıma Honoria Fell'in mezarı gelince acaba evsiz bir vampir aşağıyı mesken tutmuş olabilir mi diye düşünmeden edemedim. Ama bunun saçma bir fikir olduğunu biliyordum, çünkü kapının hemen içinde örümcek ağları vardı. Damon aşağı ilk kendisinin inmesi konusunda ısrar etti. Gözleri karanlıkta daha iyi gördüğü için etrafı kolaçan edebileceğini söyledi. Ama bence bunu sırf merakından istiyordu.

Hepimiz onu takip ettik. Meşalelerimizi düşürmemeye çalışıyorduk ve sonra... Bunu doğru kelimelerle ifade edebilir miyim bilmiyorum. İlk birkaç dakika ortadaki büyük masada duranlara hayalkırıklığıyla baktım. Toz içindeydiler ve hiç parlamıyorlardı. Ama sonra Leydi Ulma mücev-

herleri özel bir kumaşla silmeye başladı ve Bonnie bulduğu keselerle kutuları ters çevirdi. İnanılmazdı! Sanki karşımda bir gökkuşağı belirmişti. Damon bir dolabın çekmecelerini açtı. İçinde kolyeler, bilezikler, yüzükler, halhallar, kolun üst kısmına takılan süsler, küpeler, tokalar ve daha envai çeşit ziynet eşyası vardı!

Gözlerime inanamıyordum. Bir kesenin içindekileri avcuma döktüm. Beyaz pırıltılar saçan elmasların bazıları başparmağımın tırnağı büyüklüğündeydi. İrili ufaklı beyaz ve siyah inciler vardı. İri olanlarının şekilleri muhteşemdi. Hatta bazıları neredeyse kayısı büyüklüğündeydi ve pembe, altın rengi ve gri yanardöner ışıklar saçıyorlardı. Sonra... yirmi beş sent büyüklüğünde safirler vardı. İçlerindeki yıldızlar odanın diğer bir ucundan kolayca görülecek kadar parlaktı. Avuçlar dolusu zümrüt, peridot, opal, yakut, turmalin, ametist ve belirli bir vampir için çok miktarda lapis lazuli aldım.

Ulma'nın babasının yaptığı mücevherler nefes kesiciydi. Leydi Ulma bunları görünce ufak bir çığlık attı. Sanırım hem şaşkınlık, hem mutluluktan. Hepimiz mücevherlere iltifatlar yağdırdık. Bir köleden kocaman bir evle servetin sahibi bir hanıma dönüşmüştü. Bizim orada olduğumuz süre içinde sevgilisiyle evlense bile önce

Damon & Elena TR

Damon'ın sessiz sedasız onu satın almasına, sonra yine sessizce özgür bırakmasına ama Ev Reisi rolünü oynamaya devam etmesine karar verdik. Leydi Ulma'ya aileden biri gibi davranacağız ve mücevherci Lucen biz gidene kadar çalışıp, sonra kimseye çaktırmadan Damon'ın yerine geçecek. Buradaki derebeylerin çoğunluğunu eskiden olduğu gibi iblisler değil, vampirler oluşturuyor ve insanların mal sahibi olması konusunda daha anlayışlılar.

Damon & Elena TR

Lucen'dan bahsettim mi? Harika bir mücevherci! İnanılmaz bir yaratıcılığı var. Köleliğinin ilk günlerinde yeni tasarımlar üretme açlığını kil ve sazlardan mücevherler yaparak gidermiş. Sonra şansı yaver gitmiş ve mesleğine dönmüş. Leydi Ulma için o kadar uzun zamandır endişe ediyor ve onu o kadar uzun zamandır seviyormuş ki şimdi beraber olmaları bir mucize. Üstelik de özgür vatandaşlar olarak.

Lucen'ın bizim onu satın alma ve gidene dek özgür bırakmama fikrimizden hoşlanmayacağından endişeliydik. Ama Lucen yeteneği yüzünden zaten asla tamamıyla özgür olamayacağını düşünüyor. Ağırkanlı, yumuşak ve iyi bir adam. Küçük bir sakalı ve Meredith'inkilere benzettiğim gri gözleri var. Doğru düzgün muamele gördüğü ve yirmi dört saat çalışmaya zorlanmayacağı için

çok mutlu. Hem bunları vaat etmesek bile bence Leydi Ulma'ya yakın olabilmek için kabul etmeyeceği yoktu. Sanırım yıllar önce Leydi Ulma'nın babasının yanında çırakmış ve ona daha o zamandan aşıkmış. Ama Leydi Ulma zengin bir genç hanım olduğu için asla evlenemeyeceklerini düşünüyormuş. Birlikte öyle mutlular ki!

Leydi Ulma her geçen gün gençleşip güzelleşiyor. Damon'dan saçlarının tamamını siyaha boyamak için izin istedi. Damon da isterse pembeye bile boyayabileceğini söyledi. Şimdi inanılmaz derecede güzel görünüyor. Bir zamanlar onu yaşlı bir cadı sandığıma inanamıyorum. Demek korku, çaresizlik ve ıstırap insanı bu hale getiriyor. O kır saçların her bir teli geleceksiz bir köle olması yüzündenmiş. Geleceksiz, parasız, umutsuz ve güvenliksiz. Çocuk sahibi olduğunda onlara nasıl bakacağını bile bilmiyormuş.

Meredith, Bonnie ve benim özel asistanlığımın bir başka avantajı da, hayatlarını dikiş dikerek kazanan fakir kadınlara iş verecek olmamız. Leydi Ulma annesi gibi iyi bir terzi olmaya kararlı ve kadınlara eğitim verip bizim için en güzel kıyafetleri hazırlamaları konusunda sabırsızlanıyor. Ona rahat olmasını söylediğimizde hayatım boyunca bunun hayalini kurdum dedi. İşte, şimdi önünde yaratıcı modeller yarat-

Damon & Elena TR

mak için bulunmaz bir fırsat var. Üç farklı tarzda kıza kıyafet tasarlayacak. Doğrusu neler yapacağını görmeye can atıyorum. Şimdiden çizimlere başladı bile. Yarın da kumaşçı gelecek.

Bu sırada Damon, Leydi Ulma'nın evini temizlemesi için iki yüz adam (ciddiyim!) tuttu. Duvarlara yeni goblenler asılıyor, pencerelere perdeler takılıyor, su tesisatı değişiyor ve hala iyi durumdaki mobilyalar cilalanıyor. Kırık dökük mobilyaların yerine de yenileri alınacak. A, tabii bir de bahçeye çiçeklerle ağaçlar dikilecek, havuzlarla çeşmeler yapılacak. Bu kadar insanla birkaç güne taşınırız diye düşünüyorum.

Tüm bunların Leydi Ulma'yı mutlu etmekten başka tek bir amacı var. Bu mevsimin ilk partileri verilmeye başladığında Damon ve özel asistanları sosyeteye takdim edilecek. En iyi haberi en sona sakladım. Leydi Ulma ve Sage, Misao'nun bilmecelerindeki insanların kim olduklarını hemen anladı.

Damon & Elena TR

Bu daha önceki tezimi doğruluyor. Misao asla buraya kadar gelebileceğimizi ya da tilki anahtarının iki yarısını sakladıkları yerlere girebileceğimizi düşünmedi.

Ama girmemiz gereken evlere davet edilmenin çok, çok kolay bir yolu var. Biz Karanlık Boyut'un

en yeni ve göz alıcı nouveau riche[1]'leriyiz. Leydi Ulma'nın hakettiği konum ve servete kavuştuğuyla ilgili hikayeyi etrafa yayarsak herkes onu tanımak isteyecek ve partilere davet edileceğiz. Böylece Stefan'ı kurtarmak için gereken anahtarı arayacağımız iki eve gireceğiz. Çok şanslıyız, çünkü senenin bu vakti herkes evinde parti veriyor ve gitmek istediğimiz evlerdeki kutlamalara az bir zaman var. Biri bir gala, diğeri ilk çiçekleri kutlamak için verilen bir ilkbahar partisi.

Biliyorum, el yazım giderek kötüleşiyor. Yakında Stefan'ı serbest bırakacak tilki anahtarının iki yarısını aramaya başlayacağımızı düşündükçe ellerim titriyor.

Damon & Elena TR

Sevgili Günlüğüm, geç oldu ve Stefan hakkında yazmaya bir türlü elim varmıyor. Onunla aynı şehirde olmak, hapishanesinin ne tarafta olduğunu bilmek... ve onu görememek öyle acı ki. Yazdıklarımı bulanık görmeye başladım. Hareketli bir güne daha hazırlanmak için huzurlu bir uykuya ihtiyacım var. Etrafta koşuşturup temizliği denetleyeceğim ve Leydi Ulma'nın evinin bir gül goncası gibi açılıp güzelleşmesini seyredeceğim. Ama korkarım, yine kabus göreceğim. Stefan'ın elinin benimkinden yavaşça kayıp gittiğini.

1 Yeni zengin, sonradan görme. (Ç.N.)

Ertesi gece eve taşındılar. Özellikle diğer evlerin ışıklarının söndüğü bir saati tercih etmişlerdi. Elena, Meredith ve Bonnie üst kattaki yatak odalarından birbirine yakın üç tanesini seçti. Yakında açık mavi-beyaz fayanslı lüks bir banyo vardı. Rahatlıkla yüzülebilecek büyüklükteki küvet gül şeklindeydi. İçerisi mangal kömürüyle ısınıyordu ve güleryüzlü bir hizmetkar daimi olarak ateşle ilgileniyordu.

Damon & Elena TR

Daha sonra olanlar Elena'yı iyice keyiflendirdi. Damon gizli kapaklı bir anlaşmayla saygın bir tüccardan birkaç köle almıştı. Hepsini özgür bırakıp normal bir çalışan gibi maaş ve haftanın belirli günleri izin önerdi. Kölelerin çoğu bunu memnuniyetle kabul edip kaldı. Sadece birkaçı gitmek istediğini söyledi ya da kaçtı. Bun-

lar da genelde ailelerini aramak isteyen kadınlardı. Diğerleri Damon, Elena, Bonnie ve Meredith, Stefan'ı bulup geri döndükten sonra Leydi Ulma'nın hizmetkarları olarak kalacaktı.

Leydi Ulma'ya aşağı kattaki geniş ve lüks odalardan biri verildi. Ama Damon ona bunu kabul ettirebilmek için epey dil dökmek zorunda kaldı. Kendisi de gündüzleri ofis olarak kullanılan bir odaya yerleşti. Zaten gecenin büyük bir kısmını odada geçirmeyeceği herkesçe biliniyordu.

Hizmetkarlar arasında bununla ilgili ufak bir kafa karışıklığı ve utanç yaşanıyordu. Çoğu, vampir efendilere alışkındı. Dikiş dikmeye gelen ya da evde yaşayıp yemek ve temizlik yapan kızlarla genç kadınlar ona sırayla kan vereceklerini düşünüyordu.

Damon genel kanıyı Elena'ya aktarmaya kalkışınca lafı ağzına tıkandı. Elena, Damon'ın ne hayaller kurduğunu tahmin edebiliyordu. Herhalde gül goncasını andıran genç kızlardan, kırmızı yanaklı, etine dolgun kadınlara dek hepsinden beslenebileceğini ummuştu. Birkaç değersiz ziynet eşyası sayesinde onları bira fıçıları gibi kullanabileceğini sanmıştı.

Elena kiralık avcı seçeneğini de aynı şekilde reddetti. Sage bazılarının dış dünyayla ilişki kurabildikleriyle ilgili söylentilerden bahsetmişti. Bu konuda özel olarak eğitim alıyorlardı. Tıpkı özel donanma askerleri gibi.

Damon & Elena TR

Damon & Elena TR

"Sonra da dünyanın ilk vampir donanma askerleri olarak mezun olup köpekbalıklarını ısırıyorlardır," diye dalga geçmişti Elena, bu kez bir grup erkek kölenin yanında. "İsterseniz ikiniz fare avlayan bir çift baykuş gibi insan da avlayabilirsiniz. Ama sonrasında eve gelmeye zahmet etmeyin çünkü tüm kapıları kilitli bulacağınız kesin. Hem de daimi olarak." Elena'nın buz gibi bakışlarını kaçırmayacağını anlayan Sage sonunda pes edip işi olduğunu söyleyerek uzaklaşmıştı.

Elena, Sage'in onlarla birlikte Leydi Ulma'nın evine taşınmasına ses çıkarmamıştı. Hatta Sage'in Damon'ı pusudan kurtardığını öğrendiğinde içinden bir karar almıştı. Sage kanını isterse tereddüt etmeden verecekti. Damon'a kurulan tuzaktan birkaç gün sonra Sage'in hala Doktor Meggar'ın evinden ayrılmadığını görünce ve sonra Leydi Ulma'nın evine taşındığında Elena düşünmeden edemedi: Acaba yatıştırılmış aurası ve Damon'ın ketumluğu Sage'i bilmesi gereken gerçekten mahrum mu bırakmıştı? Bu fikirden yola çıkarak ona her geçen gün daha fazla ipucu vermişti. Sonunda Sage gözlerinde kahkaha gözyaşlarıyla (gerçekten öyle miydi?) sormuştu. "Amerikalıların bir atı suya götürebilirsin ama zorla içiremezsin diye bir deyişi yok muydu?" Sonra muzip bir bakışla, "Ama bu sözü onun için değiştirebiliriz, diye eklemişti. "Hayvan gütmeye yarayan elektrikli bir değneğin ya da bir fil mızrağın varsa kara bir panteri suya götürebilirsin ama sonrasında ona arkanı dönersen aptalsın

demektir." Panter Elena'nın zihninin Damon için bul-
duğu semboldü. O da gözlerinden yaş gelene dek gül-
müş ve içinden verdiği sözü Sage'e tekrarlamıştı. İstedi-
ğinde -tabii mantıklı bir miktarda olduğu sürece- ona
kanını verecekti.

Şimdi Sage onlarla birlikte olduğu için mutluydu.
Ama kalbi Stefan, Damon ve hatta Matt'le o kadar do-
luydu ki, yeni dostlarının tüm çekiciliğine rağmen on-
dan etkilenmiyordu. Sage, Elena için bir arkadaş ve ko-
ruyucuydu, o kadar.

Damon & Elena TR

Elena gün geçtikçe Lakshmi'ye ne kadar güvenme-
ye başladığını farkederek şaşırıyordu. Lakshmi başlarda
kimsenin istemediği ayak işlerine bakıyordu. Fakat za-
manla Leydi Ulma'nın özel hizmetkarı ve Elena'nın bil-
gi kaynağı haline gelmişti. Leydi Ulma hala tam olarak
iyileşememişti. Onun için, Lakshmi'nin varlığı ve gece
gündüz onunla ilgilenmesi ayrı bir önem taşıyordu. Ele-
na bir başkasına sormaya çekineceği her konuyu ona da-
nışabiliyordu. Tabak satın almaları gerekli miydi, yoksa
yemekler sonradan yağlı parmakları silmeye yarayan ko-
caman ve kuru bir ekmek diliminde mi servis ediliyordu?
(Tabaklarla çatallar daha yeni yeni tanınıyordu ve şim-
dilerde çok modaydılar.) Evdeki kadın ve erkek hizmet-
karlara ne kadar maaş ödenecekti? Çünkü diğer mülk sa-
hiplerinin kölelerine verdikleri bir üniformayla yılda bir
ya da iki ziyafetten ibaretti. Lakshmi dürüst ve cesur bir
kızdı. Elena onu Leydi Ulma'nın sağ kolu olarak yetişti-

riyordu. Böylece onların dönüşünden sonra ev sahibesine her konuda yardım edebilecekti.

Damon & Elena TR

24

Sevgili Günlük,

Burada gideceğimiz ilk parti yarın gece. Ama ben hiç parti havasında değilim. Stefan'ı deli gibi özlüyorum.

Matt için de endişeleniyorum. Bana o kadar kızdı ki, giderken arkasına bile bakmadı. Damon'ı... önemserken Stefan'ı nasıl kalbimi burkacak kadar sevebildiğimi bir türlü anlamıyor.

Damon & Elena TR

Elena kalemi bırakıp dalgın bir ifadeyle günlüğüne baktı. Kırık kalbi göğsünde o kadar şiddetli bir fiziksel sancıya sebep oluyordu ki, sebebini bilmese korkabilirdi. Stefan'a duyduğu özlem yüzünden ne doğru düzgün ye-

mek yiyebiliyor, ne uyuyabiliyordu. Stefan asla kurtulamadığı görünmez bir uzvu ya da zihninin ateşi hiç sönmeyen bir köşesi gibiydi.

Bu gece günlüğüne yazmak bile işe yaramamıştı. Tek yazabildiği Stefan'la paylaştığı muhteşem anlardı. Hep hayalinde canlandırabildiği ama bir türlü kavuşamadığı anlar. Keşke kafasını çevirdiğinde onu yanı başında görebilseydi. Ne kadar harika olurdu. Fakat Stefan gitmiş, yerine kafa karışıklığı, suçluluk duygusu ve endişe gelmişti. Evet, Elena artık kafasını çevirdiğinde onu yanında bulamıyordu. Ama ya Stefan'a ne olmuştu? Şu anda acı çekiyor muydu? Ona eziyet ediyorlar mıydı?

Tanrım, keşke...

Keşke pansiyondaki odasının tüm pencerelerini kilitlemesini sağlayabilseydim...

Keşke Damon'dan daha çok şüphelenseydim...

Keşke o son gece kafasında bir şeyler olduğunu anlayabilseydim...

Keşke... Keşke... Damon & Elena TR

Kalbi deli gibi çarpıyordu. Gözlerini sımsıkı yumup sarsılarak ağladığını farketti. Yumruklarını sıkmıştı.

Böyle hissetmeye devam edersem -beni yeterince mahvetmesine izin verirsem- uzayda minicik bir noktaya dönüşür, hiçliğe karışırım. Bu bile ona bu kadar ihtiyaç duymaktan iyidir.

Elena kafasını kaldırdı... ve günlüğünün üzerine koyduğu kafasına baktı.

Şaşkınlıkla çığlık attı.

Yine ilk aklına gelen ölümdü. Fakat ağlamaktan sersemleşen aklı yavaş yavaş yerine geldi. İşte, bir kez daha yapmıştı.

Vücudunun dışındaydı.

Hatta bu sefer nereye gideceğine karar verecek fırsatı bile olmamıştı. O kadar hızlı uçuyordu ki yön kavramını tamamen yitirmişti. Sanki kayan bir kuyrukluyıldızın kuyruğuna asılmış, sürükleniyordu.

Bir ara yine o tanıdık dehşete kapıldı. Bir şeylerin atasından geçiyordu. Sonra bir sapandan fırlayan taş misali Stefan'ın hücresine düştü.

Hücreye indiğinde hala ağlıyordu. Bir cismi var mıydı, yoksa bunun tek sebebi yer çekimi miydi, emin değildi. Zaten düşünecek hali de yoktu. Stefan iyice zayıflamıştı. Ama uykusunda gülümsüyordu. Elena içine geçmek istercesine kendini hızla ona doğru savurdu. Bir tüy gibi hafifçe sekerken gözyaşları hiç dinmemişti. Stefan birden gözlerini açtı.

Damon & Elena TR

"Birkaç dakika huzur içinde uyumama izin veremez misiniz?" diye azarladı ve İtalyanca küfretti. Elena'nın daha önce ondan böyle sözcükler duymak için hiçbir sebebi olmamıştı.

Elena hemen bağlantıyı kurdu. O kadar şiddetli ağlamaya başlamıştı ki hiçbir şey görecek ya da duyacak halde değildi. Ona korkunç şeyler yapıyorlar ve bunlar için Elena'nın görüntüsünü kullanıyorlardı. Korkunçtu!

Stefan'ı ondan nefret etmeye koşullandırıyorlardı. Elena kendinden nefret ediyordu. Dünyadaki herkes ondan nefret ediyordu...

"Elena! Elena, lütfen ağlama, aşkım!"

Elena ağlamaya devam etmeden önce dalgın bir tavırla kafasını kaldırıp Stefan'ın göğsüne baktı ve burnunu Stefan'ın berbat haldeki hapishane üniformasına silmeye çalıştı.

Tabii bunu yapamadı. Stefan'ın onu sarmalayan kolunu da hissetmiyordu. Çünkü vücudunu yanında getirmemişti.

Ama bir şekilde gözyaşları ve buz gibi soğuk iç sesi onunlaydı. *Gözyaşlarını harcama, aptal!* diyordu. *Onları kullan. Ağlayacaksan gözyaşlarını Stefan'ın yüzüne ya da kollarına akıt. Hey, bu arada sakın unutayım deme. Herkes senden nefret ediyor.*

Elena'nın gözlerinden taze yaşlar süzülmeye başladığında içindeki gaddar ses konuşmaya devam etti. *Matt bile senden nefret ediyor. Oysa Matt herkesi sever.* Elena birden gözyaşlarının yarattığı etkiyi farketti. Her bir damla altındaki beyaz teni pembeye dönüştürüyor ve bu renk hareler halinde dışa doğru yayılıyordu. Sanki Stefan bir göldü ve Elena onun üzerinde yatıyordu. Suyun üzerinde farklı bir su gibi.

Gözyaşları o kadar hızlı düşüyordu ki bu görüntü Elena'ya yağmur altında Wickery Gölü'nü anımsatmıştı. Matt buz kırılanca göle düşün küçük bir kızı kurtarma-

Damon & Elena TR

ya çalışırken kendi de düşmüştü. Ah, bunu neden hatırlamıştı ki? *Matt benden nefret ediyor*, diye düşündü yine.

"Ah, yapma, lütfen yapma, tatlı aşkım," diye yalvardı Stefan. Sesi herkesi inandırabilecek kadar içtendi. Elena hariç herkesi. Nasıl inansındı? O nasıl göründüğünü gayet iyi biliyordu. Ağlamaktan yüzü ve gözleri şişip kızarmış olmalıydı. Yani *tatlı aşkım* diye hitap edilecek bir durumu yoktu. Hem Stefan ondan ağlamamasını isteyerek aklını mı kaçırmıştı? Çünkü gözyaşları teninde değdikleri her noktaya yeni bir hayat veriyordu. Ama belki Stefan'ın içinde kopan fırtına iyi bir şeye sebep olmuştu. Şimdi telepatik sesi güçlü ve kararlıydı.

Elena, beni affet –ah, Tanrım, bana onunla bir dakika ver! Sadece tek bir dakika! Sonra her şeye dayanabilirim. Gerçek ölüme bile. Bırak bir dakika ona dokunayım!

Damon & Elena TR

Tanrı bir an için onlara acıyarak aşağı bakmış olmalıydı. Elena'nın dudakları Damon'ınkilerin üzerinde titriyordu. İstese ondan bir öpücük çalabilecekmiş gibi. Tıpkı eskiden Stefan uyurken yaptığı gibi. Sadece bir anlığına tenine değen teni hissetti. Stefan'ın gözleri hayretle açılırken kirpikleri onunkileri okşadı.

İkisi de olduğu yerde kalmıştı. Gözleri kocaman açıktı ve kıpırdamaya bile korkuyorlardı. Ama Stefan'ın vücudundan yayılan sıcaklığı duyumsadığında, Elena kendine hakim olamadı. Onun öpücüğünde eridi ve vücudunu dikkatle aynı pozisyonda tutarken gözlerinin

odaklarını yitirmesine ve gözkapaklarının kapanmasına izin verdi.

Ne var ki kirpiklerinin gerçek bir kirpiğe değdiği an çabucak geçti. Elena'nın iki seçeneği vardı. Ya telepatik yoldan çığlıklar atıp *Il Signore*'ye Stefan'ın isteğine harfiyen uyduğu ve onlara sadece bir dakika verdiği için sitem edecekti, ya da cesaretini toplayacak ve gülümseyip Stefan'ı rahatlatmaya bakacaktı.

Elena'nın iyi yönü ağır bastı ve Stefan gözlerini açtığında onu üzerine eğilmiş halde buldu. Elena dirseklerini Stefan'ın göğsüne dayarmış gibi yaparak gülümsedi ve saçlarını düzeltti.

Stefan rahatlamış gibiydi. O da gülümsedi. Elena'ya zarar gelmediği takdirde her şeye dayanabilirmiş gibi görünüyordu.

"Şimdi Damon olsa mantıklı davranırdı," diye takıldı Elena. "Beni ağlatmaya devam ederdi. Sağlığını her şeyin önünde tutardı. Ve sonunda şey için dua ederdi. Şey..." Elena duraksayıp gülünce Stefan da ona katıldı. "Açıkçası hiçbir fikrim yok," dedi Elena en sonunda. "Damon'ın dua ettiğini bile sanmıyorum."

"Herhalde etmiyordur," dedi Stefan. "Biz küçükken ve... insanken kasabamızın rahibi, bastonunu dayanmak için değil, yaramaz çocuklara vurmak için kullanırdı."

Damon & Elena TR

Elena dev gibi ve ağır bir sırlar kayasına zincirli güzel çocuğu düşündü. Din de onun içine hapsettiği şeylerden

biri miydi? Değer verdiği her şeyi bir deniz minaresi gibi kabuğunun içine mi saklamıştı?

Bunu Stefan'a sormadı. Onun yerine sesini en alçak telepatik fısıltıya dönüştürerek Stefan'ın beynindeki alıcı nöronlara belli belirsiz dokundu. Bana verebileceğin yararlı bir bilgi var mı? Damon firar konusunda neler düşünmüş olabilir?

"Firar mı? Hımmm... aklıma ilk gelen şehri iyi tanıman gerektiği. Beni buraya gözlerim bağlı getirdiler ama vampirleri lanetleyip insana dönüştürme gibi bir güçleri olmadığı için algılarım hala benimleydi. Burası yaklaşık New York'la Los Angeles'ın toplamı kadar."

"Büyükmüş," dedi Elena, bunu aklının bir köşesine kaydederek.

Damon & Elena TR

"Ama şanslıyız. Çünkü bizi bir tek güneybatı kısmı ilgilendiriyor. Şehir sözde Bekçiler tarafından yönetiliyor. Ama onlar Diğer Taraf'tan ve buradaki vampirlerle iblisler insanların kendilerinden daha çok korktuğunu farkedeli uzun zaman oldu. On iki on beş arası derebeylik var ve bu derebeyler şehir dışında da geniş topraklara sahip. Kendi mahsullerini yetiştirip çeşitli anlaşmalar çerçevesinde satıyorlar. Mesela Clarion Loess Kara Büyü şarabını vampirler üretiyor."

Elena, Kara Büyü şarabı dışında Stefan'ın söylediklerinin tek kelimesini bile takip edememesine rağmen, "Anlıyorum," dedi. "Ama bizim asıl Shi no Shi'nin yerini bulmamız gerek."

"Haklısın. Herhalde önce kitsune bölgesini keşfetmeniz gerekecek. Shi no Shi birkaç binadan oluşuyor. En büyüğünün çatısı yok. Ama daire şeklinde olduğu için aşağıdan bakıldığında anlaşılmıyor olabilir."

Elena hemen atıldı. "Coliseum'a benziyor, değil mi? Buraya gelirken şehri kuşbakışı görme imkanı buluyorum."

"Coliseum'a benzeyen tek şey, Coliseum'dur," dedi Stefan gülümseyerek.

Gülümsemesi içtendi. Demek ki kendini bunu yapabilecek kadar iyi hissediyordu. Elena içinden bir oh çekti.

"Yani seni dışarı çıkarmak için tek yapmamız gereken Coliseum'un altından bizim dünyaya geri dönmek. Ama seni serbest bırakmak için toparlamamız gereken şeyler var ve bunlar büyük ihtimalle şehrin farklı farklı bölgelerinde." Stefan'a ikiz tilki anahtarından bahsedip bahsetmediğini hatırlamaya çalıştı. Şimdiye dek konuşmamışlarsa en iyisi konuyu hiç açmamaktı.

"Yerinizde olsam bir rehber tutardım," dedi Stefan. "Şehir hakkında tek bildiklerim gardiyanların söyledikleri ve onlara güvenebileceğimden emin değilim. Ama sıradan insanlar size öğrenmek istediklerinizi anlatabilir."

"İyi fikir," dedi Elena. Sonra şeffaf parmağıyla Stefan'ın göğsüne görünmez şekiller çizdi. "Hemen Damon'a söyleyeyim. Zaten bize yardım etmek için bir sürü plan yapıyor."

Damon & Elena TR

"Geldiği için minnettarım," dedi Stefan ve dalgın bir tavırla ekledi. "Sözünü tutuyor, değil mi?"

Elena kafasını salladı. Bilinçaltında düşünceler dolaşıyordu: *Sana verdiği sözü tutup bana göz kulak oluyor. Bana verdiği sözü tutup sana göz kulak oluyor. Damon daima sözlerini tutar.*

"Stefan," dedi yine onun zihninin derinliklerine doğru. Bu şekilde gizlice iletişim kurabileceklerini umuyordu. "Onu görmeliydin. Tövbe Kanatlarımı kullandığımda onu katılaştırıp zalim birine dönüştüren tüm kötülükleri yok ettim. Arınma Kanatlarımı kullandığımda ruhunun taştan kabuğu paramparça oldu… Damon'ın o halini hayal bile edemezsin. Öyle kusursuz ve tazeydi ki Sonra ağladı…

Damon & Elena TR

Elena, Stefan'ın içinde hemen hemen aynı anda oluşan üç duygu katmanını hissetti. Birincisi, şüpheydi. Elena'nın anlattıklarına rağmen Damon'ın ağladığına inanamıyordu. Neredeyse bir saniye sonra inandı ve Elena'nın zihnindeki görüntülerle anılarını sindirirken hayretler içinde kaldı. Üçüncüsü, sonsuza dek pişmanlığa mahkum olan Damon'ı seyreden Elena'yı teselli etme isteğiydi. Bir daha asla varolmayacak bir Damon'a bakan Elena'yı.

"Seni kurtardı," diye fısıldadı Elena. "Ama kendini kurtarmazdı. Shinichi ve Misao'yla pazarlık bile etmezdi. O ana ait tüm hatıralarını almalarına izin verdi."

"Belki canını yaktılar."

"Evet," dedi Elena ve bilinçli olarak engellerini indirdi. Yarattığı yeni ve kusursuz varlığın kendi zalimliği ve hainliğini öğrendiğinde çektiği acıyı Stefan'ın hissetmesini istemişti. Böylesi bir ıstırap en katı ruhları bile şoke edebilirdi. "Stefan? Bence Damon kendini çok yalnız hissediyor."

"Evet, meleğim, galiba haklısın."

Elena bu kez konuşmadan önce uzunca bir süre düşündü. "Stefan? Bana kalırsa Damon sevilmenin nasıl bir şey olduğunu bilmiyor." Gelecek yorumu beklerken diken üstündeydi.

Stefan çok yavaş ve usulca, "Evet, meleğim, galiba haklısın," diye tekrarladı.

Elena onu seviyordu. Stefan her zaman anlayışlıydı. Ne zaman cesur, kibar ve güvenilir olmasına ihtiyaç duysa öyle davranıyordu.

"Stefan? Bu gece yanında kalabilir miyim?"

"Zaten geceyarısı oldu bile, tatlı aşkım. Kal, tabii. Ama beni götürmeye gelebilirler." Stefan birden ciddileşip Elena'nın gözlerinin içine baktı. "Söz ver, gelirlerse gideceksin."

Elena gözlerini bu yeşil bakışlardan çekmedi. "Eğer istediğin buysa, söz."

"Elena? Sen sözlerini tutarsın, değil mi?" Birden sesi uykulu gelmeye başlamıştı. Bezgin değil, sadece uykulu. Daha çok, tazelenip rahatlayan ve huzurlu bir uykuya yuvarlanmaya hazırlanan birinin sesi gibi.

"Evet, her zaman." *Ama şimdi, seni kollarımda tutmayı tercih ederdim,* diye düşündü. Eğer birileri ona zarar vermeye gelirse cisimsiz bir düşmanın neler yapabileceğini görecekti. Mesela bir anlığına vücutlarının içine girip onlara dokunabilirdi. Uzun, beyaz parmaklarıyla bir kalbi söküp alacak kadar uzun bir an. Bu cidden harika olurdu.

"Seni seviyorum, Elena. Öpüştüğümüz için çok mutluyum."

"Göreceksin, son olmayacak! Sana söz veriyorum." Stefan'ın yüzüne birkaç damla daha iyileştirici gözyaşı damlattı.

Stefan hafifçe gülümsemekle yetindi ve uykuya daldı.

Sabah Elena, Leydi Ulma'nın evindeki kocaman yatak odasında tek başına uyandı. Ama başka bir anısı daha olmuştu. Kurutulmuş bir gül gibi kalbindeki özel köşeye saklayabileceği bir anı daha.

İçinden bir ses ona Stefan'dan geriye kalacak tek şeyin bu anılar olabileceğini fısıldıyordu. Ne zaman tutunabileceği bir dal arasa bu mis kokulu ve narin hatıralara başvuracaktı. Eğer... Stefan asla geri dönmezse.

Damon & Elena TR

Damon & Elena TR

"Ah, sadece bir göz atmak istiyorum," diye inledi Bonnie. Leydi Ulma'nın bu gece partide giyecekleri elbiseleri çizdiği gizli eskiz defterinden bahsediyordu. Defterin yanında parlak saten, ipek, transparan muslin ve yumuşacık kadifeden kumaş örnekleri vardı.

"Aç gözlerini," dedi Elena gülerek. Nasıl olsa bir saate elbisen üzerinde olacak. Unutmayın, bu gece oraya eğlenmeye gitmiyoruz. Tabi, birkaç kez dans etmek zorunda kalabiliriz..."

"Tabii!" diye tekrarladı Bonnie kendinden geçmişçesine.

"Ama amacımız anahtarı bulmak. Çift tilki anahtarının yarısını. Keşke gece gideceğimiz evin içini gösteren bir yıldız topumuz olsaydı."

Meredith lafa karıştı. "Zaten şimdiden bir sürü bilgi topladık. Bence biraz konuşup hayal etmeye çalışalım."

Elena gidecekleri diğer evin yıldız topuyla oynuyordu. Hafifçe bulanıklaşan küreyi bırakıp arkadaşlarına baktı. "Tamam, hadi beyin fırtınası yapalım."

"Fırtınanıza ben de katılabilir miyim?" Ses kapıdan gelmişti. Kızlar arkalarını döner dönmez Leydi Ulma'yı karşılamak için ayağa kalktı.

Leydi Ulma oturmadan önce Elena'yı kucaklayıp yanağından öptü. Elena bu asil hanımı Doktor Meggar'ın muayenehanesindeki zavallı köleyle karşılaştırmadan edemiyordu. O zamanlar bir deri bir kemik, ürkek bakışlı, vahşi bir yaratıktı. Üzerinde sıradan bir sabahlıkla geziyor, ayaklarına erkek terliği giyiyordu. Oysa şimdi Elena'ya Romalı hanımları hatırlatıyordu. Dolgunlaşmaya başlayan yüzünde huzurlu bir ifade vardı. Koyu renkli parlak buklelerini değerli taşlarla bezeli taraklar süslüyordu. Vücudu da dolgunlaşmaya başlamıştı. Özellikle de karnı. Son derece doğal ve zarif hareketlerle kadife bir koltuğa çöktü. Ham ipekten safran rengi bir elbise giymişti. İç eteği parlak kayısı rengiydi.

"Bu gece için heyecanlıyız," dedi Elena. "Tabii, elbise provası için de." Sonra başıyla eskiz defterini işaret etti.

"Ben de çocuk gibi heyecanlanıyorum. Keşke benim için yaptıklarınızın on katını yapabilsem."

"Zaten yaptınız," dedi Elena. "Tilki anahtarını bulabilirsek sizin sayenizde olacak. Herhalde bunun benim

Damon & Elena TR

için ne anlama geldiğini söylememe gerek yok." Sözlerini neredeyse fısıldayarak bitirmişti.

"Ama sana yardım edebileceğim aklına bile gelmezdi. Beni yalnızca zavallı bir köleye yapılan haksızlıkları engellemek için kurtarmaya çalıştın. Üstelik benim uğruma bir sürü acı çektin."

Elena yerinde huzursuzca kıpırdandı. Yüzündeki kesik, elmacık kemiğinin üzerinde incecik, beyaz bir yara izi bırakmıştı. Bir zamanlar, Diğer Taraf'tan dünyaya ilk döndüğünde, o izi Güç'ü sayesinde hemen yok edebilirdi. Ama şimdi Güç'ünü vücudunda dolaştırıp duyularını açabilse de istediği gibi kontrol edemiyordu.

Eski Elena'yı düşündü. Robert E. Lee Lisesi'nin otoparkında okula yeni gelen çocuğun Porsche'sini süzdüğü günü hatırlamıştı. Herhalde o zamanlarki Elena, yüzündeki yara izini başına gelebilecek en büyük felaket olarak tanımlardı. Ama aldığı onca övgüden ve Damon'ın onu *beyaz şeref yarası* olarak tanımlamasından sonra Elena ize o kadar aldırmadığını farketmişti. Hem Stefan'ın da önemsemeyeceğinden emindi.

Artık aynı insan değilim, diye düşündü *ve buna seviniyorum.*

Damon & Elena TR

"Önemi yok," dedi hala bazen sancıyan bacağına aldırmadan. "Hadi, Gümüş Bülbül'den ve galasından bahsedelim."

"Tamam." Meredith tek tek yüzlerine baktı. "Onun hakkında neler biliyoruz? İpucu nasıldı, Elena?"

"Misao, eğer anahtarın bir yarısı gümüş bülbülün elinde desem bu işine yarar mıydı? demişti. Ya da öyle bir şey işte." Aslında hepsi bu cümleyi ezbere biliyordu. Ama ne zaman anahtardan konu açılsa tekrarlamak ritüel haline gelmişti.

"Gümüş Bülbül, Leydi Fazina Darley'nin lakabı. Karanlık Boyut'ta bunu bilmeyen yok!" diye bağırdı Bonnie küçük ellerini neşeyle çırparak.

"Evet, uzun zamandır bu takma adı kullanıyor," dedi Leydi Ulma ciddi bir sesle. "Buraya ilk geldiğinde gümüş telli arpını çalıp şarkılar söylediği için ona böyle demişler."

"Arp tellerinin akort edilmesi gerekir," diye devam etti Bonnie heyecanla, "ve anahtarlarla akort edilirler."

"Evet," dedi Meredith. Arkadaşının aksine konuşması yavaş ve düşünceliydi. "Ama bizim aradığımız bir akort anahtarı değil. Onlar böyle oluyor." Yanındaki sehpaya akçaağaç tahtasından yapılmış, kısa bir T'ye, ya da yan çevrildiğinde tek dallı çıplak bir ağaca benzeyen bir nesne koydu. "Bunu Damon'ın tuttuğu müzisyenlerin birinden aldım."

Bonnie suratında gururlu bir ifadeyle anahtara baktı. "Bence bizim aradığımız da bir arp akort anahtarı olabilir," diye üsteledi. "Belki iki işe birden yarıyordur."

Damon & Elena TR

Meredith inatla cevap verdi. "Valla yarılar biraraya geldiklerinde şekil değiştirmiyorlarsa bu imkansız."

"Ah, evet," diye bağırdı Leydi Ulma, sanki Meredith dahiyane bir laf etmiş gibi. "Madem bunlar bir anahtarın iki sihirli yarısı, o zaman yan yana geldiklerinde kesin şekil değiştiriyorlardır."

"Gördün mü?" dedi Bonnie.

Elena sabırsızca atıldı. "İyi de madem her şekle girebiliyorlar onları bulduğumuzu ne cehennemden anlayacağız?" Onun tek derdi Stefan için bir an önce çözüm üretmekti.

Ama Leydi Ulma sus pus olunca kendini berbat hissetti. Gençliğinden beri şiddet gören ve baskı altında yaşayan bir kadının yanında kaba konuşmaktan, hatta gergin görünmekten bile kaçınmalıydı. Elena, Leydi Ulma'nın kendini güvende ve mutlu hissetmesini istiyordu.

"Neyse," diye geçiştirdi çabucak, "en azından Gümüş Bülbül'ün aletinde olduğunu biliyoruz. Yani Leydi Fazina'nın arpında her ne bulursak o anahtarın yarısı demektir."

Damon & Elena TR

"Ah, ama..." diye başladı Leydi Ulma. Sonra sustu.

"Ne oldu?" dedi Elena usulca.

"Hiç." Nedense telaşlanmıştı. "Elbiselerinize bakmaya ne dersiniz? Tüm dikişlerin kusursuzluğundan emin olmak için son kez denemenizi istedim."

"Bayılırız!" diye bağırdı Bonnie eskiz defterine uzanarak. Meredith küçük bir çan çaldı ve bir hizmetkar dikiş odasından koşarak gelip sonra tekrar odaya döndü.

"Keşke Efendi Damon'la Lord Sage de onlar için kıyafet tasarlamama izin verseydi," dedi Leydi Ulma, Elena'ya.

"Sage gelmiyor ki. Damon deseniz, o da siyah deri ceket, siyah tişört, siyah kot ve siyah bot tasarladığınız sürece itiraz etmezdi. Tıpkı bugün ve her gün giydikleri gibi."

Leydi Ulma güldü. "Anlıyorum. Neyse, belki bu akşamki fantastik tasarımları görünce fikrini değiştirir. Hadi, perdeleri çekelim. Gala içeride, gaz lambalarının ışığında olacak. Onun için renkleri o şekilde görmenizi istiyorum."

Damon & Elena TR

"Davetiyelerde neden özellikle içeride diye belirtildiğini merak ediyordum," dedi Bonnie. "Belki yağmur yağacaktır diye düşünmüştüm."

"Güneş yüzünden," dedi Leydi Ulma ciddi bir tavırla. "O lanet kızıl ışık tüm mavileri mora, sarıları kahverengiye dönüştürüyor. Kimse bir akşam davetine mavi ya da yeşil giymez. Oysa yeşil, kızıl saçlarına ne kadar yakışırdı."

"Anlıyorum. Güneşin hiç batmaması bir süre sonra insanın sinirlerini bozmaya başlıyor."

"Sen hariç," diye mırıldandı Leydi Ulma ve telaşla ekledi. "Beklerken yeteneğimden şüphe eden uzun boylu arkadaşınız için ne tasarladığımı göstereyim mi?"

"Ah, lütfen!" Bonnie eskiz defterini uzatmıştı bile.

Leydi Ulma bir süre defterin yapraklarını çevirdikten sonra belirli bir sayfada durup kurşun kalemlerle boya

kalemlerini eline aldı. En sevdiği oyuncaklarına tekrar kavuşan bir çocuk gibiydi. "İşte, burada," dedi renkli kalemleri kullanıp eskize eklemeler yaparak. Bu sırada defteri üç kızın da rahatlıkla görebilmesi için hafifçe kaldırmıştı.

"Aman Tanrım!" diye bağırdı Bonnie içten bir hayretle. Elena'nın bile gözleri faltaşı gibi açılmıştı.

Eskizdeki kız kesinlikle Meredith'ti. Saçlarının yarısı toplu yarısı açıktı ve üzerinde muhteşem bir elbise vardı. Abanoz siyahı ve straplezdi. Meredith'in uzun ve ince hatlarını ortaya çıkaracak şekilde üzerine tam oturuyordu. Göğüs kısmının Meredith'i bir Sevgililer Günü kalbi gibi göstereceğine şüphe yoktu. Dizlere kadar sımsıkı inen kumaş sonra dramatik bir şekilde açılıyordu. "Denizkızı modeli," diye açıkladı Leydi Ulma. Tasarımının son halinden memnun görünüyordu. "Ah, işte geldi." Büyüleyici bir elbise taşıyan birkaç terzi içeri girmişti. Kızlar üzeri dikdörtgen şeklinde minik altın kumaşlarla bezeli siyah kadifeye baktı. *Binlerce yıldızın aydınlattığı gökyüzü gibi,* diye düşündü Elena.

Leydi Ulma heyecanla anlatmaya devam etti. "Şu kocaman siyah oniks ve altın küpeleri takacaksın. Saçlarını yine oniks ve altın taraklarla toplayacağız. Lucen senin için elbisene uygun bilezik ve yüzükler de yaptı. Bakın, işte buradalar." Elena, Lucen'ın odaya girdiğini farketmemişti bile. Kuyumcuya gülümsedikten sonra gözleri adamın elindeki üç katlı tepsiye kaydı. Siyah kadife

kaplı üst katta iki tane, birbirinin eşi siyah oniks ve elmas bilezikle bir yüzük vardı. Taşı o kadar görkemliydi ki Elena neredeyse kendinden geçmişti.

Meredith yanlışlıkla özel bir sohbetin içine dalmış ve bu işten nasıl sıyrılacağını bilmiyormuş gibi görünüyordu. Bir süre şaşkın bir suratla elbiseye ve mücevherlere bakıktan sonra Leydi Ulma'ya döndü. Meredith kendini kolay kaybeden bir tip değildi. Ama hızla Leydi Ulma'nın yanına gidip onu coşkuyla kucakladı ve elini Lucen'ın koluna koydu. Söyleyecek söz bulamadığı belliydi.

Bonnie, eskizleri bir uzman gözüyle süzüyordu. "O bilezikler sırf bu elbise için tasarlandı, değil mi?" diye sordu şüpheci bir tavırla.

Elena, Leydi Ulma'nın rahatsızca kıpırdandığını görünce şaşırdı. "Doğrusunu isterseniz..." diye mırıldandı kadın, "Bayan Meredith bir... köle. Köleler evlerinden dışarı çıktıklarında sembolik bilezikler takmaya zorunludur." Sonra utançla gözlerini yere indirdi. Yanakları kızarmıştı.

Damon & Elena TR

"Leydi Ulma... ah, lütfen, buna bozulacağımızı mı sandınız?"

Leydi Ulma, "Sahiden üzülmediniz mi?" diye sordu gözleri parlayarak.

"Hayır," dedi Elena. "Çünkü şimdilik tek şansımız bu." Tabii, hizmetkarlar Damon, Elena, Bonnie ve Meredith arasındaki ilişkinin detaylarını bilmiyordu. Leydi

Ulma bile Damon'ın üç kızı neden özgür bırakmadığını merak ediyor, "Kutsal Bekçiler korusun, ama ya bir terslik olursa?" diyordu. Fakat kızlar bu konuda katıydı. Başta böyle karar verdikleri için fikir değiştirmek işin uğurunu kaçıracakmış gibi geliyordu.

Bonnie laf olsun diye abuk sabuk konuşmaya başlamıştı. "Aman neyse, bence bilezikler bir harika. Yani Meredith'in elbisesi için daha uygun bir aksesuar olamazdı, öyle değil mi?" Sonra tasarımcının yeteneğini övmeye başladı.

Lucen mütevazı bir tavırla gülümseyince Leydi Ulma ona sevgi dolu bir bakış fırlattı.

Meredith'in yüzü hala ışıl ışıldı. "Leydi Ulma, inanın nasıl teşekkür edeceğimi bilmiyorum. Sayenizde bu gece farklı biri olacağım. Ama saçlarımı... şey... bir tarafını toplayıp bir tarafını açık bırakmışsınız. Ben bu modeli pek kullanmam." Sözlerini bitirirken sesi iyice alçalmıştı.

Leydi Ulma kararlı bir sesle yanıt verdi. "Ama bu gece öyle yapacaksın ve o güzel alnını ortaya çıkaracağız. Elbiseni özellikle dekolteni açık bırakmak için tasarladım. Böyle güzel kolları ve omuzları gece gündüz saklamak haksızlık. Bu saç modeli egzotik yüzünü saklamak yerine, ortaya çıkaracak."

Güzel, diye düşündü, *onu kölelik meselesinden uzaklaştırabildik.*

Damon & Elena TR

"Hafif bir makyaj da yapacağız. Altın rengi far, gözlerini belirginleştirmek için siyah kalem ve dudaklarına

altın rengi parlatıcı. Allığa gerek yok; genç kızlara yakıştırmıyorum. Ve zeytin rengi tenin tazeliğinle çekiciliğini bütünleyecek."

Meredith, Elena'ya çaresiz bir bakış fırlattı. "Ben genelde makyaj da yapmam," diye mırıldandı ama çoktan pes etmişti. Ne kadar karşı çıkarsa çıksın, Leydi Ulma'nın kafasındaki imajı tamamlamayacağını biliyordu.

"Denizkızı modeli dediniz ama Meredith bu gece bir siren olacak," dedi Bonnie neşeyle. "En iyisi vampir denizcileri kendinden uzak tutacak bir tılsım tak."

Elena, Leydi Ulma'nın ciddi bir yüzle kafa salladığını görünce şaşırdı. "Terzi arkadaşlarımdan biri bugün elbiselerinizi kutsaması ve sizi vampir kurbanı olmaktan koruması için bir rahibe gönderdi. Onayınız varsa işini yapsın?" Leydi Ulma'nın ona baktığını farkeden Elena evet dercesine kafasını salladı.

"Damon'ı uzaklaştırmadığı sürece olur tabii," diye ekledi şakayla karışık. Ama Meredith'le Bonnie'nin bir açığını yakalamak istercesine ona baktığını görünce hemen sustu.

Damon & Elena TR

Neyse ki Leydi Ulma konuşmasına devam ederken surat ifadesini kontrol etmeyi başardı. "Rahibenin yapacağı kısıtlamalar elbette efendiniz Damon için geçerli olmayacak."

"Elbette," dedi Elena ağırbaşlı bir tavırla.

"Şimdi sıra minyon güzelimizin gala kıyafetine geldi." Bonnie dudaklarını ısırdı. Yanakları pespembe olmuştu.

"Senin için özel bir model hazırladım. Bu kumaşla çalışmayı ne zamandır istiyordum. Yıllarca kumaşçının vitrinini seyredip bununla bir tasarım yapmayı hayal ettim." İkinci bir grup terzi kadın ellerinde daha hafif ve küçük bir elbiseyle içeri girmişti. Bu sırada Leydi Ulma çizimini açtı. Elena kumaştan gözlerini alamıyordu. Tek kelimeyle bir harikaydı! Ama tasarımı yapan da yeteneğini konuşturmuştu. Kumaş parlaktı ve tavus kuşlarının kuyruklarındaki mavilerle yeşillerin rengindeydi. Bel kısmına yine bir çift tavus kuşlarının kuyruklarındaki renkli desenlerden işlenmişti.

Bonnie'nin kahverengi gözleri hayretle açıldı. "Bu benim için mi?" diye sordu nefes nefese. Kumaşa dokunmaya bile korkuyordu.

"Saçlarını da arkaya topladık mı arkadaşın kadar sofistike görüneceksin. Hadi, denesene. Elbiseyi üzerinde görünce daha çok beğeneceksin." Lucen odadan çıkmış, Meredith çoktan denizkızı elbisesini giymişti.

Bonnie hevesle soyunmaya başladı.

Damon & Elena TR

Leydi Ulma haklıydı. Bonnie o geceki görüntüsüne bayılmıştı. Şimdi son rötuşlar için bekliyordu. Saçlarıyla boynuna limon çiçeğiyle gülsuyu karışımından oluşan bir sprey sıkıldı. Bu parfüm onun için özel yaratılmıştı. Gümüş çerçeveli dev aynanın önünde durup kendine baktı. Gümüş Bülbül, Leydi Fazina'nın daveti için evden çıkmalarına sadece dakikalar kalmıştı.

Bonnie hafifçe dönüp straplez ve eteği kabarık elbiseyi hayranlıkla süzdü. Korsajı tamamen tavuskuşu tüylerinden yapılmış ya da o hava verilmişti. Üzerine tam oturarak belinin inceliğini vurguluyordu. Göğüsten ve sırttan inen daha gösterişli tüyler eteklere yayılıyordu. Eteğin yakut rengi ipekli kuyruğu üzerine yine tavuskuşu tüyleri tutturulmuştu. Ön taraftaki kumaş lame ve doreydi. Bonnie adım attıkça dalgalanan tüyler baş aşağı gelecek şekilde dikilmişti. Ön taraftaki eteğin kenarı altın rengi brokardandı.

Sanki tüm bunlar yetmiyormuş gibi, Leydi Ulma, Bonnie için bir de yelpaze hazırlamıştı. Gerçek tavuskuşu tüyleri zümrüt ve yeşim taşı kakmalı bir sapa tutturulmuştu. Sapın altından yine zümrüt, yeşim taşı ve topaz süsler sarkıyordu.

Damon & Elena TR

Bonnie'nin gerdanını zümrüt, lapis lazuli ve safirlerle bezeli yeşim taşlı bir kolye süslüyordu. Köleliğini sembolize etmesi açısından her iki bileğine de birkaç tane zümrütlü ve yeşim taşlı bilezik takmıştı. Bonnie hareket ettikçe hoş bir çıngırtı çıkarıyorlardı.

Ama Bonnie'nin onlara aldırdığı yoktu. Ne kadar denese de bileziklerine karşı yeterince kin besleyemiyordu. Aklı bu gece için özel olarak getirtilen kuaförün biraz önce tarayıp model verdiği saçlarındaydı. Çilek rengi bukleleri sıkıca kafasına yapıştırıldığı için koyu kızıla dönüşmüşlerdi. Bunları yeşim taşlı ve zümrütlü tokalar tutuyordu. Kalp şeklindeki yüzü ilk kez bu kadar ol-

gun ve sofistikeydi.
rülmüş, gözlerine k
Ulma dudaklarını
rip sonra kendi ku
Bonnie'nin beyaz
rünüşü uçlarında
şim taşlı küpelerle
Masalları'ndan ko
rıyordu.
"Mucize gibi.
çocuklara özenm
Bonnie. Sonra L
ev sahibelerinin
daklarında kald
adın gibiyi
Bonnie saat
di Ulma mutlu
lışırken kendi
Elbise nere
biraz önce gö
Ama bu mode
saba katmam
Hatta Bor
onun için faz
Herhalde El
umarım biz
edememişti.

gun ve sofistikeydi. Gözkapaklarına zümrüt rengi far sürülmüş, gözlerine koyu renkli kalem çekilmişti. Leydi Ulma dudaklarını parlak kırmızı bir rujla belirginleştirip sonra kendi kuralını bozmuş ve fırçayı eline alarak Bonnie'nin beyaz cildini allıkla renklendirmişti. Bu görünüşü uçlarında minicik altın çanların sallandığı, yeşim taşlı küpelerle tamamlamışlardı. Bonnie *Binbir Gece Masalları*'ndan kopup gelmiş, Doğulu bir prensesi andırıyordu.

"Mucize gibi. Genelde ponpon kızlara ya da çiçek çocuklara özenmiş bir cüceye benzerim," diye itiraf etti Bonnie. Sonra Leydi Ulma'yı defalarca öptü ve rujunun ev sahibelerinin yanaklarına bulaşmak yerine kendi dudaklarında kaldığını zevkle farketti. "Ama bu gece genç bir kadın gibiyim."

Bonnie saatlerce konuşmaya devam edebilirdi. Leydi Ulma mutlulukla yaşaran gözlerini gizlice silmeye çalışırken kendi elbisesini giymeye giden Elena içeri girdi.

Elbise neredeyse tamamen bitmişti ve Bonnie'nin biraz önce gördüğü çizim şimdi karşısında duruyordu. Ama bu modelin Elena'nın üzerinde nasıl duracağını hesaba katmamıştı.

Hatta Bonnie çizimi ilk gördüğünde Leydi Ulma'nın onun için fazlasıyla sade bir şey yarattığını düşünmüştü. Herhalde Elena'nın doğal güzelliğine güvenmişti. Ama, *umarım bizim kadar mutlu olur*, diye düşünmeden de edememişti.

Damon & Elena TR

Şimdi anlıyordu.

"Bir tanrıça elbisesi," diye açıkladı Leydi Ulma. Elena içeri girdiğinde herkes sus pus olmuştu. Bonnie, *eğer Olimpos Dağı'nda gerçekten tanrıçalar yaşadıysa eminim böyle giyinmek isterlerdi*, diye geçirdi içinden.

Elbisenin tüm özelliği sadeliğiydi. Süt beyazı ipekten dikilmişti. Bel kısmında dantel bir kuşak kısmı vardı. Bu kuşak göğüste V oluşturacak şekilde aşağı inen ve arasından Elena'nın şeftali çiçeği teninin göründüğü iki parça kumaşı tutuyordu. Omuzlarda sedef ve elmas kakmalı iki tane altın broş vardı. Elbise belden itibaren dökümlü bir şekilde açılıyor ve Elena'nın bileklerinde bitiyordu. Ayaklarına yine altınlı, sedefli ve elmaslı sandaletler giymişti. Sırt kısmı ön tarafla aynıydı. Omuzlarda ve beldeki kuşakta birleşen V şeklinde iki kumaş parçasının etek kısmı zarifçe aşağı dökülüyordu.

Son derece sade bir elbiseydi ama doğru kızın üzerinde büyüleyici duruyordu.

Damon & Elena TR

Elena boynuna kelebek şeklinde altın ve sedefli bir kolye takmıştı. Kelebeğin kanatlarındaki elmaslar ışığı yakalayarak rengarenk pırıltılar saçıyordu. Bunu Stefan'ın hediye ettiği lapis ve elmas kolyenin üzerine takmış, onu çıkarmayı kesinlikle reddetmişti. Zaten önemi yoktu, çünkü kelebek diğer kolyeyi tamamen gizliyordu.

Bileklerinde kolyesiyle uyumlu, sedefli, altınlı ve elmaslı geniş bileklikler vardı. Bunlar gizli mücevher odasında buldukları parçalar arasındaydı.

Elena'nın ipek gibi parlayana dek sıkıca fırçalanan saçları omuzlarından aşağı altın renkli dalgalar halinde dökülüyordu. Dudakları gül rengi rujla renklendirilmişti. Ama siyah, gür kirpiklerine, daha açık renkli kaşlarına ve heyecandan kızaran yanaklarına hiçbir şey sürülmemişti. Hareket ettikçe elmas küpeleri altın buklelerinin arasından göz kırpıyordu.

Bu gece onları çıldırtacak, diye düşündü Bonnie, elbiseyi beğeniyle süzerek. Ama arkadaşını kıskanmak şöyle dursun Elena'nın yaratacağı hissi düşündükçe içi coşuyordu. *İçimizde en sade elbise onunki ama Meredith'le beni gölgede bırakacak.*

Ama Meredith'i de hiç bu kadar güzel ya da egzotik görmemişti. Arkadaşının ünlü tasarımcıların imzasını taşıyan kıyafetlerine rağmen bu kadar çarpıcı bir vücudu olduğundan haberi bile yoktu.

Bunu ona söylediğinde Meredith omzunu silkti. Leydi Ulma onun için siyah lakeden bir yelpaze yaptırmıştı. Meredith bunu açıp hızla kapadı ve düşünceli bir tavırla çenesine vurdu.

"Evet, imajımız bir moda dehasına emanet," dedi. "Ama buraya neden geldiğimizi unutmamalıyız."

Damon & Elena TR

Damon & Elena TR

"Stefan'ı kurtarmaya odaklanmalıyız," diyordu Elena. Damon'la ikisi Leydi Ulma'nın evindeki eski kütüphaneydi. Damon burayı kendine ayırmıştı.

"Başka bir şey yaptığım mı var?" dedi Damon, gözlerini Elena'nın boynundaki sedefli elmaslı kolyeden bir an olsun ayırmayarak. Süt beyazı elbise Elena'nın uzun ve pürüzsüz boynunu iyice vurgulamıştı ve Elena bunun farkındaydı.

İç çekti.

"Samimiyetine güvensek hepimiz rahatlardık."

"Rahatlamak? Doğrusu, senin için imkansız görünüyor."

Elena içinden kendini şöyle bir sarstı. Damon'ın aklı tek bir yerde gibi görünüyor olabilirdi ama kendini ko-

ruma duygusu o kadar gelişmişti ki sadece görmek istediklerini değil, etrafında olan biten her şeyi görüyordu.

Ve Elena'nın tahammül sınırlarını aşacak şekilde heyecanlı olduğu doğruydu. Diğerleri bunu mükemmel elbisesine veriyor olabilirdi. Evet, elbisesi cidden mükemmeldi ve Elena, Leydi Ulma'yla yardımcılarına minnettardı. Ama onu asıl heyecanlandıran, bu gece Stefan'ı kurtaracak anahtarı bulma ihtimalleriydi. Yok, hatta *kesin* bulacaklardı. Kendine böyle deyip duruyordu. Stefan'ı yeniden görme, ona dokunma fikri...

İnanılmaz ve ürkütücüydü. Bonnie'nin uykusunda söylediklerini düşündü ve biraz rahatlamak için Damon'ın eline uzanırken kendini onun kollarında buldu.

Asıl sorun Stefan'ın Damon'la motelde geçirdiğim geceye ne diyeceği.

Stefan ne yorum yapacaktı? Söylenecek ne vardı?

"Korkuyorum." Kendi sesini tanıması birkaç saniyesini almıştı.

Damon & Elena TR

"Düşünme," dedi Damon. "Bu her şeyi daha da içinden çıkılmaz bir hale getirir."

Ama yalan söyledim, diye düşündü Elena. *Sen hatırlamıyorsun bile. Yoksa sen de yalan söylerdin.*

"Ne olursa olsun her zaman yanında olacağım," dedi Damon usulca. "Biliyorsun, sana söz verdim."

Elena, Damon'ın nefesini saçlarında hissetti. "Dikkatini anahtarı bulmaya vereceksin, değil mi?"

Evet, evet, ama bugün doğru düzgün beslenmedim. Elena, Damon'ı daha sıkıca tuttu ve bir anlığına sadece şiddetli bir açlık değil, kafasını karıştıracak kadar şiddetli bir acı hissetti. Ama acı ortaya çıktığı kadar hızlı kayboldu ve Damon'la bağı kesiliverdi.

Damon.

"Ne?"

Kendini bana kapama.

"Öyle bir şey yaptığım yok. Söylenmesi gerekeni söyledim ve bitti. Hepsi bu. Biliyorsun, o anahtarı bulmak için elimden geleni yapacağım."

Teşekkürler. Elena tekrar denedi. *Ama kendini açlığa mahkum edemez...*

Aç olduğumu kim söyledi? Damon yine telepatik bağ kurmuştu ama bir şey eksikti. Bir şeyi bilinçli olarak bastırıyor, Elena'nın algılarını başka yöne çekmeye çalışıyordu. Açlığa. Elena, Damon'ın içindeki açlığın delice sağa sola saldırdığını hissedebiliyordu. Sanki haftalardır avlanmayan bir kaplan ya da aslan gibiydi.

Oda yavaşça etrafında dönmeye başladı.

"Tamam," diye fısıldadı. Damon'ın içinde kopan fırtınaya rağmen sakince durması onu şaşkına çevirmişti. "İhtiyacın olanı... alabilirsin."

Sonra sivri dişlerin usulca boynuna geçtiğini duyumsadı.

Damon & Elena TR

Elena kendini bıraktı ve hislerine teslim oldu.

Meredith, Stefan'ı kurtarmak için gereken tilki anahtarının bir yarısını bulmayı umdukları galadan önce çantasına tıkıştırdığı internet çıktılarından bazılarını okumuştu. Öğrendiklerini Elena'yla diğerlerine anlatabilmek için elinden geleni yapmıştı. Ama bu gecenin başarı ya da başarısızlıkla sonuçlanmasına sebep olabilecek can alıcı bir noktayı atlayıp atlamadığını nereden bilecekti? Stefan hücresinde günden güne erirken ya onu kurtarmanın bir yolunu bulacaklar ya da eve hüsranla döneceklerdi.

Hayır, diye düşündü, gümüş çerçeveli bir aynanın karşısında dikilirken. Neredeyse kendi egzotik güzelliğine bakmaya korkuyordu. *Hayır, başarısızlığı aklımıza getirmeyeceğiz. Stefan'ın hayatını kurtarmak için başarmalıyız ve bunu yakalanmadan yapmalıyız.*

Damon & Elena TR

Damon & Elena TR

Gümüş Bülbül'ün partisine gitmek için yola çıktıklarında Elena biraz başı dönmesine rağmen kendinden emindi. Fakat dördü, Damon, Meredith, Elena ve Bonnie (doktoru Leydi Ulma'ya hamileliği boyunca partilere gitmeyi yasaklamıştı) Leydi Fazina'nın görkemli evine vardıklarında birden paniğe kapıldı.

Ev ancak bir saray yavrusu olarak tanımlanabilirdi. Tepelerinde uzanan minarelerle kuleler muhtemelen mavi ve altın yaldızlıydı. Ama güneş ışığında lavanta rengine dönüşmüşlerdi. Güneş ışığını tamamlaması açısından eve giden yolun iki yanında yakılan meşalelere ya bir kimyasal katılmış ya da büyü yapılmıştı. Çünkü alevler yalnızca kızıl ya da turuncu değil, mavi, yeşil, gümüş ve daha birçok renkte parlıyordu. Elena'nın nefesini kes-

mişlerdi. Zira içinde bulunduğu kızıl dünyada değişik renkler görmek hoşuna gidiyordu. Yanında bir şişe Kara Büyü getiren Damon son derece coşkulu görünüyordu.

Tepeye vardıklarında tahtırevanları durdu ve Damon'la Elena, güneş ışığını kesen bir geçitten geçirildi. Tepelerinde değişik şekillerde kağıttan fenerler asılıydı ve bazıları az önce indikleri tahtırevandan bile büyüktü. Görkemiyle insanın gözünü korkutan eve neşeli bir hava vermişlerdi.

Işıklandırılmış çeşmelerin yanından geçtiler. Bazıları sürprizlerle doluydu. Elena bir nilüfer yaprağından diğerine atlayan sihirli kurbağalar gördü. Çatıya vuran yağmur damlacıkları gibi *tıp, tıp, tıp* diye ses çıkarıyorlardı. Başka bir çeşmenin yanındaki çalılıkların arasında kocaman, yaldızlı bir kertenkele vardı. Ara sıra hızla konukların tepesinden geçip tekrar çalılıkların arasına giriyordu.

Damon & Elena TR

Zeminde ve tavanda yüzlerce balığın yansıması oynaşıyordu. Rengarenk balık sürüleri, köpekbalıkları ve yunuslar. Aşağılarındaki mavi derinliklerde dev bir balinanın silueti görünüyordu. Elena'yla Bonnie yolun bu kısmını hızlı adımlarla yürüdü.

Ev sahibesinin, dilediği fanteziyi yaratabilecek kadar varlıklı olduğu şüphesizdi. Ama Elena'nın en çok hoşuna giden müzikti. Farklı noktalarda her biri değişik kostümler içinde -hatta bazıları biraz fazla abartılıydı- orkestralar çalıyordu. Bazen de yerden yedi metre yükseklikteki

altın bir kafesin içinde şarkı söyleyen bir solist gibi tuhaf. lıklara rastlıyorlardı.

Baktıkları her yerde müzik ve ışıltılar vardı. Çiçek tarhları ve konuklardan yükselen mis kokular başını hafifçe döndürse de, Elena huzursuzdu. Leydi Ulma'nın evinden çıkarken elbisesiyle elmaslarının abartılı olduğunu düşünmüştü. Ama bu malikanedeki tüm odalar yüzlerce konukla doluydu ve hepsi en az o ve diğer *özel asistan* arkadaşları kadar süslüydü. Hele şu hanıma ne demeliydi? Elena köşede duran baştan aşağı mücevherlerle kaplı kadına baktı. Kafasına elmas ve zümrütlerle bezeli bir taç takmıştı. Ayak parmakları bile pırlantalı yüzüklerle süslüydü. Birden endişelendi. Acaba böylesi gösterişli bir davete katılırken saçlarını doğal haliyle bırakması fazla mı özensiz olmuştu?

Damon & Elena TR

Kaç yaşında olduğunu biliyor musun? Kafasının içinde Damon'ın sesi yankılanınca irkilerek ona döndü.

Kim? diye sordu kıskançlığıyla endişesini telepatik sesine yansıtmamaya çalışarak. Sonra telaşla ekledi. *Yoksa ne düşündüğümü fazla mı belli ediyorum?*

O kadar değil. Ama iç sesini biraz daha alçaltsan fena olmayacak. Hem kimden bahsettiğimi gayet iyi biliyorsun. Baştan aşağı süzdüğün zürafayı diyorum. Benden iki yüz yaş büyük ama otuzunda görünmeye çalışıyor ki bu, vampir olduğu yaştan bile yaklaşık on yaş genç.

Elena gözlerini kırpıştırdı. *Ne söylemeye çalışıyorsun?*

r vardı.
ükselen mis ko-
ena huzursuzdu.
isesiyle elmasla-
Ama bu malika-
loluydu ve hep-
ırı kadar süslüy-
ıa köşede duran
a baktı. Kafası-
takmıştı. Ayak
slüydü. Birden
ir davete katı-
fazla mı özen-

Kafasının içinde
döndü.
ni telepatik se-
a ekledi. *Yoksa*

alçaltsan fena
iyi biliyorsun.
Benden iki yüz
or ki bu, vam-

çalışıyorsun?

Kulaklarına biraz Güç gönder, diye önerdi Damon, *ve endişelenmekten vazgeç.*

Elena, Damon'ın dediğini yaparak Güç'ü arttırıp kulaklarına yönlendirince birden etrafındaki tüm konuşmaları duymaya başladı.

...ah, şu beyazlı tanrıça mı? Daha çocuk sayılır ama vücudu kusursuz...

...evet, altın saçlısını diyorum. Muhteşem, değil mi?

...Hades aşkına, şu kıza bir bakın...

...Şuradaki prensle prensesi gördün mü? Acaba arada eş değiştiriyorlar mı? Yoksa sürekli dörtlü mü takılıyorlar?

Bu, Elena'nın partilerde duymaya alışık olduğundan bile fazlaydı. Güveni yerine gelmişti. Şimdi gözlerini süslü kalabalığın arasında daha cesurca gezdiriyordu. Birden onlara bir hafta içinde üç muhteşem elbise tasarlayan Leydi Ulma'ya karşı derin bir sevgi ve saygı duydu.

O büyük bir yetenek, diye açıkladı Damon'a. Zihinleri arasındaki bağ sayesinde kimden bahsettiğini anlayacağını biliyordu. *Meredith'in etrafında bir kalabalık oluştu bile. Şu haline baksana... bu gece hiç...*

Kendi gibi davranmıyor, diye tamamladı Damon cümlesini. Nedense birden tedirgin olmuştu.

Ama Meredith gayet rahattı. Zarifçe kafasını çevirerek hayranlarına klasik güzellikteki profilini sergiledi. Eski aklı başında ve ciddi Meredith Sulez gitmiş, yerine ihtiraslı ve egzotik bir genç kadın gelmişti. Öyle ki her an *Carmen*'den Habanera'yı söyleyemeye başlaya-

cakmış gibi duruyordu. Yelpazesini açmıştı ve baştan çıkarıcı bir zarafetle sallıyordu. İçerinin yumuşak ışıkları çıplak omuzlarıyla kollarını inci rengine boyamıştı. Siyah kadife elbisesi evdekinden daha gizemli ve çarpıcı görünüyordu. Hatta hayranlarından birini tam kalbinden vurduğu belliydi. Çünkü adam elinde yeni kopardığı kırmızı gülle Meredith'in önünde diz çökmüştü. Gül dikeninin kanattığı parmağından kanlar süzülüyordu. Ama Meredith bunun farkında bile değildi. Bu sarışın ve çok yakışıklı genç adam hem Elena'da hem Damon'da bazı hisler uyandırmıştı. Elena ona acımış, Damon acıkmıştı.

Görünüşe bakılırsa Meredith sonunda kabuğundan çıktı, dedi Damon.

Ah, Meredith kendini asla tamamen açmaz. Bunların hepsi rolünün bir parçası. Ama elbiselerin etkisini yadsıyamam. Meredith bir siren gibi giyindi ve seksi davranıyor. Bonnie'yse bir tavuskuşu. Şuna bir baksana.

Karşılarındaki geniş salona çıkan uzun koridoru işaret etti. Tavuskuşu tüyleriyle bezeli Bonnie kendi takipçilerini yaratmış gibiydi. Evet, hayranları resmen onu takip ediyordu. Bonnie'nin her bir adımı yumuşak ve tüy gibiydi. Yeşim taşlı bilezikleri çıngırdıyor, kafasını her savuruşuyla küpelerindeki çanlar çalıyordu. Eteğinin tavuskuşu kuyruğunu yerde sürüklerken, ön taraftan altın sandaletlerinin açıkta bıraktığı minik ayakları görünüyordu.

Damon & Elena TR

Geniş salona vardıklarında ve müzik Damon'ın fiziksel sesini duyabileceği kadar alçaldığında, "Ne tuhaf," dedi, "bunu daha önce farketmemiştim ama Leydi Ulma elbiselerimizi tasarlarken hayvanlar aleminden ilham almış."

"Hımmm?" Damon yine boynuna bakıyordu. Fakat neyse ki o anda resmi kıyafetler içindeki -smokin, saten kuşak, vs...- yakışıklı bir adam onlara gümüş kupalar içinde Kara Büyü ikram etti. Damon şarabını bir dikişte içip kibarca bekleyen garsonun elindeki tepsiden bir tane daha aldı. Sonra Elena'yla en arka sıradaki iskemlelerin baştaki iki tanesine çöktüler. Bu evsahibine biraz saygısızlık olacaktı ama hareketlerini kısıtlamayacak bir yerde oturmaları önemliydi.

"Meredith bir denizkızı ve bir siren gibi davranıyor. Bonnie bir kuş ve tıpkı bir dişi kuş gibi tüm erkeklerin kendisini etkilemek için şişinmesini seyrediyor. Onlarla dalga geçiyor. Ben de bir kelebeğim ve bu gece bir sosyete kelebeği gibi davranacağım. Tabii sen de bana eşlik edersen sevinirim."

Damon & Elena TR

"Ne hoş," dedi Damon kelimelerin üzerine basa basa. "İyi ama bir kelebek olman gerektiğini nereden çıkardın?"

"Elbiselerimiz yüzünden, şapşal," dedi Elena ve sedefli, elmaslı altın yelpazesiyle Damon'ın alnına hafifçe vurdu. Sonra bunu açıp kolyesiyle aynı desende işlenmiş kumaşı gösterdi. Kelebeğin kanatlarında, yelpaze katlandığında zarar görmemeleri açısından daha minik elmas, sedef ve altınlar kullanılmıştı.

"Gördün mü? Bir kelebek," dedi Elena. Doğrusu bu sembol hoşuna gitmişti.

Damon elini uzatıp parmağını kelebek kolyenin dış hatlarında gezdirdi. Elena onun ince uzun elleri-ni Stefan'ınkilere o kadar benzetiyordu ki dokunuşu neredeyse canını yakmış, içini acıtmıştı. Damon ke-lebeğin kafasındaki altı antene dokundu. "Kelebekle-rin ne zamandan beri saçları var?" Sonra parmağı ka-natların arasındaki iki dikey çıkıntıda dolaştı. "Ya da kolları?"

Damon & Elena TR

"Onlar bacak," dedi Elena gülerek. "Kollu, bacaklı, altı saç telli ve kanatlı bir yaratık, ha? Kimin böyle bir ha-yalgücü vardır ki?"

"Belki sarhoş bir vampirin." Elena arkalarından ge-len sese doğru döndüğünde Sage'i gördü. "Size katılabi-lir miyim? Basit bir gömleğe de razıydım ama iyilik pe-rim bana bir yelek dikmekte ısrar etti."

Elena'yla Damon birer iskemle kayarak Sage'e sıranın başında yer açtı. Sage bu gece evdeki işlere yardım eder-kenki halinden daha derli topluydu ama saçları hala kar-maşık bukleler halinde sırtına dökülüyordu. Fakat iyi-lik perisinin ona sedir ve sandal ağacı kokulu bir par-füm sürüp Dolce&Gabbana kotla şık bir yelek ayarladı-ğı Elena'nın duyularından kaçmamıştı. Tek kelimeyle... mükemmeldi. Görünüşe bakılırsa bu gece hayvanlarını yanına almamayı uygun bulmuştu.

"Gelmeyeceğini sanıyordum," dedi Elena.

"Bunu nasıl düşünürsün? Senin gibi altın ve beyaz bir tanrıça bana galadan sözetsin ve ben buna kayıtsız kalayım? İsteğini bir emir olarak kabul ettim."

Elena kıkırdadı. Bu gece herkes ona farklı davranıyordu. Tek sebebi elbiseydi. Gizli kalmış heteroseksüelliği hakkında bir şeyler mırıldanan Sage, yelpaze ve koltuğundaki kelebeğin bir Anka kuşu olduğunu düşünüyordu. Elena'nın sağında oturan mor tenli, küçük beyaz boynuzlu, kibar tavırlı iblis sembolün ona Tanrıça İştar gibi göründüğünü söyledi. İştar birkaç bin yıl önce onu Karanlık Boyut'a insanları *tembele* alıştırması için yollamıştı. Nasıl yani? Acaba telbelhayvan yemeyi falan mı kastediyordu? *Bunu Meredith'e sormalıyım*, diye düşündü Elena. Çünkü bütün gününü ağaçlarda geçiren miskin bir vahşi hayvan türü olduğunu biliyordu.

Sonra Elena, Leydi Ulma'nın elbisesi için tanrıça modeli dediğini hatırladı. Bu kesinlikle genç ve düzgün vücutlu birinin giyebileceği türden bir kıyafetti. Çünkü kumaşı tüm hatları ortaya çıkaracak ve korse kullanılmasına imkan vermeyecek kadar inceydi. Elena içine bir tek ten rengi iç çamaşırı giymişti, hepsi o. Ah ve bir de çıplak tenine yaseminli bir parfüm sıkmıştı.

Evet, kendimi bir tanrıça gibi hissediyorum, diye düşündü. İltifatları için teşekkür edince yanındaki iblis ayağa fırlayıp kibarca eğildi. Konuklar Gümüş Bülbül'ün vereceği konser için yerlerini alıyordu. Elena nihayet Leydi Fazina'yı göreceği için heyecanlandığını farketti. He-

Damon & Elena TR

nüz tuvalete gitmek için erkendi. Kapılara göz attı. Hepsinde muhafızlar vardı.

Sıralarca iskemle halka oluşturacak şekilde dizilmişti. Ortadaki platformda iki tane arp duruyordu. Birden herkes ayağa fırlayıp alkışlamaya başladı. Leydi Fazina onların hemen yanındaki aradan geçip ortaya doğru yürümeseydi Elena hiçbir şey göremeyecekti. Hatta tam Sage'in yanında duraksayınca onu baştan aşağı inceleme fırsatı buldu.

Genç ve şirindi. Elena yirmiden fazla göstermediğini düşündü ve neredeyse Bonnie kadar ufak tefekti. Belli ki takma adını pek ciddiye alıyordu. Çünkü kılığının tamamı gümüş rengiydi. Gümüş saçlarının önleri uzun, arkaları kısaydı. Omuzlarındaki broşlar sırtından yere kadar uzanan ve ayışığını andıran kumaşı tutuyordu. Ortadaki platforma çıkıp üzeri örtülü arpın etrafında döndü ve sırtındaki kumaş zarifçe yerde sürüklenerek Leydi Fazina'nın ayaklarının önünde hilal şeklinde kıvrıldı.

Damon & Elena TR

Birden Gümüş Bülbül'ün büyülü sesi duyuldu. Ufak tefek vücudunun yanında iyice görkemli görünen arpı çalmaya başlamıştı. Parmaklarının altındaki enstrümana şarkı söyletebiliyor, rüzgar gibi ıslık çaldırabiliyor, notalar sanki gökyüzünden üzerlerine yağıyordu. İlk şarkıyı anlamadığı bir dilde okumasına rağmen Elena gözyaşlarına hakim olamamıştı. Müzik öyle tatlıydı ki ona Stefan'la geçirdiği zamanları hatırlatmıştı. Sadece yumu-

şacık sözler ve dokunuşlarla iletişim kurdukları zamanları...

Leydi Fazina'nın en etkileyici enstrümanı sesiydi. İstediği zaman o minicik vücudundan beklenmeyecek kadar gür bir sesle şarkı söyleyebiliyordu. Birbirinden dokunaklı parçaları ardı ardına sıralarken Elena tüylerinin diken diken olduğunu, bacaklarının titrediğini hissediyordu. Öyle ki kalbini dolduran melodilerin yarattığı yoğun duygular yüzünden yerinden kayıp dizlerinin üzerine çökeceğinden endişelenmeye başlamıştı.

Biri sırtına dokunduğunda fantezi dünyasından kopup hızla arkasını döndü. Meredith müziği çok sevmesine rağmen yine mantığını kullanmayı bilmişti.

"Neden şimdi başlamıyoruz? Hazır herkesin dikkati başka yerdeyken?" diye fısıldadı. "Baksanıza, muhafızlar bile kendilerini kaptırdı. İkişerli gruplara ayrılalım demiştik, değil mi?"

Elena kafasını salladı. "O zaman eve şöyle bir göz atıyoruz, tamam mı? Konser daha bir saat sürer. Sage, belki sen de iki grup arasında telepatik bağlantı sağlayabilirsin."

"Memnuniyetle, Madam."

Beşi Gümüş Bülbül'ün evinde yapacakları ufak gezi için vakit kaybetmeden harekete geçti.

Damon & Elena TR

Damon & Elena TR

Gözleri yaşlı muhafızların yanından kolaylıkla geçtiler. Fakat salondan çıktıkları an iki gerçeği farkettiler. Birincisi, evdeki herkes Leydi Fazina'yı dinliyordu. İkincisi, tüm odalarda konuklara hizmet etmek için hazır bekleyen ve hanımın değerli eşyalarına göz kulak olan siyah kıyafetli beyaz eldivenli uşaklar vardı.

Onları heyecanlandıran ilk oda Leydi Fazina'nın Arp Odası'ydı. Burada büyük ihtimalle mağara adamları tarafından kullanılmış eski püskü ve tek telli enstrümanlardan, Fazina'nın şimdi çaldığına benzer yaldızlı orkestra arplarına kadar bir sürü telli çalgı vardı. *Büyü*, diye düşündü Elena yine. Burada teknolojiden çok o kullanılıyor gibiydi.

"Her bir arpın akort anahtarı ayrı," diye fısıldadı Meredith salonun iki yanına dizili müzik aletlerine bakarak. "Aradığımız anahtar onlardan biri olabilir."

"Ama bunu nasıl anlayacağız?" Bonnie tavuskuşu yelpazesini sallıyordu. "Bir akort anahtarıyla tilki anahtarı arasındaki fark nedir ki?"

"Bilmiyorum. Arpın içine anahtar saklanması da saçma. Arpı azıcık kıpırdatsan takır tukur ses çıkarır."

Elena dudağını ısırdı. Meredith haklıydı. Bu koca yerde minicik bir anahtarı nasıl bulacaklardı? Kaldı ki şimdi ellerindeki ipucu da bir tuhaf geliyordu. Aletin *içinde* derken neyi kastetmişti?

"Herhalde müzik aletinden kastı Leydi Fazina'nın sesi değildir," diye dalga geçti Bonnie kıkırdayarak. "Yoksa boynunu kopmamız gerekir."

Elena gözlerini tavana diken Meredith'e baktı. "Biliyorum," dedi Meredith. "Bu kuşbeyinli tek bir damla daha içmeyecek. Hey, sizce büyük partilerde hatıra olsun diye dağıtılan küçük gümüş düdüklerden ya da onun gibi bir şeyden bahsetmiş olabilir mi?"

Damon ruhsuz bir sesle konuştu. "Haftalar sonra verilecek bir partideki anahtarı nereden bulacaklar? Hadi buldular diyelim, geri alabileceklerini umuyor olamazlar, değil mi? O zaman Misao, Elena'ya, *anahtarı attık*, derdi, olur biterdi."

"Açıkçası ben o anahtarı geri almak istediklerinden emin değilim. Misao gala gecesi bütün çöpleri karış-

tırmamız gerekeceğini de ima etmiş olabilir. Ya da bel-
ki Fazina'nın arp çalıp şarkı söylediği başka bir geceden
sözediyordu. Bana kalırsa bir sürü partide müzik yapı-
yordur."

Elena bu konuda gerçek bir şampiyon olmasına rağ-
men ağız dalaşından nefret ederdi. Ama bu gece bir tan-
rıçaydı ve hiçbir şey imkansız değildi. Ah, bir hatırlaya-
bilseydi...

Aniden zihninde beyaz bir şimşek çaktı.

Bir anlığına, sadece bir anlığına Misao'yla mücadele-
sine geri döndü. Misao tilki formundaydı. Onu ısırıp tır-
malıyordu. Elena tilki anahtarının iki yarısını sorduğun-
da hırlamıştı. *"Sanki vereceğim cevapları anlayabilirmiş-
sin gibi. Sana birinin gümüş bülbülün aleti içinde olduğu-
nu söylesem, bu sana bir fikir verir miydi?"*

Evet, Misao tam olarak böyle demişti. Elena onun
sözlerini tekrarlayan kendi sesini duydu.

Sonra zihnindeki ışığın onu terkettiğini hissetti. Yakı-
nındaki birinin zihnine yönelmişti. Etrafına bakındığın-
da gözleri hayretle açıldı, çünkü Bonnie donuk bir tonda
konuşmaya başlamıştı. Ne zaman bir kehanette bulunsa
sesi değişip ruhsuz bir hal alırdı.

"Tilki anahtarının her iki yarısı da tilki şeklinde. İki
kulakları, iki gözleri ve bir burunları var. İki tilki anah-
tarı da altından ve değerli taşlarla süslü. Tilkilerin gözle-
ri yeşil. Aradığınız anahtar hala Gümüş Bülbül'ün ale-
tinde."

Damon & Elena TR

"Bonnie!" diye bağırdı Elena. Bonnie'nin gözleri odaklarını yitirmişti. Dizleri titriyordu. Gözlerini açtığında Elena arkadaşının boş bakışlarının yerini şaşkın bir ifadenin aldığını gördü.

"Neler oluyor?" dedi Bonnie, herkesin ona baktığını görünce. "Ne-neler oluyor?"

"Bize tilki anahtarının neye benzediğini söyledin!" Elena o kadar neşelenmişti ki sesini bir türlü kontrol edemiyordu. Şimdi Stefan'ı serbest bırakmak için neye ihtiyaçları olduğunu biliyordu. Stefan'ı kurtaracaklardı! Artık Elena'yı hiçbir şey durduramazdı. Bonnie sayesinde araştırmaları bambaşka bir boyut kazanmıştı.

Elena kehanetin coşkusuna dalıp gitmişken Meredith her zamanki gibi sakinliğini koruyarak kahinle ilgileniyordu. "Galiba bayılacak," diye mırıldandı. "Bana yardım..."

Meredith'in daha fazla konuşmasına gerek kalmadı. Vampirler, Damon ve Sage hızlı davranarak Bonnie'yi yakalamıştı. Damon ufak tefek kıza şaşkınlıkla bakıyordu.

Damon & Elena TR

"Teşekkürler, Meredith," dedi Bonnie ve gözlerini kırpıştırarak iç çekti. "Bayılacağımı sanmıyorum," diye ekledi ve kirpiklerinin arasından Damon'a baktı. "Ama her ihtimale karşı destek olmanızda sakınca yok."

Damon kafasını sallayıp onu daha sıkı tuttu. Son derece ciddi görünüyordu. Sage başını çevirdi. Sanki bir şey söylemek isteyip sonra vazgeçmiş gibiydi.

Bonnie, "Ece, ne dedim?" diye sordu. "Hiçbir şey hatırlamıyorum."

Elena, Bonnie'nin sözlerini tekrarladığında Meredith, "Emin misin, Bonnie?" diye sordu. "Bunlar sana mantıklı geliyor mu?"

"Ben eminim," diye atıldı Elena. Tanrıça İştar'la Bonnie geçmişin kilidini açıp ona anahtarı göstermişti.

"Pekala. Bonnie, Sage ve ben bu odayı alsak, ikimiz uşağın dikkatini başka tarafa çekerken birimiz arpların içine bakıp anahtarı arasak nasıl olur?" diye önerdi Meredith.

Elena yerinde duramıyordu. "Tamamdır. Hadi, başlayalım."

Ama Meredith'in planı göründüğü kadar basit değildi. İki göz alıcı genç hanımla yanlarındaki kaslı vampir dikkati dağıtmak için ellerinden geleni yapmasına rağmen uşak odada turlamaya devam etti. Tabii, ne zaman içlerinden biri bir arpa dokunmaya ya da bakmaya kalksa yakayı ele veriyordu.

Doğal olarak müzik aletlerine dokunmak kesinlikle yasaktı. Akortları bozulabilir ya da başka bir zarar gelebilirdi. Ama onların anahtarı bulmak için tek şansları müzik aletlerini sallayıp içinde bir şeyler tıngırdıyor mu diye bakmaktı.

Damon & Elena TR

Daha kötüsü, arplar kancalara asılıydı ve her biri özel bir ışıklandırmayla aydınlatılmıştı. Arkalarında cafcaflı fonlar vardı (çoğu Fazina'yı söz konusu arpı çalarken

gösteren portrelerdi). Kancaların önüne kırmızı kordonlar gerilip LÜTFEN DOKUNMAYIN yazıları asılmıştı.

Sonunda Sage'in, uşağı birkaç dakikalığına etkilemesine karar verdiler. Süreyi uzun tutamazlardı, çünkü adamın Leydi Fazina'nın programındaki eksiklikleri farketme riskini göze alamıyorlardı. Uşak bir mumya gibi dururken ellerini çabuk tutup tüm arpları aramaya çalışacaklardı.

Damon & Elena TR

Bu sırada Damon'la Elena, Leydi Fazina'nın saray yavrusu evinde dolanıp konukların buyur edilmediği odalara bakıyordu. Bir şey bulamadıkları sürece gala boyunca arayışlarına devam edeceklerdi.

Karanlık, kordonlarla çevrili ve hatta genelde kilitli odalara girip çıkmak tehlikeli bir işti. Tehlikeli ve Elena için tuhaf bir şekilde heyecan verici. Korku ve tutku arasında sandığından daha yakın bir ilişki olduğunu farketmişti. Ya da en azından Damon'la ikisi için böyleydi.

Elena onunla ilgili ufak detaylara dikkat ediyor ve Damon'a tekrar tekrar hayran oluyordu. Damon karşılarına çıkan tüm kilitli kapıları siyah ceketinden çıkardığı bir aletle açabiliyordu. Tıpkı diğer insanların dolmakalem çıkarması gibiydi ve bunu o kadar büyük bir zarafetle yapıyordu ki onu takdirle izlememek mümkün değildi. Elena biliyordu, bu tamamen beş yüzyıldır hayatta olmanın sonucunda kazanılmış bir hareket kabiliyetiydi.

Su götürmez bir gerçek vardı ki, Damon her türlü durumda kafasını yaptığı işe verebiliyordu. İyi bir ikili olmuşlardı. Özellikle de Elena etrafta tanrıça gibi gezinip ölümlülerin kurallarına aldırmazken. Elena'nın bu hali korkularını da çoğaltmıştı. Muhafız sandığı karanlık şekiller, içi doldurulmuş bir ayı, uzun ince bir dolap ya da insan mumyasına benzer bir şey (Damon bunlara uzun uzun bakmasına izin vermiyordu) çıkıyordu. Ama Damon hiçbirinden etkilenmeden işine yoğunlaşabiliyordu.

Gözlerime biraz daha Güç yönlendirebilirsem, diye düşündü Elena ve birden her şey aydınlandı. Güç'ü ona itaat ediyordu!

Tanrım! Hayatım boyunca bu elbiseyi giymek zorunda kalacağım. Kendimi öyle güçlü hissettiriyor ki. Güçlü ve cesur. Eğer bir gün üniversiteye gidebilirsem profesörlerimi etkilemek için bunu giymeliyim. Stefan'la düğünümüzde de. Böylece insanlar bir kaltak olduğumu düşünmekten vazgeçer.. Hatta belki oğlanları biraz ateşe vermek için plaja bile giyebilirim...

Damon & Elena TR

Elena o kadar hafifçe gülümsemişti ki, Damon'ın bunu görüp ona alaycı bakış atmasına şaşırdı. Tabii ya! Damon bu gece ona her zamankinden daha çok dikkat ediyor olmalıydı. Çünkü onun gözlerinden boynunda ÇİLEK REÇELİ etiketi asılıymış gibi göründüğüne şüphe yoktu. Damon yine acıkıyordu. Çok ama çok acıkıyordu.

Bir dahaki sefere dışarı çıkmadan önce doğru düzgün yemek yediğinden emin olacağım, dedi Elena içinden.

Gelecek seferi düşünmeden önce bugünkü amacımıza ulaşmaya bakalım, diye yanıtladı Damon. Sonra yine o 250 kilovatlık gülücüklerinden birini attı.

Tabii surat ifadesi yine son derece alaycı ve küçümseyiciydi. Elena içinden yemin etti. Damon istediği kadar gülebilir, istediği kadar yalvarabilirdi ama bu gece ondan tek damla alamayacaktı. *Gidip kendine başka bir reçel kurbanozu bulsun*, diye düşündü.

Fazina'nın tatlı müziği bir süreliğine kesilince Elena'yla Damon koşar adımlarla Arp Odası'na döndü. Elena'nın olanları tahmin etmesi güç değildi. Bonnie'ye baktığı anda anlamıştı. Sage'in suskunluğuna dikkat etmesine bile gerek yoktu. Fakat haberler beklediğinden kötüydü. Üçü Arp Odası'nda hiçbir şey bulamamakla kalmayıp son çare olarak Sage'in etkisi altındaki uşağı sorgulamışlardı.

Damon & Elena TR

"Bilin bakalım, bize ne söyledi?" dedi Bonnie ve kimse tek kelime edemeden ekledi, "Arpların günlük olarak tozları alınıp akortları yapılıyormuş. Fazina'nın bu iş için bir hizmetkar ordusu varmış ve herhangi bir arpta bir tuhaflık görürlerse anında rapor ediyorlarmış. Şu ana dek böyle bir şey olmamış. Bir kere bile. Anahtar burada değil!"

Elena bilge bir tanrıçadan şaşkın bir insana dönüştüğünü hissetti. "Ben de bundan korkuyordum," diye iti-

raf etti iç çekerek. "Başka türlüsü fazla kolay olurdu. Peki kala, B planı. Siz kalabalığın arasına karışıp konuklara açık her odaya bakıyorsunuz. Fazina'nın kocasını etkileyip ağzından laf almaya çalışın. Bakalım, Misao'yla Shinichi yakın zamanda buraya uğramış mı? Damon'la ben de kapalı odaları dolaşmaya devam edeceğiz."

Meredith kaşlarını çattı. "Bu çok tehlikeli. Yakalanırsanız alacağınız cezayı düşünmek bile istemiyorum."

"Ben de bu gece anahtarı bulamazsak Stefan'ın başına gelecekleri düşünmek istemiyorum," diye kestirip attı Elena ve topuklarının üzerinde hızla dönüp yürümeye başladı.

Damon & Elena TR

Damon hemen peşine takıldı. Birlikte hiç bitmeyecekmiş gibi görünen koridorlarda sayısız odaya baktılar. Artık aradıkları şeyin bir arp olduğundan bile emin değillerdi. Önce Damon odada nefes alan biri var mı diye kontrol ediyor (tabii muhafız bir vampir de olabilirdi ama bu konuda yapabilecek bir şey yoktu), sonra kilidi açıyordu. Batıya bakan uzun bir koridorun sonundaki odaya gelene dek her şey sorunsuz gitti. Elena çoktan kaybolmuştu ama batıyı kolayca bulabiliyordu, çünkü hiç batmayan kızıl güneş o taraftaydı.

Damon kilidi açınca Elena hevesle içeri daldı. Odada gümüş çerçeveli bir arp resmi vardı. Elena hemen resmin arkasını çevirip çerçevenin vidalarını gevşetti ama yarım tilki anahtarının burada olduğunu gösteren bir kabarıklığa rastlamadı.

Tam resmi tekrar duvara asarken güm diye bir ses çıktı. Elena korkuyla sıçradı ve içinden siyah üniformalı uşakların sesi duymamış olmaları için dua etti.

Damon hızla elini Elena'nın ağzına kapatıp kapı tokmağındaki gaz lambasını söndürdü.

Şimdi ikisi de duyabiliyordu. Koridordaki ayak sesleri giderek yaklaşıyordu. Biri gürültüyü duymuştu. Ayak sesleri kapının önünde durdu ve uşağın boğuk öksürüğü duyuldu.

Elena, Tövbe Kanatlarının ulaşabileceği bir yerde olduğunu hissediyordu. Tek gereken biraz adrenalin artışıydı. Sonra uşağı dizlerinin üzerine çöktürüp hayatı boyunca şeytana hizmet ettiği için gözyaşları içinde tövbe ettirebilirdi. Elena ve Damon adam kendine gelmeden sıvışabilirdi ve...

Damon & Elena TR

Ama Damon'ın başka bir fikri vardı. Elena duyunca şaşkına döndü.

Bir dakika sonra kapı sessizce açıldı ve uşak karşısında birbirine tutkuyla sarılmış bir çift buldu. Kendilerini o kadar kaptırmışlardı ki adamın içeri girdiğini bile farketmemişlerdi. Elena onun öfkesini hissedebiliyordu. Partiye katılanlardan ikisinin şehvetlerine yenik düşüp Leydi Fazina'nın konuklarının kullanımına açtığı odalardan birine çekilebilirdi. Ama burası evin özel bir bölümüydü. Işıkları yaktığında Elena ona gözucuyla baktı. Psişik algıları uşağın düşüncelerini okuyabilecek kadar açıktı. Adam bezgin ve tecrübeli bakışlarla odadaki değerli eşya-

ların güvende olup olmadığını süzüyordu. İçinde zümrüt yapraklı yakuttan güller duran minyatür vazo, mucizevi bir şekilde bozulmadan kalabilmiş 5000 yıllık tahta Sümer liri, şaha kalkmış ejder şeklinde bir çift altın şamdan ve eski Mısır'da cenaze törenlerinde kullanılan parlak boyalı maske... hepsi oradaydı. Leydi Hazretleri burada bu kadar değerli şeyler saklamasa bile bu iki konuğun yaptığı son derece yakışıksızdı. "Bu oda misafirlere açık değil," dedi Elena'yı iyice kendine çeken Damon'a.

Evet, Damon uşağa inandırıcı bir gösteri sunmaya kararlıydı. Ama zaten öyle yapmamışlar mıydı? Elena'nın düşünceleri tutarlılığını yitirmeye başlamıştı. Tilki anahtarını aramaktan vazgeçemezlerdi. Bunu... yapamazlardı. Elena tam geri çekilmeye hazırlanırken kendini topladı. Rolüne devam etmek zorundaydı.

Evet, zorundaydı. Elena bir köleydi. Bu gece verdiği imajla pahalı bir köle. Damon ona istediğini yapabilirdi. Birileri onları izlerken efendisinin emirlerine karşı gelemezdi.

Damon & Elena TR

Yine de Damon bu işi fazla abartıyor, adeta küstahlığa vardırıyordu. Elena'nın, fildişi tanrıça elbisesinin açıkta bıraktığı tenini okşuyor, parmaklarını kollarında, sırtında ve saçlarında gezdiriyordu. Elena'nın bundan hoşlandığını biliyordu. Saçlarına dokunulmasını, uçlarının usulca okşanmasını ve avuçlanmasını.

Damon! Aklına gelen tek çare yalvarmaktı. *Damon, bizi göz hapsine alır ya da bu gece tilki anahtarını bulma-*

mızı engelleyecek bir şey yaparlarsa başka bir fırsat yakalayamayabiliriz. Çaresizliğini, vicdan azabını ve hatta her şeyi unutup onun yarattığı bu heyecan fırtınasında sürüklenmek için duyduğu hainice arzuyu bile hissetmesine izin verdi. *Damon... istediğin buysa sana yalvarayım.* Elena'nın gözleri yaşlarla dolmuştu.

Ağlama. Damon'ın telepatik sesi kafasının içinde yankılandı. Ama bir tuhaflık vardı. Açlık olamazdı. Daha iki saat önce kanıyla beslenmişti. Tutku da değildi. Çünkü Elena bunu hemen ayırdedebiliyordu. Fakat Damon'ın telepatik sesi korkutucu ölçüde gergin ve kontrollüydü. Dahası, Damon, Elena'nın korktuğunu bilmesine rağmen bununla ilgili hiçbir açıklama yapmıyordu. Elena bu kontrolün arkasında Damon'ın zihnini ona tamamen kapattığını farketti.

Aklına bir tek seçenek geliyordu. Bu demir gibi kontrolün ardında ancak acı olabilirdi. Dayanılmazlık sınırında bir ıstırap.

Ama neden? Elene çaresizce düşünmeye çalıştı.

Damon'a bu kadar acı çektiren neydi?

Damon & Elena TR

Elena, Damon'ın nesi olduğunu merak etmekle vakit harcayamazdı. Tekrar işe koyulduklarında Güç'ü kulaklarına yönlendirip içeri girmeden önce kapıları dinlemeye başladı.

Birden kafasında yeni bir fikir oluştu ve Damon'ı zifiri karanlık holde durdurup ona nasıl bir oda aradığını

açıklamaya çalıştı. Günümüzde *ev ofisi* dedikleri türden bir oda, işte bulmaları gereken buydu.

Damon böyle malikanelerin mimarisini bilirdi. Birkaç başarısız denemeden sonra onu nihayet Leydi'nin çalışma odasına götürdü. Elena'nın gözleri karanlığa alışmıştı. Tek bir mumun ışığında rahatlıkla hareket edebiliyordu.

Elena gizli bir bölme bulabilirim ümidiyle yazı masasının altını üstüne getirdi ama nafile. Bu sırada Damon koridoru kontrol ediyordu.

"Dışarıda biri var," dedi. "Artık gitmeliyiz."

Ama Elena hala etrafa bakınıyordu. Sonra birden gözleri odanın köşesindeki ikinci bir yazı masasına takıldı. Bu diğerinden daha küçüktü. Antika bir iskemlesi vardı. Üzerindeki kalemliklerin içinde eski ve yeni bir sürü kalem duruyordu.

"Ortalık sakinken gidelim," dedi Damon sabırsızca.

Ama Elena'nın aklı başka yerdeydi. "Hı? Tamam..."

Sonra birden gördü.

Bir saniye bile duraksamadan yazı masasının yanına gitti ve parlak gümüş renkli bir tüy kalemi eline aldı. Bu orijinal bir tüy kalem değil, eski havası verilmiş bir dolmakalemdi. Elena'nın eline tam oturmuştu. Tahtanın sıcaklığını hissedebiliyordu.

"Elena, hadi..."

Damon & Elena TR

"Şşşt, sus, Damon!" dedi Elena ona aldırmadan. Aklı tamamen yaptığı işteydi. İlk olarak kalemle yazmayı denedi. Yok, olmuyordu. Bir şey kartuşu engelliyordu.

Dolmakalemi dikka
laklarında yankılanı
zünden hiçbir şey ka
düşüreyim deme. Kal
...ve yazı masasın
ağır bir nesne düştü
na bunu avcuna alı
di. Sonra yavaşça a
Hilal şeklindeki
Tıpkı Bonnie'nin
larla süslü minyati
yeşil taş vardı. Zür
"Aleksandrit,"
"Mum ışığında ya
tirdikleri söylenir.
Elena, Damon
leri nasıl yansıttı
gaddarlığının kar
"Eee, nereden
"Yani bu gerç
"Dolmakalem
üreten firmanın
Ama değ uca bu
lerin bile düşün
sevgili prensesin
Elena omzur
kendime acaba

Dolmakalemi dikkatle açtı. Kalbinin gümbürtüsü kulaklarında yankılanıyor, elleri titriyordu. *Yavaş ol... gözünden hiçbir şey kaçmasın... sakın bu karanlıkta bir şey düşüreyim deme.* Kalem ikiye ayrıldı...

...ve yazı masasının koyu yeşil deri kısmına küçük ve ağır bir nesne düştü. Kalemin en geniş kısmındaydı. Elena bunu avcuna alıp kalemin iki yarısını tekrar birleştirdi. Sonra yavaşça avcunu açtı.

Hilal şeklindeki küçük nesne gözlerini kamaştırmıştı. Tıpkı Bonnie'nin tarif ettiği gibiydi. Kafası değerli taşlarla süslü minyatür bir tilki. Gözlerinde iki tane parlak yeşil taş vardı. Zümrüt?

"Aleksandrit," dedi Damon yatakodası fısıltısıyla. "Mum ışığında ya da ateşe tutulduklarında renk değiştirdikleri söylenir. Alevleri yansıtır."

Elena, Damon'ın gözlerinin kontrol altındayken alevleri nasıl yansıttığını hatırladı. Malach ve Shinichi'nin gaddarlığının kan kırmızısı ateşini.

"Eee, nereden anladın?" diye sordu Damon.

"Yani bu gerçekten tilki anahtarının yarısı mı?"

"Dolmakalemin bir parçası olmadığı kesin. Kalemi üreten firmanın promosyonu olduğunu da sanmıyorum. Ama doğruca buna yönelmen oldukça tuhaftı. Vampirlerin bile düşünmek için zamana ihtiyacı olurdu, benim sevgili prensesim."

Damon & Elena TR

Elena omzunu silkti. "Arplardan bir şey çıkmayınca kendime acaba aleti müzik aleti varsayarak hata mı ettik

diye sordum. Kalem de yazı yazmaya yarayan bir alettir. Leydi Fazina'nın çalışma odasına bakmak işe yarayabilir diye düşündüm."

Damon iç geçirdi. "Ah, benim sevgili saf meleğim. Aslında ben ne arıyordum biliyor musun? Gizli kapılar. Zindanlar. Düşünebildiğim tek alet işkence için olanlardı. Bu şehirde onlardan ne kadar çok olduğuna inanamazsın."

"Ama Leydi Fazina'nın evinde değil!" Elena kendine hakim olamayıp sesini yükseltmişti. Hemen kulak kesilip koridoru dinlediler.

Neyse ki gelen giden yoktu.

Elena nefesini bıraktı. "Çabuk olalım! Bunu nereye saklasak?" Tanrıça elbisesinin bir tek cebi bile yoktu. Leydi Ulma'yı bu konuda uyarmalıydı.

"Ver çabuk," dedi Damon telaşla. O da Elena gibi titriyordu. Tilki anahtarını siyah Armani kotunun cebine attıktan sonra Elena'nın ellerini tuttu. "Farkında mısın, başardık! Onu bulduk!"

Damon & Elena TR

"Biliyorum!" Elena'nın gözlerinden yaşlar boşalıyor, Fazina'nın yeniden başlayan müziği bu etkileyici an için harika bir fon oluşturuyordu. "Birlikte başardık!"

Sonra nasıl olduysa -tıpkı diğerleri gibi- Elena birden kendini Damon'ın kollarında buldu. Kendi kollarını Damon'ın ceketinin içine sokup ona sarılmıştı. Kafasını arkaya attığında boynunda hissettiği dişlere hiç şaşırmadı. Tatlı panteri henüz o kadar evcil değildi ve flört sa-

natıyla ilgili öğrenmesi gereken daha çok şey vardı. Mesela ısırmadan önce öpmek gibi.

Damon aç olduğunu söylemişti, diye düşündü Elena. Ama onu dikkate almamıştı. Çünkü gümüş kalem yüzünden kelimeleri birleştirip bir anlam çıkaramayacak kadar heyecanlıydı. Ama şimdi anlıyordu. Tek anlamadığı Damon'ın bu gece neden sürekli aç olduğuydu.

Hatta... neredeyse... doymak bilmiyordu.

Damon, diye düşündü, *yeter artık.*

Damon cevap vermedi. Elena'nın aldığı tek karşılık panterin hayvansı açlığıydı.

Damon, bu benim için tehlikeli olabilir. Elena bu kez gönderdiği kelimelere mümkün olduğunda Güç katmıştı.

Yine yanıt gelmedi. Elena karanlığa doğru sürükleniyordu. Bu ona belli belirsiz bir fikir verdi.

Neredesin? diye seslendi küçük oğlanı gözlerinin önünde canlandırarak. *Orada mısın?*

Sonra onu gördü. Kayasına zincirliydi. Dizlerini karnına çekip yumruklarını gözlerine bastırmıştı.

Neyin var? diye sordu Elena hemen. Endişelenmişti.

Canını yakıyor!

Kimin? Senin mi? Neren acıyor, göster çabuk!

Şşşt, geçti. Elena onu kucağına almaya çalıştı.

Bizi duymak zorunda! Sesimizi duyurmalıyız!

Pekala, dedi Elena. Kendini tuhaf ve bitkin hissediyordu. Ama kollarında çocukla sessizce haykırdı. *Damon! Lütfen! Elena durmanı istiyor!*

Ve bir mucize oldu.

Hem çocuk, hem Elena hissetmişti. Dişler etinden çıktı. Elena'dan Damon'a akan enerji kesildi.

Sonra Elena o mucizenin kendisini çocuktan uzaklaştırdığını hissetti. Oysa onunla konuşmak istiyordu.

Hayır! Bekle! Çocuğun ellerine yapışıp Damon'a sesini duyurmaya çalıştı. Ama şiddetli bir fırtınada sürüklenircesine bilinci yerine geldi. Karanlık uzaklaştı ve yine Leydi Fazina'nın tek mumla aydınlanan çalışma odasına geri döndü.

Mum ışığı polislerin tuttuğu el feneri gibi yüzüne vuruyordu. Gözlerini kapayıp Damon'ın bedeninin gerçekliğini hissetti.

"Elena, bir şeyler söyle! Konuşabiliyor musun? Özür dilerim." Damon'ın sesinde bir tuhaflık vardı. Sonra anladı. Dişleri hala uzundu.

"Neler oluyor?" Hatta her şey bir tuhaftı. Birlikte çok mutluydular ama şimdi sağ kolunda bir ıslaklık hissediyordu.

Damon & Elena TR

Elena geri çekilip kollarına baktı. Kıpkırmızıydılar ve bu kesinlikle boya değildi.

Soru sormaya korkuyordu. Damon'ın arkasına geçip siyah deri ceketini çıkardı. Siyah ipek gömlek çizgi çizgi olmuştu. Bunlar... bunlar ıslak kan izleriydi.

"Damon!" Elena'nın ilk tepkisi panikti ve dehşetti. Henüz ne vicdan azabı hissediyordu, ne endişe. "Neler oldu? Kavga mı ettin? Damon, konuşsana!"

Sonra zihninde bir rakam belirdi. Bebekliğinden beri sayabiliyordu. Hatta ona kadar saymayı birinci yaş gününden önce öğrenmişti. Dolayısıyla Damon'ın arkasındaki irili ufaklı derin kesikleri eksiksiz saymayı öğrenmek için tam on yedi yılı olmuştu.

On taneydiler.

Kendi kanlı kollarına baktı. Tanrıça elbisesi şimdi bir dehşet elbisesine dönüşmüştü. Süt beyazının üzerindeki parlak kırmızı lekeler korkunç görüyordu.

Kan onun kanı olmalıydı. Acı onun acısı olmalıydı. Ama herkesin içinde cezalandırıldığı gece, Damon, Elena'nın acısıyla yaralarını kendisine yönlendirmişti.

Ve tüm yol boyunca onu kucağında taşımıştı. *Tek kelime etmedi... Asla öğrenemeyebilirdim...*

Üstelik Damon hala iyileşmemişti. Ya da belki iyileşmeyecekti.

İşte o zaman Elena çığlık atmaya başladı.

Damon & Elena TR

Damon & Elena TR

Biri dudaklarına bir bardak dayamıştı. Elena'nın koku alma duyusu o kadar keskindi ki ona içirilmeye çalışılan şeyin Kara Büyü şarabı olduğunu anlaması için tatmasına gerek yoktu. Hayır, bunu içmek istemiyordu. Gayriihtiyari ağzına aldığı sıvıyı tükürdü.

"Senin iyiliğin için, *mon enfant*[1]. Şimdi, iç şunu bakayım." Elena kafasını çevirdi. Karanlıkla fırtınanın onu geri almak için beklediğini hissediyordu. Evet, bu daha iyiydi. Onu neden rahat bırakmıyorlardı ki?

Şimdi yine karanlıkta o çocuklaydı. Onu hatırlıyordu ama adını bilmiyordu. Elena kollarını uzatınca çocuk yaklaştı. Zincirleri hafiflemiş görünüyordu. Öncededen daha ağırlardı. *Ne zaman? Eskiden işte.*

1 Evladım. (Ç.N.)

İyi misin? diye fısıldadı çocuğa. Sohbet ettikleri yerde en ufak bir fısıltı bile haykırış gibi geliyordu.

Ağlama, diye yalvardı çocuk ama bu sözler Elena'ya düşünmeye dayanamadığı bir şeyi hatırlattığı için parmağını çocuğun dudaklarına bastırdı.

Birden dışarıdan yüksek bir ses geldi. "Demek *un vampire encore une fois* olmaya karar verdin, ha, *mon enfant?*"

Olan bu mu? diye fısıldadı Elena çocuğa. *Yine ölüyor muyum? Bir vampir olmak için mi?*

Bilmiyorum! Hiçbir şey bilmiyorum! O çok öfkeli. Korkuyorum.

Sage sana zarar vermez. O zaten bir vampir ve senin arkadaşın.

Damon & Elena TR

Sage değil...

Öyleyse kimden korkuyorsun?

Tekrar ölürsen, her yerime zincirler dolanacak. Çocuk ona gelecekteki halini gösterdi. Tüm vücudu ağır zincirlerle sarmalanmış halini. Ağzında zincirler olduğu için konuşamıyordu. Kollarıyla bacaklarını kayaya bastırıyorlardı. Dahası zincirlerin üzerindeki çiviler çocuğun yumuşak tenine batmıştı ve yaralarından kanlar akıyordu.

Kim böyle bir şey yapabilir? diye bağırdı Elena. *Onu doğduğuna pişman ederim. Söyle, bunu sana kim yapacak?*

Çocuğun yüzü mahzun ve şaşkındı. *Ben,* dedi acı dolu bir sesle. *O. Ben/O. Damon. Seni öldürdüğümüz için.*

Ama bu onun hatası değilse...

Mecburuz. Ama belki ben ölürmüşüm; doktor öyle di-
yor. Son cümlede belirgin bir umut vardı.

Elena kararını verdi. Damon doğru düzgün düşüne-
miyorsa belki o da doğru düzgün düşünemiyordu. Bel-
ki... belki Sage'in dediğini yapmalıydı.

Ve Doktor Meggar'ın. Kalın bir sis bulutunun ardın-
dan sesi geliyordu. "...Sage, bütün gecedir uğraşıyorsun.
Başkalarına da şans ver."

Evet... bütün gecedir. Elena yine uyanmak istememiş-
ti ve son derece güçlü bir iradesi vardı.

"Yer değiştirsek?" diye önerdi biri. Genç bir kız. Cılız
sesli ama güçlü. Bonnie.

"Elena... Benim, Meredith. Elini tuttuğumu hissede-
biliyor musun?" Bir duraksama ve heyecanlı bir bağırış.
"Hey, elimi sıktı! Gördünüz mü? Sage, çabuk Damon'ı
çağır."

Damon & Elena TR

Sürükleniyorum...

"...biraz daha iç, Elena. Biliyorum, sevmiyorsun ama
benim için *un peu* daha iç."

Sürükleniyorum...

"*Trés bon*[1], *mon enfant! Maintenant*[2], biraz süte ne
dersin? Damon süt içersen insan kalabileceğini düşü-
nüyor."

Elena, *bir şey daha içersem patlayacağım*, diye söylendi
içinden. Aptalca sözler vermeye hiç niyeti yoktu.

1 Güzel. (Ç.N.)
2 Şimdi. (Ç.N.)

Konuşmaya çalıştı ama sesi ancak fısıltı halinde çıktı. "Damon'a söyleyin, çocuğu serbest bırakmazsa kendime gelmeyeceğim."

"Kimi kimi? Ne çocuğu?"

"Elena, hayatım, bu evdeki bütün çocuklar özgür." Meredith lafa karıştı. "En iyisi, bunu ona kendi söylesin."

"Elena," dedi Doktor Meggar, "Damon şuradaki kanepede. İkiniz de hastalandınız ama iyi olacaksınız. Gel, muayene masasını oraya çekelim de Damon'a konuş."

Elena gözlerini açmaya çalıştı ama her yer çok parlaktı. Derin bir nefes alıp tekrar denedi. Parlaklık geçmemişti. Fakat görüntülerin renklerini nasıl kısması gerektiğini bilmiyordu. Gözlerini açmadan, karşısında varlığını hissettiği kişiye doğru konuştu. *Onu tekrar yalnız bırakamam. Özellikle de onu zincire vurup ağzını tıkayacaksan.*

Damon & Elena TR

Elena, dedi Damon titrek bir sesle, *benim iyi bir hayatım olmadı. Ama daha önce kimseyi tutsak etmedim. İstediğine sorabilirsin. Hele bir çocuğa asla yapmam.*

İkimiz de adını biliyoruz. Onun tamamen iyilik, saflık ve korkudan yaratıldığını da biliyorum.

Sage'in sesi geldi. "...onu üzüyor..." Sonra Damon'ın mırıltısını duydu. "Aklının yerinde olmadığının farkındayım ama eziyet ettiğim çocuğun ismini öğrenmeliyim."

Kısa bir duraksamanın ardından tekrar konuştu. "Ona soracağım? Kendimi temize çıkarmalıyım." Yük-

sek sesle devam etti. "Elena? Bana işkence ettiğim çocuğun kim olduğunu söyle."

Elena çok yorgundu. Ama fısıldayacak gücü bulabildi. "Damon, tabii ki."

Meredith bitkin bir sesle mırıldandı. "Aman Tanrım, bir metafor için ölmeye razı."

Damon & Elena TR

Damon & Elena TR

Matt, Şerif Mossberg'in rozetini inceleyen Bayan Flowers'ı seyrediyordu. Yaşlı kadın bunu elinde tutmuş, parmaklarını üzerinde gezdirmekle meşguldü.

Matt rozeti Şerif Mossberg'in yeğeni, Rebecca'dan almıştı. O günün erken saatlerinde tamamen tesadüfen kıza rastlamıştı. Sonra Rebecca'nın elbise olarak bir erkek gömleği giydiğini farketmişti. Matt bunu tanımıştı. Ridgemont şerif üniformasının gömleğiydi.

Ardından gömleğe takılı rozeti görmüştü. Şerif Mossberg hakkında bir sürü şey söylenebilirdi ama rozetini kaybetmesi hayal bile edilemezdi. Matt nezaketi bir kenara bırakıp Rebecca'nın onu durdurmasına izin vermeden rozeti kapmıştı. O zamandan beri midesi bulanıyor

ve giderek kötüleşiyordu. Maalesef Bayan Flowers'ın su-
ratındaki ifade de pek iç açıcı değildi.

"Rozet şerifin tenine değmediği için görüntüler net
değil. Ama sevgili Matt," Matt'e karamsar bir bakış attı,
"açıkçası korkuyorum," dedi titreyerek. Bayan Flowers
mutfak masasında oturuyordu. Önünde iki kupa dolusu
baharatlı süt vardı. İkisi de içeceklerine dokunmamıştı.

Matt konuşmaya başlamadan önce boğazını temizle-
me gereği hissederek kaynar sütü dudaklarına değdirdi.
"Sizce dışarı çıkıp bir bakmalı mıyız?"

"Evet, buna mecburuz," dedi Bayan Flowers. Son-
ra yumuşacık beyaz buklelerle kaplı kafasını hüzün-
lü bir tavırla salladı. "Sevgili annem bu nesnede bir
uğursuzluk olduğunu söylüyor. Zaten ben de öyle his-
setmiştim."

Damon & Elena TR

Matt söz konusu *nesneyi* sağlama aldığı için kendiyle
gurur duydu. Ama sonra şöyle düşündü: *Tabii ya, on iki
yaşındaki kızların yakalarından rozet sökmek gerçekten gu-
rur duyulacak bir hareket.*

Bayan Flowers'ın sesiyle irkildi. "Birkaç tane gömlek-
le kazak giysen iyi edersin. Bir de bunları." Mutfaktan
çıkıp iki dakika sonra geri geldi. Elinde uzun paltolarla
bahçe eldivenleri vardı.

Matt ona yardım etmek için ayağa fırladı ama paltola-
rı kucaklar kucaklamaz öksürük krizine yakalandı. Naf-
talin kokusu alıyordu. Ama başka bir koku daha vardı.
Baharatlı bir şey.

"Kendimi-neden-Noel-gelmiş gibi hissediyorum?" Matt öksürmekten konuşamıyordu.

"Ah, Büyük Teyzem Morwen'in karanfilli güve ilacı sana dokunmuş olmalı," dedi Bayan Flowers. "O paltoların bazıları ta annemin zamanından kalma."

Matt ona inanıyordu. "Ama hava sıcak. Bunları neden giyiyoruz?"

"Korunmak için, sevgili Matt, korunmak için. Bu paltoların kumaşlarında bizi şeytani güçlerden koruyacak büyüler var."

"Bahçe eldivenlerinde bile mi?" diye sordu Matt şüpheyle.

"Aynen öyle." Bayan Flowers birkaç saniye durakladıktan sonra sesini alçaltarak konuşmaya devam etti. "Yanımıza el feneri alsak fena olmaz. Çünkü bu işi karanlıkta yapacağız."

"Şaka mı bu?"

Damon & Elena TR

"Üzgünüm ama hayır, hayatım. Bizi birbirimize bağlayacak bir halat da bulmalıyız. Yoksa bu gece Eski Orman'a giremeyiz."

Bir saat sonra Matt hala düşünceliydi. İştahı kesilmiş, Bayan Flowers'ın hazırladığı kısık ateşte pişirilmiş peynirli patlıcandan ancak birkaç lokma almıştı. Beyninde-ki çarklar hiç durmadan dönüyordu.

Acaba Elena da A, B ve C planlarını yaparken kendini böyle mi hissediyordu?

Bu kadar aptal mı?

Birden kalbi sıkıştı ve Elena'yla Damon'ı yalnız bı-
raktığı günden beri belki üç bininci kez kendisine doğru
şeyi yapıp yapmadığını sordu.

Doğru olmalı, diye düşündü. Canının bu kadar yan-
ması bunun kanıtıydı. Doğru şeyler insana acı veritdi.

Ama ona hoşçakal demek isterdim...

*Ama hoşçakal demeye kalkışsaydın onu asla bıraka-
mazdın. Kabul et, moron, Elena nereye giderse gitsin sen
hep dünyanın en büyük eziği olarak kalacaksın. Senden
daha çok hoşlandığı bir erkek arkadaş bulduğundan beri
Meredith'le Bonnie'den farkın kalmadı. Onun iyi çocukla
beraber olması ve kötü çocuğu uzak tutabilmek için var gü-
cünle savaşıyorsun. Belki hepiniz kendinize,* "Ben bir kö-
peğim. Prenses Elena'ya yalakalık ederim," *yazılı tişörtler
yaptırmalısınız.*

GÜM!

Damon & Elena TR

Matt havaya fırlayıp kendini yere attı. Kesinlikle film-
lerde göründüğünden daha acı vericiydi.

Zangır zungur!

Pencerelerden birinin kepengi rüzgarda çarpıyor-
du. İlk vuruş bayağı korkutucu bir ses çıkarmıştı.
Pansiyonun durumu pek parlak değildi. Bazen tah-
ta kepenklerden biri çivisinden çıkıp sallanmaya baş-
lıyordu.

Ama bu sadece bir tesadüf müydü? Çılgınca atan
kalbinin ritmi biraz yavaşladığında böyle düşündü. Ne
de olsa Stefan burada uzun bir süre kalmıştı. Belki ruhu

hala etrafta dolaşıyor, insanların düşüncelerine müdahale ediyordu. Eğer öyleyse, onu öfkelendirmiş olmalıydı.

Kusura bakma, dostum, diye düşündü. Neredeyse yüksek sesle konuşacaktı. *Kız arkadaşını kötülemek istememiştim. Biliyorum, büyük bir baskı altında.*

Kız arkadaşını mı?

Elena'yı?

Elena'yı kötülemeye kalkışan olursa karşısında ilk onu bulurdu! Tabii, Stefan vampir oyunları kullanarak ondan hızlı davranmazsa!

Hem Elena her zaman ne derdi? Asla tamamen hazır olamazsın ve her zaman alt planlara ihtiyacın vardır. Çünkü Tanrı nasıl fıstık denen şeyi sinir bozucu bir kabuğun içine gizlemişse senin ana planında da mutlaka bazı kusurlar olacaktır.

Elena'nın aynı anda bir sürü insanla çalışmasının sebebi buydu. C ve D planındakileri kullanmasa da olurdu. Nasıl olsa ihtiyaç duyuldukları anda geleceklerini bilirdi.

Damon & Elena TR

Matt'in zihni Prius'u satıp parayı uçak bileti almaları için Bonnie'yle Meredith'e verdiğinden beri ilk kez bu kadar berraktı. Daha fazla düşünmeden işe koyuldu.

"Sonra evin bahçesinde yürüyüş yaptık ve meyve bahçeleri gördük. Elma, portakal ve vişne ağaçları vardı." Dört direkli yatağında ufak tefek ve savunmasız görünen Ele-

na, Bonnie'yi dinliyordu. Yatağa asılan altın rengi perdeler yine altın rengi püsküllerle tutturulmuştu.

Bonnie yatağın kenarına çektiği yaldızlı bir iskemleye yayılmıştı. Küçük, çıplak ayaklarını kaldırıp Elena'nın yorganına uzatmıştı.

Elena uslu bir hasta değildi. Israrla ayağa kalkmak istiyordu. Yürümenin yulaf ezmesinden, biftekten, süttten ve eve taşınan Doktor Meggar'ın günde beş kez gerçekleştirdiği ziyaretlerden daha iyi geleceğini savunuyordu.

Damon & Elena TR

Aslında onları neyin endişelendirdiğini biliyordu. Bonnie yanında refakatçi kaldığı gecelerden birinde gözyaşları arasında ağzından kaçırmıştı.

"Se-sen bağırdın ve tüm vampirler du-duydu. Sage, Meredith'le beni iki kedi yavrusu gibi koltuğunun altına sıkıştırıp çığlığın geldiği tarafa koştu. A-ama geç kalmıştık. Başınıza bir sürü insan toplanmıştı. Damon'la ikiniz baygındınız. Sonra biri, *sa-saldırıya uğramışlar, ölmüşler*, dedi. He-herkes Be-Bekçileri çağırın diyordu. Sonra ben kısa bir süre bayılmışım."

"Hey, sakin ol," demişti Elena. "Biraz Kara Büyü al. Kendini daha iyi hissedersin."

Bonnie birkaç yudum şarap içmişti. Sonra birkaç yudum daha almış ve hikayesine kaldığı yerden devam etmişti. "Ayıldığımda Sage'in bir planı olmalıydı çünkü, *ben doktorum, onları muayene edeceğim*, dedi. Ne kadar inandırıcı olduğunu görsen şaşar kalırdın.

"Sonra ikinize baktı. Galiba olanları hemen anladı, çünkü, *bir araba çağırın, onları meslektaşım Doktor Meggar'a götürmeliyim*, dedi. Leydi Fazina onun arabalarından birini ödünç alabileceğimizi söyledi. Ne zaman istersek geri verebileceğimizi. Kadın acayip zengin! Sonra ikinizi arka kapıdan çıkardık, çünkü bazı pislikler, bırakın ölsünler, diyordu. Gerçek iblislerdi. Kar gibi beyazdılar. Zaten onlara Kar Kadınlar deniyormuş. Sonra arabada -sıkı dur, inanamayacaksın- Elena, sen öldün! Evet, tam iki kez soluğun kesildi. Sage'le Meredith sana suni teneffüs yaparken ben hep dua ettim."

Elena, Bonnie'ye sarılmıştı ama arkadaşının gözyaşları dinmek bilmiyordu.

Damon & Elena TR

"Doğru Doktor Meggar'ın evine gittik. Kapıyı bir çalışımız vardı, az daha evi adamın başına yıkacaktık. Neyse birileri Meggar'a haber vermiş. Kana ihtiyacın olduğunu söyledi. Ben hemen, *benimkini alın*, dedim. Hatırlıyor musun, okulda Jody Wright'a kan vermiştik. İkimiz aynı grubuz. Sonra Doktor Meggar iki yatağı yan yana koydu. Korkumdan iğneyi bile düzgün tutamayacağımı sandım ama başardım. Nasıl yaptım bilmiyorum ama yaptım! Sana benim kanımdan verdiler. Bu sırada Meredith ne yaptı dersin? Damon'ın onu ısırmasına izin verdi! Ciddiyim. Sonra Doktor Meggar arabayı eve gönderip bonus isteyen hizmetkarları çağırdı. Burada öyle deniyormuş. Araba geri geldiğinde ağzına kadar doluydu. Damon'ın kaç kişiyi ısırdığını bil-

miyorum ama bayağı fazlaydı. Doktor Meggar en iyi ilacın bu olduğunu söyledi. Sonra Meredith, Damon ve hepimiz Doktor Meggar'la konuşup onu buraya gelmeye ikna ettik. Yani temelli burada yaşamaya. Leydi Ulma onun oturduğu binayı fakirlere hizmet veren bir hastaneye dönüştürecek. O zamandan beri seni iyileştirmeye çalışıyoruz. Damon ertesi sabah düzeldi. Leydi Ulma, Lucen ve Damon, Leydi Fazina'ya şu meşhur inciyi göndermeye karar verdi. Leydi Ulma'nın babası onu alacak kadar zengin bir müşteri bulamamış. Öyle büyüktü ki. Neredeyse bir avuçtu. Şekli bir tuhaftı. Yamru yumru. Gümüş gibi parlıyordu. Onu kalın bir zincire takıp Fazina'ya yolladılar."

Damon & Elena TR

Bonnie'nin tekrar gözleri dolmuştu. "Çünkü Damon'la ikinizin hayatını kurtardı. Bize o arabayı vermeseydi ne yapardık bilmiyorum." Öne eğilip fısıltıyla devam etmişti. "Meredith bana bir sır verdi. Tabii, senden gizli değil. Isırılmak o kadar korkunç değilmiş." Bonnie bir kedi yavrusu gibi esneyip gerindikten sonra, "Sırada ben vardım," demişti neredeyse arzuyla. "Ama benim kanım sana lazımdı. İnsan kanı gerekliydi ama özellikle benimki. Sanırım burada kan gruplarını koklayıp tadabildikleri için kolayca anlayabiliyorlar." Bonnie birden ayağa fırlamıştı. "Tilki anahtarının yarısına bakmak ister misin? Her şeyin bittiğini sanmıştık. Anahtarı bir daha bulamayacağımızı düşünüyorduk. Ama Meredith ısırılmak için yatak odasına gittiğinde Damon anahta-

n ona vermiş ve saklamasını söylemiş. Meredith ona iyi baktı. Şimdi Lucen'ın yaptığı küçük kutuda. Tıpkı plastiğe benziyor ama değil."

Elena anahtarı gördüğüne sevinmişti tabii ama artık yatmaktan sıkılmaya başlamıştı. Tek yaptığı konuşmak ve Dünya'dan gelen klasik romanlarla ansiklopedileri okumaktı. Damon'la aynı odada yalnız kalmasına bile izin vermiyorlardı.

Sebebini biliyordu. Damon'la sadece sohbet etmeyeceğinden endişeleniyorlardı. Onun yanına gideceğinden, Damon'ın tanıdık ve egzotik kokusunu -İtalyan bergamotu, mandalina ve kakule- içine çekeceğinden, içlerinde yıldızlı evrenler saklı gözlerine bakacağından ve dizlerinin bağının çözüleceğinden korkuyorlardı. Ve bir vampir olarak uyanacağından.

Hiçbir şey bildikleri yoktu! Damon'la ikisi bu krizden haftalarca önceden beri güvenli bir şekilde kan alışverişi yapıyordu. Onu tekrar kontrolden çıkaracak bir acı çekmediği sürece Damon kusursuz bir centilmen gibi davranırdı.

Damon & Elena TR

"Hmmm," dedi Bonnie, Elena bundan bahsettiğinde. Gümüş ojeli ayaklarıyla küçük bir yastığı itti. "Senin yerinde olsam Damon'la haftalardır kan değiş tokuşunda bulunduğumu söylemezdim. Yanlış bir anlam çıkarabilirler."

"Yok artık! Ben buraya sevgili Damon'ımı kurtarmaya geldim ve Stefan sadece bana yardım ediyor."

Bonnie kaşlarını çatıp dudaklarını büzmesine rağmen tek kelime etmedi.

"Bonnie?"

"Efendim?"

"Ben mi yanlış duydum, yoksa az önce şey mi dedim?"

"Aynen öyle."

Elena yataktaki birkaç küçük yastığı kucaklayıp sırtına bastırdı. "Aşçıya bir tane daha biftekle koca bir bardak süt istediğimi söyler misin?" dedi yastıkların altından boğuk çıkan sesiyle. "Sanırım iyi değilim."

Matt'in yeni bir döküntü arabası vardı. Ne zaman ihtiyaç duysa böyle bir tane buluverirdi. Hoplaya zıplaya ve bolca sarsılarak Obaasan'ların evine doğru ilerliyordu.

Bayan Saitou'nun evi, diye düzeltti kendini. İnsanlardan bir iyilik isteyecekken geleneklerini çiğnemek olmazdı.

Damon & Elena TR

Saitou'ların evinin kapısını Matt'in daha önce görmediği bir kadın açtı. Çekici biriydi ve üzerinde teatral bir kıyafet vardı. Kabarık kırmızı bir etekle -ya da belki bol bir pantolondu, bacakları açık durduğu için anlaşılmıyordu- beyaz bir bluz giymişti. Yüzü çarpıcıydı. Siyah, düz saçları iki yanından göğsüne doğru iniyordu. Kaşlarına kadar gelen kakülleri vardı.

Ama kadınla ilgili en çarpıcı şey elinde uzun ve kıvrık bir kılıç tutmasıydı. Üstelik sivri ucunu Matt'e doğrultmuştu.

"Se-selam," dedi Mat
manzarayla karşılaşınca.
"Burası iyi bir ev," de
ya giremez."
"Aksini hiç düşünme
bir adım atınca geri çek
Kadın zihninde bir
kapadı. Sonra birden
yorsun. Sen kötü değil
"Teşekkürler." Matt
yük bir kadından kabu
memişti.
Yukarıdan cılız bi
biri mi?"
"Evet, Hahawe,"
"Onu yukarı gön
"Tamam, Hahaw
"Ha ha –Hahaw
layınca gergin kahk
da kalmıştı. "Obaas
Kılıçlı Kadın ilk
"Obaasan büyü
mına geliyor. Am
dırmaz. O yaştaki
li olur."
"Tamam." Ma
ya çalışıyordu.

"Se-selam," dedi Matt kapı ardına kadar açılıp bu manzarayla karşılaşınca.

"Burası iyi bir ev," dedi kadın. "Şeytani ruhlar buraya giremez."

"Aksini hiç düşünmemiştim zaten." Kadın öne doğru bir adım atınca geri çekildi. "Ciddiyim."

Kadın zihninde bir şeyler arıyormuşçasına gözletini kapadı. Sonra birden kılıcını indirdi. "Doğruyu söylüyorsun. Sen kötü değilsin. Lütfen, içeri gel."

"Teşekkürler." Matt daha önce kendisinden yaşça büyük bir kadından kabul gördüğü için hiç bu kadar sevinmemişti.

Yukarıdan cılız bir ses geldi. "Orime! Çocuklardan biri mi?"

Damon & Elena TR

"Evet, Hahawe," diye bağırdı Kılıçlı Kadın.

"Onu yukarı gönder."

"Tamam, Hahawe."

"Ha ha –Hahawe mi?" diye sordu Matt. Kılıcı hatırlayınca gergin kahkahasını kekeleyerek bitirmek zorunda kalmıştı. "Obaasan değil miydi?"

Kılıçlı Kadın ilk kez gülümsedi.

"Obaasan büyükanne demek. Hahawe anne anlamına geliyor. Ama annem ona Obaasan demene aldırmaz. O yaştaki bir kadın için samimi bir hitap şekli olur."

"Tamam." Matt elinden geldiğince şirin davranmaya çalışıyordu.

Bayan Saitou ona merdivenleri gösterdi ve Matt birkaç tane odaya baktıktan sonra nihayet aradığını buldu. Çıplak parkelerin üzerine yerleştirilmiş bir Japon şiltesinde gerçek olamayacak kadar ufak tefek bir kadın yatıyordu. Tıpkı bir oyuncak bebeği andırıyordu.

Saçları Kılıçlı Kadın'ınkiler kadar yumuşak ve siyahtı. Bunları kafasının üzerinde bir çember oluşturacak şekilde topuz yapmıştı. Koyu renk kirpikleri yanaklarını okşuyordu. Gözleri kapalıydı. Matt onun uyuduğunu sandı. Hani yaşlılar birden dalardı ya?

Ama oyuncak bebeğe benzeyen hanım birden gözlerini açıp gülümsedi. "Ah, Masato-chan!"

Eyvah! Karşısındaki sarışın çocuğu altmış yıl öncesinden Japon bir arkadaşı sanıyorsa aklı pek yerinde değil demekti.

Ama sonra yaşlı hanım minik eliyle ağzını kapatarak güldü. "Biliyorum, biliyorum, sen Masato değilsin. O bankacı oldu. Şimdi çok zengin. Hem ensesi kalın, hem kafası!"

Damon & Elena TR

Tekrar gülümsedi. "Otur, lütfen. İstersen bana Obaasan diyebilirsin. Ya da Orime. Kızıma benim adımı verdik. Zor bir hayatı oldu. Tıpkı benimki gibi. Bir tapınak bakiresi ve samuray olmak disiplini ve çok çalışmayı gerektirir. Orime bunu gayet iyi başarıyordu. Ta ki buraya gelene kadar. Kendimize sessiz sakin ve huzurlu bir kasaba aramıştık. Ama Isobel, Jim'i buldu ve Jim vefasız biri çıktı."

Matt bir an arkadaşını savunmak için müthiş bir istek duydu. Ama savunacak ne vardı ki? Jim bir gece Caroline'ın ısrarlarına dayanamayıp onunla birlikte olmuştu. Sonra zihni ele geçirilmiş, bunu kız arkadaşı Isobel'e bulaştırmış ve Isobel çıldırıp tüm vücudunu delik deşik etmişti.

"Onlara ulaşmamız gerek," dedi Matt. "Bunların hepsini kitsune başlattı. Önce Caroline'ı ele geçirdiler. Shinichi'yle kızkardeşi, Misao'yu durdurmalıyız."

"Kitsune." Obaasan kafasını salladı. "Evet, baştan beri bu işin içinde onlardan biri olduğunu biliyordum. Dur bakayım... arkadaşlarına bazı tılsımlar vermiştim, değil mi?"

Damon & Elena TR

"Ve birkaç mermiyi kutsamışsınız. Onun için size gelirken ceplerimi doldurdum." Matt biraz çekinerek de olsa ceplerindeki farklı mermileri yaşlı kadının üzerindeki yorgana boşalttı. "Hatta internetten onları uzaklaştıracak bazı dualar buldum."

"Evet, iyi hazırlanmışsın. Güzel." Obaasan dualara göz attı. Matt huzursuzca kıpırdandı. Aslında tek yaptığı Meredith'in önerilerini yerine getirmekti. Yani asıl övgüyü o hakediyordu.

"Önce mermileri kutsayayım, sonra birkaç tılsım daha yazarım. Tılsımları korunmaya en çok ihtiyacı olan yerlerine koy. Herhalde mermileri ne yapacağını biliyorsundur."

"Evet, efendim." Matt ceplerini yoklayıp dipte kalan birkaç mermiyi Obaasan'ın uzattığı avcuna koydu. Son-

ra yaşlı kadın minik ellerini mermilerin üzerinde tutarak uzun bir dua mırıldanmaya başladı. Matt bu sihirli sözleri hiç korkutucu bulmamıştı. Ama psişik güçler konusunda tam bir odun olduğunu biliyordu. Herhalde Bonnie olsaydı onun görmedikleri görür, duyamadıklarını duyardı.

"Nişan almam gereken belirli bir nokta var mı?" diye sordu yaşlı kadını izleyerek. Bir yandan da kendi getirdiği dualara bakıyordu.

"Hayır, vücudun ya da kafanın herhangi bir noktası işe yarar. Kuyruğunu koparırsan kitsune güçten düşer ama bu onu iyice öfkelendirir." Obaasan duraksayıp kuru kuru öksürdü. Matt tam aşağı inip ona bir bardak su getirmeyi teklif edecekti ki, Bayan Saitou elinde bir tepsi ve üç küçük kase dolusu çayla içeri girdi.

Damon & Elena TR

Servis yapmak için zarifçe diz çöktüğünde, "Beklettiğim için üzgünüm," dedi. Matt dumanı tüten yeşil çaydan bir yudum aldı. Restoranlarda denediklerinden daha iyiydi.

Sonra bir sessizlik oldu. Bayan Saitou gözlerini çayına dikmişti. Obaasan yorganının altında minicik görünüyordu. Rengi solmuştu. Matt boğazında yüzlerce kelimenin biriktiğini hissediyordu.

Nihayet daha fazla dayanamadı. "Bayan Saitou, Isobel için ne kadar üzgün olduğumu bilemezsiniz. Bunu hiç haketmedi! İnanın, çok üzülüyorum ve yaşanların

sorumlusunu cezalandırmak istiyorum. Size söz veriyorum, o kitsune'yi haklayacağım!"

"Kitsune mi?" Bayan Saitou'nun sesi sertti. Matt'e *delirdin mi sen* dercesine bakıyordu. Obaasan üzüntüyle kafasını salladı. Sonra Bayan Saitou çay servisini toplamadan odadan fırladı.

Matt kekelemeye başlamıştı. "Ben-ben..."

"Endişelenme, genç adam. Kızım bir rahibe olmasına rağmen modern biridir. Muhtemelen sana kitsune diye bir şeyin varolmadığını söyleyecektir."

"Olanlardan sonra bile mi? Öyleyse Isobel'in durumunu nasıl açıklıyor?"

"Kasabada şeytani bir etkinin varlığını kabul ediyor. Ama sıradan ve insani bir şey olduğunu düşünüyor. Isobel aşırı stresten cinnet geçirdi diyor. İyi bir öğrenci, rahibe ve samuray olayım derken kendine fazla baskı yaptığını sanıyor."

Damon & Elena TR

"Yani Bayan Saitou bir bakıma kendini mi suçluyor?"

"Daha çok Isobel'in babasını. Japonya'da saygın bir işi var. Hani şu beyaz gömlekliler takımından." Obaasan duraksadı. "Sana bunları neden anlatıyorum bilmem."

"Özür dilerim," dedi Matt telaşla. "Burnumu sokmak istememiştim."

"Hayır, hayır. Sen insanlara değer veriyorsun. Keşke Isobel'in karşısına senin gibi bir çocuk çıksaydı."

Matt hastanede gördüğü içler acısı manzarayı düşündü. Neyse ki Isobel'in yaralarının çoğu kıyafetlerinin al-

tında kalacaktı. Dili de iyileşti mi tekrar normal hayatına dönebilirdi. "Bir yere kaçmıyorum ki. Hala müsaidim," dedi Matt cesurca.

Obaasan hafifçe gülümsedi. Sonra kafasını tekrar yastığa koydu. Matt birden bunun bir yastık değil, tahtadan yapılmış bir tür dayanak olduğunu farketti. Doğrusu pek rahat görünmüyordu. "Kitsune ve ailemiz arasında anlaşmazlık olması ne acı," dedi yaşlı kadın. "Çünkü rivayete göre atalarımızdan biri kendine kitsune bir eş almış ve bizler onların soyundan türemişiz."

"Nasıl yani?"

Damon & Elena TR

Obaasan güldü. "*Mukashi-mukashi*, ya da sizin söylediğiniz gibi, efsaneye göre, büyük bir Shogun arazisinde yaşayan bütün kitsune'ye sinirlenmiş. Zaten uzun süredir etrafa zarar verip sorun çıkarıyorlarmış ama Shogun tarlalardaki ekinleri onların mahvettiğinden şüphelendiği an küplere binmiş. Ev halkını toplamış ve ertesi gün yanlarına sopalarını, oklarını, çapalarını ve süpürgelerini alıp arazisindeki tüm tilki yuvalarını, hatta tavanarası ve çatıdakileri bile dağıtmalarını emretmiş. Tüm tilkiler acımasızca öldürülecekmiş. Ama bunu yapmadan önceki gece rüyasına genç ve güzel bir kadın girmiş. Arazideki tilkilerden sorumlu olduğunu söylemiş. *Evet, bazı hınzırlıklar yapıyoruz ama bunların karşılığını ekinlerine zarar veren farelerle böcekleri öldürerek ödüyoruz*, demiş. Kadın bütün tilkiler yerine bir tek beni idam et diye yalvarmış ve şafak sökerken cevabını duymak için geri geleceğini söylemiş.

krar normal hayatına
ki. Hala müsaidim,"

ı kafasını tekrar yas-
yastık değil, tahta-
nu farketti. Doğru-
e ve ailemiz arasın-
aşlı kadın. "Çünkü
ne kitsune bir eş al-
şiz."

ya da sizin söyle-
hogun arazisinde-
aten uzun süredir
na Shogun tarla-
şüphelendiği an
tesi gün yanları-
gelerini alıp ara-
rası ve çatıdaki-
kiler acımasızca
eki gece rüyası-
i tilkilerden so-
lıklar yapıyoruz
en farelerle bö-
tün tilkiler ye-
afak sökerken
iş.

"Ve sözünü tutmuş. Kitsune şafak vakti yanında on iki genç ve güzel nedimesiyle Shogun'un evine gelmiş. Ama kendisi o kadar güzelmiş ki nedimelerini bile gölgede bırakıyormuş. Shogun onu öldürmeye kıyamamış. Hatta dayanamayıp kadına evlenme teklif etmiş. Yanındaki on iki nedimeyi de on iki asil hizmetkarıyla evlendirmiş. Kitsune kadın sadık bir eş olmuş ve kocasına güneş tanrıçası, Amaterasu kadar gözüpek, ay kadar güzel çocuklar doğurmuş. Ama bir gün Shogun bir yolculuk sırasında yanlışlıkla bir tilki öldürmüş. Bunu kasten yapmadığını anlatmak için hemen karısına koşmuş. Fakat evde bir matem havasıyla karşılaşmış. Hizmetlileri, karısının oğullarını ve kızlarını yanına alarak onu terkettiğini söylemiş."

"Ah, ne kötü," diye mırıldandı Matt kibar olmaya çalışarak ama beyni onu kaburgalarından dürtükledi. "Ama bir dakika. Madem hepsi gitti..."

"Bravo, dikkatlisin, genç adam," dedi yaşlı hanım gülümseyerek. "Evet, bütün oğullarıyla kızları gitmiş... ama eşsiz bir güzelliğe sahip en küçük kızı babasını terkedemeyecek kadar çok seviyormuş. Hayatı boyunca insan formunda yaşamaya razı olacak kadar. İşte, böylece soyumuz bir kitsune'den türemiş."

Damon & Elena TR

"Ama bizim uğraştığımız kitsune sadece yaramazlık yapıp ekinleri mahvetmiyor," dedi Matt. "Buraya öldürmeye gelmişler ve onlarla savaşmalıyız."

"Tabii, tabii. Ufak hikayemle seni üzmek istememiştim," dedi Obaasan. "Şimdi senin için tılsım yazayım."

Matt tam işini bitirmiş, çıkmak üzereyken kapıda Bayan Saitou belirdi ve avcuna bir şey koydu. El yazısı Obaasan'ın ona verdiği tılsımdakilerle aynıydı. Ama daha küçüktü ve bir sürü not kağıdına yazılmıştı.

Matt şaşkınlıkla sordu. "Nedir bunlar?"

"İblislerin suratına ya da ağaç dallarına yapıştırmak için ideal." Matt ona hayranlıkla bakarken ekledi. "Annem bilinmesi gereken her şeyi bilmiyor."

Sonra Matt'e bir tane hançer uzattı. Kılıcından daha küçük olmasına rağmen kesinlikle işe yarıyordu. Matt bunu evirip çevirirken elini kesmişti bile.

"Dostlarına ve içgüdülerine güven," dedi Bayan Saitou.

Matt biraz sersemlemiş ama cesaretini toplamış bir halde Doktor Alpert'ın evine doğru yola çıktı.

Damon & Elena TR

"Kendimi
na, Do
dolaşmak istiyorum
ruyordu ama kendi
içiyorum. Gönderd
ca bilincim gayet y
Buraya Stefan'ı ku
ki küçük çocuk k
bir metafor." Bir k
yormuş gibi yapıp
sını çekiştiren mu
rum." Kendisi içi
zuli köle bilezikle
lıklıyım."

Damon & Elena TR

"Kendimi daha iyi hissediyorum," dedi Elena, Doktor Meggar'a. "En azından evde dolaşmak istiyorum." Yatakta zıplamamak için zor duruyordu ama kendini tuttu. "Günlerdir biftek yiyip süt içiyorum. Gönderdiğiniz balıkyağını bile içtim. Ayrıca bilincim gayet yerinde ve gerçeklerin farkındayım. Buraya Stefan'ı kurtarmaya geldim. Damon'ın içindeki küçük çocuk kan paylaştığımız zaman gördüğüm bir metafor." Bir kere zıpladı ama su bardağına uzanıyormuş gibi yapıp tekrar toparlandı. "Kendimi tasmasını çekiştiren mutlu bir köpek yavrusu gibi hissediyorum." Kendisi için yeni tasarlanan gümüş ve lapis lazuli köle bileziklerini gösterdi. "Aniden ölürsem hazırlıklıyım."

Doktor Meggar'ın kaşları inip kalktı. "Nabzınla nefesinde sorun yok. Şöyle güzel bir akşamüzeri gezintisi iyi gelebilir. Damon çoktan kalktı zaten. Ama Leydi Ulma'nın aklına abuk sabuk fikirler sokayım deme. Ona daha aylarca yatak istirahati lazım."

"Bir kahvaltı tepsisinden kendine çalışma masası yapmış," diye açıkladı Bonnie. Elleriyle tepsinin ebatlarını işaret etti. "Tasarımlarını onda çiziyor." Gözlerini kocaman açarak öne eğildi. "Hem biliyor musunuz, elbiseleri gerçekten büyüleyici."

"Ondan da bunu beklerdim," dedi Doktor Meggar gülerek.

Ama Elena'nın birden keyfi kaçmıştı. "Anahtarın iki yarısını bulmakla işimiz bitmiyor," dedi. "Bir firar planı yapmalıyız."

Lakshmi heyecanlanmıştı. "Firar ne demek?"

"Stefan'ın hücresinin anahtarını tamamladığımızda o hapishaneye sızıp onu dışarı çıkarmanın bir yolunu bulmalıyız."

Damon & Elena TR

Lakshmi kaşlarını çattı. "Neden öylece girip onu kapıdan çıkarmıyoruz?"

Elena sabırla açıkladı. "Çünkü içeri girip onu almamıza izin vermezler." Lakshmi'nin ellerini kafasına koyduğunu görünce gözlerini kıstı. "Aklındaki nedir, Lakshmi?"

"Önce hücrenin anahtarı elimizde olacak diyorsun, sonra onu hapisten çıkarmayacaklarmış gibi konuşuyorsun."

Meredith afallamıştı. Bonnie elini alnına attı. Ama Elena yavaşça öne doğru eğildi.

"Lakshmi," dedi usulca, "Stefan'ın hücresinin anahtarı elimizde olursa hapishaneye kolaylıkla girip çıkabileceğimizi mi söylüyorsun?"

Lakshmi'nin gözleri parladı. "Tabii! Yoksa anahtar neye yarar? Onu başka bir hücreye kaparlar olur biter."

Elena hayretler içindeydi. Hemen boşlukları doldurmaya başladı. "Yani Bloddeuwedd'in partisinden doğruca hapishaneye gidip Stefan'ı dışarı çıkaracağız." Sesinin mümkün olduğunca alaycı çıkmasına özen göstermişti. "Anahtarımızı göstereceğiz ve onu almamıza izin verecekler, öyle mi?"

Lakshmi hevesle kafa salladı. "Evet! Ayrıca bana kızmayın ama onu neden ziyaret etmediğinizi anlayamıyorum."

"Onu ziyaret edebilir miyiz?"

"Randevu alırsanız, tabii."

Meredith'le Bonnie çabuk davranıp Elena'yı iki kolundan tuttu. "Öyleyse biri gidip randevu alsın," diye tısladı Elena dişlerinin arasından. Konuşmakta güçlük çekiyordu. Bütün ağırlığını iki arkadaşına vermişti. "Randevu alması için kimi gönderebiliriz?"

"Beni," dedi Damon arkalarındaki kızıl karanlığın içinden. "Bu gece giderim."

Damon & Elena TR

Matt yüzünde en öfkeli ve inatçı ifadesinin olduğunu hissediyordu.

"Yapma," dedi Tyrone. Pek eğleniyor gibi bir hali vardı. Sık ağaçların arasına girmek üzere hazırlanıyorlardı. Her biri iki karanfil kokulu naftalinli paltoyu üzerine geçirmişti. Sonra eldivenleri paltolara bantladılar. Matt daha şimdiden terlemeye başlamıştı.

Ama Tyrone iyi çocuk, diye düşündü. Matt birdenbire ortaya çıkıp "Hey, geçen hafta zavallı Jim Bryce'la gördüğün tuhaf şeyi hatırlıyor musun?" demişti. "İşte, o şey daha tuhaf şeylerle bağlantılı. Tilki ruhları ve Eski Orman'la. Bayan Flowers neler olduğunu çözmezsek başımızın daha büyük belaya gireceğini söylüyor. Pansiyoncu Bayan Flowers herkesin bildiği gibi çatlak bir ihtiyar değil."

Birden sert bir sesle irkilmişlerdi. "Tabii değil." Doktor Alpert kapıda duruyordu. Siyah çantasını yere bırakmıştı. Kasabadaki krize rağmen hala insanları iyileştirmek için oradan oraya koşuşturuyordu. Oğluna bakarak devam etti. "Theophilia Flowers'la uzun zamandır tanışıyoruz. Bayan Saitou'yla da öyle. Daima yardıma hazırdırlar. Bu onların doğalarında var."

Matt yakaladığı fırsatı kaçırmadı. "Şimdi Bayan Flowers'ın yardıma ihtiyacı var. Hem de çok."

"Öyleyse neden hala oturuyorsun, Tyrone? Çabuk gidip Bayan Flowers'a yardım edin." Doktor Alpert önce kendi kır saçlarını karıştırıp sonra şefkatle oğlunun siyah saçlarını okşadı.

Damon & Elena TR

"Zaten gidiyoruz, anne. Sen geldiğinde çıkmak üzereydik."

Tyrone, Matt'in korku filmi arabasını gördükten sonra Bayan Flowers'ın evine Camry'siyle gitmeyi önerdi. Matt de zaten arabasının onları kritik bir anda yarı yolda bırakmasından korkuyordu. Dolayısıyla Tyrone'ın teklifini memnuniyetle kabul etti.

Tyrone'ın gelecek yıl Robert E. Lee futbol takımının kilit adamı olacağına seviniyordu. Ty güvenilir bir çocuktu. Bugün yardım isteğini hemen kabul etmişti. Sporda başarılı, sağlam ve temiz bir tipti. Matt alkol ve uyuşturucunun sadece oyunculuğu değil, kampüsteki diğer takımların centilmenliğini de yok ettiğini görmüştü.

Damon & Elena TR

Hem Tyrone'ın ağzı sıkıydı. Pansiyona giderlerken Matt'i gereksiz sorularla bunaltmamıştı. Ama Bayan Flowers'ın eski ahırına park ettiği parlak sarı Model T'sini görünce dayanamayıp ıslık çaldı.

"Vay canına!" dedi Bayan Flowers'ın elindeki alışveriş torbalarını almak için koşarken. Bu sırada arabayı baştan sona incelemeyi ihmal etmemişti. "Bu bir Model T Fordor Sedan! Biraz bakımla muhteşem bir araba olabilir..." Birden sustu. Esmer yanakları pembeleşmişti.

"Ah, utanma hayatım," dedi Bayan Flowers. Geri kalan torbaları Matt'e bırakıp mutfak kapısına yönelmişti. "Sarı Düldülümüz neredeyse yüz yıldır ailemize hizmet ediyor. Biraz paslanması doğal, değil mi? Ama asfaltta saatte otuz kilometre yapabiliyor!" Bayan Flowers bunu gurur ve hayranlıkla söylemişti.

Matt, Tyrone'la göz göze geldi. Belli ki ikisi de aynı şeyi düşünüyordu.

Zamanının çoğunu garaja dönüştürülmüş, eski bir ahırda geçiren bu perişan halde ama hala güzel arabayı hale yola koyacaklardı.

"İsterseniz onu tamir edebiliriz," dedi Matt. Bayan Flowers'ın temsilcisi olarak ilk teklifin ondan gelmesi gerektiğine karar vermişti.

"Evet!" dedi Tyrone. "Zaten garaj epey geniş. Yer sorunumuz olmaz."

"Her tarafını sökmek zorunda değiliz. Gerçekten fena gitmiyor."

"Yine de motoru temizleyelim. Bujilere, kayışlara falan bakarız. Hey," Tyrone'ın birden gözleri parladı, "babamda elektrikli zımpara var. Boyayı kazıyıp tekrar aynı renge boyayabiliriz!"

Damon & Elena TR

Bayan Flowers'ın yüzü aydınlanmıştı. "Sevgili annem de tam bunu söylemeni bekliyordu, genç adam." Matt, Tyrone'ı tanıştırmadığını yeni farketmişti.

"Onu kırmızıya, maviye ya da başka bir renge boyayalım deseydiniz kesin itiraz ederdi." Bayan Flowers onlara jambonlu sandviç, patates salatası ve kocaman bir kasede haşlanmış fasulye hazırlamaya koyuldu. Yaşlı pansiyoncu annesinden bahsederken Matt, Tyrone'u süzmüş, yüzündeki anlık şaşkınlığın yerini sakin bir ifade alınca rahatlamıştı. Annesi Bayan Flowers'ın kaçık bir ihtiyar olmadığını söylemişti ve Tyrone ona inanıyordu. Doğrusu

Matt'in omuzlarından büyük bir yük kalkmıştı. Bu yaşlı ve nahif hanımı tek başına korumak zorunda kalmayacaktı. Artık güvenebileceği bir arkadaşı vardı.

"Sandviçlerinizi alın, patates salatası da şimdi hazır olur. Siz genç erkeklerin," Bayan Flowers erkeklerden hep özel bir tür çiçek gibi sözederdi, "savaşa giderken iyi beslenmesi gerektiğini biliyorum. Hadi, bırakın kibarlığı da yumulun!"

Matt'le Tyrone memnuniyetle Bayan Flowers'ın dediğini yaptı. Yaşlı hanımın onlar için hazırladığı fındıklı turtayı mideye indirip beyinlerini zımpara gibi temizleyen iki koca fincan kahveyi de içtikten sonra gerçekten savaşa hazırlardı.

Damon & Elena TR

Tyrone'la Matt, Matt'in hurdayı alıp mezarlığa doğru yola çıkarken Bayan Flowers Model T'siyle onları izledi. Matt ağaçların arabalara neler yapabildiğini gördüğü için Tyrone'ın gıcır Camry'sine acımıştı. Tepeden aşağı, Matt'le Şerif Mossberg'in karşılaştığı yere doğru yürüdüler. İki genç kayaların dik olduğu yerlerde zayıf nahif Bayan Flowers'a yardım ediyordu. Hatta bir seferinde ayağı takılıp sendelediğinde Tyrone, DC marka ayakkabılarının burunlarını toprağa saplayıp önünde durarak onu düşmekten kurtarmıştı.

"Ah, teşekkür ederim, Tyrone hayatım," diye mırıldanmıştı Bayan Flowers. İşte o zaman Matt yeni arkadaşları, *Tyrone hayatım*'ın gruba kabul edildiğini anlamıştı.

Hendeğe vardıklarında gökyüzü tek bir kızıl ışık hüzmesi dışında karanlıktı. Bayan Flowers ellerindeki kocaman bahçe eldivenleriyle güç bela şerif rozetini çıkardı. Önce bunu alnına tuttu, sonra yavaşça çekti ama göz seviyesinde tutmaya devam etti. "Burada durmuş. Sonra şurada çömelmiş," dedi kendi de çömelerek. Matt ne yaptığını bilmeden kafasını salladı. Bayan Flowers gözlerini açmadan, "Matt, karışma hayatım," dedi. "Ne diyordum, ha sonra, arkasında bir ses duyup silahını çekmiş. Ama gelen yalnızca bizim Matt'miş. Bir süre fısıltıyla konuşmuşlar."

Damon & Elena TR

"Şerif birden ayağa kalkmış." Bayan Flowers ayağa fırladı. Matt ufak tefek yaşlı vücuttan çıkan çıtırtıları duyunca paniklemeden edemedi. "Sık ağaçlara doğru yürümüş. Uğursuz ormana doğru."

Şerif Mossberg'in yaptığı gibi ormana doğru yürüdü. Matt'le Tyrone hemen peşine takıldı. Bayan Flowers hala yaşayan Eski Orman'a gitmeye kalkışırsa onu durdurmak için hazırda bekliyorlardı.

Fakat Bayan Flowers rozeti göz seviyesinde tutarak ağaçların etrafından dolaşmaya başladı. Tyrone'la Matt birbirlerine kafa salladıktan sonra ner biri bir kolundan tuttu. Bu şekilde ormanın çevresinde tur attılar. Bir ara Matt, Bayan Flowers'ın buruşuk yanaklarından yaşlar süzülmeye başladığını gördü.

Nihayet yaşlı kadın durup bir iki denemeden sonra dantelli bir mendil çıkardı ve inleyerek gözlerini sildi.

"Onu buldunuz mu?" diye sordu Matt merakına yenilerek.

"Emin değilim.. Kitsune illüzyon yaratma konusunda çok başarılı. Gördüğüm her şey bir illüzyondan ibaret olabilir. Ama," derin bir iç çekti, "birimizin ormana girmesi gerekecek."

Matt yutkundu. "Öyleyse o kişi benim..."

Ama Tyrone sözünü kesti. "Hey, hiç şansın yok, dostum. Sen onların oyunlarını iyi biliyorsun. Bayan Flowers'ı buradan götürmen gerek."

"Hayır. Buraya gelmeni ben istedim. Kusura bakma ama seni riske atamam."

"Öyleyse ben ne işe yarayacağım şimdi?" diye üsteledi Tyrone.

"Durun, çocuklar." Bayan Flowers'ın sesi her an gözyaşlarına boğulabilecekmiş gibi titrekti. Matt kendinden utanıyordu.

Damon & Elena TR

"Bana ikinizin de yardım edebileceği bir yol biliyorum ama çok tehlikeli. İkiniz için de. Ama bunu bir kere yaparsak hem riski biraz azaltmış oluruz, hem de bir şey bulma şansımızı arttırırız."

"Ne yapacağız?" dedi Tyrone'la Matt aynı anda.

Birkaç dakika sonra hazırdılar. Yan yana yatmışlardı. Yüzleri yüksek ağaçlarla sık çalılıkların oluşturduğu duvara dönüktü. Sadece halatla birbirlerine bağlanmakla kalmayıp kollarını Bayan Saitou'nun not kağıtlarıyla kaplamışlardı.

"Üç dediğimde ikiniz de ileri atılıp yere tutunacaksınız. Bir şey hissederseniz tutmaya devam edin. Hissedemezseniz elinizi biraz daha kaydırıp mümkün olduğunca hızlı çekin. Ah, bu arada," diye ekledi sakin bir sesle, "bir şeyin sizi içeri çekmeye çalıştığını ya da kolunuzu hareket ettiremediğinizi farkederseniz mutlaka bağırıp mücadele edin. O zaman birbirimizin yardımına koşarız."

Uzun bir sessizlik oldu.

"Yani ağaçların arasında, yerde bir şeyler olduğunu düşünüyorsunuz ve körcesine ileri atılırsak onları yakalayabiliriz, öyle mi?"

"Evet," dedi Bayan Flowers.

"Pekala." Tyrone böyle deyince Bayan Flowers ona yine takdirle baktı. *Bizi ormana çekecek şeyler ne?* diye bile sormamıştı.

Bayan Flowers saymaya başladı. "Bir, iki, üç," ve Matt sağ kolunu ileri doğru savurup yere yapıştı.

Yanından bir bağırış geldi. "Yakaladım!" Hemen ardından: *"Bir şey beni içeri çekiyor!"*

Matt, Tyrone'ın yardımına koşmadan önce kendi kolunu hızla çekti. Üzerine bir şey düştü ama notlardan birine çarptı ve Matt ona bir parça straforla vurmuşlar gibi hissetti.

Damon & Elena TR

Tyrone çılgınca çırpınmasına rağmen omuzlarına kadar içeri sürüklenmişti. Matt arkadaşının belini tutup onu var gücüyle çekti. Kısa bir an bir direnç hissetti. Sonra Tyrone serbest kalarak bir şarap tıpası gibi geri fır-

ladı. Yüzünde ve boynunda çizikler vardı ama paltolarıyla not kağıtlarının örttüğü yerlere hiçbir şey olmamıştı.

Matt'in içinden teşekkür etmek geliyordu ama ona tılsım hazırlayan iki kadın da yanında yoktu ve bunu Tyrone'ın paltosuna söylemek aptalca görünebilirdi. Zaten Bayan Flowers herkese yeterince teşekkür ediyordu.

"Ah, Matt, o kocaman dal kolunu kıracak sandım. Neyse ki Saitou hanımlarının muhteşem tılsımları sizi korudu. Tyrone, hayatım, al şu matarayı bakayım."

"Ah, benim içkiyle aram pek iyi değildir..."

"Sadece sıcak limonata, hayatım. Tarifi bana ait. İkiniz aynı anda hareket etmeseydiniz asla sonuca ulaşamazdık. Tyrone, yanılmıyorsam sen birşey buldun. Matt olmasaydı kendi başına kurtulman imkansızdı."

"Yok canım, kendisi de başarırdı," diye atıldı Matt. Tyreminator gibi iri yarı delikanlılar yardıma ihtiyaç duyduklarını itiraf etmeyi utanç verici bulabilirdi.

Fakat Tyrone mütevazı bir tavırla, "Biliyorum," dedi. "Teşekkürler, Matt."

Matt yanaklarının kızardığını hissetti.

"Ama bu işten hiçbir şey anlamadım." Tyrone tiksintiyle suratını buruşturdu. "O şey neydi? Eski bir boru gibiydi."

"Gelin bir bakalım," dedi Bayan Flowers ciddi bir yüzle.

Damon & Elena TR

En güçlü el fenerini yakıp Tyrone'ın ormandan çıkarmak için canını riske attığı nesnenin üzerine tuttu.

Başta Matt bunun köpeklerin çiğnemeye bayıldığı suni kemiklerden olduğunu sandı. Ama biraz fazla büyüktü. Daha yakından baktı.

Bu insana ait bir uyluk kemiğiydi. Vücuttaki en büyük kemik. Hala beyazdı.

Hayal meyal Bayan Flowers'ın sesini duydu. "Plastiğe benzemiyor."

Hayır, plastik değildi. Matt yüzeydeki minik sıyrıkları görebiliyordu. Suni kemikler gibi deriden yapılmamıştı. Resmen gerçek bir insan bacağı kemiğiydi.

Fakat en korkuncu bu değildi. Matt bir şeyi farkettiğinde karanlıkta sendelemeye başladı. Dünya etrafında fırıldak gibi dönüyordu.

Kemik temizdi ama üzerinde düzinelerce minik diş izi vardı.

Damon & Elena TR

Elena'nın mutluluktan yüzü ışıldıyordu. Yatağına mutlu gitmiş, sabah mutlu kalkmıştı. Yakında, çok yakında Stefan'ı ziyaret edecek ve kesinlikle çok yakında onu buradan kurtaracaktı.

Elena iki konuda Damon'ı görmek istediğinde Bonnie'yle Meredith şaşırmadı. Birincisi, Stefan'ı ziyarete kimlerin gideceğiydi, ikincisi, ne giyeceği. Ama seçimleri arkadaşlarını şaşırttı.

Damon & Elena TR

Ertesi sabah herkes salonlardan birinde toplanmıştı. Elena parmağını kocaman masanın etrafında dolaştırmaya başladı. "Eğer sizin için de uygunsa benimle sadece birkaç kişinin gelmesini istiyorum. Stefan'a burada iyi davranmadılar," diye devam etti. "Ve Stefan insanların önünde kötü görünmekten nefret eder. Onu utandırmak istemiyorum."

Bütün grup utançla kızardı. Ya da belki küskünlükten kızarmışlardı. Sonra grup halinde vicdan azabıyla kızardılar. Ya da belki yine utançla. Batı tarafındaki pencereler aralık olduğu için sabahın kızıl ışığı her şeyin üzerine düşüyor, Elena dostlarının yüzlerindeki kızarıklıklar hakkında kesin saptamalar yapamıyordu. Emin olduğu bir tek şey vardı, herkes gitmek istiyordu.

Elena, Meredith'le Bonnie'nin gözlerinin içine bakmak için döndü. "Onun için kimsenin bozulup kırılmasını istemiyorum."

Kızların suratlarında beliren ifadeyi gören Elena, *onları seçmediğimi anladılar*, diye düşündü. Planlarının çoğu iki en yakın arkadaşının buna vereceği tepkiye bağlıydı.

Meredith kahramanca öne çıktı. "Elena, Stefan'a ulaşmak için cehenneme gittin ve neredeyse ölüyordun. Yanına işine yarayacağını düşündüğün insanları alman gayet normal."

Damon & Elena TR

"Bunun bir popülerlik yarışması olmadığını biliyoruz," diye ekledi Bonnie yutkunarak. Gözyaşlarını güçlükle bastırdığı belliydi. *Gerçekten çok gitmek istiyor*, diye düşündü Elena, *ama beni anlıyor.* Bonnie tekrar konuştu. "Stefan kızların önünde daha çok utanabilir." *Gerçi onu utandıracak bir şey yapmayacaktık ama...*, bile dememişti. Sözlerinde en ufak bir sitem yoktu. Elena arkadaşına sarılıp Bonnie'nin kuş gibi vücudunu hissetmek istediyse de kendini tuttu. Tam diğerlerine dönecekti ki,

Meredith ona sarıldı ve her zamanki gibi gerginliğini alı-verdi.

"Teşekkürler," dedi yaşaran gözlerini silerek. "Haklı-sınız, Stefan kızlardan daha çok utanacaktır. Tanıdığı ve sevdiği arkadaşlarının o halini görmesini istemeyecektir. Onun için benimle sadece üç kişinin gelmesini istiyo-rum. Sage, Damon ve Doktor Meggar."

Lakshmi sanki kendisi seçilmiş gibi heyecanla yerin-den fırladı. "Hangi hapishanede tutuluyor?" diye sordu neşeyle.

Elena'nın yerine Damon cevap verdi. "Shi no Shi."

Lakshimi'nin gözleri kocaman açıldı. Bir an için Damon'a baktı ve sonra kapıya yöneldi. Odadan çıkar-ken, "Yapılacak işlerim var, efendi," dedi titrek bir sesle.

Elena, Damon'a döndü. "Bu da neydi?" Sesi yerin otuz metre dibindeki lavları bile dondurabilirdi.

"Bilmiyorum. Gerçekten bilmiyorum. Shinichi bana kanji alfabesinde harfler gösterdi ve Shi no Shi diye okunduklarını söyledi. Ölümün Ölümü anlamına geli-yormuş. Bir vampirin üzerinden ölümün lanetini kaldır-mak gibi."

Damon & Elena TR

Sage öksürdü. "Ah, ne kadar safsın, *mon cher idiot.* Başka birine daha sorsaydın ya."

"Sormadığımı kim söyledi? Kütüphanedeki orta yaş-lı kadına romaji yazdım, yani Japonca'yı Latin alfabe-sinde yazdım ve bu Ölümün Ölümü mü demek dedim. Evet, dedi."

"Ve bu açıklama sana yetti," dedi Sage.

"Ya ne yapacaktım?" Damon öfkelenmeye başlamıştı. "O kelimeler bir sürü anlama gelebilir, *mon cher*. Ona ilk gördüğün Japonca harfleri göstermeliydin."

"Bende yazılı bir şey yoktu. Shinichi harfleri kırmızı dumanla havaya yazdı." Sonra öfkeyle karışık bir kederle sordu. *"Başka ne anlama geliyorlar?"*

"Sen haklı olabilirsin. Ama *yeni ölüm* anlamına da gelebilirler. Ya da *gerçek ölüm*. Hatta *Ölüm Tanrıları* anlamına bile gelebilirler. Stefan'a nasıl davrandıkları göz önünde bulundurulursa...

Eğer bakışlar birer kazık olsaydı Damon çoktan ölürdü, çünkü herkes gözlerinde suçlayan ifadelerle ona bakıyordu. Köşeye sıkışmış bir kurt gibi hızla döndü ve 250 kilovatlık sırıtışıyla onlara dişlerini gösterdi. "Her halükarda iyi bir anlama gelmediklerini anlamıştım zaten. Sadece bir vampir olmanın lanetinden kurtulabileceğini sandım."

Damon & Elena TR

"Her halükarda," diye tekrarladı Elena. Sonra, "Sage, şimdi hapishaneye gidip bizi içeri alacaklarından emin olur musun, lütfen?" diye sordu.

"Emredersiniz, *Madame*."

"Bir konu daha var. Onu ziyaret ederken herkesin biraz farklı giyinmesini istiyorum. Eğer sizin için sorun yoksa gidip Leydi Ulma'yla konuşacağım."

Elena odadan çıkarken Bonnie'yle Meredith'in şaşkın bakışlarını sırtında hissedebiliyordu.

Leydi Ulma solgun görünmesine rağmen bakışları canlıydı ve iyi haber, eskiz defteri açıktı.

Elena ne istediğini birkaç kelime ve içten bakışlarıyla anlattı. Sözlerini bitirdiğinde Leydi Ulma, "Bir iki saate hazırlarız," dedi. "Bütün mesele doğru insanları çağırmakta."

Elena ev sahibesinin bileğini şefkatle sıktı. "Teşekkürler. Bir mucize yaratacağınızdan eminim."

Damon & Elena TR

"Ne yani, bir uşak gibi mi giyineceğim? Beni cezalandırmaya mı çalışıyorsun?" diye sordu Damon. Elena dışarı çıkarken Leydi Ulma'nın kapısında burun buruna gelmişlerdi. Belli ki kapıyı dinliyordu.

"Hayır, aklımdan bile geçmedi. Sadece köle kıyafetlerinin Stefan'ı daha rahat hissettireceğini düşündüm. Neden her şeyi kendine yoruyorsun? Sage'le Doktor Meggar da öyle giyinecek."

"Ne bileyim... beni cezalandırmak istemiyor musun?"

"Neden isteyeyim? Buraya Stefan'ı kurtarmama yardım etmek için geldin. Bizim için başını belaya..." Elena'nın gözleri yaşarmıştı. Damon siyah ipek mendilini çıkarıp ona uzattı.

"Pekala," dedi, "bu konuları tekrar açmayalım. Özür dilerim. Bazen düşünmeden konuşuyorum. Karşımdakinin kim olduğunu unutuyorum."

"İçinden küçük bir ses sana insanların iyi olabileceğini söylemiyor mu hiç? Karşılaştığın herkesin sana zarar

vermek istemediğini?" Elena bunları söylerken çocuğun ne halde olduğunu düşünmeden edemedi. Kim bilir zincirleri ne kadar ağırlaşmıştı?

"Bilmiyorum. Belki. Bazen. Ama bu iğrenç dünyada o sese neden kulak asayım ki? Nasıl olsa yanılma ihtimali oldukça yüksek."

"Yine de bazen denemeni isterdim," diye fısıldadı Elena. "O zaman sana laf anlatmak daha kolay olurdu."

Ben bu halimizden memnunum, dedi Damon telepatik sesiyle ve Elena yine onun kollarında olduğunu farketti. Bu nasıl olmuştu? Daha kötüsü, üzerinde hala yatak kıyafeti vardı. Uzun, ipek geceliği ve hiç batmayan güneşin kızıllığında lavanta rengine dönen sedef mavisi sabahlığı.

Be-ben de, diye itiraf etti ve Damon'ın bedenine yayılan şok dalgalarını hissetti. Teninden içeri sızıp Damon'ın gözlerine bakarak asla göremeyeceğiz o gizli deliğe ulaşmalarını.

Damon & Elena TR

Dürüst olmaya çalışıyorum, diye ekledi Elena ve Damon'ın tepkisinden korkmasına rağmen konuşmaya devam etti. *Ben dürüst olmalıyım ki karşımdakinden aynısını bekleyebileyim.*

Dürüst olma. Hatta benden nefret et. Beni küçük gör, diye yalvardı Damon. Bu sırada kollarını okşuyordu. Eliyle Elena'nın çıplak teni arasında sadece iki kat ipek vardı.

"Ama neden?"

Çünkü bana güven olmaz. Ben kötü kurdum, sen kar beyazı kuzu. Seni incitmeme izin vermemelisin.

Beni neden incitesin?

Çünkü belki -hayır, seni ısırmak istemiyorum- tek istediğim öpmek. Hafifçe. Şöyle. Damon'ın zihinsel sesinde hassas bir tını belirmişti ve öpücüğü öyle tatlıydı ki Elena'nın dizlerinin bağı çözülüverdi. Damon her zamanki gibi hızlı davranıp onu kucakladı.

Damon, Damon. Elena ona zevk verdiği için kendini harika hissediyordu. Birden kendine geldi.

Ah, Damon! Lütfen, bırak beni! Gidip giyinmeliyim.

Damon gönülsüzce onu yere bıraktı ve düşmesin diye bir an için sıkıca tutup tekrar bıraktı.

Sanırım ben de giyinsem iyi olur, dedi ve odadan fırladı.

Elena arkasından ismini seslendiyse de Damon'ın onu duyup duymadığını asla bilemeyecekti. Ama onu bıraktığı için mutluydu. İlk kez üstelememişti. Bu da bir gelişmeydi.

Damon & Elena TR

Sonra tekrar Leydi Ulma'nın odasına gitti. Bu kez içerisi kalabalıktı. İki erkek mankenin üzerinde bol pantolonlar ve uzun gömlekler vardı.

"Sage'in kıyafetleri," dedi Ulma, iri yarı adamı işaret ederek. Sonra daha ufak tefek mankeni gösterdi. "Bunlar da Damon için."

"Mükemmel olmuşlar!"

Leydi Ulma gözlerinde ufacık bir şüpheyle Elena'ya baktı. "Çuval bezinden diktik. Köle hiyerarşisindeki en

düşük, en mütevazı kıyafet tipi budur. İtiraz etmeden giyeceklerinden emin misin?"

"Ya giyecekler, ya hiçbir yere gitmiyorlar," dedi Elena göz kırparak.

Leydi Ulma güldü. "İyi plan."

"Ya diğer planım hakkında ne düşünüyorsunuz?" Elena bunu tüm içtenliğiyle sormuştu. Leydi Ulma'nın fikrini gerçekten merak ediyordu.

"Benim sevgili iyilik meleğim," dedi Leydi Ulma. "Eskiden annemin böyle kıyafetler giydiğini görürdüm. Bana bunların onu mutlu ettiğini söylerdi. Zaten tek amaçları giyene ve bakana zevk vermek. Söz veriyorum, Lucen'la ikimiz kıyafetini zamanında yetiştireceğiz. Hadi, sen gidip hazırlanmaya başla."

"Ah, sizi seviyorum, Leydi Ulma! İnsan ne kadar çok insan severse o kadar sevesi geliyor!" Elena böyle haykırdıktan sonra koşarak kendi odasına gitti.

Hizmetçilerinin hepsi onu bekliyordu. Elena hayatının en hızlı banyosunu yaptı. Heyecandan yerinde duramıyordu. Sonunda kendini odasındaki kanepede bir grup kadınla çevrili buldu. Herkes gülümseyerek kendi işini yapıyor, kimse birbirine müdahale etmiyordu.

Damon & Elena TR

Elena'nın bacaklarıyla koltukaltlarına tüy dökücü krem sürüp kaşlarını aldılar. Bir grup kadın bunlarla uğraşırken diğer birkaç tanesi Elena'nın vücuduna onun için özel olarak hazırlanan kokulu kremi sürüyordu. Bir

başkası Elena'nın ka
yüzünü ve vücudunu
Bu kadın sonunc
ni kalemle belirginl
tir sürdü. Şimdi sıra
mele gelmişti. Ardın
makyajına egzotik b
lanna onları her an
kırmızı bir ruj sürd
duna yanardöner r
line Lucen'ın gönd
rdi.

Kuaförler alnın
ken Leydi Ulma'n
kırmızı bir pelerin
re teşekkür edip b
nız bırakmalarını
sayınca aynı ricas
hayet gittiler.

Leydi Ulma'nı
ttiriyordu. Bir ma
maşın stratejik n
yesinden, kolların
dar pahalı giyinir
göbeğindeki pırla

İşte, hepsi bu
le bezeli ipek bü

budur. İtiraz etmeden gi-

re gitmiyorlar," dedi Ele-

."

e düşünüyorsunuz?" Ele-

ştu. Leydi Ulma'nın fik-

m," dedi Leydi Ulma.

fetler giydiğini görür-

ettiğini söylerdi. Zaten

vk vermek. Söz veriyo-

manında yetiştireceğiz.

la."

na! İnsan ne kadar çok

r!" Elena böyle haykır-

a gitti.

kliyordu. Elena haya-

Heyecandan yerinde

odasındaki kanepede

Herkes gülümseyerek

ine müdahale etmi-

ltlarına tüy dökücü

ıp kadın bunlarla uğ-

nın vücuduna onun

remi sürüyordu. Bir

başkası Elena'nın karşısına geçmiş, düşünceli bir tavırla yüzünü ve vücudunu inceliyordu.

Bu kadın sonunda harekete geçip Elena'nın kaşlarını kalemle belirginleştirdi ve gözkapaklarına metalik gri far sürdü. Şimdi sıra kirpikleri en az iki santim uzatan rimele gelmişti. Ardından sürme kullanarak Elena'nın göz makyajına egzotik bir hava verdi. Son olarak da dudaklarına onları her an öpüşmeye hazır gibi gösteren parlak kırmızı bir ruj sürdü. Kadın hız kesmeden bu kez vücuduna yanardöner renkli simler serpiştirdi ve göbek deliğine Lucen'ın gönderdiği kocaman sarı pırlantayı yerleştirdi.

Kuaförler alnına düşen buklelere son şeklini verirken Leydi Ulma'nın terzi kadınları iki büyük kutu ve kırmızı bir pelerinle içeri girdi. Elena bütün hizmetçilere teşekkür edip bahşiş verdi ve onlardan kendisini yalnız bırakmalarını rica etti. Kadınlar kararsızlıkla duraksayınca aynı ricasını tekrarlamak zorunda kaldı ve nihayet gittiler.

Damon & Elena TR

Leydi Ulma'nın hazırladığı kıyafeti çıkarırken elleri titriyordu. Bir mayoyu andırıyordu. İpek bürümcük kumaşın stratejik noktaları mücevherlerle işlenmişti. Kolyesinden, kollarının üst kısmındaki altın süslere -ne kadar pahalı giyinirse giyinsin hala bir köleydi- dek hepsi göbeğindeki pırlantayla uyum içindeydi.

İşte, hepsi bu kadardı. Stefan'ı görmeye mücevherlerle bezeli ipek bürümcük bir kumaş parçası, makyaj ve

baş döndürücü bir kokuyla gidecekti. Elena kırmızı pelerini dikkatle üzerine atıp ayağına uzun topuklu altın rengi sandaletleri giydi.

Sonra tam zamanında aşağı indi. Sage'le Damon sıkıca pelerinlerine sarınmıştı. Belli ki çuval bezinden kıyafetlerini sergilemeye hevesli değillerdi. Sage, Leydi Ulma'nın at arabasını hazırlatmıştı. Elena son olarak bileğine altın bileziklerini geçirdi. Her ne kadar kırmızı pelerinin yaka ve eteklerindeki beyaz kürklere uyum sağladıysalar da onları takmaktan nefret ediyordu. Damon arabaya binmesine yardım etmek için elini uzattı.

Elena hevesle sordu. "Nasıl olsa içeride yolculuk edeceğim. Bileziklerimi çıkara..." Ama Sage'le göz göze gelince bütün umutları suya düştü.

"Perdeleri çekmediğin sürece köle bileziklerini çıkaramazsın."

Damon & Elena TR

Elena iç çekip Damon'ın elini tuttu. Arkasından vuran kızıl güneşte karanlık bir siluet olarak görünüyordu. Fakat Elena gözlerini kırpıştırdığında Damon ona hayretle baktı. *Yaldızlı gözkapaklarımı görmüş olmalı,* diye düşündü Elena. Sonra Damon'ın gözleri öpülesi dudaklarına kayınca Elena kıpkırmızı kesildi.

"Sana bu pelerinin altında ne olduğunu sormayı yasaklıyorum," dedi telaşla. Damon'ın suratı asılıvermişti. "Alında bukleler, vücudunu baştan aşağı örten bir pelerin, kırmızı ruj..." Tekrar Elena'nın dudaklarına baktı ve ağzı hafifçe aralandı.

lena kırmızı pele-
opuklu altın ren-

ge'le Damon si-
val bezinden ki-
di. Sage, Leydi
na son olarak bi-
adar kırmızı pe-
lere uyum sağ-
iyordu. Damon
ni uzattı.
e yolculuk ede-
le göz göze ge-

eziklerini çıka-

Arkasından vu-
görünüyordu.
mon ona hay-
iş olmalı, diye
öpülesi dudak-

u sormayı ya-
asılıvermişti.
ı örten bir pe-
aklarına baktı

"Gitme zamanı!" diye bağırdı Elena hızla arabaya bi-nerken. Kendini çok mutlu hissediyordu ama özgür bı-rakılan kölelerin neden asla bilezik benzeri bir şey tak-madığını bir kez daha anlıyordu.

Gladyatörlerin eğitildiği bir okulu andıran Shi no Shi'ye vardıklarında hala mutluydu.

Ve Shi no Shi kontrol noktasında muhafızlar onları hiç sorun çıkarmadan içeri aldığında hala çok mutluydu. Ama pelerinin üzerlerinde herhangi bir etkisi olup olma-dığından emin değildi. Hepsi iblistiler. Somurtkan, açık mor tenli ve kaya gibi sağlam.

Elena önce onu şoke eden ama sonra içinde bir umu-dun filizlenmesine sebep olan bir şeyi farketti. Binanın girişinde depo ya da köle dükkanındakine benzeyen bir kapı vardı. Her zaman kapalıydı ve üzerine tuhaf sem-boller kazınmıştı. Farklı farklı kıyafetler içindeki insan-lar bunun önünde durup gidecekleri yeri söylüyor, sonra anahtarı çevirip kapıyı açıyordu.

Diğer bir deyişle bu bir boyut kapısıydı. Burada, Stefan'ın hapishanesinde bir boyut kapısı vardı. Onu kullanmaya çalışsalar, Tanrı bilir kaç muhafız peşlerine takılırdı ama akılda bulundurmakta da fayda vardı.

Shi no Shi denen zindanın alt katlarındaki gardiyan-lar Elena'yla yanındakilere pek sevimli davranmadı. Bun-lar farklı bir tip iblistiler. Diğerlerinden daha ufak tefek-tiler. Belli ki ziyaretçilerin işlerini zorlaştırmak için elle-rinden geleni yapıyorlardı. Stefan'ın hücresinin bulun-

Damon & Elena TR

duğu yere yalnız girebilmeleri için Damon onlara rüşvet vermek zorunda kaldı. Yoksa her birine bir gardiyan düşecekti ve Elena bir köle olarak bir vampiri görmeye gidemeyecekti.

Damon onlara ufak çaplı bir servet ödemesine rağmen iblisler hala mırın kırın ediyor, boğazlarından rahatsız edici hırıltılar yükseliyordu. Elena onlara hiç güvenmemişti.

Haklıydı da.

Daha önce ruhuyla buraya geldiği için Stefan'ın hücresinin yerini biliyordu. Sola dönmeleri gereken bir koridorda düz ilerlemişlerdi. Yine bir grup gardiyanı geçtiler. Kıs kıs gülmekten neredeyse iki büklüm olmuşlardı.

Damon & Elena TR

Aman tanrım, yoksa bizi Stefan'ın cansız vücudunu göstermeye mi götürüyorlar? diye düşündü birden. Sage olmasaydı ne yapardı bilmiyordu. İri yarı vampir, kolunu beline atıp Elena'nın dik durmasına yardımcı oldu.

Pis kokulu zindanın derinliklerine doğru yürüyorlardı. Sonra birden sağa döndüler.

Elena'nın kalbi deli bir çarpmaya başlamıştı. Sıradaki son hücreye yaklaşırlarken içinden bir ses bu işte bir terslik olduğunu söylüyordu. Burası Stefan'ın eski hücresinden farklıydı. Etrafı parmaklıklarla değil, dikenli bir kümes teliyle çevriliydi. Arasından bir şişe Kara Büyü uzatmak bile mümkün değildi. Şişedeki sıvıyı diğer tarafta bekleyen ağza akıtmanın imkanı da yoktu. Hatta mah-

kumun emmesi için par
pis değildi ama Stefan d
Ne yiyecek, ne su, ne altı
ak, ne sazdan bir döşek.
Elena çığlık attı. Am
lemediğinden emin değ
Fakat parmakları diken
başladı. Damon onu hı
yaralanacaktı.
Sonra Damon onu
baktı. Ağzı beş karış a
iskeletimsi genç adam
püskü ve lekeli ünifor
gibiydi. Damon teli u
fan geri çekildi. Onla
du. Jilet keskinliğinde
kından baktı, kokladı
lunu aralamışçasına
rini yere düşen Dam
bir merak belirdi.
Damon birden bo
kesi bir kenara itere
yanların onun peşin
masına fırsat verece
an onu izledi. Geri k
layıp hakaretler savu
vam etti.

kumun emmesi için parmağını bile uzatamazdı. Hücre pis değildi ama Stefan dışında içeride hiçbir şey yoktu. Ne yiyecek, ne su, ne altına bir şey saklayabileceği bir yazak, ne sazdan bir döşek. Hiçbir şey.

Elena çığlık attı. Ama bu sırada birşey söyleyip söylemediğinden emin değildi. Sonra hücreye doğru atıldı. Fakat parmakları dikenli tellere değdiği anda kanamaya başladı. Damon onu hızla geri çekmeseydi ciddi şekilde yaralanacaktı.

Sonra Damon onu hafifçe kenara itip hücrenin içine baktı. Ağzı beş karış açık kalmıştı. Bu kül rengi suratlı, iskeletimsi genç adam sahiden erkek kardeşi miydi? Eski püskü ve lekeli üniformasının içinde nefes bile almıyor gibiydi. Damon teli unutmuşçasına elini kaldırınca Stefan geri çekildi. Onları tanımıyormuş gibi davranıyordu. Jilet keskinliğinde tellerde kalan kan damlalarına yakından baktı, kokladı ve sanki bir şey zihnindeki sis bulutunu aralamışçasına etrafına baktı. Sonra gözleri, pelerini yere düşen Damon'a kaydı ve bakışlarında çocuksu bir merak belirdi.

Damon & Elena TR

Damon birden boğuk bir ses çıkararak döndü ve herkesi bir kenara iterek köşeye doğru koştu. Belki gardiyanların onun peşine düşüp diğerlerinin Stefan'ı kurtarmasına fırsat vereceğini sanmıştı ama yanılıyordu. Pek azı onu izledi. Geri kalanlar maymun gibi yerlerinde zıplayıp hakaretler savurarak Sage'in arkasında durmaya devam etti.

Bu sırada Elena'nın zihninde onlarca plan uçuşuyordu. Sonunda Sage'e döndü. "Üzerimizdeki tüm parayı ver. Bir de bunu." Pelerininin altından başparmağının tırnağı büyüklüğünde iki düzine sarı pırlantayla bezeli kolyesini çıkardı. "Daha lazımsa söyle vereyim ama bana onunla yarım saat lazım." Sage'in kafasını iki yana sallamaya başladığını görünce, "Öyleyse yirmi dakika. Ne yap et, bu işi hallet," dedi.

Sage uzun bir an gözlerinin içine baktı ve kafasını salladı. "Tamam."

Sonra Elena yalvaran gözlerle Doktor Meggar'a baktı. Acaba yanında işe yarayacak bir ilacı var mıydı?

Doktor Meggar'ın kaşları çatıldı. Gözlerinde hüzünlü ve ümitsiz bir bakış vardı. Ama sonra kaşlarını kaldırıp fısıldadı. "Yeni bir şey var. Umutsuz vakalarda işe yarayan bir iğne. İstersen onu denerim."

Elena az kalsın dizlerinin üzerine çökecekti. "Lütfen, deneyin! Lütfen!"

Damon & Elena TR

"Etkisi ancak bir iki gün sürer."

"Tamam işte. Zaten sonra onu buradan çıkaracağız."

"Pekala," diyordu gardiyanları başına toplayan Sage, "ben kuyumcuyum ve elimde görmenizi istediğim bir parça var."

Doktor Meggar çantasını açıp şırıngayı çıkardı. "Tahta iğne," dedi bunu minik bir cam şişedeki kırmızı sıvıyla doldururken. Elena bir başka şırıngayı eline alıp merakla inceledi. Bu sırada Doktor Meggar, Stefan'a kolunu

uzatmasını işaret ediyordu. Stefan nihayet denileni yaptı ama iğne koluna batıp yakıcı sıvı enjekte edildiği an acıyla bağırarak geri çekildi.

Elena çaresizce doktora baktı. "Ne kadarını aldı?"

"Ancak yarısını. Ama önemi yok. Zaten iki doz koymuştum ve elimden geldiğince bastırdım." Elena'nın anlamadığı birkaç tıbbi terimle devam ettikten sonra, "Bu kadar hızlı iğne yapmanın canını acıtacağını biliyordum," dedi. "Ama amacımıza ulaşmanın tek yolu buydu."

"Güzel," dedi Elena dalgın bir tavırla. "Şimdi bu şırıngayı benim kanımla doldurmanızı istiyorum."

"Kan mı?" Doktor Meggar dehşete kapılmıştı.

"Evet! Şırınga tellerin arasından sokabileceğimiz kadar uzun. Kan diğer tarafa damlar ve Stefan içebilir. Bu onu kurtarabilir!" Elena her bir kelimeyi bir çocukla konuşurmuşçasına üzerine basa basa söylüyordu.

"Ah, Elena." Doktor oturup tuniğinin kıvrımları arasına sakladığı Kara Büyü'yü çıkardı. "Üzgünüm ama damardan kan almam imkansız, evladım. Gözlerim iyice bozuldu."

Damon & Elena TR

"İyi ama gözlüğünüz..."

"Artık işe yaramıyor. Damar yolu açamam. Seni hayalkırıklığına uğrattığım için özür dilerim ama böyle."

"O halde Damon'dan şahdamarımı açmasını isteyeceğim. Ölsem bile umrumda değil."

"Ama benim umrumda."

Ses karşılarındaki parlak ışıklı hücreden gelmişti. Doktorla Elena hemen kafalarını kaldırdı.

"Stefan! Stefan!" Elena dikenli tele aldırmadan elleri-ni tutmak için uzandı.

"Hayır," diye fısıldadı Stefan. "Parmaklarını şuraya ve şuraya koy. Benimkilerin üzerine. Bu tel özel bir tür çe-likten. Güç'ümü uyuşturuyor ama tenimi yırtamıyor."

Elena parmaklarını Stefan'ın gösterdiği yerlere koy-du. Nihayet Stefan'a dokunuyordu. Bunca zaman son-ra ilk kez.

Damon & Elena TR

Bir süre ikisi de konuşmadı. Elena, Doktor Meggar'ın ayağa kalkıp sessizce Sage'in yanına gittiğini gördü. Ama sonra aklını tamamen Stefan'a verdi. Titreyerek birbirle-rine baktılar. Kirpiklerinde gözyaşları titreşiyordu. Ken-dilerini çok genç hissediyorlardı.

Ve bir o kadar ölüme yakın.

"Her zaman ilk sana söylettiğimi söylersin. Bu sefer seni mahcup edeceğim. Seni seviyorum, Elena."

Elena'nın yanaklarından yaşlar süzülüyordu.

"Daha bu sabah sevilecek kaç kişi kaldığını düşünü-yordum. Ama birinci sıramda her zaman bir tek kişi var," diye fısıldadı. "Onu sonsuza dek seveceğim. Seni seviyo-rum, Stefan. Seni seviyorum."

Elena bir anlığına geri çekilip gözlerini sildi. Tabii tüm akıllı kızlar gibi bunu göz makyajını mahvetmeden yapmıştı -işaretparmaklarını alt kirpiklerine koyup hafif dokunuşlarla yaşları silerek.

İlk kez doğru düzgün düşünebiliyordu.

"Stefan," diye fısıldadı. "Üzgünüm. Bu sabah giyinmek, daha doğrusu soyunmak, saatlerimi aldı. Çıkınca seni neyin beklediğini görmeni istemiştim. Ama şimdi kendimi..."

Stefan'ın gözyaşları dinmişti. "Öyleyse göster," dedi hevesle.

Elena hareketlerine hiçbir teatral hava katmadan pelerini çıkardı. Gözlerini kapadı ve yüzlerce minik saç lülesiyle kaplı kafasını arkaya attı. Gözkapakları ışıl ışıldı. Üzerindeki tüle işlenmiş mücevherler sadece mahrem bölgelerini gizliyordu. Teni yanardöner pırıltılar saçıyor, vücudundan tazelik fışkırıyordu.

Uzun bir iç çekiş duydu ve sonra sessizlik. Elena, Stefan'ın ölmüş olabileceğinden korkarak gözlerini açtı. Ama Stefan tele yapışmıştı. Sanki ona erişmek için önündeki engeli parçalamaya hazırlanıyordu.

"Bunların hepsi benim için mi?" diye fısıldadı.

"Evet, hepsi," dedi Elena.

O anda arkasından yumuşak bir ses geldi. Elena döndüğünde Stefan'ınkinin karşısındaki hücrenin karanlığında parlayan bir çift göz gördü.

Damon & Elena TR

Damon & Elena TR

İşin tuhafı Elena öfkelenmek yerine kendini kararlı hissetti. Stefan'ı koruyacaktı.

O ana dek boş sandığı hücrede bir kitsune vardı.

Shinichi ya da Misao'ya benzemiyordu. Uzun saçları kar beyazı olmasına rağmen yüzü gençti. Beyaz bir tunikle, ipekli kumaştan dar bir pantolon giymişti. Kuyruğu o kadar tüylüydü ki neredeyse bütün hücreyi kaplamıştı. Tilki kulakları hiç durmadan hareket ediyordu. Gözleri altın rengi havaifişekler gibiydi.

Tek kelimeyle göz kamaştırıcıydı.

Kitsune öksürdü ve uzun saçlarının arasından ince deriden yapılmış minicik bir kese çıkardı.

Mükemmel mücevher için mükemmel bir kese, diye düşündü Elena.

Kitsune bir şişe Kara Büyü çıkarıyormuş gibi yaptı ve küçük keseyi bununla doldurdu. Hayali bir şırınga alıp (Doktor Meggar'ın yaptığı gibi havaya kaldırıp parmağıyla iki tık tık yapmıştı) bunu kesedeki sıvıyla doldurdu ve şırıngayı kendi hücresinin parmaklıklarından geçirerek boşaltırmış gibi yaptı.

"Seni Kara Büyü'yle besleyebi'irim," diye tercüme etti Elena. "Şu küçük keseye doldurup sonra şırıngaya alabilirim. Doktor Meggar da yapabilirdi ama vakit yok."

"Ben..." diye başladı Stefan.

"Sen elinden geldiğince hızlı içeceksin." Elena, Stefan'ı seviyor, sesini duymak, gözlerini onun görüntüsüyle doldurmak istiyordu ama öncelikle kurtarılması gereken bir hayat vardı. Kitsune'den keseyi alırken minnetle eğildi ve pelerinini yere bıraktı. Stefan'a kıyafetini unutturmamaya kararlıydı.

Damon & Elena TR

Ellerinin titremesini güçlükle bastırıyordu. Buraya üç şişe Kara Büyü getirmişti. Birini pelerininin içine saklamıştı. Diğeri Doktor Meggar'ın pelerinindeydi. Sonuncusu da Damon'da.

Kitsune'nin ona gösterdiği gibi yapıp Stefan'ı beslemeye başladı. Şırıngayı keseye batır, telin arasından sok ve boşalt. Bunu defalarca tekrarladı.

Hatta bir süre sonra yeni bir teknik geliştirdi. Minik keseyi şarapla doldurup ağzını parmaklarıyla tıkıyor, Stefan dudaklarını aralayıp tellere mümkün olduğunca dayandığında avcunda sıkarak fışkırtıyordu. Her ter yapış

yapış olmuştu. Teller, Stefan... Dikenli teller onu da Elena gibi yaralasa bunu yapmaları imkansızdı. Sonunda Stefan epey şarap içebilmişti.

Elena diğer Kara Büyü'yü kitsune'ye verdi. Hücresi parmaklıklı olduğu için şişeyi aralarından geçirmekte zorlanmamıştı. Ona nasıl teşekkür etmesi gerektiğini bilmiyordu ama işini bitirdiğinde dönüp gülümsedi. Kitsune şarabı doğruca şişeden içerken yüzünde keyifli bir ifade belirmişti.

Zamanları çabuk bitti. Elena az sonra Sage'in sesini duydu. "Bu haksızlık! *Elena* henüz hazır değil! *Elena* onunla yeterince zaman geçirmedi."

Sage'in onu uyarmaya çalıştığını anlamıştı. Son Kara Büyü şişesini de kitsune'ye verdikten sonra kibarca eğilip ona kesesini uzattı. İçine göbeğindeki sarı pırlantayı koymuştu. Geriye kalan son değerli mücevheri buydu. Kitsune taşı uzun tırnaklı parmaklarında evirip çevirdikten sonra ayağa kalkıp Elena'ya kibarca selam verdi. Bir an için yine karşılıklı gülüştüler ve Elena, Doktor Meggar'ın çantasını toplayıp kırmızı pelerinine sarındı. Stefan'a döndüğünde yine gözleri yaşarmıştı. "Üzgünüm, bunun bir doktor ziyareti gibi olacağını düşünmemiştim."

Damon & Elena TR

"Önemi yok. Hayatımı kurtarmak için önüne çıkan bir fırsatı değerlendirdin, hepsi o."

Bazen kardeşler birbirine gerçekten çok benziyordu.

"Ah, Stefan, seni öyle seviyorum ki."

"*Elena.*" Elena'nın tellere dayadığı parmaklarını öptü. Sonra gardiyanlara bağırdı. "Hayır, lütfen, lütfen, onu götürmeyin. Bize bir dakika daha verin! Sadece bir dakika!"

Ama Elena ellerini çekip pelerininin önünü kapadı. Stefan'ı son gördüğünde telleri yumruklayıp "Elena, seni seviyorum," diye haykırıyordu. "Elena!"

Sonra Elena koridora sürüklendi ve aralarındaki kapı kapandı. Elena birden iki büklüm oldu.

Birileri koltukaltlarından tutup yürümesine yardım etti. İşte, o zaman Elena öfkelendi. Eğer Stefan'ı kurtlu hücresine geri götürüyorlarsa o da şimdi zorla çekiştiriliyor olmalıydı. Ve bu iblisler asla merhametli davranmazdı. Stefan'ın bir hayvan gibi sopalarla güdüldüğünden emindi.

Elena sırtını dikleştirerek yürümeye çalıştı.

Shi no Shi'nin girişine vardıklarında etrafına bakındı. "Damon nerede?"

"Arabada," dedi Sage usulca. "Biraz zamana ihtiyacı vardı."

Damon & Elena TR

Elena'nın bir yanı şöyle diyordu: *Ah, ben ona zaman vereceğim! Ama gırtlağını kesmeden önce çığlık atmak için!* Fakat diğer yanı yalnızca üzgündü.

"Söylemek istediklerimin hiçbirini söyleyemedim. Ona Damon'ın ne kadar üzgün olduğunu ve nasıl değiştiğini anlatmak istiyordum. Ama Stefan, Damon'ın orada olduğunu bile hatırlamıyor."

"Seninle konuştu mu?" diye sordu Sage hayretle.

İkisi mermer kapıları iterek Ölüm Tanrıları'nın binasından çıktı. Elena'nın Shi no Shi için en uygun bulduğu isim buydu.

Araba hemen önlerinde duruyordu ama ikisi de binmedi. Sage, Elena'yı hafifçe kolundan tutarak bir köşeye çekti. Sonra kocaman ellerini omuzlarına koyup yumuşak bir sesle konuştu.

"*Mon Dieu*, bunu sana söylemeyi hiç istemiyorum, küçüğüm ama mecburum. Korkarım Stefan'ı Leydi Bloddeuwedd'in partisinin yapılacağı gün hapisten çıkarırsak çok geç olacak. Üç güne çoktan..."

"Demek tıbbi görüşün bu?" dedi Elena sert bir sesle. Yüzü allak bullak olmuştu. Sage'in ona acıdığını ve bunu kötülük olsun diye söylemediğini bilmesine rağmen kendini tutamamıştı.

"Ben doktor değilim," dedi Sage yavaşça. "Sadece başka bir vampirim."

"Başka bir Yaşlı mı?" Damon & Elena TR

Sage'in kaşları kalktı. "Bu küçük fikri nereden edindiğini sorabilir miyim?"

"Hiç. Yanılıyorsam kusuruma bakma. Şimdi, lütfen, Doktor Meggar'ı çağırır mısın?"

Sage ona uzun bir an boyunca baktıktan sonra doktoru bulmaya gitti ve az sonra Meggar'la geri döndü.

Elena derin bir nefes alıp doktora döndü. "Doktor Meggar, Sage, Stefan'ı en başta birkaç dakika görebildi.

Siz ona iğne yapmadan önce ve Stefan'ın üç gün içinde öleceğini düşünüyor. İğnenin etkisini de hesaba katarsanız siz de aynı fikirde misiniz?"

Yaşlı adamın yaşaran gözlerinin içine bakarak bekledi. "Yeterince irade gücü varsa dayanması mümkün. Ama..."

"Stefan'ın bu gece üçte bir şişe Kara Büyü şarabı içtiğini söylesem fikrinizde bir değişiklik olur muydu?"

İki adam ona hayretle baktı. "Şimdi sen..."

"Bunu nasıl başardın?"

"*Lütfen!*" Elena pelerinini ve diğer her şeyi unutarak Doktor Meggar'ın ellerine sarıldı. "Bir yolunu buldum işte. Bu bir değişiklik yapar mı?" Yaşlı adamın ellerini kemiklerini hissedene dek sıktı.

"Kesinlikle." Doktor Meggar şaşalamıştı. Onu boş yere ümitlendirmek istemediği belliydi. "Madem bu kadarını ona içirmeyi başardın, Bloddeuwedd'in partisine dek yaşayacağına kesin gözüyle bakabiliriz. Zaten istediğin buydu, öyle değil mi?"

Elena derin bir oh çekerek yaşlı doktorun ellerini öptü.

Damon & Elena TR

"Şimdi gidip Damon'a iyi haberi verelim."

Damon arabanın koltuğunda dimdik oturuyordu. Kan kırmızısı gökyüzü bu görüntüye tuhaf bir fon oluşturmuştu. Elena arabaya binip kapıyı kapadı.

Damon ruhsuz bir ifadeyle, "Bitti mi?" diye sordu.

"Bitmek?" Elena neyi kastettiğini anlamayacak kadar kalın kafalı değildi ama Damon'a düşüncelerini toplaması için biraz zaman vermek istemişti.

"O... öldü mü?" dedi Damon bitkin bir sesle. Sonra işaretparmağını burnunun üzerinde gezdirmeye başladı.

Elena sessizliğin uzamasına izin verdi. Damon, Stefan'ın ölmediğini tahmin etmeliydi. Ama Elena'dan hemen yanıt alamayınca hızla kafasını kaldırdı.

"Elena, söylesene, neler oluyor?" diye sordu telaşla. *"Kardeşim öldü mü?"*

"Hayır," dedi Elena sessizce. "Ama birkaç güne ölecek. Bugün aklı yerindeydi. Onunla neden konuşmadın, Damon?"

"Ona ne söyleyecektim?" diye patladı Damon öfkeyle. "Ah, pardon, az daha seni öldürüyordum mu? Bir iki güne bir şeyin kalmaz, kardeşim mi?"

"Şu alaycı sesinden kurtulursan, evet, aynen böyle şeyler."

Damon & Elena TR

Damon ona aldırmadı. "Ben ölürken iki ayağımın üzerinde savaşıyor olacağım."

Elena ağzına bir tokat attı. İçerisi rahatça hareket edebileceği kadar geniş değildi ama Damon'a elinden geldiğince sert vurmuştu.

Sonrasında uzun bir sessizlik oldu. Damon kanayan dudağına dokundu ve ağzında kendi kanıyla güçlükle yutkundu.

"Benim kölem olduğun bir an bile aklına gelmedi, değil mi? Benim senin efendin olduğum?"

"Hayal dünyasında yaşamak istiyorsan bu senin problemin. Ama benim gerçeklerle ilgilenmem gerek. Ayrıca sen oradan kaçarken Stefan yalnızca ayakta durmuyor, bana gülüyordu."

"Elena..." Damon şaşkındı. "Ona kan vermenin bir yolunu mu buldun?" Birden koluna yapışınca Elena can acısıyla yüzünü buruşturdu.

"Kan değil. Biraz Kara Büyü, hepsi o. Kaçıp gitmek yerine bana yardım etseydin iki katını içebilirdi."

"Orada üç kişiydiniz."

"Sage'le Doktor Meggar gardiyanları oyalamak zorunda kaldı."

Damon elini çekti. "Anlıyorum," dedi duygusuz bir sesle. "Yani onu yine yarı yolda bıraktım."

Elena'nın sert yüz ifadesi birden yumuşadı. "Şimdi tamamen kayanın içindesin, değil mi?"

"Neden bahsettiğin hakkında en ufak bir fikrim yok."

"İçini acıtan her şeyi hapsettiğin kaya. Kendini bile. Herhalde Katherine de oradadır. Onun da orada kendine ait bir yeri vardır." Moteldeki geceyi hatırladı. "Tabii annenin de. Yani Stefan'ın annesinin. Anne bildiğin tek insanın."

"Annem... konuşma." Damon düzgün bir cümle bile kuramıyordu.

Damon & Elena TR

Elena onun neye ihtiyacı olduğunu biliyordu. Kucaklanmaya ve avutulmaya. Onu pelerininin içine çekmesi-

ne ve bedenlerinin birbirine değmesine. Ama hayır, bu kez istediğini alamayacaktı.

Stefan'a söz vermişti. Bunlar yalnızca onun içindi. Belki *yalnızca* derken fazlasıyla büyük bir vaatte bulunuyordu ama en azından bugün buna sadık kalmak istiyordu.

Damon & Elena TR

Hafta ilerledikçe Elena, Stefan'ı görmenin acısını yavaş yavaş üzerinden attı. Ev halkı bu konuda konuşmaktan kaçınıyor, sadece Elena daha yapılacak çok işleri olduğunu vurguladığında onu kısa cevaplarla onaylamakla yetiniyorlardı. Başarılı olurlarsa yakında eve dönebileceklerdi ama görevlerini tamamlayamadıkları takdirde eve gitmek ya da burada, Karanlık Boyut'ta kalmak Elena'nın umrunda değildi.

Ev! Bu kelime önce insana cennet gibi geliyordu. Gerçi Bonnie'yle Meredith, Fell's Church'te onları nasıl bir kabusun beklediğine ilk elden tanık olmuştu ama yine de her yer bu kızıl aydınlıktan iyiydi.

En büyük teselli ve eğlence kaynaklarından biri Leydi Ulma'nın tasarladığı kıyafetlerdi. Ev sahibeleri yatak istirahatının sıkıcılığından ancak çizdiği modeller sayesinde kurtulabiliyor, eskiz defterini yanından hiç ayırmıyordu. Bloddeuwedd'in partisi hem içeride hem dışarıda olacaktı. Dolayısıyla üç elbisenin hem mum ışığında hem kızıl güneşin altında aynı etkileyicilikte görünmesi şarttı.

Meredith'in metalik mavi kıyafeti güneş ışığında menekşe rengine dönüşüyordu ve Fazina'nın partisinde giydiği denizkızı elbisesinden tamamen farklı bir yönünü ortaya çıkarıyordu. Elena'ya Mısır prenseslerinin giydiği elbiseleri hatırlatmıştı. Yine Meredith'in omuzlarıyla kollarını çıplak bırakıyordu ama sandaletlerine kadar düz inen eteğiyle omuz askılarını süsleyen zarif safirler ona iddiasız bir hava veriyordu. Leydi Ulma'nın açık bırakmasını istediği saçları ve gözlerine çektiği kalemden ibaret makyajı bu görünüşü iyice vurguluyordu. Boynuna büyük, oval biçimli safirlerden oluşan yaka şeklinde bir gerdanlık takacak, bilekleriyle ince parmaklarını yine aynı lacivert taşlar süsleyecekti.

Bonnie'nin elbisesi biraz daha ustalık isteyen bir modeldi. Lame kumaşı ortama göre farklı tonlara dönüşebiliyordu. Ayışığı renkli iç mekanlarda pudra pembesi ışıltılar saçıyor, dışarıda çilek saçlarının tonuna bürünüyordu. Kemeri, kolyesi, bilezikleri, küpeleri ve yüzükleri oval biçimli beyaz opallerdendi. Bonnie'nin bukleleri çeşitli yerlerinden tokalarla tutturulup yüzü açıkta bırakılacak, pürüzsüz cildi kızıl güneşte gülkurusu bir ton alırken, içeride soluk bir güzelliğe bürünecekti.

Elena'nın elbisesi yine en sade ve en çarpıcısıydı. Kırmızı rengi ne içeride ne dışarıda değişecekti. Kızıl güneş, derin dekoltesinin açıkta bıraktığı ipeksi tenini altın ışıltısına boyayacaktı. Kolayca adım atabilmesi ve dans edebilmesi için bir tarafı yırtmaçlıydı. Partinin yapıla-

Damon & Elena TR

cağı akşamüzeri Leydi Ulma, Elena'nın saçlarını dışarıda kızıl ışıklar saçması, içeride altın rengi parlaması için özenle fırçaladı. Yüzükleri, bilezikleri, kolunun üst kısmına taktığı süs ve tasma şeklindeki kolyesi pırlatandandı. Tabii, Stefan'ın kolyesini yine çıkarmamıştı. Bunların hepsi güneş ışığında yakut gibi görünecek, içeride farklı renklerde pırıldayacaktı. Leydi Ulma herkesin gözlerini kamaştıracaklarından emindi.

"Ama bunları takamam," diye itiraz etmişti Elena. "Stefan'a ulaşmadan önce sizinle tekrar görüşme fırsatımız olmayabilir. Biliyorsunuz, sonra da kaçacağız."

"Aynısı bizim için de geçerli," diye mırıldanmıştı Meredith, arkadaşlarının üzerindeki değerli taşlara hüzünle bakarak. "Bunları bir daha göremeyebilirsiniz."

O ana dek sessizce duran Lucen lafa karışmıştı. "Önemi yok. Hepsine ihtiyacınız olacak. Araba kiralamak ve yiyecek almak için. Zaten takılarınızı özel tasarladım. Taşlar yerlerinden kolaylıkla çıkabiliyor. Yani onları teker teker harcayabilirsiniz. Öte yandan bir koleksiyoncunun zevkine bile hitap edebilecek kadar özenli bir işçilikleri var."

"Hepsi en üst kalitede," diye eklemişti Leydi Ulma. "Neredeyse tek bir lekeleri ya da kusurları yok. Bunlar kısıtlı vakitte bulabildiğimiz en iyi taşlardı."

Bu noktada üç kız, yatağında yatan Leydi Ulma'yla onun yanında duran Lucen'a doğru koşup boyunlarına atılmış ve yüzlerindeki makyajın mahvolması uğruna ikisini de öpücüklere boğmuştu.

Damon & Elena TR

"Siz bizim meleklerimizsiniz," demişti Elena gözyaşları arasında. "Size nasıl veda edeceğim bilmiyorum!"

Leydi Ulma, Elena'nın yanaklarından süzülen yaşları silmişti. "Melek mi? Gel benimle." İhtiyaçları için odasında bekleyen iki genç hizmetçisine onu kaldırmalarını işaret etmiş, sonra Elena'ya pencereyi işaret etmişti. Etrafa sular sıçratan küçük değirmene, dallarındaki olgun meyvelerin değerli taşları andırdığı erik ağaçlarına, bahçelere, tarlalara ve evin arazisindeki koruluklara bakmışlardı.

Damon & Elena TR

Sonra Leydi Ulma, Elena'nın elini tutmuş ve günden güne belirginleşen karnının üzerine koymuştu. "Görüyor musun? Bir de ilk karşılaştığımızda ne halde olduğumu düşün. Şimdi söyle bakalım, asıl melek hangimiziz?"

Elena, Leydi Ulma'nın o halini anımsadığında elleriyle yüzünü kapamıştı. Bunu düşünmeye bile dayanamıyordu. Ardından yine Leydi Ulma'yı öpücüklere boğarak yeni bir kozmetik felaketine yol açmıştı.

"Efendi Damon beni kırmayıp Lucen'ı bile satın aldı," demişti Leydi Ulma. "Belki bunu hayal etmeniz zor ama," gözlerinde yaşlarla, sessiz sedasız dikilen sakallı kuyumcuya bakmıştı, "sen Stefan için ne hissediyorsan ben de onun için aynısını hissediyorum." Sonra kıpkırmızı kesilip elleriyle yüzünü örtmüştü.

"Damon bugün Lucen'ın özgürlük belgesini alacak." Elena dizlerinin üzerine çöküp kafasını Leydi Ulma'nın dizlerine dayamıştı. "Evi de sizin üzerinize geçiriyor.

Tuttuğu avukat bir haftadır bir Bekçi'yle belgeler üzerinde çalışıyor. İşleri bitti sayılır. O korkunç general geri dönse bile size dokunamaz. Eviniz sonsuza dek sizin olacak."

Yine ağlaşıp sarılmışlardı. O sırada köpeği, Saber'la koridordan geçen Sage içeriden gelen sesleri duyduğunda şaşkınlıkla Leydi Ulma'nın odasına dalmıştı. "Ah, seni de özleyeceğiz," demişti Elena ağlayarak. "Her şey için teşekkürler!"

Günün ilerleyen saatlerinde Damon, Elena'nın söylediklerini yerine getirmekle kalmayıp evde çalışan personele hatırı sayılır bahşişler vermişti. Damon, Elena, Bonnie ve Meredith, Bloddeuwedd'in partisine giderken ve sonsuza dek oradan ayrılırken metalik renkli konfetiler, gül yaprakları, müzik ve son veda sözcükleri havada uçuşuyordu.

Damon & Elena TR

"Düşündüm de, Damon bizi de özgür bırakamaz mıydı?" diye sordu Bonnie, Meredith'e. Aynı tahtırevanda Bloddeuwedd'in partisine gidiyorlardı. "Evet, bu dünyaya girmek için köle olmamız gerekiyordu ama artık buradayız. Neden doğru düzgün genç kızlar gibi davranamıyoruz?"

"Bonnie, biz zaten doğru düzgün genç kızlarız. Ayrıca hiçbir zaman gerçek köle olmadık ki."

"Öyleyse bunu neden herkese ilan etmiyor?"

"Çünkü zaten özgür olan birini özgür bırakamazsın."

"Canım sadece sembolik olarak diyorum," diye üsteledi Bonnie. "Yoksa burada bir köleyi özgür bırakmak çok mu zor?"

"Bilmiyorum." Meredith bu sorgulamadan sıkılmıştı. "Ama benim fikrimi sorarsan bu şekilde bizim sorumluluğumuzu aldığını düşünüyor. Tabii kölelerin cezalandırılmaması gibi bir şey söz konusu değil. Elena'nın başına neler geldiğini gördük." Meredith olanları hatırlayınca bir an duraksadı. "Ama hayatlarına ancak köle sahibi son verebiliyor. Unutma, Elena'nın yaptıkları yüzünden Damon'ı kazıkla öldürmeye çalıştılar."

"Yani bunu bizim için mi yaptı? Bizi korumak için mi?"

"Bilmiyorum. Galiba..." dedi Meredith yavaşça.

"Öyleyse geçmişte onun hakkında yanıldık." Bonnie tekil yerine çoğul konuşmayı tercih etmişti. Oysa Elena'nın grubu arasında Damon'ın çekiciliğine tek direnen Meredith'ti.

Damon & Elena TR

"Galiba," dedi Meredith yine. "Ama herkesin son zamanlarda unuttuğu bir şey var. Stefan, Damon kitsune ikizlerine yardım ettiği için burada. O bunu hakedecek hiçbir şey yapmadı!"

"Haklısın," diye kabul etti Bonnie.

"Damon'dan tek istediği onu rahat bırakmasıydı."

"Ve Elena'yı," dedi Bonnie otomatikman.

"Evet... ve Elena'yı. Elena'nın tek istediğiyse Stefan'dı! Yani hala istediği..." Meredith'in sesi giderek alçaldı. Bu

cümleyi şimdiki zamanda kurmak zor geliyordu. Yine denedi. "Elena'nın tek istediği..."

Bonnie tek kelime etmeden arkadaşını izliyordu.

"Her ne isterse istesin," dedi Meredith en sonunda, "Stefan'ın da bunun bir parçası olmasını istiyor. Ve hiçbirimizi bu cehennem çukurunda bırakmak istemiyor."

Yanlarında ilerleyen diğer tahtırevanın içi sessizdi. Bonnie'yle Meredith yakın tahtırevanlarda yolculuk etmeye o kadar alışmıştı ki diğer tahtırevanın onlarınkine bütün konuşmalarını net bir şekilde duyulabileceği kadar yaklaştığını farketmemişti.

İkinci tahtırevandaki Damon'la Elena gözlerini hafif esintide sallanan ipek perdelere dikmişti.

Elena derin sessizlikte bir şey yapma ihtiyacı duyarak püsküllerı çekiştirip perdeleri sıkıca kapadı.

Ama bu bir hataydı. Havanın tuhaf ve düşsel kızıllığıyla bir anda ilişkileri kesilmiş, az önce duydukları konuşmalar daha gerçek gelmeye başlamıştı.

Elena nefesinin sıklaştığını hissetti. Aurasının kontrolünü kaybediyordu. Tüm görüntüler kaymaya başlamıştı.

Damon & Elena TR

Sadece Stefan'la olmak istediğime inanmıyorlar!

"Sakin ol," dedi Damon. "Bu son gecemiz. Yarın..."

Elena onu susturmak için elini kaldırdı.

Ama Damon ona aldırmadı. "Yarın anahtarı bulmuş ve Stefan'ı buradan çıkarmış olacağız."

Elena bunu açıkça söylemenin uğursuzluk getireceğinden korkarak bir dua mırıldandı.

Bloddeuwedd'in malikanesine kadar bir daha konuşmadılar. Elena şaşılacak kadar uzun bir süre Damon'ın titrediğini farketmedi. Ancak titrek bir nefes sesi duyduğunda panikleyerek ona baktı.

"Damon! Aman Tanrım!" Elena bir türlü doğru kelimeleri toparlayamıyordu. "Damon, bana bak! *Neden titriyorsun?*"

Neden mi? Damon sesini kontrol etmeye çalışarak ekledi. *Çünkü... sen muhteşem kıyafetlerinle partide en iyi şarapları içerken ve dans ederken Stefan'a neler olduğunun farkında mısın? O... o...* Düşüncesi yarım kalmıştı.

Milletin karşısına çıkacakken tam da ihtiyacım olan buydu, diye düşündü Elena. Tahtırevan birazdan duracak ve Elena'nın perdeleri açıp anahtarın ikinci yarısını bulmayı umdukları eve girmeden önce tüm cesaretini toplaması gerekecekti.

Damon & Elena TR

Damon & Elena TR

Ben böyle şeyleri düşünmüyorum, diye yanıtladı Elena aynı yoldan ve aynı sebeple. *Çünkü aksi takdirde kafayı yerim. Peki, bunun Stefan'a bir yararı olur mu? Hayır! Onun için bu tip düşüncelerle arama demirden duvarlar koydum.*

"Ve böyle devam etmeyi başarabiliyorsun, ha?" Damon'ın sesi hala hafifçe titriyordu.

"Evet, çünkü buna mecburum. Hatırlarsan ilk başta ellerimizi bağlamana itiraz etmiştik. Bonnie'yle Meredith'in şüpheleri vardı. Ama Stefan'ı kurtarmak için gerekirse kelepçe takıp yerlerde sürüneceğimi bile biliyorlardı." Elena kızıl karanlıkta Damon'a döndü. "Bence sen de giderek kendini daha çok kaptırdın." Elena söy-

lediklerini vurgulamak için elini Damon'ın yaraları yeni iyileşen sırtına koydu.

"Hepsini senin için yaptım," dedi Damon huysuzca. "Üzgünüm ama aynı fikirde değilim. Bana verilen cezayı kabul etmeyebilir ve buradan kaçabilirdik. Stefan'ı bırakabilirdik. Bence Karanlık Boyut'a geldiğinden beri her ne yapıyorsan Stefan için yaptın."

"İstersen işin özüne dönelim, Elena. Unuttun galiba, Stefan'ı buraya hapseden bendim." Damon'ın sesi bitkin ve mutsuzdu. "Sanırım artık ödeştik."

"Sana daha kaç kere söyleyeceğim, Damon? Shinichi seni ikna ettiğinde zihnin onun tarafından ele geçirilmiş durumdaydı." Derin bir iç çekti. "Belki zihninin yine kontrol altına alınması gerekiyordur. Böylece nasıl hissettirdiğini hatırlama imkanı bulursun."

Damon'ın vücudundaki her bir hücre bu düşünceyle ürperdi. Ama, "Herkesin gözden kaçırdığı bir nokta var," dedi. "Biz aynı kızla takıldığımız için birbirimizi öldüren ve vampire dönüşen iki kardeşiz."

"Eee?" dedi Elena sertçe. "Açık konuş, ne demek istiyorsun?"

Damon & Elena TR

"Dediğim gibi, hepinizin atladığı bir nokta var. Belki Stefan'ın bile. Bu hikaye anlatılıp duruyor ama hiçbiriniz anlamıyorsunuz."

Damon kafasını çevirdi. Elena bu gece sürdüğü gül kokulu parfümü alabilsin diye biraz daha yaklaştı. "Damon, söyle. Lütfen, söyle bana."

Damon tekrar ona doğru dönmeye hazırlandı.

Tam o sırada tahtırevanı taşıyan adamlar durdu ve perdeler açılmadan önce Elena'nın yüzünü silmek için sadece bir saniyesi vardı.

Meredith onlara Bloddeuwedd'le ilgili öğrendiği efsaneyi anlattı. Bu geceki ev sahibeleri çiçeklerden yapılmış, tanrılar tarafından dünyaya getirilmişti. Ama sonra kocasına ihanet edip ölümüne sebep olmuş ve cezalandırılmıştı. Her gece geceyarısından şafağa dek bir baykuşa dönüşüyordu.

Ama görünüşe bakılırsa efsanenin atladığı bir nokta vardı. Bloddeuwedd'in İlahi Saray'dan sonsuza dek sürgün edilip Karanlık Boyut'un kızıl alacakaranlığında yaşamaya mahkum edildiğinden bahsetmiyordu.

Bütün partilerinin akşamüzeri saat altıda başladığına şaşmamak gerekti.

Damon & Elena TR

Elena'nın zihni bir konudan diğerine atlıyordu. Gözleriyle etrafı tararken bir kölenin ikram ettiği Kara Büyü şarabıyla dolu kupayı aldı.

Partideki erkeklerle kadınların çoğu güneşte renk değiştiren kıyafetler içindeydi. Elbisesini abartılı bulması için hiçbir sebep yoktu, çünkü dışarıdaki her şey pembe, kırmızı ya da bordoydu. Kara Büyü'yü kafasına diktiğinde birden parti havasına giriverdi. Önceki hafta tanıştığı insanları sanki kırk yıllık dostlarıymış gibi öpücükler ve kucaklaşmalarla selamladı.

Bu sırada Damon'la ikisi bazen kendilerini kalabalığın akıntısına bırakarak, bazen de onlara karşı koyarak malikaneye doğru yürüyordu.

İki yanını mavi (menekşe rengi) hezaran çiçekleriyle pembe (kızıl) yabani güllerin süslediği beyaz (pembe) mermer basamaklardan çıktılar. Elena iki sebepten duraksadı. Birinci sebep bir kupa şarap daha almasıydı. Az önce kafaya diktiği Kara Büyü yanaklarına çekici bir parıltı katmıştı. Hoş burada her şey parıltılıydı ya neyse. İkinci kupasının Damon'ın tahtırevanda söylediklerini unutturacağını ve asıl amaçlarını hatırlamasına yardımcı olacağını umuyordu. Hele Meredith'le Bonnie'nin laflarını aklına bile getirmemeliydi. Duraksamasının ikinci sebebiyse tabii ki araştırma yapmaktı.

Damon birden dirseğinin dibinde bitince, "Bence en iyisi doğrudan sormak," dedi.

"Neyi?"

Damon & Elena TR

Elena ona yeni bir kupa Kara Büyü getiren kölenin kulağına eğildi. "Acaba Leydi Bloddeuwedd'in balo salonu nerede?"

Üniformalı uşak kısa bir şaşkınlığın ardından kafasıyla etrafı işaret etti. "Buraya, yani bu gölgeliğin altına Büyük Balo Salonu denir."

Elena bir ona, bir etrafına baktı.

Dev gölgeliğin geçici olarak kurulduğunu sanmıştı. Kumaş tavandan güneşin renklerini değiştirdiği fenerler

sarkıyordu. Yumuşacık çimenler her yöne doğru metrelerce ilerliyordu.

Bir futbol sahasından daha büyüktü.

"Merak ettiğim bir şey var," diyordu Bonnie konuklardan birine. Kadının Bloddeuwedd'in partilerini kaçırmadığı ve malikaneyi iyi bildiği belliydi. "Balo Salonu neresi?"

Damon & Elena TR

"Ah, hangisini sorduğuna bağlı," dedi konuk neşeyle. "Dışarıda bir tane var. Hani şu büyük çadır. Bir de içeride Beyaz Balo Salonu var. Perdeleri her zaman kapalı durur ve şamdanlarla aydınlatılır. Bazıları oraya Vals Odası der, çünkü hep vals çalınır."

Ama Bonnie kadının bir önce söylediğine takılıp kalmıştı. "Dışarıda bir balo salonu mu var?" diye sordu titrek bir sesle. İçinden yanlış duyduğunu umut ediyordu.

"İşte, şurada. Bak, duvarın içinden görebilirsin." Kadın doğru söylüyordu. Malikanenin duvarları camdandı. Birbiri ardına sıralanıp tuhaf bir illüzyon yaratmışlardı. Bonnie sıra sıra ışıklı odalara baktı. Hepsi insanlarla doluydu. Sadece alt katın en dibindeki salon diğerlerinden daha sağlam bir malzemeden yapılmış gibiydi. Orası Beyaz Balo Salonu olmalıydı.

Fakat karşı duvarda konuğun işaret ettiği yerde, evet, bir gölgelik vardı. Bonnie oradan geçtiğini hayal meyal hatırlıyordu. Hatırladığı bir başka şeyse...

"Çimenlerin üzerinde mi dans ediliyor?"

"Evet. Özel olarak biçildikleri için tek bir yabani ota ya da tümseğe rastlayamazsın. Sen iyi misin? Solgun görünüyorsun." Kadın birden güldü. "Bu ışıkta normal tabii."

"İyiyim," dedi Bonnie şaşkın bir yüzle. "Evet, iyiyim."

İki grup tekrar biraraya geldiğinde hemen bilgi alışverişinde bulundu. Damon'la Elena dışarıdaki balo salonunun zemininin kaya gibi sert olduğunu öğrenmişti. Burası dev silindirlerle düzeltildiği için altında hiçbir şey gömülü olamazdı. Dışarıda kazılabilecek tek yer balo salonunun çevresiydi.

"Keşke yanımızda bir kahin getirseydik," dedi Damon. "Şöyle sopa, sarkaç ya da kayıp insanın kıyafetleri sayesinde doğru yeri bulabilen birini."

Meredith, "Öyleyse neden bir kahin getirmedik?" diye sordu.

Damon & Elena TR

"Çünkü öyle birini tanımıyorum," dedi Damon en tatlı ve en yırtıcı barakuda sırıtışıyla.

Bonnie'yle Meredith içerideki balo salonunun zemininin iyi kalite beyaz mermerden olduğunu öğrenmişti. Odada düzinelerce çiçek vardı. Fakat Bonnie çaktırmadan elini vazolara soktuğunda bunların sadece suya koyulduğunu keşfetmişti. Altlarında toprak ya da birşeyin gömülebileceği yumuşak bir madde yoktu.

"Hem Shinichi'yle Misao anahtarı iki üç günde bir suyu değiştirilen vazoların içine atmış olmaz," dedi Bonnie kaşlarını çatarak.

"Mermerde yerinden oynamış bir parke tahtası da bulunmaz," diye ekledi Meredith. "Bu arada Beyaz Balo Salonu epey eski. Yani anahtarı inşaat aşamasında saklamış olamazlar."

Üçüncü Kara Büyü'sünü içen Elena, "Pekala," dedi. "Bir odayı listeden çıkardık. Zaten elimizde anahtarın yarısı var. Ne kadar zor olabilir ki?"

"Belki bizimle dalga geçmek istediler," dedi Damon tek kaşını kaldırarak. "Ağzımıza bir parmak bal çaldılar."

Elena başını iki yana sallayarak ona baktı. "Olamaz. Bu kadar ilerlemişken, imkansız. Misao asla buraya kadar gelebileceğimizi hayal etmedi. O anahtarı bulacağız. Bundan eminim."

"Madem öyle diyorsun." Damon'ın sesi son derece ciddiydi. "O halde çimenliğin etrafını kazmaktan başka çaremiz yok gibi. Ama önce evin içine bakalım. Geçen sefer işe yaramıştı."

"Tamam," dedi Meredith. İlk kez Damon'ın söylediği bir şeye itiraz etmemişti. "Bonnie'yle ben üst katları alıyoruz. Belki siz Beyaz Balo Salonu'nda bir ipucuna rastlarsınız."

"Anlaştık."

Damon & Elena TR

Hemen işe koyuldular. Elena biraz sakinleşebilmek için neler vermezdi. Üç kupa Kara Büyü bedeninde dalgalanmasına rağmen -ya da belki onlar yüzünden- belirli şeyleri farklı bir bakış açısıyla görüyordu. Ama hedefe odaklanması gerekiyordu. Sadece hedefe. *O anahtarı bu-*

arke tahtası da bu-
ada Beyaz Balo Sa-
amasında saklamış

ıa, "Pekala," dedi.
limizde anahtarın

ler," dedi Damon
rmak bal çaldılar."
a baktı. "Olamaz.
ıo asla buraya ka-
nahtarı bulacağız.

n sesi son derece
kazmaktan başka
bakalım. Geçen

amon'ın söylediği
en üst katları alı-
bir ipucuna rast-

sakinleşebilmek
ü bedeninde dal-
yüzünden- belir-
rdu. Ama hedefe
e. *O anahtarı bu-*

labilmek için feda etmeyeceğim yok, diye düşündü. *Stefan'ı kurtarmak için.*

Beyaz Balo Salonu çiçek kokuyordu. Yeşilliklerin ortasında kocaman ve parlak renkli goncalar göze çarpıyordu. Bir çeşmenin etrafına çelenkler sıralanarak çiftler için bir kuytuluk yaratılmıştı. Görünürde bir orkestra olmamasına rağmen balo salonundan güzel bir müzik yayılıyordu. Elena'nın vücudu buna hemen tepki vermişti.

"Vals yapmayı bildiğini hiç sanmıyorum," dedi Damon birden ve Elena gözlerini kapayıp müziğin ritmine göre sallandığını farketti.

"Tabii ki, biliyorum." Doğrusu biraz alınmıştı. "Hepimiz Bayan Hopewell'in dans kursuna gittik. Orası Fell's Church'ün zarafet okulu sayılırdı," diye ekledi gülerek. "Bayan Hopewell dans etmeyi gerçekten seviyordu ve bize zarif bulduğu tüm dansları öğretti. Galiba on bir yaşında falandım."

"Herhalde benimle dans etmeni istesem bunu tuhaf bulursun?"

Damon & Elena TR

Elena gözlerini kocaman açarak ona baktı. Askılı kırmızı elbisesine rağmen bu gece kendini karşı konulmaz bir siren gibi hissetmiyordu. Kumaştaki sihri duyumsayamayacak kadar gergindi. Ama şimdi dans eden bir alev gibi göründüğünün farkına varmıştı. Arkadaşlarını düşündü. Meredith birden kendini hedefine doğru akan sessiz ama pırıltılı bir dere gibi hissetmiş olmalıydı. Ve Bonnie yanardöner elbisesiyle havada salınan bir tüy kadar hafifti.

Elena partiye ilk geldiğinde kendisine yönelen hayranlık dolu bakışları hatırladı. İşin tuhafı Damon birden hassaslaşmıştı. Elena'nın onunla dans etmek isteyeceğini hayal bile edemiyor gibiydi.

"Hayır, aksine dans etmeyi çok isterim," dedi. Nasıl olmuştu da Damon'ın smokin giydiğini daha önce farketmemişti. Tıpkı kraliyet kanından gelme bir prensi andırıyordu.

Bu unvan dudaklarının hafifçe kıvrılmasına sebep oldu. Nedense Damon'ı tarif ederken çoğunlukla kan sözcüğünü kullanıyordu.

"Asıl sen vals yapmayı biliyor musun?" diye sordu Damon'a.

Damon & Elena TR

"İyi soru. 1885'te yapmaya başladım, çünkü insanlar o zamanlar bu dansı edepsiz ve yakışıksız buluyordu. Ama tabii, sen hangi türünden bahsediyorsun? Ortaçağ valsi mi, Viyana valsi mi, modern vals mi, yoksa..."

"Ah hadi, diğer dansı kaçıracağız." Damon'ın elini tuttuğunda minik elektriklenmeler hissetti. Tıpkı bir kedinin tüylerini tersine taramak gibiydi. Sonra onu müzikle dalgalanan kalabalığın içine çekti.

Elena'nın ayakları yerden kesilmiş gibiydi. Boynunda tuhaf bir ürperti vardı ve tüm vücudu sihirli bir iksirin etkisindeymişçesine karıncalanıyordu.

Bu çocukluğundan beri en sevdiği valsti. Büyürken sık sık dinlediği vals. Tchaichovsky'nin *Uyuyan Güzel*'i. Zihninin çocuk kalan bir kısmı bu tatlı melodiyle Dis-

ney filmi versiyonunda arkasından gelen heyecan verici sözleri eşleştirmeden edemiyordu.

Seni tanıyorum; bir rüyamda seninle dans etmiştim...

Her zamanki gibi gözleri yaşlarla doldu, kalbi şarkı söylemeye başladı. Dans etmek yerine ayaklarının yerden kesilmesini, uçmayı istiyordu.

Elbisesinin sırtı açıktı. Damon'ın elini teninde hissediyordu.

Bu dansa neden edepsiz ve yakışıksız dediklerini anlıyorum, diye düşündü.

Damon & Elena TR

Elena kendini bir alev gibi hissediyordu. *İşte böyle olmalıyız.* Bu cümle kafasının içinde yankılandı. Damon'ın eskiden söylediği bir şey miydi, yoksa şimdi mi fısıldıyordu bilmiyordu. *Birleşip tek bir ateşe dönüşen iki alev gibi.*

Gayet iyisin," dedi Damon ve bu kez Elena anladı. Damon onunla konuşuyordu.

İltifatlarına ihtiyacım yok. Halimden yeterince memnunum! dedi gülerek. Damon vals konusunda gerçek bir uzmandı. Sadece adımlarında değil, ruhunda da. Valsi bu dansın hala edepsiz ve yakışıksız bulunduğu bir zamanda yapıyor gibiydi. Duruşu sağlamdı. Elena'nın insani gücüyle onu yönetmesi imkansızdı. Ama Damon eşinin gönderdiği ufak sinyalleri kolayca algılayıp onlara uyum sağlayabiliyordu. Sanki buzun üzerinde dans ediyorlardı. Adımları her an havaya sıçrayıp dönebilecekler-miş gibi hızlı ve kayarcasınaydı.

Elena tüm iç organlarının eridiği hissine kapılmıştı.

Üstelik klasik müzikle erimesini lise arkadaşlarının, rakiplerinin ve düşmanlarının nasıl karşılayacağı zerre kadar umrunda değildi. Dar kafalı ve fesat düşüncelere aldıramayacak kadar mutluydu. Artık insanları zevklerine göre etiketlediği zamanlar gerilerde kalmıştı.

Vals bittiğinde zamanı geri sarmak istedi. Müzik susunca Damon'la bir an birbirlerine bakmışlardı. Aynı coşkuyla, aynı özlemle ve...

Sonra Damon, Elena'nın eline eğildi. "Vals ayaklarını hareket ettirmekten ibaret değildir," dedi ona bakmadan. "Dönüşlerine bir zarafet katmalı, eşinle aynı heyecanı hissedip bir bütün olmalısın. Bunların tecrübeli bir dansçı olmanla ilgisi yok. Bana bu zevki tattırdığın için teşekkür ederim."

Damon & Elena TR

Elena ağlama arzusunu bastırmak için güldü. Keşke dans hiç bitmeseydi. Damon'la tango yapmak istiyordu. Gerçek bir tango. Hani sonrasında evlenmen gerekenlerden. Ama bir görevleri vardı. Tamamlanması gereken bir görevleri.

Arkasını döndüğünde erkekler, iblisler, vampirler ve hayvansı yaratıklardan oluşan bir kalabalıkla karşılaştı. Hepsi onunla dans etmek istiyordu ve Damon'ın smokinli sırtı ondan giderek uzaklaşıyordu.

Damon!

Durakladı ama Elena'ya bakmadı. *Evet?*

Yardım et! Anahtarın diğer yarısını bulmalıyız!

Damon'ın durumu kavraması birkaç saniye sürdü ama sonra anladı. Geri döndü ve Elena'nın elini tutarak berrak bir sesle konuştu. "Bu kız benim... özel asistanım. Benden başka kimseyle dans etmesini istemiyorum."

Kalabalıktan öfkeli mırıltılar yükseldi. Bu tip balolara getirilen kölelerin yabancılarla konuşması ya da dans etmesi yasaklanmazdı. Tam o sırada salonda bir dalgalanma oldu ve kalabalık Damon'la Elena'nın durduğu yerin tersine doğru hareket etti.

"Neler oluyor?" diye sordu Elena. Anahtarı da dansı da unutmuştu.

"Ev sahibemiz geliyor," dedi Damon. "Leydi Blodde-uwedd."

Damon & Elena TR

Elena kalabalığın arasından bu olağanüstü yaratığı görmeye çalıştı. Kız balo salonunun kapısında tek başına duruyordu. Elena şaşkınlıkla yutkundu.

Çiçeklerden yapılmış... Evet, Meredith böyle demişti. Çiçeklerden yapılmış bir kız nasıl olurdu?

Elena ev sahibesini baştan aşağı süzerken düşündü: Teni elma çiçekleri gibi pembe-beyazdır. Yanakları şafak rengi bir gülün kızıllığındadır. Zarif ve kusursuz yüzünde muhteşem görünen badem gözleri hezaran çiçeklerinin menekşesinde olur ve bir rüyadaymış gibi yarı kapalı durur. Gür ve gece siyahı kirpikleri yanaklarını okşar. Saçları çuha çiçeklerinin sarısıdır. Örgüleri sırtından ipek bir şelale misali akıp zarif ayak bileklerine dolanır.

Gelincik kırmızısı dudakları yarı aralık ve davetkardır. İlkbaharda açan ilk goncalardan oluşan bir buket gibi kokar ve nazlı rüzgarda salınırcasına yürür.

Elena'nın tek hatırladığı tıpkı etrafındaki düzinelerce konuk gibi bu görüntüyü izlediğiydi. Zihni böylesi bir güzelliği bir saniye daha içebilmek için adeta ona yalvarıyordu.

"Ne giymiş?" dediğini duydu. Sarı örgülerin arasından görünenin pembe-beyaz teni mi, yoksa harikulade bir elbise mi olduğunu anlayamamıştı.

"Bir elbise," dedi Damon. "Tabii çiçeklerden yapılmış," diye ekledi alayla. "Herhalde üzerinde hayatım boyunca gördüğüm tüm çiçeklerden var ama nasıl birarada durduklarını anlamadım. Belki ipekten yapılıp birbirlerine dikilmişlerdir."

Görünüşe bakılırsa Bloddeuwedd'in büyülemediği tek konuk Damon'dı. Damon & Elena TR

"Acaba onunla konuşma fırsatımız olur mu?" diye sordu Elena. "Sadece birkaç kelime." Bu sihirli kızın sesini duymaya can atıyordu.

Kalabalıktan bir adam ona yanıt verdi. "Hiç sanmıyorum. Fazla konuşmaz. En azından geceyarısına dek. Ah, demek sensin? Nasılsın?"

"Teşekkür ederim, iyi," dedi Elena kibarca ama hemen bir adım geri çekildi. Onu tanımıştı. Baba'nın disiplin seremonisinden sonra Damon'a ısrarla kartını vermeye çalışan genç adamlardan biriydi.

Şimdi tek istediği fazla göze batmadan buradan sıvışmaktı. Fakat çevrelerinde bir sürü adam vardı ve Damon'la ikisini kolay kolay bırakmaya niyetleri yok gibiydi.

"Bu sana sözünü ettiğim kız. Transa giriyor ve ne kadar kamçılanırsa kamçılansın acı hissetmiyor."

"Sırtından su gibi kan akıyordu ama gözünü bile kırpmadı."

"Bu işi profesyonel olarak yapıyorlar. Mahalle mahalle gezip gösteriler..."

Elena tam Leydi Bloddeuwedd'in bu tip şiddet gösterilerini partisinde görmek istemeyeceğini söyleyecekti ki genç vampirlerden birini duydu. "Yoksa bilmiyor muydunuz, Leydi Bloddeuwedd'i sizi çağırması için ben ikna ettim. Ona gösterinizden bahsettim ve çok merak etti."

Elena kendini kaybetmek yerine bu genç adamlara kibar davranması gerektiğini biliyordu. İleride işine yarayabilirlerdi. Damon & Elena TR

"Üzgünüm ama bu gece gösteri yapamam imkansız," dedi. "Tabii, Leydi Bloddeuwedd'den bizzat özür dileyeceğim."

"Aslında, imkansız değil." Elena, Damon'ın sesini duyunca irkilerek arkasını döndü. "Tılsımım bulunursa yapabiliriz."

Damon, ne diyorsun?

Şşşt! Demem gerekeni.

"Tılsımımı üç buçuk hafta kadar önce kaybettim. Şuna benziyordu." Tilki anahtarının yarısını çıkarıp gösterdi.

"Numaranızı bunun sayesinde mi yapıyorsunuz?" diye sordu biri. Ama Damon bu tuzağa düşmeyecek kadar akıllıydı.

"Hayır, gösteriyi daha bir hafta önce tekrarladık. Ama bu bana özel bir tılsım ve bir yarısı kaybolunca içimden sihir yapmak gelmemeye başladı."

"Küçük bir tilkiye benziyor. Ama siz kitsune değilsiniz." *Yine yem atıyorlar*, diye düşündü Elena.

"Tilki mi? Ah, bence size öyle gelmiş. Aslında bu bir ok. Bakın, şu yeşil taşlı kısım okun ucu. Oldukça erkeksi bir tılsım, ha?"

Kalabalığın içinden kadınsı bir ses geldi. "Tılsıma ihtiyacın yok, hayatım," diye bağırdı, "bence yeterince erkeksisin," ve herkesten kahkahalar yükseldi.

Damon & Elena TR

Damon & Elena TR

"Pine de," Damon'ın bakışları buz gibiydi, "tılsımım olmadan ne asistanım ne ben gösteri yapmayacağız."

"Ama tılsımın bulunursa yapacaksın, öyle mi? Onu burada mı kaybettin?"

"Aslına bakarsanız, evet. Parti hazırlıkları yapılırken." Damon genç vampirlere büyüleyici bir gülümsemeyle bakıp birden ciddileşti. "Sizin bana yardım edeceğinizden haberim olmadığı için kendimi davet ettirmenin bir yolunu arıyordum. Onun için partinin düzenleneceği alana bir göz atmak istemiştim."

"Sakın çimenler silindirlenmeden önce deme," dedi biri kaygıyla.

"Ama maalesef öyle ve sonrasında bana psişik bir mesaj geldi. Anah-tılsım buralarda bir yerde gömülüymüş."

Kalabalıktan koro halinde homurtular yükseldi.

Sonra durumun zorluğu hakkında yorum yapan tekil sesler geldi. Silindirlerle düzleştirilmiş toprak taş gibi sertti. Malikanede saksılı çiçeklerle süslü bir sürü balo salonu, bir mutfak bahçesi ve meyve bahçeleri vardı. *Henüz hiçbirini görmedik*, diye düşündü Elena.

"Tılsımın bulmanın imkansızmış gibi göründüğünün farkındayım," dedi Damon tilki anahtarını çaktırmadan Elena'nın avcuna sıkıştırarak. Elena'nın elbisesinde bunu saklamak için özel bir bölüm vardı. Leydi Ulma uyarısını dikkate alıp tasarımına gizli bir cep dikmişti.

"Başta gösteriyi reddetmemin sebebi de bunlardı zaten," dedi Damon. Siz üzerime gelince açıklayayım dedim."

Kalabalıktan yine homurtular yükseldi ve ikişer üçerli gruplar halinde dağılıp ayaklarıyla yeri yoklamaya başladılar.

Damon, Bloddeuwedd'in bahçesini mahvedecekler, dedi Elena sessizce.

Damon & Elena TR

Önemi yok. Zararı telafi etmek için mücevherlerinizle üzerimdeki altınları veririm. Dört kişinin yapamadığını binlercesi yapabilir, öyle değil mi?

Elena iç çekti. *Keşke Bloddeuwedd'le konuşma fırsatımız olsaydı. Sadece sesini duymanın derdinde değilim. Ona bazı sorularım vardı. Hem onun gibi muhteşem bir gonca neden Shinichi'yle Misao'yu korusun ki?*

Damon'ın telepatik cevabı netti. *Öyleyse üst katları deneyelim. Bloddeuwedd oraya gitti.*

Kristal bir merdiven buldular. Tüm duvarlar şeffaf olduğu için tırmanmak hiç kolay değildi. İnsan sürekli düşecekmiş hissine kapılıyordu. İkinci katta başka bir merdiven aradılar ve Elena'nın ilk basamağa çarpıp sendelemesi sayesinde buldular.

Elena basamağın kenarındaki kırmızı çizgiye baktı. Bileği kanıyordu. "Merdivenler görünmez ama biz değiliz," dedi.

"Aslında o kadar da görünmez değiller." Elena, Damon'a baktığında onun Güç'ünü gözlerine yönlendirdiğini anladı. Aynısını kendi de yapmaya çalıştı. Fakat bugünlerde kanının hangisinde daha çok olduğundan emin değildi. Damon'da mı, yoksa kendisinde mi?

"Kendini zorlama, ben basamakları görebiliyorum," dedi Damon. "Sen gözlerini kapa yeter."

"Gözlerimi mi? Ne..." Sözünü bitiremeden sebebini anladı. Damon onu kucağına almıştı. Vücudu ılık ve güvenilirdi. Merdivenleri tırmanırken Elena'nın bacağından akan kan damlacıklarının elbisesine gelmemesine dikkat ediyordu.

Damon & Elena TR

Yüksekten korkan biri için korkunç bir deneyimdi. Üstelik Elena, Damon'ın onu asla düşürmeyeceğini ve bastığı yeri gördüğünü bilmesine rağmen. Ona kalsa önceki uçma deneyimleri hiçbir işe yaramaz ve ilk basamağı bile çıkamazdı. Damon'ın dengesini yitirmesinden kork-

tuğu için kıpırdamadan duruyordu. Tek yaptığı ufak çığlıklar atıp bu yolculuğa katılanmaya çalışmaktı.

Sonsuzluk gibi gelen bir süre sonra üst kata vardılar. Elena şimdiden dönüşü düşünmeye başlamıştı. Biri onu aşağı indirmezse hayat boyu orada kalma riski vardı.

Onları Elena'nın hayatında gördüğü en muhteşem yaratık, Bloddeuwedd karşıladı. Büyüleyici ama... bir tuhaftı. Saçlarının arkası ve yanları yabani güllerin şeklini anımsatmıyor muydu? Elma çiçekleri gibi pembe-beyaz yüzünün şekli yine elma çiçeklerinin taç yapraklarına benzemiyor muydu?

"Özel kütüphanemdesiniz," dedi.

İşte o zaman sanki bir ayna kırıldı ve Elena, Bloddeuwedd'in büyüsünden kurtuldu.

Tanrılar onu çiçeklerden yapmıştı... ama çiçekler konuşmazdı. Bloddeuwedd'in sesi dümdüz ve hissizdi. Sihirli çiçek kız imajını mahvediyordu.

"Üzgünüz," dedi Damon. Onca merdivene rağmen, tabii ki, nefes nefese değildi. "Ama size sormamız gereken sorular var."

Damon & Elena TR

"Yardım edeceğimi sanıyorsanız yanılıyorsunuz," dedi taç yaprak kız genizden gelen sesiyle. "İnsanlardan nefret ederim."

"Ama ben bir vampirim. Bunu farketmiş olmalısınız. Biz..." Fakat Damon'ın çekici halleri Bloddeuwedd'i etkilemişe benzemiyordu. Pat diye araya girdi. "Ne farkeder? Bir zamanlar insandın ve hep insan kalacaksın."

"Pardon?"

Hah, şimdi bir de Damon kontrolünü kaybetsin de tam olsun, diye düşündü Elena. Ama Damon kendisiyle ilgili yorum karşısında öyle bir kaş çatmıştı ki Bloddeuwedd biraz yumuşadı.

"Bana ne soracaksınız?"

"Yakın zamanda iki kitsune görüp görmediğinizi. Kardeşler ve kendilerine Shinichi'yle Misao diyorlar."

"Evet." Damon & Elena TR

"Belki –bir dakika, evet mi dediniz?"

"O hırsızlar bir gece evime geldi. Bir partideydim. Hemen buraya döndüm ve onları neredeyse yakalıyordum. Gerçi kitsune'leri yakalamak zordur ama."

"Nerede..." Damon yutkundu. "Neredeydiler? Onlara nerede rastladınız?"

"Sokak kapının önündeki merdivende."

"Tarihini hatırlıyor musunuz?"

"Çimlerin parti için hazırlandığı geceydi. O gece bahçe taş silindirlerle düzleştirilip gölgelik kuruldu."

Bunları neden gece yapmışlar? diye düşündü Elena. Ama sonra güneşin hiç batmadığını hatırladı.

Kalp atışları hızlanmıştı. Shinichi'yle Misao buraya tek bir sebepten gelmiş olabilirdi – tilki anahtarının yarısını saklamak için.

Belki de onu Büyük Balo Salonu'na gömmüşlerdir, diye düşünürken boş bakışlarla kütüphanenin dönüşünü izledi. Dev bir gezegen gözlem evi gibiydi. Bloddeuwedd

bir küre alıp tuhaf bir aletin üzerine koyuyor ve tüm salonlarda farklı müzikler çalıyordu.

"Afedersiniz..." dedi Damon.

"Burası benim özel kütüphanem," dedi Bloddeuwedd soğuk bir sesle. Fonda *Ateş Kuşu Süiti*'nin muhteşem finali duyuluyordu.

"Bu artık gitmemiz gerektiği anlamına mı geliyor?"

"Hayır, şimdi sizi öldüreceğim anlamına geliyor."

Damon & Elena TR

Damon & Elena TR

"Ne?" diye bağırdı Damon müziği bastırarak. Aynı anda Elena'ya telepatik yoldan bağırdı. *Kaç!*

Elena'ya kalsa o dik ve görünmez merdivenlerden tek başına inmektense burada, *Ateş Kuşu*'nun gök gürlemesini andıran coşkulu güzelliği eşliğinde ölürdü.

Ama tek söz konusu olan onun hayatı değildi. Stefan da vardı. Fakat çiçek kadın yeterince tehditkar gelmemiş olacaktı ki bir türlü merdivenden inecek adrenalini pompalayamıyordu.

Damon, benimle gel. Dışarıdaki Büyük Balo Salonu'nu aramamız gerek. Ben senin kadar güçlü değil...

Birden duraksadı. *Damon dışarıdaki devasa çimenlikle yüzleşmektense dövüşmeyi tercih eder*, diye düşündü.

Ama Bloddeuwedd sözlerine rağmen, onlara saldırmak için bir girişimde bulunmak yerine istediği küreyi bulabilmek için odayı yine etraflarında döndürmeye başlamıştı.

Damon, Elena'yı kollarına aldı. *Kapa gözlerini.*

Elena yalnızca gözlerini kapamakla kalmayıp elleriyle yüzünü örttü. Damon onu düşürecekse, "Dikkat et!" diye bağırıp bunu çabuklaştırmak istemiyordu. Aşağı inerken Damon'ın ayakları neredeyse basamaklara değmiyordu. Elena düşünmeden edemedi. Acaba arkalarında biri mi vardı?

Eğer öyleyse bunu bilmek istiyordu. Tam ellerini kaldıracakken Damon'ın fısıltıyla karışık hırlamasını duydu. "Gözlerini açma!" Bu sese pek az insan karşı çıkabilirdi.

Elena bu istisnalardan biriydi. Parmaklarını aralayınca Damon'ın öfkeli bakışlarıyla karşılaştı. Arkalarında kimse yoktu. Tekrar ellerini kenetleyip bir dua mırıldandı.

Damon & Elena TR

Biliyor musun, eğer gerçekten bir köle olsaydın burada bir gün bile dayanamazdın, dedi Damon. Sonra son bir kez sıçrayıp Elena'yı yine görünmez ama en azından düz zemine bıraktı.

Zaten dayanmak istemezdim, dedi Elena soğuk bir sesle. *Yemin ederim, ölmeyi yeğlerdim.*

Ne için yemin ettiğine dikkat et. Damon'ın yüzünde ani ve muhteşem bir gülümseme belirdi. *Diğer boyutlar-*

da sözünü tutmak için epey uğraş vermek zorunda kalabilirsin.

Elena ona laf yetiştirmeye çalışmadı. Cam evin en alt katına varmış ve kapıdan çıkmışlardı. Nihayet özgürdüler. Büyük Balo Salonu diye adlandırılan çimenlikte Bonnie, Meredith ve... Sage'le karşılaştılar.

O da Damon gibi smokin giymişti. Ama ceketinin bir omzu lekelenmişti. Çünkü o omzunda Talon oturuyordu. Bu soruna bir an önce çözüm bulunmazsa dev kuşun pençeleri kumaşı paramparça edecekti. Ama Sage bunun farkında bile değil gibiydi. Sahibinin yanındaki Saber, bir hayvana göre fazlasıyla düşünceli ama kötülük içermeyen bakışlarını Elena'ya dikmişti.

"Tanrı'ya şükür, geri döndünüz!" diye bağırdı Bonnie onlara doğru koşarken. "Sage'in harika bir fikri var."

Meredith bile heyecanlıydı. "Hani Damon keşke bir kahin getirseydik demişti ya? Şimdi iki kahinimiz var." Sage'e döndü. "Hadi, anlat lütfen."

"Prensip olarak bu ikisini partilere götürmem." Sage eğilip Saber'ın boynunu kaşıdı. "Ama küçük bir kuş bana başınızın belada olduğunu söyledi." Bu kez hafifçe tüylerini karıştırarak şahini okşadı. "Şimdi *dites-moi*[1], siz ikiniz o anahtarın yarısına çok dokundunuz mu?"

Elena hemen atıldı. "Ben bir bu gece dokundum, bir de bulduğumuz gece. Ama ona hepimiz dokunduk. Leydi Ulma'ya gösterdim. Lucen da onun için bir kutu yaptı."

1 Söyleyin bana. (Ç.N.)

Damon & Elena TR

"Başka?"

"Ben de bir iki kez dokundum," dedi Damon.

"*Eh bien!*[1] Anahtarın üzerindeki kitsune kokusu daha ağır basıyor olmalı. Kitsune'lerin kendilerine has bir kokuları vardır."

"Yani Saber..." Elena'nın sesi giderek cılızlaştı ve sorusu yarım kaldı.

"Üzerinde kitsune kokusu olan her şeyi bulabilir. Saber işe koyulduğunda Talon keskin gözleriyle ona yardım edecek. Bahçenin üzerinde turlayıp bir altın ışıltısı görürse haber verecek. Şimdi onlara ne aradığınızı gösterin."

Elena ay şeklindeki yarım anahtarı çıkarıp Saber'ın koklamasına izin verdi.

Damon & Elena TR

"*Voila!* Evet, Talon, şimdi de sen bir bak bakalım." Sage şahinin iyi görebilmesi için bir iki adım gerileyip anahtarı havaya kaldırdı. "*Commençons!*[2]" demesiyle birlikte kara köpek ileri atıldı ve burnunu yere dayayarak toprağı koklamaya başladı. Bu sırada şahin havalanmış, tepesinde daireler çiziyordu.

"Sence kitsune'ler bu çim alana geldi mi?" diye sordu Elena, Sage'e. Bu sırada Saber bir o tarafa bir bu tarafa koşuyordu. Birden rotasını mermer merdivenlere çevirdi.

"Kesinlikle. Saber'ın nasıl koştuğuna baksana. Tıpkı kara bir panter gibi. Burnu yerde, kuyruğu dimdik. Belli ki kokularını aldı. Yoksa bu kadar heyecanlanmazdı."

1 İyi. (Ç.N.)
2 Başla. (Ç.N.)

," dedi Damon.
i kitsune kokusu daha
kendilerine has bir ko-

lerek cılızlaştı ve soru-

her şeyi bulabilir. Sa-
gözleriyle ona yardım
ir altın ışıltısı görürse
ğınızı gösterin."
arı çıkarıp Saber'ın

bir bak bakalım."
iki adım gerileyip
ns![2]" demesiyle bir-
nu yere dayayarak
şahin havalanmış,

di mi?" diye sordu
fa bir bu tarafa ko-
venlere çevirdi.
a baksana. Tıpkı
uğu dimdik. Bel-
ecanlanmazdı."

Anımızda panter hissi uyandıran başka biri daha var, diye düşündü Elena. Damon kollarını kavuşturmuş, hiç kıpırdamadan hayvanları izliyordu.

Elena birden Sage'e baktı ve biraz önce suratında beliriştiğini tahmin ettiği ifadenin aynısını onda gördü. Yanaklarının kızardığını hissetti.

"*Pardonnez-moi, Monsieur*[1]," dedi gözlerini kaçırarak. "*Parlez-vous français, Madame*[2]?"

"*Un peu*[3]," dedi Elena. Karakterinin aksine tavrı mütevaziydi. "Doğru düzgün sohbet edebileceğimi sanmıyorum ama Fransa'yı çok beğenmiştim." Tam başka bir şey daha söyleyecekken Saber yüksek sesle havlamaya başladı. Sonra kaldırımın kenarında dimdik oturdu.

"Buraya bir at arabası ya da tahtırevanla gelmişler," diye tercüme etti Sage.

"Asıl önemli olan evde ne yaptıkları," dedi Damon, Sage'e çaresizlikle bakarak.

"Tamam, tamam. Saber! *Contremarche!*"

Köpek anında arkasını dönüp burnunu yere dayadı ve büyük bir zevkle merdivenlerden Büyük Balo Salonu'na indi. İnsanlar Damon'ın sözlerinden sonra kazma, kürek ve hatta büyük kaşıklar yardımıyla her yere çukurlar açmıştı.

Damon & Elena TR

1 Affedersiniz, efendim. (Ç.N.)
2 Fransızca biliyor musunuz, hanımefendi? (Ç.N.)
3 Biraz. (Ç.N.)
4 Bataklar. (Ç.N.)

"Kitsune'leri yakalamak zordur," diye mırıldandı Elena, Damon'ın kulağına.

Damon kafasını sallayıp saatine baktı. "Umarım biz de öyleyizdir."

Saber yine kesik kesik havlamaya başlayınca Elena'nın kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu.

"Neler oluyor?" diye bağırdı. "Ne buldu?" Damon, Elena'nın elinden tuttuğu gibi köpeğe doğru koşturdu.

Hepsi aynı anda orada toplandığında Elena sorusunu yineledi. "Ne buldu?"

"Bilmiyorum. Burası Büyük Balo Salonu'nun sınırları içinde değil," dedi Meredith. Saber gururla lavanta rengi bir ortanca tarhının yanında oturuyordu.

"Amma cılızlar. Yerlerini sevmemiş olmalılar," dedi Bonnie çiçeklere bakarak.

"Yukarıda balo salonu falan da yok." Meredith, Saber'la aynı hizaya inip kafasını kaldırdı. "Sadece kütüphane var."

Damon & Elena TR

"Emin olduğum tek bir şey var," dedi Damon. "Bu çiçek tarhını kazacağız ve şahsen Bayan Hezarançiçeği- gözşimdi-sizi-öldüreceğim'den izin almayı düşünmüyorum."

"Ah, siz gözlerinin rengini hezaran çiçeklerine mi benzettiniz? Oysa bana yaban sümbüllerini hatırlatıyorlar," dedi Bonnie'nin arkasındaki bir konuk.

Elena'nın yanında duran başka bir konuk tedirgin bir sesle sordu. "Gerçekten sizi öldüreceğini mi söyledi? Ama neden?"

Elena onlara aldırmadı. "Bundan hiç hoşlanmayacak. Ama tek şansımız bu." *Umarım kitsune'ler onu burada bırakmaktan vazgeçip yanlarına almamıştır*, diye ekledi sadece Damon'ın duyabileceği bir şekilde.

"Yani şov başlıyor, öyle mi?" diye bağırdı genç vampir hayranlarından biri Elena'ya yaklaşarak.

"Daha tılsımımı geri alamadım ki," dedi Damon ve aşılması imkansız bir duvar gibi Elena'nın önünde durdu.

"Eminim, birkaç dakikaya elinizde olur. Hey, bir fikrim var. Köpek, kötü adamların nereden geldiğini bulamaz mı? Bu arada siz de gösterinize devam edersiniz."

Damon & Elena TR

"Saber bunu yapabilir mi?" diye sordu Damon. "Yani arabanın arkasından iz sürebilir mi?"

"İçinde bir tilki varsa, tabii. Aslına bakarsanız, ben de onunla gidebilirim," dedi Sage usulca. "Siz burada anahtarı ararken ben iki düşmanınızın icabına bakabilirim. Hadi, onları bana göster."

"Bir tek bu hallerini biliyorum." Damon iki parmağını Sage'in şakağına dayadı. "Ama daha bir sürü, hatta sınırsız şekle girebiliyorlar."

"Sanırım şu anda önceliğimiz onlar değil, şey... tılsım."

"Evet," dedi Damon. "Anahtarın yarısını bulursan hemen buraya koş. Onlara bir yumruk bile patlatamasan da zararı yok."

Sage başını iki yana salladı. "Demek anahtar intikamdan bile önemli? O halde size iyi şanslar. Aranızda be-

nimle gelmek isteyen maceracı bir tip var mı? Ah, güzel, dört... evet, beş *Madame* yeterli."

Ve Sage gitti.

Elena siyah gözleriyle onu süzen Damon'a baktı. "Gerçekten o şeyi tekrar yapmamı beklemiyorsun değil mi?"

"Tek yapman gereken burada dikilmek. Mümkün olduğunca az kan kaybetmeni sağlayacağım. Aramızda bir işaret kararlaştırırız ve durmamı istediğinde dururum."

"Bunun üstesinden gelebileceğimi hiç sanmıyorum, Damon."

Damon'ın yüz ifadesi birden soğuklaştı ve kendini Elena'ya kapadı.

"Senin üzerinde bir sorumluluk yok ki. Ayrıca bunun Stefan'ı kurtarmak için adaletli bir pazarlık olduğunu söylesem senin için yeterli olur herhalde?"

Stefan! Adeta Elena'nın tüm vücudu bir değişime uğradı. "Bırak paylaşayım," diye yalvardı. Hem de ne için yalvardığını ve Damon'ın ne cevap vereceğini bilmesine rağmen.

Damon & Elena TR

"Dışarı çıktığında Stefan'ın sana ihtiyacı olacak. Yalnızca bunun üstesinden gelmen yeterli."

Dur. Düşün. Sakin ol. Elena'nın beyni sürekli bunları söylüyordu. *Seni yönetiyor ve bunu nasıl yapacağını biliyor. Seni yönetmesine izin verme.*

"İkisinin de üstesinden gelebilirim," dedi. "Lütfen, Damon. Bana tek geceliklerden biri ya da Karanlıklar

Prensesi'nmiş gibi davranma. Karşında Sage varmış gibi konuş."

"Sage mi? Sage tanıdığım en sinir bozucu, en kurnaz..."

"Biliyorum. Ama onunla konuşuyorsun. Eskiden benimle de konuşurdun ama artık yapmıyorsun. *Dinle beni.* Aynı senaryoya bir daha katlanamam. Çığlık atarım."

"Şimdi de beni tehdit mi..."

"Hayır! Sadece olacağı söylüyorum. Ağzımı bağlamazsan bağırırım. Stefan için bağırıyormuşum gibi. Bunu engelleyemem. Bilmiyorum, belki artık kırılma noktasına..."

"Görmüyor musun?" Damon birden dönüp Elena'nın ellerini tuttu. "Neredeyse sonuna geldik. En güçlümüz sendin. Şimdi kendini bırakamazsın."

"En güçlü mü?" Elena kafasını salladı. "Birbirimizi anlamaya başladığımızı sanmıştım."

"Pekala." Kelimeleri üzerlerine basa basa ve sert bir sesle söylüyordu. "Beşe ne dersin?"

"Beş mi?"

Damon & Elena TR

"On yerine beş vuruş. Diğer beşini tılsım bulunduğunda yapmaya söz veririz. Tabii, sonra kaçacağız."

"Yani verdiğin sözü tutamayacaksın?"

"Buna mecbur..."

"Hayır! Sen bir şey deme. Onlara ben söz veririm. Nasıl olsa ben bir yalancı ve sahtekarım. Hayatım boyunca erkeklerle oynadım. Sonunda yeteneklerimi iyi

bir amaç uğruna kullanacağım. Diğer kızları denemenin faydası yok." Elena arkadaşlarına baktı. "Onları kırbaçlarsan Bonnie'yle Meredith'in elbiseleri boydan boya yırtılır. Bir tek benimkinin sırtı açık." Dönüp elbisesinin V şeklindeki sırt dekoltesini gösterdi.

"Öyleyse anlaştık." Damon bir köleden kupasını doldurmasını istedi ve Elena şöyle düşündü, *en azından şimdiye dek yapılmış en sarhoş gösteri bizimki olacak.*

Titremesini engelleyemiyordu. Son kez böyle titrediğinde Damon'ın ılık eli çıplak sırtında, dans ediyorlardı. Ama şimdiki titremesi heyecandan değil, korkudandı. Sanki içinde bir buzdağı vardı.

Geçen seferki gösteride sırtından akan kanları hisseder gibi oldu.

Birden Bonnie'yle Meredith yanında bitip giderek artan meraklı ve heyecanlı kalabalıkla Elena'nın arasında bir barikat oluşturdu.

Damon & Elena TR

"Neler oluyor? Bir kızın cezalandırılacağını söylüyorlar," diye başladı Meredith.

"Siz de şıp diye ben olduğumu anladınız. Doğru düşünmüşsünüz. Bu işten nasıl paçayı kurtaracağım bilmiyorum."

"İyi ama ne yaptın ki?" Bonnie endişeden çıldırmış gibiydi.

"Aptallık etti. Bir grup yeniyetme vampirin bunun bir sihirbazlık gösterisi olduğunu düşünmesine izin verdi." Damon'ın surat ifadesi hala buz gibiydi.

"Haksızlık etmiyor musun?" dedi Meredith. "Elena onlarla ilk karşılamasını anlatmıştı. Anladığım kadarıyla bu sonuca tamamen kendileri varmış."

"Öyleyse baştan inkar etmeliydik. Şimdi kapana kısıldık," dedi Damon. Sonra adeta kendini zorlayarak tekrar konuştu. "Neyse... belki amacımıza bu yolla ulaşırız."

"Biliyorum. Salağın teki merdivenlerden inerken yeşil taşlı bir tılsımdan sözediyordu."

"Evet, aklımıza bir tek bu geldi," diye açıkladı Elena yorgun bir sesle. "Umarım anahtarın diğer yarısını buluruz da yaptıklarımıza değer."

"Saçmalama. Hiçbir şey yapmak zorunda değilsin," dedi Meredith. "Buradan gidebiliriz."

Bonnie ona baktı. "Tilki anahtarı olmadan mı?"

Elena kafasını salladı. "İmkansız. Bunca sıkıntı çektikten sonra vazgeçemeyiz. Damon'la ortak kararımız bunu bu şekilde halletmek." Etrafına bakındı. "Evet, gösteri meraklısı gençler nerede?"

"Bir zamanlar Büyük Balo Salonu olan tarladadırlar," dedi Bonnie. "Ya da belki Bloddeuwedd'in alet edevat kulübesinden kazma kürek alıyorlardır. Ah! Beni neden çimdikliyorsun, Meredith?"

"Ah, çimdiklemek mi? Yok canım, ben şey..."

Ama Elena çoktan yürümeye başlamıştı. O da en az Damon kadar bu işin bitmesini istiyordu. *Umarım, siyah deri ceketiyle, siyah kotunu giymeyi hatırlar,* diye düşündü. *Smokin ve kan...*

Damon & Elena TR

Mümkün olduğunca az kan kaybetmeni sağlayacağım.

Birden aklına bir fikir geldi. Elena'nın içinden bir ses, *Damon yeterince ceza çekti*, dedi. *Tahtırevanda titriyordu. Sürekli başka bir insanın iyiliğini düşünüyor. Artık yeter. Stefan onun daha fazla acı çekmesini istemezdi.*

Damon & Elena TR

Kafasını kaldırıp Karanlık Boyut'un küçük ve şekilsiz aylarından birine baktı. Gözle görülür şekilde hareket ediyordu. Bu kez teslimiyetinin rengi parlak kırmızıydı. Kasvetli kızıl ışıkta parlayan bir kuş tüyü. Kendini hem bedenen, hem ruhen kayıtsız şartsız verecekti. Kadınlığının kutsal kanını. Birden ne yapması gerektiğini anladı.

"Bonnie, Meredith, biz üç kişilik bir grubuz. Bir triumvirate. Bunu Damon'la paylaşmaya çalışmalıyız."

Hiçbiri hevesli görünmüyordu.

Stefan'ı hücresinde gördüğü an gururu tamamen yerle bir olan Elena arkadaşlarının önünde diz çöktü. "Size yalvarıyorum..."

"Elena, kes şunu," dedi Meredith.

"Lütfen, ayağa kalk! Ah, Elena..." Bonnie ağlamak üzereydi.

Olayların akışını değiştiren yufka yürekli, küçük Bonnie oldu. "Meredith'e nasıl yapılacağını öğretmeye çalışacağım. Neyse, zaten, üçümüz aramızda paylaşacağız."

Bir kucaklaşma ve bir öpücük. Elena arkadaşının çilek buklelerine fısıldadı. "Karanlıkta ne gördüğünü biliyorum. Sen hayatımda tanıdığım en cesur insansın."

Sonra hayretler içindeki Bonnie'yi arkasında bırakıp yiyeceği dayak için seyirci toplamaya gitti.

Damon & Elena TR

Damon & Elena TR

Elena bir sütuna bağlanmıştı. Tıpkı düşük bütçeli filmlerdeki inandırıcılığı olmayan sahneler gibiydi. Bu sırada bahçeyi kazma işi yavaşlamıştı. Vampirler Damon için dişbudak ağacından bir sopa bulmuştu. Damon ağır çekim hareket ediyordu. Bilerek oyalanıyor, bu rezilliğe son verecek işareti bekliyordu. Arabanın geri geldiğini belli eden tekerlek gıcırtılarını ya da Sage'in sesini. Görüntüsü canlı olmasına rağmen içi öyle yorgundu ki.

Asla sadist olmadım, diye düşündü. *Kavgalar dışında her zaman zevk vermeye çalıştım. O hapishanede ben olmalıydım. Elena bunu göremiyor mu? Şimdi cezalandırılması gereken de benim.*

Sihirbaz kıyafetine bürünmüştü. Bu işi bir an önce sonlandırmak istiyormuş gibi görünmemek için özel bir çaba harcıyordu. Elena'nın sırtından akan kanları ve yaralarının mucizevi bir şekilde iyileşmesini seyretmeye can atan sekiz yüz tane yaratık toplanmış, heyecanla bekliyordu.

Pekala, hazırım. Tabii, ne kadar olabilirsem.

Bu ana döndü ve etrafına baktı.

Damon & Elena TR

Elena yutkundu. Acıyı paylaşın, demişti ama bunun nasıl yapılacağı hakkında hiç bir fikri yoktu. Bir kurban gibi bağlanmış, Bloddeuwedd'in evine bakarak, darbelerin gelmesini bekliyordu.

Damon kalabalığa saçma sapan bir giriş konuşması yapıyordu ve gayet başarılıydı. Elena evin belirli bir penceresini seçip gözlerini ona dikti. Sonra Damon'ın sesinin kesildiğini farketti.

Sopa sırtına dokundu. Telepatik bir fısıltı duydu.

Hazır mısın?

Evet, dedi çabucak ama değildi. Sonra ölüm sessizliğinde havayı yaran sopanın hışırtısını duydu.

Bonnie'nin zihni ona doğru akıyordu. Meredith'inki azgın bir nehir gibi çağlıyordu. Sırtına inen darbe şiddetli olmamasına rağmen Elena sırtından aşağı kanlar süzülmeye başladığını hissetti.

Damon'ın şaşkınlığını duyumsadı. Etini kesen bir kılıcınkiyle eşdeğer bir acı hissetmeyi beklerken hafif bir

darbe alınca şok olmuştu. Evet, yine de acımış olmalıydı ama kesinlikle katlanılabilirdi.

Başka bir darbe daha savurdu ve triumvirate acıyı Damon'ın zihnine ulaşana dek çoktan paylaşmıştı bile.

Damon devam etti ve üçüncü kez vurdu.

Geriye iki tane kalmıştı. Elena gözlerini evde dolaştırdı. Bloddeuwedd, partisinin ne hale geldiğini gördüğünde küplere binmiş olmalıydı.

Son vuruş. Birden misafirlerden birinin sesini duydu. "O kütüphanede bir sürü küre var." Ses alçaldı. "Söylenenlere bakılırsa her türden küresi varmış. Anlarsın işte. Yasak olanlardan sözediyorum."

Elena yasak derken neyi kastettiklerini bilmiyor ve tahmin edemiyordu.

Damon & Elena TR

Bloddeuwedd aydınlık kütüphanesinde tek başınaydı. Yeni bir küre bulmak için dolaşıyordu. Evin her odasında farklı bir müzik çalıyor olmalıydı. Ama Elena dışarıdan bunları duyamıyordu.

Son darbe. Triumvirate bunun da üstesinden gelmeyi başardı ve korkunç ıstırabı dört kişi arasında paylaştırdılar. *En azından elbisem kırmızıydı*, diye düşündü Elena.

Gösteri bittiğinde Bonnie'yle Meredith, Elena'nın sırtındaki kanı yıkayıp onu yine altın ışıltılı tenine kavuşturmak için ısrar eden birkaç vampir hanımla tartışmak zorunda kaldı.

Onları benden uzak tutsan iyi olur, dedi Elena, Damon'a telepatik yoldan. *Bazıları tırnak yiyor ya da*

yarmak emiyor olabilir. Kimsenin kanının tadını almasına ve içindeki yaşam enerjisini hissetmesine izin vermeyiz. Yoksa auramı bastırma çabalarımın hepsi boşa gider.

Kalabalıktan tezahüratlar ve alkışlar yükselmesine rağmen kimsenin aklına Elena'nın bileklerini çözmek gelmemişti. Onun için yüzü hala kütüphaneye dönüktü.

Sonra birden dünya durdu.

Etrafını müzik ve hareket sardı. Dönen bir evrendeki sabit nokta gibiydi. Ama hareket etmeye, üstelik hızlı davranmaya mecburdu. Bağlarını çekiştirince kendini urmaladı.

"Meredith! Çöz beni! Çabuk şu ipleri kes!"

Meredith hemen denileni yaptı.

Elena arkasını döndüğünde ne göreceğini biliyordu. Damon'ın yüzü şaşkın, biraz kırgın, biraz mahcuptu.

Damon, hemen gitmemiz gerek.

Ama birden kalabalık tarafından yutuldular. Hayranları, kuşkucular, Elena'nın kanının tadını merak eden vampirler ve sırtını yakından incelemek isteyenler etraflarını sarmıştı. Elena vücudunda bir sürü el hissediyordu.

Damon & Elena TR

"Lanet olsun, onu rahat bırakın!" Bu, eşini koruyan bir hayvanın ilkel çığlığı gibiydi. Kalabalık Elena'dan uzaklaşıp yavaşça Damon'ın üzerine kapanmaya başladı.

Pekala, diye düşündü Elena. *Bunu tek başıma yapacağım. Stefan için.*

Kalabalığı omuzlayarak ilerlerken hayranlarının uzattığı yeni koparılmış çiçekleri kabul etti ve yine vücudunda bir sürü el hissetti. "Hey, sırtına bakın. Hiç yarası yok!" Nihayet Meredith'le Bonnie onu kurtardı. Doğrusu, onlarsız asla başaramazdı.

Sonra Elena eve doğru koştu. Saber'ın havladığı yere yakın kapıyı kullanma gereği bile duymamıştı. Zaten orada ne olduğunu biliyordu. Ya da en azından bildiğini sanıyordu.

Damon & Elena TR

İkinci kata geldiğinde hiçliğin ortasındaki ince kırmızı çizgiyi görene dek kısa bir kafa karışıklığı yaşadı. Kendi kanı! Bak, amma çok işe yarıyordu. Şimdi de camdan basamakların ilkini işaret ediyordu.

Damon'ın güçlü kollarındayken bu basamakları emekleyerek çıktığını bile hayal edememişti. Güç'ünü gözlerine yönlendirdi ve merdiven birden karşısında belirdi. Hala korkutucuydu. İki tarafında tutunacak bir yer yoktu. Üstelik heyecan, korku ve kan kaybından başı dönüyordu. Ama kendini zorlayarak basamakları çıkmaya başladı.

"Elena! Seni seviyorum! Elena!"

Stefan'ın sesini o yanındaymış kadar net duyuyordu.

Yukarı, yukarı, yukarı...

Bacakları ağrıyordu.

Devam. Bahane yok. Sızlanmak yok. Yürüyemiyorsan emekle. Emekleyemiyorsan sürün.

En üst basamağa, Bloddeuwedd denen baykuşun yuvasına vardığında gerçekten emekliyordu.

En azından karşısında bir baykuş değil, donuk surat-
lı ama güzel ev sahibini buldu. Elena nihayet Bloddeu-
wedd'in görüntüsündeki tersliği farketmişti. Onda hay-
vanlara özgü canlılık yoktu. Kalben bir sebzeydi.

"Seni öldüreceğimi biliyorsun, değil mi?"

Daha doğrusu, kalpsiz bir sebzeydi.

Elena etrafına bakındı. Arada kürelerle dolu kavis-
li duvarlar olmasına rağmen dışarıyı görebiliyordu. Ama
tüm görüntüler bulanık ve deformeydi.

Belki evin her yerindeki sarmaşıklarla tropik çiçekler
burada yoktu. Ama bu odanın ortası Bloddeuwedd'in
baykuş yuvasıydı. Ev sahibesi yıldız toplarına erişmesini
sağlayan acayip aletin başında duruyordu.

Anahtar yuvada olmalıydı.

"Hırsızlık yapmak istemiyorum," dedi Elena nefes
nefese. Bu sırada ellerini yuvaya doğru uzatmıştı. "O
kitsune'ler hepimizi kandırdı. Bana ait bir şeyi çalıp ona
ulaşabileceğim anahtarı senin yuvana koydular. Tek iste-
diğim onu geri almak." Damon & Elena TR

"Hah, kimi kandırıyorsun, insan köle? İlkel yaratık!
Özel kütüphaneme izinsiz girdin! Misafirlerim sizin yü-
zünüzden güzelim bahçemi ve değerli çiçeklerimi mah-
vetti. Yine paçayı kurtarabileceğini sanıyorsan yanılıyor-
sun. Bu sefer *ÖLECEKSİN!*"

Bloddeuwedd'in genizden gelen, ruhsuz ama bunla-
ra rağmen genç bir kadına yakışan sesi değişmişti. Şimdi
gür ve güçlü bir sesle konuşuyordu.

Baykuş yuvasını dolduran bir sesle.

Elena kafasını kaldırınca gördüklerine anlam veremedi. Bu da neydi? Egzotik desenli bir kürk pelerin mi? İçi doldurulmuş dev bir hayvan mı?

Kütüphanedeki yaratık ona doğru döndü. Daha doğrusu sadece kafası dönerken vücudu hiç kıpırdamadı. Elena karşısında beliren yüze baktı. Kafası hayalinde canlandırdığından daha büyük ve korkunçtu. Alnından burnuna (ya da her neyse işte) doğru inen tek kaşı, sonra V çizerek tekrar yukarı çıkıyordu. Bu kocaman V'nin altındaki yuvarlak sarı gözler sürekli açılıp kapanıyordu. Burnuyla ağzının olması gereken yerde büyük ve tehditkar görünüşlü siyah bir gaga vardı. Yüzünün geri kalanı çoğunluğu beyaz, boyuna doğru grileşen tüylerle kaplıydı. Kafasından iki tane boynuz benzeri tüy çıkıyordu. *Tıpkı bir iblisin boynuzları gibi*, diye düşündü Elena çılgınca.

Sonra kafa hala ona bakarken vücudu Elena'ya doğru döndü.

Damon & Elena TR

Bu güçlü kuvvetli bir kadın vücuduydu. Beyaz ve kırçıl tüylerle kaplıydı. Alttaki tüylerinin arasından iki tane pençe görünüyordu.

"Merhaba," dedi yaratık gıcırtılı bir sesle. Açılıp kapanan gaga kelimeleri çiğniyordu. "Ben Bloddeuwedd'im ve kimsenin kütüphaneme dokunmasına izin vermem. Ben senin ölümünüm."

Elena, *en azından biraz konuşamaz mıydık?* demek istiyordu. Kahraman olmak istemiyordu. Hele burada

bir yerlerde olduğunu sandığı anahtarı aramak yerine Bloddeuwedd'le uğraşmayı hiç istemiyordu.

Yuvanın içini yoklarken açıklamaya çalıştı. Ama Bloddeuwedd kanatlarını açıp üzerine geldi.

Sonra tuhaf bir ışık çaktı ve bir şey ürkütücü bir çığlık atarak aralarına girdi.

Talon'dı. Sage şahine bazı emirler verip onu geride bırakmış olmalıydı.

Baykuş biraz tırsmış gibiydi. *Tam zamanı*, diye düşündü Elena.

"Lütfen, bırakın açıklayayım. Daha bulamadım ama yuvanızda size ait olmayan bir şey var. Bana ve Stefan'a ait bir şey. Kitsune'leri evinizde bulduğunuz geceyi hatırlıyor musunuz? Amaçları o şeyi buraya saklamaktı."

Bloddeuwedd bir an cevap vermedi. Sonra olaylar karşısında ne kadar düz bir mantığı olduğunu bir kez daha kanıtladı.

Damon & Elena TR

"Özel daireme girdin. Öleceksin," dedi ve bu kez Elena'nın üzerine uçtuğunda Elena gagasının gıcırtısını yakından duydu.

Yine küçük ve parlak bir şey Bloddeuwedd'in gözlerine doğru atıldı. Dev baykuş dikkatini Elena'dan ona yönlendirmişti.

Elena pes etti. Bazen sadece yardıma ihtiyacın olurdu. "Talon!" diye bağırdı. Kuşun bir insandan gelen komutları ne kadar anlayabileceğinden emin değildi ama denemeye değerdi. "Onu oyalamaya devam et! Birkaç dakika dayan!"

İki kuş, ok gibi birbirlerine atılıp havada çarpışırken Elena araştırmasına devam etmeye çalışıyordu. Ama büyük siyah gaga hep çok yakınındaydı. Bir keresinde kolunu sıyırdı ama Elena heyecandan acıyı hissetmedi. Şimdi ara veremezdi. Devam etmeliydi.

Sonundan baştan beri ne yapması gerektiğini farketti. Şeffaf rafların birinden bir küre aldı.

"Talon!" diye seslendi. "Buraya gel!"

Şahin ona doğru uçup birden dalışa geçti. Ama sonrasında Elena'nın parmakları hala yerinde duruyordu ve *hoshi no tama* gitmişti.

Elena, Bloddeuwedd'in korkunç bir öfkeyle çığlık attığını duydu. Dev baykuş hemen şahinin peşine takıldı. Tıpkı akıllı bir sineği haklamaya çalışan bir insan gibiydi.

Damon & Elena TR

"Onu hemen geri ver! O kürenin değeri paha biçilmez!"

"Aradığımı bulduğum an küreni geri alacaksın." Korkudan çılgına dönen Elena, yuvaya tırmanıp mermer zemini parmaklarıyla yoklamaya başladı.

Bloddeuwedd iki kez Elena'ya doğru hamle yaptı ama Talon küreleri yere atarak onun dikkatini çekmeyi başardı. Kürelerin yere çarparken çıkardığı ses baykuşun ilgisini o yöne çekip Elena'yı unutturuyordu. Bloddeuwedd yine saldırmaya hazırlanınca Talon bir küre daha alıp baykuşun gagasının dibinden hızla geçti.

Elena kabus gibi bir hisse kapılmıştı. Sanki yarım saat önce bildiği her şey yanlıştı.

Bir sütuna yaslanmış, kütüphaneye bakıyordu. Aklında kelimeler uçuşuyordu.

Bloddeuwedd'in küre odası...

Bloddeuwedd'in yıldız topu salonu...

Cam balonlar...

Balon salonu...balo salonu...

Misao baştan beri küreleri cam balonlara benzetip böyle bir bağlantı kurmuş ve onları şaşırtmak istemişti.

Tam bunları düşünürken parmakları soğuk metale değdi.

Damon & Elena TR

Damon & Elena TR

"Talon, gel!" Elena böyle bağırıp odadan çıkmak için koştu. Bu bir stratejiydi. Baykuş kapıdan geçebilmek için küçülecek miydi, yoksa Elena'yı tepelemek için sığınağını mı mahvedecekti?

Evet, belki iyi bir stratejiydi ama işe yaramadı. Bloddeuwedd kapıdan geçmek için küçülüp sonra yine eski boyutuna ulaştı. Elena merdivenlerden aşağı koşuyordu.

Tüm Güç'ünü gözlerine yönlendirmişti ve tıpkı Damon'ın daha önce yaptığı gibi basamaklardan uçarcasına iniyordu. Korkmaya ya da düşünmeye zamanı yoktu. Elindeki küçük, sert ve hilal biçimli nesneyi sıkıca tutuyordu.

Shinichi ve Misao... onu baykuşun yuvasına koymuş.

Saber'ın oturup havladığı çiçek tarhında Damon'ın bile göremediği cam bir merdiven olmalıydı. Hayır, hayır. Damon bunu kesin görürdü. Herhalde kendi merdivenlerini yanlarında getirmişlerdi.

Kokularının burada son bulması bu yüzdendi. Doğruca kütüphaneye tırmanmışlardı. Tarhtaki çiçekleri mahvetmiş olmalıydılar. Yerlerine dikilen ortancalar henüz yeterince büyüyüp serpilemedikleri için cılız görünüyorlardı.

Elena çocukluğunda Judith Hala'dan az bahçıvanlık dersi almamıştı. Bir yerden bir yere nakledilen çiçeklerin toparlanması vakit alırdı.

Hopla... sıçra... hopla... Ben bir ateş ruhuyum. Tek bir basamak bile kaçırmam. Ben alevlerden yapılmışım. Hop... hop... hop.

Sonra Elena birden kendini yerde buldu. Bir tarafının uyuşmasına sebep olacak kadar kötü düşmesine rağmen avcundaki değerli nesneyi bir an olsun bırakmamıştı.

Birden az önce kaydığı cama dev bir gaga çarptı ve pençeler sırtını tırmaladı.

Bloddeuwedd hala peşindeydi.

Damon & Elena TR

Sage'le genç vampir kız ve erkeklerden oluşan grubu, koşan bir köpeğin hızında ilerliyordu. Saber onlara önderlik edebilirdi ama ancak kendi hızında. Neyse ki aralarından pek azı kendi ağırlıklarında (ve pazara girdiklerinde başlarına üşüşen dilencilerden daha ağır) bir köpekle kapışmayı göze alabilirmiş gibi görünüyordu.

Çocuklar arabanın etrafını sarıp onları iyice yavaşlatmıştı. Sage pahalı bir mücevheri bir sürü bozuk parayla değiştirdi ve bunları peşlerindeki çocuklara atarak Saber'a hareket özgürlüğü tanıdı.

Düzinelerce tezgahın yanından ve dört yol ağızlarından geçtiler ama Saber sıradan bir av köpeği değildi. Çoğu vampire kafa tutabilecek bir Güç'e sahipti. Burun zarındaki birkaç kilit molekül sayesinde amacına kolayca ulaşabilirdi. Geçtikleri yollardaki yüzlerce birbirine benzer kitsune kokusu başka bir köpeği aldatabilirdi ama Saber hepsini tek tek inceleyip aradıkları tilkilere ait olmadıklarını kavrayabiliyordu.

Fakat bir ara Saber'ın bile kafası karıştı ve altı yolun birleştiği bir kavşakta, trafiğe aldırmadan turlar atmaya başladı. Hangisini seçmesi gerektiğini kestiremiyor gibiydi.

Damon & Elena TR

Ben de aynı durumdayım, dostum, diye düşündü Sage. *Bu kadar yol geldik ama tilkilerin daha ileri gittikleri kesin. Ne yapsak ki?* Sage çaresizlikle kızıl renkli yollara baktı.

Sonra bir şey gördü.

Yolun karşısında ve biraz çaprazında bir parfümeri vardı. Binlerce koku satıyor olmalıydı ve milyarlarca molekül havada uçuşuyordu.

Saber kör olmuştu. Hayır, kara gözleri değil, koku alma duyusu. Burnuna çarpan milyarlarca koku onu yanıltıyordu.

Arabadaki vampirlerden itirazlar yükselmeye başlamıştı. Ya yola devam etmek istiyorlardı ya da geri dönmek. İçlerinde gerçek macera ruhu yoktu. Sadece iyi bir gösteri istiyorlardı, hepsi o.

Hiç şüphe yok ki çoğu boş vakitlerinde seyredebilsinler diye Elena'nın sopalanmasını kölelerine kaydettirmişti.

Sage birden mavi ve altın rengi bir ışık gördü. Bir Bekçi! *Eh, bien...*

"Gel, Saber!"

Anayoldan çıkıp bulduğu ilk yan yola giren Sage'in yanında koşmaya başlayan köpeğin kuyruğu düşmüş, kafası eğilmişti.

Ama sonra kuyruk mucizevi bir şekilde tekrar kalktı. Sage Saber'ın burnunda tek bir kitsune kokusu molekülü kalmadığını tahmin ediyordu.

Fakat kokunun anısı hala orada.

Saber yine av havasına girmişti. Burnu yerde, kuyruğu dimdikti ve tüm Güç'üyle zekasını amacına odaklamıştı. Hafızasındaki üç boyutlu anıyla uyuşan bir molekül bulacaktı. Parfümeriden yayılan kokularla körelen duyusu harekete geçmişti. Şimdi zihni daha berraktı. Düşünmek onu alarma geçirmişti. Sage'le köpeği bir sokaktan diğerine koştururken vampirler yine peşlerine takıldı.

Damon & Elena TR

"Araba ne olacak?"

"Boşver arabayı! Köpekli adamı gözden kaçırma!"

Saber'a yetişmek için koşan Sage bir kovalamacanın ne zaman biteceğini iyi bilirdi. *Tranquillité*[1]*!* diye düşünmüştü. Aynı zamanda hafifçe fısıldamıştı. Hayvan dostlarının telepatik olup olmadığından emin değildi ama öyle olduklarına inanmayı ve öyle değillermiş gibi davranmayı seviyordu. *Tranquillité!* dedi kendi kendine.

Parlak siyah gözlü köpek sahibini, sahibi de kendini dinledi ve ikisi yıkık dökük binanın merdivenlerini sessizce çıktı. Sonra Saber sanki kırlarda bir gezintiye çıkmışlar gibi oturup Sage'e baktı ve ağzını açıp kapayarak havlıyormuş gibi yaptı. Ama çıt çıkarmamıştı.

Sage kapıyı açmadan önce genç vampirlerin ona yetişmesini bekledi. İçeridekileri şoke etmenin işine yarayacağını düşündüğü için kapıyı çalma gereği duymadı. Onun yerine balyoz gibi yumruğunu kapıdan geçirip eliyle diğer tarafta kilit, zincir ya da sürgü var mı diye yokladı. Hiçbiri yoktu. Kapı kolunu indirdi.

Kapıyı açıp kim bilir nasıl bir belaya bulaşmadan önce arkasındakilere, "Ele geçirdiğimiz tüm ganimetler Efendi Damon'a ait," dedi. "Ben onun adamıyım ve unutmayın, köpeğim olmasaydı asla buraya kadar gelemezdik."

Vampirlerden bazıları homurdandı, bazıları hiç aldırmadı ama genel olarak anlaşmaya vardılar.

"Aynı sebepten buradaki tüm tehlikelerle önce ben yüzleşeceğim," dedi Sage. "Saber! ŞİMDİ!"

Kapıyı menteşelerinden sökerek içeri daldılar.

1 Sakin ol. (Ç.N.)

Damon & Elena TR

Elena istemsizce çığlık attı. Bloddeuwedd, Damon'ın yapmadığını yapmış, pençeleriyle sırtını paralamıştı. Yaralarından kanlar akıyordu.

Ama dışarı açılan cam kapıyı bulmayı başardığı anda diğer zihinlerin ona ulaşmaya çalıştığını hissetti. Onu destekleyip acısını paylaşmak istiyorlardı.

Bonnie'yle Meredith kocaman cam kırıkları arasında ilerlerken bir yandan baykuşa bağırıyordu. Talon hala kahramanca savaşıyordu.

Elena daha fazla dayanamadı. Görmesi gerekiyordu. Bloddeuwedd'in yuvasından aldığı metal hissi veren nesnenin ne olduğuna bakmalıydı.

Küçük metal nesneyi kötü kaderli kırmızı elbisesine sürtüp kafasını eğdi. Kızıl güneş ışığı pırlantalarla süslü altın tilkiyi aydınlatmıştı. Aleksandrit gözleri yeşil renkli parıltılar saçıyordu.

Ellerindeki tilki anahtarının aynısı ama ters yöne bakanıydı.

Damon & Elena TR

Elena'nın dizlerinin bağı çözüldü.

Tilki anahtarının diğer yarısını bulmuştu.

Boştaki elini hızla elbisesinin astarına attı. İçinde Leydi Ulma'nın cep niyetine bizzat diktiği küçük kese vardı. Tilki anahtarının diğer yarısını Talon'la Saber'a gösterdikten sonra buraya koymuştu. Yeni bulduğu yarıyı da cebe atınca bir hareket hissetti. Nasıl yani? Yoksa birleşiyorlar mıydı?

Tam o sırada yanındaki duvara siyah bir gaga çarptı.

Elena hiç düşünmeden kendini yere atıp yuvarlandı. Cebi yokladığında şaşkınlıkla irkildi. Parmaklarına tanıdık bir şekil gelmişti.

Anahtar?

Hayır, anahtar değildi!

Dünya etrafında çılgınca dönüyordu. Hiçbir şeyin önemi yoktu. Ne o nesnenin, ne hayatının. Kitsune ikizleri onları kandırmıştı. Aptal insanları ve kendilerine meydan okumaya kalkışan vampirleri. İkili bir tilki anahtarı yoktu.

Damon & Elena TR

Yine de umutlarının tükenmesini reddediyordu. Stefan ne derdi? *Mai dire mai.* Asla asla deme. Başına geleceği bile bile bir parmağını cebe daldırdı.

Serin bir şey parmağına geçti.

Eline bir göz attı. Yüzük parmağında pırlantalarla bezeli altın bir yüzük ışıldıyordu. Ters yönlere bakan iki tilki şeklindeydi. Her iki tilkinin de iki kulağı, iki yeşil aleksandrit gözü ve iki sivri burnu vardı.

Hepsi bu kadardı. Böyle saçma sapan bir takının Stefan'a ne faydası olurdu? Kitsune tapınaklarındaki çift kanatlı anahtarlarla uzaktan yakından ilgisi yoktu.

Maddi değeri desen onu elde etmek için harcadıklarından milyonlarca kat düşük olmalıydı.

Sonra Elena bir şey farketti.

Tilkilerden birinin gözlerinde bir ışık parlıyordu. Yüzüğe bu kadar yakından bakmasa ve şimdiye dek renk-

lerin gerçek tonlarıyla göründüğü Beyaz Vals Salonu'na gelmemiş olsa ışığı hayatta farkedemezdi. Elini hafifçe yan çevirince diğer tilkinin gözlerinin de parladığını gördü.

Stefan'ın hapishane hücresinin olduğu yönü işaret ediyorlardı.

Umutları bir Anka kuşu misali havalandı ve onu bu camdan odalar labirentinin dışında zihinsel bir yolculuğa çıkardı. *Faust*'tan bir vals çalıyordu. Stefan güneşten uzakta, şehrin kalbindeydi. Tilkilerin gözlerinden fışkıran soluk yeşil ışık tam onun olduğu yeri gösteriyordu.

Elena heyecanla yüzüğü çevirince tilkilerin gözlerindeki ışık söndü. Sonra yine çevirdi ve bu kez ikinci tilkinin gözleri yandı.

Gizli işaretler. Stefan'ın hücresinin yerini bilmeseydi kim bilir ne kadar süre bu yüzüğe boş boş bakıp ne yapacağını bilemeyecekti?

Büyük ihtimalle Stefan'ın kalan ömründen daha uzun bir süre.

Şimdi ona ulaşmak için tek yapması gereken hayatta kalmaktı.

Damon & Elena TR

Damon & Elena TR

Elena kendini bir asker gibi hissederek kalabalığın arasında ilerledi. Nedenini bilmiyordu. Belki görevini başarıyla tamamlayıp hayatta kalabildiği içindi. Belki vücudunda korkunç yaralar taşıdığı için. Belki de hala kanını isteyen bir düşmanı olduğu için.

En iyisi sivilleri buradan uzaklaştırmak, diye düşündü. *Onları güvenli bir bölgeye götürebiliriz. Daha doğrusu güvenli bölgelere...*

Güvenli bölgelere mi? Herhalde bunu bir kitapta okumuştu. Konukların hayatlarından o sorumlu değildi ki. Üstelik çoğu, köleliği destekleyen gerizekalılardı. Damon'ın onu sopalamasını zevkle izlemişlerdi. Ama buna rağmen onları buradan çıkarmalıydı.

"Bloddeuwedd!" diye bağırdı dramatik bir tavırla ve tepelerinde turlayan silueti işaret etti. "Bloddeuwedd serbest! Bunları o yaptı!" Sırtındaki derin yara izlerini gösterdi. "Size de saldıracak!"

Başta öfkeli homurtuların sebebi Elena'nın sırtında yara izleri kalmasıydı. Ama Elena tartışacak halde değildi. Şu anda konuşmak istediği bir tek kişi vardı. Bonnie'yle Meredith'i yanından ayırmayarak seslendi.

Damon! Damon, benim! Neredesin?

Telepatik trafik yoğun olduğu için onu duyacağından emin değildi.

Fakat sonunda belli belirsiz bir ses geldi. *Elena?*

...Evet... Damon & Elena TR

Elena, tutun bana. Fiziksel olarak beni tuttuğunu düşün. Bizi farklı bir frekansa taşıyacağım.

Bir sese tutunmak mı? Elena, Meredith'le Bonnie'nin ellerini tutarken Damon'a sıkıca sarıldığını hayal etti.

Şimdi beni duyabiliyor musun? Bu kez ses daha net ve yüksekti.

Evet. Ama seni göremiyorum.

Ben seni görüyorum. Geliyorum... DİKKAT ET!

Çok geçti. Elena'nın duyuları onu üzerine düşen dev gölgeye karşı uyardı. Timsah büyüklüğündeki gagayı görmesine rağmen yeterince hızlı değildi.

Ama Damon öyleydi. Bir yerlerden fırlayıp onu, Bonnie'yi ve Meredith'i kollarıyla sardı ve her birlikte çimlere yuvarlandılar.

Aman Tanrım, Damon!

"Herkes iyi mi?" diye sordu Damon yüksek sesle.

"Ben iyiyim," dedi Meredith her zamanki soğukkanlılığıyla. "Galiba sana hayatımı borçluyum. Teşekkür ederim."

"Bonnie?" diye sordu Elena.

Iyiyim. Yani, "İyiyim ama Elena, sırtın..."

Damon ilk kez Elena'yı çevirip sırtındaki pençe izlerini gördü. "Bunu... Bunu ben mi yaptım? Ama ben..."

"Hayır, Bloddeuwedd yaptı." Elena kaşlarını çatarak kızıl gökyüzünde turlayan şekle baktı. "Sadece şöyle bir dokunması yetti. Pençeleri bıçak gibi. Buradan gitmeliyiz!"

Damon ellerini Elena'nın omuzlarına koydu. "Herhalde ortam sakinleştiğinde geri dönmeyi kastediyorsun?"

Damon & Elena TR

"Hayır, bir daha asla dönmemeyi kastediyorum! Ah, işte geliyor!"

Gözucuyla gördüğü beysbol topu büyüklüğünde şey bir saniye içinde bir voleybol topuna ve yine bir saniye içinde insan boyutunda bir yaratığa dönüştü. Herkes çil yavrusu gibi dağılmış, koşuyor ya da yerlerde yuvarlanıyordu. Damon, Elena'yı kaptığı gibi bağırdı. "Bu benim kölem! Ona bulaşan karşısında beni bulur!"

"Ben de Bloddeuwedd'im. Tanrılar tarafından yaratılıp her gece bir katile dönüşmeye mahkum edildim. Önce seni öldüreceğim. Sonra hırsız kızı yiyeceğim!"

Bloddeuwedd gıcırtılı sesiyle bağırmaya devam etti. "Zaten ancak iki lokma eder!"

Damon, sana bir şey söyleyeceğim.

"Ben seninle dövüşürüm ama kölemi bunun dışında tutacaksın!"

"İlk ısırık geliyoooooooor!"

Damon, gitmeliyiz.

Öfke ve acı dolu ilkel bir çığlık.

Damon hafifçe eğilmişti. Elindeki kocaman cam parçasını bir kılıç gibi tutuyordu. Elena bunun ucundan damlayan iri ve siyah kan damlacıklarına bakınca irkildi. *Aman Tanrım!* Damon, Bloddeuwedd'in gözlerinden birini çıkarmıştı!

"HEPİNİZ ÖLECEKSİNİZ! HEPİNİZ!"

Bloddeuwedd tam altındaki vampire doğru hamle yaptı. Vampir bağırınca Elena çığlığı bastı. Siyah gaga, vampiri bir bacağından yakalayıp havaya kaldırmıştı.

Damon & Elena TR

Ama Damon onlara doğru koşuyordu. Bloddeuwedd öfkeli bir çığlıkla tekrar havalandı.

Artık herkes tehlikeyi anlamıştı. Başka iki vampir arkadaşlarını Damon'dan almak için koşunca Elena derin bir oh çekti. Yanındakilerin başka hayatlardan sorumlu olmasını istemiyordu. Zaten başlarında yeterince bela vardı.

Damon, ister gel, ister gelme ama ben gidiyorum. Anahtarı buldum.

Elena'nın telepatik sesi sakindi ve bunu sıradan bir şeymiş gibi söylemişti. Artık dramatik davranacak hali kalmamıştı. Tek istediği bir an önce Stefan'a ulaşmaktı.

Bu sefer Damon'ın onu duyduğunu biliyordu.

Başta, Damon'ın can çekiştiğini sandı. Bloddeuwedd bir şekilde geri dönüp ona ışıktan yapılmış bir mızrak sapladığını. Sonra bunun delicesine bir sevinç olduğunu anladı. İki küçük çocuk ışığa uzanmış ve ona tutunmuştu. Elena'nın cılız ve perişan halde ama kahkahalar atan çocuğu serbest bırakmasına izin veriyorlardı.

Artık zinciri yok, diye düşündü tuhaf bir sersemlik içinde. *Köle bilekliği bile takmıyor.*

"Kardeşim!" dedi. "Küçük kardeşim yaşayacak!"

"Bu harika!" Elena'nın sesi titriyordu.

"Yaşayacak!" Birden kaşları çatıldı. "Eğer acele edersen! Eğer ona iyi bakarsan ve eğer..."

Elena iki parmağını çocuğun dudaklarına koydu. "Bunun için endişelenmene gerek yok. Sen sadece mutlu ol."

Damon & Elena TR

Çocuk güldü. "Olacağım!"

"Elena!"

Elena birden uyandı. Herhalde bir hayaldi ama şimdiye dek yaşadığı pek çok şeyden daha gerçekti.

"Elena!" Damon kendini güçlükle dizginliyordu. *"Bana anahtarı göster!"*

Elena yavaş ve görkemli bir tavırla elini kaldırdı.

Damon'ın omuzları bir an kaskatı kesildikten sonra aniden çöktü.

"Bu sadece bir yüzük," dedi Damon donuk bir sesle. Elena'nın yavaş ve görkemli jestlerinin pek etkisi olmamıştı.

"Ben de başta öyle düşündüm. Ama bu aynı zamanda bir anahtar. Hiçbir şüphem yok. Eminim. Tilkilerin gözlerinden çıkan ışık Stefan'ın hücresini işaret ediyor."

"Hangi ışık?"

"Sonra gösteririm. Bonnie! Meredith! Hadi, gidiyoruz."

Damon & Elena TR

"BENDEN İZİN ALDINIZ MI?"

"Dikkat!" diye bağırdı Bonnie.

Baykuş yeniden dalışa geçmişti ve Damon yine son anda kızları kaptığı gibi sıçradı. Baykuşun gagası çimenlere ya da cam kırıklarına değil, bu kez mermer merdivene çarptı. Basamaklar yerle bir olmuştu. Ardından ıstırap dolu çığlıklar geldi. Damon bir sporcu çevikliğiyle hareket ederek dev kuşun sağlam gözünü de yardı ve yaradan kanlar fışkırmaya başladı.

Elena daha fazla dayanamayacaktı. Matt ve Damon'la bu yolculuğa çıktığından beri içi öfkeyle dolu bir şişe gibiydi. Her yeni gün şişedeki öfke miktarı biraz daha artıyordu. Ama şişe taşmak üzereydi.

Şimdi ne olacaktı?

Bilmek istemiyordu. Bundan kurtulamayacağından korkuyordu.

Tek bildiği artık acı, kan ve keder görmeye dayanamadığıydı. Damon dövüşmeyi seviyordu. Güzel. O halde onu rahat bırakacaktı. Ama Elena, Stefan'a gidiyordu. Bunun için bütün yolu yürümesi gerekse bile umrunda değildi.

Meredith'le Bonnie sessizdi. Elena'nın bu ruh halini tanıyorlardı. Hiç şakası yoktu ve ikisi de geride bırakılmak istemiyordu.

Tam o sırada bir araba sarsılarak harap haldeki mermer basamakların dibinde durdu.

İnsan doğası, iblis doğası, vampir doğası ve pek çok değişik türde vahşi hayvan doğası hakkında engin bir bilgiye sahip Sage iki elinde iki kılıçla arabadan atladı. Bir ıslık çaldı ve gökyüzündeki bir gölge -baykuştan kat kat küçüktü- hemen ona doğru uçtu.

Sonra Saber göründü. Bir kaplan gibi bacaklarını uzatarak gerindikten sonra hırlayarak dişlerini gösterdi.

Elena vakit kaybetmeden arabaya doğru koştu. Bu sırada Sage'le göz göze gelmişti. *Yardım et,* diye düşündü çaresizlikle. Sage'in gözlerindeki ifade açık ve netti. *Korkma.*

Damon & Elena TR

Elena körcesine ellerini arkaya uzattı. Birini küçük, hafifçe titreyen bir el tuttu, diğerinde serin ve bir oğlanınki gibi sert ama uzun ince parmaklar hissetti.

Burada güvenebileceği kimse kalmamıştı. Hoşçakal diyebileceği ya da veda notu bırakabileceği kimse yok-

tu. Elena arabaya binip arkaya oturdu ve insanlarla hayvanlara yer açtı.

Az sonra bir çığ gibi içeri daldılar. Elena, Bonnie'yi kendisiyle birlikte sürüklemişti. Meredith onların hemen arkasındaydı. Saber her zamanki yerine sıçradığında kendini üç yumuşak kucakta buldu.

Sage oyalanmadı. Arabaya atlarken Talon sol bileğindeydi. Geriye bir tek boş yer kalmıştı. Damon son anda içeri daldı ve Bloddeuwedd'in gagası Damon'ın az önce dikildiği merdivenlere bir kez daha çarptı.

"Yolu tarif edin!" diye bağırdı Sage, üç at dörtnala koşmaya başladığında.

Bonnie dehşetle inledi. "Ah, lütfen atlara bir şey yapmasına izin verme!"

"Ah, lütfen arabanın tepesini bir mukavva gibi delmesine izin verme," dedi Meredith. Hayatı tehlikedeyken bile alaycı olabiliyordu.

"Yolu tarif edin, *s'il vous plait*[1]! Nereye gidiyoruz?" diye gürledi Sage.

"Hapishaneye tabii," dedi Elena nefes nefese. Kendini uzun zamandır oksijen alamıyormuş gibi hissediyordu.

Damon & Elena TR

"Hapishane mi?" Damon bir an dalmıştı. "Evet! Hapishane!" Fakat sonra bilardo toplarıyla dolu bir yastık kılıfını andıran bir şeyi çekiştirdi. "Bunlar ne, Sage?"

1 Lütfen. (Ç.N.)

"Yağmadan topladığım ganimetler!" Atlar yön değiştirdiğinde Sage'in sesi daha bir neşeli çıktı. "Ayaklarınızın dibine baksanıza!"

"Bir sürü yastık kılıfı!"

"Bu gece büyük bir vurgun için hazırlıklı değildim ama işler beklediğimden iyi gitti."

Elena yastık kılıflarından birini yokladı. İçi bir sürü parlak hoshi no tama'yla doluydu. Yıldız toplarıyla. Hatıralarla. Değerleri...

Paha biçilmezdi.

"İçlerinde ne olduğunu bilmiyorum ama çok kıymetli oldukları kesin." Sage'in sesi hafifçe değişmişti. Elena yasak kürelerle ilgili konuşmayı hatırladı. Sarı güneş adına, burada neyi yasaklayabilirlerdi ki?

Bonnie bunlardan birini alıp şakağına dayadı. O kadar hızlı davranmıştı ki, Elena onu durdurmaya fırsat bulamamıştı.

Damon & Elena TR

"Neymiş?" diye sordu yıldız topunu çekiştirerek.

"Bir şiir. Ama ne diyor anlamadım," dedi Bonnie kaşlarını çatarak.

Meredith başka bir pırıltılı küreyi eline aldı. Elena yine atılmış ama geç kalmıştı.

Meredith bir an transtaymış gibi kıpırdamadan oturduktan sonra suratını buruşturarak küreyi şakağından çekti.

"Nedir?" Elena sabırsızlıktan yerinde duramıyordu.

Meredith kafasını salladı. Yüzünde hoşnutsuz bir ifade belirmişti.

"Ne?" diye bağırdı Elena. Meredith yıldız topunu ayaklarının dibine bırakır bırakmaz kapıp şakağına dayadığı an kendini baştan aşağı siyah deriler içinde gördü. Önünde iki tane iri yarı adam vardı. Elena, kaslarını olduğu gibi görebiliyordu çünkü dilencilerin bağladığı türden peştamalları dışında çıplaktılar. Ama bunlar dilenci değildi. İyi beslendikleri belliydi. Tenleri yağ gibi parlıyordu. Biri ayaklarına kapandı. "Günah işledik. Sana bizi bağışlaman için yalvarıyoruz, Efendi!"

Elena küreyi şakağından çekmek için elini uzattı (biraz bastırdığında yapışıyorlardı). "Neden bunları başka şeyler için kullanmıyorlar?"

Tam o sırada etrafındaki her şey değişti. Eski püskü kıyafetler -ama çuval bezinden değillerdi- içinde bir kız vardı. Dehşete kapılmış gibiydi. Elena, acaba zihnini kontrol mü ediyorlar diye düşünmeden edemedi.

Bu k.z Elena'ydı.

Lütfenbenialmasınaizinvermeyinlütfenbenialmasınaizin...

Damon & Elena TR

Neyin? Seni ne alacak? diye sordu Elena. Ama cevap gelmedi. Tıpkı bir film ya da kitap karakterinin fondaki tüyler ürpertici müzik eşliğinde fırtınada uğuldayan ıssız bir eve girişini izlemek gibiydi. Korkuyla yürüyen Elena, mantıklı sorular soran Elena'nın sesini duyamıyordu.

Bunun sonunu görmek istemediğine karar verip yıldız topunu tekrar Meredith'in ayaklarının dibine bıraktı.

"Üç torbamız mı var?"

"Evet, hanımefendi ve üçü de dolu."

Bu sohbetin gidişatı pek iyi değildi. Elena tam tekrar ağzını açacakken Damon usulca ekledi. "Ve bir de boş torbamız var."

"Sahi mi?" dedi Elena. "Öyleyse hepimiz bunları ayırmaya çalışalım. Yasaklılar aynı torbaya gitsin. Bonnie'nin baktığı gibi şiir ya da tuhaf şeyler içerenleri başka bir torbaya koyalım. Stefan ya da bizimle ilgilileri üçüncü torbaya atalım. Yaz günleri gibi güzel şeyleri de dördüncü torbaya."

Damon & Elena TR

"Bana kalırsa fazla iyimsersin," dedi Sage. "Hemen Stefan'la ilgili bir küre bulmayı bekleme."

"Şşşt. Herkes sussun!" dedi Bonnie telaşla. "Bunda Shinichi'yle Damon konuşuyor."

Sage yıldırım çarpmışçasına gerildi ve sonra gülümsedi. "İlk an, çomağı hazırla," diye mırıldandı. Elena ona gülümsedi ve başka bir küre almadan önce elini sıktı.

"Bu kanuni bir şey olmalı. Ne olduğunu anlayamadım. Galiba görüntüyü bir köle kaydetmiş, çünkü hepsini görebiliyorum." Elena onlara bunca kötülük yapan kitsune, Shinichi'ye baktığında yüz kaslarının öfkeyle gerildiğini hissetti. Simsiyah saçlarının uçları kızgın lavlara batırılmışçasına kırmızıydı.

Tabii Misao da oradaydı. Güya Shinichi'nin kızkardeşiydi. Bu yıldız topu kesinlikle bir köle tarafından yapılmıştı, çünkü Elena ikizleri görebiliyordu. Yanlarında avukata benzeyen bir adam vardı.

Misao her zamanki gibi zarif, kibar, yumuşak başlı ve... şeytaniydi. Shinichi'ninkilerle aynı renk saçlarını atkuyruğu yapmıştı. Gözlerini kaldırdığı an şeytani yönü hemen ortaya çıkıyordu. Tıpkı kardeşininkilere benziyorlardı. Pırıltılı, altın rengi ve muzip bakışlı. Bu gözlerde asla pişmanlık göremezdiniz. Belki ancak hırsını yeterince alamadığını düşündüğünde biraz bulutlanırlardı o kadar. İki kardeş sorumluluk nedir bilmezdi. Kederi komik bulurlardı.

Sonra tuhaf bir şey oldu. Odadaki üç kişi birden dönüp doğruca ona baktı. Elena bir an irkildiyse de, *bana değil, bu küreyi yapan kişiye bakıyorlar*, diye düşündü.

Hala ona bakıyorlardı ve aklı karışmıştı. *Kimim ben?* diye söylendi endişeyle. Sonra daha önce hiç yapmadığı ve yapıldığını duymadığı bir şey denedi. Dikkatle Güç'ünü kürenin etrafındaki benliğe ulaştırdı. Adı, Werty'ydi. Avukatın sekreteriydi ve önemli anlaşmalar yapılırken notlar alırdı.

Werty olayların gidişatından memnun değildi. İki müşteriyle patronu daha önce hiç yapmadıkları şekilde üzerine geliyordu.

Damon & Elena TR

Elena kendini katipten çekip küreyi yere bıraktı. Buz gibi suya düşmüşçesine titriyordu.

Sonra birden arabanın tepesinden korkunç bir ses geldi.

Bloddeuwedd.

Dev baykuş, Damon'la kapışması sırasında deforme olan gagasıyla arabanın çatısını parçalamayı başarmıştı.

Herkes çığlık çığlığaydı. Neyse ki çok geçmeden Saber'la Damon onu epey hırpalamıştı. Saber oturduğu üç yumuşak kucaktan kalkıp doğruca Bloddeuwedd'in pençelerine atılmıştı. Bunlardan birini koparmış ve arabanın içine düşmeden önce bir süre ağzında sallamıştı. Fakat bu sırada dengesini kaybedip kayınca Elena, Bonnie ve Meredith onu güç bela tutup tekrar arka koltuğa çekmeyi başarmıştı.

"Ona yer açın!" diye feryat etti Bonnie. İnci rengi elbisesi lime lime olmuştu, Saber'ın tırnakları tiril tiril kumaşı boydan boya yırtmıştı. Üstelik her yeri kan lekeleriyle doluydu.

"Bir dahaki sefere çelik iç etekleri talep edelim," dedi Meredith. "Hoş umarım bir dahaki sefer diye bir şey olmaz!"

Elena arkadaşının dileğinin gerçekleşmesi için dua etti. Bu sırada Bloddeuwedd daha alçaktan uçarak tekrar saldırıya geçmişti. Belli ki birkaç kafayı koparmayı planlıyordu.

Damon & Elena TR

"Herkes eline bir küre alsın. Yaklaştığında fırlatalım." Elena yıldız topu takıntısının Bloddeuwedd'i yavaşlatacağını umuyordu.

Aynı anda Sage bağırdı. "Yıldız toplarını harcamayın! Başka bir şey atın! Neredeyse geldik. Sola döndük mü hapishane dümdüz ileride!"

Bu sözler Elena'ya umut verdi. *Anahtar bende*, diye düşündü. *Anahtar bir yüzükmüş. Şimdi tek yapmam gere-*

ken Stefan'a ulaşmak. Hepimizi anahtar delikli kapıya gö-türmeliyim. Sonra evde sayılırım.

Bir sonraki saldırı daha alçaktandı. Bloddeuwedd'in bir gözü kör olmuştu ve diğerinden kanlar fışkırıyordu. Koku alma duyusu kendi kanının kokusu yüzünden kö-relmişti. Ama hala var gücüyle üzerlerine saldırıp araba-yı devirmeye çalışıyordu.

Başarırsa öldük demektir, diye düşündü Elena. *Bizi yerden solucan gibi toplar.*

"EĞİLİN!" Hem yüksek sesle, hem telepatik olarak haykırmıştı. Damon & Elena TR

Sonra bir şey kafasına teğet geçti. Elena saçlarının dev kuşun pençelerine dolanarak çekildiğini hissetti.

Ön koltuktan acı dolu bir çığlık geldi ama Elena ne-ler olduğuna bakmak için kafasını kaldırmadı. Bu iyi bir karardı, çünkü bu sırada araba birşeye bindirip kayma-ya başlamış, ölüm kuşu yeniden saldırıya geçmişti. Şim-di Elena dikkatini toplamalı ve ne yapıp edip tepelerinde turlayan bu canavardan kurtulmalıydı.

"Arabanın işi bitik! İnip kaçın!" diye gürledi Sage.

Elena haykırdı. "Atlar!"

"Onların da işi bitik! Kahretsin, hadi, aşağı inin!

Elena, Sage'in küfrettiğini ilk kez duyuyordu. Ama bu konuya kafa yoracak zamanı yoktu.

Meredith'le ikisi neler olduğunu bile anlamadan ara-badan aşağı yuvarlandı. Ayağa kalkmak için birbirleri-ne yardım etmeye çalıştılar ama nafile. Bonnie araba yol

kenarındaki direğe çarptığında dışarı fırladığı için zaten aşağıdaydı. Neyse ki bir kızıl yonca çalısının üzerine yumuşak iniş yapmıştı ve bir tarafı sakatlanmamıştı.

"Olamaz bileziğim... Oh, işte burada!" diye bağırdı çalının arasından pırıltılı bileziği çıkararak. Sonra kafasını kaldırıp kızıl gökyüzüne baktı. "Şimdi ne yapıyoruz?"

"Koşuyoruz!" diye bağırdı Damon. Kayıp bir hendeğe yuvarlanan arabanın içinden yeni çıkmıştı. Ağzında ve önceden beyaz ve pürüzsüz görünen boynunda kan vardı. Elena beslenmek için ineklerin hem sütünü hem kanını içen insanları hatırladı. Ama Damon sadece insanların kanını emerdi. Asla atlarınkini değil.

Atlar hala burada olacaktı. Bloddeuwedd de öyle, diye açıkladı kafasının içinde sert bir ses. *Onlarla oynayacaktı. Acı çektirecekti. Böylesi daha çabuk oldu.*

Elena ellerini uzattı. "Damon! Üzgünüm!"

"GİTMELİYİZ!" diye gürlüyordu Sage.

"Stefan'ı kurtarmalıyız," dedi Elena ve Bonnie'nin elini tuttu. "Bana yardım edin. Yüzüğü iyi göremiyorum." Meredith'in Shi no Shi'ye kendi imkanlarıyla ulaşacağına güveniyordu.

Damon & Elena TR

Sonra kabus gibi bir koşuşturmaca başladı. Bonnie'nin verdiği yanlış alarmlarla pek çok kereler dehşete kapıldılar. Dev baykuş birkaç kez üzerlerine geldiyse de hedefi tutturamayıp yakınlarında bir yerlere çarptı ve her seferinde toz bulutları kalktı. Elena'nın baykuşlar hakkında fazla bilgisi yoktu ama Bloddeuwedd avına belirli bir

şiyle saldırıp kanatlarını son anda kapıyordu. En kötü tarafı da sessizliğiydi. Birdenbire tepelerinde bitiveriyordu. Tüyleri sesi boğuyor olmalıydı. Onun için asla nereye ve kime saldıracağını kestiremiyorlardı.

Sonunda çareyi yerde sürünmekte buldular. Ellerine ne geçerse -ağaç dalları, cam kırıkları ya da herhangi sivri bir şey- kafalarının üzerinde tutup Bloddeuwedd'den kurtulmaya çalışıyorlardı.

Tüm bu süre zarfında Elena, Güç'ünü kullanmaya çalışın. Daha öncekiler gibi bir Güç değildi ama adının dudaklarında şekillendiğini hissediyordu. Tek hissedemediği kelimelerle Güç arasındaki bağdı.

Ben işe yaramaz bir kahramanım, diye düşündü. *Bir zavallıyım. Bu Güç'leri bir başkasına vermeliydiler. Böyle şeyleri nasıl kontrol edeceğini bilen birine. Ya da hatta bunları birine verirken yanında bir de eğitim vermeliydiler. Ya da...*

"Elena!" Önündeki çalı çırpılar havalanınca kendini birden yan yatmış buldu. Üzerine kapanıp onu kurtaran Damon'a baktı.

"Teşekkürler," diye fısıldadı.

"Hadi, kalk!"

"Özür dilerim," dedi yüzüğü taktığı sağ elini Damon'a uzatarak.

Sonra hıçkırıklarla iki büklüm oldu. Bloddeuwedd'in kanat seslerinin yaklaştığını duyabiliyordu.

Damon & Elena TR

Damon & Elena TR

Matt'le Bayan Flowers, Bayan Flowers'ın evinin arkasındaki barakadaydı. Bayan Flowers'ın amcası burayı marangozhane ve diğer hobileri için kullanmıştı. Ama zaman içinde tıpkı evin diğer kısımları gibi bakımsız kalmış ve bir depoya dönüşmüştü. Şimdi Bayan Flowers başka nereye koyacağını bilemediği eşyaları buraya istifliyordu. Kuzen Jack'in açılır kapanır karyolası ya da içerideki mobilyalara uymayan eski bir kanepe gibi.

Baraka geceleri Matt'le ikisinin sığınağıydı. Fell's Church'ten başka hiçbir çocuk ya da yetişkin içeri davet edilmiyordu. Bayan Flowers burayı bir tek Stefan'a (ağır mobilyaları taşımada ona yardım etmişti) göstermişti, bir de uzun süredir onunla kalan Matt'e.

Matt de, Bayan Flowers'ın gizlilik esasına sadık kalmıştı. Kasabaya döndüğünden beri Meredith'in araştırmalarını dikkatle inceliyordu. Özellikle bir tanesi Bayan Flowers'la ikisi için önemliydi. Hatta geceleri dışarıdan sesler gelirken uyuyabilmelerinin tek sebebi bu bilgiydi.

Kitsune'lerin Batılı vampirlerle akraba oldukları düşünülür. Çoğu tilki ruhu dişi formu aldığı için seçtikleri erkekleri baştan çıkarıp kan vasıtasıyla değil, doğrudan chi'lerinden ya da yaşam enerjilerinden beslenir. Dolayısıyla vampirlerle aynı kuralları benimsemişlerdir. Örneğin, insan barınaklarına davetsiz girmezler.

Damon & Elena TR

Ah, bir de sesler vardı tabii.

Matt, Meredith'le Bonnie'nin tavsiyesine uyup evinden önce Bayan Flowers'a gittiğine memnundu. Kızlar onu eve dönmesinin ailesini büyük bir tehlikeyle karşı karşıya bırakacağı konusunda ikna etmişti. Linç çetesi suçlamalarından geri adım atmayacaktı. Güya Matt, Caroline'a tecavüz etmişti ve onu ellerine geçirdikleri an öldürmeye hazırlardı. Gerçi Caroline onu pansiyonda bulmuştu ama yanında çete falan getirmemişti. Belki bunun işe yaramayacağını düşünmüştü.

O sesler uzun zaman önce evine davet ettiği arkadaşlarına aitse ve o evdeyken ziyaretine gelirlerse neler olabileceğini düşünmek istemiyordu.

Bu gece...

"Hadi ama, Matt." Caroline'ın sesi tembel, yavaş ve baştan çıkarıcı bir mırıltı gibiydi. Kapının altından geliyordu. Belki de yere yatmıştı. "Mızıkçılık etme. Biliyorsun, eninde sonunda dışarı çıkmak zorunda kalacaksın."

"Bırak annemle konuşayım."

"Yapamam, Matt. Sana daha önce de söyledim. Şu anda eğitimde."

"Senin gibi olmak için mi?"

"Benim gibi olmak için epey uğraşması gerekecek, Matt." Caroline'ın cilveli ses tonu birden değişmişti.

"Bahse girerim, öyledir," diye mırıldandı Matt ve ekledi, "Ailemi incittin ve ne kadar pişman olacağını hayal bile edemezsin."

"Ah, Matt! Gerçekleri gör artık. Kimsenin kimseyi inciteceği yok."

Damon & Elena TR

Matt yavaşça ellerini açıp avcundakine baktı. Bu Meredith'in eski tabancasıydı. İçi Obaasan'ın kutsadığı mermilerle doluydu.

"Elena'nın göbek adı ne?" diye sordu. Bayan Flowers'ın avlusundan müzik sesleri gelmesine rağmen sesini alçaltmıştı.

"Matt, sen neden bahsediyorsun? Orada ne yapıyorsun? Soyağacı falan mı?"

"Sana basit bir soru sordum, Care. Sen ve Elena bebeklik arkadaşı değil misiniz? Göbek adını bilmen gerekmez mi?"

Kapının diğer tarafından hışırtılar geldi. Damon uzun zaman önce duyduğu fısıltıyı tanımıştı. Caroline'ın sözlerinden bir saniye önce gelen ve ona gereken bilgiyi veren fısıltıyı.

"Tek istediğin oyun oynamaksa konuşacak başka birini bulabilirim, Matthew Honeycutt."

Arkasından Caroline'ın öfkeli adımlarının sesi geldi.

Matt anında kutlama havasına girdi. Kendine mısır unlu krakerlerden ve yarım fincan Bayan Flowers yapımı elma suyundan oluşan bir ziyafet çekti. Burada ne kadar süre kalacaklarını bilmiyorlardı. Onun için Matt ne zaman barakanın dışına çıksa onlara faydalı olabilecek şeylerle geri dönüyordu. Bir barbekü çakmağıyla ya da alev püskürtücü olarak kullanabilecekleri bir saç spreyiyle. Tabii Bayan Flowers'ın lezzetli reçeller ya da konservelerle dolu kavanozlarını da unutmamak gerekti. Hatta en kötüsünü düşünmüşler ve sonunda birer vampire dönüşme ihtimallerine karşı yanlarına lapis lazuli yüzükler bile almışlardı.

Damon & Elena TR

Kanepede yatan Bayan Flowers, "Kimdi o, Matt, hayatım?" diye sordu uykusunun arasında.

"Hiç kimse, Bayan Flowers. Siz uyuyun."

"Hımmm," dedi Bayan Flowers şirin yaşlı hanım sesiyle. "Eğer hiç kimse geri dönerse ona annesinin adını sor."

"Hımmm," dedi Matt, Bayan Flowers'ı taklit ederek ve gülüştüler. Ama Matt'in boğazına bir yumru tıkan-

mıştı. Bayan Forbes'u o da uzun zamandır tanıyordu. Ve korkuyordu. Bir dahaki sefere onlara seslenenin Shinichi olmasından.

İşte, o zaman başları büyük belada demekti.

"İşte!" diye bağırdı Sage.

"Elena!" diye çığlık attı Meredith.

"Aman Tanrım!" diye çığlık attı Bonnie.

Sonraki saniye Elena yere fırlatılmış, üzerine bir şey kapanmıştı. Hayal meyal bir feryat duydu. Ama bu diğerlerinden farklıydı. Bloddeuwedd'in gagası ete girdiğinde çıkan boğuk bir çığlıktı. *Benim sesim*, diye düşündü Elena. Ama canı acımamıştı.

Ben değil miyim?

Üzerindeki kişi öksürdü.

"Elena-git-kalkanlarım-tutamıyor-"

"Damon! Birlikte gideceğiz!"

Acıyor…

Damon & Elena TR

Bu sadece telepatik bir fısıltının gölgesiydi ve Damon bunu duyduğunu bilmiyordu. Elena hızla Güç'ünü dolaştırdı. Tek düşüncesi sevdiklerini tehlikeden kurtarabilmekti.

Bir yolunu bulacağım, dedi Damon'a. *Seni omzumda taşıyacağım.*

Damon'ın gülmesi Elena'yı umutlandırdı. Belki de ölmüyordu. Keşke Doktor Meggar'ı da yanlarında getirselerdi.

Getirseler ne olacaktı ki? Onu Bloddeuwedd'in merhametine mi terkedeceklerdi? Meggar burada bir hastane kurmak, çocuklara yardım etmek istiyordu. Kesinlikle başına korkunç şeylerin gelmesini haketmiyordu.

Bu düşünceleri bir kenara bıraktı. Doktorlar ve yükümlülükleri üzerine felsefi bir tartışmaya vakti yoktu.

Kaçması gerekti.

Ellerini arkaya uzatıp Damon'ın ellerini buldu. Biri kanla ıslanıp kayganlaşmıştı. Kolunu daha geriye attı. Bu arada içinden onu zorla bale ve çocuk yogası derslerine gönderen annesine teşekkür ediyordu. Nihayet Damon'ın bileğini yakaladı ve kolunu sırtına koydu.

Damon'la birlikte kalkmayı başarınca yaşadığı kısa şaşkınlığın ardından onun tüm ağırlığını sırtına yüklemeye çalıştı ama başaramadı. Boşverip adım atmayı denedi. Titriyordu. Bir, iki, üç…

Sonra Sage ikisini de kucakladı ve Elena kendini Shi no Shi'nin lobisinde buldu.

"Herkes çekilsin! Çekilin! Bloddeuwedd peşimizde ve yoluna çıkan herkesi öldürüyor!" Çok tuhaftı. Elena bağırmak istememişti. Bu sözleri düşünmemişti. Herhalde bilinçaltının bir feryadıydı. Ama onları söylemişti ve zaten karışık haldeki lobiye şimdi tam bir keşmekeş hakimdi.

Damon & Elena TR

Fakat onların sokağa fırlamak yerine hücrelere doğru koşacağını hiç hesaplamamıştı. Aslında bunu düşünmeliydi ama düşünmemişti işte. Sonra Sage, Damon ve

kendisinin aşağı indiğini hissetti. Tıpkı geçen gece yaptıkları gibi...

Ama doğru yol bu muydu? Elena ellerini birbirine kenetleyip tilki ışığına baktı. Sağa dönmeleri gerekiyordu.

"SAĞIMIZDAKİ HÜCRELER KİMLER İÇİN? ORAYA NASIL GİDERİZ?" diye bağırdı yanından geçen genç bir vampire.

"Orası tecrit bölümü. Zihinsel rahatsızlıkları olanları koyuyorlar," diye bağırdı genç vampir. "Sakın gitmeyin."

"Mecburum! Bir anahtarı falan var mı?"

"Evet, ama..."

"Sende anahtar var mı?"

"Evet, ama..."

"Çabuk ver!"

"Olmaz, yapamam!" diye bağırdı vampir. Elena'ya Bonnie'nin kaprisli hallerini hatırlatmıştı.

"Öyle mi? Sage!"

"*Madame!*"

Damon & Elena TR

"Talon bu adamın gözlerini oysun. Bana Stefan'ın koğuşunun anahtarını vermeyi reddediyor!"

"Oldu bilin, *Madame*!"

"Be-bekleyin! Fikrimi değiştirdim! İşte anahtar!" Vampir anahtarlarını astığı halkadan bir tanesini çıkarıp ona uzattı.

Tıpkı halkadaki diğer anahtarlara benziyordu. Elena'nın içinde bir şüphe belirdi.

"Sage!"

"*Madame!*"

"Hücreye girene dek Saber'la ikiniz burada bekleyebilir misiniz? Eğer bana yalan söylediyse bu adamın bilmem neresini koparın!"

"Emriniz olur, *Madame!*"

"Be-be-be-bekleyin," diye kekeledi vampir dehşetle. "Malum, ışık yetersiz. Size yanlış anahtarı vermiş olabilirim."

"Öyleyse bana doğru anahtarı verip bildiğin her şeyi anlat. Yoksa köpeğe izini sürdürüp seni öldürtürüm," dedi Elena ve söylediklerinde gayet ciddiydi.

"A-alın." Bu seferki anahtar anahtara benzemiyordu. Yuvarlak ve hafifçe bombeliydi. Ortasında bir delik vardı. *Tıpkı bir polisin, üzerine oturup yamyassı ettiği bir donut'ı hatırlatıyor,* diye düşündü Elena ve isterik kahkahalar atmaya başladı.

Kes sesini, diye uyardı zihni sertçe.

"Sage!"

"*Madame?*"

Damon & Elena TR

"Talon saçlarından tuttuğum adamı görebilir mi?" Adamın saçlarını yakalamak için parmakucunda yükselmesi gerekmişti.

"Tabii, *Madame.*"

"Onu hatırlayabilir mi? Eğer Stefan'ı bulamazsam bu adamı Saber'a göstermesini istiyorum."

"Ah, anlıyorum, *Madame!*"

Kanlar akan bilek, şahini yukarı kaldırdığı anda binanın çatısında bir gümbürtü koptu.

Vampir neredeyse hüngür hüngür ağlamaya başlayacaktı. "İ-ilk sağdan sa-sa-sapın. A-anahtarı göz hizasındaki ki-kilide sokun. Bir koridora geleceksiniz. O-orada gardiyanlar olabilir. Ama... eğer elinizde hücrenin anahtarı yoksa oraya giremezsiniz. Üzgünüm, bu konuda yardım edemem. Ben..."

"Anahtarım var! Teşekkürler çok yardımcı oldun!"

Elena vampirin saçlarını bıraktı.

"Sage! Damon! Bonnie! Sağa döneceğiz. Kilitli bir koridor arıyoruz. Birbirimizden ayrılmayalım. Sage, Bonnie'yi sıkı tut ve Saber'a çılgınca havlamasını söyle. Bonnie Meredith'e tutun. Koridorun sonunda Stefan'a kavuşacağız!"

Elena hem yüksek sesle hem telepatik yoldan söylediklerini tüm dostlarının duyduğundan emin değildi. Ama az sonra ona meleklerin şarkısı gibi gelen bir ses işitti.

Damon & Elena TR

Saber deli gibi havlıyordu.

Elena asla kendi başına duramazdı. İnsanlar çılgınca koşturuyordu. Adeta bir ırmakta sürükleniyordu ve o ırmak Elena'yı dört insan, bir şahin ve heyecandan deliye dönen bir köpekten oluşan barajın yanından hızla sürükledi.

Ama sekiz el ona uzandı ve hırlayıp dişlerini gösteren köpek kalabalığı yarmak için atıldı. Elena itile kakıla da olsa sonunda doğru duvara ulaştı.

Fakat Sage aynı duvara umutsuzlukla bakıyordu. "Bizi oyuna getirdi! Burada anahtar deliği falan yok!"

Elena'nın boğazı kupkuru olmuştu. Saber'a vampirin peşinden gitmesini emretmeye hazırlandı.

Ama sonra Bonnie'nin sesini duydu. "Tabii ki var. Hem de daire şeklinde."

Elena birden hatırladı.

Gardiyanlar ufak tefekti. Maymuna benzedikleri-ni düşünmüştü. Bonnie onların boyutlarına daha ya-kındı.

"Bonnie, al şunu, deliğe sok! Dikkatli ol! Tek şansı-mız bu."

Sage panik içindeki iblislerle vampirleri uzak tutması için Saber'a koridorun başında durmasını söyledi.

Bonnie dikkatle kocaman anahtarı aldı, bir iki sani-ye inceledi, kafasını eğdi, elinde evirip çevirdi ve duva-ra yerleştirdi.

"Hiçbir şey olmuyor!"

"Çevirmeyi ya da itmeyi dene."

Klik.

Damon & Elena TR

Kapı aralandı.

Elena'yla yanındakiler paldır küldür koridora yuvarla-nırken Saber havlayıp hırlayarak onlarla vampir ve iblis sürüsü arasında bir barikat oluşturdu.

Yerde yatan ve bacakları kim bilir kiminkine dolanan Elena, ışığı görebilmek için elini yüzüğün üzerine doğ-ru tuttu.

Tilki gözleri doğruca karşıyı ve biraz sağı gösteriyordu.

İlerideki bir hücreyi.

Damon & Elena TR

Damon & Elena TR

"*Stefan!*" Elena böyle haykırdı ve sesinin bir delininki gibi çıktığının farkındaydı.

Cevap gelmedi.

Koşuyordu. Işığı izliyordu. "Stefan! Stefan!"

Boş bir hücre.

Sarı bir mumya.

Bir toz yığını.

Bilinçaltında bu üç şey vardı ve bunlardan biriyle karşılaşırsa dönüp Bloddeuwedd'le çıplak ellerle dövüşeceğini biliyordu.

Fakat doğru hücreye geldiğinde bezgin görünüşlü genç bir adamla karşılaştı. Yüzünden tüm umutlarını kaybettiği belliydi. Elena'yı durdurmak istercesine cılız kolunu kaldırdı.

"Bana gerçeği söylediler. Mahkuma yardım etmek suçuyla sürgün edilmişsin. Artık rüyalardan etkilenmiyorum."

"Stefan!" Dizlerinin üzerine çöktü. "Her seferinde aynısını yaşamak zorunda mıyız?"

"Seni ne sıklıkta yeniden yaratıyorlar biliyor musun, *sürtük?*"

Elena şok olmuştu. Hatta şoktan fazlası. Ama sonraki saniye Stefan'ın yüzündeki nefret silinmişti.

"En azından sana bakabiliyorum. Bir resmin vardı. Tabii aldılar. Gözlerimin önünde onu yavaşça yırttılar. Hatta bir kısmını benim yırtmamı istediler. Reddettiğimde..." Damon & Elena TR

"Ah, *sevgilim*! Stefan, sevgilim! *Bana bak*. Sesleri dinlesene. Bloddeuwedd hapishaneyi başlarına yıkıyor. Çünkü anahtarının yarısını onun yuvasından çaldım. Ben hayal değilim, Stefan. Daha önce bunu gördün mü? Sana böyle bir şey gösterdiler mi?" Yüzüklü elini uzattı. "Bunu nereye koymam gerektiğini bilmiyorum."

"Sen sıcaksın. Parmaklıklar soğuk," dedi Stefan. Sesi çocuk kitaplarından fırlamış bir karakterinkini andırıyordu. Elena'nın elini tutmuştu.

"İşte!" diye bağırdı Elena zaferle. Yüzüğü çıkarmasına gerek yoktu. Stefan diğer elini tutuyordu. Elena yüzüğü duvardaki yuvarlak deliğe uydurdu. Hiçbir şey olmayınca sağa çevirdi. Yine hiçbir şey olmadı. Bu kez sola çevirdi.

Hücrenin parmaklıkları yavaşça yukarı kalkmaya başladı.

Elena bir an buna inanamadı ve halüsinasyon gördüğünü sandı. Tekrar yere baktı. Hayır, rüya değildi. Parmaklıklar yarım metre kalkmıştı.

Sonra bakışları yine Stefan'a kaydı.

İkisi de dizlerinin üzerine çöktü. Birbirlerine dokunma ihtiyaçları öyle dayanılmazdı ki, gerekirse yılan gibi yerde sürünmeye razıydılar. Parmaklıklardaki yatay çubuklar yüzünden ancak parmaklıklar kalktığında el ele tutuşabilirlerdi.

Parmaklıklar kafasını geçtiği anda Elena kendini Stefan'ın kollarına attı. *Stefan'a sarılıyordu! Nihayet!* Ellerinin altındaki kemikleri hissetse de şu anda hiçbir şey moralini bozamazdı. Stefan'a dokunuyordu ve kimse bunun bir rüya ya da halüsinasyon olduğunu söyleyemezdi. Artık ölseler bile birlikte öleceklerdi. Bir daha asla ayrılmayacaklardı. Damon & Elena TR

Ona yabancı gelen bu kemikli yüzü öpücüklere boğdu. Sakalının uzamaması bir an tuhafına gitmişti. Ama hemen hatırladı. Vampirler vampire dönüşürken sakallı değillerse bir daha sakalları çıkmazdı.

Sonra hücreye başka insanlar geldi. İyi insanlar. Gülen, ağlayan, Elena'nın pis battaniyeler ve Stefan'ın ot yatağından bir sedye yapmasına yardım eden insanlar. Üzerlerine pireler atladığında hiçbiri çığlık atmadı, çünkü aksi takdirde Elena'nın Saber gibi boğazlarına yapışa-

cağını biliyorlardı. Hatta onun Saber'dan önemli bir farkı olurdu. Elena bunu Bayan Courtland'in her zaman dediği gibi ruhla, duyguyla yapardı, Saber gibi görev aşkıyla değil.

Sonra her nasılsa her şey birbirinden kopuk gelişmeye başladı. Elena, Stefan'ın sevgili yüzünü seyrederken birden kendini onun sedyesini tutarken buldu. Koşuyorlardı. Stefan tüy kadar hafifti. Başka bir koridordaydılar. Elena kalabalığa omuz atıyor, elleriyle itiyor, güçlükle ilerliyordu. Görünüşe bakılırsa tüm Shi no Shi somonları yukarı yüzmek için bu koridoru seçmişti. Şüphesiz bildikleri güvenli bir yer vardı.

Elena bir yandan iskeleti çıkmış bir yüzün nasıl bu kadar masum, yakışıklı ve kusursuz görünebileceğine hayret ederken diğer yandan *hem koşup hem eğilebilirim*, diye düşünüyordu. Stefan'ın üzerine eğildi ve saçları etraflarında bir kalkan oluşturdu. Şimdi yalnızca ikisi vardı. Dış dünyadan tamamen kopmuşlardı. Kulağına fısıldadı. "Lütfen, güçlü olmana ihtiyacımız var. Lütfen... benim için. Bonnie için. Damon için. Lütfen..."

Damon & Elena TR

Hepsinin ismini defalarca sayabilirdi ama yetmişti. Stefan o kadar uzun süreli bir yoksunluk çekiyordu ki tartışacak hali yoktu. Kafasını kaldırdı ve dişlerini yanlış açıdan sapladığı için Elena'nın canı her zamankinden fazla acıdı. Ama mutluydu, çünkü Stefan bir damarını açmıştı ve şimdi kanları ağzına akıyordu.

Yavaşlamak zorunda kalmışlardı -yoksa Elena bir yere takılıp Stefan'ın yüzünü bir iblisinki gibi kızıla boyayabilirdi- hala koşuyorlardı. Biri onlara öncülük ediyordu.

Sonra aniden durdular. Gözleri kapalı, zihni Stefan'a kilitli Elena kafasını bile kaldırmayabilirdi. Ama tekrar hareketlendiklerinde etrafında bir ferahlık hissetti ve lobiye geldiklerini anladı. Bunu diğerlerinin de bildiğinden emin olmalıydı.

Solumuzda, dedi Damon'a telepatik sesiyle. *Girişe yakın. Üzerinde semboller olan bir kapı.*

Bu konuda senin kadar bilgi sahibiyim, dedi Damon kuru bir sesle. Ama iki şeyi Elena'dan saklamayı başaramamıştı. Birincisi, Damon halinden memnundu. Elena bu kadar mutlu olduğu ve onun bu mutluluğa kavuşmasında büyük rol oynadığı için.

İkincisi, kendi hayatı ve kardeşininki arasında seçim yapması gerekse kendisininkini verirdi. Hem kendi gururu, hem Elena'nın iyiliği için.

Ve Stefan için. Damon & Elena TR

Elena bilmeye hakkı olmadığı gizli şeylere kafa yormadı. Sorgusuz sualsiz kucakladı, Stefan'ın onları en ham titreşimleriyle hissetmesine izin verdi ve Damon'ın Stefan'ın bunları öğrendiğini anlamamasını sağladı. Cennetteki melekler onun için şarkı söylüyordu. Başından aşağı Kara Büyü güllerinin taç yaprakları yağıyordu. Sanki içinde yüzlerce beyaz güvercin havalanmıştı ve kanat çırpışlarını hissediyordu. Mutluydu.

Ancak güvende değildi.

Bunu lobiye girer girmez anlamıştı. Ama şanslıydılar, çünkü Boyut Kapısı olduğu yerde duruyordu. Bloddeuwedd diğer duvarı yıkmış, geriye sadece taş toprak yığınlarıyla paramparça tahtalar kalmıştı. Elena'yla Bloddeuwedd'in düşmanlığı ev sahibesiyle nezaket kurallarını çiğneyen bir misafirin basit kavgası olarak başlayıp ölümcül bir savaşa dönüşmüştü. Tabii sonunda işe vampirler, kurtadamlar, iblisler ve Karanlık Boyut'un diğer sakinleri karışmış ve büyük bir arbede çıkmıştı. Bekçi'ler insanları dışarı yönlendirmeye çalışıyordu. Cesetler sokaklara saçılmıştı.

Aman Tanrım, insanlar! Zavallılar! diye düşündü Elena ölüleri görünce. Binayı boşaltırken bir yandan Bloddeuwedd'le dövüşen Bekçi'lere baktı. *Tanrı sizden razı olsun*, diye mırıldandı içinden ve Stefan'ın sedyesiyle koşturarak iğne atsan yere düşmeyecek haldeki lobiyi geçtiler.

Damon & Elena TR

"Şimdi yine anahtarın lazım, Elena," dedi Damon.

Elena yavaşça Stefan'ın ağzını boynundan ayırdı. "Sadece bir dakikalığına, sevgilim. Hemen geliyorum."

Bir an şaşkın şaşkın kapıya baktı. Evet, bir delik vardı ama yüzüğünü içine bastırınca hiçbir şey olmadı. Sağa sola çevirdi. Yine tık yoktu. Gözucuyla tepesinde karanlık bir gölge gördü ve kısacık bir an bunun bir hayal olduğunu sandı. Ama gölge bir bombardıman uçağı gibi hızla üzerine geldi. Elena çelik pençeleri gördü.

Bu kez çatı yoktu. Bloddeuwedd onu çoktan parçalamıştı.

Elena biliyordu.

Çünkü birden içinde bulundukları durumu kavramıştı. Şimdi sadece onun küçük bir parçası değildi. Adeta vücudundan çıkmıştı ve çelimsiz Elena Gilbert'tan daha fazla şeyi anlayabiliyordu.

Bekçiler toplu katliamı engellemek için gelmişti.

Bloddeuwedd'i durduramıyor ya da durdurmaya çalışmıyorlardı.

Elena bunu da biliyordu.

Koridorun ters tarafına doğru koşan insanlar bir baykuşun avı neyi yaparsa onu yapıyordu. Nasıl fareler toprağın altındaki çukurlarına kaçarsa onlar da yeraltına iniyordu. Orada kocaman bir sığınak vardı.

Elena bir şekilde bunu biliyordu.

Bloddeuwedd hayal meyal de olsa, baştan beri peşinde olduklarını görmüştü. Yuvasına giren hırsızları, kocaman yuvarlak ve keskin gözlerinden birini kör edip diğerini kan içinde bırakanları.

Elena bunu hissedebiliyordu.

Bloddeuwedd gagasını defalarca çarpmasına onların sebep olduğunu biliyordu. Bu lanet yaratıkları yavaş yavaş parçalamak istiyordu. Her seferinde bir uzuvlarını koparacak, birinden diğerine geçerek işkenceyi uzatacak, onları pençesinde sıkıştıracak, kopuk kol ve bacaklarıyla yerlerde kıvranmalarını izleyecekti.

Damon & Elena TR

Elena bunu duyumsayabiliyordu.

Altındaydılar.

Şimdi... Bloddeuwedd'in tam altındaydılar.

Baykuş dalışa geçti.

"Saber! Talon!" diye bağırdı Sage ama Elena bu kez Bloddeuwedd'in dikkatini dağıtamayacaklarını biliyordu.

Parçalanan, vücutlar, lobinin geriye kalan tek duvarında yankılanan çığlıklar ve ölüm.

Elena bunları gözlerinin önünde canlandırabiliyordu.

"Kahretsin, açılmayacak!" diye bağırdı Damon. Elena'yı bileğinden tutmuş, yüzüğü delikte umutsuzca çeviriyordu. Ama hiçbir şey olduğu yoktu.

Bloddeuwedd tepelerine binmek üzereydi.

Elena'nın zihni hızlanmıştı. Gözlerinin önünden onlarca telepatik görüntü geçiyordu.

Gerilen kaslar, çatırdayan eklemler, parçalanan kemikler...

Damon & Elena TR

Elena biliyordu...

HAYIIIRRRR!

Elena'nın öfkeyle dolu şişesi taştı.

Birden bilmesi gereken her şey hızla gözlerinin önünden geçti. Ama Stefan'ı kapıdan geçirmekte geç kalmıştı. Onun için ilk aklına gelen haykırmak oldu. *"Koruma Kanatları!"*

Bloddeuwedd'le arasında iki metre var yoktu. Dev baykuş birden nükleer bir füzenin bile zarar veremeye-

ceği bir engele çarptı. Bir yarış arabasının hızıyla ve orta boy bir uçağın kütlesiyle.

Elena'nın kanatlarının üst kısımları parlak yeşildi ve üzerlerinde zümrüt noktalar vardı. Altlar şafak pembesiydi ve kristallerle kaplıydı.

Kanatlar altı insanla iki hayvanı sarmaladı ve Bloddeuwedd onlara çarptığında yerlerinden bir milim bile kıpırdamadılar.

Bloddeuwedd'in yolda araba çarpan bir hayvandan farkı kalmamıştı.

Elena gözlerini kapadı ve çiçeklerden yapılmış (*ama kocasını öldürmüş*, diye söylendi çaresizlikle) genç kadını düşünmemeye çalıştı. Dudakları kurumuş, yanaklarından yaşlar süzülmeye başlamıştı. Arkasını dönüp yüzüğü dikkatle deliğe yerleştirdi.

"Dünya, Amerika, Virginia, Fell's Church. Mümkünse pansiyonun yakınına, lütfen," dedi.

Damon & Elena TR

Geceyarısını geçmişti. Ortalık sakindi. Matt barakadaki karyolada, Bayan Flowers kanepede uyuyordu. Ani bir gümbürtüyle yerlerinden sıçradılar.

"Neler oluyor?" Bayan Flowers kalkıp pencereden geceye baktı.

"Dikkatli olun," dedi Matt otomatikman ama eklemeden edemedi. "Neymiş?" Her zamanki gibi en kötüsüne hazırlanmış, kutsanmış mermilerle dolu tabancayı çekmişti.

"Işık," dedi Bayan Flowers çaresizlikle. "Başka ne diyebilirim. Dışarısı apaydınlık."

Elena barakanın zeminine vuran ışığı görebiliyordu. Hayret! Gök gürlemesi sesi falan da duymamıştı. Hemen Bayan Flowers'ın yanına koştu.

Yaşlı ev sahibesi ellerini iki yana açıp indirdi. "Sen bununla ilgili bir şey... Yani ne olabilir ki?"

"Bilmiyorum ama herkes enerji hatlarından bahsediyordu. Topraktaki Güç hatlarından."

"Evet ama onlar zeminde olur. Bir fıskiye gibi yukarıyı işaret etmezler!"

"Fakat bu enerji hatlarının üçü kesiştiğinde bir Kapı oluşturabiliyorlar. Bizimkilerin gittiği yerin kapısını. Damon öyle söylemişti."

"Ah, yani sen yakınlarda bir Kapı oluştuğunu mu söylüyorsun? Belki onlardır. Geri dönmüş olamazlar mı?"

Damon & Elena TR

"İmkansız." Matt uzun zamandır Bayan Flowers'laydı ve ona beslediği saygıyla sevgi her geçen gün artıyordu. "Bana kalırsa dışarı çıkmayalım. Tehlikeli olabilir."

"Sevgili Matt, sen olmasan ne yapardım bilmem," diye mırıldandı Bayan Flowers.

Matt buna anlam veremedi. Günlerdir yedikleri içtikleri Bayan Flowers'ın konserveleriyle içecekleriydi. Üzerinde uyuduğu karyola bile onundu.

Eğer tek başına olsaydı dışarıdaki tuhaflıkları keşfe çıkabilirdi. Yerden fışkıran üç tane ışık insan boyu ka-

dar bir yükseklikte birleşiyordu. Göz kamaştıracak kadar parlaktılar ve giderek daha parlaklaşıyorlardı.

Matt nefesini tuttu. Üç enerji hattı, ha? Tanrım, kesin canavarlar dünyayı istila etmeye geliyordu.

İyiyi ummaya cesareti yoktu.

Elena, Amerika, Dünya ya da Fell's Church demesine gerek olup olmadığını bilmiyordu. Damon'ın ona yakın bir kapının ismini vermesi şart mıydı, onu da bilmiyordu. Ama tüm o enerji hatlarıyla nasıl...

Kapı açıldı ve karşılarına asansör gibi küçük bir oda çıktı.

Sage, "Dördünüz savaşmak zorunda kalsanız bile onu taşıyabilir misiniz?" dedi usulca. Sözlerini bitirdiği anda üç değişik kız çığlığı ve protestolarla karşılaştı.

"Hayır! Ah, lütfen! Sakın bizi bırakma!" diye yalvardı Bonnie.

"Bizimle gelmiyor musun?" dedi Meredith.

"Sana emrediyorum. Hemen bin. Çabuk!" Bu da, Elena'ydı.

Damon & Elena TR

"Ne dominant bir kadın!" diye mırıldandı Sage. "Ah, demek hayatın sarkacı yine sallamaya başladı, ha? Öyle olsun. Ben sadece basit bir adamım ve itaat edeceğim."

"Ne yani? Geliyor musun?" diye bağırdı Bonnie.

"Evet." Sage, Stefan'ın harap haldeki bedenini dikkatle kollarına alıp kapının ardındaki odacığa girdi. Elena bugün kullandığı anahtarların aksine asansörün sesle ça-

lıştığını düşünüyordu. Sonuçta, Shinichi'yle Misao kendileri için bir tek anahtara ihtiyaç duymuştu. Şimdi onlar da istedikleri yere gidebilirdi.

En azından öyle umuyordu.

Sage, Stefan'ın sedyesini tekmeleyerek itince bir tıngırtı duydular. "Ah!" Stefan çaresizce uzanmaya çalıştı. "O benim Elena elmasım. O gün siz gittikten sonra yerde buldum."

"Merak etme, daha çok taşımız var," dedi Meredith.

"Ama Stefan için önemli," dedi Damon. Çoktan asansöre binmişti. Fakat büyük bir risk alıp her an kaybolabilecek bu küçük odadan çıktı ve lobinin zemininde bir süre taşı aradıktan sonra nihayet bulup geri döndü.

"Sana vereyim mi, bende mi kalsın?"

"Sende kalsın. Benim için sakla."

Damon'ın geçmişini ve Elena konusundaki hassasiyetini (söz konusu bir pırlantaysa bile) bilen herkes Stefan'ın yaptığını delilik olarak nitelendirebilirdi. Ama Stefan deli değildi.

Damon & Elena TR

Elini ağabeyinin taşı tutan elinin üzerine koydu.

"Ve en iyisi ben de sana tutunayım," dedi buruk bir gülümsemeyle.

O sırada Meredith'in sesi duyuldu. "Bilmiyorum, ilginizi çeker mi ama bu odada bir düğme var."

"Bas!" diye bağırdı Sage'le Bonnie ama Elena'nın çığlığı onlarınkini bastırdı. "Hayır, bekleyin!"

Bir şey görmüştü. Bekçiler silahsız bir sivilin lobiye girmesini engelleyememişti. Hızlı adımlarla adeta kayarcasına onlara doğru ilerliyordu. Boyu 1.80'in üzerindeydi. Uzun beyaz saçlarıyla uyumlu beyaz bir tunikle dar bir pantolon giymişti. Tilkilerinkini andıran kulaklarını dikmişti ve uzun ipeksi kuyruğu arkasında salınıyordu.

"Kapıyı kapa!" diye gürledi Sage.

"Aman, Tanrım!" Bonnie'nin adeta nefesi kesilmişti.

"Biri bana neler olduğunu söyleyebilir mi? Bu şey hangi cehennemden çıktı?" diye tısladı Damon.

"Merak etmeyin. O bir dost. Sessiz bir dost. Hey, selam!" Stefan gülümsüyordu ve bu Elena'ya yetmişti. Davetsiz misafirlerinin elinde bir şey vardı. Yok canım, olamazdı. Ama evet, bu bir çiçek buketine benziyordu.

Meredith herkesin aklını kaçırdığını düşünmeye başlamıştı. "Bu bir kitsune değil mi?"

"O bir mahkum," dedi Stefan.

"Ve bir HIRSIZ!" diye bağırdı Sage.

Elena onları susturdu. "Şşşt! Konuşamasa bile sizi duyuyor olabilir."

Damon & Elena TR

Bu sırada kitsune yanlarına varmıştı. Stefan'la göz göze geldi, sonra diğerlerine baktı ve buketi uzattı. Plastik bir kağıda sarılmıştı ve üzerinde bazı yazılarla dolu uzun etiketler vardı.

"Stefan için," dedi.

Stefan dahil herkes şaşkınlıkla bağırdı.

"Şimdi şu can sıkıcı gardiyanlarla uğraşmam gerek," dedi kitsune iç çekerek ve Elena'ya baktı. "Senin de düğmeye basman gerek, güzelim."

Elena'nın gözü dalmıştı. Hayranlıkla ipek pantolondan fışkıran tüylü kuyruğa bakıyordu. Kendisine hitap edilince utançla kızardı. Belirli şeyler hatırlamıştı. Bazı şeyler şimdi farklı görünüyordu. Issız bir zindan... Yapay gecenin karanlığı...

En iyisi cesur görünmekti.

"Teşekkürler," dedi ve düğmeye bastı. Kapılar kapanmaya başladı. "Tekrar teşekkürler," dedi kitsune'ye eğilerek selam verip. "Bu arada adım, Elena."

"*Yoroshiku*[1]. Ben de..."

Aralarındaki kapı kapandı.

"Siz aklınızı mı kaçırdınız?" diye bağırdı Sage. "O bir tilki. Buketi neden aldınız?"

"Onu tanıyor gibisin, *Monsieur* Sage," dedi Meredith. "Adı ne?"

Damon & Elena TR

"Bilmiyorum. Tek bildiğim benden Seine Manastırı Hazinesi'nin beşte üçünü çaldığı! Tam bir sahtekar! Kumarda hile yapıyor! Ahhh!"

Sonuncusu öfkeden değil, paniktendi. Çünkü küçük oda yana doğru hareket etmeye başlamıştı. Sonra hızla aşağı indi ve eski yavaş ritmine dönmeden önce bir an durur gibi oldu.

1 Memnun oldum. (Ç.N.)

"Bizi gerçekten Fell's Church'e çıkaracak mı?" diye sordu Bonnie ürkek bir sesle. Damon kolunu onun omzuna attı.

"Bir yere götüreceği kesin de nereye bilmem. Artık sonrasına bakarız. Korkma, biz zeki ve yetenekli bir grubuz."

Meredith, Stefan'ı işaret etti. "Sizce de daha iyi görünmüyor mu?" Asansörün ani hareketlerinden etkilenmesin diye Stefan'ı dengede tutmaya çalışan Elena hemen kafasını kaldırdı.

"Sahi mi? Yoksa ışık yüzünden mi? Bence yeterince beslenmedi," dedi endişeyle.

Stefan hafifçe irkilince Elena parmaklarını onun titreyen dudaklarına bastırdı. "Sakin ol, sevgilim," dedi sessince. "Buradaki herkes senin ve benim için hayatlarını vermeye hazır. Ben sağlıklıyım ve kanım hala akıyor. Lütfen ziyan etme."

Stefan, "Ben kanamayı durdururum," diye mırıldandı. Fakat Elena'yı yanıltmadı ve üzerine eğildiğinde yine içmeye başladı.

Damon & Elena TR

Damon & Elena TR

Matt'le Bayan Flowers'ın kör edici ışıkları görmezden gelecek hali kalmamıştı. Dışarı çıkmak zorundaydılar.

Ama Matt kapıyı açar açmaz bir patlama oldu. Bir şey gökyüzüne fırlayıp bir yıldıza dönüştü ve gözden kayboldu.

Dünyadan bir meteor mu geçmişti? Ama bu tsunamiler, depremler, şok dalgaları, orman yangınları ve hatta yeryüzünün yarılması anlamına gelmiyor muydu? Tek bir meteor tüm dinozorları yok edebilmişse...

Göğü işaret eden ışık hafifçe solmuştu.

"Tanrı ruhumu korusun!" dedi Bayan Flowers titrek bir sesle. "Matt, iyi misin, hayatım?"

"Evet, Bayan Flowers. Ama..." Matt'in kelime dağarcığı içinde bulundukları durumu tarif etmeye yetmiyordu. "O kahrolası şey de neydi öyle?"

Bayan Flowers, "Duygularıma tercüman oldun, hayatım," deyince biraz şaşırdı.

"Hey, bakın bir hareket var! Geri çekilin!"

"Matt, tabancaya dikkat et, hayatım..."

"Birileri geldi. İnsanlar! Aman Tanrım, bu Elena!" Matt yere çöktü. Şimdi yalnızca fısıldayabiliyordu. *"Elena. Elena yaşıyor!"*

Matt'in görebildiği kadarıyla bir grup insan Bayan Flowers'ın melekotu tarhında açılan yaklaşık iki metre derinliğindeki dikdörtgen şeklinde bir çukurdan dışarı çıkıyordu.

Sesler duydular. "Tamam," diyordu Elena eğilirken. "Şimdi ellerimi tut."

Bu nasıl bir kıyafetti böyle! Bacaklarını saran lime lime kumaştan yara izleri ve çizikler görünüyordu. Elbisenin üst tarafı göğüslerini ancak bir bikini kadar örtüyordu. Üstüne üstlük Matt'in hayatında gördüğü en görkemli takıları takmıştı.

Matt şok içinde başka sesler duydu.

"Dikkatli ol, tamam mı? Onu kaldırıp sana uzatacağım..."

Damon & Elena TR

"Kendim tırmanabilirim." Bu kesinlikle, *Stefan*'dı!

Elena, Matt'in tanımadığı bir adamı azarladı. "Duymadın mı? Kendi tırmanabilirmiş!"

"*Oui*, ama belki şöyle biraz kaldırırsam..."

"Maçoluğun zamanı değil, küçük kardeşim." Matt, Damon'ın sesini duyunca hemen tabancasını kavradı. Kutsanmış mermiler...

"Hayır, kendim yapmak istiyorum. İşte oldu."

"Gördünüz mü? Her geçen dakika güçleniyor!" Elena'nın sesi neşeliydi.

"Elmas nerede? Damon?" Stefan birden telaşlanmıştı.

"Sakin ol. Güvende."

"Artık ben tutabilirim."

"Bakıyorum benden çok ona dokunmak istiyorsun," dedi Elena. Sonra bir karışıklık oldu ve Stefan, Elena'nın kollarına yığıldı. "Yavaş, yavaş," diyordu Elena.

Matt onları izlemeye devam etti. Damon tam arkalarındaydı. "Ben elmasına göz kulak olurum," dedi. "Sen kız arkadaşınla ilgilen."

Damon & Elena TR

"Afedersiniz ama biri beni yukarı çekebilir mi, lütfen?" Bu Bonnie'ydi! Sesi ağlamaklıydı ama mutsuz ya da ürkmüş gibi değildi. Hatta şimdi kıkırdamaya başlamıştı. "Bütün yıldız topu torbalarını aldık mı?"

"Evet, hepsi burada." *Meredith*, diye mırıldandı Matt. Tanrı'ya şükür! Hepsi başarmıştı. Ama düşüncelerine rağmen gözleri yine belirli birine kaydı. Hepsine direktifler veren altın saçlı kıza.

"Yıldız toplarına ihtiyacımız var. İçlerinden biri..." Bonnie, Elena'nın sözünü kesip çığlığı bastı. "Ah, bakın! Bayan Flowers'la Matt!"

"Yapma Bonnie, geldiğimizi nereden bilecekler?" dedi Meredith.

Ama Elena, "Neredeler?" diye bağırdı. "Bonnie, söyle, neredeler?"

"Shinichi'yle Misao şekil değiştirmişse onları... Hey, Matt!"

"Biri bana nerede olduklarını söyleyebilir mi?"

"İşte, şuradalar, Meredith!"

"Ah, Bayan Flowers! Şey... Umarım sizi uyandırmamışızdır."

"Uyandığıma bu kadar memnun olamazdım," dedi Bayan Flowers. "Karanlık Yer'de neler yaşadığınız belli. Zavallılar, anlaşılan giyecek başka bir şey bulamadınız."

Birden sessizlik oldu ve Meredith'le Bonnie birbirlerine imalı bakışlar fırlattı.

"Bu elbiselerle mücevherlerin biraz abartılı olduğunu biliyoruz ama..."

Matt nihayet konuştu. "O mücevherler ge-gerçek mi?"

Damon & Elena TR

"Yok canım. Ay, şu halimize bak! Leş gibiyiz!"

"Özür dilerim. Koktuğumuzu biliyorum ve bu tamamen benim suçum," diye başladı Stefan ama Elena araya girdi.

"Bayan Flowers, Matt. Stefan bunca zamandır bir hapishanedeydi. Onu aç bırakmışlar ve işkence etmişler. Of, Tanrım!"

"Elena, sakin ol. Artık bitti. Beni geri getirdin."

"Bunu birlikte başardık. Artık hiçbir yere gitmene izin vermem. Asla, asla izin vermem."

"Sakin ol, aşkım. Gerçekten bir banyoya ihtiyacım var ve..." Stefan birden durdu. "Artık demir parmaklıklar yok! Güç'lerimi engelleyecek hiçbir şey yok! İstediğimi yapabilirim!" Elena'dan bir adım uzaklaştı ve aralarında gümüşi bir ışık yanıp söndü. Sanki dolunay belirip kaybolmuştu.

Stefan neşeyle bağırdı. "Hey, canavar parazitlerinden kurtulmak isteyen yanıma gelsin!"

"Bende pire fobisi var. Damon bana bir kutu pire tozu bile almadı. Ne sahip ama!"

Kızlarla Damon gülüşünce Matt onlara boş boş baktı. Meredith'in üzerindeki taklit mücevherler amma gerçekçiydi. Tıpkı milyon dolarlık safirlere benziyorlardı.

Stefan bu kez Meredith'in elini tuttu. Yine aynı yumuşak ışık yanıp söndü. Meredith teşekkür edip geri çekildi.

Damon & Elena TR

Stefan kibarca, "Asıl ben teşekkür ederim, Meredith," derken Matt, Meredith'in mavi elbisesini incelemekle meşguldü. *En azından tek parça*, diye düşündü.

Elbisesi lime lime olup yanardöner renkli kurdelelere dönüşen Bonnie elini kaldırdı. "Ben de, lütfen."

Stefan onun elini tuttu ve aynı sahne tekrarlandı. "Teşekkürler, Stefan! Oh, şimdi kendimi daha iyi hissediyorum! Kaşınmaktan nefret ederim!"

"Ben de sana teşekkür ederim, Bonnie. Tek başıma ölmekten korkuyordum."

"Diğer vampirler kendi başlarının çaresine baksın," dedi Elena. "Stefan, bana da yapar mısın, lütfen?"

Stefan, Elena'nın önünde diz çöktü, ellerini tek tek öptü ve onları yumuşak, beyaz bir ışıkla sardı.

"Ben hala banyo yapmak istiyorum," dedi Bonnie. Bu sırada yeni vampirle -uzun boylu ve kaslı olanı- Damon'ın etrafında gümüşi ışıklar belirmişti.

"Evde dört tane küvet var," dedi Bayan Flowers. "Stefan'ın odasında, benim odamda ve Stefan'ınkinin iki yanındaki odalarda. Keyfinize bakın. Şimdi gider hepsine banyo tuzları koyarım." Sonra karşısındaki hırpani ve her taraflarından kanlar akan topluluğa ellerini uzattı. "Benim evim sizin eviniz, çocuklar."

Hepsi koro halinde teşekkür etti.

"Stefan'ın beslenme işini bir düzene sokmalıyım," dedi Elena. "Tabii hala gönüllüyseniz kızlar..." Bir Bonnie'ye bir Meredith'e baktı. "Zaten fazla değil. Sadece sabaha kadar her saat başı biraz lazım."

Elena, Matt'ten hala utanıyor gibiydi. Matt de ondan. Ama Matt öne çıkıp ellerini iki yana açtı. "Sadece kızlar mı olmak zorunda? Bende de kan var ve domuz gibi sağlıklıyım."

Damon & Elena TR

Stefan ona baktı. "Hayır, illa kızlar olmak zorunda değil. Ama..."

"Yardım etmek istiyorum."

"Peki öyleyse. Teşekkürler, Matt."

Matt, *rica ederim* yerine "Elena'ya göz kulak olduğun için teşekkürler," dedi.

Stefan gülümsedi. "Bunun için Damon'a teşekkür et. O ve diğerleri hem bana yardım etti hem birbirlerine."

"Bu kadar işin arasında bir de köpek gezdirdik," dedi Damon muzip bir gülümsemeyle. "En azından Sage öyle yaptı."

"Ah, iyi ki hatırlattın. Parazitlerden arınma işlemini onlara da uygulamalıyım. Saber! Talon! Buraya gelin!" Sage, Matt'in asla taklit edemeyeceği bir ıslık çaldı.

Matt bir an kendini bir rüyada sandı. Midilli büyüklüğündeki siyah köpekle karanlığın içinden fırlayan şahine bakakalmıştı.

"Şimdi," dedi kaslı vampir ve o yumuşak ışık bir kez daha parladı.

Damon & Elena TR

"İşte oldu. Eğer sizin için sorun olmazsa iki dostumla dışarıda uyumayı tercih ederim. Bize gösterdiğiniz nezaket için minnettarım, *Madame*. Bu arada benim adım, Sage. Şahinin adı, Talon. Köpeğinki de, Saber."

Elena hemen organizasyona koyuldu. "Biz Stefan'ın banyosunu kullanırız. Kızlar Bayan Flowers'ınkini alır. Siz beyler, başınızın çaresine bakarsınız herhalde?"

"Ben," dedi Bayan Flowers ciddi bir sesle, "mutfağa gidip sandviç hazırlayayım," ve arkasını dönüp yürümeye başladı.

Tam o sırada Shinichi topraktan fırladı.

Daha doğrusu suratı fırladı. Kesinlikle bir illüzyondu ama korkunçtu. Sanki dünyayı omuzlarıyla destekleyen bir devdi. Saçının siyah kısmı geceye karışmıştı ama kırmızı uçları yüzünün etrafında alevden bir ışık halkası oluşturuyordu. Gece gündüz kırmızı bir güneşin egemenliğindeki bir yerden gelmişlerdi ama bu yine de tuhaf bir manzaraydı.

Shinichi'nin gözleri kırmızıydı. Tıpkı gökyüzündeki iki küçük ay gibi ve Bayan Flowers'ın evinin önündeki gruba odaklanmışlardı.

"Merhaba," dedi dev yüz sırıtarak. "Neden şaşırdınız? Size hoşgeldiniz demek istedim. Ne de olsa uzun zamandır oradasınız. Özellikle de bazılarınız. Aynı zamanda kutlamaya katılmak istedim. Sonunda küçük Stefan'ı kurtardık. Üstelik o büyük beden tavuğu haklayarak."

Bonnie kahramanca kafa tuttu. "Seni Bloddeuwedd'le birebir kapışırken görmeyi çok isterdim doğrusu. Acaba onunla hem dövüşüp hem yuvasından gizli bir anahtar almayı becerebilir miydin?" Ama Meredith kolunu sıkınca susmak zorunda kaldı.

Bu sırada Sage hırlamayı andıran bir sesle tehditler savuruyor, karşılarına çıkmaya cesaret ederse kendi *büyük beden tavuğu* Talon'ın ona neler yapacağını anlatıyordu.

Ama Shinichi bunların hiçbirine aldırmadı. "Epey beyin jimnastiği yaptınız, hı? Gerçekten harikaydınız. Bir daha sizi aptal yerine koymayacağız. Kızkardeşimin size

Damon & Elena TR

neden ipucu verdiğini sorgulamayı akıllarına getirmemeyen aptallar olarak görmeyeceğiz." Pis pis sırıttı. "Cidden bunu hiç düşünmediniz, değil mi? Yani o anahtarı yutmak ya da öyle bir şey yapmak yerine size neden ipucu verdiğimizi?"

"Bilof yapıyorsun," dedi Meredith. "Bizi hafife aldınız. Gayet açık ve net."

"Belki," diye tısladı Shinichi. "Ya da belki bambaşka bir amacımız vardı."

"Kaybettiniz," dedi Damon. "Sizin için yepyeni bir deneyim olduğunun farkındayım ama ne yazık ki gerçek bu. Elena, Güç'leri üzerinde daha çok kontrol elde etti."

"Acaba burada işe yarayacaklar mı?" Shinichi yine rahatsız edici bir biçimde gülümsedi. "Yoksa sarı güneşin solgun ışığı altında püf diye ortadan kaybolacaklar mı? Ya da gerçek karanlığın derinliklerinde?"

"Seni oltaya getirmesine izin verme, *Madame*!" diye bağırdı Sage. "Senin Güç'lerin onun giremediği bir yerden geliyor!"

Damon & Elena TR

"Ah, bakın hain ne diyor? Asi'nin asi oğlu. Merak ediyorum, bu aralar kendini nasıl tanıtıyorsun? Kendine Cage mi diyorsun? Rage mi? Bakalım bu çocuklar gerçekte kim olduğunu öğrenince senin hakkında ne düşünecek?"

"Kim olduğunun önemi yok," diye bağırdı Bonnie. "Bir vampir olduğunu biliyoruz. Ama istediğinde iyi kalpli ve şefkatli biri olabiliyor. Üstellik defalarca haya-

tımızı kurtardı." Gözlerini kapadı ve Shinichi'nin alaycı kahkahalarının yarattığı rüzgarda dimdik durmaya çalıştı.

"Demek, *Madame*," diye dalga geçti Shinichi, "Sage'in sizin için bir kazanç olduğunu mu düşünüyorsunuz? Satrançta gambit nedir biliyor musunuz? Hayır mı? Belki entelektüel arkadaşınız açıklayabilir."

Kısa bir sessizliğin ardından Meredith ifadesiz bir yüzle konuşmaya başladı. "Gambit oyuncunun daha iyi bir konum elde edebilmek için bir ya da birkaç taşı feda etmesidir."

Damon & Elena TR

"Bunu bileceğini tahmin etmiştim. Sence bu oyundaki ilk gambitimiz neydi?"

Başka bir sessizlik oldu. Sonra Meredith, "Sanırım daha iyi bir şey elde etmek için Stefan'ı geri verdiğinizi ima ediyorsun," dedi.

"Ah, bir de arkadaşın Elena'nın cömertçe *sergilediği* altın saçlar sende olacaktı ki..."

Herkesten şaşkınlık belirten sözcükler yükseldi. Bakışların çoğu Shinichi'ye, birkaçı da Elena'ya çevrilmişti.

Elena öfkeyle patladı. "Stefan'ın anılarını mı çaldın?"

"İnan o kadar uğraşmadım, hayatım. Bir güzellik uzmanı yetti. Gerçekten yardımsever bir hanımdı."

Elena aşağılayıcı bakışlarını dev yüze dikmişti. "Seni... pislik."

"Ah, beni derinden yaraladın." Shinichi'nin suratı öfkeli ve tehlikeli görünüyordu. "Sen ve pek sevgili arka-

daşların arasında ne çok sır olduğunu biliyor musun? Mesela Meredith tam bir gizem kraliçesi. Bunca yıldır arkadaşlarından sır saklıyor. Sana her şeyi söylediğini sanıyorsun ama yanılıyorsun. Tabii Damon'ın da bir sırrı var."

"Bunları açıklarsan anında savaş çıkar," dedi Damon. "Ama işin tuhaf yanı nedir biliyor musun? İçimden bir ses bana bu akşam buraya pazarlık etmeye geldiğini söylüyor."

Damon & Elena TR

Bu kez Shinichi'nin kahkahası öyle şiddetli bir rüzgara sebep olmuştu ki Damon, Meredith asansörün açtığı çukura düşmesin diye arkasına geçti.

"Çok centilmence," diye bağırdı Shinichi ve Bayan Flowers'ın evinin camları zangırdadı. "Malesef artık gitmem gerek. Size küçük grubunuz içinde birbirinizin yüzüne bakabilmeniz için araştırmanız gereken sırların bir özetini bırakayım mı?"

"Gerek yok," dedi Bayan Flowers soğuk bir sesle. "Şimdi gitsen iyi olur. Artık bu evde istenmiyorsun."

Ama Elena'nın zihni hala hızla çalışıyordu. Stefan'ın ona ihtiyacı olduğunu bilmesine rağmen Shinichi'nin ikinci gambitinin arkasındaki sebepleri arıyordu. Çünkü en azından bir tane olduğundan emindi.

"Yastık kılıfları nerede?" dedi sert bir sesle. Gruptakilerin bazıları şaşırıp korkmuş, bazıları sadece şaşırmıştı.

"Bende bir tane vardı ama onu bırakıp Saber'ı tutmaya karar verdim," dedi Sage.

"Bende de bir tane vardı ama biri beni yukarı kaldırdığında düşürdüm," dedi Bonnie.

"Bende hala bir tane var ama ne işe yarayacağını..." diye başladı Damon.

"Damon!" Elena ona döndü. "Güven bana! Seninkiyle Sage'inki güvende. *Ya Bonnie'ninki ne olacak?*"

Elena *güven bana* dediği an Damon elindeki yastık kılıfını Sage'inkinin üzerine attı ve sözlerini bitirdiğinde çukura atladı. Enerji hatları hala Damon'ın vampir gözlerini acıtacak kadar parlak bir ışık saçıyordu.

Ama Damon şikayet etmedi. "Tamam, burada. Ah, ama bu ne? Lanet olsun, yıldız toplarından birine bir kök dolanmış. Çabuk bana bir bıçak verin!"

Herkes ceplerini yoklarken Matt, Elena'nın inanamadığı bir şey yaptı. Önce elinde bir tabancayla iki metre derinliğindeki çukura kısa bir an baktı. Evet, evet, bir tabancaydı. Meredith'inkinin aynısı. Sonra yavaşça inmek yerine Damon gibi hızla içeri atladı.

"BİLMEK İSTEMİYOR MUSUNUZ?" diye kükrüyordu Shinichi ama kimsenin ona aldırdığı yoktu.

Matt, Damon gibi yumuşak iniş yapmamıştı. Çukurdan boğuk bir inilti ve birkaç küfür geldi. Ama Matt vakit kaybetmedi ve hala dizlerinin üzerindeyken tabancayı Damon'a verdi. Damon & Elena TR

"Mermiler kutsandı. Vur!"

Damon durumu çabuk kavramıştı. Diğerleri nişan aldığını bile görememişlerdi. Ama emniyetini açmış olma-

luydı ki tabancayı yıldırım hızıyla doğrulttu. Kök çukurun yumuşak duvarında dolaşıyordu. Ucu yuvarlak bir şeye sıkıca yapışmıştı.

Elena iki el ateş edildiğini duydu. Sonra üçüncüsü geldi. Damon eğilip sarmaşık yapraklarıyla sarılı küreyi aldı. Fazla büyük değildi ve yüzeyinin göründüğü yerler kristal parlaklığındaydı.

"*BIRAK ONU!*" Shinichi öfkeden kuduruyordu. Gözleri iki alev topuna dönüşmüştü. Onları yüksek sesle bağırarak ikna etmeye çalışıyordu. "SANA PİS İNSAN ELLERİNİ ONA DEĞDİRME DEDİM!"

"Aman Tanrım," diye inledi Bonnie.

"Bu, Misao'nunki," dedi Meredith. "Öyle olmalı. Kendininkiyle kumar oynar ama onunkiyle asla. Damon, küreyi ve tabancayı bana ver. Bahse girerim, kurşungeçirmez değildir."

Damon kaşlarını kaldırarak Meredith'in dediğini yaptı.

Damon & Elena TR

"Aman Tanrım," diye bağırdı Bonnie bu kez çukurun kenarından. "Matt bileğini burkmuş."

"SİZE SÖYLEMİŞTİM," diye kükredi Shinichi. "HEPİNİZ PİŞMAN OLACAKSINIZ!"

"Sakin ol," dedi Damon, Bonnie'ye. Shinichi'ye bakmıyordu bile. Tek kelime etmeden Matt'i kucağına alıp çukurdan çıkardı ve Bonnie'nin yanına bıra'.tı. Bonnie'nin kahverengi gözleri kocaman açılmıştı. Aklının karıştığı belliydi.

Matt gerçek bir Virginia'lıydı. Sadece bir kere yutkunduktan sonra, "Teşekkür ederim, Damon," demeyi başarabildi.

"Sorun değil, Matt," dedi Damon. "Hey, neler oluyor!" Birinden boğuk bir ses yükselmişti.

"Hatırladın!" diye bağırdı Bonnie. "Hatırladın, Meredith!" Nefes nefese uzun boylu kıza baktı. "Olamaz, çimler!"

Yıldız topunu suratında tuhaf bir ifadeyle inceleyen Meredith tabancayı Damon'a fırlattı ve serbest eliyle ayak bileklerine dolanan çimleri koparmaya çalıştı. Ama çimler elini de sarmış ve onu ayak bileğine bağlamıştı. Giderek yayılıp büyüyor, vücudu boyunca ilerleyerek havaya kaldırdığı yıldız topuna ulaşmaya çalışıyordu.

Damon & Elena TR

Aynı zamanda göğsüne dolanarak ciğerlerini sıkıştırıyordu.

Her şey o kadar hızlı gelişmişti ki diğerleri ancak Meredith, "Topu alın!" diye inlediğinde yardımına koştu. Ona ilk ulaşan Bonnie'ydi. Tırnaklarıyla Meredith'in göğsünü sıkıştıran otları koparmaya çalıştı. Fakat her biri çelik gibi sertti. Matt'le Elena da uğraşıyordu ama daha bir tanesini bile koparamamışlardı. Bu sırada Sage, Meredith'i havaya kaldırarak toprakla ilişkisini kesmeye çalışıyordu ama işe yaramıyordu.

Meredith'in bitkilerin arasından görünen yüzü bembeyaz kesilmişti.

Yeşillikler tam topa ulaşacakken Damon onu Meredith'in parmaklarının arasından kaptı ve insan gözünün takip edemeyeceği bir hızda hareket etmeye başladı. Bir an bile sabit durmadığı için bitkiler onu yakalayamıyordu.

Damon & Elena TR

Ama Meredith'i kaplayan çimler giderek onu boğuyordu. Yüzü donuk bir maviye dönüşmüştü. Gözleri irileşmişti ve ağzı açıktı ama nefes alamıyordu.

"Kes şunu!" diye bağırdı Elena, Shinichi'ye. "Yıldız topunu vereceğiz. Bırak Meredith'i!"

"MEREDITH'İ Mİ?" Shinichi bir kahkaha attı. "BENDEN BİR İYİLİK İSTEMEDEN ÖNCE ETRAFINA İYİCE BAKSAN FENA OLMAZ!"

Elena çılgınca sağına soluna bakındı. Çimler diğerleri kadar hızlı hareket edemeyen Stefan'ı tamamen kaplamıştı. Dizlerinin üzerindeydi ve her yeri yemyeşildi.

Üstelik şu ana dek gıkını bile çıkarmamıştı.

"Hayır!" Elena'nın umutsuz haykırışı Shinichi'nin kahkahalarını bastırdı. "Stefan! Hayır!" Bu şekilde hiçbir yere varamayacağını bilmesine rağmen Stefan'ın üzerine atılıp cılız göğsünü saran çimleri koparmaya çalıştı.

Stefan ona hafifçe gülümsedikten sonra hüzünlü bir bakışla kafasını iki yana salladı.

Damon'ın dayanacak gücü kalmamıştı. Yıldız topunu Shinichi'ye doğru uzattı. "Al şunu!" diye bağırdı. "Al şu topu lanet olası. İstediğin bu değil mi? Bırak onları!"

Bu kez Shinichi'nin kahkahası tam bir fırtına etkisi yarattı. Hiç bitmeyecek gibiydi. Sonra Damon'ın durduğu yerdeki çimler uzayıp korkunç görünüşlü yeşil bir yumruk oluşturdu ve tam yıldız topunu almak üzereydi ki...

Beklenmedik bir şey oldu.

"Daha savaşı kaybetmedik, çocuklar!" diye bağırdı Bayan Flowers. Matt'le (kötü topallıyordu) ikisi pansiyonun deposundan çıkmışlardı ve nefes nefeseydiler. Ellerinde minik not kağıtlarına benzer şeyler vardı.

Elena, Damon'ın inanılmaz bir hızla yeşil yumruktan uzaklaştığını gördü. Matt, Stefan'ı kaplayan çimlere kağıtları yapıştırırken Bayan Flowers aynı işlemi Meredith'e uyguluyordu.

Damon & Elena TR

Elena'nın hayret dolu bakışları arasında çimler eridi ve saman renkli otlara dönüşüp yere döküldü.

Sonraki dakika Stefan'a sarılıyordu.

"Hadi, içeri girelim, çocuklar," dedi Bayan Flowers. "Baraka güvenli. Sağlamlar yaralılara yardım etsin."

Meredith'le Stefan hala güçlükle nefes alıyordu.

Ama Shinichi daha son sözünü söylememişti.

"Merak etmeyin," dedi sanki şimdilik yenilgiyi kabul etmiş gibi tuhaf bir sakinlikle. "Yakında küremi geri alacağım. O tip bir Güç'ü nasıl kullanmanız gerektiğini bile bilmiyorsunuz! Şimdi size sözde dostlarınızdan sakladığınız birkaç sırrı açıklamama ne dersiniz?"

"Sırlarını alıp cehenneme git!" diye bağırdı Bonnie.

"Ah, biraz kibar ol, lütfen. Şuna ne dersiniz -birinizin hayatı boyunca sakladığı bir sırrı var. Hala da saklamaya devam ediyor. Biriniz bir katil. Bir vampirden ya da öte-nazi gibi bir ölümden falan bahsetmiyorum. Ha, bir de Sage'in gerçek kimliği meselesi var. O konudaki araştır-manızda size iyi şanslar dilerim! Birinizin zaten hafızası silindi. Damon'dan ya da Stefan'dan bahsetmiyorum. Ya o gizli öpücüğe ne demeli? Bir de o gece motelde olan-lar var tabii. Elena dışında kimse bir şey hatırlamıyor. Bir ara ona Camelot hakkındaki teorilerini sorabilirsi-niz. Sonra..."

Damon & Elena TR

Tam o sırada Shinichi'nin fırtına şiddetindeki kah-kahalarını bile bastıran bir ses duyuldu. Gökyüzündeki yüz tuhaf bir şekilde sanki ortadan yırtıldı ve bulanıkla-şıp kayboldu.

"O da neydi?"

"Kimde silah var?"

"Ona nasıl bir silah etki eder ki?"

"Kutsanmış mermilerle dolu bir tabanca," dedi Da-mon sakin bir sesle. Onlara tabancayı gösterdi.

"Yani bunu sen mi yaptın?"

"Aferin, Damon!"

"Shinichi'ye aldırmayın!"

"Yalancının teki!"

"Bence artık pansiyona girebiliriz çocuklar," dedi Ba-yan Flowers.

"Evet, hadi banyo yapalım."

"Son bir şey daha." Shinichi'nin sesi her yönden gelmişti. Etraflarından, gökyüzünden, yeryüzünden.

"Sıradaki planıma bayılacaksınız. Yerinizde olsam o yıldız topu için hemen ŞİMDİ pazarlığa başlardım." Kahkahası bittiğinde arkadan bir kadın sesi geldi. Ağlamaklıydı. Misao kendine hakim olamıyor gibiydi.

"BAYILACAKSINIZ!" diye üsteledi Shinichi gök gibi gürleyerek.

Damon & Elena TR

Damon & Elena TR

Elena'nın içinde tarif edemediği bir his vardı. Hayalkırıklığı değildi. Ama birden durulmuştu. Sanki hayatının büyük bir bölümünü Stefan'ı arayarak geçirmiş gibi geliyordu.

Ama şimdi ona yeniden sahipti. Stefan güvende ve temizdi. Kısa bir duş yerine uzun bir banyo yapmış, Elena fırçalar ve ponza taşlarıyla tenini nazikçe ovuşturmuştu. Biraz uzayan siyah saçları tekrar ipek gibi parlak ve yumuşaktı. Hapishanedeyken saçlarını kestirmekle ve kendini temiz tutmakla uğraşamaması doğaldı tabii. Elena bunu anlayabiliyordu.

Artık onları gözetleyecek bir gardiyan ya da kitsune yoktu. Birbirlerine istedikleri gibi dokunabilirlerdi. Duşta birbirlerine su atıp şakalaşmışlardı. Ama Elena, düşer-

se Stefan'a destek olmak için ayaklarını küvetin içindeki kaydırmazdan ayırmamaya özen göstermişti. Banyodan sonra şakalaşma faslı sona erdi.

Neyse ki yüzünde hala su damlacıkları vardı. Elena böylece gözyaşlarını saklamayı başarmıştı. Stefan'ın kaburgalarını sayabiliyordu. Onun yakışıklı Stefan'ı bir deri bir kemik kalmıştı. Sadece yeşil gözleri eskisi kadar parlaktı. Solgun yüzünde adeta dans ediyorlardı.

Yatak kıyafetlerini giydikten sonra bir süre yatakta oturmuşlardı. İkisi de nefes alıyordu. Stefan uzun süredir insanlarla vakit geçirdiği için bu alışkanlığı kazanmıştı ve son günlerde öyle az besleniyordu ki enerjisini idareli kullanmak için buna mecburdu. Tabii bir de yanındaki ılık vücudu hissetmenin heyecanı vardı. Neredeyse kararsızca Elena'nın elini tuttu ve avuçlarına alıp çevirdi.

Damon & Elena TR

Elena konuşmayı denediyse de ağzını her açışında yutkunarak kapadı. Ama yüzünün mutluluk saçtığını biliyordu. *Başka hiçbir şey istemiyorum*, diye düşündü. Oysa yakında konuşmak, Stefan'a dokunmak, onu öpmek ve beslemek isteyeceğini biliyordu. Ama biri ona böyle, sadece aşk ve dokunuşlarla iletişim kurmayı kabul eder misin diye sorsa evet derdi.

Nasıl olduğunu bile anlamadan konuşmaya başladı. Kelimeler ruhundan geliyordu. "Bu sefer kaybedebileceğimi düşündüm. O kadar çok kazandım ki bu kez bir şey bana ders verecek ve başaramayacağım sandım."

Stefan hala elini tutuyor, ara sıra eğilip parmaklarını tek tek öpüyordu. "Değersiz hayatımı ve daha bile değersiz ağabeyiminkini kurtarmak için acı çekmeye kazanmak mı diyorsun?"

"Kazanmanın da ötesinde," dedi Elena. "Benim için beraber olduğumuz her an bir mucize. Her dakika. Bir zindanda olsa bile..."

Stefan'ın irkildiğini görmesine rağmen Elena devam etti. "Orada bile olsa gözlerine bakabilmek, eline dokunmak, bana baktığını bilmek, bana dokunman ve mutlu olman benim için en büyük kazançtı."

Stefan ona baktı. Loş ışıkta koyulaşan gözleri esrarlı bir hal almıştı. "Bir şey daha var," diye fısıldadı. "Ben ben olduğum için... ve senin güzelliğinin tacı sadece o muhteşem sarı saçların değil, auran olduğu için. İnanılmazsın, biliyorsun, değil mi? Kelimelerle tarifi mümkün değil..."

Damon & Elena TR

Elena oturup bakışacaklarını, birbirlerinin gözlerinin içinde eriyeceklerini düşünmüştü. Ama yanılmıştı. Stefan'ın ifadesi değişmişti. Elena o an Stefan'ın kan şehvetine -ve ölüme- hala ne kadar yakın olduğunu farketti.

Telaşla nemli saçlarını çekip boynunu açtı ve Stefan'ın onu yakalayacağını bilerek kafasını arkaya attı.

Evet, Stefan onu yakaladı ama çenesini indirip yüzüne baktı.

"Seni ne kadar sevdiğimi biliyorsun, değil mi?" dedi.

Sonra Stefan'ın yüzünde anlaşılmaz ama heyecan verici bir ifade belirdi. "Bence bilemezsin," diye fısıldadı. "Beni kurtarmak için neler yaptığını biliyorum ama bu aşkın nasıl bir boyuta ulaştığını tahmin edemezsin, Elena."

Elena'nın bedeni zevk ve mutlulukla ürperdi.

"Öyleyse göster," diye fısıldadı. "Yoksa samimiyetine inanmayabilirim..."

"Göstereceğim," dedi Stefan. Eğildi ve onu usulca öptü. Karşısındaki açlıktan ölmek üzere yaratığın boynuna yapışmak yerine onu öpmesi üzerine Elena kelimelerle ya da düşünceleriyle açıklayamayacağı bir hisse kapıldı. O anda tek yapabildiği Stefan'ı boynuna doğru çekmek oldu.

"Lütfen," dedi. "Stefan, *lütfen*."

Sonra ani bir acı hissetti ve Stefan kanını içmeye başladı. Zihni bir kuş gibi çırpınıyordu. Yuvasını ve eşini gören bir kuş gibi. Nihayet sevdiğine kavuşmak için neşeyle alçalan bir kuş gibi.

Artık kelimelerin önemi yoktu. Düşünceleriyle değerli taşların parlaklığı ve netliğinde iletişim kurabiliyorlardı. Elena mutluydu, çünkü Stefan zihnini ona tamamen açmıştı. Ne karanlık duvarlar vardı, ne sırlarla dolu kayalar, ne zincirlenmiş ve ağlayan çocuklar...

Damon & Elena TR

Ne? Zihninde Stefan'ın sesi yankılandı. *Zincire vurulmuş bir çocuk mu? Dağ kadar büyük bir kaya mı? Kimin aklında böyle şeyler olabilir ki? Yoksa...*

Stefan durdu. Elena'nın yıldırım hızında düşüncesinden bile önce cevabı biliyordu. Elena pişmanlığının yeşil dalgasını hissetti. İçinde cehennemin dibine inmiş ama ağabeyinin kara nefretiyle başa çıkamayan genç bir adamın doğal öfkesi vardı.

Elena, Damon'ın zihinsel süreçlerini hakkında bildiklerini anlatmayı bitirdiğinde, *ne yapacağımı bilmiyorum!* dedi. *Elimden gelen her şeyi denedim. Hatta onu sevdim. Ona verebileceğim her şeyi verdim. Sadece sana ait olanlar dışında her şeyi. Ama en ufak bir değişiklik oldu mu bilmiyorum.*

Stefan araya girdi. *Matt'e Mutt yerine Matt dedi.*

Evet, farkettim. Onu belki yüz kere uyarmıştım ama işe yaramamıştı.

Yaradı, Elena. Bir sürü insanın aksine sen onu değiştirmeyi başardın.

Damon & Elena TR

Elena ona sıkıca sarıldı ama sonra çok sıktığından endişelenip bıraktı ve tekrar yüzüne baktı. Stefan gülümseyip kafasını iki yana salladı. Daha şimdiden ölüm kampından çıkmış birinden çok sağlıklı bir insana benziyordu.

Bunu kullanmaya devam etmelisin, dedi Stefan telepatik sesiyle. *Onu herkesten fazla etkileyebiliyorsun.*

Yapacağım. Hem de sahte kanatlarım olmadan, dedi Elena.

Sonra Stefan'ın onu fazlasıyla kendini beğenmiş ve küstah bulacağından korktu.

Ama doğru şeyi yaptığını bilmesi için Stefan'a bir kez bakması yetmişti.

Birbirlerine sarıldılar.

Stefan'ı kanını akıtacağı diğer insanlara teslim etmek Elena'nın sandığı kadar zor olmadı. Stefan üzerine temiz bir pijama giymişti ve üç bağışçısına ilk söylediği, "Korkarsanız ya da fikrinizi değiştirirseniz söylemeniz yeter," oldu. "Sizi gayet iyi duyabilirim ve kan şehveti içinde değilim. Zaten büyük ihtimalle ne hissettiğinizi sizden önce anlar ve herhangi bir olumsuzlukta dururum. Hepinize şimdiden teşekkürler. Bu gece yeminimi bozmaya karar verdim çünkü sizden beslenmeden uyursam sabaha kalkamayabilirim. Düşük de olsa böyle bir ihtimal var."

Bonnie dehşete kapılmıştı. "Nasıl yani? Bunca zamandır beslenmiyordun. Hiç uyumadın mı? Şeyden... şeyden korktuğun için?"

Damon & Elena TR

"Hayır, ara sıra daldım tabii ve Tanrı'yla şansıma şükürler olsun ki tekrar uyanabildim. Ama hareket etmeye bile cesaret edemediğim zamanlar da oldu. Neyse ki Elena her seferinde imdadıma yetişti ve bana bir çeşit besin getirdi." Elena'ya kalbini yerinden fırlatıp stratosfere kadar çıkaran bir bakış fırlattı.

Sonra bir program çıkardılar. Stefan her saat başı beslenecekti. Elena'yla diğerleri ilk gönüllüyü -Bonnie- daha rahat etmesi açısından Stefan'la yalnız bırakıp çıktı.

Ertesi sabah Damon antikacının yeğeni, Leigh'yi ziyaret etmek için erkenden çıkmıştı. Doğrusu kız onu yeniden gördüğüne pek sevinmişti. Pansiyona döndüğünde daha kimsenin kalkmadığını görünce kaşları çatıldı.

İşte tam o sırada buketi gördü.

Korumalarla mühürlenmişti. Boyutsal boşluktan geçmesini sağlayacak tılsımlarla. İçinde güçlü bir şey olmalıydı.

Damon kafasını yana eğdi.

Hımmm... Acaba neydi?

Damon & Elena TR

Sevgili Günlük,

Ne söyleyeceğimi bilmiyorum. Eve döndük.

Dün gece hepimiz uzun uzun banyo yaptık ve ben biraz hayalkırıklığına uğradım çünkü uzun saplı fırçam yanımda değildi, Stefan için müzik yapacak bir yıldız topu yoktu ve su ILIKTI! Stefan şofbeni sonuna kadar açmaya gittiğinde aynı şeyi yapmaya gelen Damon'la karşılaşmış. Ama bir türlü anlaşamamışlar. Eh, eve döndük ya, yine başladılar.

Birkaç saat önce dünyadaki en muhteşem manzarayı seyretmek için uyandım. Gündoğumunu. Önce doğuda soluk bir pembelikle tuhaf ve ürkütücü bir yeşillik vardı. Batı hala zifiri karanlıktı. Sonra gökyüzü gül rengine döndü ve ağaçların etrafını çiy bulutları sardı. Ufukta par-

lak bir ışık belirdiğinde gökyüzü kızıl, kırmızı ve turuncuya boyanmıştı. Nihayet ufuktan bir çizgi gördüm ve bütün renkler anında yine değişti. Çizgi kavislendi. Batıdaki gökyüzü mavimavi oldu ve güneş yeşil ağaçlara sıcaklık, aydınlık ve renk getirirken gök ilahi bir maviliğe büründü. İlahi derken içimde tuhaf ama hoş bir urperti oluyor. Mücevher gökte parlayan altın güneş dünyaya enerji, aşk, ışık ve tüm güzel şeyleri saçıyor.

Stefan'ın kollarında bu mucizeyi izleyen hangi kız mutlu olmaz ki?

Işığa doğduğumuz için şanslıyız. Onu her gün gördüğümüz için. Başka bir yerlerde daha iyi bir şeylerin olduğunu bilmeksizin kızıl bir karanlıkta yaşayıp ölen gölge ruhlardan biri de olabilirdik.

Damon & Elena TR

Damon & Elena TR

Elena çığlıklarla yatağından sıçradı. Saatler önce inanılmaz bir mutlulukla uyanmıştı. Şimdi yine uyanıyordu. Ama şaşkınlıkla. Bu Damon'ın sesi değil miydi? *Çığlık mı atıyordu?* Damon çığlık atmazdı ki!

Elena üzerine bir sabahlık geçirir geçirmez kapıdan fırlayıp aşağı indi.

Yüksek sesler. Kargaşa. Damon yere diz çökmüştü. Yüzü mavi-beyazdı. Ama odada onu boğacak bir bitki yoktu.

Zehirlendi, diye düşündü Elena ve gözleri odayı taradı. Yere dökülmüş bir içecek, parçalanmış bir tabak ya da başka bir iz arıyordu. Ama yoktu.

Sage, Damon'ın sırtına şaplak atıyordu. Aman Tanrım, yoksa boğuluyor muydu? *Saçmalık*, diye söylendi.

Vampirler konuştukları ve Güç biriktirdikleri anlar dışında nefes almazdı.

O halde neler oluyordu?

"Nefes al!" diye bağırıyordu Sage, Damon'ın kulağına. "Konuşacaksan nefes al. Ama sonra Güç toplar gibi tut. İç organlarını düşün. Akciğerlerini çalıştır!"

Elena'nın aklı karışmıştı.

"İşte!" diye bağırdı Sage. "Gördün mü?"

"Ama sadece bir saniye sürüyor, sonra tekrar yapmam gerekiyor."

"Bütün olay bu zaten!"

"Sana ölüyorum diyorum, dalga geçiyorsun!" Damon'ın saçları, üstü başı darmadağındı. "Kör oldum, sağır oldum, bütün duyularım sapıttı ve sen gülüyorsun!"

Şu haline bak, diye düşündü Elena. *Darmadağın.*

"Pekala." Sage gülmemeye çalışarak konuştu. "Dalga geçmemi istemiyorsan belki bir dahaki sefere sana ait olmayan bir şeyi açmazsın, *mon petit chou*[1]."

"Açmadan önce etrafımı koruyucu ağlarla sardım. Ev güvendeydi."

Damon & Elena TR

"Ama sen değildin. *Nefes al! Nefes al, Damon!*"

"Tamamen zararsız görünüyordu. Biliyorsun... aslında onu dün gece... açacaktık. Yorgun... olduğumuz için bıraktık!"

"Ama bir kitsune'den gelen hediyeyi tek başına açmanın aptallık olduğunu kabul ediyorsun, değil mi?"

1 Benim küçük lahanam. (Ç.N.)

Damon boğuk bir sesle, "Ders vereceğine yardım et!" diye bağırdı. "Sesim neden boğuk çıkıyor? Neden gö-remiyorum? Duyamıyorum? Hiçbir koku almıyorum. Sana söylüyorum, hiçbir koku almıyorum!"

"Bir insanın olabileceği kadar sağlıklısın. Hatta bu halinle bile bir sürü vampiri altedebilirsin. Ama insan duyuları son derece kısıtlıdır."

Elena'nın kafasında kelimeler yüzüyordu. Sana ait olmayan şeyleri açmak... kitsune'den gelen hediye... insan...

Damon & Elena TR

Aman Tanrım!

Bir başkasının zihninden de aynı sözler geçiyor olmalıydı ki biri hızla içeri daldı. Stefan.

"Benim buketimi mi çaldın? Kitsune'nin verdiğini?"

"Çok dikkatliydim..."

Stefan, Damon'ı omuzlarından yakalayıp sarstı. "Ne yaptığının farkında mısın sen?"

"Ah, acıdı! Boynumu mu kırmak istiyorsun?"

"Acıdı, öyle mi? Acıların dünyasına alışsan iyi edersin, Damon! O kitsune'ye hayat hikayemi anlatmıştım. Elena beni ziyarete geldiğinde onu gördü. Benim için ağladığını gördü. Sen... ne... yaptığının... farkında mısın?"

Stefan bir merdiven tırmanıyor ve her basamakta öfke seviyesi artıyor gibiydi. Sonunda tepeye vardı...

"SENİ GEBERTECEĞİM! İnsanlığımı elimden aldın! Onu bana vermişti ve sen çaldın!"

"Gebertecek misin? Asıl ben seni geberteceğim piç kurusu! Buketin ortasında bir çiçek vardı. Hayatımda gördüğüm en büyük siyah gül. Muhteşem kokuyordu..."

"Şimdi yok," dedi Matt buketi eline alıp diğerlerine göstererek. Çiçeklerin ortasında bir delik vardı.

Deliğe rağmen Stefan buketre doğru koşup yüzünü içine soktu ve derin nefesler almaya başladı. Hiç durmadan parmaklarını şaklatıyor ve her seferinde parmakuçlarında ışıklar çakıyordu.

"Çok üzgünüm, dostum," dedi Matt. "Bence etkisi geçmiş."

Elena her şeyi anlamıştı. Hapishanedeki kitsune. Meredith'in hikayelerindeki gibi iyi bir tilki ruhtu. Ya da en azından Stefan'a verdiği sözü tutacak kadar iyiydi. Dolayısıyla serbest kaldığında bir buket hazırlamıştı. Bir kitsune bitkilerle istediğini yapabilirdi. Gerçi bu büyük bir yetenek isterdi. Bir vampiri insana dönüştürmek ebedi gençliğin sırrını bulmak gibiydi. Stefan çektiği bunca acıdan sonra nihayet ödülüne kavuşmalıydı.

"Geri dönüyorum," diye bağırdı Stefan. "Onu bulacağım!"

Damon & Elena TR

"Elena'yla mı, Elena'sız mı?" diye sordu Meredith usulca.

Stefan durdu. Merdivenlerin oraya baktı ve gözleri Elena'nınkilerle buluştu.

Elena...

Birlikte gideceğiz.

"Hayır!" diye bağırdı Stefan. "Seni bir daha asla böyle bir maceranın içine sokmayacağım. Tamam, gitmiyorum. Sadece Damon'ı geberteceğim!" Tekrar ağabeyinin üzerine atıldı.

"Hah, sen giderken ben dönüyordum. Asıl ben seni öldüreceğim, pislik! Hayatımı çaldın! Ben vampirim! Lanet olası," birkaç yaratıcı küfür savurdu, "bir insan değil!"

"Ama şimdi öylesin," dedi Matt. Kahkahasını güçlükle bastırıyordu. "Bence bir an önce alışsan fena olmaz."

Damon, Stefan'a saldırdı. Stefan geri çekilmeyince yumruklar, tekmeler ve İtalyanca küfürler havada uçuşmaya başladı. Gören en az dört beş vampir beş altı insanla dövüşüyor sanırdı.

Elena başka çaresi olmadığını bildiği için oturdu.

Damon... artık insan mıydı?

Bununla nasıl başa çıkacaklardı?

Elena kafasını kaldırdığında Bonnie'yi gördü. Bir tepsiye evde insanların damak zevkine hitap edebilecek ne kadar yiyecek içecek varsa doldurmuştu. Belli ki bunu Damon için hazırlamıştı. İsteri krizi geçirmesini engelleyebileceğini umuyordu.

"Bonnie," dedi usulca, "daha değil. Yoksa tepsiyi kafana fırlatır. Belki sonra..."

"Sonra fırlatmayacak mı?"

Elena kaşlarını kaldırdı.

"Damon insan olmakla nasıl başa çıkacak?" diye söylendi kendi kendine.

Damon & Elena TR

Bonnie küfredip birbirlerini pataklayan insanla vampire baktı.

"Bana kalırsa sürekli küfredip kavga çıkararak."

Tam o sırada Bayan Flowers mutfaktan çıktı. Elindeki tabakta nefis görünüşlü krepler vardı. Yerde yuvarlanan Stefan'la Damon'a dehşetle bakakalmıştı.

"Aman Tanrım," dedi, "ters bir şey mi oldu?"

Elena, Bonnie'ye, Bonnie, Meredith'e, Meredith, Elena'ya baktı.

"Sayılır," dedi Elena iç çekerek.

Sonra üçü makaraları koyverdiler. Artık kahkahalarını bastırmaları imkansızdı.

Güçlü bir müttefikini kaybettin, dedi Elena'nın zihninde bir ses. *Bunu bilmiyor musun? Sonuçlarını göremiyor musun? Üstelik de Shinichi'lerin dünyasından daha yeni dönmüşken.*

Kazanacağız, diye düşündü Elena. *Mecburuz.*

Damon & Elena TR